

UNIVERSAL
LIBRARY

[
OU_204610

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No

7516

Accession No. G.T-264

Author

A.H.B

Title

అల్లసానూరి సూర్యవేంకటేశ్వరశాస్త్రి.
భద్రాచలము. * 1912

This book should be returned on or before the date last marked below

శ్రీ
' భద్రాపరిణయము. ,

(పద్యకావ్యము.)

అల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవిప్రణీతము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ

పురాణపండిత మల్లయ్యశాస్త్రిలుగారిచే

వ్రాయబడినవ్యాఖ్యానముతో

శ్రీవీతికాపురసంస్థానాధీశ్వరులయనుజ్ఞను

పిరాపురమునందలి

శ్రీ విద్వజ్జన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

1912.

Copy Right]

[Registered.

నాభ్యాత్మవిజ్ఞాపనము.

విద్వాంసులారా !

. శ్రీవీరికాపురమండలాధీశ్వరులు, మహోదారులు నాకుం
బోషకులు నగుమహారాజరాజశ్రీ శ్రీ శ్రీరాజా రావు వెంకటకుమార
మహీపతిసూర్యరావుబహదరుప్రభువువారు బ్రహ్మశ్రీ యల్లమరాజు
సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు రచించినభద్రాపరిణయ మనుకావ్యమున కా
మూలాగ్రముగఁ డీక వ్రాయు మని శ్రీమంతు లగువారివీరికాపురపాఠ
శాలయం దాంధ్రోపాధ్యాయుడను, నాస్థానమున నాంధ్రగ్రంథశోధ
కుడను, వ్యాఖ్యాతను నగునా కానతిచ్చిరి. నేను శ్రీమంతు లగువారి
యాజ్ఞను శిరంబున వహించి నాతెల్వి ననుసరించి సుబోధిని యనుపేర
నీవ్యాఖ్యానమును గావించితిని. ఇందు నాయజ్ఞాముననేని, ప్రమాద
ముననేని దోషము లున్న మన్నింపుఁ డని మిమ్ము వినయముతోఁ బ్రా
ర్థించెదను.

28-6-12

పిరామము.

}

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుడు,

పు. మ. శా.

త ప్పొ ప్ప లఁ దె లు వు ప త్రి క.

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప.	ఓప్పు.
1	7	యేత్ అను	యేత్తును
2	30	మగువర్ణగణాదుల	మగునీవర్ణగణముల
3	9	ప్రత్యక్షమయ్యె	ప్రత్యక్షుడయ్యె
„	15	„	„
„	20	ప్రత్యక్షము	ప్రత్యక్షుడు
6	19	వట్రిమైన	వట్టువైన
8	22	నిషక్త	నిషక్తంబు
„	„	తగులుకొనిన	తగులుకొనినది
„	„	చిత్తప్రవృత్తి	చిన్చితప్రవృత్తి
12	5	నేల	నేల
14	19	సముద్ధ	సముత్థ
15	1	వారణాశీ	వారణాశీ
16	10	సముద్ధ	సముత్థ
„	19	దుర్నిరీక్ష్య	దుర్నిరీక్ష
18	01	శ్రవము	శృవము
20	5	ఇంద్రుడు	ఇంద్రుడు
35	21	మన్మథుడు	మన్మథుడు
44	3	ఖలపక్షి	ఖల...బు. ఖలపక్షి
46	13	మన్మథుడు	మన్మథుడు
„	„	„	„

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య	తప్పు.	ఒప్పు.
47	2	లోతు	లోతు
„	7	మన్మథుడు	మన్మథుడు
48	17	పొగడికయ	పొగడికను
61	5	వస్తువులును	వస్తువులను
„	8	పితృవృండు	పితృవృండు
89	23	అధిక	యధిక
92	24	పరిమళములు	పరిమళములను
99	9	పట్టణము	పట్టణము
113	20	సల్లకీపల్లవములకు	సల్లకీపల్లవములకును
„	27	సల్లకీ	సల్లకీ
114	16	సంపంగి	సంపంగె
„	18	చఱులు	చఱులను
„	20	తీవయిండ్లును	తీవయిండ్లను
„	23	రిత్నములు	రిత్నములను
115	23	భామా	భామా కామా భామా.
120	20	మాలికలమేనఱికమాడ	మొత్తొంబులనెఱఱుళింప
122	23	మన్మథుడు	మన్మథుడు
125	18	పథము	పథము
130	1	శ్రాహ్మణులు	శ్రాహ్మణుల
„	3	„	„
131	2	ముల్లోకములు	ముల్లోకముల
139	11	ముద్దుపిల్ల	ముద్దుబిల్ల

పుట సంఖ్య	బంతి సంఖ్య	తప్పు.	ఒప్పు.
139	14	ముద్దుపిల్ల.	ముద్దుబిల్ల
145	19	సరసంపు	సరసంపు గుత్తులు. సరసంపు
146	25	కాదగుదు	కాదగుదు
149	27	ముసఁజేసివ, తా	ముసఁజేసి, తావ
150	9	కుఁతెలియ	కుఁదెలియ
151	4	నేమింద్ర	నేనింద్ర
„	19	ఏము	ఏను
157	24	ఒఱిమాలు	బఱిమాలు
171	27	సొమ్ములు	సొమ్ములను
177	26	స్నాన	స్నాత
181	14	వాసప్రస్థ	వాసప్రస్థ
183	13	సంపంగి	సంపంగె
184	10	„	„
„	„	„	„
195	16	గ్రిక్కిరిసి	గ్రిక్కిరిసి
196	9	,	„
198	14	బ్రతిమాలు	బఱిమాలు
204	12	బడినగలు	బడిననగలు
205	15	సంపంగి	సంపెంగ
207	9	చంచలనయనా	చంచలనయనా...పంచా [యుధ. చంచలనయనా
211	6	పారి	పాటి

పుట సంఖ్య.	బంధ సంఖ్య	తప్పు.	ఒప్పు.
211	21	నవ్యా	నవ్య
„	25	ప్రత్యక్షుంబగున్	ప్రత్యక్షుండగున్
212	5	„	„
214	14	అనుగుంజెలువ	అనుగుంజెలువ
218	12	ప్రత్యక్షమైన	ప్రత్యక్షుడయిన
223	3	పూదోట	పూదోట
224	1	గాననృత్య	గాననృత్య
228	14	ధృతి	ధృతికోమలులు
234	28	లలం	లలం
241	23	చెట్ల మొదలఁ బటికపు రాలతోఁ గట్టిన యరఁగుల	చెట్ల మొదల నీరునిట్టుటకై పటికపురాలతోఁ గట్టిన పల్లముల
242	15	సహించ	సహింప
244	6	యావ్వన	యావన
252	3	మాలిక	మాలికా
„	4	నెమళ్ల	నెమిళ్ల
258	8	(వస్తువులను,	(వస్తువులను)
259	25	తగదనుట	తగదనియ్యదు
261	10	అంచిత	అంచిత ... సీమన్. అంచిత
263	7	ప్రియాః	ప్రియా
269	9	క్రొత్త దామర	క్రొత్తతామర
271	9	తేపు	తేపు

పుట బంతి సంఖ్య. సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
271 12	పట్టణము	పట్టనము
281 2	కర్త	కర్త)
288 28	విక్రమంబులు	విభ్రమంబులు
290 5	సేక	సేద
„ 28	భయడుట	భయపడుట
305 19	దినశబ్ద	దినశబ్ద
311 12	నర్థ	నర్థ
314 21	మతౌ	నుతౌ
318 17	మూడు	మూడు
320 20	పలుమారు	పలుమాఱు
320 27	విందాన	విందాను
323 7	పట్టణా	పట్టనా
325 6	నలకూబరునితో	నలకూబరునిశరీరముతో
„ 8	జయంతునితో	జయంతునిశరీరముతో
330 14	సంఘాతంబు	సంఘాతము
331 5	తామ్రక్షత	తామ్రక్షత
332 12	యూధ	యూధ
„ 13	„	„
343 25	నిబ్బర	నిబ్బర
344 4	„	„
„ 13	పట్టణంబు	పట్టనంబు
348 10	కనుపడులట్లు	కనుపడునట్లు

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప	ఓప్పు.
348	11	పగలు	పగటి
350	24	పీరంబుననధి	పీరంబునధి
351	4	సముదాయముయొక్కయు	సముదాయముయొక్క
352	3	నీరంధ్రంబులు	నీరంధ్రంబును
,,	14	పీరంబునన్	పీరంబున్
,,	,,	పీటయందున్	పీటను
,,	15	కూర్పుండెన్	ఎక్కెను
353	2	ముద్దుకూతు	ముద్దుఁగూతు
,,	,,	,,	,,
357	6	చక్కందనము	చక్కందనమును
,,	12	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
375	13	అధీశుఁడు	అధీశుఁడు

శ్రీ దేహాచారము:

ఉ పో ధ్వా త ము.

అవాజ్ఞానసగోచరుండును, సర్వశక్తుండును నగువరమేశ్వరుండు దృశ్యమోనం బగునిష్ఠుహాప్రపంచమునందలిమానవహృదయక్షేత్రములు వివిధప్రజ్ఞాబీజసమన్వితంబులై యుత్పత్తిం గాంచునట్లుండును. ఈక్షేత్రబీజములు మనుష్యశరీరములతోడనే జనన మందుచు, వానినే యాశ్రయించి యుండి, వానితోడనే వృద్ధిక్షయములఁ గాంచుచున్నవి. మఱియు నవి తమసంయోగమహిమచే నత్యద్భుతప్రభావసంపన్నంబులై, తాము రూపరహితములయ్యి, స్పృహయందలిరూపసహితపదార్థములలో ననేకములవిచిత్రతర నిర్మాణంబునకు హేతుభూతంబులై యొప్పురు చున్నవి. తొలుదొలుత హృదయక్షేత్రముల నణఁగియుండుప్రజ్ఞాబీజములు లోకసంబంధ మనుజులారామున మొలకలెత్తి, లోకపరిచితి, గురుజనశుశ్రూష, సత్సహవాసము, విషయగ్రహణవ్యయత్నము, లభ్యవిజ్ఞానమననము, మొదలగుదోహదక్రియలచేఁ గ్రమక్రమముగఁ జెరిగి, ఆహువిధకళ లను శాఖోపశాఖలు గలమహావృక్షమై, పిమ్మట నూహము లనుమొగ్గలు దొడిగి, యాలోచన లనువుష్పముల వికసింపఁజేసికొని తుదకు నానావిధశక్తు లనుఫలములను గాంచుచున్నవి. ఇచ్చట 'శక్తి' యనఁగా దేహదార్ధ్యము గాక మనస్సామర్థ్యమువలనఁ గృషి, వాణిజ్య, శిల్పాదికర్మములకు ననుకూలము లగుపదార్థముల నేర్పఱింపుకొనుమార్గములఁ గనిపెట్టునొకజ్ఞానమై యున్నది. (మరుచూములయందలివిత్తనములవలెనే కొండఱుమానవులహృదయక్షేత్రములందలిప్రజ్ఞాబీజములు

మొలక లెత్తకయు, నెత్తినను వృద్ధినొందకయు, విజృంభింపకయు, ఫలింపకయు నిట్లనేకవిధముల వీసర ప్రావుచున్నవి. ఇందులకు నుత్పత్తిలో పము, దోహదలోపము మొదలగుకారణము లనేకములు గలవు. వానింగూర్చి వ్రాయుట కిది యదను గాదు గావున విరమింప నయ్యెను.)

పైని వ్రాయఁబడినరీతిని మానవులకు వివిధము లగుశక్తులు గలుగుచున్నవిగాదా! అవి యన్నియు నాశ్చర్యానందకరములును, లోకోపకారములు నై యున్నవి. ఆశక్తు లన్నిటిలోను గవితాశక్తి యత్యద్భుతమైన దనియు, నిరుపమాన మైన దనియుఁ జెప్పవచ్చును. లెక్కినశక్తు లన్నియు దానిలో నిమిడిపోవును. (ఒకానొకబుద్ధిమంతుఁడు ముం దెన్నఁచో యూహించి చేయఁగలయొక విచిత్ర) పదార్థమును సైతము కవీంద్రుఁడు తనప్రజ్ఞచే దానిస్వరూపస్వభావాదులను దనమనసు సందే సంతర్పించుకొని, ముందుగానే దానిని దసగ్రంథమునందు వ్రాసి పెట్టుచున్నాఁడు) ఇక్కారణమున నట్టిశక్తి గలనత్కవి దైవముచే నొసంగఁబడినయొకమహాత్ముఁడని మనము నిశ్చయించుకొనవచ్చును. అతఁడు దైవస్మృతిలోనిపదార్థములను, వానిస్థితిగతులను దసగ్రంథపటమున వ్రాసి వానిని లోకులయెడటఁ జెట్ట వారి నానందింపఁజేయును. ఎన్నెన్నో లోకదృష్టాంతసమన్వితంబు లగునీతులను బోధించి వారిని సన్మార్గప్రవర్తకులుగాఁ జేయును. తనబోఁటియితరికవులకుఁ దసగ్రంథమూఁతిగా నుండునట్లునర్చును. ఇంక నిట్టిఁను లెన్నిటిలో కావించును. ఇంచుమించుగ నీయర్థము నూహించియే కాబోలు సంకుసాలస్య సింహకవి తనకవికర్ణర సాయనమున,

“చ. మనమున నున్న నెవ్వగలు ♦ మాన్ని ఘటించురు, కావ్యసమ్మదం
బసఘకథాముఖంబున హి ♦ తాహితబోధ మొనర్తు రింపుగాఁ
గనుఁగొనుకంటె నద్భుతము ♦ గా నెఱిగింతు రతీంద్రియార్థముల
ఘనములు లెల్లవారికి న ♦ కారణబంధులుగాఁ ర సత్కవుల.”

అని చెప్పియున్నాడు.

మఱియుఁ గవిచంద్రుఁడు భగవత్సహిమాప్రదర్శకుఁ డని చెప్ప నొప్పును. ఆతఁడు తనవిజ్ఞానచంద్రికలను సృష్టియందంతట లెస్సగా వ్యాపింపఁజేసికొని, వానిసాహాయ్యంబున నీశ్వరమహిమల నన్నిటిని బాగుగా గుర్తెఱిగి వానిని మానవులకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాడు. ఇంకన్ దేవునిచే సృజింపఁబడి కాలక్రమమున నాశనముఁ జెందినయ నేకపదార్థములను దనకావ్యమునం దెక్కించి, వేలకొలఁదిసంవత్సరము లు గడచినపిమ్మట జనించువారికిఁపైతము దానిని జూపుచున్నాడు. శ్రీ రాముఁడు, సీత, శ్రీకృష్ణుఁడు, ధర్మరాజు మొదలగుసజ్జనులును, రావణుఁడు, జరాసంధుఁడు, దుర్యోధనుఁడు మొదలగుదుష్టులును దైవము వలన సృజింపఁబడి, కాలగతిఁ జెందియున్నను, వారిని గవి తనగ్రంథ మునందు వ్రాసి, వారిరూపములు, గుణములు, చర్యలు, మొదలగున వి వారితర్వాతఁ జిరకాలమునకుఁ గలిగినమనయెరుటఁ బెట్టుచు వారిని శాశ్వతనాములను జేయుచుండుట మనమెఱుంగుదుముగదా! ఇంత యేల కవి వ్రాసియే యుండనియెడ వెనుకటివృత్తాంతము లెవ్వియుఁ బిమ్మటివారికి బోర్తిగఁ దెలియనే తెలియవు, కావునఁ గవీంద్రుఁ డిశ్వ రలీలలను బ్రకటించువాఁ డని చెప్పవచ్చును. దీనినుద్దేశించియే యొకా నొకమహావృత్తయుఁడు “మైయిర్ కిలీదె దరే గంజె రాజె ఫితరతన్ త్” (కవియొక్కవాక్కు సృష్టిరహస్య మనుధనాగారముయొక్క ద్వారము నకు బీగము.) అని చెప్పియున్నాడు.

కొందఱుబుద్ధిమంతులు కవి, దైవసృష్టికిఁ బ్రతిసృష్టిచేయుమహా నుభావుఁ డని చెప్పుదురు. వారినూట విశ్వసనీయమే. ఐనను దానికిని దీనికిని గొంతభేదము గలదు. భగవానుఁడు సృజించినవి దృశ్యమాన ప్రపంచములోనివి. కవి సృజించెడిది భావనాప్రపంచము. భగవత్ప్ర

పంచమునం గలపదార్థములు యథార్థములు. కవిప్రపంచములోనివి కల్పితములు. ఇట్లే తక్కినభేదములును నెఱుంగఁదగును. ఇట్లయ్యెను గవిసృష్టి భగవత్సృష్టితోఁ గొన్నివిషయములయందు సమాన మగుచు న్నది. ఎట్లన, శ్రీరామాదులు దైవసృష్టిలోనివా రని మనము విందు ముగదా ! అట్టిశ్రీరామాదు లేకారణమున నైన సుఖదుఃఖాద్యవస్థలకు లోనైనట్లు మనమేవిధముగానైనఁ దెలిసికొన్నప్పుడు సంతోషవిచారా దివికారములపాలగుచున్నాము. అట్లే కవిసృష్టిలోనిపాత్రోమాలకుఁడు నెవ్వయైన సటియవస్థలు సంభవించినట్లు మనము చూచుటగాని, వినుటగాని తటస్థించినచో సటివికారములనే పొందుచున్నాము. మఱియు భగవత్సృష్టిలోనిపదార్థములవలెనే కవి కల్పించినవియు మనమనస్సులకు వింతను గొలుపుచుండును, ఒక్కొక్కప్పుడు నెవ్వించును, జీచ్ఛవడఁ జేయును, శిరఃకంఠముచేయుచును, ఇంకొకప్పు డాడించును. (గీతా యనుదొర శాకుంతలనాటకమును జదివి యయ్యాసందము పట్టఁజాలక లేచి నృత్యముచేసెనట!) ఇట్లే తక్కినవి యూహ్యంబులు. ఈ హేతువుచేతనే,

చ. కవి కమలానకుండు, త్రిజగత్పతి యైనపిఠాకపాణియన్
గవియై యీ యీ యీ ”

అని యొకానొకకవి చెప్పియున్నాఁడు.

ఇట్టిమహనీయ మైనకవితాశక్తిని భగవంతుఁ డేర్పఱచి పృథ్వి యందుఁ బ్రప్రథమమున వాల్మీకిమహర్షిహృదయమునం బ్రవేశపెట్టెను. పిమ్మటఁ గాలక్రమమున నించుమించుగ నన్నిజేశములయందును, పన్నిభాషలయందును గవితి రచియింపఁగలమహాత్ము లుత్పత్తిఁ గాంచిరి. మనయాంధ్రులయందును గవించుదు లుదయించిరి. అనేకగ్రంథ ఘ్న లాండ్రమున నుద్భవించెను.

(మన) అధికపులు కవితాతత్వమును బాగుగ నెఱింగినవా రగుటచేఁ, బ్రప్రథమముననే స్వకపోలకల్పితగ్రంథములను వ్రాసినచో వానిచేఁ బాఠకులను శ్రోతలను సంతోషపెట్టుట కష్టమని యెంచి, పూర్వము సంస్కృతభాషయందు వ్రాయఁబడి, నుప్రసిద్ధములై, నీతిదాయకములును, సన్మార్గబోధకములును సగుకథలు కలిగి వెలయుచుండు గ్రంథములనే తెలిగించుచు జనులయెదుటఁ బెట్టుచువచ్చిరి. భారతరామాయణాదు లీతెగలోనివే. పిమ్మటఁ గొందఱుకవులు సంస్కృతమునఁ గేవలగ్రంథరూపమున లేకపోయినను సక్కడక్కడఁ బురాణాదులలో వ్రాయఁబడియున్నవియు, బెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునవియు, మంచిమంచిసీతులను, మోక్షమార్గములను బోధించునవియు సగుకథలను గొన్నిటిని జేర్చి యొక్కొకగ్రంథముగాఁ గల్పించుచువచ్చిరి. మంచన కేఱుమారబాహుచరిత్రము, అనంతుని భోజరాజీయము మొదలగునవి యీతరగతిలోనివి. ఇంతవఱకును గలగ్రంథములు ఒకమజనులభగౌహ్యములై, రసోచితములై, కథాచమత్కృతులు గలిగి, మనోహరాలంకారములతో నొప్పారుచుండెడివి. తరువాతి కవులు పురాణములలోని యేదియే నొకకథను దీసికొని స్వతంత్రగ్రంథముగా రచియించుచు వచ్చిరి. పిల్లలమట్టి పినవీరన్న శకుంతలాపరిణయము, ప్రాథకవి మల్లన రుక్మాంగదచరిత్రము లోనగునవి యీజాతిలోనివి. ఇప్పటికిఁ గవులకు శృంగారరసమును విజృంభింపఁజేయునూహయు, గవిత్యమునందుఁ బ్రాథమము జూపుబుద్ధియు జనింపఁదొడఁగెను. సంస్కారము తలచూపెను. శబ్దాలంకారములును సర్థాలంకారములును ముదురఁ గడంగెను. నీతిబోధకవిషయములు వెనుకకు జూపఁజొచ్చెను. శృంగారరసాధిదేవత తాండవ మాడనారంభించెను. ఇంతగా వ్రాయనేల? అప్పటికావ్యరచనలోని యొకవిషయమగు బాహుడు.

ప్రాధికవిమల్లన రచించినది రుక్మాంగదచరిత్ర మనుపేరు గలయే కాదశీ మాహాత్మ్యము. అది సామాన్యప్రజల కందఱకును భక్తిముక్తులను బోధింపవలసినగ్రంథముగా నుండవలయునుగదా! అట్టిదానిని దత్తు వి పూర్వకపులపద్ధతిని విడిచి, తనకు ముందున్న వారికంటె బ్రాహ్మినును జూపును, దననాటికపులలో సతిగౌరవము, బడయ నెంచికాబోలు నందు, గేవలపండితజ్ఞైక వేద్యుండు లగుశబ్దార్థాలంకారములును, రసి కజనహృద్యుండు లగుశృంగారవర్ణనములును గడుంగడు జొప్పించియు న్నాడు.

“సీ బినకాండ, పారీస, ధిపిక, మైకత, స్వగ్గ, కర, శేత్ర, భాష, జ ధిసన, శరీర

+	+	+	+
తారకా, శ్వత్థదళ, సఖ	...	(అశేఖ్యము)	
+	+	+	+

ఇత్యాదిపద్యములతో మోహినీదేవిని మిక్కిలి పచ్చిగా వర్ణించి యున్నాడు. ఏకాదశీమాహాత్మ్యమున కిదియూ లక్షణము. ఈరీతిని గదితాశక్తికి బాహ్యవేషము మెండై యంతస్సారము క్షీణింపవారం భించెను.

ఇట్లు కాలము జరుగ జరుగ, ‘అల్లసానివెద్దన’ కపింద్రుడు బ యలువెడలి (పైవారివలెనే) యొక (మార్కండేయ) పురాణములో నిసీతిబోధక మగునొకకథను దీసికొని, దానిని బెంచి, నూతనపద్ధతి న వలంబించి, మనుచరిత్ర మనుపేర నొకప్రబంధముగా రచించి కృష్ణ రాయలచే, ‘నాంధ్రకవితాపితామహం’ డనుబిరుదమును బొందెను. అప్పటికి దాము నడచెడిది నాగరికమార్గ మనునూహ కవులకు జనిం చెను. పిమ్మట నాతనిశిష్యు డనిచెప్పబడు భట్టుకవి వెద్దనకంటెను బ్రాహ్మినును జూపఁడలంచి కథావైచిత్రీ గమనింపకయే, భారతమునం

దలి యొకకథను దీసికొని వసుచరిత్ర మనుష్యబంధమును వ్రాసి, సా హిత్యరసపోషణం' డనుబిరుదు సంధెను. ఈతనినాటనుండి నీతిబోధకవిషయాదులకు గ్రంథములలోఁ జోటు లేకపోయెను. శృంగారరసాధిదేవత విశ్వంఖలవృత్తిని విహరింపఁజొచ్చెను. ఈతనితరువాతికవులకుఁ బ్రాథత్యమును జూపికొనుటయందలిదృష్టి ముదిరిపోయెను. పృథ్వీబంధ మునునది యొక్కొకకవీంద్రునినాలుకయందును నటించఁదొడఁగెను. మహాకావ్య మనునది యిట్లే యుండవలయు ననకట్టపా లేర్పడెను. గతానుగతికు లయినకవు లందఱును నీతనిమార్గమునే యవలంబించుచుండిరి. ఇక్ష్మరణమునఁ గవితాప్రాధిమ్యకేకాని కథావైచిత్రీకి దిక్కులేకపోయెను. పాత్రగుణపోషణము బొత్తిగ రూపుమాసెను. కృమక్రమముగాఁ గవులు చిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వములను దమతమ గ్రంథములలోని కెక్కించి వసుచరిత్రకారుని మించఁగలిగితిమిగాదా యని సంకల్పించుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా ద్వ్యర్థికావ్యరచన యను సౌక నూతనమార్గము కనిపెట్టఁబడెను. మిగుల సమర్థత్వము గలకవులుకొందఱ టీమార్గమున కానందించి తమతమజన్మముల నెల్ల నిట్టిరచనక్రింద నే వ్యయపఱిచిరి. ద్వ్యర్థికావ్యరచననుగాని, ప్రబంధరచననుగాని, మఱిదేనిగాని మొదటఁ గనిపెట్టినవారి ననవలసినపనిలేదు. భాషలో నేదియో క్రొత్తమాదిరిగలగ్రంథమును వారు సృష్టించి తమప్రాధిమ్యం జూపుదురు. తక్కినవా రందఱును వారి ననుసరించినచో నందు విశేష మేమియున్నది? వినుఁగుదలతప్ప వేఱేదియు నుండదు. ఆంధ్రద్వ్యర్థికావ్యరచనకు మార్గదర్శి పింగళిసూరనార్యుఁ డని కొందఱందురు. ఇట్లు కవి యని కొందఱందురు. ఎవ్వరైన నేమి తన్నిర్ణయమున కిది యదనుకాదు. ఈసూర్యుఁడు తననిండుజన్మమున నిట్టికావ్యమును వ్రాసినను వయసుతిరిగినతరువాతఁ దనజ్ఞాననేత్రము నొకసారిభాషాప్రపంచ

చేముపై తెప్పగోఁ బరగించి పురాతనకవులపద్ధతులను బాగుగ గ్రహించి, తనకాలపుగవులపోకడలను నిరసించి, కొత్తమాదిరిగ నుండునట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కళాపూర్ణోదయము ననురేండుది వ్యప్రబంధములను రచించి భావాదేవికినూతనాలంకారముల నిడ ను. అయిన నీతనిమార్గము పిమ్మటికవులకు రుచించినది కాదు. ఏమి? అది చాలదుర్గమ మైనది. అందుఁ బాత్రగుణపోషణము. కథాచమత్కృతి, సందర్భశుద్ధి, రసోచితశైలి మొదలగువాని నెన్నిటికో యరు సంధింపవలసియుండును. వసుచరిత్రమార్గ మైనచోఁ గవితాప్రాగల్భ్యము, శబ్దార్థాలంకారములు మొదలగువానిని స్వేచ్ఛగాఁ గూర్చవచ్చును. ఇట్టియూహయే వెనుకటికవులను బట్టి వీడింపఁగా వారందఱు నొక్కవిధముగానే గ్రంథములు వ్రాయుచువచ్చిరి ఇప్పటికిని మనవారిలో వయసుచెల్లినవారు కరినశైలిని లేనిపద్యముల నన్నిటిని జప్పగా నున్నవనుచుందురు. సులభశైలి వారికి గిట్టదు. దీర్ఘసమాసములతో నుండవలయును. ఇట్టిమహానుభావులలోఁ గొందఱు వసుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యద, శృంగారనైషధము మొదలగుగ్రంథములపేరులేకాని ప్రభావతీప్రద్యుమ్న, కళాపూర్ణోదయములపేరుల నైన నెఱుంగరు. రాఘవసాండవీయమునే రచింపకున్నచోఁ బింగళిసూరనార్యునిపేరు కూడ పీరికిఁ దెలిసియుండకపోవును. ఇందులకుఁ గారణము వానియందు శబ్దాడంబరాదులు లేకపోవుటయే యని యెఱుంగవచ్చును. ఇంతయేల? అదికవులుసైతము తరువాతికవులకుఁ జాల రని మనవారిలోఁ జాలమందికి నభిప్రాయము గలదు. కావుననే వారిమార్గము నొకరైన సవలంబింపకపోయిరి. ఈశబ్దార్థాలంకారాదులమహిమ మేమోకాని యవి సర్వజనసుబోధములుగా నుండవలసిన వేదాంతగ్రంథములయందునయితము ప్రవేశించి యాయాకవులచే నేకాక్షరదవ్యక్షరనియమ

ముతోడిపద్యములు గలచిత్రకవిత్వమును, మఱియు గర్భబంధకవిత్వాదులను రచియింపఁజేసినది. (సీతారామాంజనేయాదులను జూడవచ్చును.) సామాన్యజనులకు నేతాదృశగ్రంథావలోకనము చేయుశక్తి చాలకుండుటచే వారు భారతభాగవతరామాయణాదులనే పట్టుకొని వేలొడవలసినవారైరి (ఈకారణముచేతనే వానికి దేశమందు వ్యాప్తి మిక్కిలి కలిగెను. ఇదియును మేలే.) పిమ్మటిరాజులచరిత్రము తెవ్వియు గ్రంథముల నెక్కఁ జాలనివయ్యెను. పురాణములలో నుండునొకకథ దీసికొని దానిని దమవర్ణనల కనువుగ నుండునట్లు పెంచి యష్టాదశవర్ణనములతోడను నింపి వ్రాయునట్టి దృష్టిగల కవిపుంగవులకు దేశచారి త్రము తెల్లు రుదించును ' అవి యెంత బాగుగ వ్రాయఁబడఁదగినవి! ఎన్నెన్నిరసములు, ఎన్నెన్నిభావములు వానియందు నింపఁబడియుండవలసినది ' అట్లు వ్రాసియున్నచో దేశమున కెంతయుపకారము కలిగియుండును! అట్టియదృష్ట మీభాషకు లేకపోయినది. కృష్ణరాయవిజయము, సరపతివిజయము (రామరాజీయము) మొదలగునవి కొన్ని చారిత్రవిషయగర్భితము లగుకావ్యము లున్నవన్నను, అవి చరిత్రమార్గమునఁగాక ప్రబంధసాకమున రచియింపఁబడి యతిశయోక్త్యాద్యలంకారములతో నిండిపోయియుండుటచే వానియందు సత్యము లేకమాత్రమే యుండు నని తోచెడిది. ఈరీతిని గవితాశక్తి కంతస్సారము బాత్తిగ క్షీణించిపోయెను.

ఇక్కాలమున నాంధ్రేయప్రభుత్వముచే దేశమందంతటను విద్య విజృంభింపఁగా మనవారిలోఁ గొందఱు మహనీయు లన్యభాషాపరిచి తింబట్టి యాయాభాషలలోనిగ్రంథముల నిర్వలోకించి, యందలికథాచమత్కృత్యాదులం గొంచి, మనయాదికవులగ్రంథములను జదివి వారి మహిమలకచ్చెరువొంది వానిని వెల్లడించుచు దరువాతికవులమార్గము

ల సభిక్షేపించుచు సనేకగ్రంథములయందును సనేకపత్రికలయందును వ్రాయును వ్రాయును, ఇప్పటికి నాంధ్రగ్రంథరచనకుఁ గాంతమాటు పాటు గలుగనారంభించినది మధ్యాధునికకవులరచనలపై నిరసనభావము కలుగఁజూచ్చినది. పింగళిసూరనార్యునినామమునకు విశేషగౌరవము కలిగినది. కొత్తకొత్తరచనలపై నింపు జనించుచున్నది. ఇదంతయుఁ గాలముయొక్కమార్పుగదా !

పైని వ్రాయఁబడినవిషయముల నన్నిటిని బరికించుమీ కుఁ, గ వితాతత్వము రెండువిధము లైన దనియు, నందు మొదటిది నీతిబోధకనస్మార్తప్రదర్శకవిషయములును, గథాచమత్కృత్యాదులు నొప్పుగ్రంథములు గల దనియు, రెండవది కేవలము శబ్దార్థాలంకారాది భాషాప్రాధిమం జూపుగ్రంథములు గల దనియు విశేషమై యే యుండును. మఱియు మొదటిది యప్పటికి, నిప్పటికి, నెప్పటికిని బూజనీయమైనదే యనియు, రెండవది తాత్కాలికసృజనమనమాత్రము గూర్చునదియై యుండు ననియు మీ రెఱుంగుదురు. అందు రెండవమార్గము నవలంబించినవారియభిప్రాయ మేమో యించుక విచారింపవలసియున్నది. కథాచమత్కృతి మొదలగునవి భారతాదు లగునద్వంద్యగ్రంథములలోఁ గలవుగదా యనియు, మఱియుఁ బుక్కిటిపురాణములయందును సనేకచిత్రకథలు పెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునుగదా యనియు భాషాచమత్కృతిం జూపుప్రాతముల నేల రచింపఁగూడదనియు నవి విద్యార్థులకు మీగుల నుపయోగకరములుగా నుండు ననియు వా రూహించి యట్లు గావించియుండు రని తోచుచున్నది. అట్టియూహయొక్కరినిబట్టి యొకరికి వచ్చి క్రమక్రమముగా వృద్ధి నొందినది గాని యొక్కసారియే వచ్చినది కాదు. వా రుండెడికాలమే యట్టిమార్పు గలిగించినది. ఆయాకృతిపతులును వారివారి కారీతిగ్రంథముల రచిం

చుటకే ప్రోత్సాహ మిచ్చుచు నుండెడివారు. (కాని యాయాహా మతిమాత్రమై దేవునికి గృతిగా నియ్యబడిన గ్రంథములుసైత మా విధముననే రచియింపబడెను.) ఈ కారణమునఁ బ్రాథమ్యబంధములు తక్కులేవివి రచింపబడెను. అయినను “అత్యుచ్చయఃపతనహేతు” పనున్యాయమున కవి గుఱియయ్యెను. కవితాశక్తి కిప్పుడు నూతనవ్ర పంచము నిర్మింపబడుచుండెను. మధ్యకాలకవులగ్రంథము లన్న ననా దరము జనించుచుండెను. ఈనూతనప్రపంచము నిర్మింపబడుటకు నిం చుకముందే యనగా పైరెండవవిధము పరిపూర్ణవ్యాప్తిని జెందియున్న సమయముననే యీ

భద్రా ప రిణ య ము

అనుప్రబంధము రచియింపబడెను. భద్ర యనుపేరు గలకన్యారత్న ముయొక్క పెండ్లికథ యిందుఁ జెప్పబడెను గావున దీని కీనామము గలిగెను. ఈభద్రాదేవి శ్రీకృష్ణనియష్టమహిషులలో నొకతె. దీనిం బట్టియే యిందలికథానాయకుఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డని తేటపడుచున్నది. ఈగ్రంథమునకుఁ గృతిపతి

శ్రీరాజారావువేంకటసుహిపతి

గంగాధరరామరాయబహద్దరుగారు

వీరు శ్రీవీరికాపురసంస్థానాధీశ్వరులు “శూరతోదారతాద్యధికగుణ కులం” బగుపద్మనాయకకులంబున జనన మందినమహాపురుషులు. ప ద్మనాయకకులజులనే “వెలమ ” వా రని చెప్పుదురు. వెలమవారను పేరు గలుగుటంగూర్చి యొకానొకవిచంద్రుఁడు తనగ్రంథమున నిట్లు తేల్చిఁబోయియున్నాడు.

“చ. ఉరుతరపద్మనాయకకు ♦ లోద్భవు లైసమూరు లందఱుకొ

తైరవరులై, అయంతకస ♦ విక్రములై, ముహనీయులై నిరం

తరమును ముఖ్యవర్ణగణి ♦ తం బగుపారుషనామధేయమే

వరనిరుదంబుగా మెలమ ♦ వా రన విశ్రుతి గాంచి రిమ్మహిన్."

(ఇది స్వభావైక్తియ యని చెప్పవచ్చును.)

ఆంధ్రభాషాయోషామణికి జరకాలమునుండియు నీవద్దనాయకప్రభు
పులయవలంబనమే విశేషముగా నున్నదనియు, నీవెలమవారిలో సం
స్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందుఁగాని యొకదానియందుఁగాని పాం
డిత్యమో, పరిశ్రమమో, పరిచయమో, యాసక్తియో, యభిమాన
మో లేనివారుండుట యరుదే యనియు నెల్లరు నెఱింగినవిషయమే. వీ
రిలోఁ గొందఱు కవులును గలరు. వీరివంశావతారముఁగూర్చి ఒహు
గ్రంథములయందు విశేషముగ వర్ణింపఁబడియుండుటచే నది జగత్ప్ర
సిద్ధమయియే యున్నది. ఈగ్రంథమునందును బద్దనాయకవంశాభివ
ర్ధనము గలదు. కావున దానింగుఱించి నే నీట వేఱుగ వ్రాయనక్క
ఱలేదు.

ఏతత్కృతినాయకుఁ డగుశ్రీగంగాధర రామరాయప్రభువరుని
గూర్చి వ్రాయుటకు నస్మాదృశు లగుసామాన్యులు శక్తులు గానేర ర
నుట యతిశయోక్తి గాదు. ఆశ్రితజనసంరక్షణము, పండితజనాదరణ
ము, కవిజనపోషణము మొదలగుసద్గుణము లీమహారాజునకు సహజ
ములై యుండెడివి. ప్రజలయెడల వీరి కుండినయనుగ్రహ మనిర్వాచ్య
మని వయసు చెల్లినవా రిప్పటికి నీప్రభువును వేనోళ్ల బాగడుచుందు
రు. మఱియు సత్కార్యాచరణమున వీరికి సాటియగుప్రభువు నాకా
లమునఁ జూచియుండలే దని జనులు చెప్పుదురు. వేయేల? వితరణము
నఁ గలియుగసూర్యపుత్్రుండనియు, సాహసమున నభివవిక్రమార్కుం
డనియు, విద్యయం దపరభోజం డనియు, బ్రజాక్షణమున రెండవ
యజాతశత్రుం డనియు నీరాజేంద్రుండు ప్రఖ్యాతివడసె నని స్వార్థపరా
యణులుగాని వృద్ధు లిప్పటికిని బ్రస్తావనమునఁ జెప్పుచుందు రన నీ

యననుగూర్చి యెంతగ వ్రాయవచ్చునో యోజింపుడు.

పైని వ్రాసినవి యథార్థోక్తులు గాని యతిశయోక్తులు గావు. వాని కన్నిటికిని దృష్టాంతములును లేకపోలేదు. అయిన నవి యసంఖ్యాకములుగా నున్నవి. అవి యన్నియు వేఱుగ నొకపుస్తకరూపమున నుండఁదగినవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వానిలోఁ గొన్నిటిమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

ఆశ్రితజనసంరక్షణము :—అనేకులగు నాశ్రితులకు దైనిక, మాసిక, వార్షికప్రదానముల నేర్పఱిచి, వారిని రక్షించుచుండిరి. మఱియుఁ గొన్ని కుటుంబములకు సైతము తమసంస్థానంబున నెవ్వియైనఁ గార్యములు తటస్థించునప్పుడు మఱికొన్ని యీవులు దయచేయఁబడుచుండునట్టియేర్పాటులుకూడఁ గావించియుండిరి. అం దనేకములు నేటిదనుక నేతత్సంస్థానంబున (ఇప్పటిప్రభువరునిదయాతి కేకంబున) నవిచ్చిన్నగతిని జరుగుచున్నవి. ఇంకను ననేకులకుఁ దమయనుగ్రహముమీఱి 'నిమేబడు' లనుపేరుగలభూములను విశేషముగ నిచ్చియుండిరి. ఇట్టిని యీరామరాయరాజ్యమునఁ బెక్కులు గలవు. మఱియు ననేకాశ్రితులకు విశేషభూములను దానముచేసిరి. పైని వివరింపఁబడిన వన్నియు నాయాయాశ్రితులచేతను, దత్సంతతులచేతను నిరంతరాయములుగ ననుభవింపఁబడుచున్నవి. శాశ్వతము లగునట్టియేర్పాటులను గావించిన యీప్రభువరుని వదాన్యతను దలంచుచో నొకానుకకవి చెప్పిన యీక్రిందిపద్యము జ్ఞప్తికి రాకమానదు.

“ఉ భూతి ఖండింప మావల ధి పుణ్యవశంబున ఫాలనీమలక్
ధాత లిఖించెనా, యొకరి ధాతీ, దదేటికి, రావువంశజుం
దైతగురాయరావను ధాధిపుఁ డెవ్వరికై లిఖించు ? నా
వ్రాత తదాత్మజాత్మజప యంపర కెల్ల ఫలించు నెప్పుడున్ ”

పండితజనాదరణము :—అనేక మండలంబులనుండి యసంఖ్యా

కు లగుపండితులు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుండిరి. వారివారిసామర్థ్యాదులనుబట్టి వారిని దత్కాలమందే ధనం బవారిగ నిచ్చి సత్కరించుచుండుటయే కాక, వారికి వానికి కబహుమానంబులుసయిత మేర్పాటు చేసి యాదరించుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు పండితవర్ణులచేత వాక్యార్థములు మొదలగునవి చేయించుచు సర్వరీతిని సమ్మోచించుచు నుండెడివారు. పందొమ్మిదవశతాబ్దమున సుచాస్తిధులై పలుకును సాపయ్యశాస్త్రిగారు, ఇంద్రగంటివిశ్వపతిశాస్త్రిగారు, ఎడవిల్లశ్రీరామశాస్త్రిలుగారు, తణికెళ్లనుబ్బన్న శాస్త్రిలుగారు, కనకదంశిగోపాలశాస్త్రిలుగారు మొదలగుననేక పండితులు వీరివలన విశేషముగ గౌరవింపబడినవారే. ఇందుఁ గొందఱకు గొప్పభూదానములుగూడఁ జేసియున్నారు. వీరిసంస్థానంబునను కంచిభట్లసూర్యనారాయణశాస్త్రిలువారు, పొక్కులూరివేంకటశాస్త్రిలువారు మొదలగువా రుండెడివారు.

కవిజనపోషణము :—వీరియాస్థానంబునఁ బలువురుకవిశ్వరులుండెడివారు. ఏతద్గ్రంథకర్త, కవిశిరోమణి సోంభట్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుగారు, ఎఱ్ఱమిల్లిలక్ష్మీనారాయణకవి, దేవులపల్లినుబ్బరాయశాస్త్రిగారు, వేంకటకృష్ణశాస్త్రిలుగారు, వేంకటరాయకవి, మొదలగువారనేకులు వీరిసభ నలంకరించుచు వీరిపోషణమున నుండెడివారు. మఱియుఁ బలుచోటులనుండి పలువురుకవింద్రులు వచ్చి శ్రీరాజావారిని దర్శించుచుఁ దమతమప్రజ్ఞాదికములఁ గనఁబఱచుచు వారివలన విశేషసన్మానములను బడయుచు నుండిరి. శ్రీమాన్ విద్వదభినవ పండితరాయ మాడభూషివేంకటాచార్యకవి, శ్రీశిష్టకృష్ణమూర్తికవివర్ణుడు మొదలగువారు పలువురు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుఁ బలుమాటలర్పనత్కారంబులఁ గాంచుచువచ్చిరి. అనేకులకు నేఁటేట సమ్మానించునేర్పాటులుసయితము చేసి వీరు పోషించుచుండెడివారు.

సత్కార్యాచరణము .—గ్రామములఁ గట్టించుట, చెఱువులు త్రవ్వించుట, మొదలగుసత్కార్యము లెన్నియో వీరు చేయించియుండిరి. మఱియు, పేదసాదులయందలికారుణ్యమునకు మిత్రయే లేకుండజేసి దని తెలియవచ్చుచున్నది. ఏతద్విషయములకుఁదార్కాణము లనేకము లున్నను వానిలోఁ గొన్నిటినిమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించుచున్నాను.

(1) గ్రామములఁ గట్టించుట .—తమరాజ్యములోనిదియు, గోదావరీమండలమునకు ముఖ్యకర్తనముగా నెన్నఁబడుచుండునదియు నగు కాకినాడపురంబును జేర్చి తమతండ్రిగారిజేరితో 'సూర్యారావుపేట' యనుగ్రామమును గట్టించిరి. మఱియుఁ దమరాజధాని యగ్రవీరికపురమును జేర్చి యుత్తరదిశయందు 'కుమారనగర' మనుక్రొత్తపేటను గట్టించిరి. వీనిందెలుపుపద్యములలో నీగ్రంథవం దున్నవానినే వ్రాసెదను.

“ మ అతుల్యాభ్యంతిక కాకినాడనగరోపాంతస్థలస్థాపితా

యతఃత్రాయత న దిసంకలిత సూర్యారాయపేటాఖ్య భూ

తరగావనిదాన ' &c &c ” తృతీయాశ్వాసము 119 ప.

(2) చెఱువులత్రవ్వించుట .—తమరాజ్యమునందలిమల్లపర మను గ్రామమున నొకగొప్పచెఱువును ద్రవ్వించి, తత్ప్రాంతమున నుండు ప్రజలకు మహిమపకారముం గావించిరి. పెద్దాపురముతాలూకాలో లింగమపర్తికడ నుండుతిమ్మరాజుచెఱు వొకటి తప్ప దీనితో సరివచ్చు పెద్దచెఱువు గోదావరీమండలంబున వేటొకటిలేదు. మఱియు సూర్యారావుపేటలోఁగూడ నొకపెద్దచెఱువును ద్రవ్వించియున్నారు. కాకినాడ, సూర్యారావుపేట, రామారావుపేట, జగన్నాథపురము, ఫాస్టరుపేట, పేరరాజుపేట అనుస్థలములలో నుండునసంఖ్యాకు లగుజనులకు జ

లయంతి)ములద్వారమున నవారిగ వారి నొసంగుటకు నీచేటువే యి
ప్పు డాధారమై యున్నది. కుమారనగరముమొదలగుచోట్ల నింకను
ననేకతటాకములు వీరు త్రవ్వించినవి కలవు. మల్లవరపుఁజేటువునుగూ
ర్చి యాగ్రంథమున నిట్లువర్ణింపఁబడియున్నది.

“క. భీమధ్వనివరితజయఘ, మామా! చాహత్రిమల్ల! మల్లవరాఖ్య

గా)మోపాంతవినిర్మిత, భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూవితటాకా!”

చతుర్థాశ్వా. 104 పద్య

(3) ఆ రామప్రతిష్ఠాదులు : — అనేకస్థలంబులలో ననేక ఫలజాతులు
గలయనేకకారామంబులు వీరు వేయించిరి. ఇది మొదలగుకారణంబులం
బట్టి యీపుడమిపై శాశ్వతము లగుననేకనత్కారములను జేయించి
చిరతరయశంబును, నమేయనుకృతంబును సంపాదించినయీరాజచం
ద్రుఁడు,

“తే భరిణిఁ బరిగఁ గొగడ్డ యెం ♦ దాఁక సంత

కాలమును బుణ్యలోకంబు ♦ గలుగు సంద్రు.”

అనుభౌతవచనమునకు లక్ష్యభూతుఁ డగుచున్నాఁ డని సంతోషపూ
ర్వకముగఁ దెలుపుచు నేయుచున్నాఁడను.

వితరణసాహసాదినద్దణములు : — పై వానివలననే యీవదాన్య
శేఖరుని వితరణాదినద్దణములు దెలియుచున్నను, నింకొకముఖ్యవిషయ
ముగూడ నిందుఁ జూపుచున్నాను. రావునంశముక్తావళిని రచియించి
కృతిగా నొసంగినశ్రీ దేవులపల్లినుబ్బరాయశాస్త్రిగారియెడ నీమహారా
జ చూపినయోధార్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదియై యున్నది.
అది చదువరులకు విశదమగుపొంఁజుఁ దత్కవికృతం బగుమహేంద్రవిజ
యమునందలికవిజీవితమునుండి కొన్నిపంక్తు లిచ్చట గ్రహించుకొను
న్పాడను.

“ రావువంశముక్తావళి యనుపేరిట విలసిల్లుతమవంశచారిత్రమును (కీ.శ.) 1882 వ సంవత్సరమునందుఁగృతినంది, సాకల్యంబుగ గ్రంథ మంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజన్యలమాన్యచారిత్రాకర్ణనమువలనను, నసల్పకల్పనాశిల్పనంబులం దనరినకవితామాధుర్యంబునకును, నానందపరవశులై యిందులకుం దగినసత్కారంబేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబ మికిఁ చ్చితి నని యీకవిసార్వభౌముని సింహాసనాసీనుం గావించి, తమయభినవభోజరాజవిరుదాంకము నన్వర్థంబుగ నొనరించిరి. పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా ' యీరాజ్యభారంబు వహియింప దేవరభుజాదండంబె సమర్థంబు గాని నే సమర్థుండనే యని తత్క్షణంబ వారిరాజ్యంబు వారికి సమర్పించి యీఁ.”

విద్యాధికత :—భాషాభిమానము, విద్యయం దభిరుచియు నుండనిచోఁ గవులను బండితులను నావరించుట యుతగాఁ బొసఁగదు. అనేకు లగుకవులను, బండితులను విశేషముగ గౌరవించియుండుటచేతనే యీన్యపవర్యుండు విద్యాధికుడై యుండె నని చెప్పవచ్చును. ఇదిగాక యప్పడప్ప డాయాకవులను, బండితులను వారివారిప్రజ్ఞలనుబట్టి యనేకము లగుప్రశ్నములు చేయుచు వారివారిప్రతిభాత్మగములనాధుత్వాసాధుత్వమునుగూర్చి వక్కాణించుచు వినోదించుచునుండెడివారట! ఒకప్పు డొకవిప్రుండు శ్రీయుతు లగువారిసన్నిధిని హరికథఁ జెప్పుచుఁ దాను గవియుఁగూడ నై నట్లు తనమిత్రులచే నాసభలో వెల్లడిచేయించుకొనఁగా, శ్రీప్రభువువారియనుజ్ఞ ననుసరించి తత్సన్నిధానవర్తులలో నొకరు “ శ్రీరాజావారిమీఁద నొకపద్యమునాశువుగ రచింపుఁడని కథానంతరమునఁ జెప్పినప్పు డక్కవి యొకసీసపద్యమును జదివెనట! అప్పు డారామరాయధరణీశ్వరుండు తనబహుగ్రంథద్రష్టుత్వ

ము వెల్లడికా నక్కవితో “ దానుగారూ ! ఇందలి మొదటియాటుపాదములు నేనాయాగ్రంథములలోఁ జూచినవే. (ఆగ్రంథములపేరులు చెప్పిరంట) ఏడవపాదము నేను జదివినదే కాని యెందున్నదో యిప్పుడు జ్ఞప్తికి రాలేదు. ఎనిమిదవచరణమున నాపేరు గలనగముమాత్రము మీరు రచించినదే ” యని వాక్రుచ్చిరంట ! దీనింబట్టి యీ ప్రభు శిరోమణి కెంతభాషాజ్ఞానము నెంతగ్రంథావలోకనము నుండెడిదో యూహింపుఁడు వీరికి సంస్కృతాంధ్రములయందేకాక యాంగ్లేయ మహమ్మదీయభాషలయందును పరిచయ ముండెడిదని తెలియవచ్చుచున్నది.

ప్రజారక్షణము .—దీనింగుఱించి విస్తరింప నక్కఱ లేదు. ఈ మహారాజుపరిపాలనములోఁ బ్రజలకుఁ గలిగినసౌఖ్యమునకు మేరయే లేకుండ నని చెప్పుదురు. వీరు స్వవిధములఁ బ్రజలకు లోటుపాటులు లేకుండఁగనుంగొని సంరక్షించుచుండెడివారంట కావుననే

“ నీ సకలవిద్యచ్చకో ♦ రకములానందించె, విమతానాబ్జసా ♦ లి ముకుళించె
లలి మిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము మొందె, ఖలజనచక్రివా ♦ కి ములు గుండె
బంధుబృందానంద ♦ సింధవు లుప్పొంగె, దర్మతరధ్వాంత ♦ తు లడంగె
సత్సంతకుల కభీ ♦ ష్టుములెల్ల నీడేతెఱ, గుమలివోరప్రచా ♦ రములు జాతెఱ
బీరికాపుగవరింగి ♦ పృథులసౌధ
సింహపీఠోదయాంబ ♦ శిఖరభాగ
మధిగమించి యజుండరా ♦ జ్యోరమఁ దాల్చి
రామరాయాఖ్యచంద్రుండు ♦ ప్రబలుచుండ ” ప్రథమా. 86 ప 69 వ్రట

అనుపద్యము సార్థకమై వీరి ప్రఖ్యాతిని వెల్లడించుచున్నది.

ఈరాజేంద్రునకుఁ దనమాన్యచరిత్రము పూర్వరాజన్యల చారిత్రములం బోలు నని బాగుగాఁ దెలియును. ఇక్కారణముననే కాఁచోలు,

“సీ. వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబానగ్నగం గదా, రామనిగుణకథన్ ♦ ప్రకట మయ్యె
ద్వైవామనుడు భార ♦ తింబానగ్న గదా, పాంశవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె
గాలిదానుడు కృతి ♦ సుటనసేయగం గదా, భోజరాజు యశంబు ♦ దేజరిల్లె
మనత విద్యావాధ ♦ కివికబ్బమున గదా, తనరె బ్రతాపరు ♦ మృగినిపిసిగ్గి
యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ
రాయలాదిగం గలమహా ♦ రాజు లెల్ల
గావ్యముఖమున గాదె వి ♦ భాగ్యతి గనిరి

‘ కానె గృతిసాటి వేటొందు ♦ గలదె తలచె?’ (ప్ర. 16 ప. (22 పు.)

అని యిక్కవిని బిలిపించి తననామము శాశ్వతముగా నుండునట్లు కృతి
రచింపు మని యానతిచ్చెను.

(ఇమ్మహారాజచంద్రునిగుణగణాదికముం దెలియఁజేయుదృష్టాం
తము లనేకములు గలవు అవి మున్నయు నొక చరిత్రగ్రూపకముగ నుం
డఁదగినవై యుండుట చే నిందు సూత్రప్రాయముగ వ్రాయఁబడినవి.)

మహాత్ము లగువార లంతశ్శుద్ధితోఁ జేసినసత్కర్మములు వ్యర్థ
ములు కావననార్యోక్తి యుశిశ్రావకుండఁ జిర కాలముదనుక సంతా
నము లేనియీరామరాయప్రభువునకుఁ దత్సుకృతిఫలంబో యన, దశర
థునకుఁ గౌసల్యయందు శ్రీరామచంద్రుండు వ్రాలె, (పట్టమహిషియ
గు) శ్రీమంగలూఁబాదేవియందు “శ్రీవేంకటకుమారమహిషతిసూ
ర్యారావుబహద్దరువారు” (ఇప్పటిప్రభువరులు) జనన మొంది యపా
రానఁ గలుగించిరి. ఈ హేతువులం బట్టియు, బై నివ్రాసినవానిం
బట్టియు,

“క. తనయుడు, జెలువును, గావ్యంబు, నిధానము, గుడి, వసంబు, భూదేవస్థా
పనమును నను నీయేడును | జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్.”

అనునీతిని శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువువారు సప్తసంతానసంస్థాపకు
లై రనియు, శాశ్వతపుణ్యలోకనివాసులై నిరంతరసౌఖ్యము ననుభవిం
చుచున్నారనియు మనము దెలిసికొనఁగలము.

మఱియు,

“క సంతానపక్షములూ, జీవితఫలదాయకంబు ♦ చిరక్తికరం

దెంతయుఁ గృతి మాకది శ్రీ, కాంతకథాసుధమగున్ ♦ గావలయుఁజూమి ”

అని యీ పభవర్యం దేతత్కృతికర్తతో బలికి యీగ్రంథము గృతి నొందె నని మీకు విశదమే కదా !

ఇదియునుక నీభూమింగ్రునిగుణవిశేషములంగూర్చి సంతే పము గాఁ గెలిపెయ్యంగిని ఒకరినుగుణము లిట్టి వనితెలిసికొనినవిమ్మట వారి గూఁపమెట్లుగనునో యెఱుంగఁ గుతూహలపడనివారు సామాన్యముగా నుండగల కాపున పేరినురూపమునుగూర్చి యించుక వ్రాయుచున్నాను.

నాపిన్నతనమున నేసీమహారాజును బలుసారులు సందర్శించి యుంటిని. ఈయనరూపము దివ్యరూప మని చెప్పవచ్చును. శరీరచ్ఛాయ స్వర్ణసదృశము. తేజ మనన్యనామాన్యము. ముఖము వికాసవృత్తమును, సలక్షణమును, కారుణ్యదిసాత్త్వికగుణసూచకమును, గాంభీర్యాదిరాజసగుణద్యోతకమును నైయుండెను. ఫలము మిగులవిశాలము. నేత్రములు పద్మదళసదృశములు. కటాక్షములు కరుణరసప్రవాహజనకములు. సంభాషణము మృదుమధురగంభీరము. దేహము బలిష్ఠము. అప్పుడు నేను జూచినయానిగుఁజమానసుందరవిగ్రహ మిప్పటికిని నాకన్నులయెదుట నున్నట్లే తోచుచు,

“కా రా మారా యని కింఁబంచశయనా ♦ రా మార్కొనం జాలు +

+ + + + +
రామారాయనిరూపవైచిత్రము . . . ” (ప్రథ. 85 ప)

అనుదానియం దతిశయోక్తి యేమియు లేదనిపించుచున్నది.

ఇవి మొదలగు హేతువులంబుటి.

“క్షీప్రతాపసుధగః పుష్కలత్రయతత్పరః, ధురంధుశ్చ గుణవాన్ నాయకః పరిక్షీర్తితః
మహామలీనతృజ్జ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతా, తేజస్వితా విదగ్ధత్వం ధార్మికత్వా
దయో గుణాః ”

(కీర్తిప్రతాపములచే సుందరుండును, ధర్మార్థకామములయందుఁ దత్పరుండును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములు గలవాఁడు నగువురుషుఁడు కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసినకార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును, మిగుల సౌందర్యము మొదలగు గుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన పని యర్థము.)

ఏతాదృశమహనీయగుణగరిష్ఠుండును, అసాధారణసౌందర్యవిరాజితుండునునగునిట్టిరాజశ్రేష్ఠుని కీగ్రంథమును గృతిగా నొసంగి ధన్యత్వముం గన్నపురుషుఁడు,

అల్లమరాజుసుబ్రహ్మణ్యకవి.

ఇతఁడు 'ఆరావద్రావిడ' బ్రాహ్మణుఁడు. హరితసగోత్రుఁడు. నారాయణాచలమాహాత్మ్యమును రచించినరంగధామార్యసకుఁ బుత్రుఁడు. ఎల్లనార్యునకుఁ బాత్రుఁడు. ఇతనితల్లి గంగమాంబ. వైనతేయ విజయము, సత్యభామావిలాసము, కవిచకోరచంద్రోదయము మొదలగుననేకప్రబంధములను రచించిమించినరామకృష్ణకవి కీతఁడు భిన్నోదరసోదరుఁడు (రామకృష్ణకవి తల్లికూడఁ గవనముచెప్పెడిదట! నారాయణాచలమాహాత్మ్యములో నీమొవ్రాసినపద్యములు కొన్నిగలవనియు, నవి యాగ్రంథమున నేర్పాటుగఁ దెలియుచుండు ననియుఁ జెప్పుదురు.) వీరిదిపండితవంశము వీరినివాసస్థలము పీఠికాపురమునకు నమీపమున నున్నచేఱలో లనుగ్రామము. సుబ్రహ్మణ్యకవి వికృతినంపత్సరమునకు సరియగు క్రీ.శ. 1831 వసంవత్సరమున జన్మించెను. ఈతఁడు స్వగ్రామముననే నాగాభట్లనరసకవివరునిచెంత నుభయభాషలయందును పాండిత్యము సంపాదించెను. గురువు పరలోకగతుండు కాఁగా సంస్కృతాంధ్రములం గలవెక్కులుతత్కృష్ణకావ్యములు తనంతఁ దానే

చదివికొని యుభయభాషలయందును సంపూర్ణ పండితుఁ డయ్యెను. ఆంధ్రభాషయందు నీతనికాలమువఱకు నున్న గ్రంథములలో నీతఁడు చదువనిగ్రంథము లేనేలేదని చెప్పదురు. మఱియు వనుచరిత్రమా, ఆముక్తమాల్యదయు నీతని కభిమానగ్రంథములుగా నుండెడివట !

లక్ష్మీనరస్వతు లిరువురు నొక్కచోట నుండనేర రనునానుడి యిక్కవిపట్టునయథార్థమై యుండుటచేఁగాఁబోలు నీతఁడు కుటుంబహా మణము జరుగక కొన్నిచోటులకుం బోయియచ్చటచ్చటఁ గవనము చె వ్వుచు దానివలన జీవనూత్ర గడపికొనుచుండెడివాఁడు. ఈతఁడుజ్యో తిషమునందుఁగూడ విశేషపరిశ్రమము గలవాఁడగుటచే నాప్రజ్ఞనయి త మితనిధనార్జనశక్తికిఁ గొంత తోడుపడుచుండెను. ఇట్లు కవిత్వమే జీవనాధారముగ సంచారముచేయుచు నీతఁడొకప్పుడక్కాలంబున నాంధ్రభాషాపాఠకుం డనిప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీకృష్ణభూపతి యనుమాడు గొల్లుసంస్థానాధినాథునిపై శతకము రచించి యాతనిసందర్శనముచేసె ను. కవికులమందారం బగునామహారాజసభయం దప్పుడు మంత్రివృ గడసూర్యప్రకాశకవివరుఁడు మొదలగునుప్రసిద్ధకవులు పలువు రుండిరి. సాధారణముగాఁ బండితులలోఁగాని, కవులలోఁగాని యొండొరులయె డల మాత్సర్యములేనివారుండుట యరుదు గావున నచ్చటివా రెట్లయి న నిక్కవి నోడింపఁ దలంపుఁగొని యీతని నచ్చటఁ గరిసముగాఁ బరీక్షింపఁగడంగిరట ! పరీక్షుకులు వయచుచెల్లినవారు ఈతఁడు లేతవ యనువాడు. అయిన నీతఁ డాపరీక్షల కెల్ల నోర్చి సదుత్తరము లిచ్చి యాకృష్ణభూపతిమెప్పుఁ గాంచెను. అక్కఱినపరీక్షలోని యొండురెండు విషయముల నుదాహరించుచున్నాను. శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకార ములతోఁ గొన్నిపద్యము లాశువునఁ దింపఁ గోరఁగా నిక్కవి వానినెల్ల నిరాయాసముగ రచించెనట ! అంతటఁ దనివిననక యొకసమస్య నొ

సంగి దాని నాశువునఁ బూరింపు మనుఁడు నిక్కవికుఁజరుం డీట్లు పూరించెను.

“ఉ. వట్టవహారఁతమలు ♦ వన్నెనగల్ పులిమిఁద వచ్చునా
పుట్ర యటన్నరీతి జిగిఁ ♦ బొల్పగుమాచుకలీలఁ జూచుచున్
దొట్రిలనే ? కలఁగొని ♦ గోరుల సెక్కుము నాథ! యంచుఁ దాఁ
గట్రయ్యుఁరె లేమి తన + ♦ బృలయుబ్బు సహింపలేమిచెన్ ”

తరువాత నీక్రిందిపద్యమున కిర్థముచెప్ప మని పృచ్ఛకు లడుగ నాతఁడు వెంటనే చెప్పెనట !

“క. కమలాకరకవలూకర, కవలూకరకమలకమలకమలకరమై
కమలకరకవలూక, కమలూకర మైనకొలను గనిరాసుదతుల్ ”

గ్రంథవిస్తర భీతిచేఁ దైపద్యమున కాలిఁడుప్రాసినయిర్థము నిచ్చటప్రావాయలేదు

పిమ్మటఁ గృష్ణభూషణుఁడు సుబ్రహ్మణ్యకవిపాండిత్యాతిశయమునకు సంతసించి, శతకమును విని, తద్రచనాకాశల్యమునకు నాతని మిగులఁ బొగడుచు, దానిం గృతిగాఁ గొని, విశేషసత్కార మొనర్చి తనయాస్థానమునఁ గవిగా నుండునట్లు కోరెను. ఇక్కాలంబునంబోలే నాదినములయందు రాకపోకల కనువగుమార్గంబులు లేమింజేసియు, నాసంస్థానము తననివాసగ్రామమునకుఁ గడుదూరియున నుండుటంజేసియు నిక్కవి యచ్చట నుండుటకు సంగీకరింపక యాభూషణిం బ్రార్థించి సాంవత్సరికబహుమాన మిచ్చున ట్లొడంబఱుచుకొని కొన్ని నాల్గిచ్చటనుండి మఱల స్వస్థానముం జేరెను ఇట్లు పదియాఱేడులదాక నీతనికి చూడుగొల్లుసంస్థానంబున వార్షికసమ్మాన మొసంగబడుచు నే యుండెను. ప్రాప్రథమమున నీతఁడు చూడుగొల్లు 1853 వ వత్సరమున నరిగె నని చెప్పదురు.

ఇక్కవి క్రీ.శ. 1869 వ వత్సరమున శ్రీపీఠికానగరాధినాథుని

సంవర్ధింపఁగా వా రీతినికి మానవేతనము నొసంగునేర్పాటు గావించిరి. ఇట్లు నాలుగేండ్లుగడచినపిమ్మట శ్రీరాజావారు భద్రాపరిణామము (ఈ గ్రంథము) ను గృతిగా నొసర్ప సనుమతయిచ్చిరి.

ఇక్కవి యనేకగ్రంథములను రచించెను. వానింగూర్చి యిండు క వ్రాయుచున్నాను.

(1) శ్రీకృష్ణభూపతిలలామశతకము :—దీనింగూర్చి మైని వ్రాయఁబడియేయున్నది. ఇది మిగులఁబ్రాథమైతకము. కవి దీనిని (క్రీ. శ. 1853) దినయిరువదిరెండవయేట రచించెనట.

(2) శేషధర్మములు :—ఇది యాతాశ్వాసములపద్యకావ్యము. ఇది శాలివాహనశతకము 1790 (క్రీ.శ. 1867) వత్సరమునఁ బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవి యాగ్రంథమున వ్రాసికొనియున్నాడు.

(3) పాపయమంత్రశతకము :—ఇది పైగ్రంథము రచించుటకు నిచ్చుకపూర్వముననో తరువాతనో వ్రాయఁబడినది.

(4) ఆత్మబోధము :—ఇది శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యవిరచితసంస్కృతగ్రంథమునకుఁ దెలుఁగు. అందలియొక్కొకశ్లోక మిందొక్కొకపద్యముగాఁ దెలింగింపఁబడినది. ఈపుస్తకము శా. శ. 1798 (క్రీ. శ. 1875.) వసంవత్సరమునఁ బూర్తిగావించఁబడినదని గ్రంథాంతమునఁ గవి వ్రాసియున్నాడు.

(5) మణిధ్వజచరిత్రము :—ఈగ్రంథము లభింపమిచే దీనికాలముంగూర్చి వ్రాయవలనుపడలేదు.

(6) సింహాద్రిరామాధిపతకము :—ఈశతకము శా.శ. 1799 (క్రీ.శ. 1876) వ సంవత్సరమున రచించినట్లు కవియే యందు వ్రాసియున్నాడు. శంకరాచార్యవిరచిత మగుప్రశస్తిత్రమాల యనుసం

సమైక్యగ్రంథమునందలిముప్పది నాలుగు తెలుగుశ్లోకములును, వానికిఁ గవి చేసిన తెలుగుపద్యములును నీశతకమున నున్నవి.

(7) భద్రాపరిణయము :—ఇది శాలివాహనశకము 1301 (క్రీ.శ. 1878) వ వత్సరమున శ్రీగంగాధర రామరాయప్రభువర్యునకుఁ గృతిగా నీయఁబడుట మొదలగువిషయము లీగ్రంథమునందలిచరమపత్రిమున నున్న సీపద్యమువలనఁ దెలియవచ్చును.

(8) శ్రీకృష్ణకల్యాణము :—హరినంశమునందలిగోవిందపట్టాభిషేకకథ ననుసరించి మూఁడాశ్వాసములపుస్తకముగా రచింపఁబడినది. ఇదియే యిక్కవిరచించినవానిలోఁ గడపటిగ్రంథ మని తోచుచున్నది. ఇది “శాలివాహనశకంబున వేయు నెనిమిది నూలు లబ్దంబులు గడవ నడవిన బహుధాన్యవత్సరమునఁ” బ్రాంభింపఁబడినట్లు కవియే యవతారికలో వ్రాసికొనియున్నాఁడు. ఇది క్రీ.శ. 1878 వసంవత్సరమగును.

(9) చాటుధారాచమత్కరసారము :—సంస్కృతభాషలోఁ జాటువులుగ నుండి పండితులచేఁ బరంపరగఁ జదువఁబడుచుండునవియు సామాన్యలకు నర్థముకానివియు, జమత్కరముగా నుండునవియు సగుశ్లోకములకుఁ బరిపూర్ణ వ్యాఖ్యానమును వ్రాసి యిక్కవియోగ్రంథమున కీపేరు పెట్టెను. ఇందుఁ బూర్వాధునికవిద్యత్కవిరచితంబు లగుననేకశ్లోకంబులును, వానికి వ్యాఖ్యానమును గలవు. మాడుగొల్లు సంస్థానంబున ‘కమలాకర’ అనుపద్యమున కర్థ మడుగంబడుటచేతనే యిక్కవి వాడుకలోనికరినశ్లోకంబుల నన్నిటిని జేర్చి యీగ్రంథముగ వ్రాసి నని చెప్పుదురు.

క వి గు ణా ది క ము.

“విద్య గలచోట గర్వము వెలయుచుండు” నని సామాన్యముగాఁ జెప్పుదురు. ఇక్కవి శ్రేష్ఠుం డుభయభాషలయందును సంపూర్ణ

పాండిత్యము గలవాడై యుండియు గర్వముగాని, స్వాతీశయభావము గాని లేనివాడై, వినయసౌశీల్యాదినద్గుణసంపన్నుడై, యెవ్వరేమని దూషించినను మాటువల్కునినజ్జనుడై యుండె నని తెలియుచున్నది. ఈహేతువుచేత నేకాబోలు 'విఖ్యాతవిసయుండ' ననియు, 'సత్కవివిధేయుండ' ననియు, దనగ్రంథములయందు వ్రాసికొనియున్నాడు.

కవిసామర్థ్యాదులు.

“క. అకలంక భారతీకరు, గాఢా బాత్రమవై సుధీః † సముచే నిల నె

న్ని కం గంటివి సుబ్రహ్మణ్యకవీంద్రా! సాహితీ రఃసాంబుధిచంద్రా!”

(ఈపద్య మీతనిప్రబంధములయందున్న టియందును నున్నది.)

అని కృతిపతి తన్నుంగూర్చి సంబోధించినట్లు చెప్పికొనుటవలన ను “చతురగర్భసింహాష్ట్యైశ్చ సరసబంధయమకకవితావిలాసాను” నని శేషధర్మకావ్యమునను, “ఉభయభాషాకవిత్వవిలాసితు” నని శ్రీకృష్ణ కల్యాణమునను జెప్పికొనియుండుటవలనను నిక్కవికుంజరుండుభయ భాషలయందును సఖండుపాండితీభవముగలవాఁడని చెప్పవలయునని యుండు. ఈతనిగ్రంథములలో వనుచరిత్రాధిప్రబంధములలో నుండుపద్యములతోఁ బోల్పఁదగినపద్యములనేకములు గలవు. మఱియుఁ జిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వముతోఁ గూడినపద్యములు, ఉభయభాషాకందాదులు, అనులోమవిలోమవృత్తాదులు, మొదలగుకవిత్వప్రభిమను దెలుపుపద్యములును నీతనిగ్రంథములయందుఁ గన్పట్టుచున్నవి. మఱియు గ్రంథస్థములు గాక యితరులమీఁదఁ జెప్పఁబడినప్రత్యేకపద్యములుకూడ మిగులఁ జౌధములై, శ్లేషయమకాద్యలంకారములతోఁ గూడినవై యున్నవి. అందుఁ గొన్ని యుభయభాషానులోమవిలోమాదియమములతోఁ గూడినపద్యములునై యున్నవి. ఇంతియకాక మిక్కిలికఠినములగు శ్లోకములకు మేలైనవ్యాఖ్యానము గల చాటు

ధారాచమత్కారసార ' మితనిసంస్కృతభాషాపాండిత్యమును, శకా పూర్ణోదయము, లంకావిజయము " మొదలైన గ్రంథములలోనియుభయభాషాకందములకు నీతఁడు వ్రాసిన యర్థములలోడిపత్రిమములు గల వేటొకచిన్నిపాత్ర మితనియాంధ్రభాషాపాండిత్యమును వేనోళ్లఁ జాటుచున్నవి.

కవిసామర్థ్యాదులను దెలుపుమఱికొన్ని విషయంబుల నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) ఇక్కవివర్యుడు ' ఇక " అనుపదముతోఁ బ్రారంభించి యొకకందపద్యముతో శ్రీరామరాయప్రభుచంద్రునికీర్తినివర్ణింపుఁడని యప్పడప్పుడు కవీంద్రుల నడుగుచువచ్చెనట! ఈపదము హ్రస్వాక్షరము మీఁదియటనున్న యున్నయక్షరము గలదగుటచేతను, మఱియుఁ గందపద్యద్వితీయపాదము గుర్వవసాయి యగుటవలన నట్టిగుర్వక్షరము పిమ్మట వచ్చుహ్రస్వాక్షరముపై నటనున్న గలపదములొందురెండుమాత్రమే యుండుటచేతను, (వెల్లఁకి, నాయకుఁడు . వారికవిస్ఫురింపకపోవుటచేఁగాబోలు) నితరకవులెవ్వరును దానిని రచియింపఁబూనక యుండిరట! ఇట్లుండఁగా నొకప్పుడు శ్రీవీరనగరసంస్థానంబునకు శతావధాని యగుశ్రీమాన్, మాడభూమివేంకటాచార్యకవితల్లజఁడు రాఁగా నీసుబ్రహ్మణ్యకవి యాయననుగూడఁ జైరీతి నే యడిగెనట. తోడనే యయ్యాచార్యకవి యాశువున,

“ క. ఇక నెవ్వరికీర్తులు నీ, ప్రకటఁగఁగఁ దైవరామ ♦ రాక్షాత్మభృ
త్సృకృతిజనపోషకునికీ, రికి సకా రావుసుమ్మ ♦ పృథ్వీస్థలిలోన్ ”

అని రచించి చదివెనట. అంతట సుబ్రహ్మణ్యకవి యాపద్యము సరిగా లేదనియు, నందుఁ దప్పు గల దనియుఁ బలికెనట! ఆచార్యులు బాగుగ నాలోచించి యందుఁ దప్పులే దని వాదించిరట! అంత నీను.

కవి శ్రీరాజావారిసన్నిధిని శతావధానిగారు మొదలగువా రుండఁగా నీక్రిందిపద్యము చదివెను.

“క. ఇంక విను నీయశమునకుఁ ద, లఁకి శశిక్పకుఁ డయ్యెనుమఱిలఁ డెరుఁగ వేర్వ
 ల్లఁకియుఁ గొనెనునొ తొలిమలక, లఁకులను శ్రీరామరాయఁలలితశ్రేయా”

అంత నాచార్యులుగారు తమపద్యమునఁ దప్ప లేదని వాదించి రఁట! (ఈయనకుఁ బ్రాసస్థానమున నటనున్నలు కడవఱకు వచ్చునట్లు పద్యము రచియింపవలయు ననునూహ పొడకట్ట లేదని తోఁచెడి, లే దా, యట్టిపద్య మీయనకుఁ గుడరకపోయెనేమో యనియైన నూహిం పవచ్చును, కాక యట్లుచెప్పకపోయిననుదోషములేదని తలంచెనో యేమో!) తరువాత శ్రీప్రభువువారు వారివాదములను విని “ఆశుక విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని యాచార్యునితోడను, “ప్రబంధక విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని ను.క.వితోడను ఒలికి వారిని సత్కరించి పంపిరఁట.

ఈవిషయమున నించుక చర్చింపవలసినవిషయ మున్నది. కొం దటమతమున నెబిందుకనిర్బిందుకప్రాససాంకర్యము చేయరాదు. కొం దటమతమునఁ జేయవచ్చును. వఱియుఁ గొందఱు ప్రాస్వాక్షరము పిమ్మట నున్నయరసున్నలనేకాని దీర్ఘాక్షరములపిమ్మటివానిని బాటింపన క్కఱలే దందురు. వీనికి లక్షణగ్రంథకర్తలు చూపినలక్ష్యము లనేక ములున్నవి. అవి యప్పకవీయసర్వలక్షణసారసంగ్రహాదిలక్షణగ్రంథ ములు చూచిన గోచరించును. కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట ను దాహరింపనైతిని.

“ప్రాస స్పర్శేషు చైక ఏవస్యాత్” అనున్యాయమునుబట్టి యిట్టివానిసాంకర్యము చేయకుండుటయే కవియొక్కప్రాధత్వమును, కవనముయొక్కదోషరాహిత్యమును సూచించును. కవిత్వమువారి

మత మిదియ యని తోచెడి. ఈనుబ్రహ్మణ్యకవి యప్పటిపట్టుదలపై నట్లు వచించి తనప్రజ్ఞను జూపెను. కాని యేకారణముననో తనగ్రంథములయందును నిట్టిసాంకర్యమును గావించియే యున్నాడు.

దీర్ఘాక్షరముపై వచ్చునటనున్నకు :—

“క. ఈగతి నప్పరి తెలువడి | యగోవిందుండు కలిపయాధ్యక్షుని జనం
గాగేకయపురిచెంతం | బాగగ.....” ద్వితి 75 ప. (172 పు)

[మాస్వాక్షరముపిమ్మటిదానికి :—

తగవున...ది | వ్యగురుని... | అగు...నెం | చగ...” ప్రథ 84 పుట!

(2) శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువరునియనుగ్రహమునకుఁ బాత్ముడైన నూరపరాజుమల్లపరా జనునొకగృహస్థుని నిక్కవి చూడఁబోవ, నాతఁడు “శ్రీరావువేంకటమహీపతిగంగాధరరామరాయ” అనునామ మిమిడ్చి యొకకందపద్య మాశువునరిచివు మనఁడు దత్తణమ యిట్లు చెప్పినఁట!

“క. శ్రీధర! శాశీ! వైకుంఠ! కా! ధరశ్రీరావువేంకటమహీపతిగం
గాధరరామరాయ | ష్టాధరునిం బ్రోవు మెపుడు ధి కరుణాదృష్టిన్”

(3) ఒకసారి యిక్కవి కాట్రావులపల్లె యనుగ్రామమున నొకగృహస్థునింట స్నానముచేయుచు, నచ్చటినూతిసీరు కడుఁ జేదుగానుండె నని పలుకఁగా, నాగృహమేధి ‘యాయూరనుండునూతులలో నియుదక మెల్ల నిట్లే యుండు ననియు, దీనింగూర్చి యొకపద్యము రచింపుఁ డనియుఁ గోరఁగా సీతఁ డీక్రిందిపద్యమును జెప్పినఁట!

“క. దేవాసురు ల్లిం దమన | నావిరూపత మయి హల ధి మపుడు మహా
దేవుఁడున్ భీతిలి కా | ట్రావులపలిమూతులందు ధి డాగమజుండీ.”

(4) మాడుగొల్లుసంస్థానంబున నొకప్పు డొకనియొగికవి “వైదికకవిత్వము వైదికకవిత్వము” అని యాక్షేపించుచురాఁగా వినివిని విసినినయిక్కవి యిట్లు పలికెనఁట!

“ఈ చందనశాఖకన్న విర ◆ సంబుగ బూరుగ మేలటన్నతీ
విం దగిఁజ్ఞు వైదికక ◆ విత్వసుధారసధారలెల్లఁ జె
ల్వాందఁగ భూతలంబున ని ◆ యోగికవిత్వముతోడ సాటిగా
దండురు బెట్టిదం బగు న ◆ టండురు కొండలుమాఘాఘాఘ్రే.”

కవిత్వశైలి

ఇది మహాధరశిఖరనిర్గళత్పిపంతీప్రవాహంబుంబోలి యనర్గళ
ప్రచారంబై మిగులఁ జౌఢమై విరాజిల్లుచున్నది. ఈతనికవిత్వమునం
దాంధ్రపదములకంటె సంస్కృతపదములే యెక్కుడుగా నుండును.
ఈతనికవితాశైలి దెలియుటకై యొక్కొకగ్రంథమునుండి యొక్కొక
పద్యముమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

కృష్ణచూపతిలలామశతకము

సీ. వినికియొక్కొక పద్య ◆ ముందు రీ వర్షించు, కరులఘోంకారబం ◆ ధురతకల్పి
యొకకల్పమున కీ ◆ ప్రసంగమైంధనముల, బహులహేమవా ◆ గృహికిఁ దలఁకి
మొనసి ని ప్రకశబ్ద ◆ మున కిచ్చుకాంచనాని, చిత్రమశేషులదీ ◆ ధితికి వెలవి
యక్షురంబున కొక్క ◆ లక్షగా వర్షించు, ఘననిష్కసంతతి ◆ ద్వయలకడలి
యిరవు లే కుర్క విబుధుల ◆ యిండ్ల వెడలి
పాతె నెచటికొకాని ని ◆ పృచ్ఛగంబు
మత్స్యమలదీప ! దివ్యమ ◆ స్మధసురూప !
పరమగుణధామ ! కృష్ణభూ ◆ పతిలతామ !

శేషధర్మములు.

మ. తనయా ! నీనగుమోముఁ జూపిమిదిలో ◆ దైత్యంబు వోఁబెట్టి చ
క్కనినెయ్యంబున ముద్దుఁబల్కులు వినం ◆ గాఁ బల్కువే నిన్నుఁ బా
సినరత్నా చరణాంబరార్థగజవా ◆ జిస్యందనాంబోలికా
ద్యవపద్యస్థితులే ? మందిరములే ◆ లా ? నూలువే లుంపినన్ ? (తృతీయా)
(తామరపల్లితిమ్మయాభిధానుని శేషధర్మములనుండి యాయర్థ
మునే యిచ్చుపద్యము నీకింద ను దాహరించుచున్నాఁడను. ఈరెంటి
భేదమునరయుఁడు)

“ మ. కొడుకా ! యెక్కడకేగితే ! మొగమునా ♦ నంజాపి డెందంబులో
 =డలం బాపుమ ! నిన్ను యాసిన వణుల్ ♦ హరిశ్చంద్రులున్ దోటలకొ
 గడుమల్ శర్కరలకొ ధనంబులు నగల్ ♦ కోటానోట్లున్న నీ
 నొడువుల్ వోలె మరెఱుఁగితితుల్ ♦ నుల్కొల్పలే వెవ్వియొక ”
 పాపయమంత్రితకము

క న్యాయగునకు దోడగు శఘు । నాయకునకుబోలె మృగగ ♦ ఇంబు లయిన ; న
 న్యాయగునె దమ్ముడైనం । బాయసు రావణునిబోలె ♦ పాపయమంత్రిత. 45 ప
 ఆత్మబోధము.

తే : పయమల నిండ్రయములు వ్యా ♦ పించుచుండ
 నాత్మవ్యాపించుగలె దోయ ♦ : జ్ఞానము
 జలదములు మింటెఁ జలవఁగాఁ ♦ జండురుండ
 పఱచుచున్నెఱంగునఁ ♦ బద్ధనాథ'

(శ్లో. వ్యాపృతేష్విద్విద్యేష్వత్యా, వ్యాపారీవావిశేషమ్
 దృశ్యతేఽభేదధానత్వం దావన్తి యథాశకి.) 19 వ శ్లోకము.
 మోక్షార్థజచరిత్రము.

కా. త్వేదాఘోరిరిక్తటంబు, కహనా ♦ శిరహంబుఁబారిదం
 భోకేస్ఫురిఁఖాంకురంబులశరం ♦ బుల్ నుగ్గగావించుచుకొ
 వ్యాలోలధగిననాకాగ్రవివృతా ♦ స్వంబై మహిజానివైఁ
 గీలాంబునఁజల్లెత్తు ♦ ప్లాటక ల్లెఁ ఘంఘెంబలోదగ్గితన్
 సింహాద్దిరామాధిపతికము.

మ. మృగ మేగ్గేమయ్యెఁబ్బె లుబ్ధకుఁకొన్ ? ♦ మానంబు గీడేమిచే
 నెఁ గడకొ బూరి ? శమి హని యొనరిం ♦ చెం జీర కీటాల్ ? క
 ట్టుగ నివ్వుతుకవైర మూని కుజవం ♦ దున్ ఘాతుకత్వం బొన
 ద్విగతాఘంబుఁ జగనజ్జనాత్తముఖున్ ♦ సింహాద్దిరామాధిపా ! 60 పద్య.
 శ్రీకృష్ణకల్యాణము.

కా. నానాదేశమహిళభంభహితబ్ధం ♦ ధంబుం బగ్గివేష్టెంప నా
 లోనకొ మాగధధూవయండు శిశుపా ♦ లుండుం గలాహర్యసం
 తానాంతస్థితమేదుమరదరగిల్ ♦ ద్వంద్వంబురేతన్ సుఖా
 నీసుల్ గాఁ గని మేను వీరిటప విచ్చేయం బనె మన్న నొక, తృతీయా

(భద్రాచరిణయమీపొత్తమేకావుననిండలిపద్య ముదాహరింపబడలేదు.)

కథాకల్పనాదులు.

‘కాశాదముపెద్దనసోమయాజి’ యనుమహాకవి భద్రాచరిణయ మనునామాంతరముగల “ముకుందవిలాస” మనునొకప్రబంధమువ్రాసినట్లు శ్రీరాయబహద్దరునీశేశలింగముపంతులుగారికవులచరిత్రమున నేను జదివెయుంటిని గావున నీరెండుగ్రంథములకును గలతారతమ్యమును గనుంగొనుటకు ముకుందవిలాసమునకై నేననేకప్రయత్నములు చేసి తుదకు దణుకుతాలూకాలో నాబంధువులొకరియొద్ద నొకపురాతనతాళపత్రగ్రంథ మున్నట్లు విని దానిం దెప్పించి చదివెతిని. అది యనేకవిధముల మిగులఁ బ్రౌఢమై రసవంతమై యున్నది. శ్రీయుతవీరేశలింగముపంతులుగారు “ఇక్కవి (పెద్దనసోమయాజి) సంస్కృతాంధ్రములయందు బహుసమర్థుఁడు. ఈతనిగ్రంథములో నున్నన్నిశబ్దాలంకారములును, చిత్రబంధకవిత్వపద్యములును మఱియేకవిగ్రంథములోను లేవు. ఈతనికవనము రసవంతమై కవిజనహృదయరంజకముగా నుండును” అని తమయాంధ్రకవులచరిత్రము తృతీయభాగమున వ్రాసిన సంగతియు యెంతయుఁ దగియున్నది. ఇవి మొదలగు కారణములంబట్టియు, ‘కకారము మొదలును కారముదనుక నుండువర్ణము లిరువదియైదు’ ను విడిచి యురలవాదిమితవర్ణములతోమాత్రమే “శేషశైలేశలీల” యనుపేరితో, ‘అపంచవర్గీయకృతి’ ని రచించియుండుటంబట్టియుఁ బెద్దనసోమయాజి యనేకవిషయములయందు మిగులఁ బ్రౌఢుఁడని చెప్పవచ్చును, “శేషశైలేశలీల” ను రచించువాఁ డెట్టివాఁడై యుండునో యోజింపుఁడు. అట్టి ‘యపంచవర్గీయ’ పద్యము నొకదానిం గనుఁడు.

సింహావలోకముక్తపదగ్రస్తకందము.

క. సరసా వింకిసురవా, శురవారాశంసికౌర్యం ♦ కూరాశరచా

శరహరి హరి స్వరయా, స్వరయావహలీలయాస్య ♦ వశహ సరసా."

పెద్దనసోమయాజిభద్రాపరిణయమునుబట్టియే సుబ్రహ్మణ్యకవి కొలఁదిమార్పులతోఁ దనభద్రాపరిణయమును రచించియున్నాఁడు. మఱియుఁ బెద్దనసోమయాజియందుఁ గలకౌరవముచే నిక్కవి కథాభాగమునేకాక యుదలియ నేకపద్యములలోనిభావములనుగూడఁ దీసికొని యున్నాఁడు. మఱియు నాతనిగ్రంథములోని కొన్నిపద్యములనునయితము దీసికొని పెద్దనసోమయాజియందమితకౌరవమును జూపియున్నాఁడు. ఏతద్విషయములనుగూర్చి సంగ్రహముగా నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) కథావిషయము :—యదువంశ చక్రవర్తి యగుశ్రీకృష్ణుండు ద్వారకానగరంబున నుండి ప్రజలను నిరీతిగఁ బాలించుచు నొకనాఁడు పాండవులఁ జూడ నింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ గతిపయపరివారముతో రథారూఢుండై చని మార్గమధ్యమున రోహణపర్వతము కానరాఁగా దానిపై డిగ్గి దాని నభివర్ణించుచు విహరించుచు నుండెను. (ప్రథమాశ్వాసము) అట్లుకింతసేపు విహరించి యొకచో విశ్రమించి యుండ నచ్చటికి శ్రుతిరంజని యనునొకయోగిని వచ్చి శ్రీకృష్ణునిదర్శించి యాతని స్తుతించి తనవచ్చినకార్యము విన్నవించునదియై యిట్లుపలికెను. "దేవా! కేకయపతి యగుధృష్టకేతుఁడు చిరకాలముదనుక సంతానము లేనివాడై శ్రుతకీర్తి యనుతననతితో రమాదేవి నారాధించి యామెప్రసాదమున సంతర్దనుఁ డనుకుమారు నొకనిని, భద్రయరుకూతు నొకదానిని గాంచెను. ఆభద్రాదేవికి లక్ష్మీదేవియొక్కచే నేను సకలవిద్యలను నేర్పితిని. ఆమె మిక్కిలిసౌందర్యము గలది తండ్రి యొకనాఁడు భూలోకంబునం గలరాకుమారులరూపములను బట

ములందు వ్రాయించి యామెకు వానిం జూపఁగాఁ జూచి యందు నిన్నే కోరి యామె నీవై విరాళిం జెంది తపించుచున్నది కావున వేగమవచ్చి యామెను జేపట్టము ॥ ఇట్లు శ్రుతిరంజని చెప్పఁగాఁ గృష్ణుడు సంతోషించి 'ఇప్పు డింద్రపౌంధ్రపురంబునకుఁ బోవుచున్నా' ననియు 'కలిపయదివసములలో వచ్చి యామెం బెండ్లియాడెద' ననియు జెప్పి యామెను వీడ్కొలిపి తా నచ్చటనుండి పాండవు లున్నవీటికిఁ బోయి యచ్చటఁ గొన్నాళ్లు సుఖంబుండి భద్రాద్రిదేవికి స్వయంవరం బగునని విని కేకయపురింగూర్చి వెడలెను. అట్లు పోవుచుఁ గేకయపురకృతకాద్రీపార్శ్వభాగంబున నొకరమ్యవనము గానవచ్చుటయే కాక యందుండి యొకమనోహరవీణాగానమును వినవచ్చెను. అంతటఁ గృష్ణుండు తనపరివారము నచ్చట నిలిపి తానవ్వసంబుం బ్రవేశించి యచ్చట నొప్పురత్నమందిరముచెంత నున్నద్రాక్షపందిరిలో నొకచంద్రీకాంతశిలావేదికపై నిండురుచెల్వుతోఁ జెన్నారుచు నెచ్చెలులు దన్నుఁ బరివేష్టించి మాటిమాటికిఁ దనచిన్నారిప్రేళ్లను మీఱుచు సతివిలాసంబుతో వీణ వాయించు నొకసుందరీతిలకముం గని, తన్మనోజ్ఞాకృతికి విస్మయమందుచు నచ్చటితీవెలచాటున నిల్చి యామెను వర్ణించుచు సంతోషాభిరేఖలుచునుండెను. (ద్వితీయాశ్వాసము.) "ఓయలివేణీ! హిందోళపురాగము నీవీణయందు మనోహరముగఁ బాడితివేని యీసమయమున మాధవుడు (వసంతుడు) సాక్షాత్కరించు" నని యొకచెలికత్తె పలుకఁగా నక్కన్నెమిన్న యట్లు కావించెను. శ్రీకృష్ణుండు దా నగపడుటకదే యద సని పొదరిల్లు వెలువడి వసంతుడో యన వారియెదుట నిలిచెను. అతనిం గాంచి యచ్చెలువలెల్ల విభ్రాంతలైరి. భద్రయు నా జగన్మోహనవిగ్రహుం గాంచి మోహపరవశురాలై యుండ, నచ్చటనే యున్న (పూర్వపు) యోగిని భద్రం గాంచి "చెలీ! నీభాగ్యరాశి య

గుశ్రీకృష్ణుఁ డీతఁడే. నిన్నుఁ జూచుటకే వచ్చినాఁడు. కావున నీమహా
మహుని దర్శింపుము." అని పలుక నాథద్రాకన్య సిగ్గుచెంపున (విలా
సవైఖరి నాతనిం గాంచుచు) నచ్చటిమేడలోనికిఁ బోయెను. అంతటఁ
గృష్ణుఁడు ధృష్టకేతుని, నాతనిభార్యయుఁ, దనమేనత్తయు (వసుదేవుని
సోదరియు) నగుశ్శుతకీర్తిని దర్శించి తేనూదులం దెలిపి యొకమందిరం
బున విడిసి భద్రదాదేవిం దలంచుచు నుండెను. భద్రయుఁ గృష్ణునిపై వి
రాళిచేఁ దపించుచు నుబుసుపోకకై యుద్యానంబున కేఁగి యచ్చట
విరులపాన్పుపై మేచువాల్చి యున్నరనుచుండ నామెచెలి యోర్తు కృ
ష్ణునిపటముం దెచ్చి యాతఁడే కృష్ణుఁ డని చెప్ప నాముగ్ధ కూర్మిచే
దానిని దనయక్కునఁ జేర్చుకొని యుండెను. (తృతీయాశ్వాసము.)
మఱునాఁడు సూర్యోదయము కాఁగానే ధృష్టకేతుఁడు తనకుమారుఁ
డైనసంతర్దనుని శ్రీకృష్ణునిసంసేవనమునకై పంప నాతనిం గాంచి శ్రీకృ
ష్ణుఁడు తనవీరముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని సరసాలాపంబు లాడుచుం
డ, నచ్చటికి నారదుఁడు వచ్చెను. వాసుదేవుఁ డమ్మునికి నమస్కరింప
'భద్రదాస్తిరస్తు' అని దీవించి పిమ్మట నాతని శ్రీమహావిష్ణునిదివ్యావ
తారముగా బహుభంగుల స్తుతించి యాతనియనుజ్ఞం గొని యేగుచుం
డ మార్గమునందు భద్రదాస్వయంవరమ్మునకు వచ్చుచిందానువిందు లను
నిద్దఱురాజులు 'సంయమివరా' భద్ర మాలో నెవ్వరిని పరించునో
భావ్యర్థజ్ఞుండ వగునీవు వక్కాణింపుమా" యని తన్నడుగ నమ్ముని
'భద్ర రహంశసంభూత కావున శ్రీకృష్ణునిఁదక్క నొరుల నెవ్వరిని వ
రింప' దని చెప్పి యథేచ్ఛముగఁ జనియెను. అంత స్వయంవరము జ
రుపఁబడెను. నానాదేశరాజులును జూచుచుండ భద్ర కృష్ణుని పరించె
ను. విందానువిందులు కృష్ణు నెదిరించి యోడి పాటిపోయిరి. పిమ్మటఁ
గృష్ణుఁడు భద్రను జేపట్టి నుఖముతో ద్వారకానగరంబున కరిగి య

నంతభోగంబుల ననుభవించుచుండెను. (చతుర్థాశ్వాసము.)

పైకథయంతయు నించుమించుగఁ బెద్దససోమయాజిగ్రంథము లోనిదే. అయినను నిందుఁ గొన్నిమార్పులు గలవు. సోమయాజిగ్రంథమున, శ్రీకృష్ణుఁడు ముందుగనే యింద్రప్రస్థమున కరిగి పినపరైవత మహీధరంబున కరిగిన ట్లున్నది. ఇం దది తలక్రిందుగఁ జెప్పఁబడినది. (రైవతగిరి రోహణగిరిగామార్పఁబడినది) మఱియుఁ బెద్దసపౌత్రమున శ్రీకృష్ణునితో భద్రదాదేవియుదంతము నొకచిలుక చెప్పినట్లుండఁ నీతఁడు దానిని యోగినిగా మార్చినాడు. పౌండ్రవమున నీతఁడు వ్రాసిన గ్రంథమందును జీలుకయే చెప్పఁబడెను. కాని తిర్యగ్జంతువుచే మాట్లాడించుట యంతసరసమై యుండదనియో, మఱియేమోకాని తరువాతిప్రతులలో దానిని యోగినిగా మార్చినాడు. పెద్దసోమయాజి వ్రాసిన కథలలో ననేకభాగము లీతఁడు వదలివేసి కథను మిక్కిలి సంగ్రహపఱచెను. కాని యావిడిచిపెట్టఁబడినభాగములలో నొక్కటిమాత్రమిందు లేకపోవుటచేఁ గథకంతకును లోపముఁ దెచ్చుచున్నది. అది యేది యన,

భద్రాశ్రీకృష్ణు లిరువురును మేనత్తమేనమామబిడ్డలు. అనఁగా భద్రదాదేవి శ్రీకృష్ణునితండ్రికిఁ (నసుదేవునకుఁ) దోఁబట్టు నగుశ్రుతకీర్తి యనునామెకుఁ గుమారిక. దీనింబట్టి యామెశ్రీకృష్ణునకు మేనత్తకూతురును, శ్రీకృష్ణుఁ డామెకు మేనమామకుమారుఁడు నగుచున్నారగదా! అత్యంతసమీపబంధువు లయినయీవధూవరు లిరువురును దామిట్టిబాంధవము గలవార మని యెఱిగియున్నట్లు కవి యెచ్చటను జెప్పియుండలేదు సరియకదా, యతఁ డొకదేశపురాజుకుమారుఁడుగా నామె తెలిసికొన్నట్లును, నామె యొకదేశపురాజుకొమారితగా నాతఁడు విన్నట్లును చెప్పినాడు. ఇది మిగుల నసంభవము. ఎట్టివారును

మేనత్త మేనమామలబిడ్డలయుదంతము నైన నెఱింగియుండకపో రన్న
చో నట్టియున్నతవంశజాతులే యెఱుంగకుందురా? ఈవిషయము క
థకు మిక్కిలి లోపమును దెచ్చుచున్నది. పెద్దససోమయాజి యీవిష
యమును బాగుగఁ జెప్పియున్నాఁడు సుభద్రార్జునులవలెను, శశిరే
ఖాభిమన్యులవలెను వారు ప్రప్రథమముననే యుండొరుల నెఱింగియు
న్నట్లు సూచించియున్నాఁడు. మఱియు శ్రీకృష్ణుఁడు గదుఁ డనునొక
యాదవకుమారునిఁ దొలుదొల్తఁ గేకయపురమునకుఁ బంపి వారిక్షేమ
ము మొదలగువృత్తాంతముల నెఱింగి యున్నట్లు చెప్పినాఁడు. కథనివ
రనుగూడఁ గొలఁదిమార్పు లున్నట్టు తోచుచున్నది. కాని నాకు ల
భించినతాళపత్రగ్రంథము మిగులశిథిలమై యుండటచే దానినేర్పఱిం
చుటకు నా కిష్టము ఎలనుపడలేదు.

కేవలభాషాప్రాధిమనే చూపుటకు రచింపఁబడినయిట్టివానిలోఁ
గథాకల్పనావైచిత్రిగాని, పాత్రగుణపోషణాదలుగాని పాఠింపఁబడి
యుండ వని నేను మొదట న్రానియే యున్నాఁడను. కావున నిందలి
కథను గుఱించియు, నాయాపాత్రములగుణములను గుఱించియు వ్రాయ
వలసినవిశేషవిషయము లేవివియును గాన్పించలే దని వేఱుగ విన్నవించ
నక్కఱలేదు.

(2) పద్యభావములు:—కవులు సామాన్యముగా, నితరుల
గ్రంథములయందు మనోహరములైనభావములు తమకుఁ గనంబడెనేని
యట్టివాని సచ్చటచ్చటఁ దమపొత్తములందు నెక్కించుకొనుచుందురు.
లేదేని వానింబోలినవానినేని కల్పించుకొందురు. మఱియుఁ బురాణాదు
లనుండి కైకొనఁబడినకథను బెంచి ప్రబంధముగ వ్రాయునప్పుడుకూడ
సందలిభావములుసయిత మప్రబంధములోనికి దొరలుచుండుటయు
సహజమే. ఇట్టిచో నొకప్రబంధములోనిసంపూర్ణకథనే కైకొని యిం

కొకప్రబంధమున వ్రాసినప్పు డందలిమంచిమంచిభావము లిందుఁ బ్రవేశించుట యాశ్చర్యముగాదు. అయిన నీగంధమునం దవి యతిమాత్రముగాఁ గనంబడుచున్నవి. అట్టివానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

ద్వారకానగరమునందలిబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులవర్ణనము.

“సీ. శ్రుతిపదక్రమలీలఁ ♦ జూపనేరఁ డటంచు, శేషునిఁ గ్రింపుగాఁ♦జేఱుఁగలరు,
కావ్యసంపదనించు♦కయు నెఱుంగఁ డటంచు, గురునాదివికృతిగా♦నెరపఁగలరు,
కడుఁబ్రభాకరయక్షిఁ♦గనియడంగునటంచు, ద్విజరాజు సుకటఁగుం♦దింపఁగలరు
.....భూమిసురలనవీర్వటి♦భూమిసురులు.”

పెద్దవముకుందవిలాసము. ప్ర.

“చ. తగవునశేషుని శ్రుతిప ♦ దక్రమలీలలునేరఁ డంచు, ది
వ్యగురునిఁ గావ్యగోష్ఠి యిసు ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్యక్రితుం
డగుద్విజరాజునం గడుఁబ్రి ♦ భాకరుమచ్చులఁ జిమ్మనంచు నెం
పఁగఁగల రప్పరిన్ నిగమ ♦ కాస్త్రీకళాచతురుల్ మహీసురుల్.

భద్రా పృ 106 పద్య

ఇట్లే తక్కినజాతులవర్ణనములు గలపద్యములభావములునయితే ముగైకొనఁబడి వేవ్వేఱుపద్యములుగాఁ జెప్పఁబడెను.

“కా. ధారానీతి సమీరపంచకము పా ♦ దశ్రీణికం బట్టగాఁ
నారాచంబులు నోడి పార్వములనం ♦ టం గొల్వఁగా నాత్మజే
గారూఢిం గనురేన దేవమణిమా ♦ ద్యత్కంఠభూషాద్యలం
కారంబున్ బిరుదున్ ధరించి పురిలోఁ ♦ గన్పట్టు ఘోటాగముల్.

పెద్దవముకుం. ప్రథ.

“చ ఒడవెనునాత్మజేగమున ♦ కొడి సమీరణపంచకంబు చాఁ
బదములఁ బట్టెనా యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధారలూప్యగాఁ
బ్రిదరము లట్టయోడి యిరుపార్వము ♦ లం దముఁ గొల్పుచుండె నాఁ
బాదు లిరుగ్రీవలం బొదలఁ ♦ బొల్పు మహాజననాశ్యముల్ పురికా.

భద్రాప. పృ 111 పద్య.

“ఉ. తారు సరత్న కుట్టిమళ ♦ తగలుల దోప శతాంగరీతులన్
హరిమణిశోగృహము ♦ లందు ఫలింప విమానలీలలన్
హీరపుత్రాల జాతి చన ♦ విచ్చె దనంతట స్వందంశ్శీతిన్
దీరులు మీఱ నూరఁ దగుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగన్.

మునుంద. పృథమా.

“చ. లలితమణిశోగృహము ♦ లక్ష రహి దోప విమానలీలలన్
దలమగరత్న కుట్టిమళతంబులఁ ♦ దోప శతాంగరీతులన్
ఋషేణతాలజాతి పిద ♦ పం జని హెచ్చఁగ స్వందంశ్శీతిన్
దెలుపుచు నూరఁ దీరుఁ గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగన్.

భద్రా. పృ. 112 ప.

ఇట్లే పురవర్ణనమునను నచ్చటచ్చటఁ గన్పట్టుచున్నవి.

రాజవర్ణనము.

సీ. వసుదేవచిత్రభాగ్య ♦ వాసనాసారంబు, దేవకీకృతపుణ్య ♦ జీవఁంబు
నఁదయ శోదాజ ♦ నఁసంచితఫలంబు, బలదేవసుకృతసం ♦ సంధసీమ
రవ్యబృందావనా ♦ రామకలిషికంబు, కంసాదిఖలతమః ♦ ఖరమరీచి
రుక్మిణీముఖవయో ♦ రూపగరోహంస, శుకవాక్యమాణిక్య ♦ మాత్రసరణి
యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
మదనశతమూర్తి వల్లభి ♦ మానవస్తు
చార్యవినూర్తి యదివలశ ♦ సక్రవర్తి పెద్దనముకుందలొసము ప్రభు
సీ. దేవకీనకుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం, లలియశోదానంద ♦ హన్వసీమ
లలదేవచిత్రపుణ్య ♦ పరిపాకగమయంబు, రాధికాయూధికా ♦ శ్రీవణంబు
కంసాదిఖలవత్త ♦ గజసింహకాబంబు, వల్లభీజనమోహా ♦ వార్ధిరాజా
రుక్మిణీహృదయస ♦ శోవహంసంబు, సత్యభామాముఖా ♦ జ్ఞాతతరణి
యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము,
భూజనమునకు జని సౌఖ్య ♦ భూజనముగ
నాగమాతప్రసర్తియ ♦ సంతకీర్తి,
స్మరశతమూర్తియదనంశ ♦ చక్రివర్తి.
భద్రా. ప్ర 117.

పెద్దనసోమయాజి తాను రచించెడిది భద్రాపరిణయము గావు

న సుధద్రాపరిణయ మగువిజయవిలాసములోని,

“చ అతిని నుతింప శక్యమె జ యంతునితమ్ముడు సోయగంబునన్
బరగమలాధిపధ్యజాని ధ్రాణసఖుండు కృపారసమ్మునన్
క్షీతిధరకశ్రీకాధిపతి కింబ్రీతిజోదు సమిజ్జయంబునం
దతని కతంఁడె సాటి చతు రభిపరీతమహీతలమ్మున్.”

అనుపద్యముం జూచి దానిని మించునట్లు,

“చ. సిరికి వసుండు భాగ్యముఁ, జెప్పమున న్మరుఁ గన్న మేటి, ధీ
సరణి విరించికిం గురుఁడు, శౌన్ద్రముం బుఁ ధేది మోటుమిం
బఱపినయట్టిజోద, సిత భానునివియ్యము సత్కళాప్తి, ను
స్థిఁకృప శౌరియే, మఱి య తింపఁగ శక్యమె తద్గుణావళున్?”

వైద్యవసుం. ప్ర. ఆ

అని చెప్పఁగా, మనకవి దీనిని మెచ్చుకొని కొంచెముమార్చి,

“చ చెలువున మన్మథుం గనిన శ్రీనిధి, శ్రీకి వరుఁడు సంపదన్
గళల సుధాంతువియ్యము, మ గంటిమి నప్పరభేది నాజిలో
గలిచినజోద, బుద్ధి విధి కిం గురుఁ డబ్ధికి మాసు సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేకి న ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాన్.”

అని తనగ్రంథమునఁ జేర్చుకొనియున్నాడు. ఇతఁడు కొత్తగా మార్చినవి శేషణమున రస మేమియుఁ గాన్పింపదు.

ఇట్లే గ్రంథము కడవఱకు వర్ణనభాగములలోఁ బర్వత, వన, శ్రీ, మధుమాసాదివర్ణనములపట్టున భావములు గ్రహింపఁబడినపద్యము లనేకములు గలవు. ఇఁకఁ గొలఁదిమార్పులుగలిగినపద్యములు—
కథాభాగములోనివి చూపెదను. ప్రథమాశ్వాసము.

“ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నీరీతిగాజ నావనభూతిన్
మిఱి సుఖస్థితి సుకనాఁ, డారూఢప్రీతి మతి హి తాదృతి నెఱుగన్”
ముసుం పృ.

“క ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నీరీతిగా జ నావనముమదిం
గోరి యొనర్పఁగ సుకనాఁ, డారూఢప్రీతి మతి హి తాదృతి నెఱుగన్”
భద్రా. ప. 128 ప.

ఎత్తుగీతి ఊర డించి, వారల ♦ నూటడించి, యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి,
(ఈతరువాతిపాదము నాయొద్ద నున్న పొత్త ములోనిదిశిథిలమైపోయినది)

... శూరకులు లంటిరాఁగ నా ♦ శూరకులుఁడు ముకుంద. పృథ.

ఎత్తుగీతి. అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి, యూగ డించినవారల ♦ నూటడించి
యన్న గరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁ గరము, శూరకులు లంటిరాఁగ నా ♦
శూరకులుఁడు భద్రా ప్ర. 125.

ద్వితీయాశ్వాసము.

“క. ఈచందంబున నవ్వన, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ నప్రభుఁ డొకవో
లోచనచకోరమయ్యద, సూచక మగునిందుకాంత ♦ సుందరచేదిక్” ముకుంద ద్వి.

“క. ఆచందంబున నన్నగ, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ నప్రభుఁ డొకవో
లోచనసరోజనమయ్యద, సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందరచేదిక్” భద్రా. ద్వి.
(చిలుకను యోగినిగా మార్పుపట్టిన నిట్లున్నది.)

ముకుందవిలాసములోని చిలుక.

సీ అపరంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుముక్కుద్యుతిసంధు, జలజరాగచ్ఛాయ ♦ నెళమునేయ,
కలికిచిన్నారినొ ♦ క్కపుఁ తొక్కలబెడంగు, మరకతాళిచ్ఛాయ ♦ నెఱుకనేయ
వాకంబుదయప ♦ న్యంతకాంతిచ్చటన్, పువ్యరాగచ్ఛాయ ♦ సొందునేయ
నలుదిక్కుల్ గీతించు ♦ నయనమరీచికల్, శక్తివీలచ్ఛాయ ♦ నెవవునేయ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ బెనఁగొనఁ ♦ జూచువార

లో ననంగ జగన్మోహ ♦ నాంగమైన

యొక్కరాచిల్కఁ గనియె దా ♦ మోదయండు.” ముకుంద. ద్వి.

(భద్రాపరిణయములోని యోగిని)

సీ. అపరంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ, దొలుకారుమించుల ♦ నెళవునేయఁ
గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు, మగరాలతకులు ♦ సొగసు నెలువ
వాణెంపునునుసోగ ♦ వేణీధరముసొంపు, వేల్పురారాలరీ ♦ నిని హనింపఁ
గొలుకుల వెణులక్రిం ♦ దెళుకుకన్దమాపు, లఘులమాలికలమే ♦ నటికమాడ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నాఁగఁ ♦ జూచువార

రాజనంగ లసన్మంగ ♦ తాంగియెన

యాననిగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు

భద్రా ద్వి 5 ప.

“ఉ. కాంచి వ్రోజంగవాన్మదయ ♦ గౌరవచార్యధురీణ హాకటా
తొంకలసాలి బాళిబడి ♦ యాశుకలోకశిఖామణిన్ విను
రించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
దంచితమై పెరింగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్ ” ముకుం. ద్వి.

ఈపద్యమున “బాళిబడి యాశుకలోకశిఖామణిన్” అనునది
“హాళిమెయి నవ్వికచాంబుజలోచనన్” అనిమాత్రము మార్పఁ
బడి తక్కినదెల్లఁ గైకొనఁబడినది

(ఈభాగమునం దిట్లచ్చటచ్చట మార్పఁబడినపద్యములు కొ
న్ని యింకను గలవు.)

భద్రావృత్తాంతమున :—(కేకయరాజునకు లక్ష్మదేవి సాక్షా
త్కరించి సంతానము కలుగునట్లు వరమిచ్చినతరువాత)

“క. శ్రీవిభునిదేవిదయ వసు, దేవునిదేవి స్వపాము ♦ దేవి దగియె గ
రాభివేషవశత శశి, రాభివేషత నెసఁగునదయ ♦ యగుదిశ యనఁగన్ ”

ముకుం. ద్వి.

ఇందు “శ్రీవిభునిదేవి”, “ఆవనజాలయ” గను, “తగియె” “వెల
సె” గను, “ఉదయ” “పూర్వ” గను మాత్రము మార్పఁబడి
యె. భ. ద్వి. 24

గీ ఆమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి, యారమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును
భద్రగుణలక్షణములచూ ♦ పట్టుకతన, భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలహారి.
ముకుందవిలాసము. ద్వి.

ఈపద్య మొక్కయక్షరిమున నైన భేదము గనఁకుండఁ గైకొనఁ
బడినది. భద్రా. ద్వి. 30.

ముకుందవిలాసమునఁ జిలుక కృష్ణునితో నిట్లు పలికెను.

“గీ. ఏమ దిర్యక్కులీన, విశ్వానిరూఢ | నగుట శుద్ధాంతమున కేగ ♦ వచ్చుచును

సకలవిద్యః ప్రాశాంతః జలపుమనుచు । నప్పడఁదితఁడైతనమునా కప్పగింప.

కా. తూచా తప్పక యుండ నేర్పిలిన హిం ధోభాదిరాగావరీ
వైచిత్ర్యంబు నాట్యకాశలముఁ గా ధవ్యప్రాధియుక్ నాటక
ప్రాచుర్యంబు నలంకృతిప్రతిభ శ బృహానిముక్ దుష్టు
ద్యాచాతుర్యము సత్కృపిత్యరచనా ధాంధ్రీ కేభయుక్ ” ముకుం. ద్వితీ.
భద్రాపరిణయమున యోగిని యిల్లు పలికెను. (భద్రా. ద్వితీ 36వద్య.)

“ ఏను యోగిని నఖిలవిద్యానిరూఢ, నగుట శుద్ధాంతగమయోగి యని తలఁచి,
నిఖిలవిద్యావిశేషముల నేర్చు మనుచు, నప్పడఁదితఁడై కొమరి నా కప్పగింప.

“ కా. సారంబేప్పడఁ జెప్పితిక సరసమా సంగీతస్వర్యక్రియా
పారీత్యము, కావ్యనాటకకళా ప్రాగల్భ్య మందోనలం
కారప్రాధియు శబ్దకాస్త్రమును ద ధ్రుంబుం గుణోదారశృం
గారస్ఫారసప్రబంధులనా ఖండైకచాతుర్యముక్ ” భద్రా ద్వి. 78

“ క. ఆటల బాటల సాగసుం, దేటల రూపనిధివమునఁ ద్రిభువనములలో
బోటులలోపల విచేరి, బోటులు లే రనుచు దోచెఁబురుషవరేశాస్త్రి ”
ముకుంద ద్వితీ.

“ క. ఆటల బాటల మాటల, దేటల రూపనిధివమునఁ ద్రిభువనములలో
బోటులలో నిక నిచేరి, బోటులు లే రనుచు దోచెఁబురుషవరేశాస్త్రి ”
భద్రా ద్వి. 41

ఇట్లే యచ్చటచ్చట ననేకములు గన్పట్టుచున్నవి వానినెల్ల వి
వరించినచో నియ్యిపోద్ధాతము మూలగ్రంథముకంటె నెక్కు డగున
న్నభీతితో ముఖ్యము లగుపద్యముల నొండురెంటినిమాత్ర ముదాహ
రించి యీవిషయమును విరమించుచున్నాను. (భద్రాకన్యవర్ణనము)

“ మ. గతి మత్తేరము, నాస చంపక, మొగిం దైశ్యంబు కందంబు, సం
గతవాన్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృష్టాంశిత్య మయ్యత్వల
ద్యుతి, మో మంబురుసాంబు, దేహుచి వి ద్యున్యాయగా మానసి
తత్వత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దమె త ద్వాగ్జ్వాకైం దగన్.” ముకుంద. ప్రథ
(నరసమైన) ఈపద్యమే ‘దృష్టాంశిత్య’ మనుచోట ‘దృగ్వాన్య
పార’ మనియు, ‘దగన్’, ‘ధరన్’ అనియు మార్పబడి లోక్కినదెల్లఁ

గైకొనఁబడియె. భ. ద్వి. 113

“ ఒక మేటఁ జిక్క మీన, మొక్క నెలకే చిక్కఁ బడ్డ మొకపగటికె తా
వికలతఁ జిక్కను గుముదము, సకియనశములు లగునెఁజడగతులెపుడుకా.”
ముసుందవిలాసము.

“గీ. ఉవిదనేత్రసామ్య మొందఁగాఁగడఁగిమీ, సొక్కయేటఁజిక్క సొక్క నెలక
పడ్డ మోడె సొక్క పగటికెచెడఁ గల్వ, సఫలవ గునెకోర్కెఁ జడగతులను ”
భద్ర ద్వి. 107 ప.

“గీ. కుంభకుచ, మీన లోచన, గోనితంబ । యబ్జధామాస్య, హరిమధ్య యశిశోజ
చాపసుభూయ్యుగళ, సక్ర జంఘ, యతుల కిన్య, సరస క్రియలరాశి గాడెజగతి ”
ముసుం పృ.

ఈపద్యమే భద్రదాశరిణయమున (ద్వి. 112 ప.) నున్నది. ఇందు
, జగతి ' యనునది ' తలప ' అని మార్పఁబడినది. ' జగతి ' యనుట
యే సరసము. (ఇట్లు గ్రంథముకడవఱకు నచ్చటచ్చట నున్నవి)

ఈరీతి నిమ్మహాళవి పెద్దనసోమయాజియందుఁ గలయపారగౌరవ
మున నాతనిగ్రంథములోనిపద్యములననేకములను దీసికొని తనగ్రంథ
మునఁ జేర్చికొనియున్నాఁడు ఇంతమాత్రమున మన మీతనియందు
గ్రంథచౌర్య మారోపింపరాదు. ఇక్కవీయు మిక్కిలిసమర్థుఁడు గాని
యల్పుఁడు గాఁడు అశేషపాండితీవిలసితుండను, ఒహుశాస్త్రపారం
గితుండును, ననేకవిద్యాధురంధరుండును, ససాధారణశేమీయతుం
డును నగుగణపవరపువేంకటకవివర్యుఁడు తనప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర
విజయవిలాసమునఁ బెక్కుస్థలంబుల భట్టమూర్తినరసభూపాలీయము
లోనిపద్యములననేకముల నాతనియందలిగౌరవముచేఁ దీసికొనియుండ
లేదా? శ్లోచిదానుసంతతివాఁడు శ్రీమద్రామాయణమునుండి కొన్నిభా
వములను, శ్లోకమును గృహింపలేదా? వెదకినచో నిట్లనేకులు కవులు
పరులభావాయులను గృహించినవారు సమస్తభాషాగ్రంథకర్తలందును
దొరకుదు. (శ్లేషయమకచక్రవర్తి యగువేంకటాద్వరిమహాళవి నైషధ

భారత చంపువులనుండి యనేకభావములను గ్రహించి తనగ్రంథముల లోఁ జేర్చుకొన్నాఁడు) కావున నిక్కవిచంద్రునియందుఁ గళంక మున్నట్లుఁగఱింపవలదు

(శాపెద్దనసోమయాజి క్రీస్తుశకము 1700 సంవత్సరప్రాంతమువాఁడై, యిక్కవికంటె 150 యేండ్లు ముందున్నాఁడు గావున నీతనిపాత్రమును జూచి యాతఁడు వ్రాసెనేమో యని యనుకొనుట పొసఁగదు.)

ఈభద్రాచారియమున నిక్కవి వనుచరిత్రాదిప్రబంధములయందు లిశ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములు గలపద్యములతోఁ దులఁదూఁగఁగలిగినపద్యముల ననేకములను జెప్పియున్నాఁడు. ఆవిషయము లెల్ల సీగ్రంథముం బరించుమీకు విశేషమగును గావున నిట వ్రాయలేదు.

ఈతనియితరగ్రంథములయందునయిత మితరులపద్యములం బోలినపద్యములు కొన్ని చోట్లఁగన్పట్టుచున్నవి. అందుకొకటి యిచ్చటఁ జూపెదను. (శేషధర్మములు.)

“సీ. దండం ఒఖండమాఁగ్గండమండలవిభా, మండితానాండపిఁదండ నీకు
వందనం బజశతాఁగ్గండసంక్రందన, వండితచరణాగ్గండ నీకు
జోహారు దానఁపూర్వహృద్యోహచె, పైహరిసాహసోత్సాహ నీకు
యీ. యీ చతుర్థాశ్వాసము.

“సీ. దండంబుకాగ్గోదండోగ్రకాండ, ప్రికాండఖండితచైత్యకాండ నీకు
జోహారుమదగజద్రోహగ్రోహోహ, గ్రాహచ్చిదాహవోత్సాహ నీకు
వందనం బరవిందఁమండిరామందిగ, తుండకోరఘ్నలాఁగింద నీకు
యీ. యీ. కంకటివారియుత్తరరామాయణము. ప్రథ. 322 ప.

మనోహరము లని తోచినయిట్టిపద్యములవంటిపద్యముల రచించుకొనుట కవులకు స్వభావమే. చూడుఁడు! కంకటివారియీపద్యమునే చూచి యోగిరాలజగన్నాథకవివర్యుఁడు,

సీ. వండర మిందిరాఁగఁగుండరీహృదయార, విండమధ్యచరన్మిఁగింద నీకు
దండము భుజగజఁగుండమృణాళతృప్తి, చండరక్షిగళఁకాండ నీకు
జోహరు నైగమఁవ్యాహరవారము, క్రాహరహరిసంఘతరల నీకు

ఁఁ

ఁఁ.

అని తనసుమనోమనోభిరంజనము (ద్వితీయోల్లాసము) నందుఁ
జెప్పియున్నాఁడు. ఈమూఁడుపద్యములయందలిభేదమును జదువరు లా
రయఁగలరు. (జగన్నాథకవియు, సుబ్రహ్మణ్యకవియు సమకాలికులు.)
ఛందోవ్యాకరణాదులు.

ఇప్పటివారివలెఁ బూర్వకాలపువారికి సలక్షణము లైనయా
యాగ్రంథములలోనినుప్రయోగము లివి యనియు, లేఖకప్రమాదిజని
తదోషము లివి యనియుఁ దెలిసికొనుటకును, దగినరీతిని వాదప్రతివా
దములు సలిపి వానిం బరిష్కరించుకొనుటకును, నెద్దియో యొకటి ని
ర్ధారణముచేసికొనుటకును ననువగుసాధనసామగ్రిలు, అనఁగా, విద్యా
విషయములు గలపత్రికలు, వానిరాకపోకలకు మార్గములు ముద్రణా
దికార్యములు మొదలగునవి యాయాకాలములయందు లేకపోవుటచే
తను, అప్పటిలేఖకులు తమయిచ్చవచ్చినరీతిని ప్రాసీయిచ్చినతొటియా
కులగ్రంథములే వారికి శరణములై యుండుటచేతను, ఒక్కొక్కప్రబంధ
మున కొక్కొక్కప్రతికంటె నెక్కుడు (భిన్న) ప్రతులు దొరకుట యప్పు
డు కష్టముగా నుండుటచేతను, నింకను సనేకవిధము లగుకారణముల
చేతను బూర్వమధ్యాధునికకవులలో ననేకులగ్రంథములయందు లక్షణ
విరుద్ధములైనప్రయోగములు కొన్ని కాన్పించుచున్నవి. ఒక్కొక్కపు
స్తకమునకు సనేకభిన్నప్రతులను దెప్పించి, వానిలోనిసారాంశముల నె
ల్ల సావకాశముగఁ బరిశీలించి తమతమజీవయాత్ర లన్నియు విద్యావ్య
వసాయమునందే కడపి వానిలోనితప్పులనెల్ల నిర్ణయించి విశేషా
యాసము నొందినవిద్యత్కవులు, అట్టివారితో మైత్రినెఱపుచు వచ్చిన

సుకవులు మొదలగువారుసూత్రమే తమతమగ్రంథములను సలక్షణముగా రచియింపశక్తి గలవారైరి. ఇతరు లనఁగా, (విశేషపండిత్యము గలవారే యైనను) నీతరవ్యాపారములచేఁ బూర్వగ్రంథములఁ జక్కగఁ బరిశీలింప వలనుపడనివారు, లేఖకులు వ్రాసియిచ్చినగ్రంథముల యందలిపొరపాటులను మహాకవిప్రయోగములుగా నెంచి గ్రహించుచువచ్చిరి. ఈహేతువుచేతనే బమ్మెరపోతన, పిల్లలమట్టిపినవీరన్న, ప్రౌఢకవిమల్లన మొదలగుపూర్వకవులగ్రంథములయందును, కృష్ణరాయలు, ధూర్జటి, చేమకూరవేంకటపతి మొదలగుమధ్యకవులపుస్తకములయందును, కాకమానిమూర్తి, గణపవరపువేంకటకవి, కంకంటిపాపరాజు మొదలగునాధునికకవులకోశములందును, లక్షణవిరుద్ధములైనప్రయోగములు కానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రమున నాయాకవిచందుర్లిలయందుఁ గళంకమున్న దని మనమెంచట న్యాయముకాదు. అప్పటివారి కవి సుప్రయోగములుగానే తోచియుండును. వారు వారు సలక్షణములుగా వ్రాసినప్రయోగములు కొన్నియున్నను సవికాలక్రమమున లేఖకుల దోషమునఁ దప్పులుగాఁ బడియున్న నుండవచ్చును. అందుఁ గొండలు స్వాతంత్ర్యమునఁ బ్రయోగించినవియుఁ గొన్నియుండును.

ఈసుబ్రహ్మణ్యకవి మొన్న మొన్నటివాఁ డగుటచేఁ గొన్నికొన్ని విద్యావిషయికము లగుపత్రికలలోనివాదోపవాదములు, గొప్పపండితులచేఁ బరిష్కరింపఁబడి ముద్రితములై యుండుగ్రంథములపాఠములు మొదలగువానిని బాగుగఁ బరిశీలించి తప్పుప్పలను జాలవఱకు గ్రహించియున్నవాఁ డగుటచే నీతనిగ్రంథములయందు లక్షణవిరుద్ధప్రయోగము లంతఁగా గానంబడవు. పూర్వులలో ననేకులగ్రంథములయందుం బోలె నీతనిసాత్తములయందు, క్షార్వకేశికారసంధులు, దుష్టసమాసము

లు, చేతుక, కోతుక, వంచుక, పట్టుక, తిట్టక, కొట్టక ఇత్యాద్యపశబ్దగ్రహణములు మొదలగువ్యాకరణదోషములను, అప్రశస్తయ త్రిపాసములు మొదలగుఛందోదోషములను లేనే లేవని చెప్పవచ్చును ఈతఁడు శ్రీమాన్, మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతమైన భరతాభ్యుదయమునందలి దోషములంగూర్చి 'రాజయోగి' యనుపత్రికలో నొకవిమర్శనమును వ్రాసియున్నాఁడు. అందలికొన్నియాక్షేపములు మిక్కిలి సమంజసములై, యుక్తయుక్తములై యీతనిలక్షణవేత్తత్వమును వెల్లడించుచున్నవి అయిన నొకవి స్థూలదృష్టిచేతనో, లేక తనకు సమ్మతములగుటచేతనో, కాక, యట్లుండవచ్చు ననుతలంపుచేతనో కొన్నియల్పదోషములకుమాత్రము తనగ్రంథములయం దెడమిచ్చియున్నాఁడు వానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను

(వ్యాకరణవిషయమున)

(1) సీ పా. తలిరుటాకులజొంప ♦ ములు దానశిఖలంబు

నెంచి యందులఁ బ్రజే ♦ శించఁజూచు

తృ 52

ఇందుఁ, 'బ్ర'వేశించ' అనుటకుఁ "బ్ర"వేశించ" అని ప్రయోగింపఁబడినది.

(2) మ. తమమేనత్తను నత్తఱిన్

తృ. 34

ఇం దింకొకద్రుత మనవసరము.

(3) అలఘవేణియన్.....గంగని,

పృ 2.

"గంగయని" యనుటకు "గంగని" యని ప్రయోగించినాఁడు.

(4) మఱియు "పనేమి" ఇత్యాదు లచ్చటచ్చటఁ గలవు.

శ్లేషము సమర్థించుపట్టున ననుచరిత్రాదులయందుంబోలె నీతని గ్రంథములయందును దోషములు గన్పట్టుచున్నవి. అందొకదానిని మాత్రము జూపెదను.

సీ. పా. తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లాసఁగుము,

నెనరొప్పుఁగావల ♦ సిసనుగొనుము

ప్రథ 115 ఎ.

ఇందు వలచి యనుటకు వలసి యని ప్రయోగించినాడు.

ధందమున.

(1) అఖండయతి —

(a) కి ఆ... .. గా మారులుదానమునకవికు ♦ మారు లయగాన్ ప్ర 61

(b) కా ట్ల... ..
 కి శ్రువులబలె బుం ♦ ధీలోకి రత్నంబులన్ ప 83

(2) రేఫద్వై మైత్రి. —

కి తఱియెం నుండెల్లెలం దొండెడు యె త 55

కి తుల్యుని నెడె లిల్లెల యె. చ 61

ఇందు గవి నాలుగును గురురేఫములుగనె వ్రాసియున్నాడు.
 కాని “నెడెలు” అనునది శకటరేఫము కాదు (నిర్భరశబ్దభవము.)
 “నీ పా ము డు దెవరయెదా ♦ ము కిప్పరంబుచి,
 త్తరువు నిచ్చెము యె ♦ దుగుడు నిమిర.”

మొదలగునవి లఘురేఫము లని ద్వైరేఫవర్ణదర్శనము.

“వారిచాచి నిల్ బృహముగ...” హరివంశ పూర్వ చతు

అఖండయతులకుఁగాని రేఫద్వయమైత్రికిఁగాని యిక్కవి యొ
 ప్పనివాఁ డని యీతినిగంధము లన్నియుఁ జాటుచున్నవి. ఇవి స్థూల
 దృష్టిని బడియుండు నని తోచుచున్నది

(3) ప్రమాదము :—

(a) సీ పా అశులమాలికల మే ♦ నటికమాడ యె ద్వి. 5

ఇందు యతి ప్రమాదపతితిము. ‘టికము’ గాని ‘అటికము’ గాదు.

(b) క. సల్లకిపల్లవములకు . ప్ర 185

ఇది “సల్లకిపల్లవములకును” అని యుండనగును.

“ప్రబంధము నా జలరాశి దానిలో, పల నెరనుల్ గణింతురె
 యపారము లొమఱులెల్ల నుండఁగా” అనున ట్టిట్టిన్వల్పదోషముల
 నొకలక్కలోనికిఁ దీసికొనిరాఁగూడదు. మధ్యాధునికకవులగ్రంథము
 లలో ననేకులగ్రంథములకంటె నీతినిగ్రంథము లనేకవిధముల నిర్దుష్ట

ములుగాఁ గన్పట్టుచున్నవి.

పారి భేదాదులు

ఈ గ్రంథమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసములోనికవిస్తుతి.

గీ. భారతంబు సంభ్రాంతభాషగ మెనరించి, విమలఁ గన్న సత్క- ♦ విశ్రయమును
బెద్దనాట్య సోముభీము శ్రీనాథు, శంభుదాసు విదిని♦సంస్కరింతు ప్ర. 10

దీనికి వ్యాఖ్యాతగారివిమర్శనము మిగులస్తనినీయమై యున్నది. ఇందు శంభుదాసుఁ డనుపదము శ్రీనాథునకు విశేషణముగాఁ జూపి తన్నాక్షేపించువారిని ఛిక్కరించునభిప్రాయముతోఁ గవి దీనిని వ్రాసి యుండును అంతియకాని మిక్కిలియూధునికుఁ డైనయీతఁడు శంభుదాసుఁ డనునది యెఱ్ఱాపెగ్గడకు బిరుదనామ మని యెఱిగియుండకపోడు. అయిన నిట్టిసం దేహమున కెడమీయ నేల యని కాఁబోలుఁ గవియే మఱల నింకొకప్రతిభా “ సూరికవిని మదిని ♦ స్తుతియొనర్తు ” నని నవరించికొనియున్నాడు. కావునఁ బౌరకులు తమయిచ్చవచ్చిన పారమును గ్రహింపవచ్చును

(2) భద్రాదేవిశ్రీకృష్ణునిబ్రహ్మమమునఁ గాంచినప్పు డామెకు

ఉ కోరికలూ, నెమ్మొయి గ ♦ గుర్పొడుచున్, గడకంటఁ దారకల్

నేరి పరిభ్రమించు, నును ♦ జెమ్మలఁ జెమ్మట గ్రమ్మ, నెమ్మి నె
య్యారిపుఁజూపు లజ్జబెరి ♦ యం (గను జక్కిగ మోడ్చునొందుచున్)

సారెకు వెల్పుడుం దొడరి ♦ శౌరిని జూచునెడం బడంతికిన్

తృ 13

ఇందు మూఁడవపాదమునఁ గుండలీకరణము చేయఁబడినభాగము పలుప్రతులలోఁ గొటవడి యున్నది కావుననే ప్రేరితిని బూరింపబడినది. అయినను గవియే వ్రాసినప్రాతప్రతి నొకదానిని సంపాదించి చూడఁగా నందు,

“ మగుడున్, వలపూని క్రిమ్మఱి ”

అనియున్నది. కావున నిట్లే చదువుకొనవలయును.

ఈగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున 133 పద్యమునందు

“ గీ. తరణికిరణోష్మః గరగి టిం ” అనియున్నది

దీనివ్యాఖ్యానములో “నూప్మశబ్దమునకు మువర్ణలోపముచింత”

మని వ్రాయబడియున్నది. మువర్ణలూపము గలుగునట్లేకొంది ప్రయోగములు కన్పట్టుచున్నవి. కాని వ్యాకరణసూత్రాధారము కాన్పింపదు. మి స్వనిదాశుగ్రానిదాశువైఖరిని యూష్మత్ సృజితీ ౬౦. ఆముక్త ద్వి 58 మ. ఇనిశ్శుల్ తృషవార్ధిః జేరి జలమైక్కింతాన వాస్తోష్విక్ ౬౦. ఆము చ 87 ఈగ్రంథము చతుర్థాశ్వాసము 10 వ పద్యమున,
శుకపికి శాకికి పలుకఁ ♦ జొచ్చె గృహంతరపంజరంబులన్

అనుదానివ్యాఖ్యానమున ‘‘గోయిలలం బెంచుట యప్రసిద్ధము’’ అని వ్రాయబడియున్నది దీనికి శృంగారవైషధమునఁ బ్రభుమాశ్వాసమునందుఁ ‘‘బోషితిరాజకీరంబులు కైవారంబులుసేయఁ బోడికొయిలలు మంగళగానం బొనర్ప’’ అనుప్రయోగము గానంబడుచున్నది, గాని నామాన్యముగ నీపద్ధతి గానరాదు గావున వ్యాఖ్యాతిగారియభిప్రాయమే సమంజసమై యున్నట్లు తోచుచున్నది
శబ్దార్థాలంకారాదులు.

పెట్టుంజెట్టువలె నున్నదీనివ్యాఖ్యానమే బాలురకుసయితము సుబోధ మగునట్లు సర్వవిషయములను యిలుపుచున్నది గావున దీనింగూర్చి యిచ్చట వ్రాయలేదు. ఏతత్ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యాతి,

బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండితమల్లయ్యశాస్త్రిగారు.

వీరు వీరికాపురములోనియున్నతవారశాలయందు నాంధ్రపండితులు. ఇంతకుమున్ను ‘అమలాపురము’ మున్నగుచోట్ల నుండునున్నతవారశాలలలోఁ బండితులుగా నుండి పిమ్మట నిచ్చటికి వచ్చిరి వీరు సంస్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందును బరిపూర్ణపాండిత్యము గలవారు మఱియు వేదాంతాదిశాస్త్రములయందును వీరికి విశేషపరిచయము గలదు. ఏవిషయమునుగూర్చియైనను వీరు ప్రసంగించుచున్నపుడు వినువారికి, ‘సద్యస్ఫురణ’ మనునది వీరికి బాల్యముననే వెన్నతోఁ బెట్టబడినదిగాఁ దోచకమానదు వీరివలె నుభయభాషలయందును నికరమైనపాండిత్యము గలవారు మనయాంధ్రులలో నెందఱో కానరాదు. వీరు మాసంస్థానప్రభువులయొడేశముననుసరించి యనేకాంధ్రప్రబంధ

ములకు వ్యాఖ్యానములు రచించుచున్నారు అందుఁ బ్రభావతీప్రద్యు
మ్మము సటీకము ముద్రింపఁబడుచున్నది శృంగారవైషధవ్యాఖ్యాన
మిప్పుడు వ్రాయఁబడుచున్నది ఇతను 'ఉత్తరహరినంశము' మొదల
గునుద్గ్రంథములకుఁ డీకవ్రాయుదురు ఏతత్ప్రబంధవ్యాఖ్యానమునుబ
ట్టియే వీరిపాండిత్యాతిశయము మీకుఁ దెలియఁగలదు. ఇందలియుభ
యభాషాకందము, విలోమస్వగిణీవృత్తము మొదలగువానికి సర్థము
వ్రాయుట యెట్టికష్టమో చదువరు లూహింతురుగాక' మఱియు నిందలి
" గోవిందవార్యాశ్రయమై, " ప్ర 90

అనుపద్యమునకును, శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ
గూడినయ నేకపద్యములకును వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానము బాలురకుస
హితము సుబోధమై, హృదయంగమమై వీరిస్వతోమఖపాండిత్యము
ను వెల్లడించుచున్నది ఆంధ్రకవులలో ననేకులనాటినుండివచ్చుచున్న
యొక పౌర పాటునుగూర్చి వీరు ప్రథమాశ్వాసములోని 120 పద్యము
యొక్కవ్యాఖ్యానములో వ్రాసియున్నారు అది సలక్షణమై, యుక్తి
యుక్తమై యాంధ్రకవులెల్లరును ననుసరింపఁదగినదియై, స్తవ్యమై యు
న్నది. వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానములను బఠించువారికి ననేకవిషయములు
కరతలామలకము లగుననుట యతిశయోక్తికాదు వీరు 'ఆరామద్రా
విడి' బ్రాహ్మణులు. కవియు నారామద్రావిడ బ్రాహ్మణుడే స్వశాఖ
నుద్భవించినపండితవరేణ్యుడు వ్యాఖ్య వ్రాయుటచే నుబ్రహ్మణ్యకవి
పుణ్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదిగా నున్నది ఈయనవయస్సు 50
సంవత్సరములు. వీరిజన్మభూమి తణుకుతాలూకా ఖండవిల్లి.

ఏతత్ప్రబంధమును సటీకముగ ముద్రింపించి యాంధ్రలోకము
నకు నొసంగిన శ్రీరాజా రావు వేంకటమహీపతిసూర్యరాయప్రభువర్యు
లకుఁ బరమేశ్వరుఁ డాయురారోగ్యంబులఁ బరిపూర్ణంబుగ నొసంగఁ
బ్రార్థించుచు నీయుపోద్ఘాతమును ముగించుచున్నాను.

ఇట్లు విద్యజ్ఞనవిధేయుఁడు,
న డ కు దు టి వీ ర రా జు.

శ్రీ రస్తు

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు

భద్రాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీనివ్యం బగుభర్తహర్త్యమున గో ధిక్ రుక్మిణీసత్యభా
మాదుల్ గొల్వఁ దనీయహారమఁబలం ధి దారూఢిఁ దాఁదోపనా
హ్లాదం బందట కందతై యొసఁగులీ ధి లం బొత్తె నా నొప్పల
క్షీదేవీతి ప్రోచు రాపుకులజన్ ధి శ్రీరామరాయాధిపుఁ॥

—* వ్యాఖ్యానప్రారంభము. *—

పూజ్యఁ డగుసుబ్రహ్మణ్యకవీశ్వరుఁడు “కావ్యం యశసే” యనునది మొదల
గు నాలంకారికలవచనములు ప్రమాణములగుటవలనఁ గావ్యం బనేకశ్రేయములను
మూలం బనియును “కావ్యాలాపాంశ్వ వస్తయేత్” అను (కావ్యాధ్యయము మాన
వలసినది) నిషేధస్ఫుటికి నసత్కావ్యంబు విషయంబనియు నట్లు కాదని శ్రవణాదు
లచే నకలపురుషాస్థానాధనంబు లని తలఁచి వ్యాసుఁడు, వాక్మిక మొదలగువారు రచి
యించిన భారతాదికావ్యంబులును, వ్యక్తంబు లగు ననియుఁ దెలిసి యుత్తమనాయక
ఘటితంబును మోక్షోపయోగికి ధానాయకంబు నగు భద్రాపరిణయం బను ప్రబంధం
బు రచియింపఁ బూని చెయఁదలఁచిన గ్రంథంబునకు నిర్విఘ్నంబుగఁ బరిసమాప్తియు
సంప్రదాయావిచ్ఛేదంబు ననుఫలంబులకు సాధనం బగుటను “ఆశీర్వాదస్త్రియావస్తు
నిర్దేశోవాపితన్మృత” మ్మన (దీవనయేని యిష్టదేవతానమస్కారమేని వస్తునిర్దేశమేని
కావ్యాది) నాచార్యదండివచనంబునంతేసి యాశీరాదులలో నొక్కటి ప్రబంధముఖ
లక్షణంబు గావునను శ్రీదివ్యం బగునిత్యాదిపద్యంబులచే నాశీర్వాదరూపంబై నమంగ
ళమును బ్రబంధాదియందు నిబంధించుచున్నాఁడు సంస్కృతభాషాకావ్యము పురు
షార్థసాధనంబై నగుంగాక “దేశభాషాపురాణాని రచితానివ మనుషైః | శ్రుత్వా

కావ్యలిహాసాంశ్చ భయ మాహ్నితి మానవ " యను (జనులచే రించియింపఁబడిన దేశభాషాకావ్యపురాణాదుల విననవాఁడు భయము నొందును) నిషేధంబువలన నాంధ్రకావ్యరచనయందుఁ గవులకు నందలిరసగ్రహణమున సహృదయులకు నెట్లు పశ్యత్తి గలుగు నని శంకింపవలదు. " యత్ర కుతాశ్చి భాషాయాం శ్రూయతే చరితం శుభం । సా భాషా పాపసంహరీ " (ఏభాషయందైనఁ బుణ్యమైనచరితం బున్న నాభాష పాపముం బోగొట్టునది) యని విద్వాంసులు చెప్పటచేతను నాంధ్రభాషంబ్రథమాచార్యుఁ డని ప్రసిద్ధి పడిసిన నన్న పాఠ్యుఁడు " స్వస్థానవేషభాషాభిముతా స్సంతోరసప్రలుభదియః లోకే బహుమన్యంతే వైకృతకావ్యాని చాన్య దేవహాయ " (రసానస్త్రు లగునత్పురుషు లితరదేశభాషాకావ్యముల విడిచి స్వదేశమునందలి వేషభాషలయం దానక్తికలవారై వైకృతకావ్యము లాదరింతురు) యనియును " విశ్వశ్రేయః కావ్య " మ్మరియును (కావ్యము కీర్త్యునిసకలపురుషార్థసాధనంబు) దాను జేసిన వ్యాకరణంబునఁ జెప్పటయే కాక భారతిముం దెనుఁగింపఁ బూనుటచేతను ద్వితీయాచార్యుఁ డైనయాధర్వాణుఁడు వికృతివివేక మనులక్షణగ్రంథమును రచించుటచేతను లోకములను మేలుగోరువాల్మీకి దేశభాషలకు లక్షణగ్రంథము రచించుటచేతను నిషేధము రచనను వృత్తింపని యన్యదేశభాషాకావ్యపరము గాని దేశభాషాకావ్యసామాన్యపరము గాదు ఇం దక్కడక్కడ నగ్రార్థవాదివర్ణనలు గలుగుట నిది మహాప్రబంధంబు యగు ఈపద్యమును మొదట లక్ష్య యధిదేవతగాఁ గలశంఖేశ్వరకావ్యముల యు నైశ్వర్యము నిచ్చునగ్ని దేవతగాఁ గలరేచిముయొక్కయు సంబంధమున నేర్పడిన శ్రీకారమును భూదేవతాకమై యైశ్వర్యము నిచ్చుమగణమును ప్రయోగించుటచే వర్ణగణశుద్ధి గలదు. " శుభవర్ణా శుభశబ్దా యేన శుభగణాస్త ఏవ కావ్యాదో గ్రాహ్య " యనియును, (శుభము లగువర్ణములను శుభముల నిచ్చుశబ్దములను శుభముల నిచ్చుగణములు నే కావ్యాదినిఁ ప్రయోగించునది) " వేదముల కెల్ల సాంకార ధూరియైన । కరణిఁ గృతులకు నెల్ల శ్రీ " కారమాది । గానఁ గవివరు లెల్లను ధూరిఁ దక్క । నితరవర్ణంబు లిడును సత్కృతుల మొదల " ననియును, " శుభదేవతాత్రయంబును । శుభాచరిత్రయము గలిగి ధూరివాచకమై । యభిరుతి గాంచినకతిమున । శుభములు శ్రీకారమునను ధూరిపుడు టుదె ? " యనియును " మో భూమి స్త్రిగురు శ్రీయం వితినుతే " యనియును (భూదేవతాక మైనమగణము కృతినాయకునకు నైశ్వర్య మొఁగను) వాగనుశాసనాదులు చెప్పటచేతనును, మహాకవులు పెక్కింఁడు గ్రంథాదియం దీవర్ణము నీగణముం బ్రయోగించుటచేత నికవియుఁ గృతినాయకునకును గర్తవ్యము శ్రోతలకును శుభదాయక మగువర్ణగణాదుల నుపయోగించెను

శ్రీదివ్య.. మునకు, శ్రీ=శోభచేతను, దివ్యంబగు=మనోహరమైన, భర్తృహ
ర్మమునకు=బంగారుమేడయందుకు, (ని) శ్రీరెవరచనాశోభాసంపత్నరళకాభిషు
(నా). గాంగేయంభర్మకర్తృం, వార్త్యాదిర్ధనినాంవాసః (అ) గోష్ఠీ=సభయం
దుకు, రుక్మి.. దుల్=రుక్మిణి సత్యభామ మొదలగువారు, తోల్వకు=ఉపచారము
చెయు చుండగాకు, తదీయ.. లందుకు=వారిసంబంధమైన ముత్యాలదండలయందలి
గత్తుములందుకు, ఆరూఢికు=స్పష్టముగాకు, తాకు=(కృష్ణుడు) తో=పతి
పతింపఁగాకు, అందఱకుకు=తన్ను నేవించురుక్మిణి మొదలగుభార్య లెల్లరకును, అం
దఱు=అన్నీ యాకారములు ధరించి, ఆహ్లాదంబు=సంతోషమును, ఒసఁగులీలకు=ఇ
చ్చెడువిలాసముతో, పొల్చె నాకు=ప్రత్యక్ష మయ్యెచూ యనునట్లు, ఒప్పు-పతి=
ప్రకాశించెడుకృష్ణుడు, రావుకులజున్= రావువారివంశమున జన్మించిన, శ్రీరామరా
యాధిపుకు = శ్రీమంతుఁ డైనరామరాయప్రభువును, ప్రోచుతకు = గౌరవించుఁగాక.
(హితము చెసి యహితముల నివారించుట రక్షణము)

మిగుల సుందరమైనబంగారుమేడలోనిసభయందు భార్య లూడిగములు చెయు
చుండఁగా వారిహాగములులందుఁ బ్రతిపలించుటచె వారిసంతోషమునిమిత్త మందఱకు
నన్ని యాకారములు ధరించి ప్రత్యక్షమయ్యెచూ యనునట్లు ప్రకాశించుకృష్ణుడు
శ్రీశబ్దాధిపము లగుసంపదాదులు గలరామరాయప్రభువునకుఁ గీడుఁ దొలఁగించి మేలు
చెకూర్చుఁగాక యని తాత్పర్యము

ఇందు లక్ష్మీదేవిపతి యనువిశేష్యము సంపద లిచ్చి గౌరవించుటకుఁ దగినసామ
గ్యము గల దనుతాత్పర్యమును బోధించుఁ గానఁ బరికరాంతరమును బెక్కిండ్రపం
దెక్కురూపములు దరించి ప్రత్యక్షము గావూ = ట్లుప్రేక్షించుటచె సుప్రేక్షయి
నలంకారములు

చ॥ అల ఘనవేణియుకుశుభక ♦ రాంచితకంకణనికృణోర్మికా
నళులు పయోధరస్థులు ♦ వర్తిలుహాక్తికరాజియుకురసా
కలితమరాళయాన మెనఁ ♦ గం గని గం గని గౌరిఁ గౌఁగిటకు
నిలుపుశివుండు సర్వధర ♦ నీవిభుఁ జేయుత రామరాయనిన్ ॥ 2.

ఈపద్యమున నిశ్చయంబు భర్తృసామ్యముచే గంగాపావ్యకులకు భేదము నెఱుఁ
గక పార్వతిని గంగయను భ్రాంతిచే నాలింగనము చెసికొనినట్లు చెప్పటచే రెండగ్గ
ములుగలవు

అలఘనవేణియున్ = అల = ప్రసిద్ధమైన, ఘన = గొప్పది యగు, వేణియున్ = ప్రవాహమును, శుభ — వశులు — శుభకర = (దర్శన-స్పృహములచే) మెలుచెయు నవియు, అంచిత = పూజింపబడుచున్నవియును (పావనమైనవనియర్థము) అగు, కంకణ = నిటితుంపలయొక్క, నికృత = ధ్వనితోఁ గూడిన, ఊర్మికావశులు = తరంగము దాయములును ; పయోధగ్రస్థులన్ = నిటియడుగుప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియున్ = ఉండెడుముత్రియములసముదాయమును, (నదులందును ముత్తైములుపుట్టునని వసుచిత్రాదలందుఁ బ్రసిద్ధము.) రసాక — సముత్ — రస = జలమునందు, ఆకలిత = వ్యాప్తమైన, మరాళయానమున్ = హంసలయొక్కనడకయును, (ని) శృంగారాదౌ విషేషిర్యగణేశాగేద్రీవేరినః (అ) ఎనఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, (ఇవి గంగయందుఁ గలధర్మములు) అలఘనవేణియున్ = అల = ప్రసిద్ధమైన, ఘన = మేఘముంబోలిన, వేణి = జడయును, (దీప్తి మైనజడ యనియేనియర్థము) శుభ — వశులు — శుభ = దీప్తమైన, కరి = నాస్తమునందు, అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, కంకణ = కడియములయొక్క, నికృత = ధ్వనియును, ఊర్మికా = ఉంగరిములయొక్క, ఆవశులు = సమూహములును, పయోధగ్రస్థులన్ = కుచములప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియున్ = ఉండెడుముత్రియములహరిములును, రసాక — సముత్ = సింగారిముతోఁ గూడినయంచిన జలము బోలినదెఱును, ఎనఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్ (ఇవి గౌరియందలిధర్మములు) గౌరిన్ = పార్వతీని, కని = చూచి, గంగని = గంగ యని భ్రాంతి పొంది, కారిటన్ = భుజాంతరమునందున్, నిలుపుశివుండు = ధరించుమంగళప్రదించు డగు దేవుండు, రామరామున్ = రామరాయ, సర్వధాణీవిభున్ = ఎల్లభూమికి నధిపతిని, చేయుతన్ = చేయును గాక

గంగయందలిప్రేమచే నామె నాలింపము చేయఁ గౌరి దైవవశమున నపుడు నగ్ని హితయైన గౌరిం జూచి గంగాధర్మము లామెయందు నుండుటచే నామెయే గంగ యని బ్రదుపడి నివుఁ డామెను గౌరవించె ననియు నానందముతోఁ గూడినపు డితరులు కోరినకోరిక లీయఁ బ్రభువులు వేడుకపడుదురు గావున నట్టిశివుండు కృతినా యకునకు భూమండలాధిపత్య మిఁజాలును గాన నిచ్చుఁగాక యనియుం దాత్పర్యము.

ఇందు ఘనవేణి మొదలగుశబ్దము లగ్నేషమహిమచే గంగయందుం బార్వతి యందు నుండుధర్మములు బోధించును. ఈయగ్గద్యయమునకు సంబంధము లేకున్నను శబ్దసామ్యముచే నభేదవిశ్వయము చేయఁగా భ్రాంతి వైడమెఁ గాన గ్నేషమూలకాతి శయోక్త్యనుపాధిశితబ్రాంతిమదలంకారము. ఇందుచే గంగాపార్వతులకు సామ్యము గమ్యము

“ గంగని ” యనుచో నత్తునకు సందిబహుళం బహుశాస్త్రమున బహుళగ్రహణముచే శ్రీవాచకతత్వముసంబోధనాంతములకు సందిలే దని యెఱుంగునని యని బాలవ్యాకరణమున నున్నది కాని “ గంగనకాసె ” “ నెలిచెప్ప ” “ శ్రీరంగభర్తండు ” మొదలగు ప్రామాణికప్రయోగము లుండుటచేతను “ ఓత్రీచి త్సంస్కృతీయన్యప్రాణ స్యాత్ర చ్యుతి ధృవేత్త ” ని (తెలుగుభావయం చొకానొకచోటఁ దత్సమశబ్దములందలియచ్చునకును సంది యగును) వికృతివివేకమున నుండుటచేతను సంది నిర్దుష్ట మని తెలియవలయును

ఉ॥ రాజకళావతంసనుర ♦ రాజముఖస్తవనీయుఁ డబ్జినీ
రాజనిభప్రభుండు ఘన ♦ రాజమరాళరభుండు వాహినీ
రాజగభీరమూర్తి ఖగ ♦ రాజగనాభిభవుండు భారతీ
రాజు చిరాయుఁ జేయుఁ గవి ♦ రాజవిధేయుని రామరాయని॥ 3.

రాజ—నియుండు రాజకళావతంస=శివుఁడు (చంద్రకళ శిరోభూషణముగాఁ గలవాఁడు) సురరాజ=ఇంద్రుఁడు (దేవతలకుఁ బ్రభువు) ముఖ=మొదలగు వారిచే, స్తవనీయుఁడు=స్తుతింపఁబడఁగగినవాఁడు, అబ్జి—ప్రభుండు—అబ్జినీరాజ=నూర్వనితో, నిభ=సమానమైన, ప్రభుండు=కాంతిగలవాఁడును, (నూర్వనికాంతితోసమానమైనదెవకాంతికలవాఁడు) ఘన—రఘుండు ఘన=గొప్పవియగు, రాజహంస=రాయంచల, రఘుండు=వాహనముగాఁ గలవాఁడు, (ని) రాజహంసాస్తుతే చంచుచరణైః క్లోహితై స్పితాః॥ (ఆ) వాహినీ—మూర్తి, వాహినీరాజ=సముద్రునియొక్క, గభీరమూర్తి=గంభీర మైనయాకారము బోలినయాకారము గలవాఁడు, (వాగ్విము నమర్షముం దెలియఁజేయువికారములు లేకుండుట గాంభీర్యము.) ఖగ రాజగనాభిభవుండు=ఖగ రాజగ=విష్ణువుయొక్క (పశులకురాజైనగుండవాహనమునఁ బోవువాఁడని యర్థము) నాభిభవుండు=బొడ్డుఁదామగ జనియించినవాఁడును నగు, భారతీరాజు=బ్రహ్మ, (సరస్వతికింబలి) కవిరాజవిధేయుని=కవిశ్రేష్ఠులకు విధేయుని (శృంగారాదిరసములు గలశబ్దార్థములం గూర్చి కల్పించువాఁడు కవి యనఁబడు) రామరాయని=రామరాయప్రభువును, చిరాయు=మిక్కిలి జీవితకాలము కలవానిని, చెయు=కావించుగాక

ఇం దబ్జినీరాజనిభప్రభుం డన్నచో సుపమయు, వాహినీరాజగభీరమూర్తి యన్నచో నిదర్శనయుగలవు

ఉ॥ అబ్జ జగన్ముదావహాని ♦ జానననుందరతానిరస్తరా

కాబ్జ లనత్ప్రవాళమృదు ♦ లారుణపాణిధృతప్రఫుల్లలీ

లాబ్జ సువృత్తమంగళగ ♦ శాధికసౌప్తవధిక్కృతావదా

తాబ్జ నటించుఁ గాత మన ♦ యంబును మత్కృతినాడు నిష్కులఁ.

జగ—కాబ్జ జగత్ = లోకమునందలిజనుల కెల్లను ముదావహా = సంతసము పుట్టించెడు, నిజ = తనదియగు, ఆనన = ముఖముయొక్క, సుందరతా = అందముచేతను, నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన, రాకాబ్జ = పున్నమివారాటిచందురుఁడు గలది (“ జయతి హస్తతి ” త్యాదులు సాదృశ్యవాచకము లని యాచార్యుడండి చెప్పటచే ముఖము చంద్రుని జయించు చున్నది ద్వేషించు చున్నది. పరిహాసము చెయు చున్నది. తిరస్కరించు చున్నది. మొదలగువాక్యములలో జయించు చున్నది. మొదలగుశబ్దములు చేతనధర్మమును జెప్పనవి గావునను బ్రకృతమున ముఖమచేతనము గావునను ముఖ్యాధ్యక్షముం జెప్పక యవి లక్షణఁచెఁ బోలికిం జెప్పను మతీయు నిచట జగచ్ఛబ్దమును జడవాచకము గావుననే చేతనధర్మ మగుమోదము తనను సంధింపమిచె లక్షణఁచెతనే జనులను బోధించును ముఖ్యాధ్యక్షమున కన్వయవాద గలుగుటచె దానిసంబంధము గల యన్యాధ్యక్షమునఁ గల్పింపఁబడిన శబ్దవ్యాపారము లక్షణ యనబడు.)

లనత్ప్ర—లాబ్జ లనత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రవాళ = చిగురాపవలె, మృదుల = మెత్తనిదియున. అరుణ = ఎఱ్ఱనిదియు నగు, పాణి = హస్తముచేత, ధృత = పట్టుకొనఁబడిన, ప్రఫుల్ల = వికసించిన, లీలాబ్జ = విలాసార్థ మైనపద్మము గలది; సువృత్త .. తాబ్జ సువృత్త = మిక్కిలి పట్రమైన, మంగళ = ప్రశస్త మైన, గళ = కంఠముయొక్క, అధికసౌప్తవ = ఎక్కువచక్కఁదనముచేతను, ధిక్కృత = నిందింపఁబడిన, అవదాతాబ్జ = స్వచ్ఛ మైనశంఖము గలదియును (అగు) అబ్జ = లక్ష్మి (నిటఁ బుట్టిన దని యర్థము)

మత్కృ—నిష్కులఁ = నాకృతికిం బతి యగురామరాయప్రభునిగృహములం దుఁ, (నాథుయొక్క + ఇష్కులఁ = నాథునిష్కులఁ, వష్టీసమాసముం దుకార ఋకారంబుల కచ్చుపరం బగునపుడు సుగాగమం బగు బాల. సంధి) ఆనయంబుఁ = ఎల్లకాలమును, నటించుఁగాతఁ = నివసించుఁగాక, (కాతఁ + అనియె = కాతమనియె; ఎదుతలద్రుతంబున కచ్చుపరం బగునపుడు మకారం బగు బా. క్రి.) ఇంద్రులములంకారము గలదు.

సీ॥ ఏరామ హిమవత్కు ♦ మారి యా టెటింగించు

దెల్ల మౌనుల్లంపు ♦ జల్లదనము

ఏలేమ తెలివేల్పు ♦ నిల్లా లగుటఁ దెల్పు

జిలుగువెన్నెల నవ్వు ♦ మొలకనవ్వు

ఏసాధ్య శ్రితజనా ♦ భీష్టదాయని యాటఁ

జాటించు దనుపారి ♦ జాతవల్లి

ఏతన్ని భవనైక ♦ మాత యాటఁ గరంబు

ప్రకటించు చుండు నం ♦ బాసమాఖ్య

య్యసతి సర్వమంగళ ♦ యధికకరుణ

సర్వమంగళసంగతా ♦ ఖర్వసార్వ

భామత నొసంగుఁగాత శ్రీ ♦ రామరాయ

భూమితలపతి కతిదయా ♦ పూర్ణమతికి॥

5.

తెల్లమా .. దనము = స్వప్న మగుమనసునందలి చల్లదనము, ఏరామ = ఏమి
యూహించి యగుపాపాతి, హిమవత్కుమా = యాట = చలిమలనాఁతు కాట, ఎటి
గింమక = తెలియఁజేయుచు, (చల్ల + తనము = చల్లదనము ఉదంతశ్రీ సమంబు
కుం బుంపులకు నదంతగుణవాచకంబుల న దనంబుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు
చల్లము + తనము = చల్లదనము ద్రుతిప్రక్తియనొదిపడుచున్న సుశ్రీము లగు. అదే
శసరశమునకు ముం దున్నద్రుతమునకు బిందు సంక్షేపంబును విభాష నగు ఉల్లము + చ
ల్లదనము = ఉల్లంపుచల్లదనము క స్మృధారయంబున మువ్వకంబునకుం బుంపులగు
సమాసంబుల నుదంతంబు లగుశ్రీ సమంబులకుం బుంపులకు బరుషసశంబులు పరం
బగునపుడు నుగాగమం బగు బాల సం తక్కినది మీఁదటియట్లే) జిలుగువెన్నె
లక = సన్నంపువెన్నెలను, నవ్వుమొలకనవ్వు = పరిహసిం దనునందహాసము, ఏలేమ =
ఏ శ్రీ, తెలివేల్పుల్లా = శివుభిభాగ్య, అగుటన్, తెల్పు = తెలియఁజేయుచో, తనుపారి
జాతవల్లి = శరీర మనెనుపారిజాతపుదీప, ఏసాధ్య = ఎవరివ్రత, స్వాశ్రిత—
దాయని = స్వ = తనయొక్క, (తన్నవియధము) ఆశ్రత = ఆశ్రయించిన, జన = జను
లను, అభీష్టదాయని = కోరినపదార్థముల నిచ్చునది ఔటక, చాటించున్ = తెలియఁ
జేయుచు, (తనుపారిజాతవల్లి యనుచో రూపకసమాసము ప్రకటన మిచ్చునేని

పూర్వపదము ప్రధానమగుటచేఁ దమశబ్దమునకుఁ బ్రాధాన్యము కాఁగా నభీష్టదాతృ
త్వము సంభవించుట దుర్లభము రూపకమయ్యే నేని యుత్తరపద మైనపారిజాతవల్లి
ప్రధానమగుటచే నభీష్టవాసము సులభముగ సంభవించును రూపకాలంకారము)
అంబాసమాఖ్య = అంబ యను పేరు, ఏతన్వీ = ఏనన్న తాంగి యగుపార్వతి, భువనైక
మాత = లోకమున కెల్ల సొక్కతెయే తల్లి, బౌటన్ = కగుంబు = మిక్కిలి, ప్రకటింపు
చుండున్ = స్పష్టపఱుచు చుండునో, ఆటిసతి = అటువంటిసతి యని పూర్వజన్మము
నఁ జేరొందిన, సర్వమంగళ = పార్వతి (ఎల్లశుభముల నిచ్చునది యని యర్థము)
(ఈశ్వరునకుం బట్నియు దత్తునకుం గూఁతురు నగునతి యనునామె తిండ్రచేసినయ
వమానమున మృతి సొంది పార్వతియై మఱుల జన్మించె నని పౌరాణికులు చెప్పదురు)
అతిదయాపూర్ణమతికై = అధిక మైనదయతో నిండినచిత్తముగల, శ్రీరామ — పతి
కై = శోభావంతుఁడైన రామరాయభూషాగుఁడుతో, అధిక కరుణాన్ = మిగులఁ గనిక
రముతో, సర్వమం — స్వాభామత, సర్వమంగళ = అన్ని శుభములతో, సంగత =
కూడుకొనిన, అఖర్వసా న్యభౌమతిన్ = వ్రాగ్గ మైన భూమండలాధిపత్యమును, ఒసంగం
గాతన్ = ఇచ్చుఁగాక తిండ్రబోలి మిక్కిలి చల్లనియాత్య గలరియు నెల్లవారియ
భీష్టములు నీఁజాలుఁగియుఁ దల్లియుంబోలి నెల్లప్రజల నక్షీంబునదియు నగుపార్వతి
నాకృతినాయన కఖండభూమండలాధిపత్య మిచ్చుఁగా కని తాత్పర్యము

మ॥ తనవీణాకర్వణామృతంబున నిష ♦ క్కం బైనచిత్తప్రవృ
త్తి నిజేశుండు పయోధుర్రమను ది ♦ త్రీమానటత్తుంది నే
లను బట్టం గిలిగింత వెట్టి విభులీ ♦ లన్ నవ్వునప్పల్కుడ
వ్వని గంగాధుర్రామరాయవిభువా ♦ నైచ్చిత్రి నిల్పుం గృహన్ ॥ ౮.

తన. . . బునన్ = తన = తనయొక్క, వీణాకర్వణామృతంబునన్ = వీణాధ్వని
యనెడునమృతమునందు, నిషక్తింబైన — వృత్తిన్ = నిషక్త = తగులుకొనిన, చిత్తప్రవృ
త్తిన్ = చిత్తవ్యాపారముచేతు (అమృతనద్యశ మైనవీణాధ్వనిశ్రవణమునఁ బరాధీన
మైనమనోవ్యాపారముచే నని యర్థము) రితేశుండు = తనదర్శి (బ్రహ్మ) పయోధుర
ర్రమను = సనభ్రాంతిచేతు, తత్తీమా — శుంకిన్, తత్తీమా = ఆకుచములసమీపస్థు
లందు, నటన్ = కదలుచున్న, తుంకిన్ = విశేషిచివ సున్న యనుగపుబుట్టు
కేలన్ = హస్తముతో, పట్టన్ = దరింపఁగాన్, గిలిగింత వెట్టి = చక్కిలిగింతచేసి
లీలన్ = విలాసముతో, విభున్ = మగనిని, నవ్వునప్పల్కున్ = పరివాసించెడుసరిన్వతి

గరిగా—వైచిత్ర్యే = గరిగాధరగామగాయప్రభునియొక్క వాగ్విశేషమునందుక, కృ
పన్ = దయతో, నిల్పన్ = వసించుగాక

బ్రహ్మదేవుడు శ్రావ్య మైనతనవీణాగానము వినుటచేఁ బరాధీన మైనమనసుగ
లపాఁడై వీణాగ్రమున నున్నబుట్టును జూచి పుంభ్రాంతిచే స్పృశింపఁగా నాయనబ్ర
మను దెలిసికొని పరిహాసము చేయునగచ్ఛతి కృతివాసుని నాల్కయందు వసించి వా
క్పసుత్కారముఁ గలిగించుఁగాక యని తాత్పర్యము

ఇందు వీణాధ్వనియందు వాయుత్తి మైచమునకు గలుగుటచే బ్రమపడినాఁడని చె
ప్పటచేఁ గావ్యలింగానుప్రాణిత మైఁబ్రాంతి ముగలఁగఁగము.

శా. శ్రీలావణ్యసమగ్రతుంగము రజః శ్రీప్రోత్తిమాంగం బురిః

ప్రాలంబోరుభుజంగపుంగవము శుం ధత్తుంధయుగ్మస్థలీ

ఫేలత్కామగుణంబు నయును విరః క్తిబ్రహ్మచర్యవ్రత

శ్రీలం గ్రామగణేశరూపము మదిం జింతింతు సత్రాంతము॥ 7.

శ్రీలావణ్యసమగ్రతుంగము, శ్రీ = విశ్వేశ్వరుడగు, లావణ్య = క్కందము
తోడగు, సమగ్ర = రిండియున్న, తుంగము = ముఖమునలదియు, శ్రీశ్రీ = 10
లు, రజః = శోభనముతో, శ్రీప్ర = గూడి, శ్రుతిహంసంబు = మనసునలదియున,
(ఉత్తరాంబు మనువానికి రూఢిచే శ్రీ సురేంద్రము గారి సర్వవ్యాపారములకు
మూలమైనది గావున ట ప్రేమమైనమనమున నుగటచే విరః నని చెప్పబడియె)
ధూతిలోఁ గూడినశ్రీస్సు గలదని యధాంతము (పుంగులు శ్రీమున దుమ్ముఁ
బల్లునుట లోకసిద్ధము) ఇతఁడును గలముఖుఁడు గావున నిట్లు చెప్పబడియె.
ఉః = పుంగవము, ఉః = వృద్ధమున, ప్రాలంబ = వ్యాపించిన, భుజంగపుం
గవము = గుటశ్రేష్ఠులు లదియును (మనసునం దలఁపఁబడినవిలులుగల దని యర్థము.
అమ్ముడఁ దిన్నఁగ ప్రేమహార మైనపాపతీఁడు గలది యని యధాంతము)
శుంభ = గుణంబు, శుంభత్ = ప్రకాశించెడు, శుంభయుగ్మస్థలీ = శిరసునందలి
కుండలంబోలిసమాంసపిండములజంటయందు, ఫేలత్ = ప్రకాశించుమన్న, కామగుణం
బు = కోర్కె యనుగుణము గలదియు, కామగుణమునూచింపమముఖముగలదని యర్థము
(శుంభస్థలమునందుఁ గ్రీడించుతు మృదలు గలదని యధాంతము కామగుణము = మ
నందలిసాహిత్యమేమిదలు (ని), శ్రుతిభిన్నమోక్షకాముః నానా మార్గాన్వయం
ద్రవ్యాశ్రీతేశుక్లవర్ణవర్ణాదికః (అ, అయ్యగు = అయినను (అయినయియు

సనియు నగము) (ఏనుఁగులపంభస్థలములందలి మదము వానముచెయుటకై తుమ్మెద
లటసంచరించుచుండును) విరక్తి—శీలన్, విరక్తి = విరాగమువలనఁగలిగిన, బ్ర
హ్మచర్యవ్రతశీలన్ = బ్రహ్మచర్యవ్రతసంపత్తిచే (సుఖములకుం దాస మాని వివా
హము మానుకొని యుండుటచే సని యగము) క్రాట—రూపము = ప్రకాశం
చెడువిఘ్నేశ్వరునాకారమును, మదిక్ = మనసునందుక్, అశ్రాంతముక్ = ఎల్లపుడు
ను, చింతింతుక్ = ధ్యానింతును. ఇందు విరాగము బ్రహ్మచర్యవ్రతము పూనుటకు
విరుద్ధ మైనరజోగుణము మొదలగునవి యున్నట్లు మొదటియగమునఁ గాన్పించఁగా
తెండ్రయగమున దానిఁ బరివారింపుటచే విరోధాభాసాలంకారము

క॥ అనవద్యవిద్యు మద్గురు

ఘను నాగాభట్లనరస ♦ కవివరుఁ గవితా

భీనవవ్యాచు మదగ్రజు

ననఘయశుక్ రామకృష్ణ ♦ యాఖ్య నుతింతుక్॥ 8.

అనవద్యవిద్యుక్ = పూజ్య మైనవిద్యుగలవానిని, ఘనుక్ = గొప్పవానిని, మద్గు
రుక్ = నాయు పాధ్యాయుని, నాగాభట్లనరసఁ కవివరుక్, ఘనయశుక్ = మంచికీర్తి
గల, కవితాభీనవవ్యాచుక్ = కవిత్వమునం గ్రాత్రివ్యాసుఁ డగుటచేయు, రామకృష్ణ
యాఖ్యుక్ = రామకృష్ణయ్య యను పేరుగలట్టియు, మదగ్రజుక్ = నాయన్నును,
నుతింతుక్ = స్తోత్రముచేయుదును.

శా॥ నీరేజాక్షసమానుఁడై వరతిపో ♦ నిష్టాగరిష్టాత్మతక్

శీరామాయణకావ్యరూపమునవా ♦ ణిక్ ఊర్ణికింబోణిమిం

పారందెచ్చినవామలూరుతెనయుక్ ♦ ద్వైపాయనుంబౌణిమిం

జోరుంభారవికాలిదాసముఖులన్ ♦ స్తోత్రంబుగావిం చెడుక్॥ 9.

నీరే—సమానుఁడై = విష్ణునితోఁ దుల్యుఁడై, వర—శ్మితక్, వర = శ్రేష్ఠ
మైన, తపో = ఉపహాసము మొదలగువ్రతములందు, నిష్టా = నిలకడచేతను, గరిష్ఠ = మి
గులం బూజ్యమైన, ఆత్మతక్ = మనసుగలవాఁ డగుటచేతను, శీరామాయణకావ్య
రూపమునక్ = శీరామనిచరితముం జెప్పటచే రామాయణ మని పరీక్షిం జెందియు
న్నకావ్యముయొక్క ఆకారముచేతను, వాణిక్ = సరస్వతిని, పోణిమి = (వినువానికి)
సౌఖ్యము, ఇంపాణిక్ = కలుగఁజేయు, తెచ్చినవామలూరుతెనయుక్ = తీసికొనివచ్చిన

వార్మికిని (పుట్టకుండు బుట్టివాడు. (ని) వామలూళ్ళ నాకుళ్ళ వర్మికం పుం
సపుంసకం (అ). ఇతఁడు భగవంతుం దలంచుచు జీరకాల మొకచో గదల కుం
డె ననియును నపుడు మేనం బుట్టులువోసె ననియుఁ బిమ్మట నందుండి పెడలుటచే
నీపేరు గలిగె ననియుఁ జెప్పదురు.) ద్వైపాయనుక్ = వ్యాసునిని, (ద్వీప మత్స
త్రిస్థానముగాఁ గలవాఁ డని యగ్రము. పరాశరునివలన యమునానదీద్వీపమున సత్య
వతి యనునామాంతరము గలమత్స్యగంధియుం నితఁడు పుట్టె నని భారతము) బాణు
నిక్ = (కాదంబర్యాదులను రచించి మిగులఁ బ్రసిద్ధి గన్న) బాణకవిని చో
రుక్ = చోరుఁ డనుకవిని, భా — ముఖులక్ = భారవి = (కిరాతార్జునీయమనుగ్రం
థమునురచించిన) భావి, కాలిదాసముఖులక్ = కాలిదాసుఁడు మొదలగుమహాకవుల
నుసూచి, స్తోత్రీయుక్ = స్తుతిని, కావించెదక్ = చెసెదను

గీ॥ భారతంబు సంధి ♦ భాషగ నొనరించి

వినుతిఁ గనినసత్క ♦ విత్రయమును

బెద్దనార్యు సోము ♦ భీముని శ్రీనాథు

శంభుదాసు మదిని ♦ సంస్మరింతు॥

10.

భారతంబుక్ = సంస్కృతమున వేదవ్యాసుఁడు రచించిన భారతాఖ్యానము
ను, అంధ్రభాషగక్ = తెలుగుభాషాకావ్యముగాక్, ఒనరించి = రచించి, విను
తిక్ = స్తుతిని, కనిన — ముక్, కనిన = పొందిన, సత్కవిత్రయమును = సత్ = శ్రేష్ఠుల
గు, కవి = కవులయొక్క, త్రయమును = ముగ్గురయొక్క సమాహమును (సన్న యభట్టా
రకునిని దిక్కనసోమయాజినిని పెట్టాపెద్దడ నని యగ్రము) పెద్దనార్యునిక్ = (మ
నుచరిత్రకర్త యైన) పెద్దనను, సోముక్ = (ఉత్తరవారివంశము రచించిన) సా
మనాథకవిని, భీమునిక్ = (కవిజనాశ్రయ మనులక్షణగ్రంథము చేసిన) భీమకవిని,
శ్రీనాథుక్ = (కాశీఖండము మొదలగుగ్రంథములకఁ గర్తయైన) శ్రీనాథకవిని,
శంభుదాసుక్ = శంభుదాసుని, సంస్మరింతుక్ = తలఁతును

వి రందలును దెనుంగుభాషం బ్రబంధములు నిర్మించి తిగ్వాళివారికిం గావ్యము
నిర్మించుమాగ్ధముఁ జూపిరి గావునఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా వీరిని స్తుతింతు నని తా
త్పర్యము

ఇందుఁ గవిత్రయముకంటె వేఱుగా శంభుదాసుఁడు చెప్పబడియె. కచిత్ర
యములలోని యెట్లుపెద్దడకే శివభక్తుఁ డగుటచే శంభుదాసుఁ డనియును సరసింహపు

రాణ మనుప్రబంధమును నిర్మించుటచే బ్రబంధపరమేశ్వరుఁ డనియు నామాంతరములు గాని యీ పేరు గలకవి యొకఁడు లేఁ డని వెక్కఁడ్రు తలఁతురు కావున నిట నిట్లు చెప్పట చింత్యము కాదేని శంభుదాసు ననుపద మిట శ్రీనాథు నన్నదానికి విశేషమైనం గావచ్చును (శివభక్తుఁ డైనశ్రీనాథు నని యర్థము)

గీ॥ అజ్ఞు లని కాకవులఁ దేల ♦ నాడ సేల ?

యెవ్వనికీఁ బూర్వకృతఫల ♦ మెంత గలుగు

సంతవిద్యయే వానికిఁ ♦ బ్రాప్త మగు భ

వుండు దక్కఁగ సర్వజ్ఞుఁ ♦ డొండు గలఁడె ? ॥ 11.

కాకవులఁ = మిక్కిలి, అజ్ఞు లని = మూర్ఖు లని, తేల నాడన్ = వినించుట, ఏల = ఎందులకుఁ (వాని నిందించుటవలనిప్రయోజనము లే దని యర్థము) ఎవ్వనికిఁ = ఏమనుజానకు, పూర్వకృతఫలము = తొలిమేనఁ జేసిపొన్నెము, ఎంత = ఏప్రమాణముగలది, కలుగుఁ = ఉండునా, అంతవిద్యయే = ఆపున్నెమునకుం దగినవిద్యయే, వానికిఁ = ఆమనుజానకు, బ్రాప్త మగుఁ = దొరకినది యగును. భవుండు దక్కఁగఁ = ఈశ్వరుఁడు వివాఁ, స్వజ్ఞుఁడు = అన్నియు నెఱిగినవాఁడు, ఒండు = ఈశ్వరునికంటె బిన్నుఁడు, కలఁడె = ఉండునా? (లే డని యర్థము)

దేవుఁ డొక్కఁడు సర్వముం దెలిసినవాఁడు గాని యితరు లెల్లరుం గొంచెము తెలిసినవారు గావున బూజనమునఁ జేసిపొన్నెముంటి విద్యాతిశయము బ్రాప్తించుం గాని యిప్పటిప్రయత్నముచేతనే కాదు గావునను గుఱువులు నింద్యులు గారిని చెప్పటచే వారు బ్రహ్మాంతరమునఁ బుణ్యముచేసినవారు గారియును నింద్యకర్మములు చేసినవారియును నింద్యమ్యము కాని వ్యాజస్తుత్యలంకారము

క॥ అని యిష్టదేవనతి కవి

జననతియు నొనర్చి రసల ♦ సద్బంధురవా

గనుబంధ మొకప్రబంధం

బనుసంధింపం దలంప ♦ నానమయమునకా ॥ 12.

అని = ఈప్రకారము, ఇష్టదేవనతి = ఇష్టదేవతానమస్కారమును, కవిజననతి యుఁ = కవీశ్వరు లైనజనులయొక్కస్తోత్రమును, ఒనర్చి = కావించి, రస = బంధము, గను = శృంగారాదిరసములచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, బంధుర = బంధున, వాగ

నుబంధము = శబ్దములయొక్క యనువర్తనముగలదానిని, ఒకప్రబంధంబు = ఒకా
వ్యమును, అనుసంధింప = కూర్చుటను, తలంప = ఆలోచింపగా, ఆసమయము
న = ఆకాలమునందు (ముందు పద్యమునో న్యాయము.)

సీ॥ శ్రీనాథకాదంబు ♦ నానందవిఘ్నానికి

మానసం దేధన్యు ♦ మానసంబు

నరవరాకారిభా ♦ స్వరధర్మదేవతా

దర్శనం జేతేని ♦ దర్శనంబు

నిత్యకల్యాణి ♦ నిద్రానందలకు

మందిరిం జేశౌరి ♦ మందిరింబు

సకలవిద్యజ్ఞు ♦ ప్రకరంబునకు సన్ని

ధాన మేవిభవన్తి ♦ ధాన మరయఁ

నుతిఁ దగునతండు బుధమతా ♦ నుగుణనుగుణ

మణిగణాభరణభా ♦ మండితాప్త

దిగ్విధూటీలలాటాళి ♦ ద్వివిమత

జనత మోహేళి యుర్వరా ♦ జానిమాళి॥

13.

ఏధన్యుమానసంబు = ఏపుణ్యవంతునిమనసు, శ్రీనాథ — హృతికి, శ్రీనా
థ = విష్ణు వనెను, కాదంబు = నానందము మొక్క (ని) కాదంబు కలవాంస స్వాస్థి
(అ) నానంద = సంతోషముతోఁగూడిన, విఘ్నానికి = సంచామునకు, మానసం
బు = మానసమునోపమో, (హిమవంతంబును త్తరింబున నొకకొలను గల దనియు బ్ర
హ్మచారి మనసుచే నిద్రిండుటచే మానసం బ్రాపించె ననియు నది హంసల కా
గ్రాస్థానము గాన నచట హంసలు వెప్పులుండు చనియు (సిద్ధి గలది) మానస
సరస్సున నంద యుండునట్లు భగవంతుండు బ్రహ్మపరాధుండు గావున నెల్లకాల మీ
ప్రభువునంతరంగమున నుండు నని భావము. ఏతేనిదర్శనంబు = ఏరాజయొక్కదర్శన
ము, నరవరా — దర్శనంబు, నరవర = రాజయొక్క, ఆకార = స్వరూపము గల,
భాస్వర = ప్రకాశించు, ధర్మదేవతాదర్శనంబు = ధర్మదేవతయొక్కదర్శనమో, ఈప్ర
భువు స్వరూపమును భరించినధర్మదేవత యని భావము ఏశౌరిమందిరింబు = ఏరాజ
గృహము, నిత్యకల్యాణి — సంపదలకు = నిత్య = శాశ్వతమైన; కల్యాణి = మంగళ

ములచె, నిర్మిద్ర=ప్రకాశించెడు, సంపదలకుఁ = సిరులకుఁ, మందిరంబు = నివాసస్థాన మగునో, ఏవిభుసన్నిధానము = ఏప్రభువుయొక్క సమీపము, సక = బునకుఁ = ఎల్లవిద్వాంసులసముదాయమునకును, సన్నిధానము = మంచిద్రవ్యరాశియగునో; నుతిఁ, స్తుతిచెతను, తగునతండు = తగియెడునాప్రభువును, బుధ-లలాటాళి, బుధ = విద్వాంసులయొక్క, మిత = అభిప్రాయమునకు, అనుగుణ = సముత్తమైన సుగుణమణిగణ = శ్రేష్ఠమైనగుణసముదాయ మనెడు, ఆభరణ = భూషణములయొక్క, ప్రభా = కాంతిచెత మండిత - అలంకరింపఁబడి, అప్రదిక్ = ఎనిమిదిదిక్కుల నెడు, వధూటీ = శ్రీలయొక్క, లలాటాళి = ముఖపంక్తిగలవాఁడుగా, (తనసుగుణము లనుచెప్పుకొనచే దిష్టుఖముల నలంకరించినవార డని భావము) దృష్ట = హేళి, దృష్ట = గర్వించిన, విమతజన = శత్రులనెఱుఁగు, తమః = చీకటికి, హేళి = నూర్చుడును, ఉర్వరాజుని మాళి = ప్రభుశ్రేష్ఠుఁడును, ముందరివచనములోని శ్రీరావు = సర్వేంద్రుం డనువిశేష్యము లో నన్వయము నూర్చుఁడందహారిమును దొలగించిన ట్లీయన పగవారిం దొలగించెననిభావము

ఇందు విష్ణునందు వాంఛిత్య మారోపించుట మానసమునందు సరోవరత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గానఁ దలంపరితరూపకాలంకారము దృష్టజనతమోహేళియనువోటను నిశ్చే

వ. వెండియు సఖండాఖండల సందోద్బంధ వేదండ శుండాభ నిజభుజాదండ కుండలీంద్ర సంభృత భూమండలుండును, భూమండలశంకా వహ విశంకట నిజవిజయ ధాటీ సమాటీకన సముద్ధ పరాగ పరింపరా పరిన్వృత సభోమండలుండును, సభోమండల మధ్యగత చండకర కరమండలీ దుర్జిర్జీక్ష నిజకరాగ్రతాండవిత మండలాగ్రధాశద్ధళీ విలోకనమాత్ర లాలయిత సత్వర్ధి సముదయుండును, బ్రత్యర్ధి సముదయ కుముదప్రమదకర నిరంతర హరిదంతర విశ్రాంత విశ్రాణ సేందూదయ సముజ్జృంభిత గంభీరాపార యశఃపూర క్షీరపారావార నిజసుగుణకల్లాల హల్లీసకసముల్లంఘితావధి కుధరుండును, కుధరచాప త్రిపుటభేదన భేదనోద్యమ సమున్నయనానలాభీల జ్వాలామాలికోపమ ప్రతాప తపనదారిత సమదారి ప్రమదాకుచలికుచ

నిచిత చకచక్రదుచిర ముక్తాహార తారకావారుండును, వారణాశీ
ప్రముఖ దివ్యక్షేత్రప్రతిష్ఠాపితాశేకసత్తుండును సత్ప్రాణపరాయణ
నారాయణ చరణ సేవాచరణ రతపరమభాగవతవతింస పూజాని
రంతరాయుండును, రాయవేశ్యా భుజంగ జగన్మోహగండకరవాల
భైరవ ప్రతాప హనుమదాది బిరుదాభిశోభితప్రాభవుండును, భ
వాభవ వాహ ముఖవ వాహ ఖనాహిని కాశ నీకాశ యశోధుర్య
నూర్యరాయాధిప తనూభవుండును, భవానీరమాసమాన శుభగు
ణాంక వేంకయాంకా గర్భపావనుండును, ఎనలేకాకాది సప్తసం
తాన సంస్థాపన శీలుండును సుశీలాంచిత కేచర్లగోత్ర పవిత్రుం
డును, నగుశ్రీరావువేంకటమహిషతిగంగాధరరామరాయసర్వేంద్రుం
డొక్కనాఁ డదంభశాతికుంభ స్తంభసంభాసంభాసమాన రంభా
సమాన కాంచనపాంచాలికాసమంచిత పంచశౌఖాంచలమణిదీపి
కానీరాజితంబై, పలువగలఁ జలువగలతోగలరాచక్రబిజగితెలం
దొగ రొట్టుక్రొందల్గు తిమ్మకెంపువోరులయోగలం బెట్టనిము
గ్గులై కట్టలరుకట్టాణిముత్తైపుజాలరులు గోఁప గారత్తితితోరణం
బుల సిరిమించునభాభవనభాగంబున పూణిక్యభద్రదాసనాసీనుండై
సామంతులు, మంతులు పురోహితులు, హితులు, కవిప్రవరులు
విప్రవరులు, పౌరాణికులు, శైలికులు నాదిగాఁ గలనిఖిలపరివారం
బునం గొలువ బృందాంకబృందంబుండుమం దగుపురందరుచందం
బునం, గులాచలమధ్యంబునం బెంపొందుమేరువుతీరం బేరోలగం
బుండి యుండు

వేండియున్ = మణియును, అఖండ = భూమండలంబును ; అఖండ = పూ
ర్ణమైన, (ఇది మిగుల దూరమం దున్నను భూమండల మనుదానితో వ్యవహరించు)
అఖండల = ఇంద్రునియొక్క, ఎంద్రంద = మదముపై నతిశయించిన, వేదండ = గజ
ముయొక్క (విరవతిముయొక్కనున్నయు) శుండా = తుండముయొక్క, అభ =

కాంతివంటికాంతిలు, (తుండముం బోలి న దని యర్థము) భూబాదండ = వాస్తవమనేడు, తుండలింద్ర = శేషాహించె, సంప్రత = భరింపఁబడిన, భూమండలుండును = భూమండలము గలవాఁడును, ఏనుఁగుతుండమువలె దీర్ఘ మగుభుజ మనుశేషునిచే భూమండలము భరించి-వాఁడని యర్థము ఇందు వేదండశబ్దము శకింధ్రావలలోని దగుటచేఁ బరూపము వచ్చెను లేనిచేత నేద + అండ అని యుండఁగా సవర్ణదీర్ఘము కావలసియుండెను మఱియు వేదండకుండాధ యనువో గద్యమును, భూబాదండ పండలింద్రయనువో రూపకమునలంకారముం గవు భూమండల — మండలుండును, భూమండలశంకానూ = భూమండల ను సంయముం గలిగించెడు, విశంకటి = వికాలమైన, నిజ = తనది యగు విజయ = సయాగమైన, ధాటి = దండయాత్ర పోవుటపై సైన్యముయొక్క, సమాటీక = సంచాముచేతను, సమధ = బయలుపెడలిన, పూగి పరిపకా = ధూళీసముదామముచేతను, పరివృత్త = ఆకరింపఁబడిన, సభోమండలుండును = ఆకాశము గలవాఁడును, శశి న దాపివెడునపుడు గుఱ్ఱములు మొదలగువారి పాదాలాపిచే బయలుపెడలినసూరీ భూమియే యాకాశమునకుం బోవుచుండె నేమోయని శంక గలిగించుచు నాకాశమున వ్యాపించియుండె నని భావము (పరిపకాపరిపకముటకై సంకాపి మోటుకములతోఁ బూరినసమగ్రప్రస్తు ధాటి యసంబడు) అతిశయోక్తిలంకారము

సభోమండల — సమకరుణండును, సభరింపఁగ = ఆకాశముయొక్క, మధ్యత = సగుఱున్న మండలి = సూర్యునియొక్క, మండలి = కింకరముదాయమువలె దీర్ఘరక్ష్య = చూడ శక్తియు కానియును, విశంకటి = తంచెతియందు, తాండవత = నాట్యము గలయును, (పలించుచు దండయాత్ర) మండలా = కత్తియొక్క, (౧) తా పాత్తమండలాం (౨) ధాకధి = కాంతియొక్క, విలోకినాత్ర = చూచుటచేతనే, పూయిత = పాఠిపోయిన, పరివృత్త = శత్రులయొక్క, సమదయుండును = సమూహము లవాఁడును, ఇందు మయు సతీశయోక్తియొగినవు.

పరివృత్తి . పరివృత్తి, పరివృత్తి సమదయు — ఎల్లచూడక సముదాయమనెడి, తుముర = పలుకలము, ప్రమదక = సంతసము నిచ్చుచింతక = ఎడము లేగిండు, వారిదంత = సమలంఘనతావంధి, విశ్రాంతి = అలసట తీర్చికొన్న, (వ్యాపించిన యని యర్థము) విశ్రాంతింకూడను = విశ్రాంత = చాని మనెడు, ఇందు = సంప్రదియొక్క, ఉగరు = ఉడగుండుటచేత, సముజ్జ్వలిత = పొంగి, గంభీర = అగమ్యమైన, మహిమ = కీర్తి నానా మనస, తీవ్రవాంఠా = పోల

సముద్రమునందలి, నిజముగూ = తనవి యగుసద్గుణము లనెడు, కల్లాల = తదగ్రముల యొక్క, హల్లీసక = స్వత్యముచేతను, సముల్లంఘిత = అతిక్రమింపబడిన, అవధిభక్త యందును = చక్రవార్యపర్యవము గలవాడును, ఎల్లయాచకులకుం గోరికలు నిండ దానముచేయుటచే నీప్రభు వన్ని దేశముల వ్యాపించి కీర్తి సంపాదించె ననియును, దనగు గుణములచేత నూన్యచంద్రులకాంతి వ్యాపింపనిచక్రవార్యపర్యవము సయితము సతిక్రమించె ననియుం దాత్పర్యము (కీర్తి తెల్లనిది యని కవిసమయము.) రూపకాలంకారము.

వధీర.....తారకావాయందును, వధగనాప = ఈశ్వరునియొక్క, (పర్యవము భుజస్సుగాఁ గలవాఁ డని యర్థము) త్రిపుటభేదం = మాడుపురములయొక్క, (ని) పత్తనంపుటభేదం (అ) భేదం = చిల్పటముం దై, (నకింపజేయుట యని యర్థము) ఉద్యమ = ప్రయత్నముచేతను, సముత్ = వికసించిన, నయనానల = కంటి యందలియగ్నియొక్క, ఆభీల = వయంకితమైన, జ్వాలాహారికా = మంటలవరుసయే, ఉపమ = సాటిగల, ప్రతాపతపన = తేజ స్సుచూర్చుచే, దాంత = చీల్చబడిన (త్రేంపబడిన యని యర్థము) సమదారి = మదముగలశత్రువులయొక్క, ప్రమదా = శ్రీలసంపదమైన, కుచలికుచ = కమ్మరేగుబండ్లం బోలినస్తనములందు, నిలిత = హింపబడిన, గజచక్రప్రచి = మిగుల సంపదించుచున్న వియు మనోహర మైనవియును (అగు) ముక్తానార = ముత్తెములదండలయందలి, తాగకావాయందును = ముత్తెముల గుంపు గలవాడును; మున్ను త్రిపురముల దహింపబడలంచిన యీశ్వరునికంటినుండి, పుట్టించిచ్చు కో సమానమైనప్రతాపముచే నీరాజు గర్వించి శత్రుల సంహరించి వారి భాగ్యలకంఠభూషణములఁ దొలగించె నని తాత్పర్యము మున్ను మయునిచే నిర్మింపబడినవియు నెవ్వరికిం దెలియనిగమనాగమనములు గలవియు నయోమయము సువర్ణమయము జితమయము నగురక్తసులపుములు మూఁడు దేశతలప్రాసాదములచే శివుఁడు దహించె నని భాగవతము. (ఉపమాలంకారము.)

వారణాశి.....సత్రుండును, వారణాశిప్రముఖ = కాశీ మొదలగు, దివ్యక్షేత్ర = పుణ్యక్షేత్రములందు, ప్రతిష్ఠాపిత = నిర్వహించె, అనేక సత్రుండును = పెక్కు సత్రములగలవాడును

శత్రుణ . . . నిరంతరాయండును, సత్ = సజ్జనులయొక్క, త్రాణ = రక్షణమునందు, పరాయణ = ఆసక్తిగలవాడును, నారాయణ = విష్ణువుయొక్క, చరణ = పాదములయొక్క, సేవా = సేవయొక్క, ఆచరణ = చేయుటయందు, (విష్ణుపాదము

లు సేవింతుటయం దని యర్థము) రత = ఆసక్తిగల, పరమభాగవతవతంస = శ్రేష్ఠులైన భగవద్భక్తులయొక్క, పూజా = ఆరాధించుటయందీ, నిరంతరాయండును = ఏడలెఱిగిలేనివాడను

రాయ.....పాదభవుండును, రాయవేశ్యాభుజంగ మొదలైన బిరుదములచేతను, అభిశోభిత = దీప్తమైన, పాదభవుండును = పాదభక్తులవలనవాడను.

భవతనూభవుండును, భవ = కలుగుచున్నాయు, అభవ = అప్రయోగము, (అకారమునకు విష్ణు వని యర్థము. అతనివలన జన్మించినవాడు గాన నదివుడు = బ్రహ్మ :) (ని) అకారో బ్రహ్మ విష్ణీశ కమరేషు (నా) వాహ = వాహనములైన వృషభముతోడను, హంసముతోడనును, మఘనవాహ = ఇంద్రునిగట్ట మైనయ్యవైపు శృంగముతోడను, కాశ = ఆల్లుబూవుతోడను, నికాశ = సమానమైన, యశోధుగ్య = కీర్తినివహించిన, సూర్యరాయాధిపతనూభవుండును = సూర్యరాయప్రభువునకుం బుత్రుండును.

భవానీ.....పావనుడు, భవానీ = పార్వతితోడను, సమాన = తుల్యురాలును, శుభగుణాంక = సద్గుణము లనెడు భూషణములుగల (ని) అంకః స్థా నాంతిక క్రోడ భూషణోత్సంగ లక్ష్మణు (వి) వేంకయాయాగర్భపావనుండును = వేంకయమ్మగర్భమును బవిత్రముచేయువాడను.

పన... . కలండును, పన = తోట, తటాక = చెరువు, ఆది = మొదలుగల, సప్తసంతాన = ఏడుబిడ్డము లగుసంతతులను, సంస్థాపనకలండును = నిల్పుటయందు స్వభావము గలవాడను, (క॥ “ తనయుడు, జెఱువును, గావ్యం । మ, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేశస్థా । పనమును ననునియేడును । జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్)

సుశీ.....పవిత్రుండును = సదాచారముచే నెప్పటిచెల్లగోత్రమును బవిత్రముచేసినయతడును ;

అగు శ్రీరావు వేంకటమహిపతిగంగాధర రామరాయనరేంద్రుండు, ఒక్కనాడు = ఒకదినమునందీ, (ఇది కాలవాచకము గావున బ్రభయం దుండును. కాలాధ్యయలకుం బ్రాయికంబుగా బ్రభయ యగు బా కా.)

అదంభ . నీరాజితంబై, అదంభ = కృత్రిమము గాని (స్వచ్ఛమైన దని యర్థము.) శాతకుంభస్తంభ = బంగారుకుంభములయొక్క, (శతకుంభ మునప్పటిమునం బుట్టి-ది శాతకుంభము (ని) తపయం శాతస్తంభం గాంగేయం భర్త కర్ప

రం (అ) సంభార = సముకాయముందు, సంభాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, సంభాస
మాన = రంభ యనునచ్చరంబోలిన, కాంచనపాంచాలికా = బంగారుబొమ్మలయొక్క,
(ని) పాంచాలికా పుత్తికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా. (అ) సమంచిత =
ఓప్పుచున్న, పంచకాభ = చెతులయొక్క, (ని) పంచకాభ శ్చయః పాణిః (అ)
అంచల = అగ్రమునందలి, మణిదిపికా = మాణిక్యపుదీపములచేతను, నీరాజితం దై = ఆ
రతీయబడినది యై, సబాధవమునందలిబంగారుకంబములం దున్న బొమ్మల వారిచే
ఘోరయందలిమాణిక్యదీపములచే సభాధవమునకు నీరాజన మిచ్చుత్త్రులువలె నుండె
ననియు సాపథ యౌతి యందునదివలె నుండె ననియు నాశయము

పలునగలక్ = పెక్కురీతులచేతను, అలన జగితలక్ = చలున గల =
చల్లదలము గల, తోగలరాచట్టు = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, జగి = కాంతి గల,
జగితలక్ = తిన్నెలంపిక్, తోగ . యోరలక్, తోగ రొల్కు = ఎఱ్ఱకాంతిం
బరిపరిపఠజేయు, క్రొందర్కు = క్రొత్తకాంతి గల, తమ్మికెంపుటోరులయోరలన్ =
పద్మరాగముల (చేడజేయబడిన) యెఱ్ఱపట్టెలయొక్క సావ్యములంపిక్, (కొన్
త్త + తక్కు = క్రొందర్కు, క్రొత్తశబ్దము కాద్యక్షున శేషమునకుం గొన్నియెడల
నుగాగిమందును గొన్నియెడల మీఁదిమాల్గుండు ద్విత్యంబు నగు కెంపు + ఓరులు =
కెంపుటోరులు కిగ్గువాయంబునం దిత్తు కిచ్చిపగంబగు నపుడు యుగాగిమం
బగు వా సం) పెట్టిఁబ్రుగ్గులై, ఓట్టు = అధికముగా, అలరుకట్టాణి జాల
రులు, అలరు = ప్రకాశించెను, కట్టాణి జూరులు = ప్రశస్త మైనముత్యములయొ
క్కజాలెలు, (కిడు + ఆణి = కట్టాణి, మలుచిలు, కిడు, నడు, నిడుకట్టములు, డలక
చ్చిపఠంబగునపుడు ద్విత్యుక్తపగంబగు వా. సం) తోపక్ = కాంచపఠగాను,
గాను తోరంబలక్ = గుండపచ్చితోరణములచేతను, సిరి . బునన్ =
సిరిమించు = ప్రకాశించెను, సభాధ బునక్ = సభామండపప్రదేశమందక్, మా
ణిక్యధరాసనాసీనుండై = మణులతోఁ గూర్చివల జపింపునం గూర్చుండి, సామం
తులు = సహపక్షములరాజులు, (రాజులచే నూలుగ్రామముల వాలింపరియుత్తులగు
నధికారు లనియే అర్థము) మంతులు = మంత్రులు, (రాజకార్యలోచనఁ జెప్పు
వారు) పురోహతులు = పురోధనులును, హితులు = ఆప్తులును, కవిప్రవరులు = కవిశ్రే
ష్ఠులును, విప్రవరులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులును, పారాణికులు = పురాణములంజెప్పువారు
ను, (పరిపంచముయొక్క సృష్టిప్రళయములును, సూర్యచంద్రులవంశంబులు నావంశ
ములందలినుహారాజులచరితంబును మనువులవృత్తములం జెప్పుగ్రంథములు పురాణంబు
లనంటడు ఇవి మిత్రులుంబోలె జనులకు హితాహితముల బోధించి దుర్మార్గమునుండి

మఱిించిసన్మార్గమునం బ్రవర్తింపఁజేయుఁ గాన నుహ్మత్సమితము లనఁడు.) వై
 ణికులుక్ = వీణాగానముచేయువారును, ఆదిగాక్ = మొదలుగా, కలిఖిలపరివారం
 బును = కలయెల్లపరిజనమును, కొలువక్ = సేవింపఁగాక్, బృందారకబృందంబునడు
 మక్ = దేవతాసముదాయముయొక్కనడుమను, పురందరుచందంబునక్ = ఇంద్రుని
 యందముచేతక్ (ఇంద్రుడువలె నని యర్థము.) కలాచలమధ్యంబునక్ = కులపర్వత
 ములవధ్యమందు, (శ్లో॥ మహేంద్రో మలయ స్సహ్యా శ్శుక్తిమాక్ గంధమాదనః,
 వింధ్యశ్చ పారియాత్రశ్చ సప్తైతే కులపర్వతాః॥) పెంపొందుమేరుపుతీరునక్ = ఔ
 స్నత్యము నొందుబంగారుకొండవలెను, పేరోలగం బుండి = పెద్దసభయం దుండి, అ
 ప్పడు = ఆకాలమున (ముందపద్యముతో నన్వయము.) ఇంద్రద్రాక్షులతో తీరిక
 సాదృశ్యము చెప్పఁబడెఁ గాన నుపమాలంకారము ఈవచనమునందు నాయకగణం
 బు లగుకీర్తిప్రతాపాదలును మహాకులీనత మొదలగు సవియఁ జెప్పఁబడియె.
 (“ శ్లో॥ కీర్తిప్రతాపసంభగః పుమగ్ధత్రయతత్పరః । ధురంధరశ్చ గుణవాక్ నాయకః
 పరికీర్తితః॥ మహాకులీన తాజ్జ్వల్యం మహాబాగ్య ముదారతా । తేజస్వితా విదగ్ధత్వం
 ధార్మిక త్యాదయో గుణాః ॥ కీర్తిప్రతాపములచె సుందరుఁడును, ధర్మాధికామము
 లందఁ దత్పరుఁడును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములుగలవాడు నగుపురుషుఁడు
 కృతినాయకుఁడు గావలయును మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసిన
 కార్యములయందు వైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధగ్ధమునందే మనసు గలుగఁటయును,
 మిగుల సౌందర్యము మొదలగుగుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యార్థము)

సీ॥ నిత్యసత్యవ్రత ♦ స్తుత్యుడౌనెల్లనా

రుద్రుని పౌత్రు హరితని ♦ న్మునిసగోత్రు

భారతీపురుషాన ♦ తార మారంగధా

సూర్యునితనయు వి ♦ ఖ్యాతవిసయు

సతతపుణ్యాచార ♦ యుతగంగమాంబికా

గర్భసంభవుఁ గళా ♦ కలితవిభవు

నల్లమరాజాన్వ ♦ యజుని నుబ్రహ్మణ్య

కవినామధేయు స ♦ త్కవివిధేయు

శేషధ ర్శ్రేణిహాసవి ♦ శేష మంధరీ

భాషగ నొనర్చి లింగమ ♦ పర్తిధామ

రామమూర్తికి భక్తిని ♦ ర్పణ మొనర్చి

నట్టినను దయ రావించి ♦ యిట్లు లనియె॥

14.

నిత్య..... స్తుత్యుడు; నిత్య = ఎల్లపుడు, సత్య = నిజము (పలుకుటయందు)
 వ్రత = నేమము గలవాడు గనుక నే, స్తుత్యుడు = స్తోత్రమునకుం దగినవాడు,
 జౌనెల్లన్యాయనిపాత్రుక్, హరితసమ్యనిసగ్రుక్ = హరితుఁ డనునత్తమమునికి స
 మాన మైనకులముగలవానిని, భారతీపురుషవతారము = సరస్వతియొక్కపురుషరూప
 ము, జౌంగధామాయనితనయుక్ = అగురింగళాయకుమారునిక్, విఖ్యాతవిషయుక్ =
 మిగులఁ బ్రసిద్ధ మైనయడఁకున గలవారినిక్, సతత సంభవుక్ = సతత = ఎల్ల
 పుడును, పుణ్యాచార = మంచినడవడితో, యుత = కూడుకొనిన, గంగమాంబికాగర్భ
 సంభవుక్ = గంగమ్మ యనునామెగర్భమున నుత్పత్తిలైనవారిని, కళాకలితవిభవుక్ =
 కళా = విద్యలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విభవుక్ = సంపదగలవానిని, అల్లమరాజా
 న్యాయజాన్ = అల్లమరాజువారివంశమునఁ బుట్టినవారిని, సత్కవివిధేయుక్ = మంచిక
 వులకు లొంగినవారిని, సుబ్రహ్మణ్యకవినామధేయన్ (ఇంటిధేయ యనప్రత్యయ
 ము స్వార్థమున వచ్చెను) నామ మన నెంతయర్థమో నామధేయ మునను సంతయే
 యర్థము.) శేషధర్మేతిహాసము = శేషధర్మ మనుగ్రంథమును, అంధ్రభాషగక్ = తె
 నుఁగుకావ్యముగా, ఒనర్చి = చేసి, లింగమపర్తిరామమూర్తికిన్ = లింగమపర్తిలో ను
 న్నరామదేవునకు, భక్తిక్ = ఆసురాగముతో (పూజ్యలయం దనురాగము భక్తి య
 నంబడు) అర్పణ మొనర్చినట్టిననుక్ = అప్పనము చేసినన్నుక్, రావించి = పిలిపిం
 చి, దయక్ = కరుణతో, ఇట్లు = ఈక్రిందిప్రకారము, అనియెక్ = అనెన్.
 (' ననుక్ ' ఇది యీపద్యమున ననె ననుదాని కప్రధానకర్మము గావున ద్వితీయ
 యం దందెను తఱచు పశ్చియందేని తృతీయయందేని యుండును) వద్యధామఖ్య
 కర్మంబునకుఁ దోడ కు వర్ణకింబులు ప్రాయశంబుగ నగును (బా కా) అనెన్
 అనుక్రియకు నెనుకటివచనమున నున్నప్రభువు కర్త

క॥ అకలంక భారతీకరు

ణకుఁ బాత్రము నై నుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్నికఁ గంటివి నుబ్రహ్మ

ణ్యకవీంద్రా ! సాహితీర ♦ సాంబుధి చంద్రా॥ 15.

సాహితీరసాంబుధి పరిద్రా = గుణములతో నలంకారములతోఁ గూడినశబ్దార్థభాసమును రసభాసము నను సముద్రమునకుఁ జంద్రుఁడా, సుబ్రహ్మణ్యకవీంద్రా = సుబ్రహ్మణ్యకవిశ్రేష్ఠుఁడా, అక .. కరుణకున్ = నిర్మల మైనసరస్వతీయనుగ్రహమునకున్, పాత్రమ వై = తగినవాడ వై, సుధీజనములచేకొ = విద్వాంసులచేతను, ఎన్నికకొ = గౌరవమును, కంటివి = పొందితివి

సీ॥ వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంభానర్పగఁ గదా

రామునిగుణకథల్ ♦ ప్రకట మయ్యె

ద్వైపాయనుఁడు భార ♦ తం భానర్పగఁ గదా

పాండవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె

కాళిదాసుఁడు కృతి ♦ ఘటన సేయగఁ గదా

భోజరాజయశంబు ♦ తేజరిల్లె

ఘనత విద్యానాథ ♦ కవికబ్బమునఁ గదా

తనరె బ్రతాపరు ♦ దుర్నిప్రసిద్ధి

యిలను రాజనరేంద్రుఁడు ♦ కృష్ణదేవ

రాయ లాదిగఁ గలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ

గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ బ్యాతెఁ గనిరి

కానఁ గృతినాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁ

16.

వాల్మీకి, ఆదికావ్యము = రామాయణమును, ఒనర్పగఁగదా = చెయ్యటచేతనే కదా, రామునిగుణకథల్ = శ్రీరామునిసద్గుణంబులుం జరిత్రంబును, ప్రకటమయ్యెకొ = ప్రసిద్ధము లయ్యెను (వాల్మీకి దీని నెల్లసంస్కృతకావ్యంబులకుం బూర్వమున రచించియుండుటచే నాదికావ్యం బనంబడు.) ద్వైపాయనుఁడు = వ్యాసుఁడు, భారతంబు, ఒనర్పగఁగదా = రచించియుండుటచేతనే కదా, పాండవాదులప్రభావములు = ధర్మరాజు మొదలగువారిమహిమములు, తెలిసెన్, కాళిదాసుఁడు, కృతి = కావ్యమును, ఘటన సేయగఁగదా = కూర్చుటచేతనే కదా, భోజరాజయశంబు = భోజునికీర్తి, తేజరిల్లె = ప్రకాశించెను. (కాళిదాసుఁడు భోజునికీర్తికిం బ్రకాశక మగుగ్రంథము రచించినట్లీచటం జెప్పబడె. కాని రఘునంశాదికావ్యములన్ రచించినకాళిదాసుఁడు భోజునికాలమున లేఁ దనియు వికృష్టార్థునికాలమున నందె ననియుఁ గొందఱు చెప్పు

దురు అది యట్లుండె భోజనకాలముననే కాళిదాసుండినను నాయన చెసినకావ్యములలో నెచ్చుటకు భోజనసామము సంయతము లేదు అయినను భోజనమైన బెక్కండుకవులు చెప్పినచాటుపద్యములతో నిండినభోజనచరిత్ర మిన్నింథమున గాళిదాసుడుం గొన్ని పద్యములు చెప్పిన ట్లుండె. దానిపట్టియే యాకివి యట్లు చెప్పె నని తోచెడిది) విద్యానాథకివిక బృహద్రథా=విద్యానాథకివి చేసినకావ్యము (ప్రతాపరుద్రీయము) చెతనే కదా, ఘోరత=గొప్పతనముతో, ప్రతాపరుద్రనిపృసిద్ధి, ఇల=భూమియందు, తనరె=అతిశయించెను, రాజనరేంద్రుండు=రాజరాజనరేంద్రుండు (ఈయన భారతముం గృతినందినవాడు) కృష్ణదేవరాయలు= (మరుచరిత్రాచలముం గృతినాయనడు) ఆదిగ=మొదలుగా, కలమహాగజా శిల్ప=కలగొప్పరాజు లందఱును, కావ్యముఖమునగాదె=కావ్యదామముచెతనే కదా, విఖ్యాతి=ప్రసిద్ధిని, కిరి=సాందిరి, కాణ=అకాశముచెత, కృపిని టి=కావ్యమునందుటతో సమాన మైనది, నేట్రుండు=ఎంకొకిటి, (కీర్తికిర మైనది) తలప=అలాచింపగా, కలదె=ఉన్నదా? (లేదని యర్థము)

క॥ సంతానసంతోషములలో

జంతితిఫలదాయకింబు ♦ చిరిక్కిరిం

వంతయుం గృతి మా కిది శ్రీ

కాంతికి ధానుధను స్వాస్థ్యం ♦ గా నలయుం మీ॥ 17.

సంతాన ... లోక=సంతానము లేడిటిసమూహములోన, కృతి=గ్రంథము, చింతితిఫలదాయకింబు=కోరబడినఫలము నిచ్చునదియును, ఎంతయున్=మిక్కిలిగా, చిక్కిరింయు=కాశ్యత్ మైనయశముం గలిగించు నదియును (అగును) అది=అట్టికావ్యమును, శ్రీకాంతకి ధానుధన్=కష్టనిరంత మనెడునమ్మతముతోక, (సంఘటించి) మూలక, స్వాస్థ్యగా వలయుంజూచి=మాకీయగా వలయును జూచు (ఇచటం జూచి యనుదాని కిచ్చును వేలుగా లేదు గాని వెనుకటిక్రియాశ్చము ముఖ్య మని బోధించుశక్తి గలదు.)

వ. అని సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరితాంబూల కసకాంబరాధరణాదు లొసంగిన సంగీకరించి మదీయకృత్రికన్యావతంసంబున కనుకూలనాయకిరత్నిసంఘటనంబు గలిగె నని సంతసించి యేతిత్రప్రబంధనిబంధనంబునకుం బ్రార్థించించితం గావునం గృతివతివంశావతారం

బభివర్ణించెద.

అని = ఇట్లు చెప్పి, సబహుమానంబుగాఁ = మిక్కిలి గౌరవముతోఁ గూడునట్లు, కర్పూర.....జాడలు; కర్పూరతాంబూల = కర్పూరముతోఁ గూడినవిడెమును, కనక = బంగారు, (జలతారుగల) అంబర = వస్త్రములు, ఆభరణాదులు = భూషణములు మొదలగువానిని, ఒసంగినఁ = ఈయఁగాఁ, అంగీకరించి = (నేను) వానింబుచ్చికొని, కావ్యము వారి కిచ్చుట కొప్పికొని, మదీయసంబునకుఁ; మదీయ = నాసంబంధముగ, కృతి = కృతియనెడు, కన్యావతంసంబునకున్ = కన్యాకితో భూషణమునకు, అను.....సంఘటనంబు = అచుకూఁడు డగనాయకుఁ డనెడురతనముయొక్కకూర్పు, కలిగె నని = సందర్భించె నని (ఒకకాంతకే లోఁబడిననాయకుఁ డనుకూలుఁడు) సంతసించి = సంతోషపడి, ఏతత్ప్రబంధుబంధనంబునకుఁ = ఈకావ్యశిర్షాణమునకుఁ, సత్య మగుకథను గొని వెక్కు లగువర్ణనములతోఁ గూర్చి వ్రాయుకావ్యము ప్రబంధము (ని) ప్రబంధః కల్పనాకథా (అ) ప్రారంభించితిఁ = మొదలుజెట్టితిని, కావునఁ = ఆకారణముచేత, కృతిపతివంశావతారంబు = కృతినాయకుఁ డగురామరాయప్రభువుయొక్కవంశోత్పత్తిని, అభినర్ణించెదఁ = పొగడెదను.

సీ॥ త్రిదృగ్జ్వదృక్సహ ♦ సృద్ధుగాదికోటీర

హరినీలగోలంబు ♦ పరివృతంబు

శ్రీనిమాకరిముది ♦ కారత్నరుచిపుంజ

మంజులకింజల్క ♦ రంజితంబు

సముదితామరిధునీ ♦ స్వచ్ఛామితమరంద

లహరీచిరంతరా ♦ లంకృతంబు

సనకసనందనా ♦ ద్యవళుసస్మనిమనః

కాసారిదివ్యప్ర ♦ కాశదంబు

శ్రుతివహూటీశిరస్తటి ♦ ధృతవతంస

మగుచు సలరారుహరిచర ♦ శారవింద

మందుఁ జెన్నొందుశూరతో ♦ దారితాద్య

ధికగుణకులంబు పద్మనా ♦ యుకకులంబు॥

హరిచరణారోందము = విష్ణునిపాద మనెడుపద్యము, త్రిద్య.. ...పరివృతంబు, త్రిద్యక్ = శివుడు, (మూడుకన్నలు గలవాఁడు) అష్టద్యక్ = బ్రహ్మ (ఎనిమిదికన్నలు గలవాఁడు) సహస్రద్యక్ = ఇంద్రుఁడు (వేయికన్నలు కలవాఁడు) ఆది = మొదలైన, దేవతలయొక్క, కోటి = కిరీటములయందలి, హరిరీల = ఇంద్రరీలములనెడు, రోలంబ = తుమ్మెదలచేతను, పరివృతంబు = ఆవరింపబడినదియును, శ్రీరమా — రంజితంబు, శ్రీరమా = శోభతోగూడిన లక్ష్మీదేవియొక్క, కర = హస్తమందలి, ముద్రికా = ఉంగరములయందున్న, రత్న = మణులయొక్క, రుచిపుంజ = కాంతిసముదాయ మనెడు, మంజుల = మృదువైన, కింజల్క = అకరులచేత (పువ్వులొనిదారములచేత) రంజితంబు = ప్రకాశించునదియును, (లక్ష్మీభర్తృవలన బాదము లొత్తుచుండఁగా నామె చెతులందలియాంగరములలోనిమణులకాంతి యందుఁ జిగిరించుటచే నిట్లు చెప్పఁబడె) సముది లంకృతంబు, సముదిత = పుట్టిన, అమరధుని = ఆకాశగంగా యనెడు, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, అమిత = అధికమైన, మగంద = పూజదేవయొక్క, లహరీ = బాలుచె, అలంకృతంబు = అలంకరింపఁబడినదియును, సనక ప్రకాశదంబు, సనకసనందనాది = సనకుఁడు సనందనుఁడు మొదలగు, అనఘ = పాపములేని, సమ్మరి = గొప్పనిగవడ్డువలయొక్క, మనః = చిత్త మనెడు, కాసార = కొలఁపనకు, దివ్య = స్వచ్ఛమైన, ప్రవాళదంబు = ప్రకాశమును గలిగించునదియును

శ్రుతి వత్తంఁము, శ్రుతి = వేదవాక్కులనెఱుఁగ, వసూటీ = స్త్రీలయొక్క, శిరస్తటీ = శిరములచేతను, (ఉపవిషత్తుచేత ననియ్యదు) ధృత = ధరింపఁబడిన, వతంసము = భూషణమును, ఆగుచుకొ, అలరాచిక = ప్రకాశించును, అందక = ఆపాదపద్యమునందు (ఉత్పన్నమైన) హారశో — పలంబు, హారత = పరాక్రమము, ఉదారత = దానము, ఆది = మొదలైన, అధికగణనలంబు = ఎక్కువ మంచి గుణములసముదాయము గల, పద్మనాయకవలంబు = వెలమవావంశము, చెన్నెందక = ప్రకాశించును

ఇందు భగవంతునిపాదములయందు పద్యత్వ హారోపించి దానిభక్తియు లగు భ్రమరసంపత్తి మొదలగునవి యెడతెగక నమస్కరించుదేవతలకిరీటగత్నాదులయందు హారోపించెఁ గాన సావయవరూపకాలంకారము

ఉ॥ అందుఁ బయోధిస్తక్తము ♦ నందుఁ బయోంబుభిప్రాలె వైభవం

బంది జగత్ప్రసిద్ధి వల ♦ రాహుచుండునెను రావువంశమం

దిందునిభంగి గాఁగ నుద ♦ యించె లసత్కరమండలాగ్గిరు

కృందళితారిదర్పణ డనఁ ♦ గా నన ప్రాతమనీడు మేటియై॥ 19.

అందఁ = ఆపలమునందు, పయోధిస ప్రకమునందఁ = సముద్రము లేడిటిస ముదాయమునందును, పయోంబుధివోలెఁ = క్షీరసముద్రమువలె, రావువంశము = రావు వారిపలము, వైభవంబు = సంపదను, అంది = పొంది, జగత్ప్రసిద్ధిఁ = లోకప్రసిద్ధిచె తను, అలరారుచునుండెఁ = ప్రకాశించుచునుండెను, అందఁ = ఆరావుపలమునం దును, ఇందునిభంగిగాఁగఁ = చంద్రునిరీతివంటిరీతిగాఁ (అనఁగాఁ జంద్రుఁడువలె ననిభావము.) లస — దర్పణు, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కర = చెలియందలి, మండలాగ్ = కత్తియొక్క, రుక్ = కాంతియనెడు, కరమండల = కిరణసముదాయ మయొక్క, అగ్ = శ్రేష్ఠమైన, రుక్ = కాంతిచేతను, సందళితారిదర్పణు = చీల్చు బడిన శత్రువు లనుజక్కవలగర్వము గలవాఁడును (చీల్చుబడిన యిది గర్వమునకు వి శేషణము.) చంద్రుఁడు తనకాంతిచేఁ జక్రివాకములమద మడచిన క్షీరాబా తనచే తఁబూనినఖడ్గంబంబంధమైనకాంతిచేత శత్రువులమద మడచె నని తాత్పర్యము. అనఁ గాఁ = అనునట్లు, ననవోతమనీడు, మేటియై = ప్రసిద్ధుడై, ఉదయించెఁ = పుట్టె ను ఇందు శిష్టరూపకము ఇందునిభంగి యనుచో నిదగ్గునాభేదము. లెంటికి సం గాంగిభావంకరము.

గీ॥ పాణిఁ గొమ్మించుకరణి కృ ♦ పాణి మెఱయ

వారువము నెక్కి యెదిరిన ♦ వారు వలువ

రణము గుడిపెను రిపువిదా ♦ రణ మొనర్చి

యవ్విభుం డతనికి సాటి ♦ యవ్విభుండె॥

20.

అవ్విభుండు = ఆరాజు, పాణిఁ = హస్తమునందున్, కొమ్మించుకరణిఁ = కొత్త మెఱుపువలె, కృపాణి = కత్తి, మెఱయఁ = ప్రకాశింపఁగాఁ, వారువ ముఁ = అశ్వమును, ఎక్కి = ఆరోపించి, రిపువిదారణముఁ = శత్రుసంహారమును, ఒనర్చి = చేసి, ఎదిరివారు = ఎదుర్కొన్న వారు, (పగవారు) పలువక్ = పారిపో వఁగా, రణము = యుద్ధమును, గుడిపెన్ = అనుభవింపఁ జేసెను, అతనికిఁ = ఆతే నికి, సాటి = సమానుఁడు, అవ్విభుండె = ఆరాజె (అగును) ఇం దతని కతఁడే కాని యుపమానాంతరము లేదని చెప్పటచే ననన్వయాలంకారము

క॥ ఆననవోతమధరణీ

జానికి సర్వజ్ఞసింగ ♦ జనపాలుఁడు తే

నోనిధి మాధవనిఁడును

నూనులు శివకేశవాంశ ♦ జాలు పుట్టి రొగిన్॥ 21.

ఆననవోతమధరణీజానికి = పైనఁ జెప్పిన ననవోతమరాజునకు, శివకేశవాంశ
జాలు = శివకేశవులయొక్కయంశమునలనఁ బుట్టినవారును, తేజోనిధి = ప్రతాపమునకు
స్థానమగు, సర్వజ్ఞసింగ జనపాలుఁడును, మాధవనిఁడును, (అను) నూనులు = పుత్రులు,
ఒగిన్ = క్రమముగాను, పుట్టిరి = జన్మించిరి

సీ॥ తనయశోనల్పక ♦ ల్పనగాటవికిఁ బయో

భృత్పదం బొకపర ♦ భృతము గాఁగఁ

దనభుజాటోపప్రి ♦ తాపరూపాగ్నికిఁ

బరబలంబులు శల ♦ భములు గాఁగఁ

దనజయలక్ష్మిని ♦ తంబిని కఖలది

గ్వలభులు విహరణ ♦ స్థలులు గాఁగఁ

దననిరంతరదాన ♦ ధారానదికి సాగ

రములు గర్భజలాశ ♦ యములు గాఁగఁ

నవనిఁ బాలించి మిగులఁ బ్రీ ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

జైత్రయాత్రాసమారంభ ♦ సమయవిజయ

భేరికాభాంకరణచల ♦ ద్విమతఫణిప

తంగవిధుఁ జై నసర్వజ్ఞ ♦ సింగవిభుఁడు॥ 22.

జైత్ర).విభుఁడు ; జైత్రయాత్రా = జయశీలమైన దాడియొక్క, సమారం
భసమయ = ఆరంభకాలమందు, విజయ = జయముం దెలిపెడు, భేరికా = భేరులయొ
క్క, భాంకరణ = “ భాం ” అనుశబ్దముచేతను, చలన్ = వణికుచున్న, విమత = శత్రు
లనెడు, ఫణిసర్పములకు, పఠంగవిభుఁడు = గరుడుఁడు, గరుడుఁడు పాములం జంపున
ట్లేప్రభువుశత్రుల నంహరించు నని తాత్పర్యము. విశ్వసర్వజ్ఞసింగవిభుఁడు, పయోభృ

త్వదంబు = ఆకాశము (మేఘము లుండుచోటు) తన — వికిక్ = తన = తనయొక్క, యశః = కీర్తియను, అనల్ప = అధికమైన, కల్పనగాటవికిక్ = కల్పవృక్షములవనమునకు, ఒకపరభృతము = ఒకకోయిల, కాగక్ = అగుచుండగా, (కల్పవృక్షములు గలతోటలోఁ గోకిల యున్న ట్లిరాజకీర్తియందు నాకాశ ముండెననిభావము. కీర్తి మిగులగొప్పది యనిఫలితార్థము) పరబలంబులు = పగవారిసేనలు, తన — అగ్నికిక్ = తనభుజాతోప = తనచేతులబలము గొప్పతనమువలన (గలిగిన) ప్రతాప = ప్రతాపమునెడు, అగ్నికిక్ = చిచ్చునను, శలభంబులు = మిడుతలు, కాగక్, అఖిలదివ్యలభులు = అన్నిదిక్కులనెడు శిరోగృహములు (మేడనిఁబిడుంట్లు) తన — రితంబినికిక్ = తనబయలుక్కి యనెడుస్త్రీకి, విహరణ్ణులు = విహరించుచోట్లు, కాగక్; సాగరములు = సముద్రములు, తనదానధారానకిక్ = తనయొక్క (తాన) దానముచెయ్యనప్పడు విశిచ్చింబలమువలన గలిగినయేటికిక్, గర్భజలాశయములు = లోపలనున్న మడుగులు, కాగక్, అవనిక్ = భూమిని, పాలించి = రక్షించి, మిగులక్ = అధికముగాను, ప్రఖ్యాతిక్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెక్ = పొందెను

సన్విష్టసింగమహీపాలుఁడు భూమిం జక్కఁగఁ బరిపాలించి లోకమందంతట వ్యాపించినయశము సంపాదించె ననియు నగ్ని మిడుతలంబోలె శక్రపుట ననాయాసముగ సంపాదించి దిక్కులక్ వశపలుదుకొనె ననియు దానజలముచె సముద్రముకంటెఁ బెద్దనదుల నుత్పాదించెననియుఁ దాత్పర్యము

రూపకము సలిశయోక్తియు నలంకారములు

మ॥ వనజాక్షీవనజాన్తుఁడై గుణమణి ♦ వారాశియై సజ్జనా

వనవిశ్వంభరుఁడై భుజాన్జితధరా ♦ వాల్మధ్యలభ్యోరుశో

భనలక్ష్మీవిబుధేంద్రుఁడై హరిపదా ♦ బౌతాన్జితస్వాంతుఁడై

కనియెక్ మాధవసేనుడు రంగశయనా ♦ గగ్గిస్తాననిత్యస్థితిఁ॥ 23

మాధవసేను = సింగభూపాలునితమ్ముఁడు, వనజాక్షీవనజాన్తుఁడై = వనజాక్షీ = స్త్రీలకు, (తామరపూవులవంటి కన్నులుగలవారు) వనజాన్తుఁడై = మన్మథుఁడై, (తామరపువ్వు లాయుధములుగాఁ గలవాఁడు) యువతులమనసు హరించునందము గలవాడనిభావము గుణమణీవారాశియై = గుణము లనెడురత్నములకు సముద్రుఁడై, సముద్రమున నెల్లగత్నము లున్న ట్లెల్లసద్గుణము లీరాజునొందుండెనని యాశయము సజ్జ — శరుఁడై, సజ్జన = సత్పురుషులయొక్క, అవన = రక్షించుటయందు, విశ్వంభరుఁడై = విష్ణుఁడై, విష్ణువుంబోలె సజ్జనులను రక్షించు నని తాత్పర్యము.

భూ...దేంద్రుడై, భుజ = బాహుబలముచే, అర్జిత = సంపాదించబడిన, భరావాల్లభ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, లభ్య = ప్రాప్తమైన, ఉరుశోభనలక్ష్మీ = మిగల దీప్తమైనసంపదచే, విబుధేంద్రుడై = దేవేంద్రుడై, బాహుబలమున భూమి నార్జించి సంపదచే నింద్రుని బోలినవాఁడనిభావము హరి—స్వాంతుడై, హరి = విష్ణువుయొక్క, (భక్తులసాపములను నశింపజేయువాఁడు) పాదాన్విత = పద్మములంబోలినసాదములందు, అర్పితస్వాంతుడై = నిలుపఁబడిననునను గలవాడై, రంగ—స్థితఁ, రంగశయన = రంగనాయకస్వామియొక్క, అగ్ర = శ్రేష్ఠమైన, స్థాన = నివాసమందు, స్థితఁ = ఉనికిని, కనియెఁ = పొందెను శ్రీరంగమున నుండెననియర్థము.

ను॥ ఘనుఁ డాసింగమనీనికాత్మజులు వె ♦ క్కం సుద్భవంబంది రయ్యనఘుల్ గాంచి రనేకపుత్రకుల నా ♦ రస్తాకదోర్వికృమాన్తునై యావెలుగోటిపట్టణవర ♦ త్తోణీన్ధలిఁ రాజ్యపాలనముం గొంద తొనర్చి రుజ్జ్వలగుశా ♦ లంకారధౌరంధరిఁ॥ 24.

ఘనుడు = గొప్పవాడు (అగు) ఆసింగమనీరిన్ = ఆసింగభూపాలునకు, (ఇటుటిసింగమనీరి కనువ్యంతమునకు ఘనుఁడనుప్రథమాంతము విశేషము ఒకానొకచో విశేషణంబున వ్యక్తిం బ్రథమ విభాషనగు (బా కా) ఆత్మజులు = కొమరులు, వెక్కండ్రు = అనేకులు, ఉద్భవంబందిరి = జన్మించిరి, అయ్యనఘుల్ = ఆపుణ్యాత్ములు, అనేకపుత్రకుల్ = వెక్కండ్రు కొమరులను, కాంచిరి = ఉత్పాదించిరి వారుకొందఱు, అస్తా—నునై, అస్తాకి = అధికి మైన, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముచేతను, అర్జునులై = అర్జునబోలినవారై, ఉజ్జ్వలగుణాలంకారధౌరంధరిఁ = ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, గుణ = శౌర్యాదిగుణములను, అలంకారి = ఆలంకారులయొక్క, ధౌరంధరిఁ = ధరించుటచేసి, వెలు—న్ధలిఁ = వెలుగోటిపట్టణమునందు (వెలుగోటిపట్టణమందనియర్థము) రాజ్యపాలన = ప్రభుత్వమున, ఒనర్చిరి = చెసిరి.

గీ॥ అందు శ్రీరంగరాయన్య ♦ పాగ్గిగఁబ్రవ
డతిబలమదాంధయననభూ ♦ పతుల సతుల
సమరమునఁ ద్రుంచి వారిరా ♦ జ్యంబు లైన
మెతుకులై లాసకోట లు ♦ ధతిని గొనియె॥ 25.

అందుకొ = అపుత్రులలో, శ్రీరంగరాయస్వపాగ్రగణ్యుడు = సంపద గలరంగ
రాయశ్రేష్ఠుడు, అతులనమరమునకొ = సాటిలేనిపోరియందు, అతి — పతులకొ =
అతి = ఎక్కువైన, బల = దాగ్ధ్యమువలనను, మద = కొవ్వువలనను అంధ = గుడ్డివా
రైన, యవనభూపతులకొ = తురకప్రభువులను, తుంచి = సంహరించి, వారిరాజ్యము
లు = వారిదేశములు, విసమెతుమకొటాసకోటలు = మెతుమకోట, కైలాసకోట యను
వారిని, ఉద్ధతికొ = గర్వముతో, కొనియొకొ = వశపఱచుకొనియెను.

క॥ ఆరంగారాయమహా

శూరున కుదయించె నహిత ♦ నూదనుఁ డగుభ

ర్తారాయశౌరి యతనికి

శ్రీముగ్ధుం డైనలచ్చ ♦ నృపతి జనించె॥ 26.

ఆరంగారాయమహాశూరునకుకొ = మించఁ జెప్పినరంగరాయప్రభు వనుగొప్పప
రాక్రమకాలికొ, అహితనూదనుడు = శత్రువులసంహరించువాడు, అగుభర్తారాయ
శౌరి, ఉదయించెకొ = పుట్టెను, అతనికికొ = ఆయనకు, శ్రీముగ్ధుండు = సంపదచెత
మనోవారుడు, విసలచ్చపతి, జనించెకొ = పుట్టెను

క॥ అచ్చరలకు నవ్యవరుల

నిచ్చును, నతరిపుల కభయ ♦ మిచ్చు; నభీష్టం

బిచ్చుకొ ద్విజతతి కదనకొ,

లచ్చనృపకృపాణి కల్ప ♦ లతయన భళిరే॥ 27.

లచ్చనృపకృపాణి = లచ్చరాయప్రభువుయొక్క ఖడ్గము, (ని) కర్తర్యాంఘ
రికాయాంచకృపాణిస్యాత్ (నా నా) కల్పలతయనకొ = దేవవృక్షమువలెకొ, అద
నన్ = తగినసముయమందు, అచ్చరలకుకొ = స్వగ్ధమందలివేశ్యలకు, నవ్యవరులన్ = కొ
త్తపెండ్లికొడుకులను, ఇచ్చుకొ = ఒసఁగును, నతరిపులకుకొ = నమస్కరించినపగఱకున్
అభయము = అభయదానము, ఇచ్చుకొ, ద్విజతతికికొ = బ్రాహ్మణసముదాయమునకుకొ,
(ద్విజ = జన్మముచెతను గర్మముచెతను రెండుసారులు జన్మించువారు.) (ని) దంత
విప్రాడహద్విజాః (అ) అభీష్టంబు = కోరినభనాదికమును, ఇచ్చుకొ, భళిరే = ఎంత
స్తుతింపఁ దగును (ఇది ప్రశంసనార్థక మగునవ్యయము)

లచ్చరాయప్రభువుపగ వారిని సంహరించి వారికి స్వగ్ధమును, శరణాగతుల కభ
యమును, బ్రాహ్మణుల కెల్లకోరికలను మెసఁగునని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారము.

ఇందుఁ గృపాణి కరణమైనను (పనిచేయువాని పుష్పయోగించుపనిముట్టు) క్రియాసా
కర్యము (పనియొక్కచులకఁదనము) దెలుపుటకై కర్తగాఁ జెప్పఁబడె.

గీ॥ అవ్వీభుఁడు కొండమాంచిక ♦ యందుఁ గనియె

సుతుల మువ్వరి నసమతే ♦ జోవెలాస

ధరుల సద్ధర్మనిరతుల ♦ ధర్మరాయ

మాధవధరాధినాథవే ♦ మనరపతుల॥

28.

అవ్వీభుఁడు = ఆప్రభువు, అసమ — ధరులక = అసమ = సాటిలేని, తేజః =
ప్రతాపముయొక్కయు, విలాస = సింగారముయొక్కయు, (ఇట్టిటఁ గర్తార్థమున
వస్థి = తేజమును సింగారమును ననియర్థము) (ని) తేజోబలేప్రతాపేన్న నా నా.

ధరులక = ధరించినవారిని, సద్ధర్మనిరతులన్ = మంచి నడవడియం దాసక్తి గల
వారిని, ధర్మ — పతులక = ధర్మరాయఁడు, మాధవరాయఁడు వేమరాయఁడునను
పేరులుగల, మువ్వరిన్ సుతులక = ముగ్గురు పుత్రులను, కొండమాంచికయందున్,
కనియెన్,

ఉ॥ ఆధరణీధవత్రయ ♦ మందు మహిపరిపాలసంబున

న్యాదవునిక విభూతిని ను ♦ మాధవునిక మతి వాక్స్వరూప బా

మాధవునికవిలాసమున ♦ మాధవునిక సదుదారతం దిరియా

మాధవు నుర్విఁ బోలఁ దగు ♦ మాధవరాయనృపాలుఁ డెన్నఁగఁ॥

ఆధరణీధవత్రయమండక = ఆరాజులమువ్వరిసముదాయమండన్ మాధవరా
యనృపాలుఁడు, ఎన్నఁగన్ = పరిశీలింపఁగాన్, మహిపరిపాలసంబునన్ = భూమిని
జక్కఁగాఁ బరిపాలించుటచేన్, మాధవునిక = విష్ణుని, (మాధవను యదవశక్తునిగో
త్రమునఁ బుట్టినవాఁడు) లక్ష్మీయొక్కభర్త యనియేని యర్థము. (ని) ఇందిరా
లోకమాతమా (ఆ) ధవాపవితరద్రుమాః. నా. నా.

విభూతిన్ = విశ్వస్యముచేతను, ఉమాధవునిక = పార్వతీపతిని, (ని) ఉమా
కాత్యాయనీగారి (ఆ) మతిక = బుద్ధిచేతను, వాక్స్వరూపభామాధవునిక = బ్రహ్మ
ను (భాషారూపమైనస్త్రీకిం బతిని) విలాసమునక = శృంగారముచేతను, (వలపిం
చుటచేత ననియర్థము) మాధవునిక = వసంతునిని, (ని) విష్ణువసంలేవైకా ఘమాధవః
నా. నా

సదుదారతత్ = గొప్పదాత్వత్వముచేతను, త్రియామాధవుని = చంద్రుని,
(రాత్రికింబటి) (ని) రాత్రి స్త్రీయామాతూదాతూపా (అ) ఉర్విక = భూమియందు,
పోలఁదగుక = పోలటప నొప్పును. చంద్రుఁడు తనకశలను దేవతలకు దానముచే
య ననివేదములం బ్రసిద్ధము ఇందుశబ్దాలంకారము యమకము అగ్ధాలంకారముపను.

గీ॥ ఆఘనుఁడు గుర్వమాంబిక ♦ యందుఁ గనియె

దనయులను నల్వర గురుప్ర ♦ తాపనిధుల

గురువరాయననుంధరా ♦ వరునిఁ దెనుఁగు

రాయని నృసింహవిభు రంగ ♦ శాయిఘనుని॥ 30.

ఆఘనుఁడు = ఆమాధవరాఘప్రభువు, గుర్వమాంబికయందున్, గురుప్రతాపనిధు
లక = గొప్పతేజమున మనికిపట్టయినవారిని, నల్వరన్ తనయులన్ = నల్వరు కొమరుల
ను, కనియెక, తక్కినది సుగమము.

ప. అందగ్రజుండు.

అందుక = ఆనల్వరలో, అగ్రజుండు = మొగటివాఁడు, (ముందుపద్యముతో
సంబంధము)

క॥ గురుతరధనశక్తియు సుర

గురునిభధీయుక్తి విప్ర ♦ గురుభక్తియు మా

గురునిభధృతిప్రసక్తియు

గురుప్రభువునకు సహజ ♦ గుణములు ధాత్రి॥ 31.

(అగు) గురువప్రభువునకుక = గురువరాయనికిక, గురు — యుక, గురు
తర = మిక్కిలియధిక మైన, భుజశక్తియుక = బాహుబలమును, సుర — యుక =
సురగురు = బృహస్పతి (బుద్ధి) నిభ = సమానము (అగు) ధీయుక్తియుక = బుద్ధి
కలిమియును, విప్ర — యుక = విప్ర = బ్రాహ్మణులయందును, గురు = ఉపాధ్య
యులయందును, భక్తియుక = అనురాగమును, ఉమాగురునిభధృతిప్రసక్తియుక =
ఉమాగురు = హిమవంతునితో (పాగ్వలికిందండ్రు) (ని) గురుస్తుగీష్వతాశ్రేణీగురా
పితరిడుగ్భరే .. నిభ = తుల్యమైన, ధృతిప్రసక్తియు = దృఢ్యసంబంధమును,
ధాత్రిక = భూమియందు, సహజగుణములు = హృదయబుట్టినగుణములు (అయ్యెక)

మ॥ స్వసమగ్రోదయలీలఁ గాంచుచును స ♦ చ్చక్రింబు లత్యంతమో
దసమృద్ధిన్ విలసిల్ల లోకతమ ము ♦ ద్యచ్ఛండ తేజంబున
స్వేసఁ బోఁ జిమ్ముచుఁ గీర్తిపద్మినిని బూ ♦ నెన్ ఖడ్గనారాయణాం
కసమేతుండు దేనుంగురాయవనుధా ♦ కాంతాబ్జబంధుం డిలన్॥32.

ఖడ్గనారాయణాంక సమేతుండు = ఖడ్గనారాయణుఁ డనువిరుదముతోఁ గూడి
నవాఁడు, తెనుంగు — బంధుండు, తెనుంగురాయ = తెనుంగురాయఁ డనుపేరుగల,
వనుధాకాంత = రాజనెడు, అబ్జబంధుండు = సూర్యుఁడు, ఇలన్ = భూమియందు, స్వ—
లీలన్ = స్వ = తనయొక్క, సమగ్ర = పూర్వమైన, ఉదయలీలన్ = గొప్పతనము నొందు
ట యగుచుదయక్రియను. కాంచుచును = పొందుచును, సచ్చక్రింబులు = సజ్జనులసము
దాయము లనెడుసాగువు లగుచక్రవాకములు, అత్యంతి — మృద్ధిన్ = అంత్యంత =
అధికమైన, మోద = సంతోషముయొక్క, సమృద్ధిన్ = సంపదనో, విలసిల్లన్ = ప్ర
కాశింపఁగాన్, లోకతమము = జనులయజ్ఞాన మనుప్రపంచమునందలి చీకటిని,
ఉద్య — బునన్ = ఉద్యత్ = అభివృద్ధి నొందుచున్న, చండ = తీక్షణమైన, తేజంబు
నన్ = ప్రతిభా మనుకాంతిచేత, వెనన్ = వేగముతోన్, పోఁజిమ్ముచున్ = నివారిం
చుచు, కీర్తిపద్మినిన్ = కీర్తికాంత యనెడుపద్మినిని, పూనెన్ = అనుబంధించెను (వశ
పలుచుకొనె ననియర్థము) మూర్తిండు తనయదయముచేఁ బరివారముల సంహో
షవెట్టి, కాంతిచేఁ బ్రపంచమునందలి చీకటిని బోగొట్టి పద్మలత నలరించిన ట్లేను
హారాజు తనయభివృద్ధిచే జనుల కాండముఁ గల్పించి ప్రతిభాముచే నజ్ఞాముం బోఁ
గొట్టి కీర్తి సంపాదించె ననితాత్పర్యము

అలంకారము శ్లిష్టరూపకము

క॥ స్థిరనిజభుజాగ్రపీరియ

సరిసం బగుతనదునూక్తి ♦ సరిగియు నెన్నన్

నరహితననుధానియమై

సరిసింహారాయధీరు ♦ నకుఁ దనరా రెన్॥

33.

నరసింహారాయధీరునకున్ = విద్యాంసుఁ డైననరసింహారాయప్రభువునకు, (ఇ
చటఁ గువర్ణకము సంబంధార్థమున వచ్చెను) ఒకానొకవారు సంబంధమునను గవర్ణ
కంబగు బా. కా.

స్థిర... పీఠియుకా, స్థిర = నిలుకడైన, నిజ = తనదియగు, భుజాగ్రపీఠియున్ = బుజము
 తొనయనుపీఠియును, సరసంబు = మనోహరమైనది, అగుతనదనుక్తిసరణియున్ =
 అగు తనసంబంధమైన మంచిమాటలభోరణియును, వర ——— శ్రయమై; వర = శ్రేష్ఠ
 లైనవారికి, హిత = మేలుచేయునదియు, వసుధా = భూమికి, (మణులేని ధనమేని దీన
 నుండు ననియర్థము.) ఆశ్రయమై = ఆధారమైనదియైనై, వరహిత = వకారముతో
 శూన్యమైన, వసుధా = అమృతమునకు (“వసుధా” యనుదానియందు వకారము
 పోగా ‘వసుధా’ మిగులుంగన నమృతమనియర్థము.) ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టై, త
 సరాచే = (ఒప్పెను) ప్రకాశించెను ఈప్రభువు సజ్జలకు మేలుచేయు తనచెలి
 యందు భూమిని, మాటలయందమృతమును ధరించె ననియర్థము. బాహుపరాక్రమ
 మున సజ్జలకు రక్షించుచు భూమిం బాగుగఁ బరిపాలించెననియు నమృతముంబాలు
 వాగ్భూర్యము గలవాడనియు భావము. క్లేషయు రూపకము నలంకారములు

గీ॥ హస్తముల శంఖచక్రిచి ♦ హస్తము లలరుట

సిరియు ధరణియు వశగతిఁ ♦ జెలంగుచుంట

నసమసాలాంతరస్థితి ♦ పానగమింతు

రంగశాయికి నాటియకా ♦ రంగశాయి॥

34.

హస్తములన్ = చేతులంపున్, శంఖచక్రిచిహస్తములు = పాంచజన్యము సుదగ్ధ
 నము ననునాయుధము లనుగణుతులు, (శంఖచక్రాకారము లైనరేఖ లనియర్థంతర
 ము) అలరుటన్ = ప్రకాశించుటచేతను, సిరియున్ = లక్ష్మీదేవియును, ధరణియున్ =
 భూదేవియును, (సంపదయు, భూమండలము ననియర్థంతరము) వశగతిన్ = లోఁ
 బడినస్థితిచేతి, జెలంగుచుంటన్ = ఒప్పుచుండుటచేతను, అస ——— స్థితి, అసమ =
 చేసిసంఖ్యగల, సాల = పానీకారములయొక్క, అంతరస్థితి = లోపలనునికి (సాటిలేని
 కోటలోనునికి యని యర్థంతరము.) పానగమింతున్ = లభించుటచేతను, రంగ
 శాయి = మాధవరాయనిప్రత్యుల్లోఁ గనఁపఁడ, రంగశాయికీన్ = రంగనాథస్వామికి,
 సాటి = సమానుడు, బేకన్ = అగును

ఇందు భగవంతుఁ డగురంగనాథునిహస్తమునందు శంఖచక్రములు గలవు. రా
 జాచేతులయందు వానింబోలినరేఖలు గలవు లక్ష్మీయు భూదేవియు రంగనాయకుని
 భార్యలు గాన నాయనవశముం దుండిరి ప్రభు వగుటచే సంపదయును భూమండలము
 ను రాజునకు వశమయ్యెను రంగస్వామియఁ గావేరీతీరమున సప్తసాలములమధ్య ను

న్నవాఁడు. ఈరాజును సాటిలేనికోటలో నున్నాఁడు. ఇట్టిద్వజులను క్షేమచే సాద్య శ్రమ చెప్పటచే క్షేమప్రతిభోత్థాపితోపమాలంకారము.

క॥ ఆరంగశాయి నామక

శౌరికిఁ గోనాంబయందు ♦ జనియించి దో

స్సారచణుఁడు రామన్న యు

దారుఁడు నీలాద్రిరాయ ♦ ధరణీపతియు॥ 35.

ఆరంగశాయి నామక శౌరికిఁ = మీఁదఁ జెప్పినరంగశాయి యనుపేరుగలప్రభువునకు, (శౌరి యనుపేరు విష్ణునకుం బ్రసిద్ధము, గాని ప్రభువులాయంశమును ధరించువారకుఁబ్రాయమునఁ గాఁబోలును దెనుఁగుకవులు తఱచుగ నాపదము వారికి వాడుచున్నారు) దోస్సారచణుఁడు = భాహుబలముచే నిపుణుఁడు, (ఆయన) రామన్న, ఉదారుఁడు = దానశీలుఁడు (అగు) నీలాద్రిరాయధాణీపతియు॥, గోనాంబయందఁ, జనియించి = పుట్టిరి.

వ అందగ్రంథం.

అందఁ = ఆయిద్వజులొ, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు (అగు)

క॥ కాముఁడు రూపంబున లల

రాముఁడు భుజశక్తిఁ బరిశు ♦ రాముఁడు దృఢసం

గ్రామమున విజయమున రఘు

రాముఁ డితం డనఁగ రామ ♦ రాయఁడు చెలఁగు॥ 36.

కామరాయఁడు, ఇతఁడు = ఈప్రభువు, రూపంబునఁ = చక్కఁదనమునందు (ఈరాదు లగునలంకారములచే నలంకరింపఁబడకున్న నలంకరింపఁబడినట్లు ప్రకాశించునది రూపము.) కాముఁడు = మన్మథుఁడును, భుజశక్తిఁ = భాహుబలమునందఁ, బలరాముఁడు = బలభద్రుఁడును, దృఢసంగ్రామమునఁ = బలమైన యుద్ధమునందు, పరశురాముఁడు = భార్గవరాముఁడును, (ఈయన బ్రాహ్మణుఁడయ్య నొకనిమిత్రమునఁ బెక్కుసారులు రావవారిలో యుద్ధముచేసి జయించె ననిభారతము) విజయమునఁ = పగవారి నమోఘముగ) జయించుటయందు, రఘురాముఁడు, అనఁగఁ = (చూచువారు) అనునట్లు, చెలఁగు॥ = ప్రకాశించును.

శా॥ తూలిం చెన్ సమరాంగణంబున రిపు ♦ స్తోమంబులన్ హేతిచేన్
 దోలిం చెన్ నిజరాజ్యసీమవెడలం ♦ దుష్టాత్ములం జోరులన్
 బాలిం చెన్ బ్రజలన్ సుధర్మమున సం ♦ పత్సౌఖ్యము ల్వర్థిలం
 దేలిం చెన్ బ్రమదంబునన్ సుజనులన్ ♦ నీలాద్రిరాయం డిలన్॥ 37.

నీలాద్రిరాయండు = రంగశాయిచెండవపుత్త్రుడు, సమరాంగణంబునన్ =
 యుద్ధభూమియందన్, రిపుస్తోమంబులన్ = శత్రుసముదాయములను, హేతిచేన్ =
 ఆయుధముచే, (ని) హేతిష్టాల్వాలయధాంశులు నా నా. తూలిం చెన్ = తొల
 గజేసెను

దుష్టాత్ములన్ = చెడుకార్యములజేయమనసుగలవానిని, వోరులన్ = దొంగల
 నును, నిజరాజ్యసీమన్ = తనదేశపురివాద్దునండి, వెడలన్ = వెలుపలికిఁబోవునట్లు,
 దోలిం చెన్ = తిరిగించెను, ప్రియలన్ = జనలను, సంపత్సౌఖ్యముల్ = సంపదయు
 సుఖమును, వర్థిలన్ = అధికమగునట్లు, సుధర్మమునన్ = మిక్కిలి న్యాయముతో, పాలిం
 చెన్ = రక్షించెను, సుజనులన్ = సత్వరువులను, ఇలన్ = భూమియందన్, బ్రమదం
 బులన్ = సంతోషమునందన్, తేలిం చెన్ = ఓలలాడించెను

కి॥ నరసింహరాయమహికి

స్వరమతి వెంగంబకును ద ♦ నయు లునియం బం

దిరి చిన్న శౌరియును సాం

ద్రీరుచులు నీలాద్రిరాయ ♦ రామమహీశుల్॥ 38.

నరసింహరాయమహికిన్ = ముప్పదియాటవదైమునం జెప్పబడిన నరసింహప్ర
 భుశ్రేష్ఠాచార్యున్, (ఇది యుపమితసమాసము కాన నిందు మణిశబ్దము శ్రేష్ఠార్థకము.)
 (ని) సింహ శార్దూల నాగాద్యైః పుంసీ శ్రేష్ఠార్థగోచరాః (ఆ) (ఉత్తరపదము
 లగుసింహశార్దూలాదిపదములు శ్రేష్ఠార్థకము లని యర్థము) వరమతి = మంచిబుద్ధిగల,
 వెంగంబకున్ = వెంగమ్మకును, చిన్న శౌరియును, సాంద్రరుచులు = అధిక మైనకొంత
 గల, నీలాద్రిరాయరామమహీశుల్ = ఈపేరులు గల, తనయుల్ = కొమరులు, ఉద
 యంబు = పుట్టువున, అందిరి = పొందిరి (జన్మించి రని యర్థము)

గీ॥ తతయశోదాంచితానంద ♦ తనయుఁ డగుచు

సాధుబృందావనహితవ్రీ ♦ చార మొనర

లలితవంశకలాపుండ్రై ♦ లలిత జెలంగె

జిన్నశౌరికిఁ బ్రతియనఁ ♦ జిన్నశౌరి॥

39.

చిన్నశౌరి = చిన్న ప్రభువు, తత. తనయుఁడు = తత = అధికమైన, యశః = కీర్తియు, దా = దానమును, (ని) దశపుంసిదాతరిధేదాస్త్రియాంతాంతిదానయోః. నా నా అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఆనంద = సంతసమును, తనయుఁడు = కుమారులుం గలవాఁడు, అగుచుకొ, సాధు... చారము, సాధు = సత్త్వగుణులయొక్క, బృంద = సమూహముయొక్క, అవన = రక్షణమునకు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = నడవడి, ఒనరకొ = ఒప్పఁగాకొ, లలిత. ... పుండ్రై, లలిత = మనోహర మైన, వంశకలాపుండ్రు = వంశమునకు భూషణ మైనవాఁడు, కలాపః భూషణే బర్హే కాంచ్యాం సంపాతి తూణయోః నా నా వి, చిన్నశౌరికికొ = బాలకృష్ణునకునొ, పృతియనకొ = సదృశుఁ డనునట్లు, లలిన్ = ఉత్సాహముతోకొ, చెలంగకొ = ప్రకాశించెను

ఇట రాజు బాలకృష్ణునకు సదృశుఁ డనుటచే రాజవిశేషణము లన్నియుఁ గృష్ణునకును క్లేషచే నన్వయించుచు గాన నిక్రిందిరించిన రెండవయధము చెప్పవలయును.

తత తనయుఁడు, తత = (అంశటను) హస్తపుండ్రును, యశోదాంచిత = యశోద (యనుభావ్య) చెనలంకింపఁబడిన, ఆ = స్థానము, (గృహము) గల (ని) ఆకారస్తుపదేభావేపరితావేపితామహే నా నా నందతనయుఁడు = నందుఁ డనువానికిఁ గొమారుఁడు, అగుచుకొ, సాధు చారము, సాధు = చక్కనిది యగు, బృందావన = తులసీవనమునందు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = సంచారము, ఒనరకొ = ఒప్పఁట్లుగాకొ (బృంద యనుకొనియొక్క శృశానమునందలిమృత్తికం బుట్టుటచే దీనికి నీపేరు కలిగె నందురు) లలిత . పుండ్రు, లలిత = మనోహరమైన, వంశ = గానసాధన మైనవేణువును (పిల్లనగ్రోవి) కలాప = నెలలిపురియుం గలవాఁడు (అగు) చిన్నశౌరికికొ = (అయిన) బాలకృష్ణున కని యన్వయము.

శ్లోసానప్రాశితోపమాలంకారము.

క॥ నీలాద్రివిభుండు భావిత

నీలాద్రివిభుండు భూరి ♦ నిజధైర్యులన

చ్చీలాద్రివిభుండు సదుదయ

లీలాద్రివిభుండు మహిఁ ద ♦ లిరౌ నధికుండ్రై॥ 40.

భావితనీలాద్రివిభుఁడు ; భావిత = ఉపాసింపఁబడిన, నీలాద్రివిభుఁడు = నీలపర్వ
తమందలిస్వామి గలవాఁడు, (జగన్నాథస్వామి యని యర్థము) భూరి.....విభుఁ
డు = భూరి = అధిక మైన, నిజ = తనదియగు, ధైర్య = ధైర్యముచేతనును, లసచ్ఛీల =
మంచినడవడిచేతనును, అద్రివిభుఁడు = మేరువు (మేరువు బోలినవాఁడును),
సదు.....విభుఁడు = సదుదయలీలా = మంచియభివృద్ధి యగుదునుదయక్రియచేతను,
అద్రివిభుఁడు = నూహ్యుఁడును, (ప్రతిదిను నుదయము నందుటచే నూహ్యుంబోలిన
వాఁడని భావము. ఉదయశబ్దమునకు రాజపక్షమున నభివృద్ధి యని యర్థము) (ని)
అద్రయోద్రును శైలాన్తః (అ) (ఆయున) నీలాద్రివిభుఁడు = నరసింహారాయని
ద్వితీయపుత్రుఁడు, అధికుఁడై = గొప్పవాఁడై, మహిక్ష = భూమియందు, తలిర్చి = వృ
ద్ధిఁ జెందెను.

క॥ అమితకమలోదయంబై

యమితాబ్జప్రభవ మగుట ♦ నంబుధి దెగడన్

గొమరగిరిపురమునఁ దటా

కము నీలాద్రిప్రభుఁడు ♦ ఘనముగ నిలిపెన్॥ 41.

నీలాద్రిప్రభుఁడు, కొమరగిరిపురమునఁ = కొమరగిరిపట్టణమునందున్, అమితకమ
లోదయంబై = అమిత = పరిమాణములేని (అధికమైన) కమలోదయంబై = పద్మముల
యుత్పత్తిగలదియై, (ఉదకములకు వాసస్థాన మని యేని యర్థము) (ని) సలిలం
కమలం జలం, సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం కుశేశయం (అ) (లక్ష్మ్యుత్పత్తి గల
దియై యని యర్థాంతరము) (ని) కమలా శ్రీహర్షిప్రియా (అ) అమి
కము = అమిత = మేరులేని, అబ్జ = తామరపువ్వులకున్, ప్రభవము = ఉత్పత్తిస్థానము.
(చంద్రోత్పత్తిస్థాన మని యర్థాంతరము.) (ని) శంఖేధ్వంతకౌచంద్రే పుంస్యజ్జః
శ్చిబమంబుడే నా. నా అగుటన్ = కావుటచేత, అంబుధిన్ = సముద్రమును, తెగ
డన్ = నిరాకరించునట్లు, తటాకము = చెలువును, ఘనముగన్ = గొప్పగాను, నిలిపెన్ =
త్రవ్వించెను.

సముద్రమున నేక కమలోదయ మయ్యెను (లక్ష్మీ యొక్కతెయి పుట్టెను)
ఈరాజు త్రవ్వించినచెలువునం దనేక కమలోదయ మయ్యెను. (జలములు పెక్కు
లుండెను) మఱియు సముద్రమునం దజ్జశబ్దార్థములు (చంద్రాదులు) కొన్నియై పు
ట్టెను. ఈకాసారమున నని (పద్మములు) పెక్కులు పుట్టెను. కాన నిది సముద్ర
ముం దిరస్కరించుచుండె నని భావము.

ఇందు సముద్రముకంటెఁ జెలువున నాధిక్యము స్ఫుట మయ్యెను గాన వ్యతిరేకాలంకారము, అది శ్లేషసంకీర్ణము.

క॥ అ న్నీలాద్రిప్రభునకు

సన్నుత కేసాంబయందు ♦ జనియించిరి సం

పన్నులు నరసన్నయు బు

చ్చన్నయు వెంకన్న చిన్న ♦ జనపాలుండు॥ 42.

సన్నుత = స్తోత్రము చెయబడినది

సంపన్నులు = సంపదగలవారు తక్కినది సుగమము.

చ॥ పానరఁ దెనుంగురాయనికిఁ ♦ బుత్రులు గల్గిరి సేనమాంబయందనఘుండు మాధవప్రభుఁ డ ♦ హోర్యసుధైర్యుండు వేంకటప్రభుండును ఘనుఁడైన చిన్ననృపుఁ ♦ డున్ సరసుం డగుచంద్రశౌరి జగ్గనృపుడు కృష్ణరాయఁ డధి ♦ కప్రతిభుం డగురంగశాయియున్॥

తెనుంగురాయనికిన్ = ముప్పదియైదవ పద్యమునం జెప్పబడిన తెనుంగురాయ ప్రభువునకున్, పానరన్ = ఒప్పకట్టుగన్, అనఘుండు = వాపము లేనివాఁడు, (అగు) మాధవప్రభుండు, అహోర్యసుధైర్యుండు = పర్వతముం బోలిన మంచితైర్యము గలవాఁడు, (ని) అహోర్యధరపవతాః (అ) వేంకటప్రభుండును, ఘనుండు = ఉత్తముండు, విచిన్ననృపుఁడున్, సరసుండు = విద్వాంసుండు, అగుచంద్రశౌరి, జగ్గనృపుండు, కృష్ణరాయండు, అధికప్రతిభుండు = ఎక్కువ బుద్ధి గలవాఁడు, అగురంగ శాయియున్, పుత్రులు = కొమారులు, సేనమాంబయందున్, కల్గిరి = జన్మించిరి

సీ॥ గురవరామేంద్రున ♦ కిరువురు సతులు భ

ద్రాంబికయను లచ్చ ♦ మాంబ యనఁగ

సం ద్రగమహిషికి ♦ సందనుల్ మాధవ

ప్రభుండు లక్ష్మీవతి ♦ రామరాయఁ

డనఁగ మువ్వరు గల్గి ♦ రాద్విప్రీయద్విప్రీ

యకుఁ గల్గె నుతుండు సీ ♦ తన్న యనఁగ

సం ద్రగ్రజుడు పాండ ♦ వాగ్రజుఁ డట్లుగ
 సత్యధర్మక్షమా ♦ సహితుఁ డగుచు
 నవనిఁ గలపద్మనాయకు ♦ లందు నిరుప
 మానవిఖ్యాతి సలరారె ♦ మానధనుఁడు
 గురవరాయతనూజుండు ♦ సరసచన
 పన్నగవరుండు మూధన ♦ ప్రభువరుండు॥

44.

గురవరామేంద్రనకుఁ = గురవరాయప్రభువనకుఁ, భద్రాంబికయును, లచ్చ
 మాంబ, అనగన్ = అనునట్టి, ఇరువురుసతులు = ఇద్దఱు భార్యలు, కలరు = ఉండిరి
 అందుఁ = వారిలో, అగ్రమహికిన్ = వెద్దభార్యకుఁ (ని) కృతాభిషేకామహిషీ
 భోగి స్యాన్యస్పృహస్త్రియః (అ) మాధవప్రభుఁడు, లక్ష్మీపతి, రామరాయఁడు, అ
 నగన్ = అనునట్టి, మువ్వరు, నందనుల్ = ముగ్గురుతనయులు, కల్లిరి = జన్మించిరి, ఆదివి
 తీయద్వితీయకుఁ = ఆ రెండవ భార్యకుఁ, నీతన్న, అనగన్, సుతుఁడు = పుత్తుఁడు,
 కల్లెఁ = పుట్టెను, అందుఁ = ఆ పుత్తులలో, అగ్రజుండు = వెద్దవాఁడు, గురవరాయ
 తనూజుండు = గురవప్రభుపుత్తుఁడును, (అగు) మాధవప్రభువరుండు, మానధనుఁడు =
 చిత్రాన్తర్యమే సామ్యుగ గలవాఁడును, సరసచనపన్నగవరుండు = మనోహర మైన
 మాటలచెత శేషుఁడును, వాగ్ధోషిచె శేషుం బోలినవాఁడని యగము.

పాండవాగ్రజుఁడట్లుగఁ = ధర్మరాజువలె, సత్య ... సహితుఁడు, సత్య =
 నిజముతోడను, ధర్మ = సత్కర్మములతోడను, క్షమా = ఓరుపుతోడను, సహితుఁడు =
 కూడినవాఁడును, అగుచుఁ, అవనిఁ = పుడమియందుఁ, కలపద్మనాయకులందుఁ =
 ఉన్న వెలమవారియందుఁ, నిరుపమానవిఖ్యాతిఁ = సాటిలేని ప్రసిద్ధితోఁ, అలరా
 రుఁ = ప్రకాశించు

చ॥ అతనికి రంగమాంబకుఁ గు ♦ లాద్రులరీతి జనించి రాత్మజుల్
 స్తుతమతి గుర్వశౌరియు య ♦ శోనిధి తిర్మలరాయుఁ డార్యన
 మ్మతుఁ డగువెంగళన్న స్పృహ ♦ మాన్యుఁడు రామవిభుండు తిర్మల
 క్షీతిపతి వేంకటప్రభుఁడు ♦ శ్రీనిధి తిమ్మనృపాలమూళియు॥ 45.

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయనికిని, రంగమాంబకుఁ, స్తుతమతి = స్తోత్రము చే
 యబడినూర్చిగల, గుర్వశౌరియుఁ, యశోనిధి = కీర్తిస్థానము (అగు) తిర్మలరా

యఁడు, ఆస్థానముకుండు = పెద్దల కుమారుండు, అగువెంగళ్లు, స్వపమాన్యఁ
డు = రాజుకుం బూజ్యుండు, (అగు) రామవిభండు, తిక్కలక్షీతిపతి, వేంకటప్ర
భుండు, శ్రీవిధి = లక్ష్యకి వాసస్థానమైన, తిమ్మప్పాలమూళియుక్ = తిమ్మరాజ్యశ్రే
ష్ఠుండును, ఆత్మజాత్ = పుత్రుని, కల్యాణలక్ష్మీ = లవంగవలక్ష్మీతిం బోలినరీతి
చేతను, (కల్యాణలవలత ననియధము) నుంచిరి = పుట్టిరి

గీ॥ అలఘువిభవుండు పెనుగురా ధనికుమారు

లందు సౌందర్యవిజితారి ధిందభావ

ఉగుచు నకిలంకీర్తిచే ధిందభావ

మాధవనిభంబు మాధవ ధిందభావండు॥

46.

తెనుగురాజునికూరులందున్, మాధవనిభంబు = విష్ణువుతో సదృశుండు,
మాధవత్వవిభండు = మాధవధూపాంబుండు, అలఘువిభవుండు = గొప్పపదంబులవా
డును, సౌ—భావ = సౌందర్య = తిక్కలక్షీతిమన, విజిత = ఓడింపబడిన, అ—విం
దభావండు = మృగుండు గలవాండు, (అ—విందభావండు = తామరపూవులు
జాణములుగాఁ గలవాండు) (వి) అనిందగుచుండు చూడంబున మమగ్నికానీలోత్పలం
చపంచైతేపం బాణస్యసాయుషా॥ (ఆ) అగుమక్, అకిలంకీర్తిచేక్ష = స్వచ్ఛ
మైక్తిర్తిచేక్ష, ఆతియిల్లెక్ష = గొప్పవాడయ్యె

సీ॥ నాడుగా పెనుగురా ధిందభావ దలయెత్తి

నిజభోగినీభాగ ధిందభావ డయ్యె

నాడుగా దిక్కిరీం ధిందభావ లిచ్చారీతి

నలవశానుగతిచే ధిందభావ మందె

నాడుగా కూర్చితో ధిందభావ గ్రీడావినోదంబు

కైకొనియెచు వృద్ధ ధిందభావ కమరివిభండు

నాడుగా కిటిరాజు ధిందభావ పోడిమి దసప్రియు

రాలితో సుఖలీల ధిందభావ దేలుచుం

ధర్మపరిపాలనమున సం ధిందభావ గిరి

తనదుభుజపీఠమున వసుం ధిందభావ విహించి

తెనుగురాయనిమాధవా ♦ వనివిభుండు

దృఢబలపరాక్రమోన్నతి ♦ నేలుచుండఁ

47.

తెనుగురాయనిమాధవావనివిభుండు = తెనుగురాయనికిం బుత్తుఁ డైనమాధ
 వభూపాలుఁడు, తనదుభుజపీఠమునకే = తనబాహు వసుపీఠయందకే, వసుందరకే =
 భూమిని, వహించి = ధరించి, ధగ్గనాపాలమునకే = న్యాయపరిపాలనచేతను, సంత
 సము = సంతోషము, కలిగి = పొంది, దృఢ.. . న్నతికే, దృఢ = అధికమైన,
 బల = శక్తిచేతనును, పరాక్రమ = శౌర్యముయొక్క, ఉన్నతికే = అధిక్యముచేతను
 ను, ఏలుచుండన్ = (భూమి) పాలించుచుండఁగాక, నాఁడుగా = ఆయన రాజు
 నున్నపుడే కదా, తెనుబాఁపతీఁడు = గొప్పవాఁ డగుసర్వరాజు, తాకే = తాను,
 తలయెత్తి = శిరసునెత్తి, మున్ను బగువుండుటచే శిరసునెత్తవలనులేదయ్యె ఇప్పుడది
 లేదు గావున నెత్తెననిభావము నిజ యుండు = నిజ = తనవాఁగు, భోగిని = నాగకాం
 తలతోడి, భోగనియ్యండు = సుఖమునొందుటయందు నాసక్తిగలవాఁడు, అయ్యెకే,
 నాఁడుగా = అప్పుడే కదా, దిక్కురీంద్రంబులు = దిక్కుల నండుసేమఁగులు, శ్లో॥ ఏరా
 వతఃపుండ్రకోవాసుఃశుముదోంజఃపుష్పదంతస్సాన్వభోమస్సుప్రతీకశ్చన్ద్రగ్రహః॥ ఆ
 ఇచ్చారీతికే = చోరకకుం దగినట్టిరీతిచేత, వశానుగతిచేకే = వశ = ఆదేశమగులయు
 క్క (ని) కిరిణీధేనుకాశా (అ) అనుగతిచేన్ = అనుసరించి పోవుటచేకే, మెలఁ
 గుచుండకే = విరించుచుండెను నాఁడుగా = ఆకాలముననే కదా, వృద్ధకమచి
 భుండు = ముదుఁగి తామేటి తీఁడు, కూర్మియోకే = భార్యయోకే, (ఇష్టముతో నని
 యు నర్థము) కూర్మశబ్దమువూడ శ్రీత్యవితక్యయందు జీవత్యయము రాఁగాఁ
 గూర్మి యనియును వ్రావ్యము రాఁగాఁ గూర్మి యనియు నిష్పన్న మయ్యె క్రీడావి
 నోదంబు = విహారమందలి వేడుకన, కైకొనియకే = పొందెను. నాఁడుగా = ఆకాల
 మందే, కిటిరాజు = అగవరావమూర్తి, తనప్రియురాలియోకే = తనభార్యయో, పోడి
 మిన్ = ఎక్కడనముయో, సుఖలింకే = సుఖమైనక్షీణచేతను, తేలుచుండకే = తృప్తి
 నొందుచుండెను

తేభుండు నాదిసూక్తము ద్విజమును మొదలగునవి భూమిని మోయుచుండె నని
 పురాణములు చెప్పుచున్నవి కాఁబట్టి యవి యెల్లకాలము భూమిని వహించుటచే
 సుఖము చెందుట కవకాశము లేదయ్యె ఇప్పు డీమాధవరాయప్రభువు భూమండలము
 ను దవభుజమువూడ ధరించుటచే మున్ను భూమిని వహించినవియెల్ల క్రితాంతి గలిగి
 సుఖము నొందుచుండె ననితాత్పర్యము ఈప్రభు వెల్లెవారికి సుఖము గలుగునట్లు తన
 బాహుబలమున భూమి నాణ్ణించి న్యాయమునఁ బాలించె ననిఫలితము

క॥ చటులతరవిజయధాటీ

పటుపటహాధమన్ని నాద ♦ పరికంపితది

క్రటకుటిలారిబలుడు వేం

కటపతిరాయడు దనర్పు ♦ ఘనవిక్రిముడై॥ 48.

చటుల.....లుండు చటులతర=మిక్కిలివడిగల, విజయ=జయార్థమైన, ధాటీ=దాడియందలి, పటు = దృఢమైన, పటహా = తప్పెటలయొక్క, ధమన్ని నాద=ఘమఘమలాడు చున్న ధ్వనిచేతను, పరికంపిత=వణకింపబడిన, దిక్రట=దిక్కులయందలి, కుటిల=చెడుస్వభావముగల, అరిబలుడు=శత్రువులయొక్క సైన్యములు గలవాడు, (అగు) వేంకటపతిరాయడు, ఘనవిక్రిముడై=ఎక్కువ పరాక్రమము గలవాడై, తనర్పున్=ప్రకాశించును.

క॥ క్రొన్నెలకన్ననుబున్నమ

వెన్నెలకన్ననుశిరాళి ♦ వన్నులకన్నె

వన్నెలఁజెన్నలరాఁదెం

జిన్నారాయగ్రగణ్యుచిక్కిరి ♦ చిరకీర్తిధరణ॥ 49.

చిన్నారాయగ్రగణ్యుచిక్కిరి = శ్రేష్ఠుఁడైనచిన్నారాయనియొక్కశక్తి మైనపోగడ్డ, ధరణ=భూమియందున్, క్రొన్నెలకన్నను=క్రొత్త కప్పురముకంటె ను, పున్నమవెన్నెలకన్నను = పున్నమనాటి చంద్రకాంతికంటెను, శిరాళివెన్నుల కన్నన్ = తెల్లుగుంపులయొక్కపువ్వులకంటెను, వన్నెల = (తెల్లని) కాంతుల తోణ, చెన్నలరాఁదెన్=ప్రకాశించెను. (వన్నెలచెన్ను = (తెల్లని) కాంతులయొక్కయందనుచేతను తృతీయాధియనప్రథమ అలరారణ = ప్రకాశించె ననియేని చెప్పందగు)

గీ॥ ఎద్దనాయకసత్కులా ♦ భరిణ మగుచు

నిలబుధులఁ బ్రోచి ఖలపక్షి ♦ గలమదంబు

డిందపడఁ ద్రొంచి భూజనా ♦ నంద మెనయా

రామవిభులీల నేలె నా ♦ రామవిభుడు॥ 50.

ఆరామవిభుడు = అచిన్నారాయణముడగు రామచంద్రప్రభువు, పద్మనా
యకసత్కులాభరణము = వెలమవారికి యగుచుండినవంశమున కిలంకారము, అగమకా
బుసలకా = విద్వాంసులను, ప్రోచి = రక్షించి, ఖలపక్షి = దుష్టజనులముదాయమున,
కలమదంబు = ఉన్నగర్వము, డిండుపడక = పోవుట, త్రుంచి = సంహరించి, భూ
జనానందము = భూమియందలి జనులసంతోషము, ఎయకా = అభివృద్ధి పొందగా,
రామవిభులకా = దశరథపుత్రుడు డగు రామనివలసము వంటివలసముతో, ఇలకా =
భూమిని, ఏలకా = పాలించెను, ఇందు రామనివలసము వంటివలసముతో బాలిం
చె ననిచెప్పటచే బద్ధనాయకాగ్రహములు క్లేషకై రామునకు న్యాయము

(రామచంద్ర) పద్మనాయక సత్కులాభరణము = సూర్యవంశమున కిలంకార
ము, అగమకా, బుసలకా = దేవతలను, ప్రోచి = రక్షించి, (ని) భ్రాతృచాన్రసగా
బుధాః (అ) ఖలపక్షి = దుష్టజనులముదంబు = ఖల = జనాభివృద్ధి యగు రావణునినెనానా
యకుఁ డైనభరుఁ డనురాక్షసునియొక్కయొ, (ఇచ్చట గ, ల, ల క భేదము) పక్షి
గళ = రావణునియొక్కయొ, మదంబు = గర్వము, డిండుపడక = అణగగట్టు, త్రుం
చి = వారిద్దఱనుసంహరించి, భూజన్ = సీతను, ఆ యము = సంతోషము, ఎయన్ =
పొందుచుండగా,

ఇలన్ = భూమిని, ఏలన్ = పాలించెను

మున్న సూర్యవంశాలంకారమై దేవతల రక్షింప భరుడు రావణుడు మొదల
గురక్కనులం జంపి సీత కాండ మతిశయింపగా రామవిభుడు భూమి బాలించె
ను. ఈరామవిభుడును వెలమవారివంశమున కిలంకారమై విద్వాంసుల రక్షించి భూమి
జనులకు సంతోషము గల్గ రామనివలసతో బాలించె నితాత్పర్యము

శ్లోపాలంకారము

47 వ పద్యమునం జెప్పబడినచంద్రశారియే యిచట రామశారియని చెప్పఁ బడి
యె ముందుపద్యమునఁ జెప్పబడురామచంద్రశారియొ నీయనయె కావున వెనుకటి
చంద్రశబ్దము నిచట రామశబ్దమునుగూడ నామైకదేశస్వాయమున రామచంద్రశారి నే
చెప్పమున్న వని సందర్భమున గ్రహింపం దగును

క॥ ఆరామచంద్రరాయధ

రామనిదేవి యింది • రాదేవి యనం

గా రుచిరరూపసంకడు

దారిగుణకిదంబ తిన్ను ♦ మూంబ చెలంగున్ || 51.

ఆరాము దేవి = వైసలశేషుడైన రామునిద్రాక్షాపాలునిభార్యయు, రుచి .. కదంబ, రుచిర = మనోహరమైన, రూపసంపత్ = ఎక్కువ క్కడవమున, ఉదాగుణకిదంబ = గొప్పగుణములసముదాయమును గలదియు (అగు) తిమ్మంగి, ఇందిరా దేవియనంగా = లక్ష్మీదేవత, చెలంగున్ = ప్రకాశించును

మ|| నిరతంబుం గులదైవతం బనుచు గుం ♦ తీమాధవుం గొల్చి ను
స్థిరతీం బీరపురాధిరాజ్యవిలస ♦ త్సింహాసనాధ్యాసియై
కరముల్ మోడ్చుచు మన్నెపుందొరలవ ♦ గ్గంబాజ్ఞాన్ వర్తిలక్
సిరితో నేలెడ దెనుంగురాయసుతుడౌ ♦ శ్రీజగ్గరాయండిలక్ || 52.

తెనుంగురాయసుతుడు = తెనుంగురాజు ప్రభునిసమారుడు, బౌశ్రీజగ్గరాయండు, నిరతంబు = ఆసక్తిగలుగునట్లు, పులదైవతంబు = వంశపరింపగచె బూజంపబడు దైవము, అనుచున్, పుంతిమాధవున్ = సీరికాపురముందలి పుంతిమాధవస్వామిని, (ఈ స్వామి పుంతి యనునంతిచె బ్రతిష్ఠితుడు గాని నిమేష గలిగ నందురు) గొల్చి = సేవించి, సుస్థిరతన్ = మిక్కిలి స్థైర్యముతో, సీర .. ధ్యాసియై, సీరపు = సీరికాపురసంబంధమైన, అధి = అధికమైన, రాజ్య = ప్రభుత్వముయొక్క, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహాసన = సింగపుంగుదైవ, అధ్యాసియై = ఎక్కినవాడై, మన్నెపుందొరలవగ్గంబు = (సన్మానించి తా నిచ్చినభూభాగముల సమర్థవించువారిసముదాయము) కరములు = హస్తములన, మోడ్చుచున్ = ముకలించుచున్, దోసి లొగ్గి యనియగ్గము. ఆజ్ఞాల్క్ = (తన) ఆనతియందు, వర్తిలక్ = మెలగుచుండఁగాను, సిరితోక్ = సంపదతో, ఇలక్ = భూమిని, ఏలక్ = వాలించెను.

సీ|| అలికాక్షుకనువెచ్చ ♦ సంటనిరతిరాజు

గురుశాప మొందని ♦ కువలయాప్తుఁ

డవిలోనఁ దొడరి బొం ♦ కనిధర్మజుం డబ్బి

లోన మునుంగనిమం ♦ థానశిఖరి

కుంజమార్పుగ నిచ్చు ♦ కొననికానీనుండు

బంధనం బొందని ♦ సింధురాజు

స్వారాజ్యభోగంబు ♦ వాయనిసురభర్త

పండభావంబు గాం ♦ చనికిరీటి

చారురూపకళాసత్య ♦ ధీరభావ

వితరణగభీరతాభోగ ♦ విక్రమముల

నీతర డన భూతలమున వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

దెనుఁగురాయనికృష్ణరా ♦ యవృషవశాఖి॥

53.

తెనుఁగురాయనికృష్ణరాయవృషవశాఖి = తెనుఁగురాయనిగమాయఁ డగుకృష్ణరా
యవృషశ్రేష్ఠుఁడు, చారు. . . విక్రమములక = చారురూప = సుందర మైనయాకార
ముచేతను, కళా = విద్యలచేతను, సత్య = నిజము (పల్కుట) చేతను, ధీరభావ =
బుద్ధిశైల్యముచేతను, వితరణ = దానముచేతను, గంభీరత = గాంభీర్యముచేతనును, (సు
ఖదుఃఖములం దెలుపువారములు లేకుండుట) భోగ = సుఖాయుధవముచేతను, విక్రమ
ములక = పరాక్రమముచేతను, ఈతఁడు = ఈకృష్ణరాయప్రభువు, (వరుసగా) అలి
కాక్షుకనువెచ్చక = శివునికంటివెట్టను, అంటిరిరిరాజు = స్పృశింపనిమనస్కరుఁడును,
గురుశాపము = ఒజ్జ యైనబృహస్పతివలనిశాపమును, ఒందనికువలయాపుఁడు = పొందని
చంద్రుఁడును, అనిలోకక = యుద్ధమునందుక, తొడరి = యత్నించి, బొంకనిధర్మ
జుండు = అస్మితమాడని ధర్మరాజును, అభిలోక = సాగరిముందున్, మునుఁగనిపం
ధానశిఖరి = మునుఁగనికవ్వపుఁడాయు, పండమాంబుగ = ఒకటిఁ బుచ్చికొని మఱి
యొక టిచ్చుట యగునట్లు, ఇచ్చుకొననికానినందు = దానముచేయని కర్ణుఁడును,
(కన్నెకొడుమ కారునడు) (ని) కానీనకన్యకాజాతః (అ) బంధనంబు = కట్టు
ను, (నేతువు) ఒందనిసింధురాజు = పొందనిసముద్రుఁడు, స్వారాజ్యభోగంబు = స్వ
ర్గసంబంధమైన సుఖమును, పాయనిసురభర్త = విడువనియొల్లఁడు, పండభావంబు =
సపుంసకత్వమును, కాంచనికిరీటి = అనుభవించనియర్జునుఁడును, అనక = అనునట్లు, భూ
తలంబుక = భూమియంద, ప్రఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెక = పొందెను.

మన్మథుఁడు మిగులఁజక్కనివాడ కాని మున్ను దేవతలప్రార్థనచే నీశ్వరునకుఁ
బార్వతిం గూర్చి యత్నించి నపు డాయననేత్రాగ్నిచేఁ గాల్పబడెను చంద్రునకుఁ
గళాసమృద్ధి కలదు, గాని యొకనిమిత్తముచేఁ గురుశాపము నొందెను. ధర్మరాజు
సత్యము పల్కువాడ కాని యుద్ధమున నొకపుడు గురునితో నసృత మౌడెను. మం
దరపర్వతము స్థిగమైనదే కాని సముద్రమును మడించు నపు డది మునిఁగెను. దానము

నం గర్భుడు మిగుల ఎక్కిండ్డు కాని యింద్రుడనక కుండలము నిచ్చునపు డా తిరివలన శక్తింగొని మఱి యిచ్చెను సముద్రుడు మిగుల గంభీరుడని, (అతనిలోతు నేవాను నెఱుంగ రనిభావము) గానిలంకాప్రయాణమున గామునిచే బంధింపబడెను ఇంద్రుడు మిగుల సుఖానుభవము గలవాడ కాని వృత్రాసురుని జంపినపుడు స్వర్గప దమునుండి భృష్టుడాయెను అర్జునుడు మిగుల బరాక్రమవంతుడైనను స్వర్గము న నున్నపు డూర్వసి యిచ్చినకాపమున గొంతకాలము నపుంసకు డయ్యెను. ఇట్లు వైవారియందు గుణములు దోషములు కలసి యుండెను. మన్మథుడు మొదలగు వారి యందుఁ గలచక్కఁదనము మొదలగునవి యారాజునందును గలవు, గారి వారియం దుఁ గలదోషములు లేవని తాత్పర్యము.

ఇందు రాజునకును మన్మథుడు మొదలగువాఁకిని జక్కఁదనము మొదలగువా నిచే నామయమును, శివునికంటిమంట నంటమి మొదలైనవారిచే వైలక్షణ్యమును స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకకాలంకారము

గీ॥ అమరర్షురి నిందునందుల ♦ నడహాసిందె

రహిఁదెనుఁగురాయఁతుఁ డగు ♦ రంగశాయి

నరవరునిక్తీర్తి తద్దైర్వి ♦ గరిమ తలిచె

నవివరము తత్ప్రతాప మ ♦ య్యవినిమించె॥ 54.

తెనుంగురాయ సుమేడు = తెనుంగురాయనికి ప్రియుడు, అగుంగ శాయిసర వరుక్తీర్తి = అంగంగ రాయప్రభువు మొక్కయశము, అమరర్షురి = ఆకాశగంగన, ఇందునందుల = చంద్రునిని, (శివువాహనమైన) వృత్రమునును, రహిఁ = బాగు గాను, శలిచె = జయించెను (మిగులస్వచ్ఛ మైక్తీర్తి గలవాఁ డనియర్థము) త ద్దైర్విగరిమ = ఆయన ధైర్యముయొక్క గొప్పతనము, అగరిమ = (పరవ్రతములలో శ్రే య్తమైనదాని) మేరుప్వతమునను, దత్ప్రతాపము = ఆయన తేజము, అయ్యరి = (ఆ + అవి అయ్యరి) ప్రసిద్ధిఁ డగునూర్వరిని, మించె = అతశయించెను (ని) అ వయ్యైతిమేషాః (అ) (ధైర్యముచే మేరువున, ప్రతాపముచే నూర్వరి నీవృథు వు జయించె ననియర్థము.)

క॥ వారిలలోపల సగ్గిజుఁ

డై రాజులుచున్నమాధ ♦ వాధిపునకుఁ దే

పేరులు సిరిధరణియుఁబలె

నై రొగి జానకియుఁ గోన ♦ మాంబామణియు॥ 55.

వారలలోపల = వైశాఖ శిష్యులైన తెనుగురాయనిపుత్రిలలో, అగ్రజుండు = పెద్ద
వాండు, ఐ, రాజులు మున్నూ మాధవాధిపునకుం = ప్రకాశించుమాధవరాయప్రభువునకు,
(మాధవాధిపునకుం = విష్ణునకు) సిరిధరణియుఁబలె = లక్ష్మీదేవివలెను, భూదేవి
వలెను, జానకియుం, కోనమాంబామణియుం, దేవేరులు = భార్యలు, ఒగి = క్రమ
ముగా, విరి,

ఉపమాలంకారము

చ॥ అతనికి జానకీతరుణి ♦ యందు జనించె దెనుంగురాయభూ

పతి రహిఁ గోనమాంబ యను ♦ భామినియందు జనార్దనాహ్వయ

క్షితిపతి పుట్టె నందుఁ జర ♦ కీర్తియు సద్విజయవభక్తియు

ద్యుతభుజశక్తి ధర్మరతిఁ ♦ బూనె దెనుంగునృపాలుఁ డున్నతి॥

అతనికి = ఆమాధవరాయప్రభువునకు, జానకీతరుణియందున్ = జానకి యను
భార్యయందున్, రహి = బాగుగాను, తెనుగురాయభూపతి, జనించెన్ = పుట్టెను.
కోనమాంబ యనుభామినియందున్ = కోనమ్మ యనుచార్యయందున్, జనార్దనాహ్వయ
క్షితిపతి = జనార్దనుఁ డను పేరు గలప్రభువు, పుట్టెన్, అందున్ = ఆయిద్దఱలోన్,
తెనుంగునృపాలుండు, చిక్కిరియున్ = స్థిగమైన పొగడికయును, సద్విజయవభక్తి =
మంచిబ్రాహ్మణులందు దేవతలందు ననురాగమును, అద్యుతభుజశక్తి = ఆశ్చర్యకరమైన
బాహుబలమును, ధర్మరతి = సత్కర్మములయందు దాసక్తిని, ఉన్నతి = గొప్పత
నముతో, బూనె = ధరించెను

ఆమాధవరాయనికిఁ బెద్దభార్యయందు కొకకొమరుఁడును రెండవభార్యయందు కొక
కొమరుఁడును గలిగిరియు నందుఁ బెద్దకుమారుండు కీర్తియు దేవప్రాహ్లాదభక్తియు
గల్గి ధర్మసత్తుడై వర్తిల్లె ననియుం దాత్పర్యము

మ॥ రణకోలాహలగర్జితాహితభటా ♦ భ్రత్రేశీర్షుంఝాపినా

రణమై వైరినగంధసింధురథరా ♦ ధృద్వంసదంభోవిజృం

భణమై ద్విద్రహరాభిమానతిమిర ♦ బిద్ధుఁచిచంఢోసృగిం

ఖణమై యొప్పుజనార్దనాధిపభుజా ♦ గ్రస్తోగ్నిఖండం బని॥ 57.

జనార్ద ఖడ్గంబు = జనార్దనాధిప = జనార్దనుఁ డను పేరుగల ప్రభువుయొక్క, భుజాగ్ర = చెయియందు, స్థ = ఉన్న, ఉగ్ర = భయంకరమైన, ఖడ్గంబు = కత్తి, అనిఁ = యుద్ధమునందఁ, రణ . ప్రసారము, రణ = యుద్ధమునందు, కోలాహల = కేకలనెడు, గర్జిత = ఉలుములుగల, అహితభట = శత్రువైనవలనెడు, అభ్ర = మేఘములయొక్క, శ్రీణి = సముదాయమునకుఁ, యుంర్భూప్రసారము = నాలియొక్క సంచారము, వి, వైరి ... జృంభణము, వైరి = పగ వారియొక్క, సగంధ = మదముతోఁగూడిన, సింధుర = గజములనెడు, ధగాధ్ర = పద్మతిములయొక్క, ధ్వంస = నాశము చేయుటయందు, దింభోజీజృంభణము = వజ్రాయుధనికాసము, వి, నిష్పహ... ఖగమై, నిల్వ = విరోధులయొక్క, దహ = వ్రాద మునందలి, అభిమాన = గర్వమునెడు, (బలైశ్వర్యాదులచే దాను గొప్పవాడె నుకొనుట గర్వము) తిమిర = అంధకారమునకు, బ్రీర్ష = నూర్వలయొక్క, ప్రపండ = తీక్షణమైన, ఉగ్ర = కిరణములయొక్క, రింఖణమై = ప్రసారమై, రిప్ప్వ = ప్రకాశించును

మాధవరాయనిగిల్పియి పుత్రిఁ డగుజనార్దనరాయనిఖడ్గము యుద్ధమునందుఁ గేకలనునులుములు గలపగ వారిబంటును నాయువు మేముముంఁబోలె గణిమె ననియును శత్రులమదగ జములను వజ్రము కొఁపింపఁ జరింపఁజేసె ననియును గగ వారినిగిల్పియును నూర్వకాంతి చీకటింబోలె నివారింపె ననియును దాన్పియును

ఇందు ఖడ్గమునందు వాయుత్వము మొదలైన వాగోపేందుట ల శత్రువుల నందు మేముత్సాహము మొదలగువి కాణము లగుటచే మాలారూపమై పరంపరరూపకాలంకరము

క॥ హరిశౌర్యఁ డజనార్దన

ధరణిపతి గనియె సుతుల ♦ ధర్మాదికయం

చురువిఘవస్థవిష్టుస్థ

వరు వేంకటకృష్ణరాయ ♦ వసుధారిమణి॥ 58.

హరిశౌర్యఁడు = సింహపరాక్రమముగలవాడు, (ని) యమానిలేంద్రచంద్రార్కవిష్ణుసింహంకువాజిషు శుకాహికపితేషుహరిర్నాకపితేత్రిషు (అ) ఆజనార్దనధరణిపతి = ఆజనార్దనప్రభువు, ధర్మాదికయందఁ, ఉరువిభవజిష్టుఁ, ఉరువిభవ = గొప్ప యైశ్వర్యముచేతను, జిష్టుఁ = ఇంద్రుని (బోలినవారిని) విష్టుస్థవరుఁ = విష్టురాయనిని, వేంకటకృష్ణరాయవసుధారిమణి = వేంకటకృష్ణరాయఁ డను పేరు గల పుడమి తీనిని, సుతుల = పుత్రులను, కనియె

క॥ ఆ రామచంద్రరాయ

త్మోరమణుడు తిమ్మమాంబి ♦ కారత్నమునం

దారూఢయశుని మాధవ

భూరమణుని నారసింహ ♦ భూవిభుఁ గనియె॥ 59.

ఆ రామచంద్రరాయత్మోరమణుడు = ఆరామచంద్రరాయప్రభువు, తిమ్మ
బికారత్నమునందుఁ = శ్రేష్ఠురా లగుతిమ్మాంబయందుఁ, ఆదూఢయశుఁ = ప్రసిద్ధ
మైసకీర్తిగల, మాధవభూరమణుఁ = మాధవరాయనిని, నరసింహభూవిభుఁ = నరసిం
హరాయనిని, కనియె॥

సీ॥ రామచంద్రావని ♦ రమణున కనుజుడై

పరగుక్ష్మస్థారాయ ♦ సరవరుంప

సర్వమాంబికయందు ♦ జతురుల వేంకిట

రాయవిభుఁ దెనుంగు ♦ రాయఘనుని

గనియె నం దగ్గిజం ♦ ఉనుపమబల్కైర్వ

శౌర్యకాంభీర్యసౌం ♦ ఉర్వికిలితుఁ

డగుమ సర్జిజనా ♦ కమరభూజంబన

దాతృత్వమహిమ వి ♦ బ్యాతిఁ గాంచె

రెండవకుమారుఁ డలరె ను ♦ ద్దండశిక్తి

రెండవ కుమారుఁ డనఁగఁ గో ♦ దండముక్త

చండకాండప్రకాండవి ♦ ఖండితారి

మండలుం డిద్దవై భవా ♦ ఖండలుండు॥

60.

రామచంద్రావనిరమణుఁడు = రామచంద్రనామము గలప్రభువునకుఁ, అను
జుడు = తమ్ముడు, వి, పరగుక్ష్మస్థారాయనిపరుఁడు = ఒప్పెడుక్ష్మస్థారాయప్రభువు,
సర్వమాంబికయందుఁ, జతురులఁ = నేర్పరులను, వేంకిటా రాయవిభునిఁ, తెనుంగు
రాయఘనునిఁ, కనియె, అందుఁ = ఆయిద్దఱు, అజ్ఞుండు = జ్యేష్ఠుఁడు, అను
పమ.... కలితుఁడు, అనుపమ = సాటిలేని, బల = శరీరశక్తితోడను, శౌర్య = పరా
క్రమముతోడను, కాంభీర్య = గంభీరతతోడను, సౌందర్య = చక్కదనముతోడను,

కలితుడు = కూడుకొన్న వాడు, అగుచున్, అర్థిజవాళికిన్ = యాచకజనసముదాయమునకున్, కల్పభూజంబునన్ = కల్పవృక్షమనునట్లు, చాత్వత్వమహిమన్ = దానము యొక్క గొప్పతనముచేన్, విఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెన్ = పొందెను రెండవకు మారుడు, కోదండ . . . మండలుండు, కోదండ = ధనుస్సునుండి, ముక్త = విడువఁబడిన, చండ = తీర్క్తుమైన, కాండప్రకాండ = ప్రశస్త మైనబాణములచేతను, విఖండిత = ముక్కలు చేయఁబడిన, అరిమండలుండు = శత్రుసముదాయము గలవాఁడును, ఇద్ధ . . . ఖండలుండు, ఇద్ధ = దీప్తమైన, వైభవ = ఉపవచెతి, అఖండలుండు = ఇంద్రుఁడును, (ఇంద్రుంబోలినవాడయిర్థము) (అయి) ఉద్ధండశక్తిన్ = గొప్ప శక్తిచేతను, (శక్తి కుమారస్వామియాయుధమును, శరీరబలమును) రెండవకు మారుడనఁగా = మఱియొక కుమారస్వామివలె, అలరెన్ = ప్రకాశించు

ఉపమాలంకారము

३॥ ఆరామచంద్రరాయకు

మూరులు సమరమున హరికు ♦ మూరులు లీలన్

మూరులు చిరిభూతిం గా

మూరులు దాసమున రవికు ♦ మూరు లరయఁగాన్॥

ఆరామచంద్రరాయకుమారులు, అయఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్, సమరమునన్ = పోరియందున్, హరికుమారులు = అర్జునులు, (సింహపుంబిల్ల లనియేని యర్థము) లీలన్ = విలాసములందున్, మూరులు = ముగ్ధులు, చిరిభూతిన్ = శాశ్వతైశ్వర్యము నందున్, కామారు = శివులు, దాసమున్ = ఈవియందున్, రవికుమారులు = కర్ణులు, (అగుదురు) ఉల్లేఖాలంకారము

వ అందు

సి॥ ఉపమందుఁ జేర్చుక ♦ చరమాంగమునఁ జెర్చు

కొనుపల్లదాసరిఁ ♦ గూడి నేల

బహుమదోన్మత్తతఁ ♦ బిబలి మే నెఱుంగని

యాశాంతకరులన ♦ ఖ్యం బ చేల

పటుభోగినులఁ గూడి ♦ కుటిలవృత్తిఁ జరించు

సలభజుగాధిపు ♦ చెలిమి యేల

కదలలేక మహాశ్మః ♦ హృదయాప్తి జడతఁగై

కొనునహార్యాభితో ♦ నెనయ నేల

యనుచుఁ గమరహరిద్విర ♦ దాధినాథ

కులగిరులకూటములు రోసి ♦ లలితరాగ

సుగుణసద్వృత్తవిమలాత్మ ♦ శోభి మాధ

వాధపుభుజంబున వసించె ♦ నవనికాంత॥

62.

అవనికాంత = భూమి యనుశ్రీ, ఉగముందుక = భుజమధ్యముందున, చె
 గ్నక = హృదయ, సరిమాండుక = వీరపుండక, చేర్చుకొనులదారిక = ధరిం
 చెడుతాఁజేటతేలిని, కూడన్ = కలియుట, ఏల = ఎందులకున్, నల్లని దాసరివాని ని
 యునగము (వక్ష మిచ్చి యాలింగము చెసికొనక వీరపున నెక్కించుకొనినవారిం
 గూడిన బ్రయోజనము లే దనియర్థము) ఆదిహృత్ము వీరపున భూమిని ధరించు
 ననిభావము. బహుమనోహరితన్ = బహు = అధికమైన, మద = క్రొవ్వనెగు, (గర్వ
 మనియు నర్థము) ఉన్మత్తతన్ = వెట్టిచెతను, ప్రబలి = అతిశయించి, మేను = శరీర
 మును, ఎలుగని = తెలియని, ఆశాంతకరుల = దిగ్గజము లను నాశావిఘ్నములయొక్క,
 (ఆశ = దిక్కు, కోర్కె) సఖ్యంబు = చెలిమి, అది = ఆసఖ్యము, ఏల = ఎందునకుక,
 (ఉపయోగించుచు) (గర్వముచే నెడలెలుగని యాశానాశము చెయువారిమై
 త్రివలనం బ్రయోజనము లే దనియర్థము) మదముచే మే నెలుగని గుక్కడచూ
 యున్న దిగ్గజములచెలిమి నిష్ప్రియోజన మనిభావము పటుభోగియలక = పటు = నే
 ర్వఁగఁజైలగు, భోగియలక = నాగకాంత లనెడుభోగిశ్రీలను, (వేశ్యలను) కూడి =
 కలిసికొని, కుటిలవృత్తిక = వంకరడక లనెడుచెడువడవడిచెతను, సరించు
 చెలిమి, చరించు = చంచరించెడు, అల = ప్రిసిద్ధఁడైన, భుజంగాధిపు = శేఖర డనువిట
 కానియొక్క, చెలిమి = స్నేహము, ఏల = ఏమి లాభ మిచ్చుచు (వేశ్యలం గూడి చె
 డువడవడి గలవిటకాండచెలిమి గూడ దనియర్థము) నాగకాంతలం గూడువక్రగతి
 గలశేఖరిచెలిమి యుక్తము గా దనిభావము. కదలలేక = సంచరించుకై లేక, మహా
 శ్మహృదయాప్తిక = మహత్ = గొప్పలగు, అశ్మ = రాలవంటి (రాల నెడుననియు
 నర్థము) హృదయాప్తిక = మనసు గలుగుటచెతను, జడతన్ = కదలలేమి యనుమొఱ
 కుఁదనమును, కైకొనునహార్యాభితోక = కైకొను = గ్రహించెడు, అహార్యాభితోక =
 పర్యతనముదాయముతోన్, ఎనయన్ = పొందియుండుట, ఏల = ఎందునకు, (కదల

దగినశరీరశక్తి లేనికరినహృదయు లగుమాధులనెయ్యము తగ దనియధము) స్థావరము లగుపర్వతములతో సంబంధము తగ దనిభావము అనుచుఁ = ఇట్లుఁజూచుచు, క మర.....కూటములు = కమర = కూర్చుముక్కయు, హరి = సర్పరాజయొక్కయు, ద్విరదాధిపాధ = ఏనుఁగులయొక్కయు, కులగిరుల = కులపర్వతములయొక్కయు, కూటములు = స్నేహములను, రోసి = విడిచి, లలిత ...భుజంబునఁ = లలిత = మృదువైన రుఁడును, రాగ = ప్రేమచేతను, సుగుణ = మంచిగుణములచేతను, సద్వృత్తి = మంచి నడవడిచేతను, విమలాత్మ = నిర్మల మైనమనసుచేతను, శోభి = ప్రకాశించెడు, మాధవాధిపు = మాధవరాయప్రభువుయొక్క, భుజంబునఁ = భుజమునందఁ, వసించెన్ = నిలెను

కూర్మము రాగిల్లక విముఖమయ్యెను (ఆశాంతకరు లాశాంతకరులు. దిద్దిజము లాశావిఘాతము చేయునవి.) శేషుఁడు కుటిలవృత్తి కిలవాఁడు పర్వతములు మిగులం గరినములు కావున భూనంత వానినెయ్యమును రోసి తనయందు రాగము, మంచిగుణములు సత్త్వవర్తనము, మంచిమనసుఁ గలమృదువైన దైవయారాజయొక్క చేతియందు వసించె ననితాత్పర్యము

శిష్టరూపకానుప్రాణితవృత్తికెకాలంకారము

క॥ సరసాలంకారధ్వని

భరితాంధ్రవచోవిలాస ♦ వాసవదత్తా

పరిణయకృత్తికిం బతియై

వరకీర్తి వహించె మూధవ ♦ ప్రభుఁ డుర్విక్॥ 63.

మాధవప్రభుఁడు, సరసా .. కృత్తికిఁ = సరస = శృంగారాదిరసములతోడను, అలంకార = ఉపమాద్యలంకారములతోడను, ధ్వని = వ్యంగ్యాద్యముతోడను, భరిత = నింపఁబడిన, ఆంధ్రవచోవిలాస = తెలుఁగుపదములసాగుసుగల, వాసవదత్తాపరిణయకృత్తికిఁ = వాసవదత్తాపరిణయ మనుగ్రంథమునకుఁ, పతియై = నాయకుడై, ఉర్విక్ = భూమియందఁ, వరకీర్తి = మంచియశమును, వహించెన్ = సంపాదించెను.

ఈప్రభువు సంస్కృతమున సుబంధు వసుకవి రచించినవాసవదత్త (వాసవదత్త యనుస్త్రీయొక్కవివాహాదలను వర్ణించుప్రబంధము) యనుగద్యకావ్యమును దెనిగింపఁ జేసి దానికిం గృతినాయకుఁ డయ్యె ననియర్థము.

చ॥ లలి మెఱుఁ గొప్పకొప్పు చప ♦ లాలతఁ గెల్వఁగ నోపురూపు మేల్
 చెలువముఁ బూనుకొను గడుఁ ♦ జెన్నగుకన్నులు దూపుఁజూపులు
 గలిగి లసద్గుణంబు నెసఁ ♦ గల్ సరిసింహస్వపాలుమూపునం
 దలరుధనుర్మత్తలిక భు ♦ జాశిత యాజయలక్ష్మీకైవడిన్ ॥ 64

ధనుర్మత్తలిక = శ్రేష్ఠమైనపు, (ని) మత్తలికామగ్యకాప్రికాండముద్వత్త
 ల్లకొ (అ) మెఱుఁగొప్పకొప్పు = (తళితళలాడుకాంతిచే) మరోహర మగునగ్రబా
 గ మనెకళవాశము, (వి) కొప్పుఁ దగుఁజూపాగ్రము సెప్పగుధమ్మిల్లమును
 ఆం స లాలతఁ = మెఱుపుఁదిను, గెల్వఁగల్ = జయించుటను, ఓపురూపు =
 తగినయాకాశమును, ఇంట వృద్ధధూర్జాదిశబ్దము లకాంతము లయ్యును దెలుఁగన
 నుకాంతములుగ పైము వ్యవహరింపఁ బడునని యాధ్వణుఁడు చెప్పటచే రూప
 శబ్ద ముకాంత మయ్యెను

మేల్ గెల్వనుక్ష = ఎ' గ్రహ యందమును, పూనుకొను = ధరించుగింటినడు మ
 నెడునడుమును, కడుఁ = మిక్కిలి, జెన్నగుకన్నులు = మరోహరము లగునగుపులక్రిం
 దిగుంట లనెడి సేత్రిములును, దూపుఁజూపులు = బాణము లనెడుదృష్టిప్రసారముల
 ను, కలిగి = పొంది, కలుగుధాతు విట సకగ్రకము లసద్గుణంబును = ప్రకాశించునారి
 యనుగ్రహము, ఎఁగల్ = శోభిల్లఁగా, భుజా కైవడిన్ = భుజాశిత = బా
 హుపరాక్రమము నాశ్రయించినది, బౌజయలక్ష్మీకైవడిన్ = అగుజయలక్ష్మీవలె, నర
 నింపాస్పనాలుమూపునం దల్ = సరిసింహస్రభువిబుజముంపు, అలరుక్ష = ప్రకాశించు
 న శ్శైలరూపకాలంకారము

జయలక్ష్మీ యాయనవాహుపరాక్రమము నాశ్రయించి యాయనయొద్ద నుండె
 ననియును దానికి మూలమై ధనువు పరాక్రమముం దెలుపుచు బుజమున నేలుచుండె
 ననియుం దాత్పర్యము

చ॥ అతులితధైర్యమేరునగ ♦ మై జనియించె నృసింహశౌరికి
 వితతయశోధురంధరుఁడు ♦ వేంకటరాయఁడు శౌర్యసూర్యసం
 హృతకితవాహతస్రత ♦ హృత్కుహరాంచదఖర్వగర్వగా
 ధతమతమస్సమాజుఁడు దృ ♦ ధప్రతిభుం డతఁ డెలె ధారణిన్ ॥

55

స్పృహ శౌచిత్వం = వివాదటివ నింపాప్రభువునకు, విశిష్టమార్గమునందు, వితత = అంతటను వ్యాప్తమైన, యశః = కీర్తియుక్తి, సుంధునందు = భాగమును పొందినవాడు, కీర్తిమంతుడనియర్థము చేసెటరాయుడు, అతులి = అతి విత = సాటిలేని, హృదయ = భీతిచేతి (మనశ్శైలియుచేత) మేరునగుమై = మేరుపర్వతమై, జనించెక = పుట్టెను శౌర్య .. . పుమాజుడు, శౌర్య = పరాక్రమమునెడు, సూర్య = సూర్యునిచే, సంస్కృత = సంతిపంచేయఁబడిన, కితవ = కిపలులగు, అహిత = శత్రువులయుక్తి, ప్రతత = అధికమైన, వ్యాప్తిహృ = వ్యాపయగూఁడయందు, అంత = ఒప్పుచున్న, అభ్యుదయ = విస్తారమైన, గర్వ = దృఢమనెడు, గాఢత = మిక్కిలిదట్టమై, తమస్సుమాజుడు = చీకట్లముదాయము గలవాడు, (సూర్యుడెంతకాముం బోఁ గొట్టునట్టిరాజు శత్రువులగర్వముం బోఁగొట్టు ననిభావము) దృఢప్రతిభుడు = ఎక్కువ ప్రజ్ఞగలవాడును, (అగు) అతిడు = అవేంకిటగాయఁడు, ధారణిక్ = భూమిని, ఏకైక్ = తిండియనంతము) పాలించెను రూపకాలంకారము

సి॥ ఆత్మం హస్తశ్రీకుం ♦ హగుట నప్పియ్యట

దత్తీతామసాలపిన • తగడియె

పూర్వోక్తంబుననుచు • భూవిభునకు ద్వితీ

యూల్స్ ౦ వైసనీ ♦ లాడ్రిప్పపురి

రెండవ పుస్తకం ౧ • పండితమిత్రులు ౧

దంపితశత్రుగి డ • భువశౌర్య

ఉత్తరాలాది జనులకు ♦ సమర గోరు గానము

డెచువనువిభవ్రాడు ♦ వినూతన ధర్మము

హిందూ ధర్మా కౌముదీ ♦ లలిత గురుఁ

బ్రజలు సుఖముగా విబుధి ♦ స్వస్థు సుఖము

జెనరాలు వలించి రాజ్యపా ♦ లు మొనర్చె

హరినిభుం డేరి ! బుచ్చనా ♦ హ్యాయవిభుం డేరి

66.

ఆతండు = వేంకటరాయప్రభువు, అచ్చుత్తరి = కొమరుల లేచివాడు, అనుటకొకావుటచేత, అప్పిమ్మటకొకతరియనంతరకాలమున, తల్పితామహుపసరిండ్రి = అతినితాతరిండ్రికిందన్నుడు, విజ్ఞానోద్ధి = సీనిభూవిభునకొక = ముప్పరిచెందవ

పద్మమునం శిష్యుఁబడిన నరసింహప్రభునకుఁ, ద్వితీయాత్మజాండు = రెండవపుత్తుఁడు, వినోబాద్విప్యపునిరెండవపుత్తుఁడు = నలువదియాఱవపద్మమునం శిష్యుఁబడిననిలాద్రిప్రభువునకు రెండవకుమారుఁడు, బుచ్చ నావ్వాయవిభుండు = బుచ్చన యను పేరుగలప్రభువు, పండితమిత్రుండు = విద్వాంసులకు నెయ్యుఁడును, దండితశత్రుండు = శిక్షింపఁబడిన శత్రువులు గలవాఁడు, (ఎవ్వనిచే శత్రులు దండితులలో యతఁడు దండితశత్రుఁడు.) అఖండశౌర్యుఁడు = అధికమైన పరాక్రమము కలవాఁడును, (ఎవ్వని కఖండమైన శౌర్యము కలదో యతఁ డఖండశౌర్యుఁడు) అఖిలార్థజనులపక్ష = ఎల్లయాచకులకును, అమరభూరుహనిభుండు = కల్పవృక్షముతో సమానుఁడును, (అమర = 'దేవతలయొక్క, భూరుహము = వృక్షము) వాసినిభుండు = విష్ణుకోడ దుల్యుఁడును, అనుపమవిభుండు = సాటిలేనిభవము గలవా ఁడును, విశుత్త్యుఁడు = స్తుతింపఁబడిన శ్రేయము గలవాఁడును, అగుచున్, ధర్మార్థకామంబులు = త్రివర్గము, అతిశయింపజే = వృద్ధియగునట్లును, ప్రజలు = తన దేశమందలిజనులు, సుఖయింపజే = సుఖపడునట్లును, విబుధవర్గము = దేవతలసముదాయము, చుతింపజే = స్తోత్రము చెయునట్లును, దైత్యులు = దుష్టులు, చలింపజే = భయపడి తొలగిపోవు నట్లును, రాష్ట్రపాలనముజే = దేశసంరక్షణమును, ఒకర్యజే = చేసెను, జౌర = ఎంతయాశ్చర్యము

క॥ పాండవులు బుచ్చనవిభుఁ డరి

విందపురిందరహాయేందు ♦ విశ దాభిధుని

కుందశతానందసుతా

మందశతానిభక్తీర్తి ♦ మహిమోన్నతులజ్జ॥

67.

బుచ్చనవిభుఁడు, అనింద . మోక్షతులజ్జ, అనింద = తెల్లదామరపువ్వులతోడను, పురందరహయ = ఇంద్రునిగుఱ్ఱముతోడను (ఊగిసముద్రమునం బుట్టిన యుచ్చైశ్రవ మను పేరుగల తెల్లగుఱ్ఱముతోన్) ఇందు = ఇంద్రునితోడను, విశదాభధుని = స్వచ్ఛమైనయాకాశగంగతోడను, కుంద = మెల్లపూవులతోడను, శతానంద సుత = నారదునితోడను (శతానంద = బ్రహ్మయొక్క, సుత = పుత్తుఁడు) (ని) శతానందశ్చతర్ధులిర్విరించోజోవిరించనః (అ) అనింద = అధికమైన, శతార = వజ్రాయుధముతోడను, (శత = నూలు, అర = అంచులుగలది.) నిభ = సమానమైన, కీర్తి మహిమోన్నతులజ్జ = కీర్తియొక్క గొప్పతనమును, గౌరవమును, పాండజ్జ = సంపాదించెను.

గీ॥ ఆశమాదికనిధియాతః ♦ డాశమాంబ

యందు నందనుఁ గాంచె నా ♦ నందనంద

నసమమూర్తిని జగదంచ ♦ దసమకీర్తిఁ

జిన్నమాధవరాయు నా ♦ శ్రీతవిధేయు॥

68.

ఆశమాదికనిధి = ఆ = ప్రసిద్ధ మైన, శమ = ఓర్పు, (మనసును వశపఱచుకొనుట యనియర్థము) ఆదిక = మొదలగువానికి, నిధి = ఉనికిపట్టు, ఆతఁడు = ఆమిచ్చప్రభుఁడు, ఆశమాంబయందుక, ఆనందనందనసమమూర్తిక = ప్రసిద్ధుఁ డగుకృష్ణనితో, దుల్యమైకయాకారము గలవానిని, జగదంచదసమకీర్తిక = ప్రపంచమునందుఁ బ్రకాశించు సాటిలేని కీర్తిగలవానిని, ఆశ్రీతవిధేయుక = ఆశ్రయించినవారికి వశుఁడగువానిని, చిన్నమాధవరాయుక, కాంచెక = కనెను

ఇందు మాధవరాయు ననుచోట రాయశబ్దము మఱాదిగములలోనిదేమైన సుత్యము రాదు. మఱియు ద్వితీయాదిలంపిని గాగమును నిత్యముగ రావలయును కావున నీరాయశబ్దము సంస్కృతసమముగాని తెలుఁగుశబ్దము కాదు. గమక నిదియును రాముక, హరుక, అనునదివలెనే సాధువని యెఱుంగునది

కి॥ చినమాధవరాణ్మణి గ నె

ననఘుఁ బెదమహిపతిరాయు ♦ నాతఁ డనుటఁ డా

ట నతనిపెదతాతకు నం

దనుఁ డగునీలాద్రిస్థపతి ♦ ధారణి నేలెన్॥

69.

చినమాధవరాణ్మణి = శ్రేష్ఠుఁ డగుచిన్నమాధవరాయఁడు, అనఘుక = దోషము లేకుఁగని, పెదమహిపతిరాయుక, కనెక, ఆతఁడు = ఆపెదమహిపతిరాయప్రభువు, అనుటఁడటాక = కుమారులు లేనివాఁడగుటచేత, అతనిపెదతాతకుక = మహిపతిరాయనితాత యగుమిచ్చప్రభువున కన్న యగునరసప్రభువునకుక, (నరసప్రభువు నలువదియాఱవపక్షమునం జెప్పఁబడెను) నందనుఁడు = కుమారుఁడు, అగునీలాద్రిస్థపతి, ధారణిక = భూమిని, ఏలెక = పాలించెను

గీ॥ అవ్విభుండు జగ్గ ♦ మాంబవలనఁ బెద్ద

వేంకటవిభు నెట్టి ♦ వేంకటపతి

బుచ్చివేంకటాధి ♦ పుని ముద్దువేంకట

ప్రభునిఁ గనియెఁ బుణ్య ♦ విభవ మెసఁగ॥

70.

అవిభుండు = అసీలాదిప్రభువు, జగ్గమాంబవలనక, పుణ్యవిభవము = పుణ్యా
తిశయము, ఎసఁగక = ప్రకాశింపఁగాను, పెద్దవేంకటవిభున, ఎట్టవేంకటపతిక, బు
చ్చివేంకటాధిపునిన్, ముద్దువేంకటప్రభునిక, కనియెక

న. అందఁగఁజుండు = ఆపలుగురిలోఁ బెద్దవాఁడు.

మ॥ ఘనుడై యాపెదవేంకటప్రభుఁ డొగిన్ ♦ ఘోమండలం బేలె స

జ్జనరఘోపరుఁ డై మహోగ్రివిపురా ♦ ట్సంగ్రామగాండీవి యై

వినయోపేతనితాంతదానమహిమా ♦ విరూఢతనస్కీర్తిచం

దనచర్చాధనశీకృతాఖిలహరి ♦ ద్బాలాకపోలాళి యై॥

71.

ఆపెదవేంకటప్రభుఁడు, ఘనుడై = దిట్టపు గలవాడై, సజ్జ . . పరుడై =
సజ్జః = మంచివారియొక్క, రఘో = కాపాడుటయందు, పరుడై = ఆసక్తి గలవాడై,
మహో.....గాండీవియై, మహోగ్రి = మిగులభయంకరముగ, రిపురాట్ = శత్రురా
జులయొక్క, సంగ్రామ = యుద్ధమందు, గాండీవియై, అర్జునుడై, (గాండీవ మనువి
ల్లుగలవాఁడు గాండీవి. ఈనాపము మున్ను విశ్వకర్మచే బ్రహ్మకై నిర్మింపఁబడియె.
పిమ్మట నతనినుండి ప్రజాపతియు, వానశలన నిండ్రుండు, నతనివలన సోమండుఁ జం
దునివలన వరుణుండును బ్రచేతసునివలన నగ్నియు గలిసిందిరి. పిమ్మట ఖండనం
బేర్చునపు డగ్ని జేవుం డర్జునున కిచ్చెను) ఈరాజు గణమున నర్జునుండుంబోలె మిగుల
సేర్పరి యనిభావము. వినయో. . కపోలాలియై, వినయ = అడఁకువతో, ఉపేత =
కూడిన, నితాంత = ఎడతెగని, దానమహిమ = దానాధిక్యముచేతను, అవిరూఢత = ఉత్ప
న్నమైన, సత్కీర్తి = మంచియశస్సనెడు, చందనచర్చా = గంధపుంబూతచేత, ధనశీ
కృతి = తెల్లవిగఁ జేయఁబడిన, అఖిల = సమస్తమైన, హరిత్ = దిక్కులనెడు, బాలా =
స్త్రీలయొక్క, కపోలాలి = గండప్రదేశములయొక్కసముదాయములు గలవాఁడు, వి,
అడఁకువతోఁ గూడినదానముచే నెల్లదిక్కుల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.
కీర్తి తెల్లనిది యనికవిసమయము. ఒగిన్ = క్రమముగాను, ఘోమండలంబుక = భూ
మండలంబును, ఏలక = పాలించెను.

క॥ పెదవేంకటవిభుతేజము

నుదితయశము జగమునందు ♦ నుప్పొంగఁగ వి

ల్లిది యనిపూనఁ గడఁగు ని

ల్లిది యనినివసింపఁ దలఁచు ♦ వృషభాంకుఁ డొగిగ॥

పెదవేంకటవిభుతేజముక = పెదవేంకటరామనిప్రతాపమును, ఉదితయశముక = ఉత్పన్నమైనకీర్తియును, జగమునందుక = లోకమునందు, ఉప్పొంగక = అభివృద్ధినిందియంతటను వ్యాపింపఁగాన్, వృషభాంకుడు = శివుడు (వృషభచిహ్నము జెందాయందుఁ గలవాఁడు.) ఒగిగ = క్రమముగాను, ఇది = ఈప్రదేశము, విల్లు = భువు, అని = తలఁచి, పూనక = ధరించుటకు, కడఁగుక = యత్నించును. ఇది = ఈప్రదేశము, ఇల్లు = గృహము, అని = తలఁచి, వసింపక = ఉండుటకుక, తలఁచుక = ఎంచును.

ఈపెదవేంకటవిభునకీర్తిప్రతాపములు లోకముం దెల్లెడల వ్యాపించుటచే నెల్లవియు బంగారుకాంతిలోడను, రజతకాంతిలోడను గూడియుండుటచే శివుడు మేరువది కైలాసమిది యనునానవాలు నెఱుంగక యన్నియు మేరువు లనిభనువుగా గ్రహింపను నెల్లవియుఁ కైలాసము లనినివసింపను దలఁచుచుండె ననిభావము.

ఇచట జగము తనకాంతిని విడిచి కీర్తిప్రతాపములయంతృప్తకాంతిని గ్రహించునట్లు చెప్పటచే దద్గుణాలంకారమును దానిచే ననుప్రాణితమైన భ్రాంతిమదలంకారమును గలది. ప్రతాపము స్వర్ణకాంతి గలదియని కవిసమయము.

గీ॥ పెద్దవేంకటవిభునకు ♦ వెంగమాంబ

యందు జనియించె నుగుణ ♦ రత్నాకరుండు

పటుయశుండు కుమారవేం ♦ కటమహిపతి

రాయశేఖరుఁ డధికసా ♦ నూజ్యధరుండు॥

73.

పెద్దవేంకటవిభునకున్, వెంగమాంబయందన్, సుగుణరత్నాకరుండు = మంచి గుణము లనురత్నములకు సముద్రుండు (సముద్రమున రత్నము లుండిన ట్లేయనయందు సుగుణములు పెక్కు లుండె ననిభావము) పటుయశుండు = అధికమైనకీర్తి కలవాఁడు, అధికసామ్రాజ్యధరుండు = గొప్పప్రభుత్వమును విహించినవాఁడు, కుమారవేంకటమహిపతిరాయశేఖరుండు, (శేఖరము = శిలమునం జాట్టుకొనుపూలదండ, ఇచట శ్రేష్ఠాధికము) జనియించెన్

సీ॥ తనదానగరిమ సం ♦ తత మర్థిజనపుత్త్రీ
 పాత్రాన్వయావన ♦ పౌఢి నమరఁ
 దనచేతిపేతి దృ ♦ స్తవిపక్షవక్షఃక
 వాటపాటనపాట ♦ వంబు నెఱపఁ
 దనధైర్యపటిమ మం ♦ దరధరాధరవర
 స్థిరవిస్ఫురణతోడఁ ♦ జెలిమి నేయఁ
 దనవాగ్విలాసంబు ♦ ఘనసుధారసర్పూరి
 పృథుమాధురీసాధు ♦ రీతి నొనరఁ
 దనవిమలసన్నిధానంబు ♦ తతమనీషి
 జనమునకు సన్నిధానమై ♦ సకలవాంఛి
 తార్థము లొసంగ విలసిల్లె ♦ నార్యవినుత
 రమ్యగుణహారి మహిపతి ♦ రాయశౌరి॥

74.

ఆర్య ... హరి = ఆర్య = పెద్దలచేత, సుత = స్త్రోత్రము చెయ్యబడిన, రమ్య =
 మనోహరమైన, గుణ = శౌర్యశైల్యములచే, హరి = మనోహరుఁడు, మహిపతిరాయ
 శౌరి, తనదానగరిమ = తనయానియొక్క గొప్పతనము, సంతతము = ఎల్లపుడును, అర్థి...
 పౌఢి = అర్థి = యాచకజనులయొక్క, పుత్త్రీ = కుమారులు, పాత్రాన్వయ = మనుమలు,
 (మొదలైన) అన్వయ = సంతానముయొక్క, అవన = రక్షణముయొక్క, ప్రాధిన్ =
 నేర్పుచేతను, అమరణ = ఒప్పఁగాక, ఈప్రభు వైకృనికి దానముఁ జేసిన నావంశ
 మువారెల్ల దాననే జీవించునట్లు చెయ్యనియాశయము

తనచేతిపేతి = తనచేత నున్న యాయుధము, దృష్ట.. .. పాటవము. దృష్ట =
 గర్వించిన, విపక్ష = పగవారియొక్క, వక్షఃకవాట = తలుపువంటి అొమ్ముయొక్క,
 (ఉపమితనమాసము) పాటన = చీల్చుటయందు, పాటవము = నైపుణ్యమును, నెఱ
 పక్ష = ప్రకటింపఁగాక, తనశైల్యపటిమ = తనధీరత్వముయొక్క సామర్థ్యము (ఎక్కువ
 శ్రావ్య మనియర్థము.) మందరతోడన్ = మందరధరాధర = మందర మనుపేరు
 గలపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క, స్థిరవిస్ఫురణతోడన్ = స్థిరవైరవముతోక, చెలిమి = స్నే
 హమును, చెయక = కానింపఁగాక, తనశైల్యము మందరపర్వతమును బోలఁగా నని
 భావము తనవాగ్విలాసంబు = తనమాటల నేర్పు, ఘన. ... రీతిక = ఘన = అధికమై

న, గుధారసర్పరీ = అమృతప్రవాహముయొక్క, పృథుమాధురీ = గొప్పమాధుర్యము
యొక్క, సాధురీరిన్ = లెస్సయైనప్రకారముచేతను, ఒసంగ = ప్రకాశింపఁగా, తన
భావము లమృతముం బోలఁగా ననిభావము. తనవిమలసన్ని ధానంబు = తనస్వచ్ఛమై
నసామిష్యమే, తతమనీషజనమునకున్ = గొప్పవిద్వాంసులకున్, సన్ని ధానమై = తఱుఁ
గనిద్రవ్యరాశియై, సకలవాంఛితార్థములు = అన్ని కోరఁబడినవస్తువులును, ఒసంగ =
ఈయఁగాన్, విలసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను.

క॥ శ్రీయుతుఁ డగునమృహిపతి,

రాయగామిణియనంత ♦ రమునఁ బితృవృన్దం

డై యెసఁగు బుచ్చివేంకట

రాయనినీలాద్రివిభుఁడు ♦ రాజ్యము నేలెన్ ॥ 75.

శ్రీయుతుఁడు = సంపదగోఁ గూడినవాఁడు, అగు.....నన్ = అయినయామ
హిపతిరాయప్రభుశ్రేష్ఠునియొక్కతరువాతికాలమునందున్, పితృవృన్దం = ఆయనతం
డ్రికిం దమ్ముఁడు, ఏ, ఎసఁగుబుచ్చివేంకటరాయనినీలాద్రివిభుఁడు = ప్రకాశించుబుచ్చి
వేంకటరాయనికుమారుఁ డైననీలాద్రిసభువు, రాజ్యమున్ = దేశమును, ఏలెన్ = పా
లించెను.

నీ॥ శారదాభృశతార ♦ తారకాశరకాండ

కాండజాననకాండ ♦ ఘనయశుండు

రమణీయనలరాజ ♦ రాజరాజకుమార

మారసన్నిభసుకు ♦ సూరమూర్తి

రమ్యచింతారత్న ♦ రత్నాకరభమిత్ర

మిత్రజద్యద్భిమా ♦ మితవీర్తి

జ్వలితదావజ్వాల ♦ జాలాంబురుహబంధు

బంధుప్రతాపశో ♦ భావిభాసి

రాజమాత్రుండై నిఖిలది ♦ గాఢజినుత

బహుళధర్మైధితామేయ ♦ భాగధేయ

ధుర్యతాధేందుమాళిగాం ♦ భీర్యముఖ్య

రాజతగుణాళి నీలాది ♦ రాయమాళి॥

కార.....యవుండు. కారణ=శరత్కాలమునందలి, (ఆశ్వయుజ, కార్తికములు) ఆర్ద్ర=మేఘము, శతార=వజ్రాయుధము, తారకా=వక్షత్రములు, శరకాండ=తెల్లుబూలసముదాయము, (ని) శరీరధార్యద్యగ్రసారేభాణేకాండేత్యుతాంతరే. నా. నా. కాండో శ్రీదండబాణార్యవగ్గావసరవారిషు (అ) కాండజాననకాండ=హంసలు (కాండ=నీటియందు, జ=పుట్టినది. పద్మము. అదియే, ఆసన=పీఠముగలవాడు; అనఁగాఁ బద్మాసనమున నున్నవాడు=బ్రహ్మ. అతనియొక్క, కాండ=అశ్వము. బ్రహ్మను హంస వాసన మనియుపనిధ్యము.) వీనినిబోలిన, ఘనయశుండు=గొప్పకీర్తి కలవాడు; లుప్తాపమాలంకారము. రమణీయమూర్తి. రమణీయ=మనఃసారుడైన, నలరాజ=నలరాజుతోడను, రాజరాజకుమార=నలకూటకునితోడను, (రాజరాజ=కుబేరునియొక్క, కుమారుడు=పుత్రుడు) (ని) రాజరాజోధనాధిపతి. అ) మార=మన్మథునితోడను, సన్నిధి=సమమైన, సుకుమార=మృదువైన, మూర్తి=ఆకారముగలవాడును, రమ్య.....వితీర్ణి. రమ్య=మనఃసారమైన, చింతారత్న=చింతామణికివలెను, సముద్రమున నుత్పన్నమైనదియు నెవ్వరేమికోరిన నిచ్చునదియు నగుస్వర్గమునందలియొకమణి రత్నాకర=సముద్రనకువలెను, ఇతఁడు విష్ణునకుఁ గన్యాదానమును, దేవతలకు వనదానము నన్నదానమును, నింద్రునకు గజాశ్వాదిదానములు చేసెను భమిత్ర=చంద్రునకువలెను, (భ=వక్షత్రములకు, మిత్రుడు=చెలికాడు) ఇతఁడు స్వదేహమును దేవతలకు దానముఁ జేయును. మిత్రజ=కర్ణునకువలెను, (మిత్ర=నూయ్యనివలన, జ=పుట్టినవాడు) ద్యుద్రుమ=మందారము మొదలగుస్వర్గమునందలి వృక్షములకువలెను, అమితవితీర్ణి=పరిమాణము లేనిదానము కలవాడును, జ్వలితవిభాసి=జ్వలిత=మండుచున్న, దాన=అడవినిప్పయొక్క, జ్వాలజాల=మంటలసమూహమునకును, అంబురుహబంధు=నూర్యునకును, బంధు=తుల్యమైన, ప్రతాప=తేజముయొక్క, (ధనమువలనను సేనవలనను గలుగుతేజము పరితాపము) శోభా=దీప్తిచె, విభాసి=ప్రకాశించువాడును, నిఖిలమూలి=నిఖిల=అందఱిగ, దిగ్రాజ=దిక్పతులచేతను, వినుత=స్తులింపఁబడిన, బహుళ=అధికమైన, ధర్మ=సత్కర్మములచే, వీధిత=వృద్ధిపొందింపఁబడిన, అమేయ=కొలదిలేని, భాగధేయధుర్యతా=విశ్వమును వహించుటయందు, ఆర్థేందుమూలి=శివుడు, (నిక్పతులచే స్తులింపఁబడిన సత్కర్మములఁ జేయుటచే నభివృద్ధి పొందినయైశ్వర్యముచే శివునిబోలినవాడని యర్థము.) (గాంధీ..... గుణాళి=గాంధీశ్వర=గంధీరత, ముఖ్య=మొదలైన, రాజిత=ప్రకాశించెడు, గుణాళి=గుణసముదాయము గలవాడును (అగ) నీలాద్రిరాయమూలి=నీలాద్రిరాయప్రభువు, రాజమా

(త్రుండై = సాధారణుఁ డగురాజా? కాఁడనియర్థము)

శా॥ నానామానధనాగ్రగణ్యనుతపు ధి ణ్యస్వచ్ఛచాత్రితుఁ డౌ
నానీలాద్రివిభుండు దాఁ గనియె భా ధి వాంబాలలామంబునం
దానాళికహితోపమప్రభుని నూ ధి ర్వారాయధాత్రీంద్రు స
త్యానూనప్రతిభుం గుమారమహిప ధి త్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ॥ 77.

నానా...చాత్రితుఁడు, నానా = పెక్కండ్రగు, మానధన = చిత్రస్వత్వము గల
వారిలో, అగ్రగణ్య = మొదటలెక్కింపఁదగినవారిచే, సుత = స్తుతింపఁబడిన, పుణ్య =
పవిత్రమైన, స్వచ్ఛ = విర్మలమైన, చాత్రితుఁడు = చరిత్రగలవాఁడు ఔనానీలాద్రి
భుంకు, తాన్, భావాంబాలలామంబునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుభావాంబయందఁ
(లలామము = భూషణము. ఇచటశ్రేష్ఠ మనియర్థము.) ఆనాళీప్రభునిక,
ఆ, నాళికహిత = సూర్యుఁడు (నాళిక = తామరలకు, హిత = మేలు చేయువాఁడు)
ఉపమ = సాటిగల, ప్రభునిక = కాంతిగలవానిని, (సూర్యునితేజమువంటి తేజముగల
వానినియర్థము) ఉపమాలంకారము. సూర్యారాయధాత్రీంద్రుఁ, సత్యానూనప్ర
తిభుఁ = సత్య = నిజమునందు, అనూన = పూర్ణమైన, ప్రతిభుఁ = మనసుగల, (నిజము
నం దత్యంతము మనసు గలవానినని యర్థము) గుమారమహిపత్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ =
గుమారమహిపతి యనునామము గలప్రభువును, కనియెఁ

న. అందగ్రజుండు = వారిద్దఱలోఁ బెద్దవాఁడు,

సీ॥ సరసిజాక్షుండువోలె ధి నిరితోడ సలరి భ

ద్గునిభంగి నార్యాను ధి కూలుఁ డగుచుఁ
గందర్పరీతిఁ జ ధి క్కని, చూపు గల్గి య
జ్జునిమాడ్కి గురుకళా ధి పూర్ణుఁ డగుచుఁ
బరమేష్ఠిగతి మంజ ధి భాషాధ్యుఁ డై సరి
త్పతిపోల్కె నిమ్నస్వ ధి భావుఁ డగుచు
సూర్యునిపగిదిఁ దే ధి జోమహత్త్వముఁ గాంచి
ఘనునికై వడి దాస ధి కలితుఁ డగుచు

మహితలోకైకజేగీయ ♦ మానవిభవ

సాంద్రుఁ డనుపమభోగజే ♦ వేంద్రుఁ డనఁగ

సూర్యరాయనరేంద్రుండు ♦ ఊఁగితలము

రహిని బాలించెఁ బ్రకృతివ ♦ ర్గము సుఖంప॥

78.

నరసింహతుండవోలెఁ = విష్ణువున లె, సిరినోడెఁ = లక్ష్మీనోడె, ఆలరి = ప్రకాశించి, సంపదతో ననిభావము భర్తృభంగిఁ = శివునిరీతిచేత, ఆర్యాసూకులుండు = పార్వతి కనుకూలనాయకుఁ డనిభవపరమైన యర్థము సజ్జనులకు సహాయము చేయువాఁ డని రాజపరమైన యర్థము (ని) ఆర్యాదాతాయణీచైవగిరిహమేనకాత్మజా, మహాకులకులీశార్చ్యసభ్యసజ్జనసాధవః. (అ) (ఒకకాంతయందే రాగము గలవాఁ డనుకూలుండు కావ్యాలం) అగుచుఁ, కందర్పురీతిఁ = మంద్రునిరీతిచేతను, మంద్రధాండువలెనయర్థము. చక్రనిరూపు = మనోహర మగునాకారమును, కల్గి = పొంది, అబ్జునిమాడ్కిఁ = చంద్రునివిధముగా, గురుకళాపూర్ణుండు = ఎల్లకళలతో నిండినవాఁ డనియర్థము సకలవిద్యలు నేర్పినవాఁ డనిభావము. అగుచుఁ, పరమేష్ఠిగతిఁ = బ్రహ్మరీతిచేతను, బ్రహ్మనరి నయియర్థము మంజుభాషాస్యందై = మృదు మగుసరస్వతికిం బ్రభువై, మృదువు లగుమాటలు గలవాఁడై యనిభావము. సరిత్యలిపోల్కెన్ = సముద్రునిసె మ్యముచేత, నిమ్న స్వభావుండు = అగాధ మైనస్వభావము గలవాఁడు, గంభీరుఁ డనిభావము అగుచుఁ, సూర్యునిపగిదిఁ = సూర్యునిప్రకృతిచేత, తేజోమహర్త్యము = అధిక తేజస్సునయియర్థము ప్రతాపాతిశయము ననిభావము కాంచి = పొంది, ఘననికైవడిఁ = మేఘునివిధముచేతను, దాత = దానముచేయువాఁడు, అగుచున్, మహిత . సాంద్రుండు, మహిత = పూజ్యులైన, లోక = జనులచేతను, ఏక = ముఖ్యముగాను, జేగీయమాన = క్షులంపఁబడుచున్న, విభవసాంద్రుండు = సంపదచేతసమగ్రుండు, సూర్యరాయనరేంద్రుండు, అనుపమభోగజేవేంద్రుండు = సాటిలేనిసుఖానుభవము చే నింద్రుండు, అనఁగఁ = అనునట్లు, ప్రకృతివర్గము = మంత్రిసముదాయము, సుఖంపన్ = సుఖపడునట్లు, రహిణ్ = సంతోషముతో, ఊఁగితలముఁ = భూమిని, పాలించెను

ఇంద్రునిదర్శిసాలంకారము గలదు

చ॥ పదుగురు వైత్తులైన నల ♦ పంకజవైరులు నూర్చులైన న
మృదనులు వేవులైన శత ♦ మన్యుకుమారులు లక్ష్మయైన న

ర్థదజులు కోటియైన వను ♦ ధాన్థలిఁ బోలుదురే నురూపనం

పద సుకుమారతాకరుఁ గు ♦ మారమహీపతిరాయశేఖరుఁ॥ 79.

తైల్రులు = వసంతులు, పదుగురు = వెక్కండ్రు, విసక్, అలపంకజవైరులు = పృసిద్ధులగుచంద్రిలు, నూర్గురు = అనేకులు, విసక్, అమృదనులు = ఆమనృగులు, వేపురు = వేయిసంఖ్యగలవారు, విసక్, శతమన్యుకుమారులు = జయంతులు, లక్షయైసక్ = లక్షసంఖ్యగలవారైనను, అర్థదజులు = నలకూబరులు (కుబేరపుత్రులు) కోటియైనక్, శుకుమారతాకరుఁ = సౌకుమార్యముననునిధి (యగు) కుమారమహీపతిరాయశేఖరుఁ, సురూపనంపదక్ = ఎక్కువ చిక్కదనము (ఎక్కువ చిక్కదనముచేత నియర్థము) సంపదచే, వసుధాన్థలిక్ = భూమియందు, పోలుదురే = సాటియగుదురా కారనియర్థము.

ఈప్రభువు నిరుపమాన మైనసౌందర్యము కలవాఁ డనిభావము

మ॥ ఘనశౌర్యుం డగుసూర్యరాడ్విభుఁడు వెం ♦ కయ్యాంబికారత్నమం

దనఘశీకమనీయమూర్తి యగునీ ♦ లాద్రీశు శ్రీరామతు

ల్యుని గంగాధరరామరాయజనపా ♦ లుక్ సూర్యనారాయణా

వనిపుక్ వేంకటరాయభూరమణుభా ♦ స్వత్రప్తజ్ఞఁ గాంచెన్రహిక్॥

ఘనశౌర్యుండు = గొప్పపరాక్రమము గలవాఁడు, అగుసూర్యరాడ్విభుఁడు, వెంకయ్యాంబికారత్నమందక్, అనఘ . . మూర్తి, అనఘ = పాపములేనిదియు, శ్రీ = శోభచేతి, కమనీయ = మనోహరమైనదియు, (అయిన) మూర్తి = ఆకారముగలవాఁడు, అగునీలాద్రీశుక్, శ్రీరామతుల్యునిన్ = శ్రీరామునితోసమానుని, గంగాధరరామరాయజనపాలుక్, సూర్యనారాయణాధిపుక్, భాస్వత్రప్తజ్ఞక్ = ప్రకాశించుబుద్ధిగల, వేంకటరాయభూరమణుక్, రహిక్ = ఆనందముతో, కాంచెన్ = కనెను

వ తదనుజుండు = ఆయనతమ్ముఁడు

గీ॥ రహిఁ గుమారమహీపతి ♦ రాయశౌరి

సందనుల లక్ష్మీసరసయ్య ♦ యందుఁ గాంచె

నధికతరపుణ్య సూర్యరా ♦ యాగ్గణ్య

నార్యజనగేయు ఛర్మరా ♦ మూభిధేయు॥

మహారమహిపతిరాయశారి, లక్ష్మీనరసయ్యయందుకొ, అధికతరపుణ్యకొ = ఎక్కువపుణ్యముగలవానిని, సూర్య సూర్యగణ్యకొ = సూర్యరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని, ఆర్యజనగేయకొ = సజ్జనులచెస్తులింపబడదగిన, ధర్మరాయాభిధేయకొ = ధర్మరాయనామముగలవానిని, వందసులన్ = పుత్తులను, రహికొ = సంతసముతో, కాంచెకొ.

క॥ వీరాగ్రణి యగునలసూ

ర్యారాయధరామకేంద్రు ♦ నాత్మజుడు మహా

దారుడు సగునీలాద్రిధ

రారమణాగ్నిగుననంత ♦ రమున నధిపుడై ॥ 82.

వీరాగ్రణి = పరాక్రమముగలవారిలోముఖ్యుడు, అగు నాత్మజుడుకొ = అగుసూర్యారాయుడును పేరుగలభూలోక దేవేంద్రునకు గుమారుడును, మహాదారుడు = మిగులదాతయను, అగు. వనంతరమునకొ = అగునీలాద్రిరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని యొక్కతరువాతికాలమందున్, అధిపుడై = ప్రభువై, (ముందరిపదైములోనిరామరాయమూర్ధస్యః డనుదానితో నన్వయము.)

శా॥ ట్నలోకేంద్రుడు సూర్య రాడ్విభునిరా ♦ మారాయమూర్ధస్యః డా శ్రీలానీల విష్ణువుంబలె బురం ♦ ద్రీలోకరత్నంబులకొ హళికొ మువ్వర బెండ్లియాడె నొగి మం ♦ గయ్యాంబికకొ నీతయాం బాలావణ్యవతీవతంసమును చు ♦ బ్బయ్యాంబికారత్నముకొ ॥ 83.

ట్నలోకేంద్రుడు = భూలోకమున కింద్రుడు, (ఈలోకమున నింద్రునింబో లినసంపదలవాఁ డనియర్థము.) సూర్యరా... . ధస్యడు = సూర్యరాయనిపుత్తుడై సరామారాయప్రభువు, ఆశ్రీలానీలకొ = ఆలక్ష్మీదేవిని, భూదేవిని, నీలాదేవిని, విష్ణువుంబలెకొ = విష్ణుమూర్తివలెనే, పురంద్రీలోకరత్నంబులన్ = శ్రీసముదాయము లో శ్రేష్ఠురాండ్రను, (పురంద్రీ = గృహముం గాపాడునట్టిది.) మంగయ్యాంబికకొ, నీతయాంబాలావణ్యవతీవతంసముకొ, సుబ్బయ్యాంబికారత్నమున్, మువ్వర కొ, బగిన్ = క్రసుముగాను, హళికొ = ఆసక్తితో, పెండ్లియాడెకొ = వివాహముచేసికొనెను.

నీ॥ భవునివైఖరి బద్ధ ♦ భవునివైఖరి భవ్య

భూతిచె శేముషీ ♦ బాతిచేతఁ

జంధ్రుకైవడి హరి ♦ శృంధుకైవడి గళా
 యుక్తిచే వరసత్య ♦ నూక్తిచేత
 నిందుప్రేలిక భూధ ♦ రేందుప్రేలిక భోగ
 పూర్తిచే ధైర్యవి ♦ స్ఫూర్తిచేత
 మితుచాడునఁ జైత్రి ♦ మితుచాడున భూరి
 దీప్తిచే లలితరూ ♦ పాప్తిచేత
 నలరి పొగడొందునిజహృద ♦ యారవింద
 కిందలితధక్తి నందిత ♦ సందగోప
 నందనుడు సూర్యరాయేంద్ర ♦ సందనుడు
 ప్రథితసుగుణాళి శ్రీరామ ♦ రాయమాళి॥

84.

నిజ . సందనుడు = ౧౨ = తనసంబంధమైన, హృదయారవింద = పద్యము
 కళాకార మైన హృదయమునందుక, (తామర మొగ్గంబోలిన మాంసపిండము తొమ్మి
 లోనఁ గలదనియు నది ధ్యానము చేయఁదగినయీశ్వరునివాసస్థానమనియు నదియు
 హృదయమనియు వేదాంతములం బ్రసిద్ధము) కందలిత = అంతురించిన, భక్తి = అను
 రాగముచేతను, నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, సందగోపసందనుడు = కృష్ణుడు గల
 వాడు, ప్రథితసుగుణాళి = ప్రసిద్ధికెక్కిన దానదాక్షిణ్యాదిసద్గుణములుగల, శ్రీరా
 మరాయువుపమాళి = శోభాశాలి యగు రామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుడు, భూలిచేక = విశ్వ
 గ్యముచేతను, శేముషీభూలిచేక = బుద్ధిప్రకాశముచేతను, భవువైఖరిన్ = శివునిలి
 చేతనును, పద్మపవనైఖరిక = బ్రహ్మముక్తినిలిచెతనును (అలరి యనుక్తావధికము
 తో నవ్వయను ఈద్రు వైశ్వర్యమున నిశ్చరుని బుద్ధిచే బ్రహ్మను బోలినవాఁ డని
 భావము. అన్వయము నభిప్రాయము నిట్లే ముందు నెఱుంగునది) కళాయుక్తిచేక =
 కళాసంపత్తిచేతను (విద్యాసంపత్తిచేత ననియర్థము) సత్యనూక్తిచేతక = నిజము
 పట్టుటచేతను, చంద్రుకైవడిక = చంద్రునివిధమునను, హరిశ్చంద్రుకైవడిక = హరి
 శ్చంద్రునివిధమునను, భోగపూర్తిచేక = సుఖములపూర్ణతచేతనును, (ఎక్కువసుఖముల
 ననుభవించుటచే ననియర్థము) ధైర్యవిస్ఫూర్తిచేతక = ధీరతయొక్కవికాసముచేతను
 ను, (అతిధైర్యముచేత ననియర్థము.) ఇంద్రుప్రేలికక = ఇంద్ర సామ్యమునను, భూ
 ధరింద్రుప్రేలికక = పర్యతసామ్యముచేతను, భూదీప్తిచేక = అధికమైన తేజస్సుచేత

ను, లలితరూపాప్తిచేష్ = మనోహరమైనయాకారము గల్గుటచేతను, మిత్రుచాడు
నన్ = నూత్యునివిధమునను, చైత్రమిత్రుచాడునన్ = మనస్సునివిధమునను, అలరి = ప్ర
కాశించి, పొగడు = స్తుతిని, ఒందున్ = పొందును.

క్రిమాలంకారిము

శా॥ రామారాయని కంచుఁ బంచశరు నౌ ♦ రామార్హాసం గోరు నో
రామా రా యని యాహలాయుధుని బో ♦ రం జీరు నోపద్మభూ
రామా రా యని మినుముద్దియను జే ♦ రం బిల్పుఁ బెన్నుద్దికిన్
రామారాయనిరూపవైభవము, దో ♦ ర్దర్పింబు, సత్కిర్తియున్॥

రామ వైభవము = రామరాయప్రభువుయొక్కరూపసంపద, (చక్కఁద
న మనియర్థము) దోర్దర్పింబు = రాహుగర్వము, (బాహుబలాతిశయ మనియర్థము)
సత్కిర్తియున్ = మంచినయశస్సును, (క్రియముగా) మాగా = ఓమనృసుఁడా, అని
కిన్ = యుద్ధమునను, రా = రమ్ము (ఇది వచ్చుధాతువుయొక్కవ్యాకర్ణాకము
ధ్యమపునము.) అంచున్ = పల్కుచున్, పంచశరున్ = ముప్పాళ్ళు, (అరవించా
దు లైదుబాణములు కలవాఁడు.) మార్గోక్త = ఎదుర్కొనుటను, కోరున్, ఈ
ప్రభువుసౌందర్యము ముప్పాళ్ళుని యుద్ధమునఁ గ బిల్పు నియర్థము ముప్పాళ్ళునికంటె
నెక్కుడుచక్కఁదనము గలవాఁడనిభావము. రామా = ఓ బలరాముఁడా, రా = యు, అని,
అని, ఆహలాయుధునిన్ = ఆలరాముని (నాఁ లియాయుధముగాఁగలవాఁడనియర్థ
ము) పోన్ = యుద్ధముచేయుటను, చీరున్ = పలుమరు ప్రళంబాదుల సంహరిం
చినబలశ్రద్ధునికంటె నధికబలశాలి యనియాశయము ఓపద్మభూరామా = ఓ సరస్వతి !
(తామరలూపునఁ బుట్టినవారియింటి విష్ణువునాభీకమలమున బ్రవ్రా యుదయించె
ననిపురాణములం గలదు) పెన్నుద్దికిన్ = పోలికవన్, రా = రమ్ము, అని, మిను
ముద్దియన్ = పలుకులవెలఁదిని, చెగన్ = సహిపించుటవన్, పిలుచున్ ఈప్రభువు
క్షితిధావశ్యరణముచే సామ్యమునను గమ్మని సుస్వగినింబిలుచుమన్నది యనియర్థము
ఈప్రభువు సరస్వతిని మించినతెల్లనిక్షితి గలవాఁ డనితాత్పర్యము. ఇందు శబ్దాలంకా
రము యమకిమును, అర్థాలంకారము యథాసంఖ్యమును గలవు

సీ॥ సకలవిద్యచ్చకో ♦ రకము లానందించె

నిమతాననాబ్జాపా ♦ ల ముకుళించె

లలిమిలేకువలయం ♦ బులు వికాసము నెందె

ఖలజనచక్రివా ♦ కములు గుండె

బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె

ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగె

సత్సంతుల కభీ ♦ స్వము తెల్లనీడరె

గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాతె

బీరికాపురనరదుర్గ ♦ పృథులసాధ

సింహపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్యోతమః చాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రిడు ♦ పబలు చుండ||

86.

రామరాయాఖ్యచంద్రిడు = రామరాయవృక్ష వసుచంద్రిడు, పీఠి ...
 భాగము, పీఠికాపుర = ఈ పేరు గలపట్టణమునందలి, వర = శ్రేష్ఠమైన, దుర్గ = కోట
 యం దుండెడు, పృథులసాధ = పెద్దమేడయందున్న, సింహపీఠ = సింహాసనమునెడు,
 ఉదాయాచలశిఖరభాగము = ఉదయపర్వతముయొక్కయగ్ర భాగమును, అధిగమించి =
 పొంది, అఖండరాజ్యగమన్ = లూన్ల మైనరాజ్యగంపదను, తాల్చి = ధరించి, ప్రబలు
 చుండన్ = వృద్ధి నొందుచుండెడి, సులలితస్వరకములు = అందమువిద్యాంసు
 లనెడువెన్నెలపులుగులు, ఆనందించెన్ = సంతసించెను సంద్రోదయమున, జరిగి
 ములు సంతసించిన ట్లీప్రభువు వృద్ధి నొందుచుండి విద్యాంసు లానందించి రవిభావము.
 రామ పాళి = విమర్శ = శత్రువులయొక్క, ఆహార = మోములనెదు, అబ్జ = తామర
 లయొక్క, పాళి = సమామాము, ముకుళించెన్ = మొగిలెను, చంద్రిడుదయమున దామ
 రలుముడిగిపోవున ట్లీప్రభువుకాలమున శత్రువులమోములు ముడిగిపోయె ననియాశయ
 ము మిత్రీకువలయంబులు = నెయ్యి రుక్మిణులు, లలిత = ఉత్సాహముతో, వికాస
 మున్, ఒండెన్ = వికసించెను ఖలజనచక్రివాకములు = దుర్మార్గు లనుచక్రివాకము
 లు, నుండెన్ = భేదపడియెను చక్రివాకములకుఁ బలు సంయోగము రాలివియోగ
 ము గలుగుగాన వి చంద్రోదయమున గుండును అట్లే యాప్రభువుకాలమున దుష్టు
 లు తమచెడుపనులు నాగిమిచె బిన్నులై రవిభావము బంధ . సింధువులు = బం
 ధుబృంద = మట్టములయొక్క, ఆనంద = సంతోషమనెడు, సింధువులు = సముద్రములు

ఉపాంగక = విజృంభించెను చంద్రుడుదయమున సముద్రము లభిర్వృద్ధి మొదిన ట్టిప్ర
భువురాజ్యకాలమున జుట్టములు సంతసిల్లి రనియాశయము. ధర్మతరధ్యాంతతతులు =
ధర్మతర = పాపకార్యములనెడు, ధ్యాంత = చీకట్లయొక్క, తతులు = సముదాయ
ములు, అడంగెన్ = నశించెను సత్సంతతులకున్ = సజ్జనులనునత్తుత్రములకు, అభిష్ట
ములెల్ల = కోర్కు లన్నియు, ఈడేరెన్ = ఫలించెను (ని) సస్సత్వేవిదుషిశ్రేష్ఠే
సాధాభవతిచక్రిమసస్త్రిబమ్పృతే. నా. నా కుమరివోరప్రచారములు = చెడుబుద్ధి
గలదొంగలసంచారములు, జాతెన్ = నశించెను చంద్రుడు పృథాశించుచుండఁ దము
సంచారము వెల్లడియగు నినియరులు సంచరింపను. ఈప్రభువుకాలమున 'దండభయ
మునఁ జోరులు సంచరింప మారి నియాశయము సామయనరూపకాలంకారము

శా॥ అక్షివ్యాజమునక్ వృషాంకునోసలక్ ♦ వ్యాపించి పాధోధిరా
ట్టుక్షీం బాడబక్తైతనం బెసంగ నా ♦ టోపించి మింటక్ జగ
చ్చక్షుఃప్రీతియ సంచరించి జలము ♦ జ్వాలంబునక్ వైద్యుతా
గ్నక్షీణాకృతి రామరాయవిభుశౌ ♦ ర్యం బుండు లోకంబునక్॥

రామరాయవిభుశౌర్యంబు = రామరాయవిభుప్రీతాపము, వృషాంకునోసలక్ =
ఈశ్వరునిఫలమునందు, అక్షివ్యాజమునక్ = (మూడవ) కన్నునెవముచె, వ్యా
పించి = అలముకొని, పాధోధిరాఁటుక్షీంక్ = సముద్రమధ్యమునుండఁ, బాడబక్తై
తంబు = బడబాగ్ని యనుమిష, ఎసంగంగాన్ = కలుగఁగాన్, ఆటోపించి = ప్రబలి,
మింటక్ = ఆకాశమునందీక్, జగ్చక్షుఃప్రీతియక్ = సూర్యునియధికారముతో, సంచరించి,
జలముజ్వాలంబునక్ = జలముక్ = మేఘములయొక్క, జ్వాలంబునక్ = సముదాయమునందు.
వైద్యుతాగ్నక్షీణాకృతిక్ = వైద్యుత = మెలుపులసంబంధమైన, అగ్ని = అగ్నియొక్క,
అక్షిణ = పూర్ణమైన, ఆకృతిక్ = ఆకాశముతోన, (మెలుపులనెడు మిమచేత ననియగ్గము.)
లోకంబునక్ = లోకమునందంతటను, ఉండుక్ = వసించును.

ఈప్రభువుప్రీతాపమే యీశ్వరునినోసటఁ గంటియాకారముతోడను సముద్రమున
బడబాగ్నిరూపమునను నాకాశమున నూర్యరూపమునను మేఘములమెలుపురూపమునను
వ్యాపించి లోకముల నన్నిటి నాక్రమించె ననియగ్గము. ఇచట నూర్యాదులయందు
స్వరూపముం గప్పి ప్రతాపత్యము కల్పించుటచె నపన్నావాలంకారము.

సీ॥ తతదివ్యచంద్రికా ♦ ధవళాంశుకంబుతో

గగనగంగాకంచు ♦ కము దలిర్ప

హిమశైలరజతశై ♦ లమో లనుపాలిండ్ల
 పైఁ దారకాహార ♦ పటలి మెఱయ
 నమరశాఖసుమాళి ♦ యవతంసముగఁ గాగ్ర
 వీణాశ్రుతిని నల్వ ♦ రాణి పాడఁ
 గలశాంబునిధితరం ♦ గమ్యదంగనిస్వసం
 బలరమహానటుం ♦ డాటఁ గఱప
 ఘనశరద్ధన మనుతిర ♦ స్కంధి మించి
 చంద్రవదనంబు దోప ని ♦ చ్చలు నటించు
 రావుశ్రీరామరాయభూ ♦ రమణకీర్తి
 మహితనర్తకి బ్రహ్మాండ ♦ మండపమున॥

88.

రావునర్తకి = రావువారివంశమున జన్మించినశ్రీమంతుఁ డగురామరాయ
 ప్రభునివ్రాజ్యమైనకీర్తి యనునటి, తత.. ..కంబుతో, తత = విశాలమైన, చంద్ర
 కా = వెన్నెలయను, ధవళ = తెల్లని, అంశుకంబుతో = వస్త్రముతో, గగనగంగా
 కంచుకము = గగనగంగా = ఆకాశగంగయను, కంచుకము = తైలక, తలిర్పక = ప్రకా
 శింపఁగా, హిమశైల . . .వై = మంచుకొండయు వెండికొండయునను స్త్రము
 లమోదను, తారకాహారపటలి = నక్షత్రము లనుముత్యాలదండలవరుస, మెఱయ =
 భాసిల్లఁగా, అమరశాఖాసుమాళి = కల్పవృక్షములయొక్కపూలసముదాయము, అన
 తంసముగన్ = చెవిమీఁదిభూషణముగా, క్రాంత = ప్రకాశించుచుండఁగా, నల్వరాణి =
 చతుర్ముఖునిభార్య (సరస్వతి), వీణాశ్రుతి = వీణయొక్కశ్రుతితో, పాడన్ =
 పాడుచుండఁగా, కిలశా.....నంబు = కలశాంబునిధి = శ్రీరసముద్రముయొక్క,
 తరంగ = అల లనెడు, మృదంగ = మద్దెలయొక్క, నిస్వనంబు = ధ్వని, అలరక = ఒ
 ప్పఁగా, మహానటుండు = శివుఁడు, ఆట = నాట్యమును, కఱప = నేర్పఁగాను,
 ఘనశరద్ధసము = గొప్పది యగుశరత్కాలమందలిమేఘము, అనుతిరస్కరణిక్ = అను
 తెరను, మించి = దాటి, చంద్రవదనంబు = చంద్రుఁ డనుముఖము, దోపన్ = కనుప
 డఁగా, నిచ్చలు = ఎల్లకాలమును, నటించు = నాట్యము చెయును

ఇందుఁ గీర్తియందు నాటకతైతసము కల్పించి మిక్కిలి తెల్లనివి యగువెన్నెల
 మొదలగువనియందు నటి కలంకము లగువస్త్రత్వాదల నారోపించుటచే సావయ

వహుపకాలంకారము. ఈప్రభునినిర్మలకీర్తి భూమియం దంతటను వ్యాపించి యాకాశమందును బ్రహ్మలోకమునందును గూడ నిండి యుండె నని తాత్పర్యము.

చ॥ రసికుఁడు రామరాయస్వప ధ రత్నము రత్నధనాంబరాదు ల

ర్థిసమితి కీయ దాచికోన ధివ్యమణుల్ దనలో సముద్రుఁ డ
ర్థసముదయంబు ప్రాతఃకాల ధాచె ధనాధిపుఁ డంబరం బద్య
శ్యసరణిఁ గాంచె గాచికోన ధ నయ్యమరావళి మేరుశైలము॥

రసికుఁడు = విద్వాంసుఁడు, రామరాయస్వపరత్నము = రామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, అర్థిసమితికే = యాచకులసముదాయమునకు, రత్నధనాంబరాదులు = రత్నములు, ధన = సామ్రాజ్యము, అంబరాదులు = వస్త్రములు మొదలగువానిని, ఈయకే = దానముచేయుచుండఁగాను, (దానముచేయుటచెతినీయర్థము) సముద్రుఁడు, తనలోకే = తననుభవమునందు, దివ్యమణుల్ = మంచిమణులను, దాచికోనె, ధనాధిపుఁడు = కుబేరుఁడు, అర్థసముదయంబు = ద్రవ్యసముదాయమును, ప్రాతఃకాలంబు = నిధులయందుకే, దాచెకే = కనుపడకుండునట్లు రక్షించెను అంబరంబు = ఆకాశము, అద్యశ్యసరణి = కనుపడనిరితని, కాంచెకే = పొందెను (ని) అంబరంబోన్నివాసని (అ) (అంబరశబ్దము వస్త్రమునకుం బేరగుటచే నామసామ్యమునఁ దప్పునైత విశిష్టభువు దానమునేయునని యాకాశము దాఁగెనని భావము.) అయ్యమరావళి = అద్భుతతలసముదాయము, మేరుశైలము = బంగారుకొండను, కాచికోనె = రక్షించుకొనెను

ఈప్రభువు మేరుపర్వతమునునైతము దానమునేయు ననిదేవతలు భయపడి రక్షించుకొనుచున్నా రనిభావము

ఇందు సముద్రమున మణులుండుటయును, ఆకాశమున కద్యశ్యసరణియును దేవతలకు వాసమగుటచే మేరువును గాచియుండుటయును, కుబేరుఁడు ద్రవ్యమును ప్రాతఃకాలం దాచుటయును సహజ మైయుండఁగా నీప్రభువు మిగుల దానముచేయుటచే నిట్లయ్యె ననియుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షలంకారము

క॥ గోవిభ వార్యాశ్రీయమై

శ్రీవల్లభశివవిరించి ధి జిహ్వుతరణిపా

థోవాహమదనలీలల

రావుసువంశమణి రామ ధి రాట్రుభువమరుకా॥ 90

రామగువంశముని = రామవారిమంచిల మనుజులవంశము ముత్తయము, (అగు)
రామరాష్ట్రపుత్రుడు = రామరాయపుత్రుడు, గోవింద మై, గో = భూమికిని, విభవః
సంపదకును, ఆర్య = సజ్జనులకును, ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టె, (ఈప్రభువు సజ్జనులం
బోపించు ననియు సంపదలకు వాసస్థానమనియు భూమి కాధారమనియుభావము)
శ్రీవల్లభ . . . లీలన్ = శ్రీవల్లభ = విష్ణువుయొక్కయు, శివ = సాంబమూర్తియొక్క
యు, విరించి = బ్రహ్మయొక్కయు, జిహ్వా = ఇంద్రునియొక్కయు, తరిణి = నూర్వని
యొక్కయు, పాథోవానా = మేఘముయొక్కయు, మదన = మనమథునియొక్కయు,
లీలన్ = విలాసములం బోలువిలాసములతో, అమరుణ్ = పృథ్వికాశించును

ఇందు గోవిందవార్యాశ్రయవిశేషము సామర్థ్యముచే, రాజు విష్ణువు మొదలైనవారి
విలాసమునం బృథ్వికాశించె ననిచెప్పటచే నావిశేషము వారికిం శెందును

గోవింద . . . ము, గో = భూదేవియొక్క, విభవ = సంపదకును, అరి = చక్రా
యుధమునకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (విష్ణువు)

గోవింద . . . ము, గోవిందవ = నందీశ్వరునియొక్కవ్యర్థమునకును, ఆర్య = పార్వ
తికిని, ఆశ్రయము = ఆస్థనము (శివుడు)

గోవింద ము, గోవిందవ = సగస్వతీదేవిసౌభాగ్యమునకును, ఆర్య = బ్రహ్మ
క్షులకును రాజ్యములకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (బ్రహ్మ)

గోవింద . . . ము, గోవిందవ = స్వర్గసంపదకును, ఆర్య = పృథ్వికాశించెను, ఆశ్రయ
ము = అండ, (ఇంద్రుడు)

గోవింద ము, గోవిందవ = కిరణాశ్రయమునకును, అరి = చక్ర వాకిములకును,
ఆశ్రయము = నివాసముం బోషకుడును, (నూర్వడు)

గోవింద . . ము, గో = వజ్రముయొక్క, విభవ = కాంతిగల, (శైలకాంతిగల)
వారి = ఉదకమునకు, ఆశ్రయము = ఉండుతావు, (మేఘము)

గోవింద . . డు, గోవిందవ = దృష్టిసంపదయను, (శైత్రములతోధ)

గోవిందవ = రాజసంపదగల, ఆర్య = యువకులు, ఆశ్రయము = సహాయముగల
వాడు, (మనమథుడు) ఈయర్థమున నిది బహుప్రీహిసమాసము. మనమథుడు లోక
ముల బయించుచువుడు రాజములం బోలినవాడిచూపులు గలజన్మమేలే సహాయము
కలవాడై యుండును గాని నిట్లుచెప్పబడిన రామరాయపుత్రుడు గోవిందవార్యా
శ్రయము విష్ణువుమొదలైనవారు నట్టివారు కాబట్టి వారిలీలతో బ్రకాశించెనని
తాత్పర్యము ఇందు విష్ణువుమొదలగువారిలీల వారియంద యుండును గాని యితరుల

యందు సంభవింపమిచ్చే వారిలీలం బోలినలీల యనియగ్ధము ప్రాప్తించుంగానఁ బదాగ్ధ
వృత్తినిదర్శనాలంకారము ఇది శ్లేషమహిమను బ్రాప్తించుంగాన శ్లేషనుప్రాణితము.
తేనికిని విష్ణువు మొదలగువానికి నాపమ్యము (సామ్యము) గమ్యము (ని) స్వగ్నే
మపకువాగ్వజదిక్షే త్రిఘ్నణిభూజలేక్ష్యదృష్ట్యాస్త్రీయాంపుంసిగాః (ఆ)

క॥ నారాయణాంశభవుఁ డగు

శ్రీరామారాయశౌరి ♦ చిరవిభవముతో

ధారణిఁ బాలించుత మా

తారాచంద్రార్కముగ ను ♦ ధర్మాభిరతి॥ 91.

నారాయణాంశభవుఁడు = విష్ణువునంశమునజన్మించినవాఁడు, శ్రీరామారాయ
శౌరి, చిరవిభవముతోఁ = శాశ్వతమైనయైశ్వర్యముతో, ఆతారాచంద్రార్కముగఁ =
చుక్కలుం జంద్రుఁడు సూర్యుఁ డున్నంతకాలము, ధారణిఁ = భూమిని, సుధర్మాభి
రతిన్ = న్యాయమునండాసక్తితో, పాలించుతన్ = రక్షించెడుఁగాక

మ స్త్వ ం త ము లు .

క॥ ఏతాదృశగుణమునికి న

రాతిమదద్విరదస్పృణికి ♦ బ్రహ్మాండకటా

హతీతయశోధఃకృత

శీతఘ్నానికి మార్గణౌఘ ♦ చింతామణికి॥ 92.

ఏతాదృశగుణమునికిఁ = మీఁదఁ జెప్పినమంచిగుణములుగలిగిన, ఆరాతి
స్పృణికిఁ = అగాతి = శత్రువులను, మదద్విరద = మదపుటేనుఁగులకు, స్పృణికిఁ = అం
మశమగువానికిని, బ్రహ్మాండ.....ఘ్నానికిఁ = బ్రహ్మాండకటాహ = కటాహముం
బోలినప్రపంచమును, అతీత = దాటి, యశః = కీర్తిచేతను, అధఃకృత = తిరస్కరిం
పఁబడిన, శీతఘ్నానికిన్ = చంద్రుఁడు గలవానికిని, చైతన్యపానకము మొదలైనవానిం
గాఁచుపాత్రము కటాహము ఈప్రపంచము నంత నతిక్రమించినయీతేనికీర్తి యీ
శాకము నతిక్రమించ లేరచంద్రుం దిరస్కరించె నని భావము. మార్గ.....మణికిఁ =

మార్గశాఖ = యాచక సమూహమునకు, చింతామణికి = చింతామణి యైనవానికి, ఇందలివిశేషణములకును ముందరిపద్యములయందలివిశేషణములకును “ననర సర సిక యును” పద్యములూని, ‘రామరామాగ్రణికి’ అనువిశేష్యముతో నన్వయము.

క॥ భూవిదితసర్పవరమున

దేవాలయగోపురమ్ ॥ తిష్ఠాపనదీ

తూవిధికి సకలసజ్జన

సేవధికి వదాన్యతాహ ॥ సితవారిధికి॥

93.

భూవిదిత . మునన్ = భూమియందుఁ బ్రసిద్ధ మైనసర్పవర మనుపట్టణము నందు, దేవాలయ . . . విధికి = దేవాలయ = కోవెలయొక్క, గోపుర = (వాకిలి) గోపురముయొక్క, ప్రతిష్ఠాపన = కట్టించుటయందు, దీతూవిధికి = గొప్పనియమము కలవానికి, సకల . . . సేవధిన్ = ఎల్లసామవులకు ద్రవ్యరాశి బోలినవానికి, వదాన్య . . . విధిన్ = వదాన్యతా = దాత్వత్యముచే, వాసిత = పరిహసించబడిన, వారిధికి = సముద్రము గలవానికి, సముద్రుఁడువలె దాత యైనవాని కని భావము

క॥ రంభాకుచకుంభురీ

రంభాసందద్విపత్ ॥ రాష్ట్రతశోర్యా

రంభునకు సుంభజ్జయ

సంభాసితనిజభుజాశి ॥ సంగరంభునకు॥

94.

రంభా . రంభునకు, రంభా = పుష్పము దుందునొకానొక వేళ్ళయొక్క, కుచము = కుంభముల బోలిన స్త్రీములయొక్క, సందద్విపత్ = కాఠినితచేత, ఆనందత్ = సంతసించుచున్న, విపత్ రాట్ = శత్రురాజులచేతను నుతి = స్తుతించబడిన, శోర్యారంభునకున్ = పరాక్రమమునందలి వేరుక కలవానికి, యుద్ధమున దీయనచే మృతులైనపగవారు స్వర్గమునకుం జని యుట రంభనాలింగనము చేసికొని యున్నటి యానందముచే, దారికిం గాఢ మగునిరాజుశోర్యమును బొగడుచున్నారని భావము యుద్ధమున మరణము నొందినవానికి స్వర్గము వచ్చునని స్మృతులం గలదు. కుంభ... .రంభునకున్, కుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న, జయ = గెలుపుచే, సంభాసిత = ప్రకాశించఁజేయబడిన, నిజ = తనది యగు, భుజ = చేతియందలి, అసింధరంభు

నకున్ = కత్తియొక్క వేగిరపాటు కలవానికిఁ, ప్రసిద్ధ మగు చున్న గెలుపుచే ంప్రప్తము చేయఁబడినతన చెలియందలికత్తియొక్క యాటోపము కలవాని కని యర్థము.

లోకమందఁ బ్రసిద్ధ మగుచున్న యాయనజను మే భుజమునందలికత్తియొక్క సామర్థ్యమును బ్రకటింపు చున్న దని భావము.

క॥ సేతుహిమాచలమధ్య

స్థాతతదిన్యస్థలాది ♦ యాత్రాసుక్యతా

న్యతపునీతాంగునకున్

ఖ్యాతవిలాసాతిశయజ ♦ తాసంగునకున్॥

95.

సేతు . తాంగునకున్, సేతు = (రాముఁడు లంకాప్రయాణకాలమున దక్షిణసముద్రమున రామేశ్వరమునొద్దఁ గట్టిన) గట్టునకును, హిమాచల = మంచుకొండను, మధ్యస్థ = ఎదురు నున్న, ఆతత = గొప్పని (అగు) దివ్యస్థలాది = పుణ్యక్షేత్రాదులకు, యాత్ర = పోవుటచే (కలిగిన) సుకృత = పుణ్యముల గో, అన్విత = కూడిన వాఁడు గనుక నే, పునీతాంగునకున్ = పవిత్రము చేయఁబడినశరీరము గలవానికిని, ఖ్యాత . సంగునకున్ = ఖ్యాతి = ప్రసిద్ధమైన, విలాసాతిశయ = శృంగారచెట్టలను తిశయముచే, జిత = జయింపఁబడిన, అసంగునకున్ = మన్మథుఁడు కలవానికిని, శృంగారచెట్టలచే మన్మథుని గాలించినవాని కని యర్థము

క॥ నవరసరసకళిబామణి

కిమిళినిజభుజభుజంగ ♦ సూధిఽధృతయా

యునతిమణికిన్ విద్య

త్రప్తవరసలఖిను శికి రామ ♦ రాయాగ్రణికిన్॥

96.

నవ . . కిన్ = నవరస = శృంగారాదులయొక్క, శికి = విద్వాంసులలో, శిఖామణికిన్ = శిరోఘాతము మైనవానికిఁ, “ శ్లో॥ శృంగార హాస్య కరుణా రాద్ర వీర బయోనాః । భీభ త్యాద్భుత శాంతా శ్చ నవ నాక్షే రసా స్సృష్టితాః॥ ” శృంగారాదిరసముల నెఱిగినవాఁలొ గ్రేపరుఁ డని యర్థము అవి . . మణికిన్ = అవిరళ = దృఢమైన, నిజ = తనదియగు, భుజ = చెయి యనెను, భుజంగమాధిప = శేషునిచే, ధృత = ధరింపఁబడిన, దూయనతిమణికి = భూమి యనెడు స్త్రీరత్నము గలవానికిని, శేషుఁడు పరామర్శలమున భూమిని ధరించిన స్త్రీరాజు తనభుజముల ధరించె నని భావ

ము విద్య ఖమణికిఁ = విద్యత్ప్రవర = శ్రేష్ఠ లగువిద్యాంసు లనెడు, నల =
తామగపూవులకు, ఖమణికిఁ = సూర్యుఁ డైనవానికిఁ (ఖమణి = ఖ = ఆకాశమునకు,
మణి = మణిం బోలినవాఁడు; విన్న మానికము, సూర్యుఁడు) సూర్యుఁడు తామరల
కుంబోలె విద్యాంసుల కీప్రభువు సంగోషహేతు పని భావము రామరాయగ్రణికిఁ =
రామరాయప్రభువునకుఁ, ముందునచనముతో నవ్యయము

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నారచియింపంబూనిన భద్రాపరిణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథావిధానం బెట్టి దనిన.

అభ్యుదయ .. . వృద్ధి = అభ్యుదయ = శుభములయొక్క, పంపా = పుంసల
యొక్క, అభివృద్ధి = పెంపు, కాన్ = అగునట్లు, నారచియింపంబూనిన . బునకుఁ
నారచియింపఁ = నాయొక్కరచియించుటకు, (ఇచటఁ గర్తృత్వమున పక్షి) నేరచి
యించుట కని యర్థము, పూనిన = ఆరంభించినభద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబు
నకుఁ, కథావిధానంబు = కథాప్రకారము, ఎట్టి దనిన

గీ॥ హరిచరిత్రంబు శ్రోతృక ♦ ర్ణామృతముగఁ

దొల్లి నూతుండు శౌనకా ♦ దులకుఁ దెల్పు

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ తెలుపఁదొడంగ॥ 97.

తొల్లి = పూర్వకాలమునన్, నూతుండు = (నైమిశారణ్యంబున మహర్షులకు స
త్రయాగికాలంబున సకలపుణ్యములం జెప్పినవ్యాసశిష్యుఁడు.) శ్రోతృకర్ణామృత
ము = వినువారిచెవుల కిచ్చుతముం (బోలినది) కిఁ = అగునట్లు, శౌనకాదిలక్ష్మిఁ =
శౌనకుఁడు మొదలగుముఖులు, తిలకచరిత్రంబు = చెప్పినప్రకారముచే, శుకయోగి =
వ్యాసపుత్రుఁడు, పక్షి. తిలకమునకుఁ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రేష్ఠునకు, ము
న్నశ్వత్థామ ప్రయోగించినారాయణాస్త్రముచే గతిప్రాణుండై యుత్తరాగ్రంబునఁ
బుట్టుటచే నీరాజునకుఁ బరిక్షి త్తమనామంబు గలిగె ఇట్లు = ఈక్రిందిప్రకారముగా,
హరిచరిత్రంబు = కృష్ణునిచరిత్రము, తెలుపఁదొడంగఁ = చెప్ప మొదలిడెను

సీ॥ ఏవీట సౌధాగి ♦ సౌనర్ణకలశంబు

లబ్ధకోశంబు లౌ ♦ సమర్థునిక

నేవీట సతులత ♦ స్వావిలాసంబులు

ప్రార్థనీయంబు తా ♦ నచ్చరలకు
 నేవీట హర్ష్యమ ♦ ణీవిభావిభవ ము
 భావంబూనర్పువి ♦ భానరులకు
 నేవీట జంద్రశా ♦ లావితానస్థా
 రములు తారావళి ♦ భాగింతి నొసంగు
 మంగతరిరోహణాచల ♦ శృంగతులిత
 గురురుచిరత్నికీతి ♦ గోపురంబు
 సెలంగు బహువిధసంపద్వి ♦ శేషహాసిత
 గోపురం బగునాద్యార ♦ కాపురంబు॥

98.

ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, (కల) సాధా . . . సంబులు = సాధ = మేడలయొక్క, అన్ = కొనయందలి, సావర్ణ = బంగారువికామైన, కలశంబులు = కుండలు, అమరునికీట = ఆకాశగంగకున్, అబ్జరోశములు = తామర మొగ్గలు, ఔన్ ; ద్వారకా పురమునందలి మేడ లాకాశము నంటు మన్న వి గనుక వారిచివర నున్న బంగారుకుండలు స్వర్ణలోకమున దున్న నదిలోని తామరపువ్వుల నంటి నుండె నని యాశయము. ఇందు మేడలమీఁద నున్న బంగారు కుండలకు నాకాశగంగలోని అబ్జరోశత్వము సంబంధించునట్లు చెప్పటచేత అతిశయోక్త్యలంకారము

తక్కిన మూడుచరణంబులం దిట్లు సంబంధాతిశయోక్త్యలంకార మునయే యెఱుంగునది ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, సతుల . . . సంబులు = సతుల = స్త్రీలయొక్క, తనూ = శరీరములయొక్క, నిలాసంబులు = చక్కదనమును, అచ్చరలకున్ = రంభ మొదలగువానికీ, ప్రార్థనీయంబులు = కొరవడఁదగినవి, ఔన్, ఈపట్టణమునందలి స్త్రీలు రంభాదులకంటె సొగసుకత్తెలని భావము ఏవీటన్ = ఏగరమున, హర్ష్య . . విభవము = హర్ష్య = మేడలయందలి, మణీ = గత్తు ములయొక్క, విభా = వెలుంగుయొక్క, విభవము = సంపద, విభావరుసున్ = రాత్రులకు, అభావంబు = నాశము, ఒసర్పున్ = చేయునా, ఇందలి మేడలయందలి మణులకాంతిచే రాత్రియుం బవలుగా నుండె నని తాత్పర్యము ఏవీటన్ = ఏపురమునందున్, జంద్ర . . హారములు, చంద్రశాల = మేడలమీఁదియండ్లయందలి, వితానస్థ = మేలుకట్టలయందలి, హారములు = ముత్యాలజాలరులు, తారావళి బ్రాంతిన్ = నక్షత్రసముదాయమునద్రమను, ఒసంగున్ = ఇచ్చునో, మేడలు మిగుల నున్న తమ లగుటచే నందలి మేల్కట్టయం దున్న జాలరుల

సౌధముల్ గర్భస్థ ధైర్యములు గ
 శశికాంతకృతచతు ధిషణములు ఝరులు గాఁ
 గరిఘటల్ మకరసం ధి ఘాతములు గ
 నుత్తాలసాలంబు లుల్లోల ధి తతులు గాఁ
 దతపతాకములు మ ధి తస్యములు గాఁగ
 నఖిలాంగనాజనం ధి బహురోగము గాఁ
 బురలక్ష్మీ కల్పిపూ ధి బోడి గాఁగ
 సతతమంగళతూర్యని ధి స్వనము లెల్ల
 ఘనతరంగరవంబు లై ధి కడలుకొనఁగ
 క్షీరవారాశి యో యనఁ ధి జెలువు మిగిలి
 హరికి శుభకర మై యొప్పు ధి నప్పురంబు॥

100.

గాయత్రితపత్తికలు = గాయత్రిత = గరుడపచ్చలమొక్క, వితర్దికలు = ఆరణ్య
 లు, (మరకతమణులతోఁ గట్టినయరంగు లని యర్థము) మైకతములు = ఇసుకలిన్నె
 లు, కాక = కాఁగా, సౌధముల్ = మేడలు, గర్భస్థశైలములు = (సముద్రము) లోపల
 నున్న పర్వతములు, కక, శశికాంత ..ధములు = శశికాంతకృత = చంద్రకాంతపు
 రాళ్లతోఁ (పటికపురాళ్లతోఁ) గట్టబడిన, చతుష్పథములు = నాలుగుత్రోవలు గలసి
 నచోట్లు, (ఇచట మార్గము లనియే యర్థము) ఝరులు = సెలయేళ్లు, కాక, కరిఘ
 టల్ = ఏనుగులగుంపులు, ఏనుగులసముదాయము ఘట యనంబడు. (ని) కరిణాం
 ఘటవాఘటా (అ) మకరసంఘాతములు = మొసళ్లగుంపులు, కక, ఉత్తాలసాలంబు
 లు = ఎత్తైన ప్రాకారములు, ఉల్లోలతతులుగాన్ = పెద్దతరంగములుగాక, అఖిలాంగ
 నాజనంబు = ఎల్లశ్రీలసముదయము, అహురోగముగాన్ = అచ్చరలసముదాయము
 గాక, పురలక్ష్మీ = నగరశోభ, కల్పిపూబోడి = లక్ష్మీదేవి, కాఁగక, పువ్వు + మేను =
 పూబోడి. బహుప్రహిని శ్రీవాచ్యం బగచో నుపమానంబుమీఁదిమేనునకు బోడి
 యగు బా స సతత.....లెల్లక = సతత = ఎడతెగని, మంగళ = శుభనూచకము
 లైన, తూర్యనిస్వనములు = భేరులమోఁతలు, ఘనతరంగరవంబులు = గొప్పతరంగముల
 భ్వనులు, ఏ, కడలుకొనఁగక = దిక్కులను వ్యాపింపఁగా, అప్పురంబు = ఆద్యారక,
 క్షీరవారాశియో యనక = క్షీరసముద్రమునలె, చెలువు = కాంతిచే, మిగిలి = అచిశ

యించి, హరికీఁ = కృష్ణునకు, శుభకరమై = సంతసము గల్గించునది యై, ఒప్పుకొ = ప్రకాశించుచు.

పాలసముద్రమినుకలిగ్నెలు మొదలైనవానిచే మిగుల మహిమ మైనది గావున సం దెప్పుడు విష్ణువు వసించు చుండును. ఆవిష్ణువే యిప్పుడు శ్రీకృష్ణుడై యందు వసియించెడి గాన నిదియుఁ దనధర్మములచేఁ బాలసముద్రముంబోలి సంతసము గలిగించు చుండె నని యాశయము

ఉ॥ మేలిపసిండిమువ్వగమి ♦ మించుపతాకలు చిత్రరత్న పాంచాలిక లబ్ధరాగకల ♦ శద్యతులుగ్ గలచంద్రశాలికా జాలము వైల్పుఁ బట్టణపు ♦ సంపదఁ గన్గెన నిల్చునిర్జర స్త్రీలవిశాలనవ్యమశి ♦ దివ్యవిమానవితానమో యనన్ ॥ 101.

మేలి..... గమికొ = ప్రశస్త మైనబంగారుచిహ్నగంటలయొక్కగుంపుచే, మించుపతాకలు = ప్రకాశించు తెక్కెములును, చిత్రరత్న పాంచాలికలు = చిత్ర = వ్రాత పటములయందలి, రత్న పాంచాలికలు = రత్న పుంబామృతమును, (ని) పాంచాలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా (ఆ) అబ్జ .. ద్యతుల్, అబ్జరాగ = పద్మరాగములయొక్క, (కెంపులతోఁ జేయఁబడిన) కలశ = కుండలయొక్క, ద్యతుల్ = కాంతులును (ఇవి ద్వితీయాగ్ధమునఁ బ్రథమము) కల.... .జాలము = పొందిన మేడలమీఁదియిండ్లు, పట్టణపుసంపదకొ = నగరశోభను, కన్గెనకొ = చూచుటకు, నిల్చు మోయనకొ = నిల్చుండెడి, నిర్జరస్త్రీ = దీనతాస్త్రీలయొక్క, విశాల = విరివిగల, నవ్య = నూతనమైన, మణి = రత్నములయొక్క (రత్నములచేఁజేయఁబడిన) దివ్య = ఆకాశముననున్న, విమానవితానమో యనకొ = విమానముదాయమో యనునట్లు (విమానము = అంతరిక్షమున దేవత లెక్కి సంచరించెడుగర్భము) పొల్చుకొ = ప్రకాశించుచు.

ఇప్పుట్టణమునందలి మేడలమీఁదియిండ్లకుం దున్నప్రతిమలు పట్టణసౌందర్యముం జూడవచ్చిన దేవకన్యలువలె నాయిండ్లు మిగులం బొడవు గలవి యగుటచే నాకాశమున నున్న వారివిమానములువలెను ప్రకాశించు చుండె నని తాత్పర్యము

ఉత్తేజౌలంకారము

చ॥ అరుణగర్భస్తి మున్నహర ♦ సాంబును సంబరవీధి నేగఁగాఁ బురివరభర్మహర్మ్యచయ ♦ ముల్ గమనంబున కడ్డ మైనచోఁ

విని, (పెక్కుసారులు వినుటచే నేర్చి యని యర్థము.) తాత్, ధాత్రిక్ = భూమియందు, కళానిధియన్ = విద్యలకు వాసస్థాన మనునట్లు, (చంద్రునిపదియాఱు వభాగము కళ యనబడు అట్టివానికి వాసస్థానము) పృస్థిక్ = భూమిని, చెందెక్ = పొందెను. చంద్రుడు ప్రతిదినము కేలాపురమార్గమునం బోవుచు నచట నున్న శ్రీలు చేయుకావ్యగావానిగోష్ఠులను విని తానేర్చి కళానిధి యనుపే రొందె నని తాత్పర్యము.

ఇందుఁ జంద్రునికిఁ జేరైనకళానిధిశబ్దమునకు యోగమున (అవయవశక్తిచే) వేరర్థమును గల్పించుటచే నిరుక్త్యలంకారము

చ॥ లలితజల్లోర్ధ్వయంత్రీర్షురు ♦ లం బస పాడంగ ధూపధూమకుం

తలములు కేతుహస్తకల ♦ నక్ష నగ రేందిర విప్పి సొమ్ములం

దళియల నుంచె బ్రోవులుగ ♦ నాఁ బాలు పానవరత్న రాసుల

న్విలసిలుఁ గాంచనాంచితవ ♦ గిగ్విపగిరమణీయహట్టముల్ ॥ 104.

నగ రేందిర = పుశోభ యనులక్ష్మి, లలిత లక్, లలిత = సుందర మైన, జల్లోర్ధ్వయంత్రీర్షురులక్ = నీటిని మీదికిఁ జిమ్ముక్రోవులవలనఁ గలిగినప్రవాహము లందుక్, పసపాడంగ = ఎఱపు వూనికొని స్నానము చేయుటకుక్, కేతుహస్తకల నక్ = కైక్రము లనుచేతులవ్యాప్తిచేక్, (చేతులఁ బాచి యని యర్థము) ధూప ధూమకుంతలములక్ = పరిమళముకై కాల్పుక్పిష్టాగరు మొదలైనవానిపాగ లనుముం గురులను, విప్పి, సొమ్ములక్ = తనదేవానునందలి యాభరణములను, ప్రోవులుగక్ = రాసులుగాను, తిలియాయందున్ = పల్లెగములందున్, ఉంచెనాక్ = ఉంచెనా యను నట్లు, పాలు పానవత్న రాసులన్ = ఒప్పెడువగ్రములు మొదలైనవానిరాసులతోన్, కాంచనాంచిత రమణీయహట్టముల్ = కాంచన = బంగారముతోక్, అంచిత = ఒప్పుచున్న, వగ్విపగిరీ = బజారులందలి, రమణీయ = మనోహరములు (అగ) హట్టముల్ = అంగడులు, విలసిలుక్ = ప్రకాశించుచు

ద్వారకాపురమునందలి బజారులు పురలక్ష్మి స్నానము చేయుటకై యూర్చి పల్లెగముల నుంచినయాభరణములవలె నున్నరత్న రాసులతోడను బంగారురాసులతోడను నెల్లపుడు నిండి యుండు నని తాత్పర్యము.

చ॥ సవరము లంచు మబ్బు నతి ♦ చందురుఁ జందురువంక యంచు సాం

కవ మని తత్కళంకము ని ♦ గారపుహారము లంచు దారకా

నివహము నెంచి తాల్చుటకు ♦ నేర్పునఁ జేకొనఁ బోవఁ బ్రాథ తా
నువిదలు మాన్ప మాని యిటు ♦ లుందురు మేడల ముగ్ధసుందరుల్॥

ముగ్ధసుందరుల్ = ముగ్ధ లగ్నస్త్రీలు, (క్రొత్తజన్మము గలవాయొక ముగ్ధ య
నంటడు.) మబ్బుక్ = మేఘమును, సవరము లంచున్ = చమరీవాలము లని భ్రమించు
చుక్) అటచంద్రికు, (ఇచట లక్షణచే లేతచందరు నని యర్థము) చందరు
వంక యంచుక్ = ఆడువారు శిశున భరించుకొను నాదరణ మరియు (చంద్రవంక),
తత్కళంకముక్ = గర్భద్రవిలోనినల్లరినుచ్చును, సాంకవ మంచుక్ = జవ్వాని యనియు
న, తరకానిహముక్ = నక్షత్రసముదాయమున, నిగాగ్రపుహము లంచుక్ =
శ్రేష్ఠ మైముత్యాలదండ లనియును, ఎంచెత్తంచెదొని (భ్రాంతిపొంది యని య
ర్థము) తాల్చుటకుక్ = భరించుట, నేర్పుక్ = నైపుణ్యముతో, చెకొనఁబోవన్ =
చెలివోఁ బుచ్చుకొనటను యత్నింపఁగాక్, పోకలు = నిండుజన్మము గలవారు,
బొనువిదలు = విస్త్రీలు, మాన్పక్ = వానిస్వరూపమును జెప్పి నివారించఁగా, మాని =
విడిచి, ఇటులు = ఈప్రకారము, ఉందిరు

ఆట్రమున నున్న ముగ్ధుల మేడల మిగుల నున్నతముగ నంటుటచే నగొవ
మున నున్న మబ్బు మొద లగువారిం జూచి యలంకారము లని భ్రమపడి భరింప య
త్నింపఁగాఁ బ్రాథ తా వాన్పరూప మెఱిగింపవారు గావున మాన్ప చుండి రని
భావము

ఇందు ముగ్ధులగు మబ్బు మొదలై వానియ న భ్రాంతి గలుగటచే భ్రాంతి
వదలంకారము

చ॥ తగవున శేషునిక్ శ్రుతిఁ ♦ దిక్కినులీలలు నేరఁ డంచు ది
న్యగురుని గాన్యగోష్ఠి నిను ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్రవ్యతుం
డగుద్విజరాజునం గడుఁ బ్రి ♦ భాకరుమిన్కులఁ జక్కు నంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరిక్ సిగమ ♦ శాస్త్రుకళాచతురుల్ మహీసురుల్॥

అప్పరిక్ = ఆద్వారకాపుముంపన్, నిమ . చతురుల్ = నిమ =
వేదములచేతను, శాస్త్రు = విమానం మొదలగువానిచేతను, కళా = గానాచలచేతను
ను, చతురుల్ = నేర్పురులు, (విద్వాంసు లని యర్థము) (వేయవలసినత్యాగ్య
ములను, జేయఁగూచునది హ్యార్యములను బోధించునది వేదము) మహీసురుల్ = ప్రా

ప్రాణులు, తగవున = (విద్యానిమిత్తమైన) జగదమునందు, శేషుని = శేషునితో
గలిగి వ్యాకరణభాష్యమును రచించిన సప్తరాజును (విష్ణు వీరవర్యుని బరుండు
టచె నీయన కీపేరు గలిగెను) శుక్రి... లీలు = శ్రుతి = శేషశంభు మైన,
పదక్రిమ = పదముయొక్కయుఁ గ్రమముయొక్కయు, లీలు = విలాసములన, శేరి
డంచు = తెలిసికొనలేఁ దలయును, శేదమున మిక్కిలి గొప్పవి యగుట, ఘన య
టుండఁ బెక్కిండు శేర్చుడుపదక్రిమములుపైతము శేరి డని యర్థము చెవులయొ
క్కయుఁ బాదములతోడి డకయొక్కయు విలాసములు లేనివాఁ డని భావము
(శ్రుతి = శేషి, పదక్రిమ = పాదములతోడినడక,) పాములను చెవులును పాదము
లతోడినడకయును లే వని స్పష్టము దివ్యగురుని = స్వర్గమున నున్న వారి కొజ్జ యైన
బృహస్పతిని, కావ్యగోష్ఠి = రామాయణాదిగ్రంథములయొక్కప్రసంగమును, ఇను
మంతయు = కొంచె మైనను, ఎఱుంగఁ దలంచు = శేష్-వాడు కాఁ డనుచు
నని యర్థము శుక్రునితో సూవాససంభాషణాదుల నెఱుంగనివాఁ డని భావము
కావ్యుడు = శుక్రుఁడు, (ని) శుక్రో దైత్యగురుఁడు కావ్యః (అ) సద్రవతుండు = పు
ణ్యకిరీటులు గలవాడు (సత్త్రములయం దాసక్తి కలవాఁ డనియు సర్గము)
అగుద్విజరాజును = అగుచుండుడును, (బ్రాహ్మపరిభ్రమ వనియు సర్గము) ప్రభాకరు
మిమ్ముల = పూర్వమిమాంసావాక్యముల నని యర్థము సూర్యకాంతులచేత నని
భావము చిహ్ను = లాంగున. కృశించు నని భావము అందున్, ఎంఁగఁగలము =
లోముల నెన్నిటను సమర్థు లగుదురు

శేదములను, గావ్యములను, సంగీతాదివిద్యలను నెఱిగిన ద్వాకావ్యవాసు
లగ బ్రాహ్మణులకుఁ బదక్రిమము నెఱుంగని శేషుఁడును, గావ్యగోష్ఠి నెఱుంగని బృహస్ప
తియుఁ బ్రభాకరుఁడు జడయ్యుడరాజును ఏలుదుగా రని తత్పర్యము సకలవి
ద్యల శేష్సంభాషణా లప్పరమునఁ గల రని ఫలితార్థము

శ్లోనామప్రాణివ్యతిరేకాలంకారము

సీ॥ సమదారిబలభిదా ♦ చాణులై మహావాన
బాగసద్యము లోచుఁ ♦ బరిశిల్లి
యనుజాతశౌర్యాత్ ♦ ఘనతలైశ్వర్యులై
దివ్యకల్పు లగుచుఁ ♦ దేజిల్లి
గురుహితార్థప్రదా ♦ నరతులై వరమేఘు

రమణీయహాయు లౌచు ♦ రమణ కేక్కి
 సకలస్తుతపవిత్ర ♦ సద్గోత్రు లై పాలి
 తాళిలవిబుధు లై ♦ యతిశయిల్లి
 స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి ♦ చిరవినోద
 కరసదారంభు లగుచు భా ♦ స్వరతః దనరి
 సారతరభోగతతయశ ♦ స్సాంద్రు లగుచు
 నిందు) లన నొప్పు చుండు) రా ♦ జేందు)లచట॥ " 107.

ఈపద్యమున రాజులకు నిండ్రునకు బోల్క చెప్పటచే విశేషణము లన్నియు
 రెండర్థముల నిచ్చును మొదట రాజుపా మైవయ్యమును బిమ్మట నిండ్రపర మైనయ
 ర్థమును వ్రాయఁబడును

అపటన్ = ఆద్యాగకాపురమునందొక, రాజేంద్రులు = రాజశ్రేష్ఠులు, సమవా .
 లై = సమద = గర్వముతోఁ గూడిన, అపట = శత్రు సేనలయొక్క, భద్రా = చీల్చుటచే,
 చణులై = నేర్పుగలవారై, (గర్వముతోఁ గూడినశత్రుఁ డగుబలుఁ డనురక్కసునిఁ
 జీల్చుటచే నేర్పుగలవారిలు ఇందులు) మహా . సద్యములు, మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆవాన = యుద్ధాపక్తియు, భాగ = భాగ్యమును, సద్యములు = మంచివి
 యగునత్యాదిగుణములు గలవారు, బేచున్, పరిశనిల్లి = ప్రకాశించి, (మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆవాన = యజ్ఞములయందలి, భాగ = పాలియందు, సద్యములు = మంచి
 యేర్పాటుగలవారు) అనుబాత . లై, అనుబాత = సహజ మైన (తోడబుట్టిన)
 శౌర్య = పరాక్రమముచేతన, ఆత్మ = సంపాదించబడిన, ఘనతలైశ్వర్యులై = గొప్పసం
 పద కలవారై (తమ్ముఁ డై వారునునియొక్కపరాక్రమముచే సంపాదించబడినయై
 శ్వర్యము కలవారై అనుబాత = తమ్ముఁడు) మున్ను బలి యింద్రునైశ్వర్య మపూ
 రింపఁగా నతనితల్లి నిష్టువుతో మనవిచెసికొనె ననియు నాతఁ డనితకశ్యపులను నుపేం
 ద్రుఁ డై జన్మించి బలి నడిగి యైశ్వర్యముం బరిగ్రహించి మఱు నింద్రుని కిచ్చె నని
 యు భాగవతము.

దివ్యకల్ప లగుచుక = దేవతలతోఁ దుల్యలగుచుక, తేజరిల్లి = ప్రకాశించి,
 (దేవలోకమందలియత్పత్తి కలవా రగుచుఁ బ్రకాశించి) గురు లై, గురు =
 ఉపాధ్యాయునకును, తండ్రి మొద లగుపూజ్యులకును, హిత = మేలైన, అగ్ర = వస్తు
 వులయొక్క, ప్రావాన = యిచ్చుటయంద, రతులై = ఆసక్తులై, (బృహస్పతికి మేలైన

వస్తువుల నిచ్చుటయం దాసక్తి గలవారు.) వర.....తామన్ = వర = శ్రేష్ఠ మైన, మేఘు = మబ్బుం బోలిన, రమణీయ = మనోహర మైన, హయము = గుఱ్ఱములు గలవారు ఔచుక్, రమణ కక్కి = ప్రీతి సెంది (మేఘము లనెడుమనోహర మైన గుఱ్ఱములు గలవారు (ని) తురాపా శ్మేఘవాహనః. ఆ) సకల . . లై = సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయబడిన, పవిత్ర = పావన మైన, సన్దోత్రులు = మంచులము గలవారు, వి, (సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయబడిన, పవి = వజ్రాయుధముచే, త్ర) సన్దోత్రులు = బడియుచున్న పర్వతములు గలవారు.) పాలి . ఔ, రక్షింపబడినయెల్లవిద్యాంసులు గలవారై, (రక్షింపబడినయెల్లదేవతలు గలవారు) ఆతిశయిల్లి = ప్రియలి, స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి = శాశ్వత మైన పుణ్యకార్యముల నెఱిగినవారై, (శాశ్వత మైన సుధర్మ యనుసధను నొందినవారై (ని) స్వాత్సుధర్మా దేవసభా ఆ) చిర . . . లగుచుక్ = చిర = శాశ్వతమైన, విశూదకర = సంతసమును గలిగించెడు, సదారంభులు = సత్కార్యములు గలవారు, అగుచుక్, (చిరకాల మానందము గలిగించువారును నెల్లపుడు రంభ గలవారును.) భాస్వర తక్ = ప్రకాశించుస్వభావముతో, తనరి = ఒప్పి, సార . . . లగుచుక్ = సారతర = మిగులం బ్రశస్త మైన, భోగ = సుఖానుభవముచేతను, తతయశః = అధికమైన కీర్తిచేతను, సాంద్రులు = నిండినవారు, అగుచుక్, ఇంద్రు లక్ = ఇంద్రులవలె, ఒప్పు చుండు = ప్రకాశించు చుండు

ఇందు శ్లేషానుప్రాణికోపమాలంకారము

చ॥ మును దనపూర్వ లాకు లల ♦ ముల్ దిని కాలము వుచ్చుచుండి మై
కొని యొకదిక్కునక్ నవతఁ ♦ గొన్ని నిధుల్ సమకూర్చుకొందు ని
స్సొనరుకు బేరుఁ బేరుకొన ♦ కుందురు బేరులు పట్టణంబునం
దనిశ నవాధికార్థనిధు ♦ లంచిత దానకలాక శానిధుల్॥ 108

పట్టణంబునందుక్ = ద్వారక యందుక్, అనిశ. . . నిధుల్ = అనిశ = ఎల్లపుడును, (తండ్రి తాతలనాటినుండియు నని యర్థము) నవ = తొమ్మిదికింటి, అధిక = ఎక్కువసంఖ్య గల, అర్థనిధులు = ద్రావ్యరాసులు గలవారు, కుబేరునకు స్వాస్థితములైన తొమ్మిది ద్రావ్యరాసులు కలవు ఈ పట్టణమున నుండువైశ్యులకుఁ బూర్వకాలము నుండియు ననేకము లగుద్రావ్యరాసులు గల వని యాశయము అంచిత...నిధుల్ = పూజింపబడినదానవిద్యం జంద్రం బోలినవారు, బేరులు = వైశ్యులు, మును = పూర్వ

కాలమునందు, (ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను.) కాలాధ్యములకుం బ్రాయికంబుగాఁ బ్రథమ యగు. బా క తనపూర్వము = తనతండ్రితాతలు, (విశ్రాంతముండు మొదలగువారు) ఆకులలముల్ = ఆకులఁ గూరలను, తిని = భక్షించి, కాలము పుచ్చుచుండక = కాలక్షేపము చేయు చుండఁగా, మైకొని = అంగీకరించి, (కుబేరుండు భవము గలవాఁడయ్యును దండ్రితాత లగుబులులు తగినపదార్థములు సంపాదించలేక యాకులు మొదలగువారిని భక్షించుచుండ నూరక చూచు చుండెనని మర్థము వారు తనస్సుల్లు గావున నట్టిపదార్థముల భక్షించు చుండి రని బావము ఒకదిక్కునక = ఒకనోటను, (ఉత్తరదిశయం దని భావము.) “వతక = (ఉపవాసానలం) గృహింతుడై, (తొమ్మిదిసంఖ్యచేత నని యగ్ధాంతరము) కొన్నినిధుల = కొన్నిద్రవ్యరాసులను, సమీకర్షించుక = సంపాదించుకొనుచుకొ, ఇట్లొనరునుబేరుక = ఇట్లుండునుబేరుని, పేరుకొన కుండురు ఉచ్చరింప కుండురు. ఆపుగమునందలివైశ్యులు పూర్వమునుండియు ననేకద్రవ్యరాసులు గలవారునువృద్ధులకు సౌఖ్యము గలుగునట్లు వ్యయపఱచుచువారును దానము సేయువారును గానఁ దాను మిగులం గృహించి తండ్రితాత లాకులఁగూరలు దినుచుండఁగా నూరకుండి క్రొత్తగాఁ గొన్నిద్రవ్యరాసులు సంపాదించినకుబేరునిపేరుపైతము దలంప నిష్ప్రద రని యర్థము. వ్యతిరేకకాలంకారము

క॥ హలరేఖలు లక్ష్మీకర

విలసనములు బహుళభద్రా ♦ విభీమగతులుం

గలిగి హరిచరణసదృశత

నలరుచు రలఘుబల మొప్ప ♦ నవ్పరిశూద్రుల్ ॥ 109.

ఇందు శూద్రులు తమజన్మస్థాన మైనవిష్ణుపాదముంబోలి యున్నారని చెప్పటవలె బెక్కుపదములగు రెండగములు గలవు

అప్వరిశూద్రుల్ = అవీరితం దున్న శూద్రులు, హలరేఖలు = నాగలిచాళ్లును, నాగలియాకారము గలరేఖ లని పాదపర మైనయర్థము అచటిశూద్రులు పెక్కునాగళ్లు గలవా రనియును భగవంతునిపాదమునందు నాగళ్లం బోలినరేఖలు గలవనియును నర్థము లక్ష్మీకరవిలసనములు = విశ్వరము గలిగించుచెట్టలును, లక్ష్మీదేవి యొక్కచేతియందలి ప్రకాశము లని యగ్ధాంతరము శూద్రులు సంపదలను గలిగించు పనులఁ జేయువా రనియును లక్ష్మీదేవి విష్ణునకుఁ బల్ని గావున నాయనపాద మొత్తునపు డామెచేతికాంతు లందుఁ బ్రసరించు చుండె ననియు నర్థము బహు

గతులు = బహుళి = అనేకము లగు, భద్ర = శుభములయొక్కయు, నిధి = భూ
మణములు మొదలగువానిని ధరించుటచే గల్గుకాంతియొక్కయు, గతులు = పార్శ్వ
లను, అనేకము లగు నెద్దలయొక్క విలాసములనియేని యర్థము. (బహుళ = అధిక
మై, భద్ర = శుభముల నిచ్చెడు, వి = పక్షియొక్క (గరుడుడు) భయము = సం
చారముచేత, గతులు = గమనములను. గరుడవాహనమునం బోవునది యని పాదపర
మైనయర్థము) కలిగి = పొంది, అలఘులము = నొప్పదార్థము, ఒప్పణ = ప్రకాశం
పఁగా, హరిచరణసృతత = విష్ణువుపాదముతోడిసాదృశ్యముచేత, నలరుదురు = పరి
కాశించురు శ్రేణువానితోపమాలంకారము

గీ॥ బలపదుత్తుంగరూపవై ♦ భవ మతిస్థి
రాభరణలీల తతగండ ♦ శోభితరుచి
శ్రీతఘనాచి సదావన ♦ శ్రీయుగలిగి

పాలుచుభూభృన్నిభంబు ల ♦ పురి నిభములు॥ 110.

ఈపద్యమున నేనుగలకుఁ బర్యవ్రతములతో నె దృశ్యము చెప్పటచేఁ దక్కిన
పదము లన్నియు సుభయభృములం జెప్పను

భూభృన్నిభములు = హస్తములతో సమానములు, ఇభములు = ఏనుగులు,
బలవ. వైభవము = బలవత్ = మిక్కిలి బలము గల, ఉత్తుంగ = మిక్కిలి యెత్తైన,
రూపవైభవము = ఆకారముయొక్కయతిశయము (ఇది రెంటికి సమము) అతి
లీల = అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమికి, ఆభరణలీల = భూమణములయొక్కశోభ నని
యేనుగలపరము అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమియొక్క, భరణలీల = మోచుట య
నక్రియ నని పర్యవ్రతము తత రుచి = తత = విశాలమైన, గండ = చెక్కులయొ
క్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = కాంతి నని యేనుగలపరము. తతి = విశాలము లగు,
గండ = రాలిపలకలయొక్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = తేజస్సు నని పర్యవ్రతము.
శ్రీతఘనాచి = ఆశ్రయించిన అధిక మైనటు మ్రోదలను, ఇంట నళితబ్ధము జాత్యైక
చనము ఆశ్రయించిన మేఘసముదాయము నని హస్తపరము. సదావనశ్రీయుగ =
ఎల్లప్పుడు మిదోదకశోభ నని యేనుగల పర మైనయర్థము సదావనశ్రీయనుచో,
సదా = దాయచునక్షత్రముతోఁ గూడినదియు, అవ = వకారముతో కూడనైనదియు,
'న' యనుదానియొక్క శోభిని యర్థము సదావన యనుదానియందు 'దా' య
నునక్షరము నుంచి వకారమును దీసి 'న' యనుదానిం గలుపఁగా దాన యని యుం
డును. దానశబ్దమున మద మని యర్థము (౧) నదో దానం (౨) ఎప్పుడును

వనశోభ నని పర్వతపరము. కలిగి=పొంది, అప్పురిక్=అపట్టణముందు, పొల్చుక్=ప్రకాశించును ఇం దలంకారము వెనుకటియట్లే యెఱుంగునది

చ॥ ఒడవెడునాత్మవేగమున ♦ కోడిసమీరణపంచకంబు చాఁ

బదములఁ బట్టెనో యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధార లొప్పఁగాఁ

బ్రదరములట్ల యోడి యిరు ♦ పార్శ్వములం దముఁగొల్పుచుండె నాఁ

బాదు లిరుగేవలం బొదలఁ ♦ బొల్చు మహాజననాశ్వముల్ పురిక్॥

మహాజననాశ్వముల్ = మిగులవడి గలగజ్జములు, ఒడవెడునాత్మ వేగమునతోక్ = తగునట్టితమయొక్క (గుఱ్ఱములయొక్క) శీఘ్రగమనమునకు, ఓడి=అపజయము నొంది, సమీరణపంచకంబు = ప్రాణాదివాయువులు, పదములన్ = (అశ్వములయొక్క) పాదములను, పట్టెనా యనఁగాఁ = ఆశ్రయించెనో యనునట్లు, పంచవిధాంచితధారలు = పంచవిధ = విదవిధములచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ధారలు = గమనవిశేషములు, (ని) ఆస్కందితం ధోరతకం రేచితం వర్ణితం ప్లుతం గతయ్యామూః పంచధారాః అ అతివేగము సతిమందము గాని సమమైనగతి యాస్కందితము అంతకంటె నధికపై చతుఃమైనగతి ధోరతకము తాళగలిగో దిరుగుట రేచితము వేగముతోఁ గూడి కాల్గురూడికిఁ గదలించుచుఁ బోవుట వర్ణితము పోవునంతదూరమును సమముగా వేగముగాఁ బోవుట ప్లుతము ఒప్పఁగాఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, అట్లు = ఆవాయువులువలెనై, ప్రదరములు = బాణములు, ఓడి = అపజయము నొంది, ఇరుపార్శ్వములన్ = రెండుప్రక్కలయందును, తముక్ = ఆయాశ్వములను, కొల్పుచుండె నాఁ = నేవించుచున్నవో యనునట్లు, పొదులు = తూణములు, ఇరుగ్రేవలన్ = రెండుపార్శ్వములయందును, పొదలఁ = ప్రకాశింపఁగాఁ, పురిక్ = పట్టణమునందున్ పొల్చుక్ = ప్రకాశించును

ఇందు ధారలను సమునవేగమున కోడి వాదములం విడివాయువు లని యుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము

చ॥ లలితమణిశిరోగృహము ♦ లక్రహి దోఁప విమానలీలలక్

దల మగురత్నకుట్టిమళ ♦ తంబులఁ దోఁప శతాంగరీతులం

బలునెలరాలఁ జాటి పిద ♦ పం జని హెచ్చుగ న్యందనస్థితం

దెలుపుచు నారఁ దీరు గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాఁ॥

తేరులు = అదములు, లలిత . లన్, లలిత = సుందరమైన, మణీశిరోగృహములక్ = మణులసంబంధమైన (మణులకో గట్టబడిన) మేడమీడియిండ్లయందున్, రహిత = బాగుగా, తోపన్ = ప్రతిఫలించుటచే, విమానలీలలక్ = విమానములయొక్క విలాసములను, దలము = తీరుదు, అగురత్న సుట్టిమకతంబులక్ = అగురత్నములయొక్క ట్టడపు నేలలయొక్క నూలులందు (అనేకము లగుమణులు దాసినభూములయందు దని యర్థము) తోపన్ = ప్రతిఫలించుటచే, శతాంగీతులక్ = నూలుశరీరములయొక్క ప్రకాశములను, బునెలలక్ = పెద్దగండ్రకాంతపురాలకుండుక్, బాటిదని శిరిగిపోయి, పిదపక్ = తివవాతను, హెచ్చుక్ = అతిశయింపఁగాను, స్వందస్థితిక్ = బాటుటయొక్క శిరి, తెలుపుక్ = ప్రకటించుచు, పేరులు = ధనామములు (విమాన, శతాంగ, స్వందసనామములు) సాగ్గియుక్ = అగ్గమునోఁ గూడిన వగుట్లు, ఊరక్ = ద్వారకాపురమునందు, తిరుగుక్ = సాగునుగనుండును

ఆపురమునందలి విధములు మేడలమీడియిండ్ల నుండు ప్రతిఫలించుటచే విమాననామమును, రతినపు నేలలందు ప్రతిఫలించుటచే శతాంగనామమును, బటికి పురాలయందు బాటుదని బోవుటచే స్వందసనామమును సాగ్గియుక్ చెప్పి శిరి యగ్గము విమానము — కనుమందుండు మణీశిరోనాదృశ్యములన్ని ఈ పేరు రథములు మేడలమీడి గిభాగమున ప్రతిఫలించుటచే సాగ్గి మయ్యెను ఆకాశమున బోవునట్లుండెని భావము శతాంగము = నూలుగములు గలది ఈశబ్దమును గూఱవచునమును గలదని యగ్గ మైనను బ్రకృతమున నూలు శరీరములు గలదని గ్రహింపవలెను ఈ పేరు పెక్కురత్న పునేలలందు ప్రతిఫలించుటచే సాగ్గి మయ్యెను ఒక్కొక్క విధమీ పెక్కురత్నములఁ గావించుటచే పెక్కు భాగాములు గలట్లు కనుపడెనని భావము స్వందము = బాటుదని బోవునది ఈ పేరు నన్నుగిరికి పురాలమీఁద బాటుటచే సద్గవంత మయ్యెను

వి॥ సంగీతవిత్తకౌ ♦ తెలము మెచ్చుంగ బలె

గాఁరున్న తీరై ♦ కిములు లిమిరి

దగ్గరి యెయవా ♦ దములు ప్పిరిగె నే

కువల శాధగ వాత్తు ♦ కోకిల దూడి

స్వ. వశోమంపురి ♦ గట్టుచే బలె రతి

శ్రాంతాంగి నాగ్యము ♦ ర్మజల మాని

సాంకవమృగమద ♦ చంద్రసారభములు

గైకొనంగబలె సం ♦ గల్ల మెలగి

పురతురంగమగమనచా ♦ తుడికి నోడి

వింతసిగ్గునఁ దనయెక్కి ♦ రింత నడిగ

నడవమి ననంగ జడ నగు ♦ నడక లడర

నందొలయు చుండు మలయమం ♦ దానిలుండు|| 113.

మలయలుండు=మలయపర్వతసంబంధ మగునందవాయువు (దక్కినపుగాలి) అందుకొ=ఆపురమున, సంగీ . .శలము=సంగీతి = గానముయొక్కయు, స్వత్య = (ఆవయవములచే భావము నూచించు) ఆటయొక్కయు, కాశలము=నైపుణ్యము, మెచ్చుగబలె=మెచ్చుటకువలెను, గాయ ములు, గాయన్నటి=పాడుచున్నట్టిపలయొక్క, కైశికములు=కేశపాశములను, నిమిరి=స్పృశించి, మెప్పుగలుగు నట్లు విద్యాగోషముం జూపినవారికిరిమేని శరీరమేని స్పృశించుట లోకదృష్టము. వేపవలె=తెల్లవాలుజాములందుకొ,దంపతి.. . దములు=దంపతి=భార్యభర్తలయొక్క, ప్రణయవాదము=పాలయలుకలను, తీర్పువలె=తీర్పుటవలె, సాధగవాత్సలోటికొ, సాధ = మేడలయందలి, గవాత్సలోటికొ=కిటికీలననుచాయమును, దూటి=ప్రవేశించి, పాలయల్కుచే మార్మొగి మిడినభార్యభర్తలు మనస్థిరదీపన మైనదల్లగాలి సోకినంత నె మాము విడిచి యభిముఖులగుటచే లేతవాయువులు వారికలకం దీర్చుట కందుఁ బ్రవేశించెనో యనుల్లుత్పేక్షించెను.

స్వపథ .. చేకొ, తనమార్గాయాసమునఁ గలిగినదప్పిచెతను, బలెకొ=వలెకొరలి .. .బలము. రలి=సంభోగముచేతను, శ్రాంతా=అలసిన, అంగనా=స్త్రీలయొక్క, ఆస్య=మోమునందలి, ఘర్మబలము=చెనుటనీటిని, ఆని=త్రావి, క్రీడలచే నలసినస్త్రీలచెనుట లాకునట్లు వారిమోమునఁ బ్రసరించి యని యర్థము. సాంక . .ములు = సాంకవ = జవ్వారియొక్కయు, మృగమద = కస్తూరియొక్కయు, చంద్ర=కప్పరిముయొక్కయు, సారభములు=పరిమళములు, (ని) ఘనసార శ్చంద్రసంజ్ఞః అ. కైకొనంగబలె=చేకొనుటవలె అంగల్లన్ = బజాబములయందు, మెలగి=నందరించి, తనయెక్కిరింత = తనవాహన మైనయట్టి, పుర.....నాతురికిన్ = పుర=పట్టణమునందలి, తురంగము = గుఱ్ఱములయొక్క, గమనచాతురికిన్ = నడకల నేర్పునకొ, టడి, వింతసిగ్గునకొ=అపూర్వ మైనసిగ్గుచెతను, నడవమి ననంగకొ=

నడవకపోవుటచేతిమో యున్నట్లు ఒడవగుడకలు = మెల్లనిడకలు, అహిక = కలుకలగా, ఒలయ చుండుక = సంచరించు చుండును ఉత్పైఖలంకారము

సీ॥ అమితరసప్రాధి ♦ నలరెడు సరసుల

నెనయుటవలన బ ♦ ద్విను లనంగ

లలితబంధవిశేష ♦ ములమహాభోగుల

దనుపుటవలన భో ♦ గిను లనంగ

ఘనతరాగములపెం ♦ పెనసి ఎల్లనలాభ

గరిమ దాల్చుట గల ♦ కంగు లనంగ

దల్లులు పిచుతింప ♦ దగు వెల లంచుచు

మచుటచే నురుచిరి ♦ ముల లనంగ

బ్రాబలి తతమంజులాస్యవి ♦ భ్రమసమృద్ధి

లలరె బ్రతిభరతరహస్య ♦ ములను నలంపు

లగుచు రంభాదులను గెల్పు ♦ సాగనున బురి

నటలు చుండును వాగసుం ♦ నగులు భవిత॥

114.

అమితరసప్రాధిక = అమిత = కొలదిలేని, రస = ఆహార గ మనెడుజలముయొక్క, ప్రాధిక = ధరించుటచేత, అలరెగుసరసుల = ప్రాశించెడుగిసిప లగుకొలదివలను, ఎనయుటవలన = పొంద టవలన, పన్నిములు = పద్మినిబారిస్త్రీలు, (తాను రలితలు,) అంగిక, లలిత యముల లలిత = సుంద మైన, బంధవిశేషముల = వేర్వేరుబంధములచేత, మహాభోగుల = గొప్పసుఖము గలవా రెనుసర్వములను తనుపుట = తృప్తి నొందించుటచేత, భోగినులు = శత్రులు) భోగిస్త్రీలు, (నాగకాంతలు,) అంగిక = అనుట్లుచు, ఘనత = పెంపు, గరిమ = గొప్పతనముచేత, రాగముల పెంపు = కల్యాణి మొదలగురాగములగొప్పతన మనెడు (ఘనతర = మిక్కిలిగొప్ప లగు, అగ = పృక్షములయొక్క, పెంపు = అభివృద్ధి,) ఎనసి = పొంది, పల్లవలాభగరిమక = విటు లనుచిగురుటాపలయొక్కప్రాప్తివలనిగౌరవమును, తాల్చుట = ధరించుటచేత, కలకంఠులు = మురుర మైనకంఠధ్వని కలవారు (కోయిలు) అనంగన్ = అనుట్లుగు, తల్లులు = తెలిసినవారు, వినుతింపన్ = స్తుతింపగా, తగువె

లలు = భగవదులువలను, అందుచున్ = పుచ్చుకొనుచున్, మనుటచేన్ = సుఖముగ నుండుటచే, సురుచిగమణులు = మంచికాంతి గలశ్రీమణులు, (సురుచిగమణులు = మనోహరము లగుమణులు) అంగన్ = అనునట్లును, పృబలి = ప్రఖ్యాతి గాంచి, తత ధులు తత = విశాలమైన, మంజుల = ఒప్పినమైన, ఆస్య = ముఖముయొక్క, విద్రుమన మృద్ధులు = విలాసాతీతములు, (తత = వీణాదివాద్యములయొక్కయు, మంజు = మృదువైన, ఆస్య = చుత్త్యముయొక్కయు, విభ్రమనమృద్ధులు = విలాసములు,) అలరన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రతిబన్ = బుద్ధివిశేషముచేతను, రతరహస్యములను = క్రిత్యలయందలికిఁబులందు, వంతులు = నేరుపులవారు (ప్రతి . . లన్ = ప్రతి = ఎల్లవియునగు, భ = భావములయొక్కయు ర = రాగములయొక్కయు, త = తాళములయొక్కయు, “ శ్లో॥ భకారోభావపాటిశ్చా ద్రకారోరాగవారికః తకారోతాళవాచిస్యాత్త్రయంభరిత ముచ్యతే ” హస్యములన్ = కిందులను, వంతులు = నేర్పరులు) రంభాదులన్ = గంభ మొక లగువారిని, శెల్పుసౌసున్ = శెల్పుసౌందర్యముతో, వాసుందులన్ = వేష్యులు, ఎరిన్ = గౌరవమునకు, వంతులు = ప్రకాశించుచుండురు ఛక్ర = ప్రశంసనాధిక్యము. శిష్టరూపకాలంకారము

సీ॥ కలికి యెత్తుల కేరు ♦ కలువ ని విపు డిమ్ము
వేరే యిడుగు నిందు ♦ గోరక రగదా
చొనున మల్లికల ను ♦ స్థితిఁ జూపు మది తావు
లూకి నూచిన దోయి ♦ నుగు చేల
తీలకింపు మెలతాను ♦ రలనండ లొనఁగుము
నెల రొప్పఁగా కల ♦ సింపు గొనుము
విలువఁ జేకొని యెది ♦ నలగుబంతుని నిమ్ము
చను బంతు లిప్పు డె ♦ టినను గండు
ననుచు నర్జోక్తిరచుల ♦ ననుచువేక్క
దమ్ము నల రమ్ముమేటిచె ♦ వ్రుమ్ములఁ గవి
సరిసతిలు చూపుచిలులకు ♦ సరము లిడుచు
బుద్ధిలాపిక లులగు రి ♦ పురమునందు॥

ఈపద్యమునందుఁ బువ్వులమునింతులనును వారిం గొనవచ్చినవిలులనును ఒరిగి నసంభావనము రెండగములతోఁ జెప్పఁబడియే

కిలికి = ఓసుందరీ, ఎత్తులకుఁ = పూలదండలకుఁ, (పురుషుని వలచి యువిజ లిచ్చుసాముని కని యగ్గాంతరము) ఏమి? కలువకుఁ = కలువపూవును, ఈవు = నీవు; ఇవును, ఇమ్ము = ఒసఁగుము (కలువకుఁ = నీతోఁ గలియుట, నీవి = పోఁకముడిని, (ని) శ్రీకటివస్త్రబంధేపి నీవి పరిపణేపిత ఆ ఇవును, ఇమ్ము = ఒసఁగు మని రెం డవయగ్గము) 'కలువకు' అనుచది రెండవయగ్గమున గామ్యము ఇది విలులవచన ము వేరేఁబుటియొకప్రకారముచెతనే, ఇడుదుకుఁ = (ని వడిగింక కలువపూవు) నిచ్చె దను. ఇందుకుఁ = ఈదండయందుకుఁ, (దండయందున్న కలువపూవు నని యగ్గము) కోరకుఁ = అపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు. (నే = శ్రీసుముగ్ధ, ర = రాత్రి కాలమునందుకుఁ, ఇది కాలవాచకము గావున ప్రథమ యయ్యెను ఇడుదుకుఁ = (నీ వి) నిచ్చెదను, ఇందుకుఁ = అంగడియందుకుఁ (పగటికాలముం దనియేని యగ్గము.) కోరకుఁ = నివి నపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు) ఇది పుష్పలవికారవచనము. ఇట్లే ముందు నెఱుంగునది. చెలువ = ఓప్రియభాషిణీ, మల్లికల్ప = మల్లికపూవులను, సుస్థిలికుఁ = మంచియొలికితో, చూపుము = కనుపఱుపుము చెలువ యనుపదమును రెం డవయగ్గమున ముందరమునన్వయతోఁ గలిపి చెప్పటచే వెలుక వాక్యమునందలిసంబోధ నమే యందు గొఱింపవలెను ఓకలికి అల్లికలకుఁ = బంధములందుకుఁ, చెలువము = ఎక్కడనమును, సుస్థిలికుఁ = మంచినిలుకడతో, చూపుము = కనుపఱుపుము) పఱువ ము దప్పరిమల్లెపూవులం జూపు మని యగ్గము బంధనైపుణ్యముం దెలుపు మని యగ్గాంతరము అది = ఆవున్ననముదయము, బంధనైపుణ్య మని యగ్గాంతరము తావులు = పరిమళములను, అంటి చూచినకుఁ = పరీక్షించినయెడకుఁ, తోఁదుకుఁ = కాన్పించును, (తావులు = కళాగ్ధాములను, అంటి చూచినకుఁ = స్పృశించి చూచినయెడకు, తోఁ దుకుఁ = కాన్పించును) అడుగుకుఁ = ప్రశ్న నేయుట, ఏల = ఎందులకుకుఁ, పరిమళముల నుబట్టి చూచిన మల్లియులు మంచిస్థితియందున్నవో లేవో తెలియును ప్రశ్నముతో నేమప్రియోజనమని యగ్గము తావు లంటిచూచిన చెలువ మున్నదియో లేవో తెలి యును ప్రశ్నముతో నేమప్రియోజన మని రెండవయగ్గము

తిలకింపుము = ఇటు చూడుము ఎలతామగలదండలు = వాడనితామరపూవుల దండలను, ఒసఁగుము = ఇమ్ము [మెలఁతా = ఓ శ్రీ! మరలకుఁ = నేవెనుకకుఁ బోను తిలకింపు = ఇటుచూడు దండలు = నీపాగ్గిపులను (ఒహువచన మాధిక్యముం దెలుపు ను) ఒసఁగుము = ఇమ్ము.] వాడనితామరపూలదండ లి మ్మని యగ్గము. నిపాగ్గిపు

గలిగిన మరలి యింటికిఁ బో నని యర్థాంతరము. నెనరు = ప్రేమము, ఒప్పుక = ఒప్పు నట్లుగా, కాలసినక = అవశ్య మైనచో, కొనుము = (తామరదండలను) వెలయిచ్చి పుచ్చికొనుము. (నెనరు = కృతజ్ఞత, ఒప్పుక = ఒప్పునట్లుగా, వలసినక = ప్రేమించినయెడల, కొనుము = నాపాపును గ్రహింపుము ఈయర్థమున నిది 'వలచినక' అని యుండవలెను) అవశ్య మైనం దామరదండల నిచ్చెద నని యర్థము ప్రేమించిన బ్రా పిచ్చె నని యర్థాంతరము విలువక = వెలచేతను, వెల యిచ్చి యని యర్థము చెకొనియెడక = కొందును, అలరుబంతులక = పూవుచెండ్లను, ఇమ్ము, (విలువక = వెలను, చెకొని = ముందు గ్రహించి, ఎడక = తొమ్మునందు, అలరుబంతులక = ప్రకాశించుబంతులం బోలినపదార్థములను (స్తనములను) ఇమ్ము) వెల యిచ్చికొందును పూలుబంతుల ని మ్మని యర్థము వెల ముందు పుచ్చికొని బంతులం బోలినవాని ని మ్మని యర్థాంతరము

చనుబంతులు = యుక్తము లగుపూలుబంతులు, ఇపుడు = ఈకాలమున, అంటినక = స్పృశించినయెడల, కందుక = వాడిపోవును (చనుబంతులు = బంతులం బోలిన కనుచములు, ఇప్పుడు, అంటినక = ముట్టికొనినయెడల, కందుక = చూతును.) పూలుబంతు లిపు డంటిన వాడిపోవు నని యర్థము స్తనములు స్పృశించినం జూతు నని యర్థాంతరము

అనుచుక = ఇట్లు పలుకచుక, నర్మోక్తిక = పరిహాసప్రమాటలచెతను, రచనలక = పూవుబండలఁ గూర్చుట మందలి నైపుణ్యముచెతను, ననుచువేళ్లక = మొలచెడుమకూహలముకొ, తమ్ముక = (పుష్పలావికలను) అలరమ్ముమేటిచెయ్యమ్ములక = అలరు = పువ్వులను, అమ్ము = అమ్మెడువట్టి, మేటిచెయ్యమ్ములక = గొప్పచెయ్యలను, (అలరు = పువ్వులు, అమ్ము = బాణములుగాఁ గల, మేటి = శూరునియొక్క, చెయ్యదమ్ములక = వికాసములను, మిన్నధనికారిముల నని యర్థము) కని = చూచి, సరసతలు = శృంగారాదిరసజ్ఞానమును, మాపువిలులకుక = కనుపఱిచెడుసాగసుగాండ్రకు, సరములు = పూలుబండలను, ఇడుచుక = అమ్ముచుక, అస్వరమునందిక = అద్వారకయందు, పుష్పలావికలు = పువ్వులమ్ముస్త్రీలు, ఉందురు నిని + ఇపుడు = నివిపుడు. నీవి యనునది ఏమ్యాదులలోనిది యగుటచే వైకల్పికసంధి గల్గెను ఏమ్యాదులయం దిత్తునకు సంధి వైకల్పికమున నగు చా. సం. తిలకింపుము + మెలత = తిలకింపు మెలత ప్రార్థనార్థకమధ్యమపురుషముకర్తృబునకు మాట్లా పర మగునపుడు లోపము వైకల్పికము. చా. సం.

(ప్రకృతశ్లేషాలంకారము.

మ॥ సురసాంచద్వనపుష్పపూరితము లై ♦ సాంపాంది నృప్తాండజో
త్కరసంచారపటుత్వముల్ గలిగి రం ♦ గద్భృంగసంగీతముల్
పరఁగఁ సారససారభానిలసదా ♦ భంగాగమంబుల్ దగఁ
బురి నుద్యానములున్ సరోవరములుం బొల్పున్ సమత్వంబునన్॥

పురిక = ద్వారకాపురమునందుక, ఉద్యానములున్ = పూదోటలును, సరో
వరములున్ = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁపులును, (చివరి నున్నద్రుతము సముచ్చయార్థకము.)
సుర సాంచితములై, సు = మంచి, రస = మకందముతో, అంచిత = ఒప్పుచున్న
ఘన = అధిక మైన, పుష్ప = పూలతో, పూరితమును = నింపఁబడినవి, వి, పూదేనతో
నిండిన పెక్కుపూలతోఁ గూడిన వని యుద్యానపర మైనయర్థము (సురస = మంచి
రుచితో, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఘనపుష్ప = ఉదకముతో, పూరితములు = నిండింపఁ
బడినవి, వి, మంచిరుచితోఁ గూడినయదకములతో నిండిన వని సరఃపర మైనయర్థ
ము) (ని) శృంగారాదౌ విషే వీర్య గుణే రాశే దృపే రసః ఆ మేఘపుష్పం
ఘనరసం ఆ సాంపు = సాగసును, ఒంది = పొంది, దృప్త .. ముల్, దృప్త = గ
ర్వించిన, అండజోత్కర = పక్షీసముదాయముయొక్క, సంచారపటుత్వముల్ = సంచ
రించుటకు దగినపాటసమును, (అండజ = చెవలయొక్క, తక్కినది రెంటికిని సరి)
రంగ .. ముల్, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, సంగీ
తముల్ = గానములు, పరఁగఁ = ప్రకాశింపఁగాక, (ఇది రెంటికిని సమము,) సా
రస... ముల్, సార = శ్రేష్ఠ మైన, ససారిభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
వాయువును, సదా = ఎల్లపుడును, అభంగ = పూర్ణ మైన, అగమంబుల్ = వృక్షములు
ను గలవి. (ని) పలాశీ దృ ద్రుమాగమాః. ఆ ఆయుద్యానములొందమానత మె
ప్పుడు నుండు ననియును బూవులు మొదలైనవానితో నిండినవృక్షములు గల వనియు
నర్థము. (సారస = పద్మములయొక్క, సారభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
వాయువుచేత, సదా = ఎల్లపుడు, భంగ = తరంగములయొక్క, అగమంబుల్ = సా
పులు గలవి, చెలువులందుఁ దామరపూవులవాసనతోఁ గూడినవాయు వెప్పుడు నుం
డుటచే నలలు పుట్టు చుండు నని యర్థము) సమత్వంబునన్ = సమ మైనస్థితిచేక,
తగఁ = బాగుగా, పొల్పున్ = (ఉద్యానములును, జెలువులును) బ్రకాశించును.
ఇందుఁ బ్రకృతశ్లేషాలంకారము

సీ॥ దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం

బలియశోదానంద ♦ హర్షసీమ
 బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు
 రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
 కంసాదిఖలమత్త ♦ గజసింహశాబంబు
 వల్లవీజనమోహ ♦ వార్ధిరాజు
 రుక్మిణీహృదయన ♦ రోవరహంసంబు
 సత్యభామాముఖా ♦ జ్ఞాతితరణి
 యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
 భూజనమునకుఁ జిరసౌఖ్య ♦ భాజనముగ
 నాగమూంతప్రవర్తి య ♦ సంతకీర్తి
 స్మరశతసుమూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి॥

117.

దేవకీబు, దేవకీవసుదేవ = దేవకీవసుదేవులయొక్క, దివ్య = ఒప్పిదమైన
 తపఃఫలంబు = నోములపంట, దేవకీవసుదేవులు పూర్వజన్మమున మహాతపంబుఁ జేయ
 విష్ణుండు సాక్షాత్కరించి వరంబు వేడుఁ డన నిన్నుం బోలినపుత్తురిండు గావలె నని
 కోరి రనియు నానిమిత్తమున విష్ణుండు గృష్ణుండై వారికి జన్మించె ననియు భాగవతము.
 అతి.....సీమ, అతి = అధికమైన, (ఇది హర్షవిశేషము) యశోదానంద = యశో
 దయు నందుఁడు ననువారియొక్క, హర్ష = సంతోషమునకు, సీమ = హద్దు బల...
 ...బు, బలదేవ = బలరామునియొక్క, చిరపుణ్య = చాలఁ గాల మార్జించినపుణ్యము
 యొక్క, పరిపాకసమయంబు = ఫలకాలము రాధికాబు, రాధికా = రాధ య
 ను పేరుగలగోపిక యను, యూధికా = అడవి మొల్లకు, శ్రావణంబు = శ్రావణమాసము.
 వర్షాకాలమం దడవి మొల్ల పూచినట్లు కృష్ణునియం దీమె సంతసించు నని తాత్పర్యము
 కంసాది.....బు, కంసాది = కంసుఁడు మొదలగు, ఖల = క్రూరు లనెడు, మత్తగ
 జ = మదపు లేనుఁగులకు, సింహశాబంబు = సింగపుఁబిల్ల, వల్లరాజు, వల్లవీ
 జన = గోపికలయొక్క, మోహ = వల పనెడు, వార్ధి = సముద్రమునకు, రాజు = చం
 ద్రుఁడు, చంద్రోదయమున సముద్ర ముప్పొంగిన ట్లియనవలన గోపికలకు మోహ మతి
 శయిల్లు నని యాశయము. రుక్మిణీ.....సంబు = రుక్మిణీదేవిమన సనెడుకొలఁతునకు
 రాయంచ, సత్య.....తరణి = సత్యభామయొక్కమో మనెడుపద్మమునకు సూర్యుఁ

దు, ఆగమాంతప్రవర్తి = వేదాంతముల నుండువాఁడు, వేదాంతములచేఁ దెలియఁబడు
వాఁడనియర్థము. అంతఃకీర్తి = అంతములేనియశము గలవాఁడు, స్మరశతనుమూర్తి =
మన్మథులు నూఱుగురయొక్కయాకారముం బోలినమంచియాకారము గలవాడు. య
దువంశచక్రవర్తి = (అగు) యాదవప్రభుఁడు (కృష్ణుఁడు) భూజనమునకుఁ = లో
కమందిలిజనసముదాయమునకుఁ, కరము = మిక్కిలి, చిరసౌఖ్యభాజనము = శాశ్వత
మైనసౌఖ్యప్రాప్తి, కర్ణ = అగునట్లు, మేలునయానక = అధిక మైననీతితో, నయ
ము + నక = నయానక, లులనలు పరింబు లగునపు డాగమమువర్ణంబునకు లోపంబు
ను దత్తుగ్వీస్వరంబునకు దీర్ఘంబును విభాషనగు బా త ఆనగరము = ఆద్యారకా
పట్టణము, ఏలున్ = పాలించుచుండును ఇందుఁ గృష్ణునందు శ్రావణత్వము మొదలగు
న వారోపించుటకు రాధికాదులందు యూధికాత్వాద్యారోపము కారణము గావున
మాలాపరంపరితి రూపకాలంకారము చెప్పంబడినయుపమానూపమేయముల కశేద
ప్రతిపత్తి యారోప మని యాలంకారికులు

నీ॥ కనకంపువన్నెచ ♦ క్కనితెక్కగవపక్కి

దొరజక్కి నగ నెక్కి ♦ తిరుగువాఁడు

కలిమిముద్దులగుమ్మ ♦ నల పిమ్మడిగ నెమ్మ

దిని గొమ్మ నురముపై ♦ నునుచువాఁడు

కడలే కడరుపాల ♦ కడలిమీఁగడ లొందు

తెలిదీవికడ లీల ♦ మెలఁగువాఁడు

తొలిమిన్ను లుడ్డమో ♦ ముల నిడ్డముద్దులి

డ్డనిబొడ్డుదామర ♦ గనిసవాఁడు

కార్మొయిలడాలువాఁడు జ ♦ గంబు లేల

జాలువాఁ డంఘ్రీ నొదవిన ♦ జాల్మీవాఁడు

జాళువాసేలువాఁడు జే ♦ జేలజేజె

పుడమి విహరించె యదుకులం ♦ బున జనించి॥

118.

కనకంపు .. జక్కిక, కనకంపు = బంగారముయొక్క, వన్నె = రంగుగల,
చక్కిని = మనోహర మైన, తెక్కగవ = తెక్కలజంట గల, పక్కిదొర = పక్షిరా
జునెడు (గరుడుఁడు) జక్కిక = గజ్జమును, వగక = విలాసముతో, ఎక్కి = ఆశో

హించి, తిరుగువాడు = సంచరించువాడు గరుడవాహనుఁ డైసంచరించువాఁడని యర్థము కలిమిమద్దులగుమ్మక = భాగ్యములయొక్క-స్త్రీని, (భాగ్యముల కధిదేవత యగులక్ష్మీ సనియర్థము) నెమ్మదిక = మనసునందు, వలపు = కోరిక, ఇమ్మడిక = రెట్టింపుగా, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా, ఉరమునై = తొమ్ముమీదను, ఉనుచువాఁడు = నిలుపువాఁడు (లక్ష్మీం ప్రేమాతిశయమున వక్షమున ధరించినవాఁడనియర్థము) కడలేక = అంతములేకుండక, అడరు మిఁగడలు, అడరు = కలిగెడు, పాలకడలి = పాలసముద్రసంబంధమైన, మిఁగడలు = తెట్టెలను, ఒందు తెలిదీవికడక = పొందెడు శ్వేతద్వీపమునందుక, లీలక = విలాసముతో, మెలఁగువాఁడు = సంచరించువాఁడు. భగవంతుఁ డగువిష్ణువు పాలసముద్రములోని తెలిదీవియందుండి భక్తులకు సులభముగ సాక్షాత్కరించు ననిభారతము.

తొలిమిన్నులు = వేదములను, ఉడ్డమోములక = నాలుగుమోములందును, ఇ.. ని, ఇడ్డ = ధరించిన, ముద్దుబిడ్డని = చక్కనినినువును, చతుర్ముఖబ్రహ్మ సనియర్థము బొడ్డుఁదామరక = నాభిపద్మమునందుక, కనినవాఁడు = జన్మింపఁజేసినవాఁడు, కార్మియిలదాలువాఁడు = నీలమేఘములచాయగలవాఁడు, జగంబు రేలఁజాలువాఁడు = జగంబులను రక్షించుటకుఁ దగినవాఁడు, అంపిక = పాదమునందుక, ఒదవిన = పుట్టిన, జాలువాఁడు = నదిగలవాఁడు. ఆకాశగంగ హరివాదమునం బుట్టె ననిప్రసిద్ధి జాళువాసేలువాఁడు = బంగారుపిష్టటము గలవాఁడు (అగు) శేశేశేశై = దేవతలకుఁబ్రభువు, (దేవదేవుఁడు) యదుపలంబునక = (యయాతికిం బెద్దవమారుఁడగు) యదువసురాజుపలంబునక, జనించి = పుట్టి, పుడమిన్ = భూమియందు, విహరించెక = సంచరించెను

చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ♦ శ్రీనిధి శ్రీకి వరుండు సంపదక

గళల నుధాంశువియ్యము మ ♦ గంటిమి నప్పరభేది నాజిహ్

గెలిచినజోడు బుద్ధి విధి ♦ కిం గురుఁ డబ్బికి మామ సత్కృపా

కలనఁ దరంబె యేరికి న ♦ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాక॥119.

(అకృష్ణుఁడు) చెలువుక = చక్కఁదనమునక, మన్మథక = కాముని, కనిన శ్రీనిధి = కన్న కోభావంతుఁడు (మిగులసుందరుఁ డగుమన్మథునిం గన్న వాఁడు గావున నాతనికంటె సధిశ సౌందర్యము గలవాఁడనిబాపము) సంపదక = విశ్వర్యమునందు, శ్రీకి = లక్ష్మీకిక, వరుండు = ధర్మ, (ఎల్లవారికిం దనకటాక్షమత్రమున నై

శ్వర్య మీఁజాలినలక్ష్మీ కశత్రమై యాయనకటాక్షము నశేషించుచుండుటచే నీయన సంపద వర్ణింప నలవిగానిది యనిభావము) కశలక్=విద్యలందుక, సుధాంకువిద్యము=చంద్రునిసమం జాట్లము బాంధవ్యము సమామలక సంభవించుం గావున నీయన పెక్కుకశలు శేర్చినవాఁడు గావుననే కశానిది యైనచంద్రునిబాంధవ్యము గలిగి నని భావము ఇటఁ గశలకును విద్యలకు నభేదాధ్యవసాయము) మగంటిమిక్=శౌర్యమునక, పురభేదిక్=శివునిని. (రక్కసులపురముల మూఁటిని నశింపఁజేసినవాని నని యర్థము.) అనిలోనక్=యద్ధమునందు, గలిచినజోడు=జయించినవీరుఁడు. మున్ను శివుండు బోజాసురునితపంబునకు మెచ్చి యతఁడు గోరినప్రకార మతనిగృహంబుననుండి యొకనిమిత్తమున నతనితో యద్ధము సేయవచ్చినకృష్ణనితోఁ బోరి యోటు వడియె ననిభాగవతము. బుద్ధిక్=తెలివియందుక, విధిక్=బ్రహ్మకున్, గురుండు=తండ్రి ఎట్టిబుద్ధిమంతులైన నిది యిట్లు లయ్యె ననియూహింపలేని యాపృపంచనిర్మాణము చెయఁగలబ్రహ్మకు సృష్టించినవానిబుద్ధి మిగులగొప్పది యనిచెప్ప నేలయనిభావము. సత్కృపాకలనక్=మంచినదయకలిమిని, అధిక్=సముద్రునకు, మామి=చుట్టము, ఏరిక్=ఎట్టివారికైనను, అఖండ... ..కులు=పూర్ణమైన యాకృష్ణునిసంబంధమైన సద్గుణములను, ఎన్నఁగాక్=వర్ణించుట, తరందె=శక్యమా? (కాదనుట)

చ॥ ననిపెడుదైవ మంచుఁడను ♦ నమ్మినరాజును ధర్మమూర్తి గా
ననుపమమైత్రీఁ దన్నెనని ♦ నట్టినరుక్ విజయప్రసిద్ధఁ గాఁ
దను సతిభక్తి వేడినను ♦ దైన్యుని భూమినుగేందుఁ గా నొన
రైన వసుదేవనూనుఁడు వి ♦ చిత్రము లెన్నఁగఁ దచ్చుఁడత్రముల్॥

వసుదేవనూనుఁడు=కృష్ణుఁడు, ననిపెడుదైవము, ననిపెడు=(బ్రతులందు) న సురాగమొందెడు, దైవము=ఈశ్వరుఁడు, అంచుక్, తనుక్, నమ్మినరాజుక్=విశ్వ సింహాసనపుని (ధర్మరాజు ననియుండొంచును) ధర్మమూర్తిగాక్=ధర్మస్వరూపుఁడగునట్లును, అనుపమమైత్రీక్=సాటిలేనిస్నేహముచే, తన్నుక్=(కృష్ణునిక్) ఎన సిఁట్టినరుక్=పొందినమునుజునిని, సేవించినవాని ననియర్థము. (అర్జును ననియును ధ్వనించును) విజయప్రసిద్ధఁగాక్=గెలుపుచే బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగాక్ (విజయఁ డనుపేరుచే బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగా ననియుండొంచును) ఈచోటను, కాక్, అనునది యనుమాపకక్రియ గాన దీనికి గర్త యుండవలెను. క్రియ యగుంగాని కర్త లేదనుట యశ్శాసము. కాబట్టి దీనికిం బూర్వపదము కర్తృవాచక మైనప్రథమయం దుండుట తగును. ద్వితీయ నున్నప్పు డర్థముం బొసఁగదు. ఈభాషయం దిట్టిప్రయోగ

ములు కలవు గాని యిది చిత్రము తనుకొ = (కృష్ణుని) అతిభక్తిన్ = మిక్కిలియ సురాగముతో, వేడిననడైన్యనికొ = ప్రార్థించినదీనునిని, దరిద్రుని ననియర్థము. భూమికొ = ఈలోకమునను, సురేంద్రుఁగాన్ = ఇంద్రుఁ డగునట్లును, ఒనర్చెను = చేసెను (కుచేలుని భాగ్యవంతునిం జేసె ననియుఁదోచును) తచ్చరిత్రముల్ = ఆయననడవ డులు (ఆయన చేయుపనులు) ఎన్నఁగన్ = గణించఁగన్, విచిత్రములు = ఆశ్చర్యకర ములు (అగును)

క॥ కొలువున నివ్వెటపడి తను

దలఁచుచుఁ బ్రార్థించుద్రుపద ♦ తనయాధృతరా

ష్ట్రుల కరుదుగ హరి యొసఁగె

న్విలసితనవ్యతరదివ్య ♦ నేత్రములు దయకొ॥ 121.

కొలువునకొ = సభయందుకొ, నివ్వెటపడి = మిగులభయపడి, తనుకొ = (కృష్ణునిని) తలఁచుచుకొ = స్మరించుచుకొ, పార్థించు . . .లకొ, ప్రార్థించు = వేడుకొనెడు, ద్రుపదతనయా = ద్రౌపదికిని, ధృతరాష్ట్రులకుకొ = ధృతరాష్ట్రమువారాజునకును, అరుదుగకొ = (చూచువారి) కాశ్చర్యముపుట్టునట్లు, దయకొ = కనికరముచెతను, (ఇతరులకుఁ బ్రార్థించుదుఃఖముఁ బోగొట్టునిచ్చు దయ యనంబడు) విలసిత . . .లు, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, నవ్యతర = మిగుల నూతనమైన, దివ్య = సుందరమైన, నేత్రములు = వస్త్రములను, (కన్నుల ననియర్థాంతరము) (ని) స్వాజ్ఞాటంశుకయోర్నేత్రం. ఆ ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను ద్రౌపదికి వస్త్రములను ధృతరాష్ట్రునకుఁ గన్నుల నిచ్చె ననియర్థము

మున్న దుర్యోధనుఁడు జూదంబు గల్పించి ధర్మజు మోడించి సకలంబు హరియించి యింకను నవమానింపం దలంచి యతనిభాగ్యవస్త్రముల సెలిపించుచుండ నామె భక్తిపూర్వకంబుగఁ గృష్ణుం బ్రార్థించు నవరిమితంబు లగుపుట్టంబు లనుగ్రహించె ననియు ధర్మరాజు జూదంబాడునపుడు చెసినప్రతిస ననుసరించి యరణ్యవాసంబు నజ్ఞాతవాసంబుఁ గావించి తనపా లపేక్షింప దుర్యోధనుం డీసఁగ బోయనిశ్చయించు నపుడు కృష్ణుండు మాతయై ధృతరాష్ట్రునిభవం బోయి మాటలాడుచుండ దుర్యోధనుండు గృష్ణు బంధించినఁ బాండవులు జీతులగుదు రనియత్నంబు సేయుచుండ నది యెఱింగి కృష్ణుండు విశ్వరూపంబు చూపెననియు నపుడు ధృతరాష్ట్రుండు తన్నుం జూడఁబ్రార్థింపఁ గన్ను లిచ్చెననియు భారతమునఁ గలదు.

గీ॥ కుజసమర్థసంబు ♦ సుజనాశిసంరక్ష
ణంబు సల్పి భూభ ♦ రంబు మాన్ప
ద్వారకాపురమున ♦ వసియించి దిక్పాల
పాలకుండు జగము ♦ లేలుచుండు॥

122.

దిక్పాలపాలకుండు = (కృష్ణుడు) ఇంద్రాదుల రక్షించువాడు, కుజసమర్థ
సంబు = దుర్మార్గులయొక్క నాశనంబును, సుజనాశిసంరక్షణంబు = మంచిజనులసముదా
యముయొక్క సంరక్షణమును, చల్పి = చెసి, భూభరింబు = భూమియొక్క బలపును,
మాన్పి = పోగొట్టుటకు, ద్వారకాపురమున, వసియించి, జగములు = లోకములను
పాలుచుండున్ = పాలించుచుండున్

క॥ ఈరీతి నీతిదైతే

యారాతి నిరీతిగా జ ♦ నావనము మదిం

గోరి యొనర్పగా నొకనాఁ

డారూఢప్రీతి మతి హి ♦ తాదృతి నెనన్

123

దైతేయారాతి = (కృష్ణుడు) రక్షింపబడుట బగవాడు ఈరీతి = ఈప్ర
కారముచే, నీతి = న్యాయముతో, నిరీతిగా = ఈతిబాధలు లేకుండునట్లు,
“ శ్లో॥ అతివృష్టిరనావృష్టిర్యామకాశ్వలభాశ్శుకః । అత్యాసన్నాశ్చ రాజానమదేతా
ఈతయస్మృతాః ॥ ” జనావనము = జనులరక్షణమును, మదిన్ = మనసునందు, కోరి,
ఒనర్పగన్ = చెయుచుండగా, ఒకనాడు, ఆరూఢప్రీతి = ఉత్పన్నమైనప్రీతిచే
త, మతి = బుద్ధి, హితాదృతి = మిత్రులయందలి ప్రేమను, ఎనన్ = పొందెను

శా॥ ఇంద్రప్రస్తరసన్నిభాసితవిభా ♦ భృద్వివృద్ధేహుండు దే

వేంద్రప్రస్తతవైభవాఘ్నః డగుశీః ♦ కృష్ణుండు స్నేహార్ధుఁడై

యంద్రప్రస్థపురంబునన్ సకలభూ ♦ భృద్వద్వద్వసామాజ్యని

స్తంద్రానందులఁ బొందునందనులఁ గాం ♦ చంగోరి యుడుక్తుఁడై॥

ఇంద్రప్రస్త.....హుండు, ఇంద్రప్రస్తర = ఇంద్రసేనపురాతితో (ని) పా
షాణప్రస్తరగాగ్రాహకాత్మనశ్శిలాద్భుత్ అ సన్నిభ = సమానమైన, అసిత = నల్లని,
విభా = రాతిని, భృత్ = భరించిన, దివ్యదేహుండు = సుందర మైనదేహము కలవా

దును, దేవేంద్ర.....దు. దేవేంద్ర = సురపతిచే, ప్రస్తుత = స్తోత్రముచేయుచుండిన, వైభవ = సంపదచే, ఆధ్యుడు = పూర్ణుడును, అగుశ్రీకృష్ణుడు, స్నేహార్థుడు = స్నేహముచే దడిపినవాడు (స్నేహమున గరగినమనసు గలవాడు) ని, ఇంద్రప్రస్థపురింబునక, సకల.... స్త్రోదానందులక, సకల = అందఱు, భూభృత్ = రాజులకును, వంద్య = నమస్కరింపఁ దగిన, సామ్రాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, నిస్తంద్రానందులక = ప్రకాశించునంతసము గలవారిని, పాండునందనులక = పాండవులను, కాంచంగోరి = చూడనపేక్షించి, ఉద్యుక్తుడై = ప్రయాణమునకు యత్నించువాడై, ముందుపద్యముతో నవ్వయము రాజనూయ మనుయాగము చేసి హిమవత్పర్వతమునకు సేతువునకు నడుమ నున్న రాజులను వశపఱిచికొని యాదేశమున కధిపతియైనయతఁడు సమ్రాట్టనియు నతనిరాజ్యము సామ్రాజ్యమనియుఁ జెప్పఁబడు (ని) యే నేష్టం రాజనూయేనమండల శ్రేష్ఠరశ్చయః శాస్త్రీయశ్చాజ్ఞయా రాజ్ఞ సస్సమాట. ఆ

సీ॥ తల్లుల సాధ్వీమ ♦ తల్లులఁ గని మొక్కి

యానకదుందుభి ♦ యాన వడసి

గురుల సుధీదేవ ♦ గురుల సంభావించి

హితుల సంతోషాభి ♦ హితులఁ జేసి

తమ్ములఁ బ్రియభాషి ♦ తమ్ముల నియమించి

భటుల విక్రమసము ♦ దృటుల నెంచి

మతిని రుక్మిణీయను ♦ మతి నింపునవహించి

సత్యానుకూలత ♦ సత్యదనిపి

యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి

యూర డించినవారల ♦ నూఱిడించి

యన్నగరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నగరము

శూరకులు లంటి రాఁగ నా ♦ శూరకులుఁడు॥

125

సాధ్వీమతల్లులక = మిక్కిలిపతివ్రతలగు, తల్లులక = దేవకి, రోహిణి మొదలగు వారిని, కని = చూచి, మొక్కి = నమస్కరించి, ఆనక =యానవడసి, ఆనకదుందుభి = తనుజేవునియొక్క, ఆన = అనుజ్ఞను, వడసి = పొంది, కృష్ణుజననకాలము

దీయనయింట దేవతలచే ఆనకములు (మద్దెలు) దుందుభులు (భేరులు) ను వాయింపఁబడుటచే నీ పేరు కల్గెను అ. సుధీదేవగురులకే = మంచిబుద్ధిచే బృహస్పతింబోలిన, గురులకే = పెద్దలను, సంభావించి = గౌరవించి, హితులన్ = మిత్రులను సంతోషాభిహితులకే = సంతసముచేఁ జెప్పఁబడినవారిని, చేసి = సంకోషమున వారితోఁ జెప్పియనియర్థము తమ్ములకే = సాత్యకి మొదలగుయదుపమానులను, ప్రియభాషితమ్ములన్ = ఇష్టవచనములతో, నియమించి = (తనతోరమ్ముని) ఏర్పాటుచేసి, విక్రమసముద్భటులకే = పరాక్రమముచేభయంకరులను, భటులన్ = జోదులను, మతికే = మంచిబుద్ధితో, వించి = తనతో రావలసినవారలను వేరుచేసి, రుక్మిణీయనుమతిన్ = రుక్మిణీయొక్కసమ్మతిని, ఇంపునన్ = ఇష్టముతో, వహించి = గృహించి, సత్యానుకూలతకే = నిజమైనయొద్దికతో, సత్యకే = సత్యభామను, తనిపి = తృప్తిఁబొందించి, అలవరించినచెలులకే = ప్రసిద్ధముగఁ దన్నుఁ గామించినస్త్రీలను, లోకే = మనసులందు, అలవరించి = సంతోషపెట్టి, ఊరన్ = గ్రామమునందు, డించినవారలన్ = విడిచినవారిని, ఊఱిడించి = (కిలఁదిదినములలో వత్తు నని, విచారముపోఁగొట్టుమాటలనుఁ జెప్పి, అన్నిగరమునకే = ఆపట్టణముందున్, అన్నకే = బలరాముని, కాపుంచి = రక్షించుటకేర్పాటుచేసి, శూరగులు = సాత్యకి మొదలగువారు, కరము = తనహస్తమును, అంటి = స్పృశించి, రాఁగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్ ఆశూరకులుఁడు = కృష్ణుఁడు (శూరునికులమునం బుట్టినవాఁడు.) ముందరిపద్యములోని వెదలె ననుదానితో నన్వయము.

క॥ మాగధవందిజనస్తుతి

వాగారవములు సెలంగ ♦ ద్వారము వెదలెక

ధాగధగీచాకచకీ

నై గనిగీరుచుల భూష ♦ ణంబులు వెలుంగక॥ 126.

మాగధ రవములు, మాగధ = వంశమును స్తోత్రముచేయువారియొక్కయు, వందిజన = తనపరాక్రమమును స్తుతి నేయువారియొక్కయు, స్తుతివాగారవములు = స్తుతిశబ్దములయొక్కధ్వనులు, చెలంగకే = మ్రోయుచుండఁగా, భూషణంబులు = (కృష్ణుఁడు శరీరమునధరించిన) యాభరణములు, ధాగ .. రుచులకే = ఇందు మొదటి మూడు ననుకారిశబ్దములు కన్నులఁ జల్లింపఁజేసెడుకాంతులతో ననియర్థము. వెలుంగకే = ప్రకాశింపఁగా, ద్వారముకే = గుమ్మమునుండి, వెదలెకే = బయలు వెదలెను.

సీ॥ పద్మరాగనువజ్రి ♦ బద్ధచక్రప్రభలో

రవిచంద్రకిరణవై ♦ భవము నూప
 భరితనానావిధ ♦ భరమైన హేమకూ
 బరము మేరునగంబు ♦ భంగి నెనర
 హరినీలముక్తామ ♦ యంపుఁజప్పర ముడు
 నిబిడ మానుప్పరం ♦ బుబలె నొప్ప
 ఘనపదక్రిమములు ♦ గల చతురాయతా
 శ్వములు వేదంబుల ♦ సరణిఁ దనరఁ
 దగుమహాచ్ఛవిపుంగవ ♦ ధ్వజము గూర్చి
 భూమి విఖ్యాతి గనుతేరు ♦ పాలుపు మీఱ
 దారకుఁ డుదారవిధిలీలఁ ♦ దేర దాని
 నధిగమించెఁ బురారి నా ♦ నమ్మరారి॥

127.

పద్మరాగ. . . భల్, పద్మరాగ = తమ్మి కెంపులచెతను, సువజ్రి = మంచివ
 జ్రిములచెతను, బద్ధ = కట్టబడిన, చక్రిప్రభల్ = బండికండ్లయొక్క కాంతులు,
 రవి.....వైభవము, రవి = నూర్యనియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు,
 కిరణ = కిరణములయొక్క, వైభవము = సంపదను, చూపణ = కనుపఱుపఁగాణ, కెం
 పులతోఁ జేయఁబడిన చక్రికాంతి సూర్యకిరణవైభవమును, వజ్రములతోఁ జేయఁబడిన
 చక్రికాంతి చంద్రకిరణవైభవమును జూపఁగా ననియర్థము దారకుఁడు (కృష్ణునిసా
 రధి) కృష్ణునకు సిద్ధముచేసిన బండిచక్రిములు తమయందలి మణులకాంతిచే మున్నీ
 శ్వరుఁడు త్రిపురాసురులం గొట్టఁబోవునపు డెక్కినయరదమునకుం జక్రిము లైననూ
 ర్యచంద్రులతేజము వెదగల్గుచున్న వనిభావము భరిత . . . భరము, భరిత = నింపఁ
 బడిన, నానావిధ = పెక్కువిధములుగల, భరము = బరువుగలది, ఆయుధములు మొద
 లగువానిచే నింపఁబడిన దనియర్థము విసహేమకూబరము = విసబంగారునొగ, మేరు
 నగంబుభంగిన్ = మేరుపర్వతముయొక్కరీతిచెత, ఒనరన్ = ఒప్పుఁగాణ, కృష్ణునియర
 దపు సెగ సాంబమూర్తిరథమున ధను వైయున్న మేరువునలె నుండె ననిభావము.
 హరి.....జప్పరము, హరినీల = ఇంద్రనీలములయొక్కయు, ముక్తామయంపు = ముత్రై
 ములయొక్కయు వికారమైన, చప్పరము = మీఁదికప్పు, ఉడునిబిడము = నక్షత్రముల
 తో నిండినది. ఔనుప్పరంబుబలెన్ = విసయాకాశమునలె, ఒప్పున్ = ప్రకాశింపఁ

గాఁ, ముత్యాలు దాపిన యింద్రులవృణలతోఁ జేయఁబడిన బండిమీఁదికప్పు నక్షత్రములతోఁ గూడినమిన్నవలె నుండె ననియర్థము ఘనపదక్రియములు, ఘన = గొప్పవియ్యగు, పదక్రియములు = నడకలను, కలచతు . . .ములు = కలిగిననేర్పు గలపెద్దగుఱుములు, ఘన, పదము, క్రమముననువేదభాగవిశేషములు గలనాలుగుగుఱుము లనియర్థాంతరము వేదసరణిఁ = వేదములరీతిని, తనరఁ = ప్రకాశింపఁగాను, ఘనమైనపదక్రమములు (నడకలు) గలయశ్వములు ఘన, పద, క్రమములు గలిగి యీశ్వరునిరథమునకు గుఱుము లైనవేదములవలె నుండె ననిభావము. దారుకుడు, ఉదారువిధిరీలఁ = గొప్పయేర్పాటు మొక్కలెలాసముతో, (గొప్పవాఁ డగుబ్రహ్మవిలాసముతో ననియర్థాంతరము) ఈశ్వరునకు మున్న సాధి యైనబ్రాహ్మణులె ననియర్థము. తగు . . .ధ్వజము, తగు, మహాచ్ఛ = మిగులందెల్లవి, విపులవధ్వజము = పక్షి రా జైనగరుడునిచ్చిన్నము గలతెక్కెము నని, కృష్ణపరము. మహాచ్ఛ = గొప్పకాంతిగల, విపులవధ్వజము = వృషభచ్చిన్నము గలతెక్కెము నని శివపర మైనయర్థము కూర్చి = ఘటించి, భూమిఁ = పుడమియందు, విఖ్యాతి = కీర్తిని, కనుతేరు = పొందినరథమును, (భూమివిఖ్యాతి గనుతేరు = భూమి యనుపేరు గలరథము ననిశివపరము) శివునకు మున్న భూమియే యరద మయ్యె ననిప్రసిద్ధము తేరక = తిసిగొని రాఁగా, దారిఁ = ఆరథమును, పురారివాఁ = శివుఁడునలె, అయ్యురారి = ఆకృష్టుఁడు, అధిగమించెఁ = ఎక్కెను కృష్ణుఁడు పురము వెడలి దారుకుడు మున్న త్రిపురసంహారమునకు శివుఁ డేగునపు డెక్కినరథముం బొలిసరథమును దీసిగొని రాఁగా దారి శివుడునలె నెక్కె ననితాత్పర్యము ఇందు శివకేశవులకు సమాన మైనగధారోహణముచే సామ్యము చెప్పఁబడినది; గావున శ్లేషానుపాసిత మైనయిహపమాలంకారము

కి॥ ఈరీతి రథము నెక్కి ము

రారాతి పురంబు వెడలె ♦ నవును సమదగం

భీరులరులు భీరులుగా

భోరున భేరులును మొఱసెఁ ♦ బురమార్గమునఁ॥128

మరారాతి = (మునుఁ డునుక్కిసునిం జంపినవాఁడు) కృష్ణుఁడు, ఈరీతిఁ = ఈవిధము (చేత) గా ననియర్థము రథమున = బండిని, ఎక్కి = ఆరోహించి, పురంబుఁ = పట్టామును, వెడలెఁ = బయలువెడలెను. అపుడు = ఆకాలమున, సమదగం భీరులు = గర్వముతోఁ గూడినవారులు లోఁ తైనమనసుగలవారును (అగు) అరులు = పగవారు, భీరులు = భయపడుటచేవారు, కాఁ = అగునట్లు, పురమార్గమునఁ = పట్టణ

మునందలి పెద్దబీధియందు, భేరులు = వాద్యవిశేషములు, భోరునక = పెద్దధ్వనితో,
మొలసెక = మోలెను

ప॥ ఇట్లు నిర్గమించి మించినజవంబున నంబరచుంబిశిఖరగోపురంబు లగు
పురంబులును, వికచకమలకుముదనముదయాకరంబు లగుసరోవరం
బులును, నగణితఖగమృగాదిజీవనంబు లగువనంబులును, వివిధగో
వుషవృషలాదిజనఘోషంబు లగుఘోషంబులును, ననంతప్రాంత
రంబు లగునగాంతరంబులును, మణిసుందరంబు లగుకందరంబులు
ను, నగోచరమార్గంబు లగుదుర్గంబులును గడచి చనఁజన వనజన
యనునకు నగభాగంబున,

129.

ఇట్లు = వైప్రకారముగా, నిర్గమించి = (పురమునుండి) వెడలి, దీనికి వెనుకటి
పద్యమునందలి ' ముగారాతి ' కిర్త మించినజవంబునక = అధిక మైనవేగముతో,
ముంచున్న ' చనక ' అనుననమాసకీర్తియతో నవ్వయము. అంబర... పురంబులు
ను, అంబర = ఆకాశమును, చుంబి = తామచున్న, శిఖర = అగ్రములుగల, గోపురం
బులు = సింహద్వారములుగలవి, అగుపురంబులును = అయినపట్టణంబులును, వికచ...
. రంబులును, వికచ = వికసించిన, కమల = తొమరలయొక్కయు, కుముద = కలువల
యొక్కయు, సముద్రును = సముద్రమునను, ఆకరములు = ఉత్పత్తిస్థానములు, అగుస
రోవరంబులును = అయినకొలఁకులును, అగణిత . . జీవనంబులు, అగణిత = లెక్కిం
ప శక్యముగాని, ఖగ = పక్షులకును, (ఆకాశమునం బోవునవి) మృగాది = మేకములు
మొదలగువానికిని, జీవనంబులు = రక్షకంబులు, అగువనంబులును = అగుతోటలును,
వివిధ . . . ఘోషంబులును, వివిధ = వెక్కుతేలుగల, గోవుష = ఆవులయు నెద్దుల
యు, వృషలాది = గొల్లలు మొదలగు జనులయొక్కయు, ఘోషంబులు = ధ్వనులకలవి,
అగుఘోషంబులును = అయినపల్లెలును, అనంత . . రంబులును, అనంత = అంతములే
ని, ప్రాంతరంబులు = అడవులుగలవి, ఎడారులుగలవి యనియేని యర్థము అగునగాం
తరంబులును = అగునవృత్తిమధ్యభాగంబులును, ఎణి . రంబులును, మణిసుందరం
బులు = మణులచే నందముగలవి, అగుకందరంబులును = అయినకొండగుహలును, అగో
చర . రంబులును, అగోచరమార్గంబులు = తెలియనితోరలుగలవి, అగుదుర్గంబు
లును = అయినచోరరానిచోల్లులును, (ఇవి యన్నియు ద్వితీయాగ్రమునఁ బ్రథమలు)
కడచి = అతిక్రమించి, నెనఁజనక = పోఁగాఁబోఁగా, వనజనయనకుక = కృష్ణునకు,

అగ్రభాగంబునకై = ఎడటను, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ భమరీజలదజాల • సమరీతిరతిఫేల

దమరీగళితవాల • సమితిస్థల

మతి కాంతమణి కూట ♦ తతి కాంతరిత ఫేట

గతికాంతరుచిర్ఘాట • గగనవాట

మమితాచ్చసుమపూగ • నమితాగమపరాగ

శ్రీమితాభనలరాగ • సానుభాగ

మనమానసురగాన • రసమానసమసూన

అసమానరువదాన • ననదలీన

మలఘుహరిణాధరోపల ♦ ఫలకఫలిత

లలితసితక రకిరణమం ♦ ఉలబిసాశ

యానట త్తటసితగు ♦ దగ్గరసి

యైనరోహణనగమాలి • గానసయ్య॥

130.

భ్రమరీ . నీలము, భ్రమరీ = తుమ్మెదలతోడను, జలదజాల = మేఘసము
 హములతోడను, సము = తుల్యమైన, రీతి = స్థితిగల, (ఇది కేశపాశమునకు విశేషముగాను,
 రతి = అనురాగముచే, ఖేల = క్రీడించుచున్న, అమరీ = దేవతాశ్రీలయొక్క, గళిత =
 జాతిపోయిన, వాల = కేశములయొక్క, సమితి = సముదాయముచేతను, నీలము = నల్లని
 ది, దేవతాశ్రీ లిచ్చ వచ్చినట్లు క్రీడించుచుండ జాతిపోయిన వారిధిమల్లకాంతిచే
 నల్ల నైనదని యర్థము అతికాంత . వాలము, అతికాంత = మిగుల సుందరమైన,
 మణిపూట = మణిక్యశిఖరములయొక్క, తలికా = సముదాయముచేతను, అంతరిత = క
 ప్పివేయబడిన, ఖేట = గ్రహదులయొక్క, గతి = సంచారమున, కాంత = సుందరమై
 న, రుచిరపూట = కాంతిసమూహమును, గగనవాటము = ఆకాశప్రదేశమునగలది పాడ
 వగనిఖరములచేతను, నాకాశమునఁ బోవుగ్రహములనడకను గాంతిని నాకాశమునగూ
 డఁ గప్పివేసిన దనియర్థము అమితాచ్ఛ . భాగము, అమితాచ్ఛ = మిగుల నిర్మల
 మైన, సువపూగ = పువ్వులసముదాయముచేత, సమిత = వంగిన, అగమ = వృక్షములయొ
 క్క, పరాగ = ధూళిచేతను, శమిత = నివారించబడిన, అభి = కాంతిగల, సలరాగ సా
 నుభాగము = పద్మరాగమణిమయ మైనచదపునేలలగలది. (ని) స్మృతిప్రస్థానాను

రస్త్రియాం. ఆ పువ్వులచే వంగినవృక్షములనుండి జాతులను పుష్పాడిచే గప్పబడి
నపద్మరాగమణిమయము లగునిండిచదరపు నేలలుగలది. అసమాన.....సదశీనము.
అసమాన = సాటిలేని, సురగాన = దేవతలసంగీతముయొక్క, రస = మాధుర్యముయొక్క
మాన = కొలదికి, సమ = తగునట్లు, (ఇది య త్తమదానితో నన్వయించును) నూ
న = కుసుమములందు, లసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రువత్ = ధ్వనిచేయుచున్న,
ఆనన = ముఖములుగల, సత్ = శ్రేష్ఠమైన, అశీనము = భ్రమరరాజములుగలది. ఇందలి
వృక్షములయందున్న తుమ్మెదలు దేవతలు చక్కగా గానముచేయుచుండగా నా
గానమాధునికి దగినట్లు సుతి పట్టు చున్నట్లు కూయుచుండె ననిభావము. (అశి +
ఇన = అశీన. (ని) ఇనస్సార్యేప్రథం. ఆ) ఆలఘు సరసి, ఆలఘు = గొప్పవై
న, హరిభద్రోపల = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, ఫలక = పలకలయందు, పలిత = ప్ర
తిబింబించిన, లలిత = మృదువగు, సితకర = చంద్రునియొక్క, కిరణమండల = కాంతిస
ముదాయమందున్, విసాశయ = తామరతూండ్లనుబ్రాంతిచేత, ఆనటత్ = మిగుల నా
ట్యము నేయుచున్న, తట = బడ్డునందలి, సితగరుత్ = హంగులుగల (తెల్లతొక్కలుగ
లది) అగ్రసరసి = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁగలుగలది. (ని) హంసాస్తుస్వేతగరుతః ఆ
వనరోహానగహాని = వనరోహా ముపపర్యతశ్రేష్ఠము, కాననయ్యై = కాంచెను
చంద్రకాంతపురాలం ప్రతిబింబించిన చంద్రకిరణములను జూచి తామరతూండ్లనుకొ
ని వానికై నాట్యముచేయుచుబోవు తిరమునందలి హంసలు గలకొలఁతులు గలరోహ
ణము కృష్ణంబు గాన్పించె ననియర్థము ఇందు వృత్త్యనుష్ఠాసము శబ్దాలంకారము;
అతిశయోక్తియు భ్రాంతిమంతమును నగ్ధాలంకారములు

మ॥ పవిధారం దెగి నట్టిచెట్టుపలు పై ♦ పై రాయిడిం జిందునైం

దవలింబామృతబిందురాజి బునరు ♦ త్వన్నంబులై యుత్కట

చ్చవులం గార్కొనెనో యనంగ గిరిపా ♦ ర్వచ్చన్న సీరంధ్రీవే

ణువనంబుల్ శుకవర్ణపర్ణతతులం ♦ దోచె దదగిస్థలి॥ 131.

పవిధారణ, పవి = వజ్రాయుధముయొక్క, ధారణ = అంచుచేత, (ని) పలి
శంభిమంబువిం. ఆ తెగినట్టిచెట్టుపలు = కొట్టివేయబడినతొక్కలు, రాయిడిణ = గా
పిడిచేత, పైపై = తొక్కలు పోయినప్రదేశములమీదను, చిందు . . . రాజిన్,
చిందు = పడియెను, విందవలింబు = చంద్రమంపిలసంబంధమైన, అమృతబిందురాజిణ =
అమృతపుణ్యలసముదాయముచేతను, పునరుత్పన్నంబులై = (తొక్కలు) తిరిగి పు
ట్టినవియై, ఉత్కటగృవుణ = అధికమైనకాంతులచేత, కార్కొనెనూయనంగన్ =

నల్లబడినవో యనునట్లు, గిరిపార్వ... ...నంబుల్, గిరిపార్వ = పర్వతముయొక్క ప్రక్కలయందు, చున్న = డాగిన, నీరంధ్ర = దట్టమైన, వేణువనంబుల్ = వెదురుటడవులు, శుకవర్ణపర్ణతరులక్ = చిలక వన్నె గలయాకులసముదాయముతో, తదగ్రస్థలిక్ = ఆపర్వతముయొక్క ముందుభాగమందు, (కృష్ణునిమందుభాగమం దనియేనియర్థము) తోచెక్ = కాన్పించెను. ఆపర్వతము మిగులఁ జూడ వైనదగుటచే శిఖరములు దాఁకఁ గాఁ జీలినచంద్రదీపమునుండి జాతీనయమృతపుఁజుక్కలచే మున్ను వజ్రాయుధముచే గొట్టబడినట్లొక్కలు మఱుల జిగిర్చి కొత్తకాంతిచే నొప్పుచున్నవో యనునట్లు నల్లని వెదురుపాదరులు కాన్పించె ననితాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఉ॥ రంగదహార్యశృంగసల ♦ రాగవిభాగతరాగ యై వియ

ద్రంగతరంగపంక్తి దపు ♦ దవ్వల మింట ననంతకాంతి య

య్యెంగ గురుచిత్రీలీల గగ ♦ నేందిర చాల్చినయింగిలీకపుఁ

రంగుతెఱంగునం గడుహా ♦ రం గగుచీరచెఱంగులో యనన్

వియ... .పంక్తి = ఆకాశగంగయొక్క యలవరుస, (ఇది తత్సమసమాసము గావున గంగాశబ్దము ప్రాస్వాంత మయ్యెను.) రంగ .యై, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, అహార్య = (రోహణ) పర్వతముయొక్క, (ని) అహార్యధుపర్వతాః ఆశృంగ = శిఖరమునందలి, సలరాగ = పద్మరాగములయొక్క, విభా = కాంతిచేతను, గత = ప్రాప్తమైన, రాగయై = ఎఱుపు గలదియై, గగనేందిర = ఆకాశలక్ష్మీ, గురుచిత్రీలీల = అధికమైనవింతవిలాసముతో, తాల్చిన... ..తెఱంగునన్, తాల్చిన = ధరించిన, ఇంగిలీకపున్ రంగుతెఱంగునన్ = ఇంగిలీకపువన్నెయొక్క రీతిచేతను, (ఎఱుకాంతిచేత ననియర్థము) ఇంగిలీకము + రంగు = కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకు బుంపులగు = ఇంగిలీకపురంగు బా సుం (పిమ్మట) నుదంతస్త్రీగమంబులకుం బుంపులకుఁ బరువసరిశములు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు ననుమాత్రముక్రింద నెకానెకచో స్థిరము పరంబగునపుడు నియాగమంబుగానం బడియెడి నని బా. సుం. నఁ జెప్పుటచే నుగాగమును రాఁగా నీరూపము నివ్వన్న మయ్యెను కడున్ = మిక్కిలి, హురంగగుచీరచెఱంగులోయనన్ = సుందరములగుకోకకొంగులవలె, దవుదవ్వలక్ = దూరదూరమున, మింటక్ = ఆకాశమున, అనంతకాంతి = మేరలేనికాంతికలది, అయ్యెన్ ; ఈపర్వతమునందలి కంపులకాంతి మిన్నటితరంగములలోఁ బ్రసరించుటచే నవి యాకాశలక్ష్మీ ధరించినయెఱువస్రముకొనలువలె మిగులం బ్రకాశించె ననితాత్పర్యము ఉత్పేక్షాలంకారము

సీ॥ తరణికిరణోష్ణః గరఁగి యి ♦ ధృములఁ దొఱఁగి
 వజ్రఫలకము లంటుజ ♦ వ్యాది నలచు
 తీవయిండులు కానన ♦ దేవతాళి
 కేళికాశాలికలభంగి ♦ గిరిఁ జెలంగె॥

133

తరణికిరణోష్ణః = సూర్యకిరణములయొక్క యావిరచేతను, (వేడిచేత నని యర్థము.) (ఇ చట మువర్ణలోపము చింత్యము.) కరఁగి, ఇధృములఁ = క్షణములనుండి, తొఱఁగి = జాఱి, వజ్రఫలకములు = మగరాలపలకలను, అంటుజవ్యాదిఁ = తగుల్కా నెడుసంకుడునుచేతను, వలచుతీవయింగులు = పరిమళించువాదరిండ్లు, గిరిఁ = పర్వత మునందు, కానన బంగిఁ, కానన దేవతాళి = వనదేవతాసముదాయములయొక్క, కేళికాశాలికలభంగిఁ = కీర్తిదాగృహములవిధమునను, చెలంగుఁ = ప్రకాశించును.

సీ॥ తతశిఖామరకత ♦ ద్యుతులు దూర్వాంకుర

శంక మేయఁగ నెల ♦ జింక గదురఁ

గటక గారుడములఁ ♦ గన్గెని భీతిమై

రవిరథభుజగర ♦ జ్వవులు జాఱ

సమితేంద్రనీలగం ♦ డముల కిభభాంతి

సురుదరీసుప్తోత్థ ♦ హరులు దుముక

ఘనవజ్రశృంగాట ♦ కములు గంగార్పురు

లనుచు దేవర్షులు ♦ మునుఁగఁ దొడరఁ

బ్రకటితాధిపత్యకాపుష్య ♦ రాగములకు

సురుచిరాగమనుమపరి ♦ చ్యుతమరంద

బిందుసందోహతృప్తచేఁ ♦ బృథుమిళింద

బృంద మందంది మూఁగఁ జె ♦ న్నొందు చున్న

యన్నగమువన్నె మది నెన్ను ♦ వెన్నుఁ డపుడు॥

134

నెలజింక = చంద్రునిలోనిరేడి, తత. ద్యుతులు, తత = పాడవులగు, శిఖా = అగ్రములుగల, మరకత = పచ్చతాలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులను, దూ

రావంపరశంక = అతికి మొలకలయొక్క భ్రాంతిచెతను, మేయంగ = మేయుటకు,
కిదుర = సమీపింపఁగా, కిటక గారుడముల = కొండనడుముల నున్న గరుడపచ్చ
లను, (ని) కటకోశ్రీనితంబోదేః అ. రవిరథభజగరజ్జువులు, రవిరథ = సూర్యునిరథ
సంబంధమైన, భుజగరజ్జువులు = సర్పములనుత్రాడులు, క స్త్రేని, బాట = బాటిపో
గాన్, సూర్యునిరథమునందుం ద్రాడు లైయున్న పాము లాపర్యతమం దున్న గరుడప
చ్చలం జూచి గరుడునితేజ మనిద్రమించి బాటిపోవు చున్న వనిభావము సూర్యునిర
థము మోయుగట్టములకుఁ బాముల పగము లనిప్రసిద్ధి. ఉరుదరీ హరులు, ఉరు =
గొప్పవియగు, దరీ = గుహలయందు, సుప్తోత = నిద్రఁబోయి లేచిన, హరులు = సింగములు,
ఇత్రభ్రాంతి = గజము లన. భ్రాంతిచెతను, అమితేం .. ములకున్ = పెద్దవి యగుని
ద్రనిలపురాలకు, దుముకి = ఉలుకిఁగా, దేవర్షులు = దేవలోకి మందలియుషులు, ఘ
న . క ములు, ఘన = విశాలమైన, వజ్రశృంగాటకములు = మగతాలయొక్క పెక్కు
త్రోవలు గూడువోల్లు, (ని) శృంగాటక చతుష్పథే అ ౧౦ గార్కురులనుచు = న
దీప్రవాహము లనిభ్రమించుచు, మునుంగ = స్నానము నేయుటకు, తోడర = య
త్నింపఁగా, పృథుమిళిందస్పందము, పృథు = పెద్దవియగు, మిళింద = తుమ్మెదల
యొక్క, బృందము = సముదాయము, సునిచిరి... చె, సునిచిర = మిగులమనో
హరములైన, అగమ = వృత్తు మొలయొక్క, సుమ = పుష్పములనుండి, పరిచ్యుత = బాటి
న, మరందబిందుసందోహ = పూ దేనెకుంపురులసముదాయముయొక్క, తృప్తచేత =
ఆశచెత, ప్రకటిత ములకు, ప్రకటిత = కనఁబడిన, అదిత్యకా = కొండవీ
దిభూములమందలి, పుష్కరాగములకు, (ఇవి తేనెరంగులవి) అందంద = అచ్చ
టచ్చట, మూంగ = మురికికొనఁగా, చెన్నెందు చున్నయన్న గమువన్నె = ప్ర
కాశించుచున్న యాపవృతముయొక్కగోధను, వెన్నెడు = పృష్ఠాడు, మిళి = మ
చ్చునందు, ఎన్నున్ = శ్లాఘించెను ఇందు భ్రాంతిపాదించారము

॥ సల్లక్ష్మీపల్లనములకు

సల్లెడె దుండములు నాచు ♦ నిధిములరొడి భీ

తిల్లు తెలిజల్లిమెకముల

జల్లులు తెల్లు ల్లసిల్లు ♦ చాపునఁ దోచె ॥ 135.

సల్లక్ష్మీపల్లనములకున్ = అండుగుచిగుళ్లకు, చాపుములు = తొండములను, నాచుని
భములొడ = చాచెడు సేమగులయొక్కధ్వనిచెతను, భీతిల్లు . జల్లులు,
భీతిల్లు = జడినెడు, తెలి = తెల్లని, జల్లిమెకములు = చురుచు లక జంతువులయొక్క,

జల్లులు = తోళలు (సవరములు) ఎల్లడక్ష = అన్ని దిక్కులయందును, తెల్లుల్లసిల్లు
చాడ్పునక = తెల్లు వికసించినట్లు, తోళచెక = కాన్పించెను

సీ॥ పై దట్టముగ్రవాలు ♦ పరువంపుఁజంపక

ప్రసవాళు లనఁగ భ ♦ ర్మమయతటులు

తటులందు వెదురుము ♦ త్యములనెత్తము లాడు

చెంచుగుబ్బెతల దీ ♦ పించుపొదలు,

పొదలపైఁ బొదలునం ♦ బుదములు గర్జించు

దొలిమొల్కు లెత్తువై ♦ దూర్యమణులు,

వైదూర్యమణులరే ♦ వల కుల్కి మింటఁ గ

ట్టనితోరణంబు లై ♦ చనుశుకములు

శుకములకు బింబికాఫల ♦ స్ఫూర్తి తెలుపు

పాలుపు గలవాతెఱలవేలు ♦ పుంజెలులను

గలిగి విలసిల్లునమ్మహా ♦ చలముపజ్జ

నరుగుఁచు దదీయవిభవంబు ♦ నరయఁ దలఁచి॥ 136.

వైక = మీఁదను, దట్టముగక = అధికముగక, వ్రాలు... శులు వ్రాలు = పడియెడు, పరువంపు = నూతనముగ వికసించిన, చంపకప్రసవాళులు = సంపంగిపూవుల సముదాయములు, అనఁగక = అనునట్లు, భర్మమయతటులు = బంగారువికరమైనచాటులును, తటులందుక = చలులందుక, వెదురుముత్యములన్ = వెదుళ్లయందుత్పన్నమైనముత్యములతో, నెత్తములు = జూదములను, ఆడు.....పొదలు, ఆడు = క్రీడించు, చెంచుగుబ్బెతల = చెంచుజన్మములయొక్క, దీపించుపొదలు = ప్రకాశించుతీవయిండ్లును, పొదలపైన్ = అట్టితీవయిండ్లమీఁదను, పొదలునంబుదములు = వృద్ధిఁ జెందెడుమేఘములు, గర్జింపక = ఉఱువఁగాక, తొలిమొల్కులెత్తు = మొదటనంపురించెడు, వైదూర్యమణులు = పిల్లికంటిరత్నములును, వైదూర్యమణులరేవలకుక = విదూరదేశపుమణులచక్కదనమునక, ఉల్కి = భయపడి, మింటక = ఆకాశమున, కట్టనితోరణములై = (జనులు) నిర్మింపగదండలై, చనుశుకములక = పోయెడుచిలుకలను, శుకములకుక = చిలుకలకు, బింబికాఫలస్ఫూర్తిక = దొండపంటియొక్కకాంతిని, తెలుపు = తెలియఁజేయు, పాలుపుగల = చక్కదనముగలిగిన, వాతెఱలవేలుపుంజెలులను = పెద

పులు గలిగినదేవతాస్త్రిలను, గలిగి = (మైనచెప్పినవానిని) పొంది, విలసిల్లినమృత్యుహంతులముపజ్జ్ = ప్రకాశించునాపెద్దకొండప్రక్కను, అరుగుచుకొ = పోవుచుకొ, తదీయవిభవంబు = అవ్యతముయొక్కసంపదను, అరయకొ = పరీక్షించుటకుకొ (బాగుగఁజూచుట కనియర్థము.) తలఁచి = ఆలోచించి, (దీనికి ముందుపద్యములో నున్న శరన్నాళీకాక్షుండు కర్త) ఇందుఁ బూర్వపాదముచివర నున్న పదము రెండవచరణమునకు మొదట మఱల గ్రహించుటచే బాహంతపాదాదిముక్తపదగ్రస్తమును శబ్దాలంకారము.

క॥ మేలిమియరదము డిగిలు

చ్చాలీలం బరిజనము న చట నిలిపి శర

న్నాళీకాక్షుండు తత్కట

కాళీవనచిత్రసరణు లరయుచు నుండె॥

137.

శరన్నాళీకాక్షుండు = (శరత్కాలమందలిపద్యములం బోలినకన్నులుగలవాఁడు) కృష్ణుండు, అరదముకొ = రథమునుండి, డిగి = డిగి, పరిజనముకొ = సేవకసముదాయమును, అచటన్, నిలిపి, తత్కట ... సరణులు, తత్కటకాళీ = ఆకొండచతులం దలి, వనవిచిత్రసరణులు = తోటలలోని వింత లగుమార్గములను, ఇచ్చాలీలకొ = ఇచ్చవచ్చినట్లు, అరయుచునుండెకొ = పరిశీలించుచునుండెను

వ॥ అనిన విని శుకయోగీంద్రునిం బరిక్షిన్ను రేందుగిం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మనియడుగుటయు, (సుగమము)

138.

క॥ భామానవవిధకామా

కామాహితనయనశిఖి శిఖాసమతేజో

ధామా ధామరహితరిపు

భీమా భీమబలసుభట వీరస్తోమా॥

139.

భామా = స్త్రిలగు, నవవిధ = నూతనప్రకారముగల, కామా = మనస్కరుఁడ, కామా .. ధామా, కామాహిత = శివునియొక్క, (మనస్కరునికి శత్రు) వనియర్థము) నయన = సేత్రమునందలి, శిఖి = అగ్నియొక్క, శిఖా = బాహులతో, సమ = తుల్యమైన, తేజః = ప్రతాపమునకు, ధామా = స్థానభూతుఁడ, ధామ... .. భీమా, ధామరహి

త = సుఖమునుండి తొలగింపబడిన, (ని) ధామజన్మప్రభాస్థానప్రభావసుఖసద్మను
(నా) రిపు = శత్రువులకు, భీమ = భయంకరుడా, భీమ వీరస్తోమా,
భీమబల = భయమును గలిగించు శరీరశక్తిగల, సుధటవీర = పరాక్రిమశాలు ట్రైభటుల
మొక్క, స్తోమా = సముదాయముగల స్థాన,

ఉ॥ సంచితభూరిపుణ్య పటం ♦ సత్యవచోనిపుణాగ్నిగణ్య దో

శ్చంచదనూనవిక్రిమవి ♦ శాల మహత్తర్ధైర్యధుర్యతా

కాంచనశైల భూవరని ♦ కాయనుతామితపీరికాపురా

భ్యంచితరాజ్యవైభవస ♦ మగ్ని సుధీమహిమాబ్జసంభవా॥ 140

సంచితభూరిపుణ్య = సంపాదించబడిన య దితి మైనపుణ్యము గలరాజు, పటం
... గణ్య, పటం = చొరవగలవారియందును, సత్యవచోనిపుణ = నిజము పట్టుట
యందు నేర్పు గలవారియందును, అగ్రగణ్య = శ్రేష్ఠుడా, దోశ్చం . . . విశాల,
దోః = బాహువులయందు, చంచల = ప్రకాశించుచున్న, అనూన = కొఱవడని, విక్రి
మ = పరాక్రిమముచెతన, విశాల = అధికుడా, మహత్తర . . . శైల, సుహత్తర = మి
గులగాప్పది యగు, ధైర్యధుర్యతా = ధైర్యమును వహించుటయందు, కాంచనశైల =
మేరుపర్వతతుల్యుడా, భూవర. . . సమగ్ర, భూవర = రాజులయొక్క, నికాయ =
సముదాయముచెతను, నుత = స్తుతించబడిన, అనుత = అధికమైన, పీరికాపుర = పీరికా
పురంబందమైన, అచ్యంచిత = పూజింపబడిన, రాజ్యవైభవ = ప్రభుత్వసంపదచెతను
సమగ్ర = పూర్ణుడా, సుధీమహి . . . భవా, సుధీ = మంచిబుద్ధియొక్క, మహిమ =
గొప్పతనముచెతను, అబ్జసంభవా = బ్రహ్మ (అబ్జసంభవుడు = తామరపూవునందుం
బుట్టినవాడు. బ్రహ్మ)

అపార్థవృత్తియు

అనర్థగుణార్థుడు ♦ చ్యవరిసూర్యరామూత్సజా

విచిర్మలహృదబ్జా ♦ వితిమురారిపాదాంబుజా

కనద్ధనకవీంద్రసిం ♦ ఘటితనవ్యకావ్యజ్రిజా

ఘనాబ్ధివిధుకామధు ♦ క్షద్యగసూనదానధ్వజా॥ 141.

అనర్థ.... ఆత్మజా, అనర్థ = వెలలేని, (ఎక్కువ వెలగల) (ని) మూర్త్య
పూజావిధానర్థః. అ గుణార్థు = గుణము లనెడురత్నములయొక్క, ధుర్య = బార

మును వహించిన, వర = శ్రీకృష్ణుడగు, సూర్యరాయాత్మజా = సూర్యరాయపుత్రుడే, వినిర్మల.....దాంబుజా, వినిర్మల = మిగుల స్వచ్ఛమైన, హృదబ్జ = హృదయపద్మము చెత, భావిత = ధ్యానింపఁబడిన, మురారిపాదాంబుజా = కృష్ణనియొక్కపాదపద్మములు గలిగినస్పృహ, కనద్ధన.....వ్రజా, కనత్ = ప్రకాశించెడు, ఘన = గొప్పవారగు కపీంద్ర = కపిశ్వరులచెతను, సంఘటిత = కూర్పఁబడిన, నవ్య = నూతనమైన, కావ్యవ్రజా = కావ్యసముదాయము గలప్రభువా, ఘనాబ్ధి.. ...ధ్వజా, ఘన = మేఘముతోడను, అబ్ధి = సముద్రముతోడను, విధు = చంద్రునితోడను, కామధుక్ = కామధేనువుతోడను, (కోరికలం బితుపినది) సద్భక్ = సమానమైన, అనూన = తక్కువకాని, దానధ్వజా = దానవిహ్నము గలరాజవరా.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
ల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రీవదెల్లనార్యపౌత్రీ
రంగశాయిసూర్యపుత్రీ హరితసగోత్రీ
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యర
వినామధేయప్రణతిం బైనభద్రాపరిణ
యం బహుమహాప్రబంధంబునందుఁ
బ్రహ్మసూత్రము.

శ్రీ రస్తు

శుభమస్తు

అవిఘ్నమస్తు

భద్రాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీవిలసద్భక్త్యర్పిత

సౌవర్ణమణిఘృణిల ♦ సత్కంకణము

ఖ్యావళితాంగకశేష

గ్రావాంచదుపేంద్ర రామ ♦ రాయనరేంద్రా॥ 1

శ్రీవిల... ..పేంద్ర, శ్రీ = సంపదచేతను, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి = అనురాగము చేతను, అర్పిత = ఈయబడిన, సౌవర్ణ = బంగారముతోఁ జేయబడినవియు, మణిఘృణి = మాణిక్యపుఁగాంతులచే, లసత్ = ప్రకాశించు చున్నవియును (నగు) కంకణముఖ్యంకణములు మొదలగువారిచే, అవళిత = వ్యాప్తమైన, అంగక = అవయవములుగల, (ని) అంగంప్రతికోవయవః అ శేషగ్రావ = శేషచలమునందు (తిరుమలయందు) అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఉపేంద్రా = విష్ణువుగల (ని) ఉపేంద్రయంద్రావరజః. అ. ఈప్రభువు తిరుమలయందలి పేంకటేశ్వరస్వామికి బంగారుతోఁ జేయబడినవియు మణులకాంతి గలవియు నగుభూషణముల నర్పించి వారిచే వాదేవులంకరించె ననియర్థము. రామరాయనరేంద్రా = రామరాయప్రభూ! ముందరిపద్యముతో నన్వయము

॥ అవధరింపుము శౌరిభ ♦ వ్యచరితంబు
దొల్లి నూతుండు శౌనకా ♦ దులకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ దెలుపఁ దొడఁగె॥ 2

కౌరి . . .తంబు, కౌరి=కృష్ణునియొక్క, (శూరునిగోత్రమున జన్మించిన వాఁడు) భవ్య=(వినువారికిని జెప్పవారికిని) శుభము నిచ్చెడు, చరితంబు=వృత్తాంతమును, అవధరింపుము=చిత్తగింపుము, తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శాసకాదుల ఘట=శాసకుఁడు మొదలగునైమిశారణ్యవాసు లగుమునులకు, చెప్పినట్టిరీతిన్=చెప్పినప్రకారముచెత, పరిక్షిద్ధరాధినాథతిలకముఁకుట=శ్రేష్ఠుఁ డగుపరిక్షిన్మహారాజునకు, ఇట్లు=ఈక్రిందిప్రకారముగా, శుకయోగి, తెలుపఁ=తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగెన్=ప్రారంభించెను

క॥ ఆచందంబున నన్నగ

వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ పవీర్ణుఁ డొకచో

లోచనసరోజసమ్మద

నూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందరవేదిక॥ 3

యాదవప్రభుఁడు=కృష్ణుఁడు, (చంద్ర)వంశస్థుఁ డైనయయాతికిం బుత్తుఁడగుయదు వసురాజువంశమున జన్మించినప్రభువు.) ఆచందంబునక=ఆప్రకారమునక, అన్నగవైచిత్రిక=ఆరోహణపర్యతసంబంధ మైనవైచిత్ర్యమును (అందలి వింత లని యర్థము.) కనుచుక=చూచుచుక, ఒకచోన్=ఒకస్థలమునందుక, ఉత్తరపథంబగు “చోటు” శబ్దముటాక్షరంబునకు లోపంబు విభాష నగు బా సమా. లోచనకము, లోచనసరోజ=పద్మములం బోలినకన్నులకు, సమ్మద=సంతోషమునకు, (కర్మార్థమునవస్థి) నూచకము=(కలిగించునది) నూచించునది, అగు...వేదిక=అయ్యెడుసూర్యకాంతపురాలయొక్క (సూర్యకాంతపురాలతోఁ గట్టబడిన దనియర్థము.) అంద మగునరంగునందుక ముందుపద్దెముతో నన్వయము

ఉ॥ ఇంచుక సేపు దాను వసి ♦ యించిన నత్తటి నమ్మహాద్రిశృం

గాంచలవిధిఁ జుక్క దిగి ♦ నట్లు తలు క్కని చందుఁ బాసి యే

తెంచుకళావిశేషముగ ♦ తిం జటియం దటియంగ వచ్చి వీ

క్షించఁగ మోల నిల్చె నొక ♦ చేడియ తద్వనదేవతాకృతి॥ 4

ఇంచుక సేపు = కొంచెపుఁగాలము, తాన్ = ఆకృష్టుఁడు, వసియించినన్ = ఉం
డఁగా, అత్తటిన్ = ఆకాలమునందు, ఒకచేడియ = ఒకానొక శ్రీ (ఇది చెటిశబ్దభవ
ము) ఆమృహ.....వీధిన్, అమృహాది = ఆగొప్పకొండయొక్క, శృంగ = శిఖర
ముయొక్క, అంచలవీధిన్ = అగ్రభాగమునండి, (ఇట్ల బంచమ్యర్థమున ద్వితీయ)
చుక్క = సత్తత్వము, (ఇది శుక్రశబ్దభవ మనిచెప్పదురు, గాని యిచ్చట నక్షత్రసా
మాన్య మనియే యర్థము) దిగినట్లు, తళుక్కుని = మెఱసి, (ఇది మెఱయటచుం ద
గుననుకరణముం దెలుపున్దు) చంద్రున్, పాసి = వదలి, ఏతెంచుకళావిశేషముగ
లిన్ = వచ్చెడునొకానొక బాగముయొక్కరీతి వంటిరీతితో, (ని) కళాతుష్టాడతో
భాగః. అ చటియన్ = శిఖరముక్రిందిభాగమును, తటియంగన్ = సమీపించునట్లు, వ
చ్చి, వీక్షించఁగన్ = చూచుచుండఁగ నే, తద్వనదేవతాకృతిన్ = ఆపర్వతమునందలి
వనముం గాపాడుదేవతయొక్కయాకారముతో, మ్రోలన్ = ఎదుటన్, నిల్చెన్ =
ఉండెను

సీ॥ అపరంజిమెఱుంగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ

వొలుకారుమించుల ♦ నెళవు నేయఁ

గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు

మగ రాలతళుకుల ♦ సొగసు గెలువ

నాణెంపునునుసోగ ♦ వేణీభరముసొంపు

వేల్పురారాలరీ ♦ విని హసింపఁ

గొలుకుల వెడలుక్రొం ♦ బెళుకుకన్గచూపు

లఘులమాలికల మే ♦ నటికమాడ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరన్పూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

లొననంగలసన్మంగ ♦ ఛాంగి యైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు॥

5

అపరంజిచ్ఛాయ, అపరంజి = బంగారుయొక్క, మెఱుంగుటందపు =
తళతళలాడుచుండరమైన, శరీరచ్ఛాయ = దేహకాంతి, తొలు.....నేయ, తొలుకా
రు = వక్షాకాలమునందలి, మించుల = మెఱుంగులయొక్క, నెళవు = పరిచయమును,

చెయ్యె = కావింపఁగాక, శరీరకాంతి మెఱపులం బోలఁగా ననిభావము కలికి.....
 బెడంగు, కలికి = మనోహరమైన, నిద్దంపుఁజక్కని = నున్న ని యందమైన, చెఱ్ఱలబె
 డంగు = గండఘ్రలముయొక్కసౌందర్యము, మగరాలతళుకులసాగసు, మగరాల = వజ్ర
 ములయొక్క, తళుకులసాగసు = కాంతులయందమును, గలుగక = జయింపఁగాక, చె
 ఱ్ఱలకాంతులు వజ్రకాంతులం బోలఁగా ననిభావము నాశంపు.... సాంపు, నా
 శంపునుసరిగ = నాగరికమైన నున్న ని దీర్ఘమైన, వేణీభరిముసాంపు = జడయొక్కచ
 క్కందనము, వేల్పురారాలతీవిక = ఇంద్రనీలములకాంతిని, హసింపన్ = పరిహాసము
 చెయఁగా, (వేల్పు = దేవతలయొక్క, రా = రా శైవయింద్రునియొక్క, తాలు = మ
 ణులు.) కొలుకులక = కంటితరుదలనుండి, వెడలు .. చూపులు, వెడలు = ప్రసరిం
 చెడు, క్రొందెళుకు = క్రొత్తికాంగిల, కన్దవచాపులు = కన్నులజంటయొక్కదృష్టులు
 అగులమాలికలక = తుమ్మెదబాగులను, మేఁజీకమాడన్ = పరిహాసింపఁగాక, దివ్యము
 జీవుత్త్రీయాయనక = సుందరమైనమణులయొక్కబొమ్మవలె, (మణులచే జేయఁబ
 డినబొమ్మవలె ననియర్థము) తేజరిల్లి = ప్రకాశించి, సుందరస్ఫూర్తిక = అందమైనపు
 కాశమును, కన్నారక = కన్నులరింపక, చూచువాఁలు, బొసంగలనన్మొగకొంగి =
 స్తుతిచేయఁ దగినసుందరమైనశరీరముగలది ఐన, యూలనగండిక = తామరపూలవంటి
 సూజ మైనపరిమళము గలయాస్త్రీ, గంధము సూజ మైనపుడే బహుప్రసాసమాన
 మున నీజబ్బమున కిక్కియు వచ్చు ననిపాణిని హేమాంబుండు = కృష్ణుడు (బంగా
 రుసరిగవస్త్రముల ధరించినవాఁడయ్యెను బంగారముం బోలిన పచ్చనివస్త్రము గ
 లవాఁడయ్యె యర్థము) కాంచక = చూచును

ఉ॥ కాంచి వ్రజాంగనాహృదయం ♦ శౌరిని చౌర్యధురీణ మహాకిలీ

తౌంచలపాళి హాళిమెరు ♦ నవ్వికచాంబుజలోచన నిర్వము

ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో

దంచితమై పెనంగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్॥ 6

హరి = కృష్ణుడు, అవ్వికచాంబుజలోచనక = విందక శిషివస్త్రీని, (విక
 పించినతామరపువ్వులంబోలిన కన్నులు గలచారి ననియర్థము) వ్రజాంగనా... యు
 రీణము, వ్రజాంగనా = గొల్లపల్లెలయందలిసుందరులయొక్క, హృదయ = మనసులంద
 లి, శౌరివ = గొప్పతనముయొక్క, (గొప్పతనము ననియర్థము) చౌర్య = దొంగిలిం
 చుటయందు, ధురీణము = బౌరము వహించినది (గోపికలమునను వశపడిచికొనిన ద

నియగ్ధము.) ఔక.....చలపాలిక=అగుక్రొంగంటిమాపులయగ్రభాగములవరుసతో, హళిమెయిక= ఆసక్తిచేత, కాంచి=చూచి, (క్రొంగంటం జూచి యనియగ్ధము) ని మర్పించి=పరిశీలించి, దానివిలాసముక=ఆయింతియొక్కచక్కదనమును, ఎంచి= మ్మతించి, అపూర్వ . . శేషము, అపూర్వ=మున్నెన్నడులేని, విస్మయవిశేషము= ఆశ్చర్యాతిశయము, చిత్తమునందున్=మనసునందుక, సంభ్రమోదంచితమై = ఆదరముచే వృద్ధి పొందింపఁబడినదియై, పెనంగక= చుట్టుకొనఁగాన్ (గాఢముగ వ్యాపింపఁగా ననియగ్ధము.) ఇట్లు = ఈక్రిందిరీతిని, అమక=పలుకును

క॥ ఇది యెవ్వతెయో దీనికి

సదసం బెయ్యదియొ దీని ♦ జననస్థల మె

య్యదియో మది కద్భుతమై

యిది కన్నులపండువగుచు ♦ నింపు ఘటించె॥ 7

ఇది= ఈసుందరి, ఎవ్వతెయో, ('ఓ' సందేశాగ్ధక మగునవ్యయము) దీనికిక= ఈయింతికిక, సదసంబు=వాసస్థలము, ఎయ్యదియొ, దీనిజననస్థలము=దీనిపుట్టిస్థానము, ఎయ్యదియో, ఇది= ఈయువతి, మదికిన్=మనసునకు, అద్భుతమై=ఆశ్చర్యము గలిగించునది యై, (ఇచట నద్భుతిశబ్దమునకు లక్షణచే నద్భుతము గలిగించునది యని యగ్ధము.) కన్నులపండువు= నేత్రోత్సవము, అమక, ఇంపు= ఆనందముక, ఘటించెక= కూర్చును

క॥ భారతిసహచరియో కా

కారతిసహచరియొ కాక ♦ యన్యంగన కి

ట్లీరుచి, యీశుచితాత్మ్యచి

తారచితవిలాసభాసి ♦ తాకృతి గలదే॥ 8

(ఇది) భారతిసహచరియో=సంస్వతిచెలియో, కాక=కానియెడ, (ఇట నిది దేశ్యావ్యయము) ఆరతిసహచరియొ=ఆప్రసిద్ధరా లగుమన్మథునిభార్యయొక్కచెలియో, కాక=కాకుండినక, అన్యంగనకుక=ఇతరస్త్రీకి, ఇట్లు=ఈకనుపట్టుచున్న ప్రకారము, ఈరుచి=ఈదేహకాంతియు, ఈశుచి.....కృతి, ఈ=ఇట్టి, శుచితా=పారిశుద్ధ్యముచేతను, అత్మ్యచిత=మిగులం దగునట్లు, ఆరచిత=చెయ్యబడిన, విలాస=తీలలచేతను, భాసిత=ప్రకాశించెడు, ఆకృతి=ఆకారము, కలదే=ఉండునా?ఉండు

దని యర్థము. ఇందు సంక్షేపాలంకారము.

గీ॥ అని వితర్కించుచుండ న య్యాదవేందు

దివ్యమంగళవిగ్రహ తేజ మువిద

గాంచి దృఢభక్తిఁ బులకిత గాత్ర యగుచు

గనుంగవ ముదశుఁ లొలుక ని ట్లనుచు మ్రొక్కె॥9

అని వితర్కించుచుండఁ = (కృష్ణుఁడు) మీఁదఁ జెప్పింట్లు గుంజయించుచుండఁగా, ఊవిద = ఆయువతి, అయ్యాద... ..తేజము, అయ్యాదవేందు = ఆకృష్ణుని యొక్క, దివ్య = సుందర మైందియు, మంగళ = శుభమైనదియునగు, విగ్రహ = శరీర ముయొక్క, తేజము = ప్రకాశమును, కాంచి = చూచి, దృఢభక్తిన్ = అధికమైనయను రాగముచేత, పులకితగాత్ర = గగుర్పొడిచిన మీసగలది, అగుచుక, కనుంగవక = కన్నులజంటునుండి, ముదశ్రులు = సంకోచబాష్పములు, ఒలుకక = సగిరింపఁగా, ఇట్లనుచుక = ఈక్రిందివాక్యములను బలుకుచు, మ్రొక్కె = నమస్కరించెను

క॥ జయజయ వసుదేవాత్మజ

జయజయ గోవింద భక్త జనకల్ప హరే

జయజయ జగదీశనాయక

జయజయ కృష్ణ ధృతశంఖ చక్ర సమస్తే॥ 10

వసుదేవాత్మజ = వసుదేవునిప్రత్నిఁడా, జయజయ = జయింపుము (ఎల్లవారి కంటె సభిమఁడు పగు నుని యర్థము) గోవింద = భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనినస్వామి, జయజయ = జయింపుము, భక్తజనకల్ప = సేవింపి-వానికిం గల్పవృక్ష మగుప్రభువా, (భక్తులకుం గోరినవాని నిచ్చువాఁ డని యర్థము) హరే = భక్తులపాపములను నారించుస్వామి, జయజయ = జయింపుము, జగదీశనాయక = ఎల్లప్రపంచములను బాలించుదేవర, జయజయ, ధృతశంఖపత్ర = ధరింపఁబడినపాంచదశమును సుదర్శనము ను గల కృష్ణ, (ని) శంఖోలక్ష్మీపతేఃపాంచదశ్యక్రంసుదర్శనః అ తేనీకొఱు న్న, సమః = నమస్కరింపుము (అస్తు = అగును)

శేవలసంస్కృతవాక్యములకేని పదములకేని తెనుఁగునం బ్రయోగంబు లేదని యు, ననుకరణంబున వారికిం బ్రయోగంబు గల దనియు నన్నయభట్టారకుండు చెప్పింగాన ముద్రపఱపఱచును “ ని ” యని చెప్పెను. ఆంధ్రపదములతోఁ గూడనిక

అసంస్కృతవాక్యము ననుకరణముం దొఱంగియుఁ బ్రయోగింప నగునని విశ్వక్సేపివే
కమున నుండెను గాన నీపద్యమున ననుకరణము లేకున్నను దోషంబులేదు.

వ॥ అని మఱియును (నుగమము.)

11

సీ॥ పంకజప్రభవాండ ధాండకాండములకు

మనికిపట్టేమహా మహునిబాజు

భువనపావనియైన దివిజనిమ్మగకు నె

వ్వనిపదాంభోజంబు జననసీమ

యజుడు వేగంటి ము న్నగుమేటిజేజేలు

గానంగనేర రె వ్యానిరూపు

మొనని యేదేవుని వినుతింజాలక

పెనుబల్కు లెల్ల సి గ్గునను మరలు

నట్టిబ్రహ్మాంబ వీపు మ హనుభాన

ఖలుల నసురలఁ ద్రొంగి సా ధులను బెంప

భూభరిము మాన్పు యదుకులం బున జనించి

తయ్య లక్ష్మీమనోహర యాదిపురుష॥

12

మహానుభావ = చొడ్డపహిమగల, లక్ష్మీమనోహర = లక్ష్మీపతి, ఆదిపురుష =
మొదటిపురుషుఁడా, ఈవు, ఏమహామహునిబాజు = ఏగొప్పతేజశ్శాలియుడము, పంక
జ... కాండములక్ష, పంకజప్రభవాండభాండ = భాండములంబోలిన (కుండలం
బోలిన) బ్రహ్మాండములయొక్క, కాండములక్ష = సముదాయములకు, మనికిపట్టు =
నివాసస్థానమొ, ఎవ్వనిగర్భము సకలప్రపంచములకు నివాసస్థానమో యని యర్థము;
(ని) కాండోస్త్రీదండబాణావృణ్ణవగ్ధవసనవారిషు ఆ ఎవ్వనిపదాంభోజంబు = ఎవ్వ
నిదగుతామరపూవుంబోలినపాదము, భువనపావని = లోకముం బవిత్రమునేయుండి,
విస, దివిజనిమ్మగక్ష = ఆకాశగంగకు, (ని) స్రవంతీనిమ్మగాపగా ఆ జననసీమ =
పుట్టుచోటో, ఏభగవంతునిపాదపద్మము స్వర్గలోకమున మందాకిని యనియు భూలో
కమున భాగీరథి యనియుఁ బాతాళమున భోగవతి యనియు నామములం బ్రవహించు
మఁ బావనము చెయునది కత్తిపత్తిస్థానమో యని యర్థము ఎవ్వనిరూపు = ఏవరమే

శ్వరకాకారమును, అజుడు = బ్రహ్మ (పుట్టువులేనివాడు) వేగంటి = ఇంద్రుడు (వేయకన్నులుగలవాడు) మున్నగు మేటిశేతలు = మొదలగు గొప్పదేవతలు, కాంగ = చూచుటకు, నేరరు = శక్తులుకాకో, ఏదేవునియాకారము బ్రహ్మమొదలగువారు సయితము చూడ శక్తులు గాకో యని యర్థము పెనుబల్కులెల్ల = వేదములన్నియు, ఏదేవునిక, మొనసి = యిచ్చించి, వినుతింపక = స్తుతి సేయుటకు, చాలక = తగినవిగాక, సిగ్గునక = లజ్జచెతను, మరలున్ = వెనుక మొగము వెట్టునో, సకలముం దెలుపువేదములసయిత మేదేవుని బొగడఁజాలవో యని యర్థము. అట్టిబ్రహ్మంబవు = తైనచెప్పినలక్షణములుగలనిత్యమును, శుద్ధమును నగునస్తువపు ఖలులక = క్రూరులైన, అసురులక = రాక్షసులను, త్రుంపక = చంపుటకును, సాధులక = సజ్జనులను (పరోపకారముచెయువారలను) పెంపక = రక్షించుటకును, భూభరము = భూమియొక్కబరువును, మాన్వక = నివారించుటకుక, యదుకులంబునక = యదువంశమున, జన్మించితయ్య = పుట్టితివిగాదా.

గీ॥ ద్వారవతిఁ జేరఁ దారాప ధమునఁ జనుచు

దేవ ! తావక దర్శనం ధేవిధమున

సబ్బు నని రాగ నిచ్చటఁ ధాస్త్ర మయ్యె

సులభముగ నేడు నాపూర్వ ధుక్త మహిమ ॥13

దేవ = ఓసాన్ని, ద్వారవతిక = ద్వారకాపురమున, చెరక = ప్రవేశించుటకు, తారాపధమునక = ఆకాశముచెతను, (నక్షత్రములుపోవుగ్రోవను) చనుచుక = పోవుచు, తావక దర్శనంబు = నీసంబంధమైనదర్శనము, ఏవిధముక = ఏప్రకారముచెత, అబ్బునని = దొరకునని, రాగక = వచ్చుచుండఁగా, ఇచ్చటక = ఈస్థలముందు, నాపూర్వసుక్తమహిమక = నాయొక్కపూర్వపుణ్యముయొక్కమహిమచెతను, (నేనుమునుపటిజన్మమునఁ జేసికొనినపుణ్యఫలముచెత నని యర్థము.) నేడు = ఈదినమునక, సులభమునక = అనాయాసముగ, ప్రాప్త మయ్యెక = సంభవించిన దయ్యెన.

ప॥ అని భక్తిపారవశ్యంబున నద్విన్యనుందరీరత్నంబు ముకుందచరణారవిందంబుల నిజఫాలతలంబు నోక వాల్చిన ననమాలి కేలు కేలంగీలించి యెత్తి కరుణాయత్తచిత్తుండై యత్తన్వివేదిభరంబు నిజలమంగళాకరం బగునిజకరంబున నిమరుచు భవదీయనృత్తాంతం తె

ద్వి యోగింగిపు మనవుడు హరికరస్పర్శసనుఖావేశంబునం బొంగు
నెమ్మనంబు నెట్టకేలకుఁ గ్రమ్మితిచి యమ్ముకుందున కది యిట్లు
నియె॥ 14

అద్వివ్యసుందరీరత్నంబు = మీఁదఁ జెప్పినదేవతాశ్రీశ్రేష్ఠము (శ్రేష్ఠురాలగుదే
వతాశ్రీ యని యర్థము.) (ని) రత్నంఽప్యజాతిశ్రేష్ఠేపి. అ అని = ఇట్లు పలికి, భ
క్తిపావశశ్యంబున = భక్తిపరాధీనతచేత, (పరులపవతుఁడు = పరవతుఁడు, ఇతరులకు
లోబడినవాఁడు ; పరవతుభావము పారవశ్యము. ఇటు భక్తికి లోబడుటచే ననియ
ర్థము.) నిజఫలంబు = తననొసలు, సాఁకిన = (పాదములు) తాఁకునట్లు, ముఖండు
చరణారవిందంబులకొ = కృష్ణునిపాదపద్మములందు, వాగ్నినకొ = ఒఱగఁగాన్, వన
మాలి = కృష్ణుఁడు (దశములం బువ్వులం గూర్చినమాలికల ధరించినవాఁడు) కేలకొ =
తనచేతితో, కేలు = (ఆశ్రీ) హస్తమును, కీలించి = పట్టుకొని, ఎత్తి = లేవఁదీసి, క
రుణాయత్తచిత్తుండై = దయకులోబడినమునకులవాండై (దయఁగలవాండై) నిఖి
ల .. కరంబు, నిఖిల = సమస్తమైన, మంగళ = శుభములకు, ఆకరంబు = స్థానము,
అగు, నిజకరంబుకొ = తనచేతితో, అత్తనివేణీదరంబు = ఆలతాంగియొక్కజడను,
నిమురుచుకొ = (ప్రియతో) దడవుచు, భవదీయవృత్తాంతంబు = విచారము, ఎద్ది,
ఎఱింగింపుము = (దారి) తెలుపుము, అనవుడుకొ = అనినతోడనే, అది = ఆసుందరి,
హరికర వేశంబునన్, హరి = కృష్ణునియొక్క, కరస్పర్శ = హస్తముతాఁకుడుచే
తనైన, సుఖావేశంబునన్ = సుఖపావశశ్యముచేత, (ఎక్కువసుఖముచేత నని యర్థము)
పొంగునెమ్మనంబుకొ = సంతోషపడుమునమును, ఎట్టకేలకుకొ = చిట్టచివరకున్, క్రమ్మి
తిచి = మరిచి, అమ్ముకుందునన్ = ఆకృష్ణపకున్, ఇట్లు = ఈక్రిందివాక్యమును,
అనియెన్ = పలికెను

సి॥ అపునరావృత్తి, ని ♦ త్యానందసాంద్ర్యమై

పాలుపొందు తెలిదివి ♦ పుట్టినిల్లు

బ్రహ్మో రాజర్షి ♦ పరివేషితంబైన

పరిమేష్టికొల్పున్కి ♦ పరగుచోలు

సకలదివ్యాంగనా ♦ సతతసంసేవితి

భారతిసేస్తంబు ♦ ప్రాణతుల్య

మత్యంతసత్యవ్రాతాశ్రయం జయేత్స

సత్యలోకంబు సం చారిసీమ

శంకరామరపతిముఖ్య సర్వదేవ

తాలయంబులు గమనయో గ్యస్థలములు

సహచరులు దివ్యవనితలు సహజగోష్ఠి

తావకకథాని మాకుఁ బ ద్మాకళత్ర॥

15

పద్మాకళత్ర=ఓకృష్ణ (పద్మ=లక్ష్మి, కళత్రము=భార్య. లక్ష్మియే భార్యగాఁగలవాఁడు పద్మాకళత్రుఁడు దానిసంబుద్ధి పద్మాకళత్ర) అపునరావృత్తి...
...సాంద్రము అపునరావృత్తి=మరలజన్మమునుగలిగింపనిదియు, నిత్య=కాశ్యపమైన, ఆనంద=సుఖముచే, సాంద్రము=ఎడతెగనిదియు, ఏ, పాలుపొందుతెలిదీవి=ఒప్పారుశ్వేతద్వీపము, మాకున్, (ఇట్లనేకవచనము చెప్పఁదగి యున్నను బహువచనంబును శాస్త్రసమ్మతము) ఇదియెల్ల వాక్యములతో సంబంధించును పుట్టినిల్లు=జన్మస్థానము, ఏదీవిని జన్మించినవారికి మగల జన్మము గలుగదో మఱియు నెచ్చట కాశ్యపమైనసుఖముండునో యట్టితెలిదీవి నాజన్మస్థానమని యర్థము బ్రహ్మాక్షి.రంబు, బ్రహ్మాక్షి=బ్రహ్మయుఘలచెతను, రాజక్షి=రాజయుఘలచెతను, పరివేష్టితంబు=ఆవరింపఁబడినది, విస, పరమేష్ఠికోల్వు=చతుర్ముఖునిసభ, (మాకున్) ఉన్ని=వాసస్థానమును, పరఁగుచోటు=విహరించుస్థలమును, (ఉనికి=వ్యాపించుచోటనియేనిర్థము.) (అగును) సకల . నేస్తంబు, సకలదివ్యాంగనా=ఎల్లదేవతాశ్రీలచెతను, సతత=ఎల్లప్పుడును, సంసేవిత=సేవింపఁబడు, భారతి=సరస్వతియొక్క, నేస్తంబు=చెలిమి, (మాకున్) ప్రాణతుల్యము=ప్రాణములతో సమానము (అగును) అత్యంత...యంబు, అత్యంతి=అంతములేని, సత్యవ్రత=నిజముపల్కుటయందునియముగలవారికి, ఆశ్రయంబు=నివాసము, ఏ, ఒప్పుసత్యలోకంబు=తగియెడుబ్రహ్మలోకము, (మాకున్) సంచారసీమ=తిరిగెడుచోటు, (అగును) శంకరామర .. యంబులు, శంకర=శివుఁడు (లోకములకు సుఖము గలిగించువాఁడు) అమరపతి=ఇంద్రుఁడు, ముఖ్య=మొదలైన, సర్వదేవతాలయంబులు=సమస్తదేవతలయొక్కగృహములును, గమనయోగ్యస్థలములు=పోదగినచోట్లు (అగును) సహచరులు=చెలికత్తెలు, దివ్యవనితలు=దేవలోకమందలిశ్రీలు, సహజగోష్ఠి=కూడఁబుట్టినసల్లాపము, తావకకథాని=నీవృత్తాంతముదయము (అగును.)

క॥ ఏదేవర్షికుమారిక

నీదయ నిగమాగమాంత ♦ నిశ్చితయోగ

ప్రాదుర్భూతానందము

నూఁదుట శ్రుతిరంజని యను ♦ యోగినినిహరి॥ 16

హరి = ఓకృష్ణా' ఏన్, దేవర్షికుమారిక = ఒకా నెక దేవబుక్షికుఁతురను, నీ దయన్ = నీకరుఁచె, నిగమాగ . . .నందమున్, నిగమ = వేదములచేతను, ఆగమాం త = వేదాంతములచేతను, నిశ్చిత = సిద్ధాంతింపఁబడిన, యోగ = భక్తి చేతను, (మనసు ను బాహ్యపదార్థములనుండి మరలించి యీశ్వరునందు నిలుపుట యోగము.) ప్రాదుర్భూత = పుట్టిన, ఆనందమున్ = సుఖమును, నూఁదుటన్ = భరించుటచేతను, శ్రుతిరంజని, అనుయోగిని = అనుభక్తురాలను. శ్రుతులయం దమరాగము గలది గాన శ్రుతిరంజని యనియును బ్రశస్తమైయోగము (భక్తి) గలదిగావున యోగిని యనియు సాధిక నానుములు

వ॥ అని యద్వివ్యయోగిసీరత్నంబు దనవచ్చినప్రయోజనంబు పృశంసిం చునదియై కంసభేది కిట్లనియె. 17

అద్వివ్యయోగిసీరత్నంబు = ఆశ్రుతిరంజని, అని = (తనవృత్తాంత మిట్లు) చెప్పి, తనవచ్చినప్రయోజనంబు = తనవచ్చినకార్యమునుగూర్చి, ప్రశం సించునదియై = చెప్పఁ దలఁచినదియై, కంసభేదికన్ = కృష్ణాశుక్ల, ఇట్లనియెన్ = ఈక్రిందిప్రకారముచెప్పెను

ఉ॥ త్వాకమలేక్షణాసుమశి ♦ మాల్యసమేక్షుమతీతరంగిణీ

కోకనదాంబుజాతచయ ♦ గుంఫితభూరిధురీప్రకాశమై

ప్రాకటసర్వవర్ణజన ♦ బంధురసౌఖ్యనివేశ మామ ల

క్షీకలితప్రదేశ మగు ♦ కేకయదేశము వొల్పుఁ దద్ధరన్॥ 18

త్వాకమ.....ప్రకాశము, త్వా = భూమియ నెదు (ని) త్వాకనిర్మదిసిను హి. అ. కమలేక్షణా = క్షీయొక్క, సుమణిమాల్య = ముత్తయములందఁడతో, సమ = తుల్యమైన, ఇతుమతీతరంగిణీ = ఇతుమతి యను పేరుగలనదిసంబంధమైన, కోకనద = ఎఱ్ఱగలువలయొక్కయు (ని)రక్షోత్పలంకోకనదం అ. అంబుజాత = తామరపూవులయొక్కయు, చయ = సముదాయముచేతను, గుంఫిత = కూర్చఁబడిన, భూరి = అధికమైన,

ఋగీప్రకాశము = ప్రవాహహూపమైనకాంతిగలది, (కాంతిప్రవాహము గలదని యర్థము) ని, పాకటం నివేశము, పాకటం = ప్రసిద్ధమైన, సర్వవర్ణజన = ఎల్లజాతులమనుజులయొక్కయు, బంధుర = ఒప్పిదమైన, సౌఖ్య = సంతసమునకు, నివేశము = నివాసస్థానము, ఔచుక, లక్ష్మీకలితప్రదేశము = సంపదతోఁగూడినస్థలముగలది, అగుశేకయదేశము, పాల్పుక్ = ప్రకాశించును (ఉండె నని యర్థము.) తద్దరక = ఆదేశమునందుక, ముందుపద్దెముతో నన్వయము భూమియనునంతికి ముత్యాలదండంబోలి నయిత్తునులి యనునదీతీరమున నెల్లవారికి నుఖదమై సకలసంపదలకు నిరవైనశేకయదేశము కలదని భావము

సీ॥ శ్రీకరాభ్యంచితా ♦ స్తోతరత్నాలి చా

మీకరస్థగితసా ♦ ధాకరంబు

బాసురాగమనదా ♦ భ్యాసరాజితమసీ

మాసరోజాసన ♦ జ్యాసురంబు

కేకావశచంద్రా ♦ శాలికాంతరిచల

దబ్బలికాదృక్పద్మ ♦ మాలికింబు

గంధవారణఘటా ♦ గంధవాహత్యంత

బాంధవాత్యున్నత ♦ సైంధవంబు

లోకనుతపాకవైభవ ♦ పాకహార్య

నేకసుశ్రీకృపపలోక ♦ సాకరీక

భాకలితనాకసమసంప ♦ దాకరంబు

కరము వ్రేగడంగఁ దనరుఁ గే ♦ కయపురంబు॥

19

శ్రీకర . . . కరంబు, శ్రీకర = శోభను గలిగించు, అభ్యంచిత = పూజింపఁబడిన, అస్తోక = అధికమైన, రత్నాలి = మణులనుమదాయముచేతను, చానికార = బంగారముచేతను, స్థగిత = కప్పఁబడిన, సౌధ = మేడలకుక, ఆకరంబు = ఉనికిపట్టును, (రత్నములును బంగారును దావినమేడలు గలదనియర్థము) భాసుర.....సురంబు, భాసుర = ప్రకాశించెడు, ఆగమ = వేదములయొక్క, సదాభ్యాస = ఎడతెగనియలవాటుచేక, రాజిత = ప్రకాశించెడు, మనీషా = బుద్ధిచేతను, సరోజాసన = చతుర్ముఖులగు, (సరోజాసనుడు = పద్మ మాసనముగాఁ గలవాఁడు) జ్యాసురంబు =

బ్రాహ్మణులు గలదియును, (బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మ = భూమి, సురులు = చేవతలు, బ్రాహ్మణులు) (ని) జ్ఞోతిర్బ్రాహ్మకాశ్యపీతీతిః. అ. వేదముల నెల్లప్పుడు నభ్యసించుచుండుటచే విలసిల్లుబుద్ధిని బ్రహ్మాంబోలిని బ్రాహ్మణులు గల దనియర్థము. కేలికా... మతికంబు, కేలికా = కీర్తిడలయందలి, వశ = యిచ్చచేతను, చంద్రశాలికా = మేడలమీఁదియిండ్లయొక్క, అంతర = మధ్యమునందు, చలత్ = సంచరించుచున్న, బాలికా = లేజవ్వసులయొక్క, దృక్పద్మమాలికంబు = చూపు లనెడుతామరపూవులదండలు కలదియును, క్రీడాసక్తిచే మేడలమీఁద సంచరించెడు జవ్వసులచూపు లనెడుపూలదండలు గల దనియర్థము. గంధ... .. సైంధవంబు, గంధవారణ = మదము గలయేనుఁగులయొక్క, (గంధము గలవారణము గంధవారణము గందశబ్దము గుణవాచకము గావున మిథుప్రయము లోపించెను.) ఘటా = సముదాయమును, గంధవాహా = వాయువునకు, అత్యంత బాంధవ = మిగులం జాట్లము లగు, అత్యున్నత = మిక్కిలి పొడవు లైన, సైంధవంబు = గుఱ్ఱములుగలదియును, మదింబినయేనుఁగులను వాయువేగము గలగుఱ్ఱములను గలది యనియర్థము లోకనుత. .. కరంబు, లోకనుత = జనులచేత స్తుతింపఁబడిన, పాక = సంతానము గలవారును, వైధవ = సంపదచేత, పాకహరి = ఇంద్రుంబోలిన, అనేక = పెక్కుండ్రగు, సుశ్రీక = ఎక్కువ సంపదగల, స్వప = రాజులయొక్క, లోక = సముదాయముయొక్క, సౌకరీక శా = సౌలభ్యముచేత నైనశోభచేతను, కలిత = ప్రాప్తమైన, నాకసమ = స్వర్గలోకముతో సమానమైన (స్వర్గసంపదతో సమానమైన యనియర్థము.) సంపత్ = బాగ్యమునకు, ఆకరంబు = పుట్టినిల్లు, మిగులనుత్తమ మగుసంతానము గలవారును నైశ్వర్యముచే నింద్రుంబోలినవారును నగు పెక్కుండు రాజులకలిమిచే స్వర్గపురముం బోలిన దనియర్థము అగుకేకయపురంబు, కిరంబు = మిక్కిలి, పాగడం గడ్ = స్తుతింపఁగా, తనరుడ్ = ప్రకాశించును.

ఇం దధాలంకారము రూపకము శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రాసము

మ॥ కలఁ డప్పట్టణనేత యాతతసమా ♦ బ్రా బాలికాకేలికా

నిలయిబూతజగత్త్రియుం డఖిలభూ ♦ నేతృస్తుతాత్మీయరా

జ్యులసచ్చీనిధి వారితారిహిమతే ♦ జోఖండనూర్తాండమం

డలరుక్కాండుండు ధృష్టకేతుధరణీ ♦ నాధావతసం బిలన్ ॥ 20

అప్పట్టణనేత = ఆకేకయపురమునకుం బలియును, ఆతత . జగత్త్రియుండు ఆతత = విరివియైన, సమాఖ్యా = కీర్తియనెడు, (ని) యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యాచ. అ. బా

లికా = కన్నెయొక్క, కేలికా = స్పృత్యమునకు, నిలయాభూత = ఉనికిపట్టైన, జగత్త్రయముండు = ముల్లోకములు గలవాఁడును, ముల్లోకముల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁడనియర్థము. అఖిల.....నిధి, అఖిల = అందఱుగ, భూనేతృ = దేశాధిపతులచే, స్తుతః శ్లాఘింపఁబడిన, ఆత్మీయ = తనసంబంధమైన, రాజ్యలసచ్ఛి = రాజ్యసంబంధమైనప్రకాశించుసంపదకు, నిధి = స్థానమును, ఎల్లరాజులచే శ్లాఘింపఁబడినరాజ్యసంపద గలవాఁడనియర్థము. వారితారి.....క్కాండుండు, వారిత = తొలఁగింపఁబడిన, అరి = శత్రువులనెడు, హిమ = మంచుగల, తేజః = ప్రతాపమునెడు, (కోశదండములవలనఁబుట్టినప్రభావము) అఖండహర్తాండమండలయక్కాండుండు = పూర్ణమైన సూర్యతేజస్సుముదయముఁ గలవాఁడును, సూర్యుండు తనకిరణములచే మంచు వారించునట్టిరాజుతనతేజమునం బగఱ వారించు ననిబావము (అగు) ధృష్టకేతుధరణీనాథావతంసంబు = (అగు) ధృష్టకేతుఁ డనుపేరు గలరాజశ్రేష్ఠుండు, ఇలఁ = భూమియందుకా, కలఁడు. ఇందు శత్రువులందు హిమత్వ ముగోపించుట తేజమున సూర్యకాంతిత్వ ముగోపించుటకుఁ గారణము గావునఁ బరంపరితమాపాలంకారము

ఇందు మూడవచరణమున యిక్కామునకు, తేజశ్శబ్దమునకు వినిశిబ్దముతో సంధి చేసినపుడు వచ్చినయోకారమునకును యితి వేయఁబడిన దీనికి లుప్తవిసర్గకస్వగయితి యనిపేరు

తే||గీ|| దైనిభాష నదంతసాం ♦ తములమీఁద

సత్తుమొదలను గలశబ్ద ♦ మదుకువేళ

నమిది నోత్పింబునకుఁ జెల్లు ♦ సవాయ లిప్తులు

జగతి లుప్తవిసర్గక ♦ స్వరివధులన|| అప్పకవి ఆశ్వా 3.

ప|| మఱియు నతండు నలస్యగనగరిభగీరధిదుందుమారిసుహోత్రీమాంధాత్మాదులకరణి ధరిణీభరణదక్షుండై దీనాలాపంబులు శరణాగతశాత్రీవముఖింబులయంద వక్రీభానంబు లధిజ్యశరాసంబులయంద దృఢబంధంబులు సుతంబులయంద కుటలనటనంబులు వేశ్యాజనంబులయంద సదాపత్న్యాప్తిచే మొఱవెట్టుట తరుణీమంజీరంబులయంద మదాంధత్వంబునం దిరుగుట కరిఘటలయంద పరుషదండం

బువలనఁ జక్రప్రకంపంబులు వొడముట కులాలకృత్యంబులయంద
సమస్తవస్తుసంపదలుం దోచుట లీలాదర్పణంబులయంద చెన్నొం
దుచుండ నధర్మంబున కభావంబును దనదానంబున కప్రమాణంబు
ను దనక్రోధంబున కస్థిరత్వంబును దనవిక్రమంబున కసహ్యతయుఁ
దనయశంబున కత్యాశాప్రవృత్తియుఁ దవులం జేసి మహావీరుం డ
య్యును వినయోపేతుం డై యధికసత్వసంపన్నుం డయ్యును బర
లోకభీకరుం డై కామార్థక్షరుం డయ్యును విమలధర్మప్రధానుం డై
రాజ్యంబు పాలించుచు సంతానకాంక్షి యై శుత్రకీర్తినామకనిజదే
వీనహితంబుగాఁ దత్సాధనం బగురహాసమారాధనంబు దినదినంబు
ను గావింప నొక్కనాఁడు.

22

అతండు = అపట్టణ మేలుధృష్టి కేసుండు, మఱియును = ఇంకను, నల . . . కర
ణీక = నలుండు మొదలగురాజులయొక్క విధమువంటి విధముచేతను, (ఇట నిదర్శ
నాలంకారము) ధరణీభరణదత్తుండై, ధరణీ = భూమియొక్క, భరణ = పోషించుట
యందు, (జనులం బాలించుటయం దనియర్థము) దత్తుండై = నేర్పరియై, దీనాలా
పంబులు = భయపడినవారిచూటలు (దరిద్రులమాటలును) శరణాగతయంద,
శరణాగత = రక్షణముం గోరివచ్చిన, (రక్షింపు మనికోరి వచ్చిన యనియర్థము) శా
త్రవ = పగవారియొక్క, ముఖంబులయంద = శోభింపజేయుచు, దీనశబ్దమునకు రెండర్థము
లుండుటచేత దీనవచనములు పేదవారి మొగములందును భయపడినవారి మొగములందును
బ్రాప్తించుచుండఁగా నిరాజుకాలమున బీదలు లేరు గాన నట్టివచనము లీరాజునకు వె
ఱచి రక్షింపు మనికోరుశత్రులనొళ్లయందే యుండే ననిభావము. వక్రభావంబులు =
వంకరతనములు, (ఇతరులకు బాధ గలిగించుటయును) అధిద్యుశరాసంబులంద = ఎ
క్కువెట్టిసభసుస్సులందే, వక్రభావము దుర్జయలందు నెక్కువెట్టిసవిండ్లయందును బ్రా
ప్తించఁగా నీతనికాలమునఁ గ్రూరులు లేరు గావున ధనువులందే వక్రభావము నిలిచె
ననిభావము దృఢబంధంబులు = అధికమైన బంధములు, (నాగాద్యాకారమైన సం
యోగవిశేషములు) (అధికముగాఁ జేరి నుంచుటలును) సుగతంబులయంద = స్త్రీపు
రుషులసంయోగంబులయందే, బంధములు రెండుచోట్లం బ్రాప్తించుచుండఁగా జేరి వె
ట్టించగినతప్ప చెయ్యవారు లేమిచే నని సంభోగములయందే నిలిచె ననిభావము. మఱి

లనటనంబులు = ఒకతీరునాట్యములు (కపటప్రవర్తనములును) వేశ్యాజనంబులయంద = వారకాంతలయందే, కుటిలనటనశబ్దము శక్తిచేరి నాట్యమునందును జెడునడవడియందును బ్రవర్తింపఁగా నారాజాదేశమున దుష్ప్రవర్తనము గలవారు లేరు గావున నాశబ్దము నాట్యమునందే ప్రవర్తించుచుండె ననియమించె సదాపత్రాప్తిచేత = ఎల్లప్పుడును బాదముల నుండుటచేతను (ఎల్లప్పుడు నాపదల నొందుటచేత నని యథార్థము) మొఱవెట్టుట = ధ్వనించుట (అపద నొందువాడు తన్ను రక్షించుకొను శక్తి లేక తగినవారింగూర్చి చెయుదుఃఖముతోఁ గూడినధ్వనియును) తరుణీమండీరంబులయంద = అందువారికాలియందెలయందే, ఈయనరాజ్యమున నాపద నొందువారు లేరు గావున మొఱవెట్టుట యందెలయందే యుండె ననిభావము పరుషదండంబులనలన = కఠినశిక్షలవలన (గట్టియైనకఙ్ఠులవలనను) చక్రప్రకంపంబులు = దేశసంబంధముగల (జనులయొక్కభయమువలన) వణికులు, (కుమ్మరిసారెలు తిరుగుటలును) కులాలకృత్యంబులయంద = కుమ్మరులు చెయుపనులయందే, పరుషదండమువలనఁ జక్రప్రకంపనము కుమ్మరులు చేయుపనులయందును దేశజనులయందును బ్రాప్తింపఁగా నాదేశమునఁ దప్పచేయువారు లేరు గావున కుమ్మరులు చేయుపనులయందే యుండె ననిభావము. మహాంధత్వంబునన్ = క్రోధవ్యవస్థిద్వితనముచేతను, (గర్వముచేఁ గలిగిన గుర్రద్వితనముచేతను, గర్వమువలనియవివేకిముచేతనయు నర్థము) కఠికుటలయంద = ఏనుగులనముదాయమునందే, ఈయనరాజ్యమున గర్విష్టులు లే రనిభావము సమస్తవస్తుసంపదలుక = అన్ని పదార్థములసంపత్తులును, తోఁచుట = ప్రతిపఠించుట, (దోచుట = దొంగిలించుట యనియర్థార్థము) లీలాదర్పణంబులయంద = విలాసార్థము లగు నద్దములయందే, ఈప్రభువుకాలమున దొంగతనము లే దనిభావము చెన్ను = అందమును, ఒందుచుండక = (పైఁ జెప్పినవి చెప్పినస్థలములయందే యుండఁగా నియర్థము) ఇంతవఱకుఁ బరిసంఖ్యాలంకారము అధర్మంబునక = ధర్మవిరుద్ధకార్యమునకు, అభావంబును = లేమియును, ఈయనదేశమున నన్ని యం గలవు గాని యదర్మమొక్కటియే లే దనియర్థము. తనదానంబునకున్ = తనయీవికి, అప్రమాణంబును = ప్రమాణాభావమును (కొలఁదిలేమియును) తనక్రోధంబునకుక = తనకోపమునకు, (పరులు చెసినయపకారమును సహింపలేమిచే మనసునం బుట్టువికారము క్రోధము) అశ్శీరత్వంబును = చిరకాలము నిలఁమియును, తనవిక్రమంబునకుక = తనపరాక్రమంబునకున్, అసహ్యతయున్ = సహింపలేమియును, తనయశంబునకున్ = తనకీర్తికి, అత్యాశాప్రవృత్తియుక = అధికమైన కోరికయందుఁ బ్రవేశమును, (అత్యాశా = దిక్కుల నతిక్రమించిన, పృవృత్తియుక = సంచారమును.) తవులం జేసి = తగ్గుల్కొనునట్లు చేసి,

మీడియప్రామాణ్యము నస్థిరత్వము మొదలగుచేడుగుణములనుమీఁదఁ జెప్పినవానియందేకాని యుం దెడ లేకుండఁ జేసి యనియర్థము (ఇవి మఱియొకచో దోషములయిన ను మీఁదఁజెప్పినచోట్ల గుణములగును) పరిసంఖ్యాల్లంకారము. మహావీరుండయ్య ను = గొప్పశూరుఁ డైనను (వీరుఁడు = శత్రుల వణికించువాఁడు) వినయోపే తుండై = మిగుల నడఁకువఁ గలవాఁడై, మిగులఁ బరాక్రమశాలియు నధిక మైనవీలితో డం గూడినవాఁ డనియు నగ్రాంతరము అధిక సత్వసంపన్నుం డయ్యను = ఎక్కువ స త్వగుణము గలవాఁ డయ్యను, పరలోకభీకరుం డై = ఇతరజనులకు భయమును గలి గించువాఁడై, (ఎక్కువబలము గలవాఁడును శత్రులకు వెఱపు పుట్టించువాఁడు నని యగ్రాంతరము) కామార్థపరుం డయ్యను = కామమునందు నర్థమునందే యాసక్తి గ లివాఁ డయ్యను, విమలధర్మప్రధానుండై = నిష్కల్మష మైనతత్కర్మములే ప్రధాన ముగాఁ గలవాఁ డై, (కామము నర్థము ననుపురుషార్థములయందు చాసక్తి గలవాఁడును భర్తృపురుషార్థమే ప్రధానముగాఁ గలవాఁడు ననియగ్రాంతరము.) విరోధాభాసాలం కారము. రాజ్యంబు = దేశమును, పాలించుచుఁ = రక్షించుచు, సంతానకాంక్షియై = సంతానముం గోరువాఁ డై, శుభ్రతక్షీర్ణ నామక విజదేవీసహితంబుగాన = శుభ్రతక్షీర్ణ య ను పేరు గలతనపట్టాభిషిక్తురా లగుబాగ్యకోఁ గూ కునట్లుగా, తత్సాధనంబు = సంతా నము-కుం గారణము, అగు, రమాసమా రాధనంబు = లక్ష్మీ దేవియొక్కలూజనమును, నిం దినంబును = ప్రతిదినంబును, కావినపక్ష = చెయు చుండఁగాన, ఒక్కనాఁడు = ఒక్క దినమున (ముంగుపద్దెముగో న్వయము)

గీ॥ భక్తి కెది మెచ్చి యామహీ ♦ సాలకుంకు

శ్రీసతీమతి సాతౌత్క ♦ రించి వరము

గోరు మన నినుఁ బోలిన ♦ కొమరి మరునిఁ

బోలునుతు ని మ్మనిన వరం ♦ బు విడి చనియె॥ 23

శ్రీసతీమతి = లక్ష్మీ యనుశ్రీశ్రేష్ఠము, భక్తికిణ్ = గాజు చెసినవేవకు, ఎడన్ = మనసునందన్, మెచ్చి = సంతసించి, సాతౌత్కరించి = సన్నిధి చెసి, (క న్ములకుం గన్నట్టి యనియర్థము.) వరము = ఇష్ట మైనదానిని, కోరుము = అడుగుము, అనినన్ = ఇట్లనఁగా, నినున్ = (లక్ష్మీని) పోలినకొమరిన్ = పోలినగూఁతును, మరు నిన్ = మన్మథునిని, పోలినకుతున్ = పోలినకొమారునిని, ఇమ్ము = దయచెయుము, అని నన్ = రా జిట్లు పార్థింపఁగా, వరంబు = (ఆయన) కోరినదానిని, ఇడి = ఇచ్చి, చ

నియోక్ = (అక్షి) ఏగను

క॥ ఆవనజాలయదయ వసు

దేవునిసోదరి స్వపాలు ♦ దేవి వెలసె గ

రాభవేశవశత శశిగ

రాభవేశత నెనగుపూర్వ ♦ యగుదితి యనఁగె॥ 24

వసుదేవునిసోదరి = నితండ్రి యైనవసుదేవునికిం వొంటువు, స్వపాలుదేవి = భ్రష్టకేతునిభార్య, ఆవనజాలయదయక్ = ఆలక్ష్మియొక్క కరుణచేతను, (వనజాలయ = పద్మమే గృహముగాఁ గలది) గ రాభవేశవశతక్ = గర్భప్రవేశమునకు లోఁగుటచేత, (గర్భము ధరించుటచేత ననియగ్ధము) శశిగ రాభవేశతక్ = చంద్రుని గర్భమున ధరించుటచేత, ఎనఁగుపూర్వ యగుదితయఁగెక్ = ప్రకాశించు తూర్పుదేవవరె, వెలసెక్ = ప్రకాశించెను. ఉపమాలంకారము

క॥ నెలదప్పి వింతచిన్నెల

నెల వగునెలఁతుకకు నిండు ♦ నెలవెన్నెలవ

న్నెల గెలుచుతెలుపు చెక్కుల

నెలకొన నవి చంద్రశకల ♦ నియతిం దనరె॥ 25

నెలదప్పి = నెల సత్క్రిమించి (సందర్భముచేఁ గొన్ని నెలలు దప్పి యనియర్థము) వింతచిన్నెలనెలవు = క్రొత్తలక్షణములకు వాసస్థానము, అగు, నెలఁతుకమక్ = (క్రుత్తక్రీడి) నిండునెలవెన్నెలవన్నెలవ్ = పూర్ణచంద్రునికాంతులయొక్కవన్నెలను, గెలుచుతెలుపు = జయించెడు తెల్లనిచాయ, చెక్కులక్ = చెక్కులందు, నెలకొనక్ = స్థిరపడఁగా, అవి = ఆచెక్కులు, చంద్రశకలనియతిక్ = కర్పూరపుముక్కులసంపదంబోలినసంపదతో, తనరెక్ = ప్రకాశించెను (ని) ఖుసానరశ్చంద్రసంజ్ఞః ఆ

ఆమె గర్భిణి యైనకొన్ని దినములకు నామేశరీరమునఁ జెక్కులు చూలాలిచిన్నెలపుల్లెలై ననియు నం దొకటి యగు తెలిచాయచెఁ జెక్కులు కర్పూరపుంబలుకులవలెఁ బ్రకాశించె ననియుభావము

మ॥ నవగర్భోదయవేశ యక్తోలుకరి ♦ స్మందంబులై హంసయా

నవిశేషంబులు వొల్చె నూర్పుగము ల♦ న్వాఙ్మంబునన్ దూర్పుగా

ద్వ వేస నిర్మించే బయోధరంబు లొగి నుష్పాంగే వినిలాంతతే
నవకం బేర్పడె మించె జిట్టములు సోనల్లా గురంగాక్షికి 26

కురంగాక్షికి = శుతక్తికి, (లేడికన్నులం బోలినకన్నులుగలది) నవక
లోభదయవేళ = నూతనమైనగలోభత్వత్రి సమయము, అన్ తొలుకరిక = అనువగ్నాకాలముం
దు, హంసయానవిశేషంబులు, హంసయాన = ఆశ్రీయొక్క, (అంచనడలంబోలిననడ
లగలదనియొక్క) విశేషంబులు = అవస్థలనియెడి, హంసయానవిశేషంబులు = అంచల
యొక్కగలవిశేషములు, మందంబులై = అల్పములై, పార్శ్వే = కానబడెను వగ్నా
కాలమున హంసలసంచారము లల్పము లైయుండును గర్భిణులు మిగుల మందము
లగుకార్యములు గలవారుగ నుండురు, గాన నిట్లు చెప్పబడెను. ఊర్పుగము
లవ్యాజంబునక = క్వాససమూహము లనుమిషచేత, తూర్పుగాడ్పు = తూర్పుది
క్కునండివచ్చువాయువు, వెసక = త్వరతో, మించెక = అతిశయించెను గర్భిణుల
పి నూర్పు లధికముగ నుండును వగ్నాకాలమునం దూర్పుగాలి హెచ్చును కాన నూ
ర్పులయందు స్వరూప మపన్నా వించి (కప్పిపుచ్చి) పూర్వవాయుత్వ మారోపింపబ
డెను; గనుక నపన్నా వాలంకారము. వగ్నాకాలమున దుస్సహము లగుతూర్పుగాడ్పు
లు విసరున ట్లేమె గర్భిణి యైనపుడు దుస్సహము లగునూర్పులు వుట్టె సనియాశయము
పయోధరంబులు = సైసము లను మేములు, వినిలాంతతే = నల్లనియగ్రిములు గలుగు
టచేతన (నల్లనియకారము గలుగుటచేత ననిమేఘపరము) (ని) అంతోశ్రీనిశ్చ
యేనాశేస్వరూపేగ్రంథికేంతరే నా నా. ఉష్పాంగే = వృద్ధిచెందెను నవకంబు =
మార్దవ మనుక్రొత్తనిరు, ఏర్పడెక = బయలుపడెను, (ని) కంఠింబునుభేక్షీబం
తత్తైవచకమవ్యయం నా. నా. (నవకంబు మార్దవ మనునర్థమున దేశ్యము. రెండవ
యర్థమున సంస్కృతసమము అప్పుడు నవం + కం అనివిభాగము నవం = క్రొత్తది
యగు, కం = నీరు, దీనితత్వము నవకము, నవకంబు.) చిట్టములు = చిన్న యుమ్ములు,
(చిలు + ఉములు = చిట్టములు. పులు, చిలు, కడు, నడు, నిడుశబ్దముల ఆ, డల క
చ్చు పరం బగునపుడు ద్విరుక్తటకారం బగు బా సం) సోనల్లా = వర్షధారల
నాక, మించెక = అతిశయించెను ఇది గర్భిణులకుం బుట్టులక్షణము.

ఇం దీమె గర్భిణి యైనకాలమందు వగ్నాకాలత్వ మారోపించి గర్భచిన్నా లన్ని
టియందును వానకాలమందలిలక్షణముల నారోపించుటచే రూపకాలంకారము. ఇది
జాన్ని చోట్ల క్లేదసంకీర్ణము

గీ॥ మున్ను కటిగరిమకు నుల్కి ♦ విన్నవైన

తరుణిలేశాను చూలింత ♦ తనముఁ గూడ

దాని నెదురించె జితుఁడైన ♦ హీనబలుఁడు

బలము సమకూడుతఱి వైరి ♦ గెలుచుఁ గాదె॥ 27

మున్ను = గర్భము లేకాలమున. కటిగరిమకున్ = పిఱుఁడులగొప్పతనమునకు, ఉల్కి = భయపడి, విన్నవైన = చిన్నవోయి, తరుణిలేశాను = ఇంతియొక్కలేత నడుము, చూలింతతనము = గర్భిణీధర్మము, కూడ = తనకు సహాయము సేయఁగా, దాని = ఆపిఱుఁడును, ఎదిరించె, గర్భము లేకాలమున మిగులసన్న మగునడుము మిగుల విశాల మైనపిఱుఁడుకంటె దక్కువతనమును బొందియు దనకు సహాయము సేయువారు లేమిచే నూరకుండి యిప్పుడు గర్భము తోడ్పడఁగా దాని నెదుర్కొనె ననియాశయము మున్ను మిగులనూత్న మైనమధ్యభాగము గర్భధారణమున బలిసి మిగులనూలముయ్యె ననిపలితము జితుఁడు = ఓడింపఁబడినవాఁడు, విన్న, హీనబలుఁడు = తక్కువబలము గలవాఁడు, బలము = సహాయము, సమకూడుతఱి = లభించుకాలము నంది, వైరి = పగవారిని, గెలుచుఁ గాదె = జయించున గదా పగఱచె నోడింపఁబడినవాఁడు తగినబలము సంప్రాప్త మైనపుడు వారిని జయించుట లోకసిద్ధము

ఇందు మొదటియంశమును సమర్థించుటకై రెండవయంశము చెప్పబడెనగాంత రన్యాసాలంకారము.

ఉ॥ చల్లనితమ్మితూండ్లక్రియ ♦ జల్వ సహించినచేతులన్ విభున్

మెల్లనఁ గౌగిలించు మను ♦ మ్రింగినకమ్మనినోర మోవి న

ల్లల్లననానుఁ గాంక్షితర ♦ తాదులకున్ మదిఁ గొంకి పార్థనా

భ్యుల్లనదుక్తియై యుబుసు ♦ పుచ్చుఁ బ్రియుం జెలి కేళివేళలన్॥

చెలి = శ్రుతక్తి, కేళివేళలన్ = క్రీడాకాలములందు, చల్లనితమ్మితూండ్లక్రియన్ = చల్లనితామరకాడలయొక్కవ్యాపారము వంటివ్యాపారముచేతను, (కాడల వలెననియర్థము) ఇచట నిదర్శనాలంకారము చల్వ = శైత్రమును, వహించినచేతులన్ = ధరించినచేతులతో, గర్భిణులశరీరములయందుఁ జల్లదన మధికముగ నుండుట సాజము. విభున్ = మగనిని, మెల్లనన్ = తిన్నదనముతో, కౌగిలించున్ = ఆలింగనముచేసికొనును, మను = మంటిని, మ్రింగినకమ్మనిసారన్ = భుజియించినది గనుకనే

మంచివాసనఁ గలనోటితో, మోవికొ = (ప్రియుని) మోవిని, అల్లలొక = మిగులమాం
ద్యముతో, ఆమకొ = త్రావును; మన్నుఁ దినుటచేఁ బరిమళించునోరితో మగనియధతో
వ్యూహము మిగుల మందముగాఁ బాసము చెయు ననియర్థము. కాంతీతరతాదులకుకొ =
(మగఁడు) అపేక్షించినక్రీడలకు, మదికొ = మనసునందు, కొంకి = జడిసి, ప్రియకొ =
భుగనినిఁగూర్చి, ప్రార్థనాభ్యుత్థానదుక్తియై, ప్రార్థనా = వేడుటతో, అభ్యుత్థానతో = ప్ర
కాశించుచున్న, ఉక్తియై = మాటలు కలదియై, ఉబుసుపుచున్న = కాలక్షేపము సే
యును; ఆమె గర్భభారముచే నాయాసమున కొర్వలేక మగఁడుకొరిసపరిహాసాదుల
కుఁ బాలక వేడుకొనుచుఁ గాలక్షేపము చెయుచుండె ననిభావము

చ॥ నెల లొగి నిట్లు తొమ్మిదియు ♦ నిండినపిమ్మటఁ బుణ్యభావిను
ల్బలుముద మొందనొక్కశుభ ♦ లగ్నమునకొ శ్రుతకీర్తి గాంచె న
క్కలువలతేని నిందిరను ♦ గాంచినదుగ్ధపయోధివీచికా
తిలకమురీతి మేరునగ ♦ ధీరుఁ గుమారుఁ గుమారికామణికొ॥ 29

ఇట్లు = వైన చెప్పినప్రకారముగాకొ, నెలలుతొమ్మిదియుకొ = తొమ్మిది నెలలు
ను, ఒగిన్ = కృమముగా, నిండినపిమ్మటకొ = పూర్ణమైనతరువాతను, ఒక శుభలగ్నము
నకొ = ఒకానొక మంచిరాశియారంభమున, (ని) రాశీనాముదయాలగ్నం అ. పుణ్య
భావినుతో = సువాసినులు, బలుముదము = ఎక్కువసంతసమును, ఒందకొ = పొంద
గాకొ, శ్రుతకీర్తి, అక్కలువలతేనికొ = చంద్రునిని, ఇందిరకొ = లక్ష్మినిని, కాంచిన
.....రీతికొ, కాంచిన = కనిన, దుగ్ధపయోధి = పాలసముద్రముయొక్క, వీచికాతిల
కమురీతికొ = తరంగశ్రేష్ఠముయొక్కరీతిచేతను, (శ్రేష్ఠ మైనతరంగమువలె ననియర్థ
ము.) మేరునగధీరుకొ = మేరు వసువ్యతముంబోలె ధైర్యము గలవానిని, కుమారు
నికొ = పుత్రునిని, కుమారికామణికొ = మణిం బోలినకూతును, కాంచెకొ = ప్రసవించె
ను. పాలసముద్రమునఁ జందురుఁడు, లచ్చియుంబోలె నీమెగర్భమున సొకకుమారుఁ
డుం గుమారియుఁ బుట్టి రనియాశయము.

గీ॥ ఆకుమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి
యారమాంశము గన్నకు ♦ మారికకును
భద్రగుణలక్షణములు నూ ♦ పట్టుకతన
భద్రయనునామ మొనఁగె భూ ♦ పాలమాళి॥ 30

భూపాలహాళి = రాజులకు శిరోభూషణ మగుభృష్టకేతుడు. ఆకుమారునికా,
సంతర్దనాఖ్యుక్ = సంతర్దనఁ దనపేరు కలవానిని, చేసి = కావించి, (ఆకుమారునకు
సంతర్దనఁ దనిపేరు వెట్టి యనియర్థము) ఆరమాంశను గన్న కుమారికకును = అలక్ష్మి
యంశమునఁ గాంచినకూతునకుకా, భద్రగుణలక్షణములు, భద్ర = ప్రశస్తమైన, గుణ =
రూపలావణ్యాదులును, లక్షణములు = (విశ్వరూపుల నూచించు రేఖలు మొదలగు) గు
ణులును, చూపట్టుకతనన్ = (ఆమెయందు) గన్నదుకారణముచెతను, భద్రాయను
నామము = భద్రాయను పేరును, ఒసఁగకా = ఇచ్చెను. (కూతునకు భద్రగుణములు భ
ద్రలక్షణములు గలుగుటచే భద్ర యనిపేరు వెట్టె ననియర్థము.) నిరుక్త్యలంకారము.

మ॥ పాలుపార్క జలకంబులార్చి జలుఁగుం ♦ బొత్తిళ్లలో నుంచి త
ళ్ళుల రాగిల్లుపసిండిగిన్నియల ను ♦ గ్గు లోవ్వసి కన్దోయిఁ గ
జలముం గస్తురి ఫాలమందు నిడుచుకా ♦ జ న్నిచ్చి యమ్ముద్దపి
ల్లల మేల్బంగరుతోటైలం దునిచి జో ♦ ల ల్వాడి రాజీజనుల్ ॥ 31

ఆజీజనుల్ = (ఆశుశక్తియొక్క) చెలికత్తెలు, పాలుపార్క = బాగుగాను,
జలకంబులార్చి = స్నానము చేయించి, అమ్ముద్దపిల్లలకా = ఆచక్కనిబాలురను, జీలుఁ
గుంబొత్తిళ్లలోన్ = పన్ను ప్రాంతవస్తువులయందు, ఉంచి = పరుండఁబెట్టి, తళ్ళు
లకా = మేలుఁగఁజూయలతో, రాగిల్లుపసిండిగిన్నియలకా = ప్రకాశించెడుబంగారుగి
న్నెలతోకా, ఉగ్గులోవ్వసి = ఉగ్గుపెట్టి, కందోయిన్ = కన్నులజంటయందు, కజ్జలం
బు = కాటుకను, ఫాలమందుకా = సుసటను, కస్తురికా = కస్తూరిబొట్టును, ఇదు
చున్ = నిల్చుచున్, చన్నిచ్చి = పాలిచ్చి, మేల్బంగరుతోటైలందుకా = ప్రశస్తమైన బం
గారపుటుయ్యెలయందున్, ఉనిచి = నిలిపి, జోలల్ = నిద్రపుచ్చుపాటలను, పాడిరి =
గానముచెసిరి

క॥ ఇంతు లిటు లూడిగము ల

శాంతంబు నొసర్ప రూప ♦ సఁపన్నతచే

నెంతయు బాలామణి యం

తంతకు బాలేందురేఖ ♦ యనఁ దనరారెన్ ॥

32

ఇంతులు = (చెలికత్తెలగు) యువతులు, ఇటులు = మీఁదిప్రకారముగా, అశ్రాం
తంబుకా = ఎల్లప్పుడును, ఊడిగములు = ఉపచారములను, ఒసర్పకా = చేయుచుండఁగా

బాలామణి = చిన్న వయసున నున్న యాభద్ర, రూపసంపన్నతచేత్ = రూపసంపత్తుచే
తను, (చక్కని యాకారముచే ననియర్థము) అంతంతకున్ = నానాటికి, బాతేం
దురేఖయన్ = లేతచంద్రకళవలెన్, తనగారన్ = అతిశయించెను. (వృద్ధిం జెందె
ననియర్థము)

క॥ ఆసమయంబున నన్నెక

వాసరమున లక్ష్మీకడకు ♦ వాణి వనుప నా

శ్రీసతి యోశుతిరంజని

భాసిలుఁ కేకయసుపుత్రి ♦ భద్ర యనంగన్॥ 33

ఆసమయంబునన్ = భూలోకమునం కేకయరాజుకూతురు శుక్లపక్షమునందలి
చందురుకేకవలెఁ గ్రమాభివృద్ధి నొందుచున్న కాలమున, ఒక వాసరమునన్ = ఒకదినము
నందున్, వాణి = సరస్వతి, నన్నెక, లక్ష్మీకడకున్ = లక్ష్మీదేవియొద్దకు, పనుపన్ =
(పామ్మని) యాజ్ఞాపింపఁగా, ఆశ్రీసతి = ఆలక్ష్మి, ఓశ్రుతిరంజని! కేకయసుపుత్రి =
కేకయరాజుకూతురు, భద్రయనంగన్ = భద్ర యనిపిలుచుఁటలు, (భద్ర యనుపేరు
గల్గి యనియర్థము) భాసిలుఁ = ప్రకాశించును కేకయరాజపుత్రి బాల్యమున నున్న
పుడు చెలి నగునన్న సరస్వతి యొకనాఁడు లక్ష్మీయొద్దకుఁ బొమ్మనఁగా నేక బొ
యితిని. లక్ష్మి న న్నుపుడు సంబోధించి భూలోకమున భద్ర యనుపేరుగలకేకయరా
జపుత్రి కల దనిముందుపఁచెను. అఁ జెప్పఁప్రకారమున నానోఁ జెప్పె నొకప్పుడుతో
శ్రుతిరంజని చెప్పెను

ఉ॥ ఆచెలి మామకాంశభవ ♦ యై తగుఁ గావునఁ కేక యోర్వికిన్

వే చని బాలికన్ సకల ♦ విద్యలఁ దెబల నాటపాలలన్

రాచటికంపునీతులను ♦ రాణఁ బ్రవీణను గా నొనర్పమా

భూచరివై మనుష్యసతి ♦ పోలికఁ గైకొని నీవు నావుడున్॥ 34

ఆచెలి = ఆకేకయరాజుకూతురు, మామకాంశభవయై = నాయనంబునఁ (ల
చ్చియంశమున) బుట్టినదియై, తగున్ = ప్రకాశించును, కావున్, నీవు, వే = శీఘ్ర
ముగాన్, కేకయోర్వికిన్ = కేకయదేశమునకు, మనుష్యసతిపోలికన్ = మనుష్యశ్రీయొ
క్కసాదృశ్యమును, కైకొని = ధరించి, భూచరివై = భూమియందు సంచరించుదానవై,
చని = పోయి, తేటలన్ = ఎర్రల మైనవైనరసములందును, అటపాటలన్ = నృత్యము

నందు గానమునందును, సకలవిద్యలకా = అన్ని చదువులయందును, రాచటికంపునీకు
లన్ = ప్రభుత్వముతో సంబంధించినమంచివిషయములయందును, రాణకా = ఒప్పికము
తో (బాగుగా ననియర్థము) ప్రవీణము = సమర్థురాలిని, ఒనర్పము = చేయుము. నా
వుడున్ = ఇట్లు లక్ష్మీ చెప్పినతోడనే, ముందుపద్యముతో నన్వయము

సీ॥ అట్లకా కని యామ ధ హాదేవికిని నమ

స్కారం బొసర్చి మ ధ త్వామిని యగు

నబ్బజభామిని ధ యనుమతి వడసి భూ

లోకంబునకు డిగ్గి ధ నాకలోక

నీకాశ మైముప్పు ధ కేకియనగరంబు

నం బ్రవేశించి భూ ధ నాథుననుమ

తంబున నతనియా ధ త్మజ భద్ర యనుశాల

నంతపురంబున ధ కిగి నించి

యబ్బసంపద కరముల ధ నాననము

శశిసహూదరభావంబు ధ సరిసనచిన

ముల నెలనుధానువర్తనం ధ మను దెలుప గ

మాంశభవగా నెఱింగితి ధ యదుకు లేంద్రి॥

35

యదుకులేంద్ర = కృష్ణా (విష) అల్లు = మును సెలవిచ్చినప్రకారమే,
కాక = అగుం గాక యని, ఆమహాదేవికిన్ = అలక్ష్మీకి, నమస్కారంబొసర్చి = వందన
ము చెసి, మత్వామిని = నాతోడయరాలు, అగు, నబ్బజ భామినియనుమతికా = అగు స
రస్వతియొక్కయంగీకారమును, పడన్ = పొంద, భూలోకంబునకుకా, డిగ్గి = (స్వర్గ
మునుండి) దిగి, నాకలోకనీకాశమై = స్వర్గమునకుండులైన, ఒప్పకేయపురము
నకా = ప్రకాశించుకేకయనగరమందు, బ్రవేశించి, భూనాథుననుమతంబునకా = కేకయ
రాజునంగీకారముచేతను, అంతఃపురంబునకున్ = ఆరాజుస్త్రీలుండుకోటలోనిభాగము
నకు అరిగి = పోయి, అతనియాత్మజన్ = ఆయనకుం గూతును, భద్రయనుశాలకా,
కాంచి = చూచి, కరములకా = చెతులయందు, అబ్బసంపద = తామరపూవులు కలిగియుం
డుట యనియర్థము. (తామరపూవులం బోలినరేఖలు కలిగియుండుట యనియేని, తా
మరపూవులతోబం బోలినతోట యనియేని యర్థాంతరము.) అననమునన్ = మొగమునం

దుక, శశిసహోదరభావము = చంద్రునకుం గోబుట్టు వగుటను, (చంద్రునిసాదృశ్య మనియ్యగ్ధాంతరము) సరసపచనములకొ = త్రావ్యమైనవలెనుండ, అలగుభానువర్తనం బును = కేవలలోకమునందలి యమృతముం బోలుటయును, తెలుపకొ = ఎఱిగింపఁగాక, (ఆమె) రమాంశభవగాకొ = లక్ష్మీయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినదని, ఎఱిగితికొ = తెలిసికొంటిని.

లక్ష్మీ భూలోకమునకుం బోయి నాయంశమునం బుట్టినకేకయరాజపుత్రికివిద్య ల నేర్పు మని నాకాన తీయఁగా నే నామెనెలపు పుచ్చుకొని నాకుం బోవకురా ల గుసరస్వలియొద్దకు వచ్చి యామెతోఁ జెప్పి భూలోకమునకు వచ్చి కేకయరాజునంతి పురమునకుం బోయి యాక న్నెం జూచి యామెమోమునఁ జంద్రసాదృశ్యమును, జే తులం బద్యసంపదయును మాటల సుధయుం గల్గుటచే నిలత్తుణములు లక్ష్మీయం దుండు నవి గాన నిచ్చిన్నది లక్ష్మీయవతార మనినిశ్చయించితి ననిశ్రుతిరంజని కృష్ణనితోఁ జెప్పెను. లక్ష్మీహస్తముల పెళుడుం బద్యము లుండుట 'నిత్యంసాపద్యహస్తా' మొదల గు మ్మతులం బ్రసిద్ధము క్లేషాలంకారము.

గీ॥ ఏను యోగిని సజలవి ♦ ద్యానిరూఢ

సగుట శుద్ధాంతగమనయో ♦ గ్యయని తలఁచి

నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ ♦ నేర్పు మనుచు

సప్పడఁతీతండికి కొమరి నా ♦ కొప్పగింప॥

36

ఏను, యోగిని = భగవంతునియందు మనసుఁ గూర్చుదానను (భగవద్బుద్ధిపూ ల ననియర్థము) నిఖిలవిద్యానిరూఢకొ = ఎల్లవిద్యలచేఁ బ్రసిద్ధురాలను, అగుటచేతను, అప్పడఁతీతండికి = కేకయరాజు, శుద్ధాంతగమనయోగ్య = అంతఃపురము నకుం బోఁదగినది, అనితలఁచి, నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ = అన్ని చదువులను, నేర్పు మ నుచుకొ, కొమరికొ = బాలికను, నాకున్, ఒప్పగింపన్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము.

తా. సారం బేర్పడఁ జెప్పితికొ సరస మా ♦ సంగీతనృత్యక్రియా

పారీణిత్యము కావ్యనాటకకళా ♦ ప్రాగల్భ్యమం దానలం

కారపౌఢీయు శబ్దశాస్త్రమును ద ♦ ర్కంబున్ గుఱోదారశృం

గారస్ఫారరసప్రబంధరచనా ♦ ఖండైకచాతుర్యముకొ॥

37

సారంబు = ముఖ్యాంశము, ఏర్పడకొ = స్పష్టపడునట్లు, సరసము = రసమతోఁ

నూడినది (మనోహర మయిన దనియర్థము) ఔ.....పారీణత్వము, ఔ=అన్న, సంగీత=నానవిద్యయొక్కయు, సృత్యక్రియా=చెయి కన్ను మొదలగువానిచే భాత్యముం దెలుపునాటయొక్కయు, పారీణత్వము=అనతలియొద్దు చూచుటను (పాండిత్యము ననియర్థము) కావ్యనాటకకళాప్రాగల్భ్యము, కావ్య=రఘువంశాదులయొక్కయు, నాటక=శాకుంతలాదులయొక్కయు, కళా=చిత్రరువువ్రాయట మొదలగువానియొక్కయు, ప్రాగల్భ్యము=నైపుణ్యమును, అంధౌనలంకారప్రాధియంత, అందు=ఆకావ్యాదులయందు, ఔ=ఉండెడునట్టి, అలంకారప్రాధియంత=ఉపమాదులయొక్క సేవను, (కావ్యములకు నాత్మ యగురసమునకు శబ్దాస్థిద్వారమున శోభాపేతువు లలంకారములు) శబ్దశాస్త్రమును=వ్యాకరణమును, తర్కబంబుక, గుణో.....చాతుర్యమున్. గుణ=ప్రసాదమాధుర్యాదులచేతను, (పురుషునకు) శార్వత్కార్యాదులువలె రసమున కుత్కర్షణముం గలిగించుప్రసాదమాధుర్యాదులు గుణము లనంబడు) ఉచార=అధిక మైనట్టియు, శృంగారస్ఫారరస=అధికమైనశృంగారరసము శోఽనూడినట్టియు, ప్రబంధ=కావ్యములయొక్క, రచనా=రచించుటయందు, అఖండ=పూర్ణమైన, ఏక=ముఖ్యమగు, చాతుర్యముక=నైపుణ్యమును, చెప్పితిక=ఉపదేశించితిని

క॥ బెలికెడుచూపుల నమృతము

చిలికెడువచనముల మిసిమి ♦ చెంది మొలక లై

కులికెడుచనుమొగడల సిరు

లొలికెడు నెలప్రాయ మిప్పు ♦ డువిదకుఁ బాడమె॥38

బెలికెడుచూపులన్ = తళితళ మెఱయుచూపులచెతనును, అమృతము=అమృతమును, (తీరసముద్రమున నుత్పన్నమై సురలకు భోజనమొనపదార్థము) చిలికెడు=ప్రసరింపఁజేయు, వచనములన్=మాటలచెతనును, మిసిమి=క్రొత్తకాంతిని, చెంది=పొంది, మొలకలై=అంకురములై, కులికెడుచను మొగడలక=అందముగం గదలుచుండెడుమొగ్గలం బోలినకుచములతోడను, సిరులొలికెడు నెలప్రాయమును = శోభలను పెదచల్లెడు లేజవ్వనము, అప్పుడు=నేను విద్య నుపదేశించునప్పటికి, ఉవిదకు=నీకునల్రేకుం నూతు రగుభద్రవక, పాడమెక=ఉత్పన్న మయ్యెను

ఉ॥ కెంపులఁ జేసె మోవి నును ♦ గెంపుచొకాటవునత్తుము లైపుం

గుంపులఁ జెక్కుటద్దిముల ♦ సూర్చిన కస్తురివారె గంబురా

సాం పానరించె బెఱ్ఱు తెలి ♦ చూపులు కుంకుమచిత్రకంబు ఘా
లంపుఁగురుల్ మృగీమదవి ♦ లాసపురేఖ నొనర్చె నింతికిన్ ॥ 39

ఇంతికిన్ = భద్రుడై, మోవినునుఁగంపు = అధరోష్ఠముయొక్క రేతయెఱుపు,
చొకాటపు.....గుంపులకై, చొకాటపు = నిర్మలమైన, నత్తు = ముక్కుపోఁగునందలి,
ముత్తైపుంగుంపులకై = ముత్తైములసముదాయములను, కెంపులన్ = పద్మరాగమణులను
(ఎఱ్ఱనికాంతి గలవానిని) చెనెకై = కావించెను. నాసాభరణమునందలిముత్తైములు
తెల్లని కాంతి గలవియైన నధరోష్ఠసమీపమున నుంచుటచే నెఱ్ఱని వయ్యె ననిభావము
బెఱ్ఱు తెలిమాపులు = మెఱయుచున్న తెల్లనిమాపులు, చెక్కుటద్దములకై = అద్దము
లం బోలినచెక్కులందుకై, కూర్చినకస్తురివార్జితన్ = పూసినకస్తురియొక్క రచనయం
దుకై, గంబురాసాంపు = కప్పురముయొక్క చక్కదనమును, ఒనరించెకై = కావించె
ను ఆమె విశాలములును దెల్లనివియు నగుకన్నులు గలది గానఁ జూపులు గండముల
వ్యాపించి యందలి కస్తూరిపూతమం గర్పారకాంతి గలిగించె ననియాశయము. ఘా
లంపుఁగురుల్ = భ్రమరకములు, (మెనటివీఁదిపరులు) కుంకుమచిత్రకంబు = కుంకు
మబొట్టును, (ని) చిత్రకంఠిలకెనాతువ్యాఘ్రేవహ్వ్యిఖ్యభేషజే నా నా మృగీమదవి
లాసపురేఖకై = కస్తూరియొక్క విలాసము గలగీతను (బొట్టు ననియర్థము) ఒనర్చెకై =
చెసెను ముంగురులు కుంకుమబొట్టును గస్తూరిబొట్టును జేయుచున్న పనిభావము ఇం
దు ముత్తైములు మొదలగునవి తమయం దున్న తెల్లదనము మొదలగువానిని విడిచి యథ
రోష్ఠాదులయం దున్నయెఱుపు మొదలగువానిని గ్రహించి నట్లువర్ణించుటచేఁ దద్గుణా
లంకారము

సీ॥ పాణిపాదాధర ♦ పల్లవంబులరక్తి

వెనుపొందఁ గలకంఠ ♦ నినద మెసఁగెఁ

దోరంపుమెఱుఁగుల ♦ దోర్లతల్ కొనసాఁగ

సభినవోత్కలిక లా ♦ య్యనఁ దనర్చె

సరసంపునెఱిగుబ్బ ♦ విరిగుత్తు లిరవొంద

మందాక్షవృక్షసం ♦ పదలు ప్రిబలె

దరిహాసదుచిమరం ♦ దపుసోన చిలుకంగ

భ్రమరకంబులు నువి ♦ భ్రమము దాల్చె

మృదులశుకవాగ్విలాసంబు ♦ వైదల సతను
భాసురాంబకములు చల ♦ తృప్తిభల నెఱిసి
సతివతను వనుమనసిజో ♦ ద్యాసవనము
నందు నవ్యవయోవసం ♦ తాగముమున॥

40

అతివతనువు = భద్రయొక్క శరీరము, అనుమనసిజో ద్యాసవనమునందఁగ = అను
మన్మథునిపూఁగఁటయందున్, నవ్యవయోవసంతాగమునఁగ, నవ్య = కొత్త దియగు,
వయః = వయస నెడు (జవ్వనము.) వసంతాగమునఁగ = వసంతములుతువు ప్రాప్తించి
నసమయమందు, పాణి.. . రక్తి = హస్తములు పాదములు పెదవియు ననుచిగురాకు
లయొక్కయొట్టఁదనము, పెనుపొందఁగ = వృద్ధి చెందఁగాఁగ, కలకంఠనినదము = మధు
ర మైనకంఠధ్వని యనెడుకోయిలకూత, ఎసఁగఁగ = అతిశయించెను. జవ్వనమున నా
మెహస్తములుఁ బాదములుఁ బెదవియుఁ జిగురాకులువలె మృదువులు నరుణములు న
య్యె ననియుఁ గంఠము కోయిలస్వరముం బోలి ననియుభావము దొర్లతల్ = బాహు
వులనెడుతీవలు, తోరంపుమెఱుఁగులన్ = అధిక మైకాంతులతో, (తోరము స్థూల
శబ్దవము) కొనసాఁగఁగ = వర్ణిల్లఁగాఁగ, అభివోత్సృతికలు = క్రొత్తివి యగునాత్మ
క్యము మొదలగుశృంగారభావము లనుక్రొత్త మొగ్గలు, ఒయ్యఁగ = క్రిమముతో, తన
రైగ = విజృంభించెను యావనమున నామెబాహువులు వసంతకాలమునఁ దీరఁగెలవ
లె మృదువులు దీర్ఘములు నయ్యె ననియు నాకాలమున మొగ్గులవలె సుత్కంఠలు మొ
దలగునవి కలుగఁజొచ్చె ననియుభావము (ఉత్కంఠలు = కోరికలు, జౌత్సుక్యము =
ప్రియమై పనికి వేగించుట) సరసంపు = మమోహరమైన, నెఱి = అధికమైన, గుబ్బు =
కుచములనెడు, విరిగుత్తులు = పూలగుత్తులు, ఇరవెందఁగ = నెలకొనఁగాఁగ, (వృద్ధి జెందఁ
గా ననియర్థము.) మందాక్ష.. . సంపదలు, మందాక్ష = లజ్జయును, (ని) మందా
క్షుంహోస్త్రపాప్రీడా. అ. కృత్సంపదలు = వృత్తశోభలు, పృబరెఁగ = అతిశయించెను.
వసంతకాలమందలిపూలగుత్తులువలె గుచములు శోభిల్లె ననియు నప్పటివృత్తశో
భవలె లజ్జ యుత్పన్నయయ్యె ననియు భావము నాయిక ముగ్ధ గావున లజ్జ యధిక
మయ్యె ననిచెప్పంబడె దర.....సోన, దరహాస = మందహాసముయొక్క, రుచి =
కాంతియనెడు, మరందపుసోన = తేనెనగ్గము, చిలుకంఠఁగ = ప్రసరింపఁగాఁగ, భ్రమర
కంబులు = కుంతలము లనుతు మృదులు, గువిభ్రమముఁగ = మంచికాంతి యనువిలాసము
ను, తారైగ = ధరించెను మృదులశుకవాగ్విలాసంబు, మృదుల = మృదువులైన, శుక
వాక్ = భద్రయొక్క, విలాసంబు = మాటలచమత్కారమనెడు, మృదుల = మనోహర

మైన, శుక = చిలుకలయొక్క, వాగ్విలాసంబు = కూతలయందము, పాదలక్ష = అతి శయంపఁగాఁ, అతసుభాసురాంబకములు, అతసు = విశాలమైన, భాసుర = ప్రకాశించు, అంబకములు = కన్నులనెడు, అతసు = మన్మథునియొక్క, భాసుర = ప్రకాశించెడు, అంబకములు = బాణములు, (మన్మథునిబాణములు చిగురులుం బువ్వులును) చలత్ప్రభలన్ = చంచలకాంతులను, నెఱసెఁ = పొందెను వసంతకాలమున శుకములపలుకులు ప్రబలికట్లు యౌవనారంభమున నామెకు వాక్పమత్కారము గలిగె ననియు నాకాలమున నామెవిశాలమైనకన్నులు తళతళకాంతులతోఁ గూడి మరునిబాణములు వలె విలసిల్లె ననియుభావము ఇందు రూపకాలంకారము అది గొన్ని వట్ల శ్లేషసంకీర్ణము.

క॥ ఆటలఁ బాటల నూటలఁ

దేటల కూడివిభవమునఁ ♦ ద్విభునసములలో

బోటులలో నిక నీచెలి

బోటులు లే రనుచుదోచెఁ ♦ బురుషునరేణ్యు॥ 41

పురుషునరేణ్యు = ఓకృష్ణ (మహాలలోకేష్ఠఁడా యనియర్థము) ఆటలఁ = స్వత్యముచేతను, పాటలఁ = గానముచేతను, మాటలఁ = మాటలనైపుశ్యముచేతను, తేటలన్ = మంచినడవడిచేతను, రూపవిభవమునఁ = రూపసంపదచేతను (మిక్కిలిచక్కఁదనముచేత నియర్థము) ద్విభునసములలోబోటులలోఁ = మూడులోకములలో నున్నశ్రీలలో, ఈచెలిబోటులు = ఈశ్రీనిఁ బోలినవారు, ఇకలేరనుచుఁ = మఱొక్కరు లేరనుచున్, తోచెఁ = తోచెను

క॥ శ్రీరమణి మదంశజ యని

యీరమణిక్ మున్ను దెలుప ♦ నిది మదిఁ దోపఁ

మీ రున్నకతన నే నీ

ద్వారకమార్గంబు వట్టి ♦ వచ్చి రమేశా॥ 42

రమేశా = ఓలక్ష్మీపతి! (ఇది సాఖిప్రాయము) నీవు లక్ష్మీకిం బలివి కావున నీబాల యామెయవతారము గావున నీమెనఁ బలివి కాదగుదు వనియభిప్రాయము కావుననే పరికరాంశురాలంకారము. శ్రీరమణి = లక్ష్మీ, ఈరమణిక్ = ఈమనోహరిణి యగుశ్రీని, మదంశజుని, మత్ = నాయొక్క (లక్ష్మీయొక్క) అంశజ యని =

అంశమువలనఁ బుట్టిన దని, తెలుపక = తెలియఁ జేయటచే, ఇది = ఈసంగతి, మదిక = మనస్సునందు, తోఁపక = స్ఫురింపఁగాక, మీరున్న కరణక = మీరున్న కారణముచేక, ద్వారకమాగ్ధము = ద్వారకాపురమాగ్ధమును, పట్టి = ఆవలంబించి, ఏక = ఏను, వచ్చి = (ఈచోటికి) నేగుడెంచి, ముందుపద్యముతో నన్వయము

క॥ ఈరోహణశైలముపైఁ

జేరి మిముం గంటిఁ గోర్కె ♦ సిద్ధింపఁగఁ జే

కూరెను మీనలన బుధా

ధార నుధాధారి వంటి ♦ దయ నేఁ గంటి॥ 43

బుధాధార, బుధ = విద్వాంసులకు (దేవతల కనియు నగ్రము) ఆధార = ఆదరు వగు స్వామి! (ని) బుధున్నారాసు చెసామ్యే నా నా చెరి = సమీపించి, ఈ రోహణశైలంబుపైక = రోహణ మనుపేరికొండయందు, గోర్కె = కోరిక, సిద్ధింపఁగక = సఫలమగుఁజల్లు, మిముక, కంటిన్ = దర్శించితిరి, మీనలనక, చెకూరెక = (నాకోర్కె) నగు మిమ్మెను నుధాధారవంటిదయన్ = అమృతన్నముంబోని (మియొక్క) యవగ్రహమును, ఏక, ఁంటిక = పొందితిరి.

క॥ జనకుఁడు రాకొమరుల నె

ల్లను భువిఁగలవారిఁబటము ♦ ల లిఖించి తగఁ

దనయకడ కనుప నన్వయఁ

గన నొల్లదా నీటంబ ♦ కాని రమేశా! 44

రమేశా = ఓలక్ష్మీనాథీ! జనుఁడు = శద్రోతండ్రి, భువిక = భూమియందు, కలవారిక = ఉన్న వారిని, రాకొమరులనెల్లక = గాజపుస్త్రీలకఁగఱచు, పటములక = చిత్రములందుక, లిఖించి = వ్రాయించి (ఇది యంత్రగర్భవిశ్లేషణతము) తనక = బాగుగా, తనయకడక = కూతునొద్దకు, అనుపక = సంపఁగాక, నీపటంబకాని = నీయొక్కరూపము గలపటమునేకాని, అన్వయక = మఱియొక నిపటమును, కనక = చూచుటకు, బల్లదు = (ఆకన్నె) యిష్టపడదు నీపటము నాదమునఁ జూచు ననిభావము. ఇందుఁ జతుర్విధముననుసక్తధావస్థ చెప్పుచుండియె. ప్రత్యక్షచిత్రప్రసాదులందు సాదర మిగులినదానము, తుల్యచిత్రములందు

మ॥ విను వందిప్రకరంబు దండ్రకడ ను ♦ ర్విం గల్లుభూనాథులన్
 వినుతింపన్ వినుగా నసహ్యపడు బ ♦ లేవ్విడ్కు భవత్సన్నతు
 ల్వినుగాఁ గాంచు నినుం గనుంగొనినరీ ♦ విన్ సన్నుభాజ్ఞాతముం
 గనుదమ్ము ల్వికసింప నుబ్బి కుచకో ♦ కంబుల్ గుబాళింపఁగాన్॥

(ఓకృష్ట) విను = (నాచెప్పదాని) నాకర్ణింపుము. వంద్రప్రకరంబు = స్తుతిచేయు వారిఁముదాయము, (రాజులయొద్ద ఒలపరాక్రమముల స్తుతియించు సేవకులు వందులు) తండ్రకడన్ = కేకయరాజునొద్దను, ఉర్విన్ = భూమియందన్, కల్లుభూనాథులన్ = ఉండురాజులను, వినుతింపన్ = స్తుతి సేయఁగాన్, వినుగాన్ = (ఆస్తుకులను భద్ర) వినుటకు, అసహ్యపడున్ = సహింపలేకండను (వినుట కిచ్చిరింప దనియర్థము) నిన్, కనుంగొనినరీన్ = చూచినట్టిసాగి సుతో (చూచునప్పుడువలె ననియర్థము) సన్నుభాజ్ఞాతమును = మనోహరమగు ముఖపద్మమును, కనుదమ్ము = తామరపూవులం బోలినకన్నులును, వికసింపన్ = వికాసము సొందఁగాన్, కుచకోకంబుల్ = చక్రవాకములం బోలినస్తంభములు, గుబాళింపఁగాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, బల్వేడ్కున్ = మిక్కిలి యభిలాషముతో, భవత్సన్నతుల్ = మిస్త్రాత్రిములను, వినుగాఁ గాంచున్ = వినుట కిష్టపడును.

ఆబాలిక తనతండ్రయొద్ద నున్న వందిలు కకిలరాజులను స్తుతించుచుడు విస్తుతులనే కాని తక్కిన వాస్తవులను విను నొల్ల దనియాశయము

కి॥ ఈమర్మముఁ బెలియుటకై

యామానిని గుచ్చిగుచ్చి ♦ యడిగి రహస్యం

బొమెలఁకున మీయందుల

నామగువకుఁ గూర్చి గలుగు ♦ టరసితి శౌరీ ! 46

శౌరీ ! = ఓకృష్ట ! ఈమర్మమున్ = ఈమభిప్రాయమును, (ఈకిటువను) తెలియుటకై, ఆమానినిన్ = ఆత్మిని, గుచ్చిగుచ్చి = మిక్కిలినిగ్భంధించి, అడిగి, రహస్యంబు = ఏకాంతము, బొమెలఁకువన్ = అగువర్తనముచెతలు, ఆమగువకున్ = ఆభద్రకు, మీయందున్, కూర్చి = చేరిమును, కలుగుటన్ = ఉండటము, అరిసితిన్ = తెలిసికొంటిని

సీ॥ మది నుస్సురనుచుఁ బె ॥ ల్లాదవు తాపాగ్నిచే
 నొక కొంత వేడిని ॥ ట్టూర్పు వుచ్చు
 నిండురువలపుము ॥ స్నీ రుబ్బి పొంగారు
 వెరవున సాత్విక ॥ స్వేదమూను
 తావకీనకధాను ॥ ధాస్వాదమునఁ జేసి
 యఖిలభోజ్యములందు ॥ నరుచిఁజేయు
 విరిహం బనెడిమేటి ॥ వేమరు పైకొన్న
 నొకటనుండినచోట ॥ నుండకుండు
 హృదయగోప్యార్థ మొకిరియ ॥ సీసమైన
 బైలువుచ్చకి లో జాలి ॥ దూలినట్లు
 జాగరిమ కాని నిద్దుర ॥ చాలకుండు
 మీషయి మనంబు దివిలి యీ ॥ మెలత శౌరి॥

47

శౌరి = ఓకృష్ణా! ఆమెతే = ఆశ్రయ, మీ యి = మీయందు, మనంబు = మనసు, తదిలి = చిహ్నుకొనటవలెను, ఇట్లేక్త్యాగ్నికములు హేత్వ్యాగ్నికము లనికొందఱుచే
 ప్పదురు ఇంతకింటె నిది నాధు వగమార్గము లేది. ఎట్లన, ఒకకిర్త గలక్రియల
 లో నెయ్యది ముందు ప్రయోగింపఁడు సోక్త్యాగ్నికంబు ఇటఁ దివిలి యనుచానికిం
 గర్త మనసును, నీవాక్యమునందలి సమాపకక్రియ యగ వుచ్చు ననుచానికింగర్తభద్ర
 యు నగటచే న్వయము సంభవింపదు. తెలుఁగున నిట్టిప్రయోగాములు కలవు గాని
 వారి కిచ్చట వ్రాసికట్లే గతి కిప్పించవలయును కాదని తదిలి యనునది యంతర్భావి
 తప్రేరణ మైనం గావలయును అప్పుడు తదిలి = తదిలింపి (మనసును సంపదించియ
 నియగ్గము) మది = మనసునందె, ఉస్సుగనుచు = (ఇది యూర్పునందలి యను
 కగణముం జెప్పను) వెల్లాదవుతాపాగ్నిచే = అధికముగ బుట్టు (కామునివలని)
 కాక యనునగ్నిచేన్, ఒక కొంతవేడిఁ ట్టూర్పు = కొంతము వెచ్చనిశ్వాసమును, పు
 మ్మ = విడుచుచుండును, నిండురు... స్నీరు, నిండురు = పూర్ణమైన, వలపుము
 స్నీరు = మోహసముద్రము, ఉబ్బి = అధికమై, (లోన స్థము చాలక మీఁదికి వచ్చి
 యనియగ్గము) పొంగారు వెరవున = అతిశయించువిధముచేతను, సాత్విక స్వేదము =
 సాత్వికభావ మైన స్వేదమును, ఊనున్ = ధరించున, తావకీ... మనఁజేసెన, తా

కేస=నీసంబంధమైన, కథా=వృత్తాంతములనెడు, సుధా=అమృతముయొక్క, స్వాద
 మనకేసి=అనుభవముచేతను, అఖిలభోగ్యములందఁక=ఎల్లభోజనపదార్థములందును,
 అరుచి=ఇష్టములేమిని, చెయుక=పూనును; విహంబు=నియోగము (ఎడఁబా
 టు) అనెడు, మేటివేదియ=గొప్పయువ్యాదము, వైకొన్నక=వ్యాపింపఁగాక,
 ఒకటక=ఒకకాలమునక, ఉండినవోటక=ఉండినస్థలమునందు, ఉండకుండుక=ని
 వసింపకుండును, హృదయగోపాస్థగ్యము=మనస్సునందు డాఁగినవస్తువు, ఒకరియధీన
 ము=ఇతరులయధీనము, ఐక=కాఁగా, (తనకోర్కి తాను సాదింప శక్యముగాక
 యితరులచేత సాధించుకొనవలసినది కాఁగా ననియర్థము) బైలుపుచ్చక=(ముగ్ధగా
 వున) నితరులకు తెలియనీయక, లోక=మనుజులక, జాలిక=దూఱుముచేతను, తూ
 లినట్లు=చలింపినట్లు, జాగరమకారి=జాగియున్నవాని, నిద్దుర=నిద్రయ, చాలకుం
 డుక=కావలసిట్లు పొందకుండును. ఇందు మనస్సుగమును సంజ్వరము నరతియు
 జాగరము ననుమస్మృతావస్థలును, స్వేద మనుసాత్వికభావముం జెప్పబడియె ఎల్లపు
 డుం బ్రాయునియందె మనసు నిలుపుట మనస్సుగము తాపాధిక్యము సంజ్వరము
 క్రియవ్యతిరేకవిషయమున వైకాగ్ని ముతి. నిద్రాభావము జాగరము లస్తాశ్రమవా
 గ్నాదులవలనం బుట్టినదియును గాలి సేవించుటకుందలియిచ్చచె విసనకట్టమొదలైనవా
 ని గ్రహించుట యనువ్యాపారము గలిగించునదియు నగ శరీరముపండి వెడలుజలము
 స్వేదము

క॥ కావున నోవనజోదర

యావనరుహనేత్ర సచటి ♦ కరుడెంచి మహా

దేవిగ భూవిభునాజ్ఞ

వైవాహికవిధిని జేకొ ♦ సం దగు వేగక॥

48

వనజోదర=ఓపద్మనాభా! శ్రీమహావిష్ణువునాభియం దొకపద్మ ముండు నని
 పురాణములం బ్రసిద్ధము ఈపద మిచ్చట నిపు విష్ణువునంశమున నవతరించినవాడె
 వనియును లక్ష్మీయంశంబునం బుట్టినభద్రయ వివాహమాడఁ దగుదువనియు సూచింప
 నుపయోగించెను. కావునక=పద్ర నియందలియనురాగమున మిగులఁ బ్రీతితురల
 య్యె సమకారమునక, అచటికిన్ = అపురమునకున్, అరుడెంచి=(నీవు) వచ్చి,
 భూవిభునాజ్ఞక=కేకయరాజునాజ్ఞచె, ఆవనరుహనేత్రక=ఆభద్రయ, (పద్మములం
 బోలినకన్నులు గలదాని) వైవాహికవిధిక=వివాహసంబంధమైనవిధిచేతను, దేవి
 గక=భార్యగా, వేగక=త్వనో, చెకొందగున్=గ్రహించుటసందగము.

వ॥ అని విన్నవించిన నద్వివ్యయోగినివచనామృతంబున కానందంబు
నొంది ముకుందుండు వదనారివిందంబున మందహాసంబు గందళింప
నోశ్రుతిరింజనీ! భవదాగమంబు మాకు భద్రావాప్తికారణం బ
య్యె గావున నే మింద్రప్రస్థపురంబుననుండి కేకయపురంబునకుం
గతిపయదినంబులలో నరుదెంచి భవదుక్తం బగుకళ్యాణలాభంబు
నొంది సుందరీమణిం జేకొందు సందియంబు వల దనిభువనరక్షణప్ర
శస్త్రం బగుహస్తం బాసంగి వీడ్కొల్పిన నదియును మహాప్రసాదం
బనిపాదంబుల కెఱిగి మింటితెరువున మరాళికపాలికం జని కేక
యపురాంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి మంతనంబున నయ్యింతికి శ్రీకృ
ష్ణసందర్శనసందేశాదికథనంబెఱింగించినం బ్రహ్మర్షంబున నక్కన్ని
య వెన్నునిరాక నిరీక్షించుచుండె సంత నిక్కండ॥ 49

అనివిన్నవించిన = (శ్రుతిరంజని) యిట్లు మనవి నేయఁగా, ముకుందండు =
శ్రీకృష్ణుండు, అద్వివ్య నకున్, అద్వివ్యయోగిని = (మీఁదఁజెప్పఁబడిన) జేవలోక
మున నుండెడి భిక్షుగాలియొక్క, వచనామృతంబునకున్ = అమృతముం బోలినమాటల
కు, ఆనందంబున్ = సంతసమును, ఒంది = పొంది, వదనారివిందంబునన్ = మోముఁద
మ్మియందున్, మందహాసంబు = చిలునగవు, గందళింపన్ = అంఘరింపఁగాన్, ఓశ్రుతి
రింజనీ! భవదాగమంబు = నీయొక్కరాక, మాకున్ = (మే మనియర్థము) భద్రావా
ప్తికారణంబు = మేలొందుటకుఁ గారణము (భద్ర) యనుకన్నెం బొందుటకుఁ గా
రణ మనియర్థాంతరము) అయ్యెన్, కావునన్, ఏము, ఇంద్రప్రస్థపురంబుననుండి, క
తిపయదినములలోన్ = కొన్ని దినములలో, కేకయపురంబునకున్, అరుదెంచి = వచ్చి,
భవదుక్తంబు = నీచేఁ జెప్పఁబడినది, అగు, కళ్యాణలాభంబున్ = శుభావాప్తిని, ఒం
ది = పొంది, సుందరీమణిన్ = భద్రుని, చెకొందున్ = వివాహమాడుదును, సందియం
బు = సందేయము, వలదు = కూడదు, అని = ఇట్లు చెప్పి, భువనరక్షణప్రశస్త్రంబు = లో
కముం గాపాడుటచే శ్లాఘింపఁబడునది అగు, వాస్తంబు = చెల్లని, ఒసంగి = యిచ్చి,
(చెతఁ జెయి నెట్టి విశ్వాసము గలుగునట్లు చెప్పి యనియర్థము) వీడ్కొల్పినన్ =
సెలవీయఁగా, అదియున్ = ఆశ్రుతిరంజనియు, మహాప్రసాదంబని = చిత్తమని, (నా
యందు గొప్పయనుగ్రహముం జూపితి రనిచెప్పి) వాదంబులకున్ = కృష్ణాచరణము

లవన్, ఎఱిగి = సమస్కరించి, మింటి తెరువునక = ఆకాశమాగ్ధము చేతను, మరాళికి పోలిక = హంసీసాదృశ్యముతో, (హంసవలె నియగ్ధము) నిని = పోయి, కేకయపురాంతఃపురంబుక = కేకయరాజపురమునందలియంతిపురమును, పృవేశించి, మంత్రంబునక = రహస్యస్థలమునందున్, అయ్యింతికిన్ = తన్ను బంపినభద్రునక, శ్రీకృష్ణ ..
...కథంబు = కృష్ణనిదగ్గనము చెయుటయు సతనితో నిచటివృత్తాంతము చెప్పటయు నాతడు చెప్పినదియు, ఎఱిగించినక = తెలుపఁగాన్, అక్కన్నియ = ఆభద్ర, పృహర్షంబునన్ = మిగులసంతసముతో, వెన్నునిరాక = కృష్ణునియొగిమనంబును, సీగీడించుచుండెక = ఎదురుమామచుండెను అంతక = పిమ్మటను, ఇక్కడెన్ = రోహణమునంబుక, ముందుపద్యముతో నన్వయము

ఉ॥ రోహణసానువుం డిగి స ♦ రోరుహనేత్రుడు గ్రమ్మట రథా
రోహణ మాచరించి యను ♦ రూపబలద్విపవాహ మాభట
వ్యూహము గొల్వఁగాఁ జరియె ♦ నున్నతగోపురగోపురస్ఫుర
ద్రేపరమావిధానికి యు ♦ ధిష్ఠిసంస్థితరాజధానికి॥ 50

సరోరుహనేత్రుడు = కృష్ణుడు, రోహణసానువుక = రోహణపర్యతముయొక్కచటినుండి, డిగి, క్రమ్మటక = మఱలన్, రథారోహణము = అరదము నెక్కుటను, ఆచరించి = చేసి, (అరదము నెక్కి యనియగ్ధము) అచరూప.....హము, అనురూప = తగిన, బల = వైశ్యములును, ద్విప = ఏనుగులును, వాహము = గుఱ్ఱములుం గలది, ఔభటవ్యూహము = అగునేపక సముదాయము, గొల్వఁగాక = నేవించుచుండఁగా ఉన్నత.....విధానికిక, ఉన్నత = ఎత్తైన, గోపుర = వాకిళ్లచేతను, గోపుర = స్వగ్ధమునందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, గోపరమా = గృహలక్ష్మియొక్క, విధానికిక = రచనగల (ఎత్తైనగోపురములచే స్వగ్ధమునఱు వ్యాపించినగృహశోభ గల దనియగ్ధము.) యుధిష్ఠిర = భర్తరాజయొక్క, సంస్థిత = చక్కనిదగు, రాజధానికిక = పురమునకున్, (ఇంద్రప్రస్థమున కనియగ్ధము.) చనియెక = పోయెను.

శా॥ శ్రీకృష్ణుండు పురోవకంఠమునకుం ♦ జేరంగ నే తెంచుటక
తొకాంతోత్తముఁ డైనధర్మసుతుఁ డా ♦ కర్ణించి యాప్తానుజా
నేకామాత్యపురోహితాదియుతుడై ♦ యే తెంచి యాశౌరి నా
లోకించెంబ్రమదంబుభక్తి నెనయక ♦ లోమొక్కుచుజొక్కుచుక॥

శ్రీకృష్ణుండు, పురోపకరమునకుఁ = పట్టణసమీపమునకుఁ, చెరంగఁ = సమీపించునట్లు, ఏతెంచుటఁ = వచ్చుటను, జ్ఞాకాంతోత్తముఁడు = రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడు, విస ధర్మసుతుఁడు = ధర్మరాజు, ఆకర్ణించి = విని, ఆప్తాను.....యుతుఁడై, ఆప్త = మిత్రులతోడను, అనుజ = తమ్ములతోడను, అనేకామాత్య = పెక్కుం డగు మంత్రులతోడను, యుతుఁడై = కూడినవాఁడై, ఏతెంచి = వచ్చి, ప్రమదంబు = సంతోషము, భక్తిఁ = అనురాగమును, ఎయఁ = పోలఁగాన్, (సంతసము ననురాగము సదృశము లగుచుండఁగా ననియర్థము) సంతోషముం భక్తియుఁ గలుగగా నని పలితియు లోకఁ = మనసునందు, మ్రొక్కుచుఁ = నమస్కరించుచును, చొక్కుచుఁ = పారవశ్యము నొందుచును, ఆశౌరిఁ = వచ్చినకృష్ణునిని, ఆలోకించెఁ = చూచెను

క॥ అపు డాయదువల్లభుడుం

గృహతో ధర్మాత్మజునకుఁ ♦ కేల్మోగించి ప్రమో

దపునః పునరాన్వేషా

లపనాదుల భీమముఖ్యు ♦ లను దేలిం చెన్॥

52

అపుడు = ధర్మరాజు వచ్చినకాలమున, ఆయదువల్లభుఁడుఁ = ఆకృష్ణుఁడును, కృపతోఁ = దయతోఁ, ధర్మాత్మజునకుఁ = ధర్మరాజునకున్, (యమునిపుత్రుని కనియర్థము) కేల్మోగించి = నమస్కరించి, భీమాదులఁ = భీముఁడుమొదలగువారిని, ప్రమోదపునః.....నాదులఁ, ప్రమోద = సంతోషముతోడ, పునఃపునరాన్వేష = మఱలమఱల (గావించు) నాలింగనములచేతను, ఆలపనాదులఁ = సంభాషణ మొదలగువాని చేతనును, తేలించెఁ = తృప్తి నొందించెను.

వ॥ ఇట్లనోన్యహర్షంబు లింపార సపరివారంబుగా శ్రీకృష్ణునిఁ దోడ్కొని తమతమరథంబులు కనకమహీధరంబులవిధంబున ఘంటాపథంబునం బోవ దేనకీవసుదేవప్రముఖుల కుశలంబు లడుగుచు ధర్మజుండు పురంబుప్రవేశించె ననంతరంబ॥

53

ఇట్లు = ఈప్రకారము, అన్యోన్యహర్షంబులు = ఒండొరులసంతోషములు, ఇంపారన్ = వర్ణిల్లుచుండఁగా, ధర్మజుండు = ధర్మరాజు, శ్రీకృష్ణునిఁ, సపరివారంబుగాఁ = సేనతోఁ గూడునట్లుగా, తోడ్కొని = తీసికొని, తమతమరథంబులు = వారివారి

రితేరులు, కనకమహీధరంబులవిధంబునకా = బంగారుకొండలవిరముచే, ఘంటాపథంబు
నకా = రాజమార్గమునందుకా, పోవన్ = పోవుచుండగా, దేవకీవసుదేవప్రముఖులకుశలం
బులు = దేవకీ వసుదేవులకుమారులైనవారి క్షేమములను, అడుగుచుకా, పురంబు = నగర
మును, ప్రవేశించెకా, అంతరంబు = పిమ్మటను,

క॥ ఆయదుచంద్రికు నుస్థిరుఁ

డై యింద్రప్రస్థపురము ♦ నం దలరించెకా

శ్రీయుతకరుణావీక్షా

స్థాయచ్చంద్రికల బంధు ♦ జనసింధువులకా॥

54

ఆయదుచంద్రికు = ఆకృష్ణుఁ డనెడుచంద్రికుఁడు, (ఇచ్చట యదుకృష్ణమునకు
లక్షణచే నావంశమున జన్మించినకృష్ణుఁ డనియర్థము. మఱియు ముందున్న బంధుజన
సింధువులు, వీక్షాచంద్రికయనువానియనురోధమునను, అలరించె ననుసామాన్యప్రయోగ
మునను రూపకసమాసమే చెప్పవలయును.) ఇంద్రప్రస్థపురమునందుకా, స్థిరుడై = నిలి
చినవాడై, శ్రీయుత .. చంద్రికిలన్, శ్రీయుత = శోభతోఁగూడిన, కరుణావీ
క్షా = దయాదృష్టియనెడు, స్థాయత్ = బలియుచున్న, చంద్రికలకా = వెన్నెలలచేత.
బంధుజనసింధువులకా = చుట్టము లనుగముద్రములను, అలరించెకా = సంతోషపెట్టెను,
రూపకాలంకారము.

సీ॥ రాజనీతిప్రవ ♦ ర్తనధర్మమున నొప్పు

ధర్మనందనుప్రభు ♦ త్వంబు మెచ్చి

నిర్మలగుణయుక్తి ♦ నిరుపమశీలుడై

తనరుభీమునిబలో ♦ ధృతి నుతించి

సహజాత్మకడై ప్రాణ ♦ సఖ్యంబునఁ జరించు

నర్జనువిజయంబు ♦ లభినుతించి

నాసత్యరూపవి ♦ లాససంపద నొప్పు

కవలసౌజన్యంబు ♦ గారవించి

సంతతంబును దనదుద ♦ ర్మనము గోరు

కుంతి సత్యాదరంబునఁ ♦ గొంత దనిపి

తనదునామంబు చాల్చి డెం ♦ దమున నమ్మ
నట్టిద్రాపది నాకృష్ణుఁ ♦ డాదరించె॥

55

అకృష్ణుఁడు, రాజనీతిప్రవర్తనధర్మమునక, రాజనీతి = రాచవారు తప్పక చేయవలయుకర్మములం దెలుపుగ్రంథమునందలి మంచివిషయమునక, ప్రవర్తన = ఉండుటయను, ధర్మమునక = గుణముచేతను (నీతిశాస్త్రమునక జెప్పబడినప్ర)కారము చేయుమంచిపరిపాలనముచేత ననియర్థము) ఒప్పు = ప్రకాశించెడు, ధర్మసందనుప్రభుత్వంబు = ధర్మరాజయొక్కగౌరవమును, మెచ్చి = పొగడి, నిర్మలగుణయుక్తిక = స్వచ్ఛములగుశాస్త్రజ్ఞాన్యాయలకలిమిచే, నిరుపమశీలుఁడై = సాటిలేని మంచినడకడి కలవాఁడై, (ని) శీలంస్వభావేనదవ్యుత్తై (ఆ) తనరుభీమునిబలార్థులక = ఒప్పుభీమునిబలగర్వమును, మఱించి = స్తుతి చేసి, సహజాత్ముఁడై = తోబుట్టు వగుగుణద్రోహం బ్రియుఁడై, పుట్టినప్పటినుండి మిఠుఁడై యనియు నర్థము ప్రాణసఖ్యంబునక = ప్రాణమునందలిచెలిమిం బోలినచెలిమిచేతను, (అతిష్టేనాముచే ననియర్థము.) పరిమళగ్ధనువిజయంబు = సంపదించెడుపాండవమధ్యమునిగెలుపును, అభిమఱించి = స్తుతిచేసి, నాసత్యరూపవిలాససంపదక, నాసత్య = అశ్వినీదేవతలయొక్క, రూపవిలాస = చక్కదనముయొక్క, సంపదక = కలిమిచేతను, వారిచక్కదనముం బోలినచక్కదనముచే ననియర్థము (ని) నాసత్యావ్యక్తకాదప్రాణాశ్వినీయోచితావుభా అ. ఒప్పుకవలసాజన్యంబుక = ఒప్పుదునకులసహదేవులమంచితనమును, గారవించి = మన్నించి, మున్ను నూర్చునిభార్యయు విశ్వకర్మకుం గూఁతురు నిగుసంజ్ఞ యొకనిమిత్రమున నిషధప్రవృత్తిమునందు ఘోటియై తపంబు సేయ నూర్చుఁడు దాని వెదకి కనుఁగొని తాను నశ్వరూపంబుధరించి సమీపించుడు నామి హపురుషుఁ డనుశంకచే నాభిముఖ్యంబు సొందిన శాసికాసంయోగంబున నీవురుషు లిరువురు బుట్టుటచే వీరికి నాసత్యు లనినామంబు గల్గెననిభారతము వీరియచిత్తమునలన నే మంతికి నకులసహదేవులు జన్మించుటచే నట్టిసౌందర్యము వీరికిఁ గలదని యిటఁ జెప్పఁ బడిమె సంతతంబు = ఎల్లపుడును, తనదుదర్శనము = (కృష్ణుని) దర్శనమును, (ఆత్మసాక్షాత్కారము ననియేని యర్థము) కోరుకుంతిక, అత్యాదరంబునక = మిగులఁబ్రీతితోక, కొంతదనిపి = కొంతత్వప్రీతిజేసి, తనదునామంబు = తన పేరు, తాల్చి = ధరించి, (తన్నైప్పుడును సృజించి యనియర్థము) కృష్ణ యనుపేరు ధరించి యనియగ్ధాంతము డెందమునక = మనసునందున్, నమ్మి నట్టిద్రాపదిక = (తన తోయాపదలు రాకుండ రక్షించుని) విశ్వసించిన పాండవత్వని, ఆదరించెక = మన్నించెను

క॥ హితుల మహీపతులఁ బురో

హితుల దృఢవ్రతుల వరసు ♦ కృతులం బతిదే

వత తౌసతులం దగుసం

స్తుతుల సతులఁ దేల్చె నంద ♦ నూనుఁడు వేడ్క॥56

నందనూనుడు = కృష్ణుఁడు, హితులఁ = ఆపులను, మహీపతులఁ = రాజులను, దృఢవ్రతులఁ = పుణ్యకర్మములం జేసినవారిని, పురోహితులఁ, వరసుకృతులఁ = విద్వాంసులను, పతిదేవతలు = భర్తయేదైవమనిసేవించువారిలు, జౌసతులన్ = ఆయినస్త్రీలను, (పతివ్రతల సనియర్థము) వేడ్కఁ = కుతూహలముతో, స్తుతులఁ = పొగడ్తలచెతను, సతులఁ = సమస్కాంతముచెతను, తేల్చెఁ = సంతోషపెట్టెను

క॥ వారలు సంప్రీతిమెయి

సారసగోష్ఠీవినోద ♦ సల్లాపచమ

త్కారములం దనుఁ దనుపఁగ

శౌరి యిటులు కొన్ని నాళ్ల ♦ చట నుండంగ॥ 57

వారలు = ఆ హితులు మొదలగువారలు, ప్రీతిమెయి = ప్రేమతో, సారస... ..ములన్, సారస = మనోహరమైన, గోష్ఠీ = ప్రసంగమునందలి, వినోద = వేడుకకొఱకైన, సల్లాప = సంభాషణమందలి, చమత్కారములఁ = నేర్పులచెతను, తనున్, తనుపఁగఁ = తృప్తి పొందింపఁగా, శౌరి = కృష్ణమూర్తి, ఇటులు = ఈప్రకారము, కొన్ని నాళ్లు, అచటన్ = అయిద్రప్థపురమునందు, ఉండంగఁ, ముందరివద్యముతో నవ్వయము.

సీ॥ సురసాలనిభలీల ♦ సురసాలతరుజాల

సరసాలపనఖేల ♦ దురుశుకంబు

మలయాగణితభోగ ♦ వలయాగవరపూగ

నిలయాగతసదాగ ♦ తిలసితంబు

వనితాజననమాజ ♦ ధనితాజరిమనోజ

జనితాజయవిరాజ ♦ దనునయంబు

చరితాంతనురతాంత ధరితాంతసదుదంత

భరితాంతరసకాంత ధరచయంబు

లలితకలరవకలరవ మిళనశికుల

కలకలోజ్వలవిచికిల కలితవకుల

విసరకేసరపరిలస దసమకుసుము

సముదయము వొల్చె మధుదిన సముదయంబు|| 58

సురసాల.....శుకంబు, సురసాల = దేవవృక్షములతో, ఈక్రిందఁ జెప్పఁబోవునవి యైడును దేవవృక్షములు (ని) పంచైతేదేవతరవణముదారఃపారిజాతకఃసంతానః కల్పవృక్షశృపుంసివాహరిచందనం. ఆ నిధి = తుల్యమైన, లీల = విలాసముగల, సురసాల, సు = ప్రశస్తమైన, రసాల = తియ్యమావు లనెడు (ని) ఆమృతశ్శూతోరసాలో సౌసహకారోతిసారధిః ఆ. తరు = వృక్షములయొక్క, బాల = సముదాయమందు, సరసాలపన = మనోహర మైనపల్లవులతో, ఫేలత్ = క్రీడించుచున్న, ఉరుశుకంబు = పెక్కుచిలుకలు కలదియు, మలయాగ — లసితంబు, మలయాగ = మలయపర్వతమందలి, అగణిత = లెక్కింపఁబడిన, భోగవలయ = పాములచుట్లు గల (పాములశరీరములచేఁ జాట్టఁబడిన యనియర్థము) అగవర = వృక్ష శ్రేష్ఠములయొక్క, (మంచిగండపుఁజెట్టియొక్క) పూగ = సముదాయముయొక్క, నిలయ = స్థానమునుండి, అగత = వచ్చిన సదాగతి = వాయువుచేతను, లసితంబు = ప్రకాశింపఁజేయఁబడినదియు (దక్షిణపుదిక్కుననుండి వచ్చుగాలితోఁ గూడిన దనియర్థము) వనితా . దనునయంబు, వనితాజనసమాజ = స్త్రీసముదాయముయొక్కయు, ధనితాజన, ధనితా = సంపదతో, ధన్యతతో కనియేని యర్థము (కూడిన) అజర = చిన్నవయసునున్న పురుషులయొక్కయు, మనోజ = మన్మథనిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, అజయ = పరాభవముచే, విరాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, అదనయంబు = పార్శ్వము గలది వసంతములయానిలాదు లద్దీపనవిభావములు గాన నాకాలమున నాయుకానాయకులు మానము విడిచి యొండొరుల బ్రతిమాలు చుండు రనిభావము చరితాంత వరచయంబు, చరిత = నడవడిచే, అంత = సుందరులును, మంచిపడవడిఁ గలవారినియర్థము, సురతాంతి = సంభోగానంతరమున, పరితాంత = అలసినవారును, సదుదంత = మంచిసమాచారములతో, భరిత = నిండింపఁబడిన, అంతర = అవకాశముగల, సకాంత = భార్యలతోఁ గూడిన, వరచయంబు = నాయకసముదాయము గలదియును, (ని) వరోజామృతృషిద్గయోః. అ.శే ల

లిత.....సముదయము, లలిత = మరొకరములగు, కలరవ = పావురములయొక్క, క
లరవ = మధురధ్వనితో, మిళిత = కలియుచున్న, అలికుల = తుమ్మెదలయొక్క, కల
కల = ధ్వనిచేత, ఉజ్వల = ప్రకాశించెడు, విచిత్ర = మల్లికార్జునతో, కలిత = కూడుకొ
నిన, వతులవిసర = పొగడలగుంపులందును, కేశర = పొన్న చెట్లయందును, పరిలసత్ =
వికసించుచున్న, అసను = సాటిలేని, కుసుమసముదయము = పువ్వులగుంపులు గలది.
మధుదినసముదయము = వసంతపుదినములసముదయము (వసంతకాల మనియర్థము)
పాల్పెళ్ళ = పాక్షాత్కరించెను. వృత్త్యనుప్రాసాలంకారము.

చ॥ శ్రుతిహితవాక్యముల్ వలుకు ♦ చుం ద్విజపాలి మెలంగఁ గేళిప
ర్వతశుభవేదులందుఁ బ్రస ♦ నర్తుదినాత్మవివాహవేళి ను
న్నతలతికామహీజమిధు ♦ సంబులు పైనితరేతరం బుదా
రత నిడుముత్త్రియంపుఁదలఁ ♦ బ్రా లన జాలకరాజి రాజిలె॥ 59

ద్విజపాలి = కోయిలలు మొదలగుపక్షులసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదా
యము, (ని) దంతవిప్రాండావాద్విజాః అ. శ్రుతిహితవాక్యముల్ = చెవుల కిం పగరు
లుకు లనెడు వేదమందుఁ జెప్పఁబడినవాక్యములను, (ని) వేదశ్రోతసిద్ధశ్రుతిః అ ప
లుకుచున్, మెలంగఁగన్ = సంచరించి చుండఁగాన్, శ్లిష్టరూపకాలంకారము. కేళిప
ర్వతశుభవేదులందున్, కేళి = క్రీడాగ్ధము, (కలితములైన) పర్వతశుభవేదులందున్ =
కొండ లనెడు వెండ్లియరంగులమీఁదను, ప్రసవర్తుళెన్, ప్రసవర్తుదిన = వసంత
కాలమనెడు, ఆత్మవివాహవేళెన్ = తమయొక్క (లలితయువృక్షములయు) వివాహ
కాలమనందున్, ఉన్నతమిధునంబులు, ఉన్నత = పొడవులగు, లలికా = తీవ
లును, మహీజ = వృక్షములు ననెడు, మిధునంబులు = శ్రీపురుషులజంటలు, ఇతరేతరిం
లు = అశ్రోత్యమును, పైన్ = ఒండొరులమీఁదను, ఉదారతన్ = గొప్పతనముతో, ఇ
దుముత్త్రియంపుఁదలఁబ్రా లనన్ = చల్లుకొను చున్నముత్రములతలఁబ్రాలో యనునట్లు,
జాలకరాజి = మొగ్గలసముదాయము, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను రూపకానుప్రాణికో
శ్చేక్షాలంకారము

చ॥ ఎలయుచుఁ దేటిమొత్తపుమొయిల్ పయిఁ గప్పి రవం బొనర్పఁ గో
యిల లనువానకోయిలలు ♦ మోచ్చుఁగ నచ్చపుఁబువ్వుఁదేనెసో
నలు గురియన్ వనానిలము ♦ సం గన నొచుఁజలింఁచె గొమ్మెఱుం

గులగతి దియ్యమావియెల ♦ గున్నలఁ గెందలిరాకుజొంపముల్ || 60

తియ్యమావియెలగున్నలక్ష = తియ్యమామిడిచెట్లసంబంధ మైనలేతమొక్కల యండన్ (లేతతియ్యమావులం దనియర్థము.) కెందలిరాకుజొంపముల్ = ఎఱ్ఱనిలేత యాకులసమాహములు, పయిక్ష = వానిమీఁదను, కప్పి = ఆవరించి, లేటిమొత్తపు మొయిల్ = తుమ్మెదగుంపు లను మేఘములు, ఎలయుచుక్ష = వ్యాపించుచున్, రివంబు = ధ్వనిని, ఒనర్పఁగాక్ష = చేయుచుండఁగాన్, కోయిలలు = కోకిలలు, అనువాసకోయిలలు = అనియెడుచాతకములు, హెచ్చఁగక్ష = అధిక మగుచుండఁగాక్ష, అచ్చపుఁబువ్వుఁదేసెనోపలు = నిర్మల మైననుకరింపఁ ఘనువర్షధారలు, మరియక్ష = వర్షింపఁగాన్ వనానిలమునక్ష = వనము నందలిగాలిచేతను, శ్రోమైఱుంగులగతిన్ = శ్రోత్తమైఱుంగులరితిచేతను, (శ్రోత్తమైఱుంగులవలె ననియర్థము.) కననాచుక్ష = ఒకసారి కానుపించుచుక్ష, చలింపెక్ష = కదలి యాడుచుండెను.

లేతమావులయందలిచిగుళ్లుమీఁద మేఘములువలెఁ దుమ్మెదలు ముసరి ధ్వనిచేయుచుండఁగా వర్షధారలువలె మకరందము గురియుచుండఁగా మైఱుంగులువలె గాలిచే నొకప్పుడు గాన్పించుచు నొకప్పుడు గాన్పింప వుండె ననియర్థము.

మ॥ వనరాశ్యుద్గతః ఘనము ల్వనరమా ♦ వజ్రప్రభారమ్యమం
డనశోభల్ మధుప్రతానమధుపా ♦ సప్రక్రియారౌప్యపా
త్రానికాయంబులు చైత్రరాత్రిముఖని ♦ ర్యతారకల్ వల్లికా
వనితాంచద్దరహాసముల్ సితసుమ ♦ వ్రాతంబు లొప్పెన్ వనిక్ ||

వనరాశ్యుద్గతః ఘనముల్, వనరాశి = అరణ్యసముదాయ మనెడుసముద్రమునుండి ఉద్గత = మీఁదికివచ్చిన, ఘనముల్ = సురుగులును, (ని) పయఃకీలాలమమృతంజీవనం భువనంవన మనియును, గహంకాననంవన మనియును నమరుఁడు. వనరమా.....
భల్, వనరమా = వనలక్ష్మి యనెడుస్త్రీయొక్క, వజ్రప్రభారమ్య = వజ్రకాంతులచే మనోహరము లైన, మండనశోభల్ = అలంకారములయొక్కదీప్తులును, మధుప్ర...నికా యంబులు, మధుప్ర = తుమ్మెద లనుమద్యపానముచేయువారి, ప్రతాన = సముదాయ మయొక్క, మధుపాన = మకరందము వ్రావుట యనెడుమద్యపానవ్యాపారమునకు, రాప్యపాత్రనికాయంబులు = వేండిగిన్నెలగుంపులును, చైత్ర.....తారకల్, చైత్ర = వసంతకాలమనెడు, రాత్రిముఖ = నూర్వాస్తమయకాలమందు, నిర్వృత్ = ఉదయించుచున్న, తారకల్ = నక్షత్రములును, వల్లికా.....హాసముల్, వల్లికా = తీవలనెడు,

వనితా = శ్రీలయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, దరహాసముల్ = మందహాసములును,
(అగు) సితసుమప్రాతంబుల్ = తెల్లపువ్వులసముదాయములు, వనిక్ = వనమునందున్
ఒప్పెక్ = ప్రకాశించెను.

క॥ వసుపతి దాను నగుట నల

వసుపతి మైత్రికిఁ దదాశ ♦ వఱలె నన విభా

వసుఁ డుత్తరంపుఁద్రోవను

మనలెం దనమిత్రభావ ♦ మహిమ దలిర్పె॥ 62

విభావసుఁడు = నూర్పుఁడు (ని) విభావసుగ్రహపతి స్త్విషాంపతిరహస్పతిః. అ.
తానును, వసుపతి = కిరణముల కధికారి, ధనముల కధికారి యనియర్థాంతరము (ని)
జేవభేదనలేరశ్శావనూరత్నే ధనేవసు. అ. అగుటకా = కావుటచేతను, అలవసుపతిమై
త్రికికా = ప్రసిద్ధుఁ డైనధనాధిపతి యగుకుజేరునియొక్కచెలిమికికా, తదాశకా = ఆధన
మునందలియాశచేతను, ఆకుజేరుఁ డుండునుత్తరపుదిక్కునం దనియర్థాంతరము. (ని) ఆ
శాశ్చహరితశ్చతాః అ వఱలె ననన్ = వ్యాపించెనా యనునట్లు, తనమిత్రభావము
హిమ = తనమైత్రియొక్కగొప్పతనము, తననూర్పుభావముయొక్కగొప్పతనమనియర్థాం
తరము తలిర్పెకా = వృద్ధి చెందఁగాక, ఉత్తరంపుఁద్రోవకా = ఉత్తరమార్గమందు, మ
నలెకా = సంచరించెను. నూర్పుఁడుత్తరాయణమున నుత్తరదిక్కునందును దక్షిణాయన
మందు దక్షిణపుడెసను సంచరించుట సహజ మైయుండఁగా, సమానులకు మైత్రిసమ
కూడు ననుప్రసిద్ధిచేత నిచట నూర్పుఁడును వసుపతి (కిరణముల కధికారి) గావుననా
శచేత వసుపతి (ధనపతి) యైనకుజేరునితో మైత్రి చేయ నెంచి యాదిక్కున సంచ
రించుచున్నట్లు తోఁచె ననియుత్పేక్షించినాఁడు. వసుపతిశబ్దమునం దర్థద్వయమున
కభేదాధ్యవసాయము.

శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యనుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నవరసామోదంబు ♦ నవరించె నెయ్యది

తరులయందును ఘన ♦ తరులయందు

నుమనోవికాసంబు ♦ సమకూర్చె నెయ్యది

శ్యామలందును నవ ♦ శ్యామలందు

మధుపరాగసమృద్ధి ♦ మననిచ్చె నెయ్యది
 తమ్ములందును లతాం ♦ తమ్ములందు
 లలితకుంకుమపత్ర) ♦ కలన మెయ్యది నించె
 గొమ్మలం దెలమావి ♦ కొమ్మలందు
 నట్టిసురభికి నురభివి ♦ ఖ్యాతి గలుగు
 టరిదియే సత్ఫలములు ద్వి ♦ జావళులకు
 బాలగణికలకు నవీన ♦ పల్లవాప్తి
 లలిఁ బ్రసవయుక్తి వంధ్యాళు ♦ లకు నొసంగ॥ 63

ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము, తరులయందున్ = వృక్షములయందును, ఘనరూప
 యందున్ = గొప్పవారియందును, నవరసామోదంబు, నవ = నూతనమైన, రస = మధు
 రాదులయు, ఆమోదంబు = పరిమళములయు, (సముదాయమును) నవ = నూతనమైన,
 రస = (శృంగారము) ప్రేమను, ఆమోదంబు = సంతోషంబును, సవరించెన్ = కలిగిం
 చెనో, వృక్షములందు మధురరసమును, బరిమళమును, పురుషులందుఁ (ప్రేమను సంతో
 షమునును గలిగించె ననియర్థము. (ని) శృంగారాదౌషేవీత్యగణేరాగద్రోవేగసః.
 ఆ ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము (ఈపదమునకు ముందు నిట్లే యర్థము గ్రహింప నగు
 ను.) శ్యామలందును = యువతులందును (ని) శ్యామాపొడశవన్నాశ్రీ శా.నా నవశ్యా
 మలందున్ = లేతప్రేంకగాపుఁజెట్లయందును, సుమినావికాసంబు = అధిక మైనమన
 స్సంతోషంబును, పూలయొక్కవికాసమునును, సమకూర్చెన్ = సంఘటించెనో, యు
 వతులకు సంతోషమును, ప్రేంకగాములకుం బుష్పసమృద్ధిని గలిగించె ననిభావము. ఎ
 య్యది, తమ్ములందును = తామరలయందును, లతాంతమ్ములందున్ = పుష్పములయం
 దును, మధుపరాగసమృద్ధి, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, రాగ = ప్రేమయొక్క,
 సమృద్ధిన్ = అతిశయమును, మధు = పూఁదేనెయొక్కయు, పరాగ = పుష్పరజముయొ
 క్కయు, సమృద్ధిన్ = సంపదను, మననిచ్చెన్ = ఉండఁజేసెనూ, పుట్టించెనోయనియ
 ర్థము తామరలందుం దుమ్మెదలకుఁ బ్రేమాతిశయమునుఁ బుష్పలందుమరందముం బు
 ప్పొడిని గలిగించె ననియభిప్రాయము. ఎయ్యది, కొమ్మలందున్ = శ్రీలయందును,
 ఎలమావికొమ్మలందున్ = లేతమామిడికొమ్మలందును, లలితకుంకుమపత్రకలనము, లలి
 త = సుందరమైన, కుంకుమపత్ర = (చెక్కిళ్లు మొదలగువానియందలి) కుంకుమపూఁత
 వలని, కలనము = చక్కదనమును, కుంకుమం బోలినచిగుటాకులయందమును, నించెన్ =

నిండించెనా, స్త్రీలకుం గుండుమహాతలును మావులయందుఁ జిగురాకులును సంఘటిం
చె ననియర్థము అట్టిసురభిక్ష = అట్టివసంతయుతువునకు, (ని) సురభిస్తుగవిస్త్రీయాం
వసంతవైత్రయోఃపుంసిత్రిమసౌమ్యసుగంధినోః శా. నా ద్విభావశులకుఁ = బ్రాహ్మ
ణులకు, (పక్షుల కనియగ్ధాంతరము) సత్ఫలములు = కోరినలాభములను (మంచినపండ్ల
ననియగ్ధాంతరము) బాలగణికలకున్ = లేతయడవిమల్లత్రేఁగెలకుఁ, (చిన్న వయసున
నున్న వేశ్యల కనియగ్ధాంతరము.) నవీనపల్లవాప్తిఁ = లేతచిగుటాపిలకలిమిని (క్రొత్త
విలులసంబంధము ననియగ్ధాంతరము) (ని) వారిస్త్రీగణికావేశ్యా యనియును గణి
కాయూధికాయనియును నమరుఁడు లలిక = చక్కఁగాక, వంధ్యాశులకుఁ = గొ
ఁడ్రాండ్రుపన్ (గొడ్డువి యగుతు మ్మెదల కనియేని ఫలింపనిచెట్లసముదాయమున కని
యేని యగ్ధాంతరము) ప్రసవయక్తిన్ = సంతానమును, (పుష్పసంపద ననియగ్ధాంతర
ము.) ఒసంగఁ = ఇచ్చుటచేతను, సురభివిఖ్యాతి = సురభియనుపేరు (కామధేనువు
యొక్కకీర్తిం బోలినకీర్తియనియగ్ధాంతరము) కలుగుట = సంభవించుట, అరిదియే =
దుర్లభమా? కాదనియగ్ధము కామధేను వెవ్వ రేమికోరిన నది యిచ్చును వసంతయు
తువునకును క్లేషచె నట్టిసామగ్ధ్యము చెప్పఁబడియె కాఁబట్టియే దానిపే రైనసురభియ
నువామమును గీ ర్తియును దీనికిం గలుగుట దుర్లభము గా దనితాత్పర్యము. వసంతయు
తువునకు సురభి యనువామము నిమిత్తాంతరముచెతఁ గలిగి యుండఁగా నిది పెక్కుం
డ్రకుం బెక్కుకోర్కె లిచ్చినట్లు క్లేషచెఁజెప్పి యాకారణముచేతనే కామధేనువునకుం
జే రైనయీశబ్దము దీనికిం జెల్లు ననియు త్వేక్షించుటచె క్లేషానుప్రాణికోత్ప్రేక్షాలం
కారము.

చ॥ చివురుకటారు లయ్యలరు ♦ సింగిణులుం దలిరాకుబాఁకులుఁ
రవదలిసింజినుల్ సుమప ♦ రాగమునఁ మెఱుఁగెక్కఁ జేసి మా
ధవుఁ డనుఁ గైనచూరునకుఁ ♦ దా నిడ నించినయస్త్రశాలల
ట్లవితథలీల నొప్పె వని ♦ సంచితమంజునికుంజపుంజముల్ ॥ 64

మాధవుఁడు = వసంతుఁడు, చివురుకటారులు = చిగురులనుచురకత్తులును, అయ్య
లరుసింగిణులుఁ = పూరిండ్లును, తలిరాకుబాఁకులుఁ = లేతయాకులను ఖడ్గవిశేషము
లును, రవదలిసింజినుల్ = ధ్వనియించుచున్న తుమ్రెదనారులును, సుమపరాగమునఁ =
పుష్పాడిచేతను, మెఱుఁగెక్కఁజేసి = మెఱయునట్లుచేసి (పదనువెట్టి యని యర్థము)
కత్తులు మొదలైనవానికిం బదను కలుగఁజేయునిమిత్త మిసుము మొదలగునవిరాతిమిఁద

జేసి నూలుట సుప్రసిద్ధము. అనుగ్రహమారునకుఁ = ప్రియుఁడైన మన్మథునకు, తాఁ, ఇడఁక = ఇచ్చుటకు, వించినయన్త్రుకాలలట్లు = నిండించిన యాయుధాగారములువలె, అంచిత పుంజముల్, అంచిత = ఒప్పెడు, మంజ = మృదువైన, నిమంజపుంజముల్ = పొదరిండ్ల సముదాయములు, అవితథలీలన్ = సఫలమైన విలాసముతో, వరిక = వసమునందుకొ, ఒప్పెకొ = ప్రకాశించెను.

వసంతుఁడు తన చెలికాఁడైన మన్మథునకిచ్చుటకు సిద్ధముచేసిన యాయుధాలలువలె బొదరిండ్లు పువ్వులతోడం జివుళ్లతోడను విలసిల్లెననిబావము.

చ॥ కొలఁకులఁ దేలితేలి తొన ♦ గుంపులకంపుల సోలిసోలి మ్రొక్కులపయి వ్రాలివ్రాలి సుమ ♦ గుచ్చసుగంధముఁ గ్రోలిక్రొలి తీవలగమిఁ గ్రాలిక్రాలి తరు ♦ పంక్తులనీడలఁ దాళితాళి మేల్ నిలుకడ వీచె నామని వ ♦ నీతలశీతలవాతపోతముల్ ॥ 65

వనితల శీతల వాత పోతముల్, వనితల = తోటలయందలి, శీతల = చల్లని, వాతపోతముల్ = పిల్లవాయువులు, ఆమనికొ = వసంతకాలమునందుకొ, కొలఁకులకొ = సరస్సులందున్, తేలితేలి = స్నానముచేసి (సంపరించునియగ్ధము.) తొనగుంపులకంపులకొ = కలువ పువ్వుల వాసవచెకొ, సోలిసోలి = మిగులం బారవశ్యము నంది, కంపుశబ్దము దుగ్గంధ పరమైనట్లు లోకమునంబ్రసిద్ధము కాని భారతము మొదలగువానియందు గంధసామాన్యపరముగా నీ శబ్దము నుపయోగించి మ్రొక్కులపయిన్ = చెట్లమీదను, వ్రాలివ్రాలి = మిగులవిశ్రమించి, సుమగుచ్చసుగంధముకొ = పువ్వులగుత్తులయొక్క పరిమళమును, క్రొలిక్రొలి = మిగులననుభవించి, తీవలగమికొ = తీవలగుంపునందున్, క్రాలిక్రాలి = మిగులసంచరించి, తరుపంక్తులనీడలకొ = చెట్లవరుసల నీడలయందుకొ, తాళితాళి = ఆగియాగి, మేల్ నిలుకడన్ = మిగల ధైర్యముతో వీచెన్ = విసరెను ఇందు వాయువునందు వ్యర్థములైన చల్లదనము మాంద్యము సౌగంధ్యము నను మూఁడు గుణములును వర్ణింపఁబడెను

క॥ అలిసీకుటింబినులకుకొ

లలి నీరపుబొమ్మ ♦ రిండ్ల లలికాసాంచా

లుల సవపుష్పోద్గమవే

శల వసరమ దేనెవిందు ♦ లను గావించెన్ ॥

వనకమ=వనలక్ష్మి, లలికా.....వేళలన్, లలికా=తీవలను, పాంచాలం=బొమ్మలయొక్క, నవపుష్పద్వమవేళలన్, నవ=నూతనమైన, పుష్పద్వమవేళలన్=పువ్వులుపుట్టుకాలనునెడు రజోదర్శన కాలమందన్, లలికా=చక్కగా, ఈరపుబొమ్మరిండ్లన్=పొదయలను, బొమ్మలనుదెట్టికొని పిల్లలాడుకొను నిండ్లయందన్, అలిసికుటింబినులకున్=అడుగుతుమ్మెదలనుపేర ట్రాండ్రకున్, లేనెవిందులన్=మకరంద భోజనములను, కావించెన్=చేయించెను.

గీ॥ విరహితలిమిఁద దండెత్తు ♦ మరునివీర

కావాల భంగి మొలసె బి ♦ కవృజంబు;

లమరె గోరకములు కింశు ♦ కములఁ గాన

సస్థలీశ్రీల కెంపుల ♦ నత్తులనఁగ॥

67

పిక్రవ్రజంబు=కోయిలలసముదాయము, విరహితలిమిఁదన్=వియోగమురబొందిన శ్రీపురుషుల సముదాయముమీఁదను, దండెత్తు .. భంగిన్, దండెత్తు=యుద్ధమునకు వెడలెడు, మరుని=మనకథనియొక్క, వీర కావాల భంగిన్=పరాక్రమశాలులకుంబిరుదులైన కొమ్మబూగల రీతిచెతను, మొలసెన్=భవించెను కింశుకములన్=మోడగులయందన్, కోరకములు=మొగ్గలు, కాన.. ..లనఁగన్, కానసస్థలీ=అడవులయందలి యకృత్రిమ భూములనెడు, శ్రీల=అగువారియొక్క, కెంపులనఁగ=పద్మరాగములఁగూర్చిన ముక్కుపోగులో యనునట్లు, అమరెన్=ఒప్పెను ఉత్పేక్షలంకారము.

సీ॥ తరులలోఁ దీవపం ♦ దిరులలో విరులమం

జరులలో మకరంద ♦ ఝరులు గ్రోలి

గముల బాగమరి పూ ♦ గములపైఁ దగి పరా

గములఁ బైకొని సురా ♦ గముల మించి

చెలువొందు గుఱ్ఱమా ♦ వలయందుఁ దలిరుఁగో

వులయందు ననలతా ♦ వలఁ బెనంగి

దిటములై శ్రితపుష్ప ♦ పుటములై కలితని

ఘటములై నవనసీ ♦ తటుల నదిమి

తమిని మగపెంటిపిల్లతం ♦ డములఁ గలసి
గలశిరంబులఁ బూఁదేనె ♦ గప్పికొనఁగఁ
గొనగఱులువిప్పి యపుడు ఝు ♦ మృనుచుఁ బొదలఁ
బొదల రొదలిడి కొదమతు ♦ మ్మెదలు మెదలు॥ 68

కొదమతుమ్మెదలు = లేతతుమ్మెదలు, తరులలోన్ = చెట్టులలోను, తీవపంది
రులలోన్ = తీవలతో నల్లకొనిన పందిరులందును, (ఉండు) విరులమంజరులలోను
కరందఝులు = పూలగుత్తులలోపలనున్న తేనెనెడులను, క్రోలి = త్రావి, గముల =
గుంపులచేతను, బాగమరి = చక్కబడి, (గుంపులుగూడియనియ్యదు.) పూగముల
మై = పువ్వులగుంపులమీదను, తగి = ప్రకాశించి, పరాగముల = పుష్పాదులను, పై
కొని = మీదం జల్లికొని, సురాగములన్ = మంచయనురాగములతో, మించి = అతిశ
యించి, చెలువు = అందమును, ఒందు గుజ్జామావులయంద = పొందెడులేతచూతము
లందును, తలిరుంగోవుల = చిగిరించినగోరింటలయందును, నలతావుల = పూలుగ
లచోట్లను, పెనంగి = కలసికొని, దిటములై = ధైర్యముకలవియై, శ్రేష్ఠపుటములై =
ఆశ్రయింపబడిన పూలగుత్తులు కలవియై, కలితనిష్కుటములై = (తమచే) వ్యాపింపఁ
బడినయింటిపెనుకనున్న తోటలుగలిగియై, (ని) గృహరామస్తునిష్కుటః. ఆ. నత
వనీతటుల = నూతనమైన తోటలను, అదిమి = కప్పి, (అందప్రాలయనియర్థము)
తమి = వేడుకతో, మగపెంటిపిల్లతండుముల = మగవానియొక్కయు, అడుబా
నియొక్కయు, బిల్లలయొక్కయు సముదాయములను, కలసి, గలశిరంబుల = మెడ
లయందును శిరసులందును, పూఁదేనె = మరందము, కప్పికొనఁగ, కొనగఱులు = తొ
క్కులచివరలను, విప్పి, ఝున్మనుచున్, పొదల = తీవగుంపులయంద, పొదల =
అధికమగునట్లు, అపుడు = ఆవసంతకాలమందు, రొదలిడి = ధ్వనిచేసి, మెదలు = సంత
సరించును

మ॥ కలితాశోక లతాంతదీపరుచి రం ♦ గ త్కుంజగేహంబులోఁ
గలకంతీతతి రాగవీక్షణము సోఁ ♦ కం దార్పణా దక్షిణా
నిలుఁ డల్లలనఁ దాపు లంటుకొనుచో ♦ నీరంధ్రమాన్వీరస
చ్ఛలఘుర్వోద్గమలై వడంకి రలవా ♦ సంతీలతాబాలికల్॥ 69

కలిత..... గేహంబులో, కలిత = పాప్రమైన, అశోకలతాంత = అశోకపుం

బువ్వలనెడు, దీప=దీపములయొక్క, రుచి=కాంతిచేతను, రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, తుంజహేంబులోక=పాదరు టిల్ల నెడు గృహమధ్యమందుక, కలకంఠితతి=ఆడుకోయిలలను శ్రీలసముదాయము, రాగవీక్షణము=ఎఱ్ఱనిమాపుల నెడుప్రేమతోఁగూడించుపు, సోకక=తగులఁగాక, తార్పఁగాక=కూర్పఁగాన్, దక్షిణానిలఁడు=దక్షిణనాయకుఁడైన దక్కినపుగాలి, (వెక్కుభార్యలందు వైషమ్యములేకండ నిపుణముగఁ బ్రవర్తించువాఁడు దక్షిణనాయకుఁడు) అల్లలక=మిగులమాంద్యముతోన్, తావులు=పరిమళములను కళాస్థానములను, అంటుకొనునోక=తాకునపుడు అల వాసంతీలతా బాలికల్=ప్రసిద్ధిసెందిన గురువిందతీతఁగలను ముగుదలు, నీరంధ్ర.....లై, నిరంధ్ర=సుదులేని, మార్ద్యరస=పూఁదేనెయొక్క, చ్చల=మిషచేతను, ఘోషద్వయలై=చెనుటయొక్కపుట్టుకఁగలవారై, వడంకిరి=కంపించిరి.

ముగుదలను మొదట నాయకులతోఁ గొంద టింకులుగూర్చుటయు నాకాలము నవారికిఁ జెమ్మటమొదలగు సాత్వికభావములు వుట్టుటయు సహజము. ఈపద్యమున మీఁదటిలోక సిద్ధవ్యవహారముననుసరించి ముగ్ధాత్వముమొదలగునవి వాసంతీలతమొదల గువానియందుఁ గవి యారోపించెను, గాన రూపకాలంకారము, మఱియు మకరిందమున దానిరూపముగఁపియిందు స్వేదత్యమారోపించుటచే నపహ్న వాలంకారము. వ సంతకాలమున గోకిల లెఱ్ఱనిమాపులఁగలిగి విలసిల్లుచుండెననియు మందమారుతము పూలపాదలయందు సంచరించుచుండెననియు నశోకములు దీపమలంబోలిన యెఱ్ఱనిపూలుగలిగియుండెననియు గురువిందతీతలనుండి యెడతెగని మరందధారలుగురియుచుండెననియు భావము ఇందు శృంగారససూకారులగు స్వేదము (చెమ్మట) వేపగువు (కంపము) ననుసాత్విక భావములు రెండు చెప్పబడియు

మ॥ వనరంగంబులపైఁ దమాలవృత్తి నే ♦ పద్యంబులొప్పం బిక
స్వనగీతంబులతో మరున్నటుండు లా ♦ స్వప్రాశీనేర్పం జివు
ళ్లను కేల్లిప్పుచు వల్లిపాత్రములగుం ♦ పాడక వసంతపభ్రం
డనుకంపామతి మెచ్చియిచ్చెఁ గుసుమ ♦ ప్రించన్మణీభూషణక॥

వనరంగంబులపైక=వనములను నాట్యస్థలములయందుక, (ఎల్లవామ రంజిల్ల చోటుగావున నాట్యస్థానము రంగంబునాఁబడు) తమాల . . .బులు, తమాలవృత్తి=చీకటిమౌఁగులయూపరిణమనెడు, (వృత్తి=ఆవరణము, కంచె,) నేపద్యంబులు=తెరచాటునోటులు, రంగమునకు వెనుకటిదిక్కున వస్త్రాద్యలంకారములు ధరించుటకు

వేషగాఁగఁడేర్పఱుచుకొన్న స్థానము నేపథ్యము. ఒప్పుకొ=ప్రకాశింపఁగాక, పికస్వన
గీతంబులతోకొ=కోకిలస్వనములనెడు గానములతోకొ, మరు న్నటుఁడు=మందహా
యమున నభినయకాస్త్రముపదేశించువాఁడు, లాస్యప్రాధికొ=స్వత్యమునందలి సామ
ర్థ్యమును, (అంగికాద్యభినయములచే రామాదుల యవస్థ ననుకరించుట నాట్యము. ఇ
ది లాస్యము తాండవము ననిద్వివిధము మృదువైనది లాస్యము, నుద్ధతమైనది తాండవ
మును) నేర్పకొ=శిక్షింపఁగాక, వల్లి పాత్రముల గుంపు=తీవలను వర్తకుల సము
దాయము, చిత్రశ్లనుకేర్తిప్రచుకొ=చిగురాకులను హస్తముల నాడించుచు, ఆడకొ=
అభినయింపఁగాక, వసంతప్రభుండు=వసంతుండనుమహారాజు, మెచ్చి=సంతసించి
అనుకంపామతికొ=దయగలబుద్ధితోకొ, టసుము పొంచుస్మణీ భూవలకొ=పువ్వులనె
డు విలసిల్లుచున్న మణులతోఁగూడిన నగలను, ఇచ్చెకొ=ఒసఁగెను యాడకాలం
కారము

నీ॥ ఆనవంబుల నాని ♦ యలరుచుఁ బద్మినీ
జాలంబు మధుపాళి ♦ కేళిననయ
విటపానువృత్తులై ♦ వెలయుచు ఘనతరుల్
పరలతాతనుయోగ ♦ పటిమ నొసరఁ
దతపల్లవాళితో ♦ డుత నుమనోరాజి
కడనుండుకొమ్మలఁ ♦ గలిసియుండఁ
గడువనప్రియఁజ్ఞి ♦ కామదాతుల నూని
గణికాప్తిఁ బత్యభం ♦ గము లొనర్చు
నకల కుజనులఁ బెంచి ను ♦ జాతి నొంచి
మహి రజోవ్యాప్తిగను గంధ ♦ వహు వహించి
యతితపస్సుర్ని హరియించి ♦ యతిశయించి
చైత్రుఁ డాత్మప్రభావవై ♦ చిత్రుఁ డెలిపె॥

71

పద్మినీజాలంబు = తామరల సముదాయము, ఆనవంబులకొ=ప్రకాశింపఁగాక, అని=ధరించి, మధుపాళికేళికొ=తుమ్మెదలతోఁడిగీడను, ఎనయకొ=పొందఁగాక, వ
సంతకాలమున దామరల మిగులఁ దేనెస్రవించుచుఁ దుమ్మెదలతోఁ గూడి విలసిల్లు

చుండెననిభావము. పద్మినీజాలంబు = పద్మినీజాలిశ్రీలయొక్క సముదాయము, అస
 వంబులక = మద్యవిశేషములను (పచ్చిచెఱవరసముతోఁ జేయుసారాయిని) అని =
 తాగి, మధుపాళికేలిక = కల్లుద్రావివువారి సముదాయముతోడి కీర్తన, ఎనయక =
 ఊండఁగాక, అదిరెండవయర్థము. (ని) పద్మినీకరిణీశ్రీశ్రీనరహరిసలిసవ. నా.
 నా. వసంతకాలము మిగుల మనమోహిష్టపకమగుటచే నుత్తమశ్రీలుసయితము మద్యము
 ద్రావి తాగివినవారితో విహరించుచుండిరనిభావము ఘనతరుణ = గొప్పచెట్లు, విట
 పానువృత్తులై = కొమ్మలయనుసరణగలవియై, వెలయుచుకొ = ప్రకాశించుచు, పరలతా
 తనుయోగపటిమకొ, పర = శ్రేష్ఠమైన, లతా = తీవెలయొక్క, అతనుయోగ = అధిక
 మైనకూడుకొనుటయొక్క, పటిమకొ = సామర్థ్యముతోకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాక,
 వసంతకాలమునందుఁ జెట్లు మిక్కిలికొమ్మలు గలవియై దగ్గఱనున్న లతలతో బాగుగ
 నల్లికొని ప్రకాశించుచున్నవని భావము ఘనతరుణ = మిగులగొప్పవారు (వివేకులని
 యర్థము.) విటపానువృత్తులై, విటప = విటులంబాలించువారియొక్క, (గొప్పవిటుల
 యొక్కయనియర్థము) అనువృత్తులై = అనుసరించుటగలవారై, పర... ..పటిమకొ,
 పర = ఇతరులయొక్క, లతాతను = శ్రీలయొక్క, (పరవనితలయొక్కయనియర్థము)
 యోగపటిమన్ = కలయికయందలి నేర్పుచెకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాక, అదిరెండ
 వయర్థము. వివేకులుసయితము కాలవిశేషమున వివేకముంబోగొట్టుకొని పెరయింతుల
 గోరుచున్నారని యాశయము. సుమనోరాజి = కుసుమసముదయము, తతపల్లవాళితోడు
 తన్, తత = విస్తరించుచున్న, పల్లవ = చిగుళ్లయొక్క, ఆళితోడుతకొ = సమానముతో,
 కడన్ = చివరను, ఉండుకొమ్మలకొ, కలసియుండకొ = వ్యాపింపఁగాన్, కాలమహిమ
 చే గుసుమములు చెట్లయందుఁ జివరవఱకు నుత్పన్నమాయెననిభావము సుమనోరా
 జి = విద్వాంసులసమాజము, (ని) సుమనాఃపుష్పమాలతోఃశ్రీయాంజేవేబుధేచనా
 నా.నా. తత = (అంతటను) వ్యాపించెడు, పల్లవాళితోడుతకొ = విటకాండ్రతోన్,
 (ని) అభిపల్లవః అశ్రీప్రవాళేనాషిగ్ధే నా నా. (కూడి) కడమండుకొమ్మలకొ =
 వెలుపలనున్నయింతులను, (రజస్వలవనియర్థము) చైత్రుని యసాధారణ మహిమ
 చే విద్వాంసులు సయితము రజస్వలాసంగమును నిచ్చగించుచున్నారనిభావము. వసప్రి
 యపక్తి = కొయిలలవరుస, కడుకొ = మిక్కిలి, కామదాసతకొ = మనమృదుని సేవను,
 ఊని = అవలంబించి, గణికాప్తికొ = అడవి మొల్లలమీఁద్రవ్రాలుటచే, పుత్రభంగములు =
 ఆకులరాలుపును, ఒనర్పకొ = కావింపఁగాక, మనమృదుని బట్టులైన కొయిలలడవి మొల్ల
 ల మీఁదగెక్కి యాకులరాలుచున్నవనిభావము వసప్రియపక్తి = అడవియందుప్రే
 మింగలవారు, (వానప్రస్థులనియర్థము.) ప్రపంచముఖమునం బాసవదలి తీర్థసేవఁ జే

యుచుఁ బుణ్యాగ్రణ్యములం దపమునేయువారు వాసప్రస్థులు కామ దాసతత్త్వమునన్
 ఘనిదాస్యమును, ఊని = అవలంబించి, కామరికి లోఁబడి యనియర్థము. గణికాప్రికా =
 వేశ్యలయొక్క సంబంధముచేతను, పత్రభంగములు = మకరాకారమైన కన్నూరిమొడల
 గువానిపూతలను, కడుక = మిక్కిలి, ఒనగ్పక = చెయఁగాన్, అని రెండవయర్థము.
 వసంతునివలన విరాగులుసయితము వేశ్యాసంబంధము నభిలషించుచున్నారని భావము.
 చైత్రుఁడు = వసంతుఁడు, సకలసుజనులకే = ఎల్లవృక్షములను (కు = భూమియందు,
 జని = ఉత్పత్తిగలది, కుజని = వృక్షము. బహువచనము కుజులు) ఎల్లమట్టులననియర్థాం
 తరము, పెంచి = వృద్ధినిొందించి, సుజాతికే = జాజిరి, మెంచి = బాధించి, వానికివికా
 సము లేపండఁజేసి యనియర్థము అని వర్ణాకాలమున వికసించుననియు వసంతకాలము
 నఁ బుష్పింపవనియుఁ బ్రసిద్ధి మంచినంశమున జన్మించినవారిని బాధించి యని య
 ర్థాంతరము. మహికా = భూమియందు, రజోవ్యాప్తి = పూచుముట్టినోఁగూడికను, కను
 గంధవహక = పొందువాయువును, వహించి = ధరించి, మహికా, రజోవ్యాప్తిన్ = ర
 జోగూఢముతోడి సంబంధమును కనుగంధవహక = పొందెడుగర్వముగలవారిని (జా
 త్యేకవచనము) (ని) గంధోగంధకసంబంధామోదలేశస్మయేషున. నా. నా. వహిం
 చి = పోగుచేసి, అతి తపస్సుర్నిక = మిక్కిలిగ శిశిరముతువుయొక్కప్రకాశమును,
 హరియించి = పోఁగొట్టి, (రెండవయర్థమున యకారాదిగాఁ బదమువిభజింపవలెను)
 యతితపస్సుర్నిక = సన్యాసులయొక్కతపస్సుచేయవలెననుతలఁపును, హరియించి =
 పోఁగొట్టి (తనమహిమచే సన్యాసులకుసయితము చిత్తస్వాస్థ్యములేపండఁజేసి యనిభా
 వము.) అతిశయించి = విజృంభించి, ఆత్మప్రభావవైచిత్రిక = తనప్రభావముయొక్క
 చమత్కారమును, (ని) ప్రతాపశ్చప్రభావశ్చయత్రేదః కోశదండయోః. అ. తెలి
 పెక = ప్రకటించెను శ్లేషాలంకారము

సీ॥ మునుమాపు నులివిచ్చు ♦ బొందుమల్లెలు సోగ

క్రొమ్మడి నెఱతావి ♦ గుమ్మరింప

నునుఁజిగురారువా ♦ న్నుల విరివలపుల

నెనఁగు నేలకిపాద ♦ రిండ్లఁ జొచ్చి

మధుర శీధురసాత్త ♦ మదమాంద్యమునఁ బునః

పునరుపగూహనం ♦ బుల మిటారి

వలిచన్నఁగవ లురం ♦ బుల నాట ననఁటుల

కపురంపుఁబాడి తేఁచు ♦ కమ్మదెమ్మ
రలు నితాఁతోపరతి పరి ♦ శ్రీమ సముత్థ
కమ్ర గల్లతల స్వేద ♦ కణిక లార్పఁ
బతులయెడఁ గూర్కుసతులు రే ♦ పకడఁ దెలిసి
రలఘుశుకపికనిఘ్నట ♦ కలకలముల॥

72

మునుమాపు = మూర్త్యాస్తమయకాలమునకు, నులివిచ్చుబొండునుల్లెలు, నులి = కొంచెము, విచ్చు = వికసించెడు, బొండునుల్లెలు = ఒక తెగమల్లెపూవులు, సోగక్రొమ్ముడికొ = దీర్ఘమగునూతనముగ దిద్దిన సిగనుండి, నెఱతావి = అధికమైనపరిమళమును, క్రుమ్మరింపన్ = పెదచల్లఁగాక, నునుఁజిగురాకు పొన్నులకొ = మృదువులగు లేతయాకులమంచముతోడను, విరిపఱపులన్ = పూలనెజ్జలతోడను, ఎసఁగునేలకి పొదరిండ్లన్ = పృథ్వికొంచెదులేలకి తీవయిండ్లయందుకొ, చొచ్చి = ప్రవేశించి, (దీనికిఁగర్తృపదముసతులు) మధుర.....మాంద్యమునకొ, మధుర = కమ్మని, శీఘ్రరస = మధ్యముచేతను, (మధ్యపానముచేతననియర్థము) ఆత్మ = ప్రాప్తమైన, మద = సుత్తునలని, మాంద్యమునకొ = అలస్యమునో, పునఃపునరుపకూహనంబులకొ = మఱు మఱులఁగావించెడుకొగిల్లచేతను, మిఠూరివలిచన్నుఁగలు = ఎత్తుగల చల్లని కువములబంటులు, ఉరంబులకొ = (భర్తల) కమ్మస్థలములందుకొ, నాటకొ = గ్రుచ్చుకొనఁగాకొ, అనఁటులకపురంపుఁబాడి = కర్పూరమునుగలిగించునట్టియనఁటిమొక్కలధూరిని, (కర్పూరపురజముననియర్థము) తేఁచు కమ్మదెమ్మెరలు = ఎగురఁ గొట్టెడునువాసనగల లేతవాయువులు, నితాంతకణికలు, నితాంత = ఎడతెగని, ఉపరతి = పురుషాయితమువలని, పరిశ్రీమ = ఆయాసమువలన, సముత్థ = పుట్టిన, కమ్ర = మనోహరమైన, గల్లతల = చెక్కిల్లఁచుందలి, స్వేదకణికలు = చెమ్మటబిందువులను, ఆర్పకొ = ఎండింపఁగాన్, పతులయెడకొ = వాయుకుల హృదయమందు, గూర్కుసతులు = నిద్రించుశ్రీలు, అలఘు.....కలములకొ, అలఘు = అధికమైన, శుక = చిలుకలయు, పిక = కొయిలలయు, నిఘ్నట = ఇండ్లవెనుకనున్నవోటలయందలి, కలకలములన్ = ధ్వనులచేతను, రేపకడకొ = ప్రాంతకాలమునను, తెలిసిరి = మేల్కొనిరి ఇందు సంభోగశృంగారమువర్ణింపఁబడె. నాయికలుస్వీయలుంజొగ్గలును.

ప॥ ఇట్లు సకలజగదామోదకరామోదవిలాసభాసురంబులగు వసంతవాసరంబులు జరుగుచుండ నొక్కదినంబున సంబుజాక్షుండునుం బాం

చాలీసహితంబుగాఁ బాండుకుమారులునుం బరివారంబుతోఁ జే
రోలగంబున్న సమయంబునం కేకయరాజప్రేషితుండగు పురోహి
తుం డరుదెంచి సముచితసత్కారంబు వడసి యతండు నేటికాటవ
దినంబున భద్రదాస్వయంవరమహోత్సవంబు గాఁగలదు. తజ్జనకుం
డగు ధృష్టకేతుప్రభుండు భవదాగమనంబునకై నన్నుఁ బుత్తెంచెన
ని కృష్ణయుధిష్ఠిరులకు విన్నవించి సువర్ణవర్ణచిహ్నంబగు శుభరేఖ
యొసంగిన సంతసించి యవ్యుప్రసక్తభీష్మార్థంబులిచ్చి నీడొల్పి యు
ధిష్ఠిరాదులకన్నముచ్చుగ వెచ్చుండు కేకయపురంబునకుం జవను
ద్యుక్తుండయ్యె సంతి॥

73

ఇట్లు = ఈప్రకారము, సకలభాసుంబులు, సకలజగత్ = ఎల్లలోకము
లను, లోకముననుండువారికెల్లసమర్థము ఆమోదకర = నాన్దంబులిగించెను, ఆ
మోద = పరిమళముయొక్క (ని) సౌఖ్యధ్వనీవామోదా నా నా విలాసం = ఉ
ల్లాసముచేతను, భాసురంబులు = ప్రకాశించుచు, అగు, వసంతవాసరంబులు = వసంత
కాలపుదినములు, జమిదుండక = పోవుచుండఁగాక, ఒక్కదినంబుకక, అంబుజా
క్షుండునున్ = కృష్ణుండును, (తమిక్కుకంటి) పాంచాలీ సహితంబుగాక = దొరపది
తోఁగూడునట్లుగా, పాండుకుమారులుక = పాండవులును, పరివారంబుతోక = సేవ
క సముదాయముతోక, శేరోలగంబు = సభయందు (ఇటసప్తమ్యర్థమునంబిధను)
ఉన్న సమయంబుక, ఉన్న కాలంబున్, కేకయరాజప్రేషితుండు = కేకయదేశపు
రాజుచేఎంపఁబడినవాడు, అగు, పురోహితుండు, అరుదెంచి = వచ్చి, సముచితస
త్కారంబు = తగిన గౌరవమును వడసి = పొంది, అతండు = ఆబ్రాహ్మణుండు, నేటి
కాటవదినంబుకక, భద్రదాస్వయంవర మహోత్సవంబు = భద్ర యనుకన్నయొక్క స్వ
యంవరమును పండుగ, కాఁగలదు. తజ్జనకుండు = ఆమెతండ్రి (కేకయరాజు) అగు
ధృష్టకేతుప్రభుండు, భవదాగమనంబునకై = మీరాకకై, మిమ్ముంబిల్చుటక నియర్థము.
నన్నుక, పుత్తెంచెక = పంపెను, అంకిష్టయుధిష్ఠిరులకున్, విన్నవించి = మనవిచెసి,
సువర్ణవర్ణచిహ్నంబు = ఎంగారపుటకొరములగులుగులుగలది, అగు, శుభరేఖక =
వివాహముందెలుపుకమృదు, ఒసంగిక = ఈయఁగాక, సంతసించి = హర్షము మొంది
అవ్యుప్రసక్తక = ఆబ్రాహ్మణునకుక, అభీష్మార్థంబులు = కోరినసామ్యము, ఇచ్చి, నీ
డొల్పి = పంపించి, యుధిష్ఠిరాదులకన్న = భర్తరాజు మొదలగువారికంటెను,

మున్ను గణ = మొదటను, వెన్నుండు = కృష్ణుండు, కేకయ పురంబునకుక, చనక = పోవుటకు, ఉద్యత్తుండు = ప్రయత్నించినవాడను, అయ్యెక, అంతక,

గీ॥ కుంతివలన ననుజ్ఞఁ గై ♦ కొని యుధిష్ఠి

రానిలజనరముఖులు ర ♦ భాధిరూఢు

లై రహిం దను ననుపరా ♦ నచట వారి

నమ్మతి వహించి వీడ్కొని ♦ చనియె శౌరి॥ 74

శౌరి = కృష్ణుండు, కుంతివలనక, అనుజ్ఞ = సెలవును, కైకొని = పుచ్చుకొని, యుధిష్ఠి.....ముఖులు = భక్తురాజు, భీముడు, నర్మసుండు మొదలగువారు, రధాపి రూఢులై = బండ్లకై నవారలై, రహిం = ఆనందముతోక, తమక, అనుపరాక = పం పుటవవచ్చుచుండగాక, అచటక = ఆస్థలమునందక, వారిసమ్మతిన్ = వారియిట్టము ను, వహించి = పొంది, వీడ్కొని = వెళ్లివచ్చెదననిచెప్పి, చనియెక = వెళ్లెను

క॥ ఈగతి నప్పరి వెలువడి

యాగోవిందుండు కలిప ♦ యాధ్వగతిఁ జనం

గాఁ గేకయపురిచెంతం

బాగు కృతకాద్రిపార్వ్య ♦ బాగమున రహిం॥ 75

అగోవిందుడు, ఈగతిక = ఈప్రకారముచెతను, అప్పరిక = ఆపట్టణమునుండి వెలువడి = బయలుదేరి, కలిపయాధ్వగతిక = కొన్ని ప్రయాణములు నడచుటచెతక, చ నంగాక = పోగాక, (కొంతమారము వెళ్లగా నని యర్థము) కేకయపురిచెంతక = కేకయపుర సమీపమందక, బాగు = చక్కనిది, అగు, కృతకాద్రిపార్వ్యభాగము నక, కృతకాద్రి = కల్పితమైనపర్వతముయొక్క, పార్వ్యభాగంబునక = పక్కస్థల మునందక, సమీపముననియర్థము ముందుపద్యముతో నన్వయము

మహారాజులు రాలుమన్న మొదలగువారితో నెత్తైనపర్వతాకారము కల్పించి దానం బూలచెట్లు నాటించి చిల్లగాలికై యందుసంచరించుచుండు రని ప్రబంధముల వర్ణింతురు. దీనినే కృతకాద్రి యందురు

నీ॥ ఏలాలతాజాల ♦ శోలాకలిత కీర

బాలా న్ముటాలాప ♦ లాలితంబు

మందారమాకంద ♦ బృందామితమరింద

సందోహనందితే ♦ దిందిరింబు

భిల్లికుచోల్లిథ ♦ మల్లీలసద్గుచ్ఛ

వల్లీమతల్లీప్ర ♦ వేల్లితంబు

పారావతనటన్ద ♦ యారాతతకిశోర

వారామితారహ్ ♦ ద్గీరణంబు

మానితానూనపిక కాక ♦ లీనినాద

లీనకాననదేవతా ♦ గానజాయ

మాననూనప్రియాఘప్ర ♦ తానిసీన

వీనరుచి యైనయొక్కోన ♦ గాన నయ్యె॥

76

ఏలాలతా.....లాలితంబు, ఏలాలతా = ఏలకీతీఁగ లనెడు, దోలా = ఉయ్యె
లలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, (ఉయ్యెలలయం దున్న యని యర్థము.) కీరబాలా =
చిలుక పిల్లలయొక్క, అస్ఫుటాలాప = స్ఫుటముకానిపలుకలచేత, (ముద్దుపలుకలచేత న
ని యర్థము.) లాలితంబు = సుందర మైనదియు, మంచార.....దిందిరింబు, మందా
ర = మంచారములయొక్కయు, మాకంద = తియ్యమామిడులయొక్కయు, బృంద = స
ముహమునందలి, అమిత = పరిమాణము లేని, మగంద = పూఁదే నెయొక్క, సందోహ =
సముదాయ ముచేతను, (ప్రవాహముచేత నని యర్థము) నందిత = సంతోష కెట్టఁబడి
న, ఇందిందిరింబు = తుమ్మెదలు కలదియు, (ని) ఇందిందిర శృంఛరీశో రోలంబో
బంధర శృ సః ఆ భిల్లి . ..వేల్లితంబు, భిల్లి = చెంచెతలయొక్క, కుచ = స్తనము
లచేతను, ఉల్లిథ = అనుభవించఁబడిన, మల్లీలసద్గుచ్ఛ = మల్లెపూలయొక్కప్రకాశించెడు
గుత్తులు గల, వల్లీమతల్లీ = ప్రశస్త మైనతీవలచేతను, వేల్లితంబు = అల్లుకొనఁబడినదియు
ను, పారావత ద్గీరణంబు, పారావత = పాపురములయొక్కయు, నటత్ = నా
ట్యముచేయుచున్న, మయూర = నెమిళ్లయొక్కయు, ఆతత = అధికమైన, కిశోర = శి
శువులయొక్క, వార = సముదాయముయొక్క, అమిత = హెచ్చైన, ఆరవ = ధన్యయొ
క్క, ఉద్గీరణంబు = ప్రసారము గలదియును, మానితానూన ..నవీనరుచి, మాని
త = పూజింపఁబడిన, అనూన = తక్కువకాని, పిక = కోయిలలయొక్క, కాకలీనినా
ద = మధురధ్వనియందు, లీన = అంగీకరింపఁబడిన, (ఏకీభవించిన యని యర్థము.) కానన

జేతా = వసాధి దేవతలయొక్క, గాన = సంగీతరూప మైనదోహదముచేతను, బాయ
మాన = పుట్టుచున్న, నూన = పువ్వులగల, ప్రియాకు = మోరటిచెట్లయొక్క, ప్రతాని
సీ = కొమ్మలయందుండునాపలయొక్క, నవీనరుచి = కొత్తకాంతి గలదియు, విస,
ఒకకోన = ఒకయరణ్యము, కాన సయ్యోక్ = కాన్పించెను తరులతాదుల కకామమునఁ
బుష్పాదులఁ బుట్టించుక్రియ దోహదము అది యశోకమునకు శ్రీపాదతాడనమును వ
కుశమునకు మద్యగందూషణమును, కురువకమునకు నాలింగనమును, మోరటికి గానము
ను దిలకమునకు పీఠము మొదలగునది

వ॥ అట్లు పాడచూపిన నవ్వనప్రాంతంబు రమాకాంతుండు డాయం జ
న నచ్చెంతల ననంతవాసంతికాక్రాంత నకులతర్వంతర నిరంతరదం
తుర లతాంత నిష్కాంత ఘుమఘుమాయనూన సుగంధ బంధు
ర గంధవాహకిశోరి విహారంబులును, హారమాక్తికవ్యాతంబులచే
న్ననఁ జెన్నలకుకొన్నిగ్గుమొగ్గుల నెలకొన్న పొన్నగున్నలమిన్నల
ముక్తొన్న నలనన్న పుష్పాదులయొప్పునఁ గుప్పతెప్పలై యనఁటుల
నుప్పతిల్లుకప్పురంపుదుమారంబుల మఱుగుపడునీరంబులును, నీరం
ధ్రతమ తమాలద్రుమసముదయ తమోవిమోచనసమర్థ ద్యుమళి
కిరణాయమానంబు లగునశోకానోకహ కుసుమగుచ్ఛంబులవలన
నచ్చంబులై జలజలక జలుకు పలపలచి యలరుబలుఁదేనెసోపలకు
వాసకోయిలలచెలువునఁ గలయమెలఁగునలికులంబుల కలర్పుంకా
రంబుల కనుసారంబు లగుసమీరపూరిత వేఱరంధ్ర నిర్గతనిస్వనం
బులునుం గలిగి వివిధ తరు లతా జాలంబున కాలవాలంబును మ
ధుర ఫల సముదయంబున కుదయంబును శుక పిక ప్రముఖ సకల
శకుంతవారంబున కాధారంబును శృంగారలతాభవనంబులకుఁ గు
లభవనంబును నసమ కుసుమ ప్రకరంబున కాకరంబును కెంపుసాం
వుల నింపారుచిప్రరుజ్జింపంపుఁబట్టులకు విడిమట్టును గంబురాపచ్చి
కస్తురిపట్టు, పుసుంగులతావులకుఁ దావును, జలువనెలరాలచెలుపు

లకు నెలవును మావిమోకలరీవికి దీవియుఁ దలిరాకుఁజేటకు మూ
టయు నయి నీటలరుముగుదపగిది నవవయోవిలాసంబునం దనరి
ఋతున్నతరీతి నాతతహరిద్రాంకంబులం బానరి జాలెంతపోలిక
లాలితప్రసవసంపదం బాసఁగి యింద్రజాలంబుచందంబున విచ్చు
మొగ్గల నెసఁగి శుభవస్తు ప్రభవ విభవాభిరామం బగునయ్యారా
మం బారామపట్టభిషేకసమయంబునుంబోలెఁ బ్రశోభిత భూమిజా
శేష శాఖామృగ కాండం బై కాండంబునుం బోలె నూత్నపత్ర
నుందరం బై దరంబునుంబోలె బహుళార్జున ప్రభామహిమం బై
హిమంబునుంబోలె ససహ్యమాన ఖగరాజధామం బై, రాజధా
మంబునుంబోలె సంభరితసారంగం బై సారంగంబునుంబోలె సధిగ
తమహీభృత్సన్నిధానం బై నిధానంబునుంబోలెఁ గనత్కనకరత్న
ప్రత్యగ్జిజ్ఞం బై యగ్జిజ్ఞ సముదాయంబునుంబోలె గాయత్రీ
జపాసక్తాలోకం బై లోకంబునుంబోలె వర్ధమాన పాణిచయానం
దకం బై నందకంబునుంబోలె మాధవాలంకృతం బై మన్మథావే
ష్టితం బయ్యును నీలకంఠసమన్వితం బై దేవవల్లభవిరాజమానం బ
య్యును బహులలాశోదించితం బై వితతకీచక సంవృతంబయ్యును
సంతతానిలడింభకసంచారం బై పూతనారమ్యం బయ్యును కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును విజృంభిత
మహావీర ద్రుపదం బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం
బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం బగుచు నుమధురసా
లాన్వితం బై నుమధురసాలాన్వితం బగుచు వానప్రస్థనివాసం బై
వానప్రస్థనివాసం బగుచుం బాలుచునవ్వనంబున॥

అట్లు పాడచూపినన్ = అప్రకారము కనపడఁగాఁ, అవ్యవప్రాంతంబున్ = ఆ
యడివిసమీపమున, రమాకాంతుఁడు = కృష్ణుఁడు (లక్ష్మీపతి) దాయన్ = సమీపిం

చఃగాఁ, అచ్చైంతలక=ఆచేయవలందుకొ, అనంత.....విహారంబులును, అనంత =
 అంతము లేని, వాసంతికా = అడవిమల్లతీగలచేత, ఆక్రాంత = చుట్టుకొనంబడిన, వ
 కులతర్వంతర = పొగడచెట్లనడుమ నున్న, నిరంతర = ఎడమలేని, దంతుర = నిమ్నా
 న్నత మైన, లతాంత = పూలనుండి, నిమ్నాంత = బయలు వెడలిన, ఘుమఘుమాయమా
 న = గమగమలాడు చున్న, సుగంధ = పరిమళము చేతను, బంసుర = మహాహార మైన,
 గంధవాహాకిశోర = శేతవాయువులయొక్క, విహారంబులును = సంచారములును, హా
 ర.....చెన్ననక, హార = దండయందలి, మాక్తిక = ముత్తైయంబులయొక్క, వా
 రంబుల = సముదాయముయొక్క, చెన్ననక = అందమునంటియందముచేతను, చెన్న
 లయ.....ఓప్పనక, చెన్నలయ = ప్రకాశించెడు, కొన్నిగ్గు = మాతనమైనమెఱుంగు
 లు గల, మొగ్గల నెలకొన్న = కోరకములమనివాస మగు, పొన్నగున్నల = శేతపొన్న
 చెట్లయొక్క, మిన్నలము = ఆకాశమున వ్యాపించెడు, క్రొన్ననలక్రొత్తపువ్వులయొక్క
 పుష్పాదులయొప్పునన్ = పరాగములచక్కందనముచేత, కుప్పతెప్పలై = మిక్కిలి రా
 నులై, అనఁటులన్ = కప్పరపుంజెట్టనుండి, ఉప్పతిట్లకప్పరంపుదుమారంబులక =
 పుట్టెడుకప్పరపుధూళిచేతనును, మెఱుంగుపడునీరంబులును = కప్పపడుపొదలును,
 (పొదలు గన్నడ కుండునంతటియధికముగ గురియుపొన్న పూలపరాగముం గప్పరపు
 ధూళియు నీవనమున గలవని భావము) నీచంద్రకిరణాయమానంబులు, నీరంధ్రా
 తము = మిక్కిలి దట్ట మగు, తమాలద్రుమ = చీకటిప్రాఁకులయొక్క, సముదయ = స
 మూహమనెడు, తమః = అంధకారముయొక్క, విమోచన = నివారించుటకుక, సమర్థ =
 తగిన, ద్యుమణి = నూరుద్రునియొక్క, కిరణాయమానంబులు = కాంతులునలె నాచరించు
 చున్నవి, అగునశోకావలనక, అగు, అశోకాశూకహ = అశోకవృక్షములయొ
 క్క, కుసుమగుచ్ఛంబులవలనన్ = పూగుత్తులనుండి, అచ్చంబులై = చిరమైయులై, జల
 జలక = జలజల యనుధ్వనితో, (ఇది ప్రవాహముపోవునప్పుడు గుంధర్వని ననుకరించుకబ్బ
 ము.) చిలుకు.....సోనలకున్, చిలుకు = ప్రవహించెడు, పలవలని = (స్రవించునప్పు
 డయ్యెడుచప్పుడు ననుకరించుకబ్బము) పలపలఁ గారెడు, అలరుబలుఁదేనెసోనలకుక =
 పూవులసంబంధ మొనపెద్దతేనెధారలను, వానకొయిలల చెలువునన్ = చాతకములయంద
 ముచేన్, (చాతకములువలె నని యర్థము) కలముక = అంతటను, మెలంగు.....
 బులకున్, మెలంగు = సంచరించెడు, అలిమలంబుల = తుమ్మెదలగుంపుయొక్క, కల =
 శ్రావ్యమైన, ఝంకారంబులకుక = ధ్వనులకు, (ఇది కర్కారమున పక్షి) ధ్వనుల నని
 యర్థము. అను సారంబులు = అనుసరించు నవి, అగు.....నిస్వనంబులునన్, అగు, స
 మీర = గాలిచేత, పూరిత = నింపఁబడిన, వేణు = వెదుళ్లయొక్క, రంధ్ర = చిల్లులను

డి, నిర్గత = బయలుపడదిన, నిష్వసంబలునక్ = ధ్వనులును, కలిగి = (ఇచటం గలుగు థాతువు సకరికము) పొంది, వర్షము గురియినపుడు బెగ్గురులువలె బూజేసెటసిం దిరుగుతు మ్మెదలు ధ్వనించు చుండగా గాలిచే బూజు మైనబొంగువెదుళ్లు చేయుధ్వని తు మ్మెదలరుంకారము ననుసరించి చేయు గాఢమువలె నుండే నని భావము. వివిధత రులతాజాలంబులవత్ = వెళ్ళు తెఱఁగులచెట్టుముక్కయుఁ దీ వెలయుక్కయు గుంపు లవత్, ఆలవాంబును = కామము, సత్త్విస్థా మని యగ్ధము మధురపలనముదయంబు నవత్ = తియ్యనిపండ్లసముదాయమునవత్, ఉదయంబును = పుట్టువోటును, కుక . . . వాగంబునవత్, పుక = చిలుకలు, క = కోయిలలు, ప్రయుజు = మొదలైన, సకల = అన్ని యగు, శకుంత = మధురయొక్క, కాంబునవత్ = సముహమునవత్, ఆధారంబును = ఉనికిపట్టు, శృంగంబునవత్ = అంద మైనబొదరుటిండ్ల వత్, కులధనంబును = వలెక్రిమముగ నుండుచున్నవత్, చిరకాలమునుండి యున్న హామని యగ్ధము. అసముంబునవత్, అను = బాటిలే, సుముప్రకరంబున వత్ = పూలగుమికత్, ఆంబునవత్ = నియును, శంభు పట్టులవత్, కంభుసాంపులవత్ = పద్మరాగములనుండి బుచ్చె, ఇంసారు = కంఠము గలిగించెడు, చివురుజొంపంపులవత్ = చిగురుటాగులచుట్టికి ములవత్, విడిచుట్టు = కాపురమును, గంబు రాపచ్చిక మ్మరిపట్టు, గంబురా = కర్పూరమునను, పచ్చిక మ్మరి = పచ్చిక మ్మరిగిరి, పట్టు = వాసస్థాము, ప్రసంగులతావులవత్ = సవాదులయొక్క పరిమళములవత్, తావును = విడిదియొక్క, చలువనెఱ గాలచెలుపులవత్ = పల్లనిచంద్రకాంతపురాలనక్కందనములవత్, నెలపున = వాసస్థానమును, మహావన మనుషాసాగ్ధము మానిమాకలరీ వికిత్ = మామిడి మొక్కలవైభవమునకున్, దీనియొక్క = పుట్టునట్టివోటును, తలిరాకుఁ జేటవత్ = చివుళ్ళకాంతికిత్, మాటయున్ = ముడియయును, అయి, నీటలరుముగుదపగిడిక్, నీటు = శృంగారముచేతను (తృప్తియార్థమునఁ బ్రథమ) అలరుముగుదపగిడిక్ = ప్రకాశించుముగ్ధాంగవరీచితేతను, ముగ్ధవలె నని యగ్ధము పనియునాఁతొండ్లప్రాయము గలది ముగ్ధ యనందడు నవరయోవిలాసంబున = శేషవ్యముయొక్కసాంపుతోక్, తనరి = ఒప్పి, యని ముగ్ధాంగనాపగము అప్రావ్యము లగుపులుఁగులసౌందర్యముతో నని వనపర మైనయగ్ధము (ని) ఖగ బాల్యాదికోవ్యయః అ ఋశుస్సానరీతిన్ = రజస్వల యై స్సానముచేసినదానితెఱఁగుచేత, ఆతతానాగ్రాంకంబులవత్ = మిగులవ్యాపించినపసపుగుఱుతులచేత, హానరి = ప్రకాశించి, (పసపుచెట్టిని నాచిరణములచేతఁ బ్రకాశించి యని వనపర మైనయగ్ధము) (ని) అంకో నాటించిచ్చేదే సంఖ్యాయాం యాధి భూషణే సుగాపే రూపకే స్థానే మతా వృత్సంఘిచ్చేయో నా.నా బా

లెంతపోలిక = ప్రసవించిన శ్రీ సామ్యము చేతను, లాలితప్రసవసంకటికీ = ముద్దుచే
 యఁబడిన శిశువుకలిమిచేతను, పాసఁగి = ఒప్పించుట, లాలిత = మువ్వచూరే మైత, ప్రసవ
 సంపదన్ = పుత్రులయొక్కయేని ఫలములయొక్కయేని కలిమిచేతను, పాసఁగి యని వ
 నపరము. ఇంద్రజాలంబుచందంబునన్ = గారడముయొక్కరీతిచెతను, మాయచే గ
 ల్పింపఁబడినవస్తువువలె నని యర్థము విచ్చు మొగ్గలకొ = ఎచ్చటనున్న వచ్చటనే కా
 ప్పించుకుండుటతో, ఎఁగి = ప్రకాశించి, వికసించు చున్న పూ మొగ్గలతో, నని వనప
 ర మైనయర్థము శుభ.....వాభిరామంబు, శుభ = మేలైన, వస్తు = పుష్పములు, ఫ
 లములు మొదలైనవానికి, ప్రధన = కారణ మగు, విభవ = సంపదచేతను, అభిరామం
 బు = మనోహర మైనది, అగు, అయ్యారామంబు = ఆయద్యావము, ఆరామపట్టాభిషే
 క సమయంబునం బోలెకొ = రామునిపట్టాభిషేకకాలమువలె, ప్రశోభిత.....కాండం
 బై, ప్రశోభిత = అలంకరింపఁబడిన, భూమిజా = నీరయ, అశేష = సమస్త మైన, కా
 ఖామృగ = వానరములయొక్క, కాండం బై = సమదాయమును గలది యై, (ఇది ప
 ట్టాభిషేక సమయమునకు విశేషము.) వనమునకు విశేషము మైనపుడు, ప్రశోభిత = ప్రకా
 శించు, భూమిజ = వృక్షములయొక్క, అశేష = సమస్త మైన, కాఖా = కొమ్మలయొ
 క్కయు, మృగ = జంతువులయొక్కయు, కాండం బై = సమదాయము గలది యై,
 కాండంబునం బోలెకొ = బాణమువలె, (ని) కాండో శ్రీ దండ బాణార్ద్రవగ్ధావస
 ర వారిను అ. నూత్న పత్రసుందరింబై = క్రొత్తపత్రములచే సుందరమై, (బాణములు
 వేగముగఁ బోవుటకై వానికి గ్రద్ద మొదలైనవానియొకలు గట్టుట ప్రసిద్ధము.) క్రొ
 త్తయాపలచే సుందర మై యని వనపరము దరంబునం బోలెకొ = శంఖమువలె, బ
 హుశార్ద్రవప్రభామహిమంబై, బహుళ = అధిక మైన, అర్జునప్రభా = తెల్లనికాంతిచేత
 ను, మహిమం బై = గొప్పతనము కలదియై, (ని) వశక్షో ధవశోర్ధ్వః. అ బహుళ =
 అధికమైన, అర్జున = మద్దిచెట్లయొక్క, మహిమంబై = గొప్పతనము గలదియై యని వన
 పర మైనయర్థము. హిమంబునంబోలెకొ = మంచువలెన, ఆసహ్య... ధామంబై,
 అసహ్యమాన = సహింపఁబడని, ఖగరాజ = సూర్యునియొక్క, ధామంబై = తేజస్సు గ
 లది, (ఖగరాజ, ఖ = ఆకాశమున, గ = పోవునట్టిని, ఖగములు = గ్రహనక్షత్రాదులు.
 వానికి, రాజు = ప్రభువు, గాములతేడు = సూర్యుడు) అసహ్య = సహింపరాని, మా
 న = సంఖ్యగల, ఎక్కువసంఖ్య గల యని యర్థము. ఖగరాజ = (చిలకలు కోయిల
 లు మొదలైన) పక్షి శ్రేష్ఠములకు, ధామంబై = వాసస్థానమై యని వనపరము. (సం
 ఖ్య లేరుకుపికాదులు గలది వనమును, సూర్యకాంతిని సహింపలేనిది మంచు నని యర్థ
 ద్వయముననుభావము ఇందు శబ్దమాత్రమున సామ్యము రెంటికిం గలదు. ముందును

తపోఽను శ్లోకం గలవోలుల నిట్లులే తెలియవలెను) రాజధానుంబునుంబోలెకా నామ
 శృహమునలే, సంభరితసారంగం బై, సంభరిత=పోషింపఁబడిన, సారంగంబై=గరి
 ములు గలది యై, పోషింపఁబడినతం మొదలు గలది యై యని వనపరము. (ని) సార
 రంగ శ్వాతక భృంగే వరంగేచ మరంగజే. ని సారంగంబునుంబోలెకా=వినుకొన
 లె, అధికత.....బై, అధికత=ప్రాప్తమైన, భూభృత్ = రాజులయొక్క, సన్నిధా
 నంబై=సమీపప్రదేశము గలది యై, ప్రాప్తమైనపర్యతసామీప్యము గలది యై యని త
 నపర మైనయర్థము. (ని) భూపాదీభూభృతా. నా. నా. నిధానంబునుంబోలెకా =
 సామ్యప్రాంతలనలెన్, కనక్క.....జన్మంబై, కనక్ = ప్రకాశించు చున్న, కన
 క = సువర్ణములయు, రత్న = మణులయు, పృథ్వీగ్ర = నూతన మైన, జన్మంబై = పుట్టు
 పు కలదియై, కనక్ = పృథ్వికాశించుచున్న, కనకరత్న = శ్రేష్ఠ మైనపరిపెంగవూలయొ
 క్క, ప్రత్యగ్రజన్మం బై = నూతన మైనయత్నత్వి కలది యై యని వనపర మైనయర్థ
 ము, (ని) కనకం కాంచనే నాథు దుత్తూరే నాగకేసరే చంపకే. నా. నా. ఆగ్రజ
 న్యసముదాయంబునుంబోలెన్ = బ్రాహ్మణసముదాయమునలే, గాయత్రీ.....లోకం
 బై, గాయత్రీ = గాయత్రి యను పేరు గలమంత్రముయొక్క, జప = ఆవృత్తిచేత, ఆనక్త =
 పొగిప్త మైన, ఆలోకం బై = తేజము గలది యై, (ఒక్కదాని నే మణుల మణుల సృ
 రించుట యావృత్తి.) గాయత్రీ = చండ్రచెట్లమందును, జపా = మంకెనమొలకలయం
 దును, సక్త = తగులుకొన్న, ఆలోకం బై = కాంతి గలది యై యని వనపరము. (ని)
 గాయత్రీ బాలతనయః ఖదిరో దంతధావన యనియును, ఉడుపువ్వుం జపా యనియు
 నమరుడు. లోకంబునుంబోలెన్, వర్ధమానప్రాణిబై, వర్ధమాన = పెరుగుచున్న,
 ప్రాణిచయ = జంతుసముదాయమునకు, ఆనందకంబై = సంతోషమును గలిగించునది
 యై, వనపర మైనయర్థము నిదియే నందకంబునుంబోలెకా = విష్ణుభద్రమునలే, మాధవా
 లంకృతంబై = కృష్ణున కలంకారమై, వసంతకాలముచే నలంకరింపఁబడినదియై యని వన
 పర మైనయర్థము. (ని) శంఖో లక్ష్మీపతేః పాంచజన్య శ్చక్రం సుదర్శనః కామో
 దకీ గదా ఖడ్గో నందకః కాస్తుభో మణిః ఆ (రామపట్టాభిషేకమునుంబోలె ననున
 ది మొదల లింతదనుక శ్లేషప్రతిభాత్థాపితోపమాలంకారము.) మన్మథావేష్ఠితం బయ్యో
 ను = మరునిచే బ్రేవేళింపఁబడిన దయ్యోను, నీలకంఠసమన్వితం బై = శివునితోఁ గూడి
 నదియై, వెలగలచే నింపఁబడినదియును సేమిశ్లేతోఁ గూడినదియు నని యర్థాంతరము.
 మున్నింపునిపొగిర్థంచెఁ బార్వతీపరమేశ్వరులకు సుఖంబునము సేయ యత్నించి మ
 రుఁడతనినేతాగ్నిచే దగ్ధుఁడయ్యె నని పరిశిద్ధము. పరస్పరవిరుద్ధులగుచి రిద్ద ఖో
 క్కచో నున్నారని చెప్పబడిన విరోధము పొగిష్ఠింపఁగా దాని నర్థాంతరమునఁ బరి

హరించుటచే నిట విరోధాభాసాలంకారము మందును మొదటియర్థమునఁ బ్రాప్తిం
చినవిరోధమును రెండవయర్థమునఁ బరిహరించిన నిదియే యలంకారమగును. ఈయారా
మము పెక్కు లగువెలగచెట్లును, నెవిల్లనం గలది యని ఫలితము. ఈయర్థమునందు 'స
య్యును' అనునది సముచ్చయముగా గ్రహింపవలెను. దేవవల్లభవిరాజమానం బయ్యు
ను=ఇంద్రునిచే విలసిల్లు చున్నది యయ్యును, బహుపలాశోదంచితంబై, బహు=పె
క్కుండగు, పలాశ=రక్కసులచేత, ఉదంచితంబు=అతిశయించినది, వి, ఇందున్నది
ను రక్కసులును బరస్పరతత్తులు గాన వీ రిద్దఱు నొక్కచో నున్న రనునీయర్థము
న విరోధము రాఁగా, దేవ .య్యుక, దేవవల్లభ=పున్నాగవృక్షములచే, విరాజ
మానం బయ్యును=విలసిల్లు చున్నదియును, బహు.....బై, బహు=పెక్కులగు, ప
లాశ=మోముగులచే, ఉదంచితంబై=విజృంభించినది యై యనునర్థముచేఁ బరిహారము
(2) పున్నాగే పురుష ముంగః కేసరో దేవవల్లభ యనియును, పలాశేకింతుకః పర్ణ.
యనియు నమరుఁడు. వితత..... బయ్యును, వితత=విశేషముగ వ్యాపించిన, కీచ
క=సింహబలాదులచే, సంవృతం బయ్యును=ఆవరింపబడిన దయ్యును, సంతత...సం
చారంబై, సంతత=ఎడతెగని, అలరడింభక=(వాయుపుత్త్రుఁ డగు) భీమునియొక్క
సంచారంబై=సంచారము కలది యై, భీమునిచేఁ గలికు లాక కారణమున మృతులైరి
గాన నీయర్థమున విరోధము సంభవించఁగా, విస్తార మైనవెదురుటడవులచే నావరింపఁ
బడినదియు నెడతెగనిమందములయు గలదియు ననురెండవయర్థమునఁ బరిహారము.
పూనానమ్యంబయ్యును=పూతన యనురక్కసిచే మహాహరమైన దయ్యును, కృష్ణ
సాప్రకాశమానం బై=కృష్ణునిబలముచేఁ బ్రకాశించునది యై, పూతన యనురక్కసి
కృష్ణునిచిన్న తనమున నతనిఁ జంపఁ గలమనిచేఁ జేతనయై బాలంతరాలై వచ్చి వినుము
తోఁ గూడినచా లిచ్చుచు శ్రీకృష్ణునిచే మృత ముచ్చు నని భాగవతము పూతన యి
దివఱకే మృతయయ్యెఁ గాన విరోధము పూనానమ్యం బయ్యును=కరక చెట్లచేత
మహాహర మయ్యును, కృష్ణసాప్రకాశమానం బై=కృష్ణులచేఁ బ్రకాశించునది యైయు
ని పరిహారము. (3) పూతనామృతా హోక్తీ హేమవతీ యనియును, కృష్ణసార రు
రు న్యంతు గంధ శంబరి రొహిణి యనియు నమరుఁడు పుంధాతమస్థరితం బయ్యు
ను=దోహిణిచామ్యుచేఁ బ్రకాశింపఁబడిన దయ్యును, విజృంభి . బై, విజృంభి
త=విజృంభించిన, మహావిర=గొప్పపరాక్రమశాలి యగు, ద్రుపదం బై=ద్రుపదరాజు
యని యు, ము నొక కార్యార్థము దోహిణియందు సహాధ్యాయు యగుద్రుపదు నాశ్రయం
పం బోయి యతనిచేతం బరిహాసితుం డై తనశిష్యుఁ డగునర్జునునిచే తనని బద్ధుఁ డెప్పిం
చి తనపాదములఁ బడవేయించుకొని సిమ్మట ననుగ్రహించి విడిచి నని భారతియు ఇ

ట్లు దోగ్గణాచార్యునిఁగిమృనిచే నోడింపఁబడినవాఁ డాయన యున్నచో విజృంభించె ననుటచే విరోధము రా, మంభజాతస్ఫురితం బయ్యును = అగస్త్యవృక్షములయొక్క (అగినెచెట్లయొక్క) ప్రకాశము కలదియును, విజృంభిత.....తై, విజృంభిత = అతి శయించిన, మహత్ = పెద్దవి యగు, నీగదుగ్రి = ఎఱ్ఱమద్దిచెట్లను, పదంబై = స్థానంబైయ ని పరిహారము (ని) నదిసర్వో నీరతగు రింద్రద్రుః కమభోర్లుః ఆ లలితో తై, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = మొగ్గలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్య = స్వచ్ఛ మైన, మహిళా = పేంకకాపుఁదీవలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, వి, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = నేడుకలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్యమ హిళా = దేవతాశ్రీలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, అగుచుక, (ని) శ్యామాకు మహిళాహ్వయా యనియును, వనితా మహిళా తథా యనియు నమరుఁడు సుమధురసాలాన్వితంబై, సు = మిక్కిలి, మధు = మకరందముగల, రసాలాన్వితంబై = మామ్రలతోఁ గూడినదియై, సుమధురసాలాన్వితంబగుచు, సుమధుర = పువ్వులను ధరించిన, సాలాన్వితంబు = చెట్లు కలది, అగుచుక, మకరందము గలమామ్రలును, పూలు గలయితరవృక్షములు గలదియు నని యర్థము వానప్రస్థనివాసం బై = ఇప్పచెట్ల కునికి పట్టై, వానప్రస్థనివాసం బగుచుక = తపము చేయు సుకయాశ్రమమువారి కునికిపట్టై పాలుచునవ్వసంబునన్ = ప్రకాశించెడు నావమునందుక, ముందరపద్యమునందలిక్రియతో నన్వయము.

క॥ లలనావాక్కులనాకల

కలనానాశుకపికాళి ♦ కిరణ సరవసం

కులనాతిదూరహిణ

కలనాదం బపుడు వారి కొ ♦ కటికి విన నయ్యెన్॥ 78

లలనా..... నాదంబు, లలనా = శ్రీమయి, నాక = నాటకమున, కలనా = పాప్రిచేత మైన, కలకల = గొప్పధ్వనిగొడవి, ననా = ముగ్ధములగు, శుక = చిలుకలయు, పికాళి = కోయిలలయు, కిరణ = సామ్రాములయు, రవ = ధ్వనితో, సంకుల = కలసినదియు నగు, నాతిగూ = మిగుల దూరమందుఁ గాగి, విణాకలనాదంబు = వీణయొక్కయస్సుట మైనమధురధ్వని, ఒకటి, అపుడు = ఆకాలమున, హరికిన్ = కృష్ణునకుక, విన నయ్యెన్ = విన వచ్చెను,

క॥ వీనులకుఁ దనదుమురళీ

గానముకన్నను వినోద ॥ కర మై యమృతం

బానిసక్రియ నానిసదం

బానందము గుమ్మరింప ॥ హరి యిటు పలికెన్॥ 79

అనిసదంబు = అధ్వని, వీనులకుఁ = చెవులకు, తనదుమురళీ గానముకన్నన్ = తన సంబంధ మైనపిల్లగ్రోవివలని గానముకంటెక, వినోదకరమై = వేడుకం జేయునది యై అమృతంబు, అనిసక్రియక = అమృతంబును ద్రావినట్లు, అనందము = సంతసమును, ప్ర మృతింపక = ప్రపటింపకగాక, హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈక్రిందిప్రకారము, పలికెక;
ఉ॥ ఈననకోసలోన నిపు ॥ జేసలినాననలో విపంచికా

గానము లోకమోహనము ॥ గా నొసరించుచు నున్న వార ల

చ్చానలయున్నచో పురసి ॥ చయ్యన వచ్చెద నుండుఁ డందు శ్రీ

బాని రథంబు డిగ్గి కడు ॥ సంభ్రమ మొప్ప రహస్యవైఖరి॥ 80

ఈననకోసలోక = ఈపూలు గలకోసయందున్, ఏసలినాననలో = ఏశ్రీలో,
(నలిన = పద్మముంబోలిన, అనన = ముఖ మెవతెవఁ గలదో యది, నలినానన = తాను రఘవ్వం బోలినమోము గలది) ఇప్పుడు = ఈకాలమునక, విపంచికాగానముక = వీణాగానమును, లోకమోహనము = జనులకుం బారవశ్యము, కాక = కలుగునట్లు, ఒస రించుచు నున్నవారు = పాడు చున్నవారు, అచ్చానలయున్నచోప్పు = అశ్రీ లున్న బాదన, అరసి = తెలిసికొని, నయ్యనన్ = నేగముగాన్, వచ్చెదక, ఉండుఁడు = (మీ రిచటనే) వసింపుఁడు అంచుక = ఇట్లాజ్ఞ యిచ్చుచున్, శ్రీబాని = కృష్ణుఁడు, (ఎ వ్వనికీ లక్ష్మీభార్యయో యతఁడు) రథంబున్ = అరదమునుండి, డిగ్గి = డిగ్గి, సంభ్రమ ము = అదరము, ఒప్పన్, రహస్యవైఖరిక = రహస్య మైనపద్ధతితో, ముందుపద్యము తో నన్వయము.

ఉ॥ పూవులతావులం జెలఁగు ॥ పొన్నలగున్నలఁ దిన్న నైనబ

ల్కావులమోవులం గలసి ॥ మల్లిక లల్లినగొప్పకప్రభు

దీవులతావులం జలువ ॥ దెమ్మెర గొమ్మెల వీవ నమ్మద

శ్రీవలమానమానసము ॥ చే నరిగెన్ వనవీధిలోనికి॥

పూవులకావులకా = పుష్పములనుగంధములచెతన, చెలఁగుపొన్నలగున్నలకా =
ప్రకాశించెడుపొన్న మొక్కలతోను, తిన్న నైనబల్కావులకా, తిన్నన = చక్కదన
మును, విస = పొందిన, (ఇట్టి నగుభాతువు సకర్మకము.) బల్కావులకా = పెద్దమామి
డిచెట్లతోడను, మోవులకా = మోచిచెట్లతోడను, కలసి = కూడిగాని, మల్లికల = మల్లి
తీగలు, అల్లిస.....కావులకా, అల్లిస = అల్లకొన్న, గొప్ప = పెద్దవి యగు, కప్రపుం
దీవులకావులకా = కప్పరపుందిన్నెలు గలస్థలమునుండి, చలువలెమొర = చల్లనివాయు
వు, క్రిమ్యులకా = ముఱుముఱుక, వీరకా = విసరుచుండఁగా, వనవీధిలోనికిన్ = వనవ
క్రీమధ్యమునకుకా, సమ్మద.....చేకా, సమ్మదక్రి = సంతోషాతిశయముచే, వల
మాన = భ్రమించుచున్న, మానసముచేకా = మనస్సుచేకా, అరిగన్ = పోయిన. (దీ
నికి పెనుకటిపద్యమునందలికీర్తించిన కర్త.)

నీ! పువుఁబొదల్ సొర మేనఁ ♦ బొదలుపుప్పొడిరంగు

పసపునలుంగుకొరిం ♦ బస నెనంగ

నడచుచో మకుటల ♦ గ్నం బైనసంఘి

నన పైఁడిబాసికం ♦ బునెఱిఁ దనర

ముంజేతమకరంద ♦ మున నంటునునుఁదీఁగె

నవ్యమంగళకంక ♦ ణముగ నొనరఁ

బక్ష్మమై రాలుపు ♦ ప్పచ్చకాకేసరం

బులు హరిద్రాక్షతం ♦ బులుగ నమరఁ

గుదురుపైద నంటుకిసలయ ♦ కుట్టలముల

వరుస నవరత్నజూరభా ♦ స్వరతఁ బూన

నపుడు భద్రాప్తి కరుగునీ ♦ తాంబరుండు

కొత్త పెండ్లికుమారుని ♦ కొమరుఁ దెలిపె॥

82

పువుఁబొదల్ = పూవులయొక్కపొదలను, (పూవులు గలతీగయిండ్ల సనియర్థ
ము.) చొరకా = ప్రవేశింపఁగాకా, (దీనికిం బీతాంబరుండు కర్త) మేనకా = శరీర
మునందుకా, పొదలుపుప్పొడిరంగు = కలిగిడుపరాగకాంతి, పసపునలుంగుకొరింబసకా =
పసపునలుంగుయొక్కకొత్తకాంతివంటికాంతిచెతన, (కాంతివలె నని యర్థము) ఎ
సంగకా = ప్రకాశింపఁగాన్, కృష్ణఁ డాశ్రీ లున్నస్థలమును పెదకుచుఁ బోవునపుడు

దారి నున్న పొదలయందలి పూలలోని పరాగమా యన దేహము నంటి పెండ్లిపూయనకు
వివాహములోఁ గావించు పనులను గుఱవలె నుండఁగా నని తాత్పర్యము క్రొత్త + ప
స = క్రొంబస. (క్రొత్త శబ్దమున కావ్యక్షేపమునకుఁ గాన్పించుట) ను గాగమంబును
గొన్నియెడల మీఁద వాల్చును వ్యవస్థించు నకు, ననుచు నుండును, క్రొంబ +
పసిడి' యని పాఠ్యముగాఁ గ్రొంబ + పసిడి' యని పాఠ్యముగాఁ గ్రొంబ + పసిడి' యని పాఠ్యముగాఁ
అదేశసదశమునను ముందున్న ప్రతిమనను బింపి సంక్షేపమును విభాష నగున ననుచు త్రి
ములచే నీరూపము సిద్ధించెను. ఎమానంబు గావున వ్యవస్థించును ప్రాప్త్యముగొందిరి గా
వున నటగున్నయు వ్యవస్థితభాషచే సంక్షేపంబు నిదురితంబునకుఁ గలంగ వని బా
వ్యా. సం.) నడచుచోక = నడచునపుడు, ముటులగుంబా = కరీటము నంటుచొన్న
ది, విసంపదగినన = అయిన సంపదగినపుప్పు, పైఁడిబొసెంబు నెత్తిక = బరిగాలు బాసిక
మునందముచేక, (పెండ్లిపూయనకుం బెండ్లిపూయనకుం వివాహకాలమున నొనటఁ
గట్టెడు నాధరణిశేషము) తినరక = ప్రకారం గాక, ముంజేతక = ముంజేతంబున
దుక, మకరందమునక = పూ దేనెచేతిను, అంటునుచుండిరి = తగిలియున్న నన్న తీవ,
నవ్యమంగళకంకణముగన్, నవ్య = నూతనమై, (ఇది కంకణమునను విశేషము) మం
గళ = పెండ్లిసంబంధమై, కంకణముగన్ = కడయముగ, ఒనరక = ప్రకారంపఁ
గాక, (కృష్ణుడు పోవునపుడు ముండేలియందుఁ బూదేనెతోఁ గూడి యంటికొ
న్న నన్న తీరిక పెండ్లిపూవుడు గట్టిన కంకణమువలె భాసింపఁగా నని యార్థము పకవ
మై = ముదిరినవియై, రాలు ప్రవృత్తిగాకే సరంబులు = సడియెడుపువ్వులగుంపులలోనిదార
ములు, (కింజల్కములు) హరిద్రాక్షుంబులుగన్ = పచ్చపురోఁ గూడినయత్తులుగన్
అమరక = ఒప్పుగాక, మదురుబెదక = మృదునివత్తుమునక, అంటు .. వరుస,
అంటు = తగిలియున్న, కిసలయ = చిగుళ్లయ, కుట్టల = మొగ్గలయ, వరుస = పంక్తి
నవరత్న హరిభాస్వరతక = తొమ్మిదివిధము లగునతనములతోఁ గూర్చినదండయొక్క
ప్రకాశమును, పూసన్ = ధరింపఁగాన్, అపుడు = చకాలమున, భద్రాప్తికై = శుభ
ముఁ బొందుటకు (భద్ర యనుకన్యను సంపాదించుటకు ననియు నర్థము.) అరుగుపీ
తాంబరండు = పోవుకృష్ణుడు, (పీతాంబరండు = పచ్చనిపట్టునఁ ద్రుముకలవాఁడు)
కొత్త పెండ్లిపూయనికొమరుక = కొత్త పెండ్లికొమరునియందమును, తెలిపెక = ప్ర
కటించెను. మీఁదటిబిరుదులచే గృష్ణుడు పెండ్లికొమరుఁడువలె నుండె నని భావ
ము ఇందుఁ బుష్పాడిరంగు పసపునలుంగుక్రొంబస తెనంగ గుమొదలైనచోట్ల న
వ్యధర్మము లవ్యస్థలమున సంభవింపమిచె సదృశధర్మము లని యర్థము ప్రాప్తియఁ
గాన నిదర్శనాలంకారము.

చో॥ గళితంబై ధరఁ బడ్డరోహణపుశ్మం ♦ గంబో యవం బైడిగ
చ్చులనిద్దాజిగితోడ దివ్యమణిరో ♦ చుల్ దిక్కులం బర్వ ను
జ్వలమై యొప్పెడురత్నమందిరముప ♦ జ్జం ద్రాక్షపందిళ్లలో
నెలరాతిన్ని యమీద నెచ్చెలులలో ♦ నిండురుచె ల్వాప్పఁగాఁ.

గళితంబై = జాతినదియై, ధరణ్ = భూమియందున్, పడ్డరోహణపుశ్మంగంబో
యనన్ = పడినరోహణపర్వతశిఖరమో యనునట్లు, (విరిగి క్రిందఁ బడినరోహణపర్వ
తశిఖరమువలె నని యర్థము.) పైడి జిగితోడన్, పైడి = బంగారముయొక్క
గచ్చుల = పూతయొక్క, నిద్దా = నునుపుగల, జిగితోడన్ = కాంతితోడను, దివ్య
మణిరోచుల్ = స్వచ్ఛ మైన (అంద మైన) మాణిక్యపుఁ గాంతులు, దిక్కులన్ =
దిశలందున్, పర్వఁగాన్ = వ్యాపింపఁగాన్, ఉజ్వలమై = మిగులఁ బ్రకాశించునదియై
ఒప్పెడురత్న మందిరముపజ్జన్ = బాగుగ నుండెడురత్నములతోఁ గట్టఁబడిన యాదీ
సమీపమునన్, ద్రాక్షపందిళ్లలోన్ = దాకతీఁగలతో నట్లుకొన్న పందిళ్లనడుమనను,
నెలరాతిన్ని యమీదన్ = చంద్రకాంతపురాలయరంగుమీదను, నెచ్చెలులలోన్ =
చెలికత్తియలమధ్యముందున్, నిండురుచెల్వ = పూర్ణ మైనచక్కఁదనము, ఒప్పఁ
గాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ముండుపద్యముతో నన్వయము

సీ॥ బలుకెంపురుచిపెంపు ♦ పగడంపుజిగిసాంపు

సగు కెంపుటధరంపు ♦ సాగనుదాని

ననచిల్కుదొరిముల్కు ♦ లనఁ గొల్కులను జిల్కు

నును బెక్కికినుండళ్ళు ♦ లొనరుదాని

నలకాలఘనజాల ♦ వారిసీలముల నేలఁ

గలనీలకిచలీలఁ ♦ గలుగుదాని

లలింబురవుగుబ్బ ♦ లులయు బృడఁచి గుబ్బ

తిలునిబ్బరవుగుబ్బ ♦ లలరుదాని

మించుచేలు పూని విణవా ♦ యించుదాని

దాని కది గాని సరి తేని ♦ మేనిదాని

దానినడకలదానిఁ గ ♦ దానిబొమ్మ

వోనియొకమానిని రమా భావి గనియె

84

రమాభావి = కృష్ణుడు, బలుకెంపురుచి పెంపు = పెద్దదియగుకెంపుయొక్కకాం
త్యతిశయమును, పగడంపుజిగిసాంపు = పగడములకాలియొక్కచక్కదనమునును, న
గు.....దాని, నగు = పరిహసించెడు, కెంపుటధరంపు = ఎత్తుపెదవియొక్క, సాగ
నుదానిక = సాగను కలదానిని, నవచిల్లు.....లనక, నవచిల్లుదొర = మన్మథు
నియొక్క (నన = తుష్టునును, చిల్లు = బాణముగల, దొర = ప్రభువు.) ముల్కు
లనక = బాణములువలెక, కొల్కులక = కంటికుదలయందుక, చిల్లునునుబెక్కుక
నుదక్కులు, చిల్లు = వ్యాపించెడు, నును = చక్కని, బెక్కు = చరించెడు, కను
దక్కులు = కన్నులకాంతులచేతక, (తృతీయాధ్యమునబ్రథమ) ఒనరుదానిక = ప్ర
కాశించుదానిని, అలకాల.....లక, అల = ప్రసిద్ధమైన, కాలఘనకాల = వర్షకాల
పుమేఘములసమదాయమును, హరినీలములక = ఇంద్రనీలపురాలను, ఏలగల.....రీ
లక, ఏలగల = రక్షింపకత్తి గల, నీలకచలీలక = నల్లనిబెడ్డుకలసాగనును, కలుగు
దానిక, మేఘము లనునీలపురాలనుంబోలినశోభములు గలదాని నని యర్థము. లలిక =
చక్కగా, అబ్బరపుగుబ్బలులయబ్బు, అబ్బరపు = చింతయైన, గుబ్బలు = పర్వత
ములయొక్క, ఉబ్బు = గర్వమును (అతిశయమును) అడచి = నివారించి, గుబ్బలిలు
నిబ్బరపుగుబ్బలు, గుబ్బలిలు = అతిశయించెడు, నిబ్బరపు = నిండైన, గుబ్బలు = సుచము
లచేత, అలరుదానిక = ప్రకాశించుదానిని, మించుచెలుపు = అధిక మైనయందమును,
ఉని = ధరించి, పీఠక, వాయించుదానిక, దానిక = ఆమెశరీరమునపు, అదిగాని =
ఆమెశరీరమేకాని, సరి లేనిమేదిదానిక = సాటి లేనిదేహము గలదాని, (అనన్య
యాలంకారము.) దానినడకలదానిక, దాని = ఏనుగుయొక్క, నడకలదానిక = నడ
కలవంటినడకలు గలదానిని, (నిదర్శనాలంకారము.) (దానము = ఏనుగుమదము.
అది కలది దాని) (ని) మదోదానం అ. కదావిభ్రామ్యబోనియొకమానినిని = బంగా
రభ్రామ్య బోలినయొక స్త్రీని ఉపమాలంకారము. కనియెక = చూచెను

క॥ అలఁ డటు కని తలశంపా

లతయో ధృతజీవకనక భ లతయో వనదే

వతయో యని యరు దందుచు

లతికావృతిచాటున నై భ లగి మదిలోనక॥

85

అతఁడు = ఆకృష్ణుడు, అటు = ఆప్రకారము, కని = (ఆహరికను) చూచి,

తదేకంపాలకయో = విశాలమైన మొలకలు, ద్విత.....లకయో = భరింపరాని
 చైతన్యము గలబంగారుతీరయో, వనదేవతయో = వనాభిమానిదేవతయో, అని = అని
 కొని, అరుదు = ఆశ్చర్యమును, అందుచుకా = పొందుచుకా, లలితావృత్తిచాటునకా,
 తీవలవెలుగుచాటున, (చెని కేని తోట కేని చుట్టుచేయువావరణము వృత్తి, వెలుగు
 ననబడు) మెలగి = ఉండి, మదిలోనకా = మనసునందుకా. ఇది 118 వ పద్యములో
 ని 'ఎన్ని' యనుననుమాపకక్రియతో నవ్యయించును. సందేహాలంకారము.

సీ॥ ఈపద్మపాశికే జే ♦ రెదఁ గూర్చుజాలిన
 పురుషోత్తమునిదె ను ♦ భోగగరిమ
 ఈయూర్య నెమ్మైన ♦ నెనసినరాజశే
 ఖరునిదె నూవె బా ♦ సురవిభూతి
 ఈహంసయానతో ♦ నెనగుప్పిజాధినా
 యకునిదె నూ చి ♦ నుకృతమహిమ
 ఈనవపద్మినితో ♦ ననుక్తి నొం
 దినయిచునిదె నూవె ♦ ఘనతపంబు
 కనివినియెలుంగ మిమ్ముజ్జ ♦ గముల నున్న
 నరగరుడసిద్ధసాధ్యకి ♦ స్మరనురాహి
 రాజకన్యకలందు నీ ♦ రాజవదన
 కెవ యగుమితారి నిదియె మా ♦ రునికటారి॥

86

ఈపద్మపాశికే = ఈయింటిని, (తామరపూవులం బోలి-చెరులు గలదాని వని
 యర్థము) లక్ష్మి వని యర్థాంతము (పద్మము వాస్తవమునందుఁ గల దని యపు డ
 యర్థము) పేరెదకా = విశాలమైన-వక్షమునందుకా, కూర్చుకా = ఆరింగనము చేసికొనుట
 కు, భరించుట కని యర్థాంతము. చాలినపురుషోత్తమునిదే = తగినపురుష శ్రేష్ఠునిదె,
 తగినవిష్ణునిదే యని యర్థాంతము. సుభోగగరిమ = సుఖానందము ఈమెం గాఁగి
 లించినవాఁడే పురుష శ్రేష్ఠుఁ డనియును, నీమె మరమునదాల్చినవాఁడే శ్రీమహావిష్ణు
 వనియును గ్రమముగ భావము ఈయూర్యకా = ఈపడుచును, పారవ్రతి వని యర్థాంత
 రము నెమ్మైనకా = శరీరమునందుకా, ఎనసినరాజశేఖరునిదే = పొందినరాజశిఖా
 మాముడే (రాజశ్రేష్ఠునిదే) శివునిదే యని యర్థాంతము. (రాజ = చంద్రునికు,

శేఖర = శిరోభూషణ మెవనికో యలిండు, రాజశేఖరుండు = శివుండు) చూవ = చూడుము భాసురవిభూతి = ప్రకాశించు చున్న భాగ్యము విశ్వర్య మని శివపరము. ఈ కాంతర గూడినరాజుడే గొప్పభాగ్య మనియును, బాగ్యులని శరీరమునఁ దాల్చినశివుని యధికైశ్వర్య మనియును భావము ఈవాంఛయాంతోక = ఈశ్రీతోక, (హంసనడకలం బోలిననడకలు గలది) సరస్వతి యని యథాంతరము (వాంఛయే వాహనముగాఁ గలది) ఎనఁగనుప్రబాధనాయకునిదే = కూడియుండురాజుడే, చూ = చూడుము బ్రహ్మదే యని యథాంతరము చిగ్గుకృతమహిమ = కాశ్యప మైనపుణ్యాతిశయము. ప్లేగ మైనసృష్టిమహిమ మని యథాంతరము ఈమెం గూడినరాజు మిగులఁ బుణ్యాత్ముఁ డనియు సరస్వతిం గూడినబ్రహ్మదే సృష్టిమహిమ మనియును భావము

ఈవపద్మనితోక = ఈపద్మరీతిజన్మనితోక, కొత్తితామరలతోకని యథాంతరము అనుక్తిక = పేమతోక, ఒందినయిమనిదే = స్నేహము చేసినరాజుడే, సూర్యునిదే యని యథాంతరము చూవ, ఘనతపంబు = అదిక మైన తపస్సు, గొప్పతేజ మని యథాంతరము ఈపద్మిని ననురాగమునఁ గూడినరాజు చేసినదియే గొప్పతప స్సనియును, బద్గముల వికింపఁజేయుసూర్యునిదే గొప్పతేజ మనియును భావము, ఇమ్ముజ్జములక = ఈమూడులోకములయందుక, ఉన్న కన్నెలందుక, ఉన్నవరి = మనుష్యులయొక్కయు, గురుడ = గురువులయొక్కయు, సిద్ధి = సిద్ధులయొక్కయు, సాధ్య = సాధ్యులయొక్కయు, కన్న = కన్నులయొక్కయు, ముఁ = దేవతలయొక్కయు, అహి = నాగులయొక్కయు, గాఁ = గాఢాలయొక్క, కన్యకలందుక = పడుచులందుక, ఈరాజవదనకుక = ఈశ్రీకిక, (౧౦ద్రునిం బోలినముఖము గలదారికిక) ఎనఁగనుమితోక = సహన ముగూనింతని, పని = చూచి, విని = ఆలకంచి, పలుంగము = తెలియము ఇవియు = ఈచిన్నదియు, మూనికటారి = మన్మథునాయుధము మన్మథునాయుధమువలె యుపయోగం బీడించునీముగ్గురు ముల్లోకిముల నీడు లేదని భావము ఇందుఁ బ్రకృతాప్రకృతశ్రేయాలంకారము ప్రాసములు దీనినే శబ్దశక్తిమూలధ్వని యందురు ఈకన్నె గును లక్ష్యైదులకును నీమెం బెండ్లిచేసికొనువానికిని విష్ణుడలకును నౌపమ్యము గమ్యము

మ॥ నెలతోడం దరమోముమోము, కళిల ♦ న్లేనవ్వులేనవ్వు; మిం
చులచాంచల్యముచూపుచూపునెఱి, మిం ♦ చుంగుబ్బలింగుబ్బలిం
పులమేల్చిగెనగొనుగొను, సరిసం ♦ పున్నోనిచూమోవి, వ

ర్మిలుమీనాంకునిచేతిహేతిగనయారే ' యారే ' యుయ్యారికిఁ

ఓయ్యారికిన్ = ఈయందక తైత్తిర్య, (ఇంటిన్ గువ్వలము సంబంధార్థమున వచ్చెను గాన నందక తైత్తిర్యము యని యర్థము. మఱియు నిపద మెల్లవాక్యములతో సంబంధించును) మోము = ముఖము, నెలకోడెక్ = చంద్రునితో, తరము = సామ్యమును, ఓమున్ = రక్షించును ఈ మె మొగము చంద్రునిని బోలు నని యర్థము లేక వ్యుత్పత్తి = (ఈ మె) మందహాసములే, కళలన్ = చంద్రాకళలను (వెన్నెలల నని యర్థము) నివృత్త = పరిహసించును చూపునెఱి = దృష్టిసాంద్ర్యము, మించులచాంచల్యము = మెఱుమలయొక్కచాపల్యమును, చూపున్ = నుపజుచును చూపులు మెఱుమలునలె మిగులఁ జంగలము అని యాశయము గుబ్బలు = స్తనములు, ఇంపులన్ = సంతోషముతో, (బహువచన మవివక్షితము) గుబ్బలిన్ = పవ్వరమును, మించున్ = అలిశయించును. కాను = నడుము, మేల్దీఁగెనగ = ప్రశస్త మైనలతయొక్కవిలాసమునబోలినవిలాసము కలది, బొక్ = మోచి = పెదవి, నరసంపుక్ మోచి = చుమోహర మైన మోచిచెట్టుయొక్కచిగురు సరసంపు + మోచి = సూర్యసంపుష్టి, ఉదంతశ్రీసమంబులకుం బుంపులకుం బరుషసూర్యంబుల పరంబు లగుచపుడు నుగామం బగు నన్న మూత్రమునొద్ద స్థిమము పా మిగులపు డొకామెక వో రిగూగమంబు గానంబడియెడు నని బా సం ఆరె = గోమావళియే, మీనాంకునిచేతిహేతిగన్ = మన్మథునిచేతియందలిఖడ్గముగ్గ, వర్తిలున్ = ఉండును హేతిశబ్దమునకు ధనుస్సు మొదలగునవి యన్నియుం జెప్పవచ్చుం గాని ప్రకృతమున నుపమేయమునకుం దగినది కావున ఖడ్గమనియే యర్థము అయ్యారే = ఎంతవంతి! ఇందు రూపము, నిద్యానియు, నుపమయు నను నలంకారములు గలవు

ఉ॥ మించులమించులున్ మఱియు • మేల్మొససిడియు జందుసార మజ్జించిత సారభంబు నివి • యన్నియు నొక్కట మేళవించి యక్కాంచనగర్భ్యుఁ డాత్మమతి • కౌశల మందఱు మెచ్చ దీని నిర్మించెనె కాక యిట్లు నెఱి • మించు నె మూమెలుచాయ యేయెడన్.

అక్కాంచనగర్భ్యుడు = బ్రహ్మ, కాంచనము (బంగారము) గర్భమునఁ గలవాడు మించులమించులున్ = మెఱుమలధారాశయములను, మఱియున్ = ఇంకను, మేల్మొపసిడియున్ = ప్రశస్త మైనబంగారమును, చంద్రుసారము = చంద్రునిలోనిచెనను, అజ్ఞాంచిత సౌందర్యంబు, అబ్జ = పద్మముయొక్క, అంచిత = వ్రాజింపఁబడిన, సార

భంబు = పరిమళమును, ఇని యన్నియుం = మీఁదటివస్తువుల నన్నిటిని, ఒక్కటే = ఏకకాలమున, మేళవించి = కూర్చి, ఆత్మమతికాశలము = తనబుద్ధినైపుణ్యమును, అందఱు = ఎల్లరు, మెచ్చుకొ = స్తుతించునట్లు, దీనినికొ = ఈయింటిని, నిర్మించెనె = చేసెనే, (ఏయేవాగ్ధకము.) కాక = ఇట్లు కానియెడను, ఈమెయిచాయ = ఈశరీరకాంతి, ఏమెడకొ = ఎచ్చటనైనను, ఇట్లు = ఈప్రకారము, నెటికొ = చక్కదనముతో, మించునె = అతిశయించునా? అతిశయింప దనియగ్ధము.

బ్రహ్మ మందిచాయ గలవస్తువులను పరిమళమును మేళవించి యీమెను దనబుద్ధిచాతుర్యమున జనులు మెచ్చునట్లు సృజించి యొందును కానియెడ నిట్టిచాయయెట్లు సంభవించు నని తాత్పర్యము ఉత్పేక్షాలంకారము

క॥ తారకలు ధృతపునర్భవ

చారుతలై యాశ్రయించె ♦ సతియడుగులఁ గా

కారయఁ బుష్కరపదగతి

చే రిహి నెటు లొప్పు సదుర్తి ♦ చిన్మూర్తి దగ్గ॥ 89

తారకలు = నక్షత్రములు, ధృత .. చారుతలై, ధృత = ధరింపఁబడిన, పునర్భవ = గోళ్లముక్క, చారుతలై = అందము కలవియై, ధరింపఁబడినమఱియొక జన్మ సాందర్యము కలవియై యని యర్థాంతము గోళ్లమూపమున మరల జన్మించినవి యై యని భావము. సతియడుగులకొ = ఈశ్రీమొక్కపాదములను, ఆశ్రయించెన్ = సేవించెను (ని) పునర్భవః కిరరువాః. ఆ ఆశ్రయకొ = ఆలొచింపఁగాన్, కాక = అట్లుకాక, అని, పుష్కరపదగతిచేకొ = తామరపూవులం బోలినయామెపాదప్రాప్తి చేతను, ఆకాశమును బొందుటచేతి నని యర్థాంతము. (ని) పుష్కరం కరిమస్త్రాగ్రే వాద్య భాండముభే జలే వ్యోమ్ని ఖడ్గ ఫలే పద్మే తీర్థాపధిశేషయోః. అ. సదుర్తి చిన్మూర్తి = ఉత్తమ మైకాంతి, రిగ్గొ = ఒప్పుఁగాకొ, నక్షత్రకాంతి యొప్పుఁగా నని యర్థాంతము. రిహికొ = చక్కదనముతోన్, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఒప్పుకొ = ప్రకాశించును. నక్షత్రములు నఖరూపమున జన్మించి యీమెపదముల సాశ్రయించి యొందును. కానియెడ నీమెగోరులు పుష్కరపదము మెంది సద్రుచితో నెట్లు ప్రకాశించు నని తాత్పర్యము గోరులు పుష్కరపదము మెంది సదుర్తిచితో బ్రకాశించు ననుటచే (క్లేషచే బ్రాప్త మగుచెందగ్ధములకు నశేదనిశ్చయమున) నక్షత్రములు నిట్టి తేజావున నీరూపమున జన్మించి యీమెపాదముల సాశ్రయించె నని చెప్పటచే క్లేష

మూలక మైనయతిశయోక్తిచే ననుప్రాణిత మైనయత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ తదుపరిపదనిర్జిత మై

యొదిగెం దగువారిఁ జేరి • యును గమతము నా

నిది సత్యము గాకుండిన

నది ముడుచుట యేల భీతి • సఖలాంగములకా॥ 90

కమతము = తాఁచేలు, తదుపరిపదనిర్జితమై, తత్ = ఆమెయొక్క, ఉపరిపద = మీఁగాలిచే, నిర్జితమై = ఓడింపఁబడినదియై, తగువారిక = రక్షింపఁగత్తి గలవారి నని యర్థము. (తనవాసమునకు) దగినయొదకము నని భావము. చెరియొక = శరణు పొందియును నని యర్థము. ప్రవేశించియుననిభావము. ఒదిగెన్ = లోలఁగను. పారి పోయె నని యర్థము. నాక = అనుట, ఇది, సత్యము = నిజము, కామండినక = కాని యెడను, అది = తాఁచేలు, భీతిక = భయముచేతక, అఖిలాంగములక = అన్నియక యనములను, ముడుచుట = సంకోచపఱుచుట, ఏల = ఏమికారణమునకా, (అనుక)

ఇందు స్వభావమునఁ గల్గుతామేటియవయవముల ముడుచుకొనుట యామెమీఁ గాలి కోడుటచేఁ గల్గినదయమున నయ్యెనని చెప్పటచే నుత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ కలమోదరములు ఘనసే

తులసత్తేత్రిమునఁ దపముఁ • దొలిఁ జెసియ యీ

చెలి జంఘుల కెన వూనెను

ఫలసిద్ధి వొసంగ కున్నె • వరశాలులకుకా॥ 91

కలమోదరములు = వరిపొట్టలు, ఘన =మునక, ఘన = గొప్పవి యగు, సే కు = గట్టిచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, తేత్రిములక = పాలములను, త్రిరా ములు లంకకుం బోవునపుడు సముద్రమునఁ గట్టినగట్టుచేఁ బ్రకాశించు సిద్ధస్థానమున (రామేశ్వరమునందు) (ని) తేత్రం శరీరె కేదారె సిద్ధస్థాన కలత్రయోః అ. లో లిక = పూర్వముందు, తపము = శరీరాయాససాధ్యము లగువ్రతములను, చేసియ = కా వించియే, ఈచెలిజంఘులకుక = ఈమెపిక్కలకు, ఎ = సాదృశ్యమును, వూనెక = ధరించెను. వరశాలులకుక = దైవానుగ్రహమునఁ గోరికల జొంది ప్రకాశించువారికి, ప్రశస్త మైనవరిపొట్టల కని భావము పలసిద్ధి = లాభప్రాప్తి, (పంట) పొసంగ కు న్నె = సంఘటింప కుండునా? సంఘ టింపు నని భావము ఇందుఁ బూర్వవాక్యము

న స్వభావముచేతనే వరిపొట్టలకు జంఘలతో సాదృశ్యము గలుగు చుండగా మున్ను తపముచేయుటచేతఁ గల్గె నని యుత్పేక్షించి దాని నుత్తరవాక్యమున క్లేషచే నను స్థించుటచే నుత్పేక్షయు న్నాంతరన్యాసమును వలంకారములు.

గీ॥ నడల కెన రాక మదగజేం ♦ ద్రింబు వనన

గముల లలనాంగసాయుజ్య ♦ కాంక్షఁ దపము

పలుపఁ గటి నుత్తమాంగము ♦ గలసెఁ గరము

గలసె నూరుల నుండు ♦ గలసె నడల

92

మదగజేంద్రంబు = మదపుటేనుఁగు, నడలకుఁ = ఈమొండకలకు, ఎనరాక = సాదృశ్యమును బొందలేక, వనఁగములకుఁ = అడవులయందుం బర్వతములందును, లల నాంగసాయుజ్యకాంక్షన్ = ఈశ్రీయొక్కయవయవములతో వైకృతముఁ బొందుకొ ర్కచేక, తపము = తపస్సును, చలుపకుఁ = చెయఁగాన్, ఉత్తమాంగము = (వినుఁగు) శిరము, కటిక = జఘనమునందున్, కలసెన్ = ఏకీభవించెను కరము = తొండము, ఊ రులకుఁ = తొడలందుకు, కలసెక, నడకలు = గమనములు, నడలకుఁ = (ఈమె) నడక లయందుకు, కలసెక.

వినుఁగుశిరముంబోలె విశాలము నున్న తము నగుజఘనము తుండమును బోలునూ రులును గజగమనముం బోలుగమనము నీమెకుం గలదని భావము

ఉ॥ ఆకమలాసనుండు దను ♦ జాపహృతగ బగునేమొ వెండియుక

శ్రీకమనీయ మైనధర ♦ ణీవలయం బని తన్ని జాంశమీ

శ్రీకటిచక్రసీమగ సృ ♦ జించి మటుంగున దాచెఁ గాక ర

త్నాకరమేఖలాంక విప్రు ♦ లాకృతి యై యది యేల పొల్పుకు॥

ఆకమలాసనుండు = ప్రసిద్ధుఁ డగుబ్రహ్మ, శ్రీకమనీయము = సంపదచేత మమో హర మైనది, విన, ధరణీవలయంబు = భూమండలము, వెండియున్ = మణులకు, దను జాపహృతంబు = రక్తమునిచె దొంగిలింపఁబడినది, అగు నేమొ, అన = తలఁచి, తన్ని జాంశము = ఆభూమండల సంబంధ మైనసత్త్వి మైనభాగమును (సార మైనభాగము నని యర్థము.) ఈశ్రీకటిచక్రసీమ = చక్రాకార మైనయూమెజఘనప్రదేశము, కకు = అగునట్లు, సృజించి = సృష్టిచేసి, మటుంగునకుఁ = (వస్తువు) చాటునందుక, దాచెక = దాచుటయు చేసెను. కాక = అట్లు కానియెడను, అది = ఆజఘనము, రత్నా

కర.....యై, రత్న = మణులకు, ఆకర = ఉనికిప టైవ, మేఖలా = బిడ్డలగు ముక్త
డు, అంక = భూమణము గలదియును, విపులాకృతి యై, విశాల మైనయాకారము గ
లదియు నై (రత్నాకర = సముద్రుఁ డనెడు, మేఖలాంక = బిడ్డలపుగులుతు గలది
యును, విపులాకృతి = భూమి యాకారముగలదియు నై యని యర్థాంతరము. ఇట
నీరండగములకు నభేదవిశ్వయము చేయవలెను.) ఏల = ఎందునకు, పోల్చునట్లు =
ఒప్పునట్లు.

బ్రహ్మ భూమిని మణుల రక్కసుఁ డెత్తికొనిపోవు నని తలఁచి దానిపొరమున
దీసి యామెకటిప్రదేశముం జేసి వస్త్రముచాటున దాఁచెను. లేనియెడ భూధర్మ ను
గురత్నాకరమేఖల (సముద్ర మనునొడ్డలము) గల్గుటయు విపులాకృతియుఁ గటి
యం జేల కాన్నించు ననిభావము. ఈమెకటి భూమియుం బోలె విశాలమై రత్నాక
రమేఖల (మణులయొడ్డలము) గల్గి యొప్పు చుండె నని ఫలితము. మున్ను పీఠ
జ్యాతుఁడు భూమి నెత్తికొని పోవు చుండఁగా విష్ణు వాతని వరాహవతార మెత్తి
పంపారించె నని పౌరాణికులు చెప్పదురు ఉత్పేక్షలంకారము

క॥ వళి యడ్డురేఖ రోమా

వళి నిడురేఖయుఁ గ హంస * పాది లిఖించెన్

నలు వచట లేని నడుమున

కలజను లెం దున్న దొక్కొ * యని శంకవడన్॥ 94

నలువ = బ్రహ్మ (నాలుగుముఖములు గలవాఁడు) వళి = కడుపుమీఁద నుం
డుముడుతే, అడ్డురేఖ = అడ్డుగీతయు, రోమావళి = నూగారు, నిడురేఖయు = నిడుగీత
యు, కన్ = అగునట్లు, అచటన్ = ఆస్థలమునందు, లేనినడుమునకున్, అలజనులు =
లోకమందలిజనులు, ఎం దున్న దొక్కొ = ఎక్కడ నున్నదో యని, శంకవడన్ =
సందేహపడునట్లు, హంసపాది = హంసపాదమును, లిఖించెన్ = వ్రాసెను.

ఆమెనూగారును గడుపుమీఁదిముడుతయును గలసి బ్రహ్మ యీమెను సృజిం
చునపుడు నడు మిచట లే దని తెలుపుటకై వేసివ హంసపాదవలె నుండె నని యర్థ
ము. ఆమె మిగుల సన్న పునడుము గల దని భావము వ్రాయునపుడు గొన్నియక్క
రములఁ బ్రమాదమున విడిచె నేని వానిని మఱియొకచో వ్రాయుచు నక్కడఁ ద ప్ప
న్న దని తెలియుటకై వ్రాయుగీతలను హంసపాది యందురు. తఱచుగ హంసపాద
మనియే ప్రయోగములం గావపించు.

మః త్వణ మగువి ల్లిజేటి కని యిక్షుశరాసము డించి వేణికా
 గుణయత మైనయీకుసుమ యోమలికోమలగాత్రవల్లి సిం
 గిణిగ నొసర్చి కా న్మరుడు కేలను బట్టఁ దదంగురీనిక
 ర్షణభవరేఖ లొప్పె నన రాజులు బిత్తర మైనముత్తఱుల్ ॥ 95

మరుడు = మన్మథుడు, (ఇది స్మరశబ్దభవము.) ఇది = ఇంద్రాక్షుడు నేను భ
 రించునది, త్వణము = గడ్డిజాలిలోనిది, అగువిల్లు = అగుభవపు, ఏటికన్ = ఎందునకున్
 అని = తలచి, ఉపయోగకారి కా దనుకొని యని యగ్ధము. ఇక్షుశరాసము = చెఱుకు
 వింటిని, డించి = వదలి, వేణికాగుణయతము, వేణికా = జడయను, గుణ = వారిలో,
 యతము = కూడినది, విస, ఈకుసుమకోమలికోమలగాత్రవల్లి, ఈకుసుమకోమలి = పు
 వ్వుసుకుమార యగునీచిన్న దానియొక్క, కోమల = మృదు వైన, గాత్రవల్లి = శరీర ము
 నుతీనను, సింగిణి = భవపు, కాన్ = అగునట్లు, ఒనర్చి = చెసి, కాసు = ఈమెనడు మను
 వింటినడుమును, కేల = హస్తముతోన్, పట్టక = ధరింపఁగాక, తదంగురీ.....లు
 తత్ = అమరునియొక్క, అంగురీ = శ్రేణ్ణయొక్క, నికర్ష = ఒరపిడివలనక, భవ = పు
 ట్టిన, రేఖలు = గీతలు, ఒప్పె ననక = స్ఫురించెనో యనునట్లు, బిత్తర మైనముత్త
 ఱుల్ = గుండర మైనమూడునకులు, (కడుపుమీదిముడుతలు) రాజులున్ = ప్రకా
 శించును.

మన్మథుఁ డిదివఱకుఁ దాను భరించువిల్లు గడ్డిజాలిలోనిది కావున నిస్సార మని
 తలచి దాని విడిచి యీమెశరీరమునే భవపుగాఁ జేసికొని చేతఁబట్టుటచే శ్రేణ్ణవల
 నఁ గలిగినగీతలుతలె నామెనకులు ప్రకాశించు చున్న వని యగ్ధము. ఉత్పేక్షాలం
 కారము. ఇది వేణికాగుణయత యనునది మొదలయినవోట్ల నున్నరూపకముచె ను
 తాపితము.

క॥ ఘనజఘనపులినమున నెల

కొనుమణికాంచి యనుపొన్న యొప్పుసుమము మా

నినినాభి యారు తద్వా

ననకై యరుదెంచునకుల యాల్లా కున్నే. 96

మానినినాభి = ఈయింటిసాభి, ఘనజఘనపులినమునక, ఘన = పెద్దది యగు,
 జఘన = కటిపురోభాగ మనెడు, పులినమునన్ = తిన్నెయందుక, నెలకొను.....

గుమము, నెలకొను = ఉండెడి, మనికాంచి = మఱులు (తోగూడిన) యొక్కాఁడు, అనుపాస్త్ర కొమ్మమునును = అనెడుపాస్త్ర కొమ్మయొక్క ప్రస్పము, అగు, ఆరు = రోమాళి, రద్వాసనకై = ఆప్రత్యసందలిపరిమళముకొఱకు, అరుదెంచువళులచాలు = చచ్చెడుతుమ్మెదలవరుస, కా కున్నే = కా కుండునా? అగు నని యర్థము.

ఈమెనాభి పున్నాగ ప్రస్పమువలెను నూగారు తుమ్మెదలచాలువలె నుండె నని భావము. రూపకానుప్రాణితమగు నుత్పేక్షలంకారము.

సీ॥ నాభీనదమునుండి ♦ నడు మనుమింటిపైఁ

గవ గూడి యెగయుచ ♦ క్రింబు లొక్కొక్క

నవవయోలక్ష్మి యీ ♦ యువిదపాం ధూని కా

నుక యిడ్డకనకకం ♦ దుకము లొక్కొక్క

వరతనూశృంగార ♦ వసములో విహరించు

మనసిజకుంభికుం ♦ భంబు లొక్కొక్క

స్ఫురదురోలావణ్య ♦ సరసిలో జనియించి

మొనచూపుపొందమ్మి ♦ మొగడ లొక్కొక్క

ప్రకటరోమావళీలతా ♦ గ్రసుమగుచ్ఛ

ములొ యనగఁ గిక్కిరిసి సిబ్బె ♦ ములను మెఱసి

యెలసి వ్రక్కల నెరసి యొం ♦ షొంటిఁ దఱిసి

యొరసి సరసిజద్వగురోజ ♦ యుగళ మమరు॥

97

సరసీజయుగళంబు, సరసీజద్వక్ = ఈశ్రీయొక్క, (పద్మములం బో లినకన్నులు గలది) ఉరోజయుగళము = కుచములజంట, నాభీనదమునుండి = బొడ్డ నునదినుండి, నడు మనుమింటిపైఁ = నడు మనునాకాళముమీఁదను, కవగూడి = జోడు గట్టి, ఎగయుచక్రంబు లొక్కొక్క = ఎగయుజక్రవలో, నవవయోలక్ష్మి = కొత్తది యైజవ్వసమువలనిశోభ యనెడులచ్చి, ఈయువిదపాండు = ఈయువతీయొక్క స్త్రీవామును, ఊని = అంగీకరించి, కాసుక యిడ్డకనకకందుకము లొక్కొక్క = కాన్ను యిచ్చినబంగారుబంతులో, గొప్పవారిమైత్రిఁ గోరి మొదట వారిదర్శనమునకుం బోవునపుడు తీసికొనిపోయి యిచ్చెడువస్తువు కాసుక యనెಂಬడు వరతనూశృంగారవసము

లోక = తోయ్యరియనుపూర్వోదాటల, ముందు.....లం, విహరియ = క్రిందియ, మనసిజ = మనస్థుడనెడు, కుంభి = ఏనుగుయొక్క, కుంభంబు లొక్కొక్క = కిరము నందలిమాంసపేండ్లము లగు నేమో, స్ఫుర.....నరసిలోక, స్ఫురత్ = ప్రకాశించు చున్న, ఉరజ = వత్తున్నలమునెడు, లావణ్యనరసిబాన్ = లావణ్యపుంగులనులా, (ము త్వములందలిచాయం బోలినతళతళలాడుదేహకాంతి లావణ్యము.) జనియించి = పుట్టి, మొనచూపు.....లు, మొనచూపు = అగ్నిములను గనుపఱచు, పొందమిమొగడ లు = బంగారుతామరమొగ్గులు, ఒక్కొక్క = అగునేమో, ప్రకట.....లొ, ప్రకట = ముగ్గుల మైన, రోమావలీ = నూగా రనెడు, లతా = తీగెలయొక్క, అగ్ని = చివర ను స్ప, సుమగుచ్చములా = పూలుగత్తులా, అనగ్న = అనునట్లు, క్రిక్కిరిసి = ఎడము లేకుండఁ గలిసికొని, సిద్ధములక = ఒకవిధ మైనమచ్చలతోన్, మెఱసి = ప్రకాశించి, ఒలసి = వ్యాపించి, ప్రకల్పలక = సమీపస్థలములను, నెరసి = క్రమ్ముకొని, ఒండొం టిక = ఒకటి మఱియొక దానిని, తఱిసి = సమీపించి, ఒరసి = రాచుకొని, అమరుక = ఒప్పును.

రూపకానుప్రాశిత మైనయు లేవ్రితాలంకారము.

ము॥ తలముక్తా మణిహారనిర్దురపయో ♦ ధారస్తనస్వర్గప

ర్వతభాగంబులఁ బుట్టికాంచనరుచిన్ ♦ వ్యాపించి పెన్నోగలా

లత లీచంచలనేత్ర బాహుబినము ♦ ల్లావేని బాలాంగులీ

గతంచంచన్తఖిపుంజపుంజపురుమొ ♦ గల్గె వుట్ట నం దేటికి॥ 98

చంచల నేత్రబాహుబినముల్ = ఈశ్రీయొక్కతామరతూండ్లం బోలినబాహు వులు, తల . . భాగంబులన్, తల = అధిక మైన, ముక్తామణిహార = ముత్యాలదండ లనెడు, నిర్దురపయోదార = కొండవాగులనీటిధారలు గల, స్తనస్వర్గపర్వతభాగంబు లక = స్తనము లనెడుబంగారుకొండలప్రదేశములందున్, పుట్టి = జన్మించి, కాంచనరు చుక = బంగారుకాంతితోక, వ్యాపించి, (కారణగుణములు ఈర్ష్యమున సంక్రమిం చు ననుసాధ్యమున బంగారుకొండలయందుం బుట్టినవి కావున బంగారుకాంతితో వ్యాపించి యని బావము) పెన్నోగలు = మిగుల దీర్ఘములు, జౌలతలు = అగుతీగెలు కావేని = కానియెడ, అండక = ఆబాహువులందున్, బాలాంగులీ . . . మొగ్గల్, బాలాంగులీ = లేత్రవేళ్లయొక్కయు, గత = వారీయం దున్నవి యై, చంచల్ = ప్ర కాశించుచున్న, నఖ = గోళ్లయొక్కయు, పుంజపుంజపురుమొగ్గల్ = సముదాయ ము

నెడుచిగుళ్లును మొగ్గలును, పుట్టక = పుట్టుట, ఏటికిన్ = ఎందునకున్ (అగునట్లు) ఈ మెదాహలు, ముత్యాలదండ లనునీటిధారలు గలకుచము లనుస్వర్ణపర్వతములం బుట్టినబంగారుతీవలె కానియెడ వనియందు వేర్లనుచివుళ్లును, గోళ్లును మొగ్గలు నేటి పుట్టు నని యర్థము. ఈ మెత్తనములు పర్వతములవలెను, బాహువులు తీవలవలెను, నేర్లు చివుళ్లువలెను, గోళ్లు మొగ్గలువలె నుండె నని భావము. ఇందు బాహువులను బంగారుతీవ లని యుత్పేక్షించినాడు గాన నుత్పేక్షాలంకారము. అది స్తనముల యందుఁ బర్వతత్వాతోపరూప మైనరూపకముచె నుత్థాపితము. ఈరెంటికి సంకాంకి భావమున సాంకర్యము.

చ॥ కనకపుగట్టులు న్నొదలు ♦ గా బిరుదుల్ ఘటియించి చందనం
బు నలది దోర్మగొగ్గితల ♦ భూషితపీరిక నించునయ్యనం
గునివిజయాంకశంఖమగు ♦ గోమలికంఠము గాక యున్న న
ద్వినుతకళల్ సువృత్తతయు ♦ దీపితమంగళరేఖ లుండునే॥ 99

కోమలికంఠము = ఈ మెకంఠము, కనకపుగట్టులు = ఒంగారుకట్లు, మొదలు గాక = ముం దగునట్లు, బిరుదుల్ = జయచిహ్నములను, ఘటియించి = కూర్చి, చంద నంబు = శ్రీగంధమును, అలది = పూసి, దోర్మగ.....పీరిక = చెతులమీదిభా గమనెడు నలంకరింపఁబడిన కీటయండక, నించు.....శంఖము, నించు = నిల్పెడు, అయ్యనంగుని = ప్రసిద్ధుఁ డగుమన్మధునియొక్క, విజయాంక = జయచిహ్నములుగల, శంఖము, అగుక, కాకయున్నక = అట్లుకానియెడల, సద్వినుతకళల్ = శ్రేష్ఠ మైనవి గనుకనే స్తోత్రము చెయఁబడినకాంతులును, సువృత్తతయు = మిగుల గుండ్రనయును, దీపితమంగళరేఖలు = ప్రకాశింపఁబడినశుభ మైనరేఖలును, ఉండునే = ఉండునా? (ఉండ వనుట.)

శంఖమందు శుభరేఖలు మొదలగునవి గలుగుటయు దానికిం బంగారుకట్లు వైచి గంధముం బూసి పీఠముం దుంచి పూజించుటయు లోకవిదితము శుభరేఖలు గుండ్ర న మొదలగ ధర్మములు కలమిండును నుండును. ఈధర్మసామ్యముచే గంధముందు మ న్మధశంఖత్వము సంభావించుటచె నుత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ అలరసాలఫలంబు న ♦ గొగ్గివాసి

యై తపస్ఫితి మీటి యీ ♦ యతివచుబుక

మగుటఁ బ్రియకరయోగ్యవృత్తిఁ గయికొనియె
డెందమున నెంచి చూడ మా కంద మగుచు॥ 100

డెందమునకొ = మనసునందుకొ, ఎంచిచూడకొ = ఆలోచింపఁగా, అలరసాల
ఫలంబు = ప్రసిద్ధ మగుతియ్యమామిడిపండు, నగాగ్రివాసియై = చెట్టుకొన నున్నది
యై, (పర్వతాగ్రిమున నుండి యని యథాంతరము.) (ని) అగో నగశ్చ భుజగే నా
భా భూరుహి భూధరే. నా. నా. తపస్వీతిన్ = గ్రీష్మకాలమున నునికిచె (చాంద్రా
యణాద్వివ్రతములయం దునికిచెకొ, వ్రతములు చేయుటచె నని యథాంతరము) మీ
తీ = అతిశయించి, ఈయతివముచుకము = ఈమెగడ్డము, అగుటకొ = అయిబన్నించుట
చేతను, మాకందము = మాకంద మనుపేరు కలది, (ఈశ్రీరూపమున నున్నలక్ష్మీకి
నందము గలిగించునది యని రెండవయ్యగ్ధము ఈయగ్ధమున మాకున్ + అందము అని
పదచ్ఛేదము. అంద మనుశబ్దమునకు లక్షణచె నందము గలిగించునది యని యగ్ధము
గ్రహింపవలెను.) అగుచున్, ప్రియకరయోగ్యవృత్తికొ = ఇష్టము గావించుచుంచివ్యా
పారమును, (ప్రియునిహస్తమునకుం దగినవ్యాపారము నని యథాంతరము. ప్రియుఁడు
చేతఁ బూని బ్రతిమాలఁదగినవ్యాపారము నని భావము) కయికొనియెకొ = కహించె
ను. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ వదనముకురంపుబరణిలో ♦ మదనుఁ డునుపఁ

బల్లవమువ్రాలె వెలికిఁ గ ♦ స్వట్టువిశద

రదనకురువిందమౌలిక ♦ తుదఁ దనర్పు

నాయకం బనఁ గెమ్మొవి ♦ నారి కొనరు॥

101

మదనుఁడు = మన్మథుఁడు, వదనముకురంపుబరణిలోకొ = ముఖ మనెడునద్దపు
బరణియందుకొ, ఉనుపకొ = నిలఁసఁగాకొ, వెలికికొ = వెలుపలికిన్, పల్లవమునోలెకొ =
చిగురాకువలె, కన్వట్టు . . . తుదకొ, కన్వట్టు = కార్పించెడు, విశద = స్వచ్ఛమైన,
రదన = దంతము లనెడు, కురువింద = కెంపులయొక్క, మౌలిక = దండయొక్క, తు
దకొ = చివరయందున్, తనర్పునాయకం బనకొ = ప్రకాశించునాయక మణివలె, హా
మునకు మధ్య నున్న పెద్దముణిని నాయక మందురు కెమ్మొవి = ఎఱ్ఱనియధరము, నా
రికికొ = ఈశ్రీకి, ఒనరుకొ = ఒప్పుచు రూపకముతోఁ గూడినయుల్లేపిజాలం
కారము.

చ॥ రమణిమృదూక్తిమాధురికి * ద్రాక్షఫలం బిల నోడి నుక్కే వే
గమ పులు సెక్కె దేనె పులఁఖండము ఖండము లయ్యె నిత్యకాం
డము తుదఁ జప్ప నయ్యె నుమఁనఃప్రియ మై సుతి గాంచుచుంటచే
నమృతరసంబు గొంత సరియై తగు నేమొ మదిం దలంపఁగన్॥

ఇలన్ = భూమియందున్, ద్రాక్షఫలంబు, రమణిమృదూక్తి మాధురికిన్ = ఈ జ
వ్వనియొక్కమృదు తైనమాటలరుచికి, ఓడి = అపజయము నొంది సుక్కెన్ = ఎండి
పోయెను. మృదూక్తిమాధురికి నోడి యనునది యెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.
తేనె, వేగము = త్వరితము, పులుసెక్కెన్ = మాధుర్యమును విడిచి బల్లనిరుచిలది య
య్యెను. ఈమె వాక్పాధుర్యమునుఁబట్టి చూడఁ దేనె మగర మైనదియైనను బల్లనిదిన
లె నుండె నని భావము పులఁఖండము = అడ్డచక్కెర, ఖండము లయ్యెన్ = ముక్కల
య్యెను. ఇయ్యకాండము = చెఱుపఁగట్ట, తుదన్ = చివరన, చప్పనయ్యెన్ = నిన్నగు
మయ్యెను నుమనఃప్రియమై = దేవతలకు నిష్టమై, (విద్యాంసులగ వారిల కిష్టమై యని
యర్థాంతరము) సుతిగాంచు చుంటచెన్ = ప్రోత్సహము నందు చుండుటచెన్, అమృత
రసంబు = సుధ, (ఇది దేవతలను రాక్షసులును తీరినపరివ్రమును మధింపఁగా నెత్తి
న్న మైనపదార్థము) మదిన్ = మనసునందున్, తలంపఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్,
కొంత సరియై = కొంచెము సమాన మై, తగు నేమొ = ఒప్పు నేమో (యని తోచుచు)
ద్రాక్ష మొదలగువానియందు స్వభావముననే కల్గెడు సుక్కుట మొదలైన
వానికి నిమేమాటల కోడట హేతువుగాఁ జెప్పటచే నుత్పేక్షలంకారము

చ. చలమున మోము దా భువనజాతము గెల్చి ప్రసిద్ధి గాంచుచా
యలఁ బ్రీతివచ్చె వీడు దనఁకంచు శశిం గని కిన్న రెండువ్ర
క్కలుగ నొనర్చ భీతిఁ గొనిఁక్రిమృత సమ్మృఖివాక్యయుగ్మముం
దొలఁగక కొల్చుచున్న నెలఁతున్నలసం దగుఁ జెక్కు లింతికిన్.

మోము = ఈయింటిముఖము, శలమునన్ = పట్టుదలచెత, భువనజాతమున్ = భా
మరపువ్వను, (లోకసముదాయము ననియుం దొంచుచు) (నిటఁబట్టినది) (ని)
జీవనం భువనం వనం అ. గెల్చి = జయించి, ప్రసిద్ధి గాంచుచాన్, ప్రసిద్ధి = ప్ర
ఖ్యాతిని, కాంచుచాయలన్ = పొందెడుకాంతులచెతను, వీడు = (వంద్రుఁడు) తన
కుక్షి = (ముఖమునకున్) ప్రతివచ్చెన్ = పాటి యయ్యెను, అంచెన్, శశిన్ = చం
ద్రుని, కని = చూచి, కిన్నన్ = కోపముచెతను, రెండువ్రక్కలున్ = రెండుముక్కు

లుగాన్, ఒవర్నక్ = చెయిగా, భీలింగని = బయపడి, క్రమ్మజన్ = మజ్జన్, ఆ
ముఖసాన్వయ్యముక్త = ఆమోముయొక్క రెండు ప్రక్కలను, తొలగక = విడువక,
కొల్పుచున్న వెల్తున్నలు = నేవించు చున్న చంద్రబిండుములు, అంజ్ = అనుజ్ఞ,
ఇంతికే = ఈమెకు, చెక్కలు = చెక్కలు, తగుక్ = ప్రకాశించును

ఈయింతిమోము తామరపూవులను గెల్చి యుండిగాఁ జంద్రుఁడు నట్లే చెవి
కొనిద్దమై కాంతులచేదనకు సదృశుఁడయ్యె నని కోపించి యాచంద్రునిని ముక్కు
లు చెయిగా, మజ్జల దను శిమి యాపద సంభవించునోయని బయపడి ముఖసాన్వయ్య
ములను నేవించు నాముక్కులో యనున ట్టిమెచెక్కలు ప్రకాశించు చుండె నని యన్
మి ఈమెమోము చంద్రుఁడెక్కలు చంద్రశకలములం బోలు నని భావము ఈ
శ్లోకాంతము

క నల్లి మనుశంక నల్లి

లలనానదిసంబు గ్రమ్మి ♦ లావణ్యర నా

పొగ్రోల కుండుటకు నై

నలువట గంధఫలి నిలిపె నా ♦ నాన దగుక్. 104

ఆకులు = కుమ్మరిలు, నల్లి = మనుశంక = తామరపూవును భ్రాంతిచేత, ఈ
లనానదిసంబు = ఈయింతియొక్క ముఖమును, క్రమ్మి = వ్యాపించి, లావణ్యరసావళి =
లావణ్యరసముదాయమును, సప్రవాహము = ని యధము గ్రోల కుండుటకు నై =
త్రావ కుండుటకొఱకు, నలువ = బ్రహ్మ, అటక్ = ఆముఖమునందున్, గంధఫలిక్ =
సంపెంగపూవును, నిల్పెనాక్ = నిల్పెనో యనునట్లు, నాన = ఈమెముక్కు, త
గన్ = ప్రకాశించును.

ఈమెమోము పద్మముం బోలుటచే దుమ్మెదలు భ్రాంతిపడి యట వ్రాలి లా
వణ్యరసము ద్రావ కుండు నలువ యట నిల్పి సంపెంగపూవునలె నాన ప్రకాశించు
చుండె నని తాత్పర్యము గంధఫలికిం దుమ్మెదలను పరోధము ప్రసిద్ధము ఈ శ్లో
కాంతము

క. శ్రీకారము లీకామిని

మోకర్ణము లెంచి చూక ♦ నలు గా కున్నక్

బ్రాకిటసువర్ణయక్తము

తొకమల్ల నంటియున్నె ♦ యని యెల్లపుడు. 105

ఎంచి చూడక = ఆలోచింపఁగాక, ఈకామినివి = ఈశ్రీసంబంధ మైనవి,
 ఔకర్ణములు = అగుచెవులు, శ్రీకారములు = శ్రీ యనునక్షరములు అటు గావు
 స్నన్ = అట్లు కానియెడల, అవి = ఆకర్ణములు, పాకటసువర్ణయుక్తములు = స్పష్ట
 మైనమంచియొక్కటములతోఁ గూడినవి, ప్రసిద్ధ మైనబంగారముతోఁ గూడిన వని య
 గ్ధాంతరము ఔకర్ణములన్ = అగులేఖలను, అగుకర్ణభూషణముల నని యగ్ధాంతరము.
 ఎల్లపుడుక = ఎల్లకాలమును, అంటి యున్నె = తగుల్కాని యుండువా? (ఉండ
 వని యర్థము) ఈమెచెవులు శ్రీకారములు గానియెడల సువర్ణములతోఁ గూడినకమ్మ
 లం గలిసికొని యుండుట సంభవింపదు గావున నవి శ్రీకారములే యని యర్థము. చె
 వులు శ్రీకారములువలె నుండె నని భావము.

క॥ దరహాసచంద్రికకు నై

తరుణీమణివిమలముఖను ♦ ధాకరబింబా

స్తరిమున వ్రాలుచకోరక

వరయుగ మనఁ గన్నదోయి ♦ వలనొప్పారుక॥ 106

దరహాస చంద్రికపై = చిలునగ వనెడువెన్నెలపై, తరుణీ.....మునన్, త
 రుణీమణి = శ్రీశ్రీప్రముయొక్క, విమల = నిష్కళంక మైన, ముఖ = మొగ మనెడు,
 సుధాకరబింబాస్తరిమునక = చంద్రమండలమునడుమను, వ్రాలుచకోరకవరయుగమ
 నక = పరివేరించెడువెన్నెలపులుగులతో డనునట్లు, కన్నదోయి = కన్నఁగవ, వల
 ను = అందముచెతను, ఒప్పారున్ = ప్రకాశించును

చకోరములు వెన్నెలను భ్రమించి జీవించునని గాన మందహాస మనువెన్నెలగ
 ల ముఖ మనుచంద్రునెద్ద వ్రాలిన యాపులుఁగూలవలె నీమెకన్నులు పరీకాశించు
 చుండె నని యర్థము ఈమెకన్నులు చకోరములువలెను, మొగము చందురుఁడువలె
 ను, జిలుకలపు వెన్నెలవలెను నుండె నని భావము

రూపకముతోఁ గూడియుఁజేర్చిఁడలంకారము

గీ॥ ఉదయనేత్రసామ్య ♦ మొందఁగాఁ గడఁగి మీ

నొక్కయేటఁ జిక్కె ♦ నొక్కనెలకె

పద్మ మోడె నొక్క ♦ పగటికే చెడెఁ గల్వ

సఫల మగునె కోర్కె ♦ జడగతులకు॥

107

మీను=చేప, ఉచిదశత్రసామ్యము=ఈయుచిదకన్నులతోడిపోల్చి, ఒం
దఁగాఁ=పొందుటకు, కదంగి=యల్పించి, ఒక్కయేటఁ=ఒక్కసంవత్సరకాల
మునందుక, చిక్కెన్=కృశించెను లొంగిపోయె ననియున్గము. ఒక్కపదియందుఁ
దగుల్కొనె నని భావము. పద్మము=తామరపువ్వు, (అట్లు యల్పించి) ఒక్కనె
లకె=ఒక్కమాసమునకె, ఓడెన్=పరాజయము నొందెను. ఒక్కచంద్రునికే పరా
జయము నొందె నని యర్థాంతరము. చేప యేటఁ జిక్కెను గాని యిది నెలకె చి
క్కె నని దానికంటె న్యాయత్యము స్ఫురించును. కల్వ = ఉత్పలము, ఒక్కపగటి
కే=ఒకదినమునకే, చెడెన్=ఓడెను. పగటికాలమునకే యోడె నని యర్థాంతరము.
జడగతులకఁ=అల్ప మైన తెల్వి గలవారికి, ల, డల కభేద మగుటచే నీటియం దుం
డువారి కిని యర్థాంతరము కోర్కె, సఫలము=ఫలము గలది, అగానె=(కా దని
యర్థము.) శ్లేషతోఁ గూడినయర్థాంతరవ్యాసాలంకారము

గీ॥ మూఁడులోకంబుల జయింప ♦ మూఁడువిండ్లు
దర్పకుండు దెచ్చి యొక్కటి ♦ దాను బూని
యుచిదకడ రెండు దాఁచెఁ గా ♦ కున్న వంగి
దృక్పితశరాళి నీనునే ♦ దీనిబొమలు॥

108

దర్పకుండు=మన్మథుండు, మూఁడులోకిములక=ముల్లోకములను, జయిం
పక=గెలుచుటకు, మూఁడువిండ్లు=మూఁడు ధనువులను, తెచ్చి, తాను, ఒక్కటిన్,
పూని=ధరించి, రెండు=రెంటిని, ఉచిదకడకఁ=ఈశ్రీయొద్ద, దాఁచెకఁ=దాఁపటి
కిము చెసెను. కాకున్నకఁ=కానియెడల, దీనిబొమలు=ఈమెకన్బొమలు, వంగి=
వంపు గలిగి (నమియులై) దృక్పితశరాళిక, దృక్=చూపు లనెడు, శిత=వాడి
యైన, శరాళిక = బాణసముదాయములను ఈసునే=ప్రసరింపజేయునా? (చేయ
వని యర్థము.) ఈమెకన్బొమ లుంగునివిండ్లువలె వక్రములను జూపు లతనిచాణము
లువలె వాడి గలవియు నని భావము రూపకముతోఁ గూడినయత్నేపిఠాలంకారము.

క॥ భగణంబుగ గోరు లమరె

సగముగ శశిలోన నెన్నఁ ♦ జను నిటలంబుక

దగు నదనము నలమనగా

సగరీతిక గుచములున్ ద ♦ నర్పుక సతికి॥

109

సతికై = ఈ భావము, గోరులు, భగవంతులకై = నక్షత్రసమూహము మగువట్లు, సమదయమువలె నని యర్థము. అనురై = ఒప్పెను. నిటలంబుకై = ఫాలమున, ('సు' సముచ్చయము.) శశిలోనకై = చంద్రునిండుకై, సగముగన్ = సగ మగువట్లు ఎన్నఁ జనుకై = లెక్కింపవచ్చును వదనము = ముఖము, నలము = పద్మము, అనఁ గాక = అనునట్లు, తగుకై = ఒప్పెను. కుచములుకై = స్తనములును, నగరీలికై = పర్వతపురీలిచెతను, తనర్పున్ = ప్రకాశించును ఇందు భగవంతులు, సగము, నలము, వగము ననుపదములు సందర్భము ననుసరించి నక్షత్రసముదాయము మొదలైనవానియందుఁ బ్రవర్తించినను వ్యంజనావ్యాపారముచే ఛందశ్శాస్త్రమందలి కొన్ని సంజ్ఞలందెలుపునఁ గాన నీమెగోరులు మొదలగునవి యక్షునిసామ్యముచే భగవంతు మొదలగువానినిబోలి యుండెనని యర్థాంతరము స్ఫురించును. (గోరులు ఇందు మొదలగువచ్చును బిమ్మట రెండులఘువులంగలవు భగవంతుని క్లేయమండవలెను ఇదియేసామ్యహేతువు. తక్కి నవానిని క్లేతెలియవలెను) ఇట్టియర్థమునే వ్యంగ్యాద్ధ మని యాలంకారికులు చెప్పుదురు పదార్థములు పాస్వరము నవ్వయించిన పిమ్మట వ్యాక్యాన్ధికోభాధము స్ఫురించునర్థము వ్యంగ్యాద్ధము. ఇట్టియర్థముం దెలుపుకబ్బకైయే వ్యంజనావ్యాపారము.

ఉ॥ మంగళలీల ఫాలతట ♦ మండితిమండనసేలరత్న రా

జిం గికుంచి వక్త్రీనిర ♦ సిరుహసౌభవీచికాచర

దృష్టంగములో యనంగ విను ♦ తిం గనుచుం గొనబొ మెఱుంగులం

బొంగి చెలంగుచుంగరపు ♦ ముంగురు లంగనకుం గనుంగొనక॥

అంగనగన్ = ఈయింటియొక్క, మెఱుంగుకై = నిగనిగలాడుకొంటిచెత, పొంగి = అతిశయించి, చెలంగు . ముంగురు = ప్రకాశించెడువంకిరి గలముంగురులు (ముందు + గురులు = ముంగురులు మోముమీఁద వ్రేలు వెండ్రుకులు) కనుంగొనకై = చూడఁగాక, ఫాలత . . . రాజన్, ఫాలతట = నుదుటలు, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, మండన = భూషణమునందలి, నిలరత్న రాజికై = నిలపుకాలసమూహమును, కిపించి = మోసముచేసి, ఒయించి యని యర్థము వక్త్రీసూసీయనా . . . , ధృంగములో యనంగన్, వక్త్రీ = ముఖమునెడు, సూసీయనా = తామ్రపూవుయొక్క, సౌరభవీచికా = పరిమళితంగములకై, పరిమళాతిశయముకొఱ కని యర్థము. చరత్ = తిరుగుచున్న, దృష్టంగములో యనంగకై = కుమార్తెయొక యనుట్లు, విమలింగనమకై = సుతి సెందుచుకై, మంగళలీలకై = శుభవిలాసముకొ, గొనబు = ముహూర్తములు, బొకై. (ఇట ముంగురు లనుబహువచననాంతము-కు గొన బనునేకవచనము విశేషణ

ము.) ఈమెముంగురులు మెసట నున్న భూషణముతోనిలపురాలం దిరస్కరించి మొగ మనుపద్మముయొక్కపరిమళము నాస్వాదించవచ్చిన తుమ్మెదలవలె విలసిల్లు చుండె నని భావము.

రూపకానుప్రాణిలోత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ మాళిమాణిక్యరుచితటి ♦ నృంజలంబు

రుచిరనవరత్నసీమంత ♦ రోహితంబు

నై నయామోహనాంగిసో ♦ యగవునీల

కై శికము ఘనవిస్ఫూర్తి ♦ గాంచు టరుదె॥ 111

మాళి.....మంజులంబు, మాళి = శిరోభూషణమునందలి, మాణిక్య = మణులయొక్క, రుచి = కాంతి యనెడు, తటిత్ = మెటుములచేతను, మంజులంబు = మృశాహర మైనదియు, రుచిర.....రోహితంబు, రుచిర = చక్కనికాంతి గల, నవరత్న = తొమ్మిదిరతనములచేత (శేయబడినగలు గల) సీమంత = పాపట యనెడు, రోహితంబు = కొరడుగలదియై (ఎక్కువెట్టనియింద్రునిభనువు రోహిత మనబడు. దీనినే తెనుగునఁ గొర డందురు.) (ని) ఇంద్రాయధం శక్తిధను స్తదేవ ఋజు రోహితం. ఆ అయిన, ఈమోహనాంగి.....కైశికము, ఈమోహనాంగి = ఈయింతియొక్క, (వలపు వుట్టించుశరీరముగలది) సోయగవునీలకైశికము = చక్కనినల్లనికొప్ప, ఘనవిస్ఫూర్తి = మేఘకాంతి, (గొప్పకాంతి ననియు నర్థము.) కాంచుట = పొందుట, అరుదె = ఆశ్చర్యమా? (కా దని యర్థము.) రూపకాలంకారము

గీ॥ కుంభకుచ మీనలోచన ♦ గోనితంబ

యబ్జధామాస్య హరిమధ్య ♦ యభిశిరోజ

చాపసుభ్రాత్రయుగళ నకృ ♦ జంఘ యతుల

కన్య సరసక్రియలరాశి ♦ గాదె తలఁప॥ 112

(ఈయింతి) తలఁపక = ఆలోచింపఁగాన్, కుంభకుచ = ఏనుగుకుంభములంబోలినకుంచములు గలది. ఘటములం బోలినకుంచములు గల దనియేని యర్థము. మీనలోచన = చెఱపలం బోలినకన్నులు గలది. గోనితంబ = భూమివలె (విశాలమైన) కటిప్రదేశము కలది. అబ్జధామాస్య = చంద్రునికాంతిం బోలినకాంతి గలమోము గలది. హరిమధ్య = సింహపునదుముం బోలిననదుము గలది. అభిశిరోజ = తుమ్మెదలం బోలినకురు

లు గలది చాపసుభ్రాత్యుగశః ధనువులం బోలినకనుబొమలజంట గలది. నక్రశః
ఘ=మొనశ్చం బోలినపిక్కలు గలది. అతులకన్య=సాటిలేనకన్య; సరసక్రియలరా
శి=శృంగారముతోఁ గూడినచెట్టలపుంజమును, కాదె=కాదా? అగు నని యర్థము.
ఇందుఁ గుంభశబ్దము మొదలగునవి కుచాదుల కుపమానము లగుగజకుంభము మొదలగు
వానిని బోధించుచు సప్రకృత మైనరాశిరూపార్థమును దోఁపించును. (ధ్వనింపఁ జే
యును.) కావున నిందు ద్వాదశరసులనామములు నిమిడి యున్నవి. గోనితంబ య
నుచో గోశబ్దము వ్యవభరాశిని బోధించును. హరి=సింహరాశి. అబ్జధామ=కర్క
టకము. చంద్రుని ల్లినియర్థము. ఆలి=వృశ్చికము. సక్ర=మకరము, సరస=మిథున
ము. శృంగారరసముతోఁ గూడినది క్రియ=మేషము తక్కినది సుగమును.

మ॥ గతి మత్తేభము, నాస చంపక, మొగిల్ గైశ్యంబు కందంబు, సం
గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృష్ట గావ్యపార మయ్యుత్పల
ద్యుతి, మోమంబురుహంబు, దేహరుచి విద్యున్మాల, యామానినీ
తతవృత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దరమె తద్వాగ్దాని కైన్ ధరణ్ ॥ 113

గతి=(ఈమె) నడక, మత్తేభము=మదగజము. ఈమె నడక మదగజమున
డకం బోలు నని భావము. నాస=ముక్కు, చంపకము=సంపంగిపువ్వు, ఒగిల్=క్ర
మముగా, కైశ్యంబు=కేశపాశము, కందంబు=మేఘము, సంగతవాక్యంబులు=యు
క్తము లగుమాటలు, మత్తకోకిలలు=మరిచినకోయిలలు, మాటలు కోకిలలులకులం బో
లు నని యర్థము. దృష్ట గావ్యపారము=చూపు, అయ్యుత్పలద్యుతి=ప్రసిద్ధ మైననల్లగ
లువలకాంతినంటికాంతి గలది మోము, అంబురుహంబు=పద్మము. పద్మసర్పశ మని
యర్థము. దేహరుచి=దేహకాంతి, విద్యున్మాల=మెలుపులపట్టి, ధరణ్=భూ
మియందట, ఈమానినీతతవృత్తస్థితులు, ఈమానిని=ఈస్త్రీయొక్క, తత=వికాల
మైన, వృత్తస్థితులు=మరిచినడకదులయనుకలను, (ఈమానినీ=ఈస్త్రీయందు, తత=
ఆయాయీరూపమున వ్యాపించియున్న, వృత్త=ఉత్పలమాల మొదలైనపద్యములయొక్క,
స్థితులు=స్థితులు) వాగ్దాని కైన్=ప్రహ్లా కైనను, ఎన్నఁగాన్=లెక్కించుట, తర
మె=శక్యమా. కా దని యర్థము. ఈమెనడలు మదపు లేనుగనడలను, ముక్కు సం
పంగిపువ్వును, కోరిజములు మేఘములను, పలుకులు కోయిలలను, చూపులు నల్లగలువ
లను, మోము పద్మమును, దేహకాంతి మెలుములను బోలు ననియు నీమొనడపడి మిగు
ల నుత్తమ మైన దనియుఁబ్రకృతార్థము ప్రకరణముచే నుద్దేశము కాఁగా నిందలి మ

శ్రేధము మొదలైన శబ్దములు వ్యంజనావృత్తిచే వృత్తము లను నన్యార్థము బోధించునూ కావున నీమొదలకు మొదలగునవి మిత్రేధము మొదలైన వృత్తములం బోలి యుండెననియుఁ జెప్పం దగు.

క॥ అని యిటు హరిమది విస్మయ

మెనయఁగ నయ్యన్నమిన్ను • నెన్ని పాదలమా

టునఁ దదూహితశయం

బున కాసందాభిఁ దేలి • మునుఁగుచు నుండెన్ ॥ 114

హరి = కృష్ణుడు, ఇటు = ఈ ప్రకారము, మదిఁ = మనసునందుఁ, అని = అనుకొని, విస్మయము = ఆశ్చర్యము, ఎనయఁగఁ = కలుగఁగాఁ, అయ్యన్నమిన్నుఁ = ఆశ్రీశ్రీష్ఠమున, ఎన్ని = స్తుతించి, పాదలమాటునఁ = తీవయిండ్లమటుఁగునను, తదూహితశయమునకుఁ = ఆమెచక్కందనముయొక్కయాధిక్యమునకుఁ, అనందాభిఁ = సంకోచసమద్రమునందుఁ, తేలి మునుఁగుచు నుండెన్ = ఓలలాడుచుండెను. ఆమెసౌందర్యమునకు మిక్కుటముగ సంతసించుచుండెనని యర్థము.

వ॥ అనిన విని పరితీన్నరేంద్రుం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మని శుక యోగీంద్రు నడుగుటయు (సుగమము) 115

మ॥ అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ భవా • బ్రహ్మధునికల్పక

దుర్మడిండ్డరపటీరహీరశశభృ • దుద్ధాభిసంస్పర్ధి

ద్విమలాఖండయశఃపరంపర పరో • ర్వీనాథగర్వాపహ

కృమదోద్వికృమ వికృమార్కిసృపసం • గామిమస్ఫురతాహసా॥

అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ, అమరేంద్ర = ఇంద్రునిమొక్క, (వైభవము) ప్రతిమాన = పోల్చి గల, వైభవ = సంపదకలవా. డా, భవా.....పరంపర, భవ = శివునితోడను, అబ్జ = తామరలతోడను, స్వర్గురి = ఆకాశగంగతోడను, కల్పకదుర్మ = కల్పవృక్షములతోడను, డిండ్డర = చురువుతోడను, పటీర = ఇందనముతోడను, హీర = వజ్రములతోడను, శశబృత్ = ఇంద్రునితోడను, దుద్ధాభి = శ్రీరసముద్రముతోడను, సంస్పర్ధి = విరోధించుచున్న, (సదృశ మగుచున్న యని యర్థము.) సత్ = శ్రేష్ఠమై గ్గ విమల = స్వచ్ఛమైన, అఖండ = పూర్ణమైన, యశఃపరంపర = కీర్తిసముదయము గ

అప్రభువా, పరార్థినాథ.....క్రమ, పరార్థినాథ = శత్రురాజులయొక్క, గర్వమును, అపహా = పోగొట్టెడు, క్రమ = రీతిగల, దోర్విక్రమ = బాహువరాశ్రిమముగలరాజు, విక్రమార్క...సా, విక్రమార్కస్వప = విక్రమాన్నిమహారాజునకువలె, సంఘాను = యుద్ధమందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న. సావాసా = తెగవలప్రభువా.

క॥ చంచలనయనానూతన

పంచాయుధ సుజనకల్ప ♦ పాదప సరసా

దంచితగంభీరవచః

పంచాయుధతల్ప వినయ ♦ భవ్యాకల్పా॥

117

చంచలనయనా = శ్రీలక్ష్మ, నూతనపంచాయుధ = క్రొత్తమున్నయుధా, ప్రాచీనుల డగమున్నయుధా డింగుడును నీయన సాంగుడును గాన నూతనమున్నయుధా డని చెప్పెను సుజనకల్పపాదప = సజ్జనులకుం గల్పవృక్షమా! సరసా.....తల్ప, సరస = మనోహర మైన, ఉదంచిత = మిగుల పూజ్య మైన, గంభీర = అగ్రపాటునము గల, వచః = సంభాషణమునందు, పంచాయుధతల్ప = శేషుఁడా, (గద, ఖడ్గము, ధనువు, శంఖము, చక్రిము ననువైదాయుధములు గలవాఁడు పంచాయుధుఁడు = విష్ణువు ఆయనకుం దల్పము = పాస్సు శేషుఁడు. విష్ణువు శ్రీసముద్రమున శేషునివై శయించియుండునని పురాణములం బ్రసిద్ధి.) వినయభవ్యాకల్పా = అడవికు యనుమించువారి మైన భూషణము గలప్రభువా.

మాలినీవృత్తము॥ స్థిరలసదుమాకి ♦ తేత్రీధాతీధరేంద్రా

ధరపరిసరసాశ్చ ♦ స్థాపితప్రాజ్వలగ్ధో

పురవరశిఖరాభీ ♦ భూషితప్రాజ్వలసమీమా

ప్రచుచిరగుణధామా ♦ రావ్రవంశాభిసోనూ॥ 118

స్థిర.....సీమా, స్థిర = శాశ్వతముగా, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఉపమాక తేత్ర = ఉపమాక యను పుణ్యస్థలమునందలి, ధాత్రీధరేంద్రా = పర్యతముయొక్క, అధర = క్రిందటి, పరిసర = సమీపప్రదేశముందు, సాశ్చ = రాలతోఁ గూడునట్లు, స్థాపిత = నిల్పబడిన, (క్రిందపఁబడిన యని యర్థము.) ప్రాజ్వలగ్ధో = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, గోపురవర = శ్రేష్ఠ మైనగోపురముయొక్క, శిఖరాభీ = శిఖరసమూహముచేతను, భూషిత = అలంకరింపబడిన, వ్యోమసీమా = ఆకాశప్రదేశము గలప్రభు

వా! ప్రభుచిరగుణధామా=మిక్కిలి మనోహరము లగుగుణములకు నివాసమా, రావు
వంశాబ్ధిసోమా = రావువారివంశ మనుసముద్రమునకుం జండుడ వగురామరాయ
ప్రభూ!

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
ల్లమరాజవంశజాపస్తంబనూత్రివదెల్లనార్యపాత్రి
రంగశాయి నామార్యచుత్రి హరితనగోత్రి
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర మ్మ

శు భ మ మ్మ.

అ వి ఘ్న మ మ్మ

భ ద్రా ప రిణ య ము .

తృ తీ యా శ్వా స ము .

శ్రీనివాసరసదరా

జీవాయతనాంతరంగ! , శ్రీతజనవనచై

తా! విబుధనుతచరితా! !

రావుకులజచంద్ర! రామ , రాయనరేంద్రా. 1

శ్రీనివాస.....తరంగ, శ్రీ = లక్ష్మీయనెడు, వనితా = శ్రీయొక్క, వర = భ
ర్త యైవిష్ణువుయొక్క, పదరాజీవ = పాదపద్మములను, ఆయతన = నివాసస్థల మైన,
అంతరంగ = మనసుగలప్రభూ! మనసున విష్ణునిపాదపద్మముల ధ్యానింపరాజా యని
యర్థము. శ్రీతజనవనచైత్రా = ఆశ్రయించినజను లనెడుగోటకు వసంతుఁడా! చై
త్రుఁడు వనమునకుంబోలె వాశ్రయించినవారికి నీరాజు ఫలము లొనగూర్చువాఁడని
యర్థము విబుధనుతచరితా, విబుధ = విద్వాంసులచే, సుత = స్తోత్రము చేయఁబడిన
చరిత్రా = నడవడి గల, రావుకులజచంద్ర = రావువంశమున జన్మించినచంద్రుఁడా! ఇ
ట రాజానందుఁ జంద్రాత్వాగోపము వంశమునందు సముద్రాత్వాగోపమునకు గమకము
గాన నేకదేశవర్తి రూపకాలంకారము. రామరాయనరేంద్రా = ఓరామరాయప్రభూ!

గీ. అవధరింపుము శౌరిభ , వ్యచరితంబుఁ

దొల్లి నూతుండు శౌనకా , దులకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ , రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి , తెలుపఁదొడఁగె. 2

అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. తొల్లి = పూర్వము, నూతుండు, శౌరిభవ్యచరి
తంబుకొ = కృష్ణనిమనోహర మైనచరిత్రను. శానకాదలకుకొ, చెప్పినట్టిరీతికొ = చెప్పి
నరీతిచేతను, ఈకయోగి, పరిక్షిద్ధరాధినాథలిలకమునకుకొ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రీమ
నకు, ఇట్లు, తెలుపకొ = తెలియజేయుటకు, తొడఁగకొ = పొర్రంభించెను.

ఉ. వందకుమారువీక్షణక ♦ నద్దనమత్తమిళిందబృంద మా
నుందరిమోముఁదమ్మి పయి ♦ జొబ్బిలుహాసవిలాసచిక్కణా
స్పందమరంద మానునెడఁ ♦ బ్రాపయి ముంగురు లాదరించె జె
న్నందఁగ రెండునున్నమర ♦ కాఖ్యములొటఁగ దాసుహృత్కియల్.

నందకుమారు.....బృందము, నందకుమారు = కృష్ణనియొక్క, వీక్షణ = చూపు
లనెడు, కనత్ = పరీక్షించుచున్న, ఘన = అధిక మైన, మత్త = మదించిన, మిళింద
బృందము = తుమ్మెదలగుంపు, అనుందఁమోముఁదమ్మిపయికొ = ఆకన్న యయొక్క
మో మనెడుతామరపువ్వువూఁదను, జొబ్బిలు... ..మరందము, జొబ్బిలు = ఉత్పన్న
మయ్యెడు, హాస = నవ్వును, విలాస = శృంగారచెట్టలు ననెడు, చిక్కణ = తటచైన,
ఆస్పంద = కదలని, (గడ్డకట్టిన) మరందము = పూఁదనెను, అనునెడకొ = త్రాగునపు
డు, ముంగురులు = అలకలు, ప్రాపయి = సహాయపడి, చెన్నందఁగకొ = అనుకూలప
డునట్లు, ఆదరించెకొ = ప్రేమఁ జూపెను రెండును = తుమ్మెదలును ముంగురులునుం
గూడ, భ్రమరకాఖ్యములు = భ్రమరకము లనుపేరుగలవి, బొటఁగదా = అగుటచేతనే
కదా, సుహృత్కియల్ = మిత్రులు మిత్రులకుఁ జేయుకార్యములు. ఆదరించుటయ
ని యర్థము. (అయ్యెకొ) (ని) పట్టదభ్రమరాశయ యనియును, అలకాహృద్గ
తుంతలాస్తేలలాపేభ్రమరకా యనియు నమరుఁడు

కృష్ణనిచూపు లామెమోమున వ్రాలునపుడు ముంగురు లాదరించె, ననఁగా,
దుమ్మెదలు పద్యమున వ్రాలి మకరందము ద్రావినట్లు దృష్ట లచ్చటం బ్రనేశించి ము
ఖవిలాసముం జూచి సంతసించుచుండఁగా నచట మన్న కురులు ముఖమున కమితసాం
దర్యము గల్పించి యధిక మైనసంతసముం గన్నులకుఁ గలిగించె నని యాశయము. ఇ
ట్టిసంతసమును గురులు స్వభావముననే చెయఁగాఁ జూపులయందు భ్రమరత్వ మాహో
పించి వానితో సమాననామము కల్గుటచే నట్లు చెనె నని చెప్పటచే రూపకానుప్రాణి
తోత్ప్రేక్షాలంకారము

చ. పదముల నాని యూరువులఁ ♦ బారి నితంబమునాటి నాభికం

బాదలి వళిత్రీయం బెనసి ♦ ముద్దులనిద్దవుటారు హత్తి పై
నుదులుగ నున్నయున్నతప ♦ యోధరచక్రము లాక్రమించె న
వృద్ధవతిఁ జూచుచో యదుకు ♦ మారునిమోహనదృష్టిజాలముల్.

యదుకుమారునిమోహనదృష్టిజాలముల్ = బాలకృష్ణునిగుండర మైవచాపులన
యూహము, అన్యదవతిక్ = అభద్రను, చూచుచోక్ = చూచునపుడు, పదములక్ =
పాదములను, అని = ప్రవేశించి, ఉరువులన్ = తోడలను, పా = వ్యాపించి, నితంబ
ముక్ = కటిప్రదేశమును, నాటి = తగుల్కొని, నాభికక్ = నాభియందుక్, పాద
లి = వర్ణిల్లి, వళిత్రయంబు = కడుపుమీదిముడుతలను, ఎనసి = పొంది, ముద్దులనిద్దవుటా
రుక్ = మమోహర మైననున్ననినా గారును, హత్తి = అంటుకొని, వైక్ = పిమ్మటను,
ఉదుటుగక్ = గర్వము గలుగునట్లు, ఉన్నయున్నతపయోధరచక్రములు, ఉన్న, ఉ
న్నత = ఎత్తైన, పయోధర చక్రములు = జక్రవలంబోలినకుచములను, ఆక్రమించెక్ =
వశపఱుచుకొనెను

కృష్ణునిదృష్టి యామెరువయనములం గ్రమక్రమముగఁ జూచుచుఁ జిట్టచివరకు
నున్నతప్రదేశముఁ బొందె నని భావము.

క ఈరీతిఁ బుష్పవనమున

నారీతిలకమును జూచి ♦ నవ్యానంద

స్ఫారమతి యగుచుఁ జెంతకు

సారసనయనుండు సేరఁ ♦ జనుసమయమునక్. 5

సారసనయనుండు = కృష్ణుడు, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాడు) ఈ
రీతిన్ = ఈప్రకారముచెతను, పుష్పవనమునక్ = పూచోటయందుక్, నారీతిలకము
ను = భద్రను, (శ్రీశ్రేష్ఠమును) చూచి = కన్గెరి, నవ్యానందస్ఫారమతి, నవ్యా =
నూతన మైన, ఆనంద = సంతసముచెత, స్ఫార = అతిశయించిన, మతి = బుద్ధి కలవా
డు, అగుచున్, చెంతపక్ = సమీపమునకుక్, చేరం జనుసమయమునక్ = చేరునట్లు,
వెల్లెడుకాలమునందక్ (ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

మ. అలహిందోళపురక్తి మాధవుఁడుప్ర ♦ తృతీయం బగున్ వీణనో

యలివేఱి యది మేళగించి లలితం ♦ జాగీతముం బాడుమం

చు లతాతన్ని యొకర్తు దెల్పు జెలియ • చోప్ప నట్లు కావింప న
పులుకుల్ దా విని శౌరి యిప్పు పొడచూప న్నేళయంచువడి.

ఓయలివేణీ = ఓభద్రా, (కుమ్మదచాలుం బోలివజడగలదానా) మాధవుఁ
డు = వసంతుఁడు (కృష్ణుఁ డాయు ధ్వనించును) అలహిందోళపురక్షిత్, అల = పృ
సిద్ధమైన, హిందోళపురక్షిత్ = హిందోళ మనురాగమునందలిప్రేమచేతను, పృత్యక్షం
బగుత్ = సాక్షాత్కరించును. శిశిరబుకువునకు వసంతకాలమునకు నగుమం బాడునొ
కానుక రాగము హిందోళ మనంబడు. అది = ఆరాగమును, వీణ = వీణయందక్ష,
మేళగించి = కూర్చి, లలితంబు = శ్రావ్య మైనది, ఔగీతము = ఆమెప్పుడుపాటను, పా
డుము = గానము చెయుము అంచుత్, ఒకర్తులతాతన్ని = ఒకానుకశ్రీ, తెల్ప =
తెలియజేయఁగాత్, చెలి = భద్ర, అచోప్ = ఆస్థలమునందక్ష, అట్లు కావింప =
ఆహిందోళ రాగమును వీణయందు సంఘటించి పాడఁగాత్, శౌరి = కృష్ణుఁడు, తాత్
అపులుకుల్ = ఆమాటలను, విని = ఆలకించి, పొడచూప = కాన్పించుటకున్, ఇప్పుడే
ళ = ఇది సమయము, అంచుత్ = అని తలఁచుచున్, వడి = త్వరతోన్, ముందుప
ద్యముతో నన్వయము

శిశిరవసంతములకు సంధియందు హిందోళముఁ బాడుదును గావున నట్లుచెయు
ము. మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) నీకు సాక్షాత్కరించు నని యొకయింతి చెప్పఁగా
భద్ర యట్లు చెయుచున్నపుడు వసంతునకుఁ బర్యాయ మైనమాధవపదము తనకుం
జెల్లుఁ గావున నిదియే యీమెకుం గనుపడునమయ మనికృష్ణుఁడు తలఁచి యని తా
త్పర్యము.

క. కుసుమలతావృత్తి వెలువడి

యసదృగ్వనదేవతాగ • ణాంతర్గతుఁడై

యెసఁగునసంతుఁడొకో యనఁ

బొసఁగి సతీసమితి మధ్య • మున నిలిచినచో. 7

కుసుమలతావృత్తి = పువ్వుతీఁగలకట్టువనుండి, వెలువడి = బయలుపెడలి, అస
దృక్ గ్రతుఁడై = సాటిలేనివనదేవతలనడుమ నున్నవాడై, ఎసఁగునసంతుఁడొకో
యన = ప్రకాశించువసంతుఁడో యనునట్లు, బొసఁగి = సాక్షాత్కరించి, సతీసమితి
మధ్యమున = శ్రీసఖామధ్యమందు, నిలిచినచో = ఉన్నపుడు, చోటుకట్ట మిటఁ గా

లముం జెప్పను. ముందుపద్యముతో నవ్వయును.

సీ. ప్రకటాన్యచంద్రిచం • ద్రికప్రాలె మొలకన
వొలుకువానిని సిరు • ల్గులుకువాని
లలితరూపమునఁ గ • ల్వలతేని వలతేని
మించువాని మొయిల్ల • మించువాని
హరినీలనీలాభ • నలరారుమీసంపు
లీలవానిఁ బసిండి • చేలవాని
నరవిందములకు విం • దగుకన్నఁగవతళ్ళు
లొలయువాని శుభాప్తి • వెలయువాని
మహితకుండలకొస్తుభ • మకుటకటక
కాంచికాంగదధాగధ • గ్యములవాని
నాజగన్మోహనుని శౌరి • నద్యుతాత్మ
లగుచుఁ గని లేచి నిలిచి ర • య్యబ్జముఖులు.

8

అయ్యబ్జముఖులు = మీఁదఁ జెప్పినభద్ర మొదలగుస్త్రీలు, అద్భుతాత్మలు = ఆశ్చర్యముతోఁ గూడినమనసుగలవారు, అగుచుకొ, ప్రకట.....కోలేక, ప్రకట = స్ఫుటమైన, ఆస్య = మో పినెడు, చంద్ర = చంద్రునియొక్క, చంద్రికవోలేక = వెన్నెలవలె మొలకనవ్వ = మందహాసమును, ఒలుకువానికొ = ప్రకటించువానిని, సిరుల్ = శోభలను, కుల్గువానిన్ = వెదచల్లువానిని, లలితరూపమునకొ = మనోహరమైనచక్కఁదనముచేతను, కల్వలతీనికొ = చంద్రునిని, వలతీనిన్ = మన్మథునిని, మించువానికొ = అతిశయించువానిని, మొయిల్లన్ = మేఘములను, మించువానికొ = అతిశయించిన (శరీరచ్ఛాయ గల) వానిని, హరినీలనీలాభిన్ = ఇంద్రునిల మనుమనియొక్క నల్లనిఛాయం బోలినఛాయచేతను, అలరారుమీసంపులీలవానికొ = ప్రకాశించుమీసంపు పొగసు గలవానిని, పసిండిచెలవానిన్ = బంగారు (వన్నె గల) వస్త్రము గలవానిని, అరవిందములకున్ = పద్యములకుకొ, విందు = చుట్టము, అగుకన్నఁగవతళ్ళులు = అయ్యెడువేత్తములజంటయొక్క కాంతులను, ఒలయువానికొ = పొందువానిని, శుభాప్తికొ = మేలు పొందుటచేతను, వెలయువానికొ = ప్రకాశించువానిని, మహిత.....

వానిక, మహిత = పూజ్య మైన, కుండల = తమ్ముంట్లయు, కాన్తుభ = కాన్తుభను
(సముద్ర)నున బట్టినమణిసోఁ గూడిన) దండయొక్కయు, మకుట = కిరీటముయొ
క్కయు, కటక = కడియములయొక్కయు, కాందికా = మొలత్రాటియొక్కయు,
అంగద = బాహుపురులయొక్కయు, ధాగధగ్యములవానిక = ధగధగ లాడెడుకాంతి
గలవానిని, అజగన్మోహనునిక = సన్నిహితుఁ డైనట్టియు లోకము నంతను వలపించు
నట్టియు, శౌరిక = కృష్ణునిని, కని = చూచి, లేచి నిలిచిరి ఇందు యనుక మనుశబ్దా
లంకారమును, రూపకము నుపమయు ననునర్థాలంకారములును గలవు

క. కలయ వెలుఁ గొందురుచిఁ జ

క్కలమధ్యమునందు నిందు • కళ యన భద్రా

లలనారత్నం బనుగుం

జెలువలలో నుండి వింత • చెలువము దోపన్. 9

భద్రాలలనారత్నంబు = భద్ర యనుశ్రీశ్రేష్ఠము, కలయక = అంతటను, వె
లుఁ గొందురుచిఁ = ప్రకాశించుకాంతిచెతను, చుక్కలమధ్యమునందుక = నక్షత్ర
ములనడుమను, ఇందుకళ యనన్ = చంద్రుకళవలె, అనుగుంజెలువలలోనక = ప్రియస
ఖులనడుమను, ఉండి, వింతచెలువము = అపూర్వ మైనసౌందర్యము, తోపన్ = కను
పడఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము

చ. తమకము నబ్బురంబును ముదంబు నెదం గదియంగ నేత్రప

ద్యములు ప్రఫుల్లముల్ సలలితంబులు నై చలదృశ్శిలినదబ్బం

దములను గుమ్మరింపఁ గరఁగనస్తనము ల్పులకింపఁ గాంచె జే

మ ముడిగొనంగ నయ్యదుకుమారుని దివ్యవిలాసధారునిక. 10

తమకము = త్వరయును, అబ్బురంబును = ఆశ్చర్యమును, ముదంబును = సంతో
షమును, ఎదక = మనసునందు, గదియంగన్ = వ్యాపింపఁగాక, నేత్రపద్యములు =
కన్నుఁదామరలు, ప్రఫుల్లముల్ = వికసించినవియును, సలలితంబులు నై = మిగులమనో
హరములు నై, చల.....బృందములను, చల = చలించుచున్న, దృక్ = చూపుల
నెడు, మిళిందబృందములను = తుమ్మెదలసమూహమును, క్రుమ్మరింపన్ = వెలికిఁజిమ్మఁ
గా, కఠినస్తనముల్, పులకింపక = గగుర్పొడువఁగాక, ప్రేమ = స్నేహము, ముడిగొ
నదిగక = దృఢపడునట్లుగా, దివ్యవిలాసధారునిక = సుందరమైశృంగారచెట్టలు ధరించిన

వానిని, అయ్యదుమహావనిక = ఆకృష్టుని, కాంచెక్ = చూచెను దీనికిం గల్గి వెనుకటిపద్యమునందలిచంద్ర. రూపకాలంకారము. ఇందు శోమాంచ మను సాత్వికభాషము చెప్పబడిన

మ. తొలుకార్కించులసంచులై కువలయఃస్తోమైకదామంబులై
బెళుకుంబేడినమీలలీల లయి దీప్తిఖంజనాప్తంబులై
తెలిసెత్తమ్ములతమ్ములై తళుకులై దీవ్యచ్చకోరాళికా
ళులునై కప్పే ముకుందుమేన నపుడాలోలాక్షీవీతౌతతుల్. 11

ఆపుడు = కృష్ణం జూచునపుడు, ఆలోలాక్షీవీతౌతతుల్ = ఆభద్రయొక్కదృష్టిసముదాయములు, తొలుకార్కించులసంచులై = వర్షకాలమునందలి మెఱుపులయందము కలవి యై, (ఆచించలములై యని భావము) కువలయ... లై = కలువలగుంపులయొక్కదండలై, బెళుకుంబేడినమీలలీల లయి = తళితళిలాడెడుచెఱుపలయొక్కవిలాసములు కలవి యై, దీప్తిఖంజనాప్తంబులై = కాటుకపిట్టలకుంజెలులై, తెలిసెత్తమ్ములతమ్ములై = తెల్లనితామరపూవులకుసోదరులై (సమాసములై యని యర్థము) తళుకులై = ప్రశస్తమైనకాంతి గలవి యై, దీవ్యచ్చకోరాళికా = ప్రకాశించుచోరసముదాయమునకుక, ఆళులునై = చెలికత్తెలునై, ముకుందుమేనక = కృష్ణునిశరీరమండక, కప్పే = వ్యాపించెను

ఉ. వీలుగ వాలుగంటిబొమ ధి వింటిబొలద్యగాశుగాళి గో
పాలువిశాలవక్షమునఁ ధి బర్వగ నయ్యద నెంచి యించువి
ల్లలుపు దంటవింటఁ బది ధి లంబుగఁ దుమ్మెదనారిమోయఁ బ్రో
యాలిపయిం గడంగి కునుమాస్త్రము లేయఁ దొడంగె నేవునక.

వాలుగంటి... గాళి, వాలుగంటి = భద్రయొక్క, (సోగకన్నులు కలది) బొమవింటి = కన్నులు లనెడుధనుస్సంబంధమైన, విలోల = చంచల మైన, దృక్ = చూపు లనెడు, ఆళుగ = బాణములయొక్క (వేగమునం బోవునవి) ఆళి = సముదాయ వీలుగక = తగునట్లు, గోపాలువిశాలవక్షమునక = కృష్ణమూర్తి పేరురమునందుక, బర్వగన్ = సోకఁగాక, ఇంచువిలుదాలుపు = మన్మథుఁడు, (చెఱుకువంటిని ధరించిన వాఁడు) అయ్యదను = ఆసమయమును, ఎంచి = తెలిసికొని, దంటివింటక = బలము గలధనుసుపండు, పదిలంబుగక = జాగ్రత్తగా, తుమ్మెదనారి = తుమ్మెద లనెడునల్లె

శ్రాదు, శ్రాదుఁ = ధ్వనింపఁగాఁ, హృమలిపముఁ = ఆశ్రమీందను, కడంగి =
 పూరి, కుసుమాశ్రయములు = పుష్పబాణములను, ఏపునఁ = విజృంభణముతోన, ఏయఁ
 దొడంగఁ = వేయుటకారంభించెను. ఆమె కృష్ణునితోముగఁ జూపు లనుబాణముల
 ను బ్రయోగింపఁగా నది నహింపక వెంటనే యామెపైని మన్మథుఁడు పూవుటయులం
 బ్రయోగించెను. అనఁగా నామెకుఁ గృష్ణుం జూచినవెంటనే మన్మథవికారము గల్గె
 నని భావము.

ఉ. కోరిక లూను నెమ్మెయి గగుర్పొడుచుం గడకంటఁ దారకల్
 సేరి పరిభ్రమించు నునుఁ జెక్కులఁ జెమ్మట గిమ్ము నెమ్మి నొ
 య్యారపుఁజూపులజ్జబెరఁయం (గను జక్కఁగ మోహునొందుచుఁ)
 సారెకు వెల్వడుం దొడపి శౌరిని జూచునెడం బడంతికిఁ॥ 13

తొడరి = ప్రయత్నించి, శౌరి = కృష్ణుని, చూచునెడఁ = చూచుకాలమునం
 దుఁ, పడంతికిఁ = భద్రకుఁ, కోరికలు = ఇచ్ఛలు, దొరుకఁ = పుట్టుచు, నెమ్మెయి =
 శరీరము, గగుర్పొడుచున్ = పులకించుచు, తారకల్ = కంటిగ్రుడ్లు, కడకంటన్ =
 కంటిటుదయందున్, చేరి, పరిభ్రమించుక = చలించుచు, నునుఁజెక్కులక = నున్నని
 చెక్కిళ్లయందున్, చెమ్మట = స్వేదము, క్రమ్ముక = వ్యాపించుచు, ఒయ్యారపుఁజూ
 పు = సాగ నైవృద్ధి, లజ్జ = సిగ్గు, బెరయంగఁ = ఉత్పన్నముకాఁగా, చక్కఁగఁ =
 అందముగాన్, మోహునొందుచుక = ముగించుచుక, నెమ్మిక = ప్రేమచెతన, సా
 రెకు = మాటిమాటికిన్, వెల్వడుక = (తిరిగి) వ్యాపించుచుండుచు. భద్రకుం గృ
 ష్ణుని జూడఁగనే కోరిక పుట్టె ననియుఁ బిమ్మట దాకిం బోయకము లగుపులకాదిసా
 త్వికభావంబులు సహకారి యగులజ్జ యనుసంచారిభావము మత్పన్న మయ్యె నని
 తాత్పర్యము. (కోర్కె యనఁగా రతి సంభోగవిషయ మైననుచ్చాచికేషము రతి
 యనంబడు. ఇదియే శృంగారమునకు స్థాయిభావము ఈయిచ్చాచికేష మనుభవమున
 అస నిలిచిన స్థాయి యనంబడు ఇదియే శృంగారరసమునకుం బూర్వావస్థ. బోపల
 నున్నయనురాగమును నూచించు రోమాంచా (గగుర్పాటు) దులు సాత్వికభావము
 లనంబడు. రసమునకు సహకారు లగుచిర్యేచాదులు సంచారులు. అందు ననంగనిమిత్త
 మైనారాగాదులచే జేతస్సంకోచనము లజ్జ యనంబడు. డాంగుట, వైవర్ణ్యము, సభో
 ముఖత్వము, శీత్రనిహితము మొదలగునవి దీనికార్యములు) నాయుకముగ

వ॥ ఇత్రైటంగున నత్తరుణీరత్నం బత్తామరసాక్షు నీక్షించుచుఁ దనమే
నంబున, 14

అత్తరుణీరత్నంబు = (అత్రిశ్రేష్ఠము) భద్ర, ఇత్రైటంగున = ఈప్రకారము
చెతన, అత్తామరసాక్షుని = అక్ష్మిష్ఠుని, నీక్షించుచు = చూచుచును, తనమనంబు
న = తనమనమునందుకొని ఇది 17 వ పద్యమందలి యని యనుదానితో నన్వయించు.

సీ॥ తనకాంతిదరహాసం ♦ మున నిల్చి భూచరుం

డగుచు వర్తించును ♦ ధాంతుఁ డొక్కొ

తనదుపద్మాంబక ♦ త్వము కన్నులనె తాల్చి

సాంగుండై మెలఁగున ♦ సంగుఁ డొక్కొ

తనసౌరభము వక్త్రీ ♦ మున నించి నిజవిలా

సము చూప వచ్చున ♦ సంతఁ డొక్కొ

తనహరిడింభక ♦ త్వము మధ్యమునఁ బూని

యవనికి డిగినజ ♦ యంతఁ డొక్కొ

వీరు గా రైన నీదివ్య ♦ విభవభువన

మోహనాకారలాసణ్య ♦ ములు గలుగునె

కాన మద్వల్లకీగాన ♦ కలన నలరి

కోరి సాక్షాత్కరించిన ♦ శౌరి యితఁడు॥

15

తనకాంతి = తనయొక్క (చంద్రునియొక్క) తెల్లనిచాయను, దరహాసము
న = చిలువగు పువందున్, నిల్చి = ఉండునట్లు చెసి, భూచరుండు = నేలం దిరుగువాఁ
డు, అగుచున్, వర్తించును ధాంతుఁ డొక్కొ = ఉండుచంద్రుఁ డగు నేమో, భద్రీ త
నకు సాక్షాత్కరించిన కృష్ణం జూచి శరీరమందంతట నుండు తెల్లనికాంతిని చిలువపువ్వ
నందే భరించి భూమియందు సంచరించెడుచంద్రుఁ డగు నేమో యని సందేహించెనని
భావము. తనదుపద్మాంబకత్వమున = తనసంబంధ మైనతామరపువ్వు లనుబాణములు
గలుగుట యనుధర్మ (తామరపువ్వులంబోలినకన్నులు గలుగుటయు) ము కన్నుల
పె = నేత్రములయందే, తాల్చి = భరించి, సాంగుండై = శరీరమునో గూడుకొన్నవాఁ
డై, మెలఁగునంగుఁ డొక్కొ = సంచరించెడుమన్మథుఁ డేమో, తనసౌరభము = తన

యొక్కనురభిసామము గల్గటను (పరిమళమును) వక్త్రమునక = హేమునందుకొ,
 నించి = నిండించి, (ధరించి యని యర్థము.) నిజవిలాసము = తనశృంగారచేష్టలను, చూ
 పక = ప్రకటించుటను, వచ్చువసంతుఁ డొక్కొ = ఏతెంచినవసంతుఁడో, తనహరిడిం
 భకత్వము = తనయింద్రునకుం గొడు కగుట యనునిగ్రపుంబిల్లతనమును, మధ్యము
 నక = నడుమునందుకొ, పూని = ధరించి, అవనికిన్ = భూమికికొ, డిగినజయంతుఁ డొ
 క్కొ = అవతరించినజయంతుఁడో, (అని సంజేహించి) వీరు = నేఁ జెప్పినవారు, కా
 రు. అయినన్ = ఇందొక్కొఁ దైనయెడల, ఈదివ్య.....ములు, ఈ = ఇట్టి, దివ్య =
 ఒప్పిదమైన, భువనమోహన = లోకమునకు వలపు వుట్టించెడు, ఆకార = దేహమును,
 లావణ్యములు = నిగనిగలాడెడుకాంతియు, కలుగునె = ఉండునా? (ఉండ వని య
 ర్థము) కానక = ఆకారముచేతను, మద్వల్లకిగానకలనక = నావీణాగానముయొక్క
 యొప్పుచేతను, అలరి = సంతసించి, కోరి = ఆపేక్షించి, సాక్షాత్కరించినశౌరి = పౌత్ర
 కు మైనకృష్ణుఁడు, ఇతఁడె. (అగును) నాకు సాక్షాత్కరించినయాయనమన్మథాదు
 లలో నొకఁడైన నిట్టిసాందర్య ముండదు కాబట్టి నావీణాగానమునకు సంతసించి వ
 చ్చినకృష్ణుఁడే కాని మఱొక్కఁడు గాఁడని భద్ర నిశ్చయించె నని తాత్పర్యము.
 నిశ్చయాంత మైనసందేహాలంకారము శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యనప్రాణితము.

సీ॥ అక్షిసాఫల్య మింపా ♦ రంగా వీనిమేఁ

జెలువంబు గోరి వీ ♦ ష్టింపవలదె

విమలగాంధర్వంబు ♦ వినుతి కెక్కంగ వీని

పైని గీతంబులు ♦ పాడవలదె

కులుకుగుబ్బలసారు ♦ గొనబు మీఱంగ వీని

దృఢపీఠరంభమ ♦ ధ్వింపవలదె

కమ్మకమ్మోవిదొ ♦ క్కవుఁజవుల్ దగ వీని

నునుఁజెక్కుంగవ ముద్దు ♦ గొనంగవలదె

విలువఁ దెలుపంగరానియీ ♦ తలిరుద్రబాయ

మొలసిఫల మొంద వీనితోఁ ♦ గలసి మెలసి

వలచి వలపించి తమి బెంచి ♦ యలరువిలుతు

కేళికలఁ దేలి సుఖలీలఁ ♦ గాలవలదె॥

(చూడ) పాద్యము కానిది, బస, గోపాంగవాజనని తే పము = గొల్లపడుచుబయొక్క నిధి (చాచికోన్నద్ర్యరాశి) నేడు = ఈదినమునక, నీకడకున్ = నీయొద్దకున్, ఇచ్చన్ = (నిన్నుఁ జూచు) కోరికతోక, వచ్చెన్ = ఏగువెంచెను. ఈక్షించితే = చూచితివా? బ్రహ్మాదులకు దర్శన మీయనిమహాభావుఁడును దన్నుఁ (ప్రేమించినవే) తలకు మిగుల కులభుఁడు నగుశ్రీకృష్ణుఁడు నిన్నుం జూడఁగోరి వచ్చె నతని దర్శింపు నని శ్రుతిరంజని భద్రతోఁ జెప్పెను.

గీ. అనిన యదువిభుహృదయ మా ♦ వనజనయన

భావము నెఱింగి కనకాంగి ♦ వలికె నిట్లు

లోకనాయక ! నీదగు ♦ రాకవలన

నధిగతాభీష్ట యయ్యెమా ♦ హంసయాన॥

18

అనిసన్ = శ్రుతిరంజనియిట్లు చెప్పఁగా, యదువిభుహృదయము = కృష్ణనిహృదయమును, వనజనయనభావము = భద్రయభిప్రాయమును, కనకాంగి = ఈపేరు గలయొకచెలి, ఎఱిగి = తెలిసికొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెన్, లోకనాయక = ఓకృష్ణా! (ఎల్లలోకములకుం బ్రభువా యని యర్థము) నీదగురాకవలనక = నీసంబంధమైనవచ్చుటవలనక (నీవు వచ్చుటవలన నని యర్థము.) మాహంసయాన = మాచెలి యగుభద్ర (అంచనడలం బోలిననడలు గల దని యర్థము.) అధిగతాభీష్ట = ప్రాప్తమైనకోర్కె గలది, అయ్యెన్. ఈపద్యమున లోకనాయకశబ్దముచే బ్రహ్మయను నాంశయాశబ్దముచే సరస్వతియు ధ్వనించును.

ప॥ అనిసఁ గలవాణి హరి కిట్లనియె.

19

అనిసన్ = ఇట్లు కనకాంగి చెప్పఁగా, కలవాణి = ఈపేరుగలమఱియొకచెలియ, హరికిన్ = కృష్ణసమక, ఇట్లనియెన్ = ఈప్రకారము చెప్పెను.

క॥ పురుషోత్తమ ! నీసన్నిధి

పరిపూర్ణములుగ మదీయ ♦ భాగ్యము లెల్లన్

వరుస ఫలింప నొనర్చెన్

వరశోభ మదీయపద్మ ♦ పాణికిఁ గూర్చెన్॥

20

పురుషోత్తమ = ఓపురుష శ్రేష్ఠుఁడా, (కృష్ణుఁడాయనియుధ్వనించును) నీసన్ని

ధి=నీసామైక్కారము, మదీయభాగ్యము లెల్లఁ = నాని యగునుకృతముల నన్నింటి
ని, వరుసఁ = క్రమముతో, పరిపూర్ణములుగన్ = నిందుగా, ఫలింపఁ = ఫలించునట్లు,
ఓనర్ప = చెనెను. మదీయపద్మపాణికిఁ, మదీయ = నాచెలియగు, పద్మపాణికిఁ =
భద్రాకుఁ, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని కని యర్థము. లక్ష్మీ కనియుం
దోచును. తామరపూవులను హస్తమున ధరించినది యని యర్థము) వరశోభఁ = అ
ధికదీప్తిని, మగనిశోభ ననియుం దోచును కూర్చుం = సంఘటింపెను.

వ॥ అనిన నిందువదన యిట్లనియె. (సుగమము)

21

గీ॥ వజ్రలుశృంగారసారప్ర॥ వాహసరణి

నతనుతుంగాంచితశ్రీల॥ నధిగమించి

వెలయునది భద్ర యీఘన॥ వేణిఁ గలయఁ

గలుగు నీకు విలాససా॥ గరత శౌరి॥

22

వజ్రలు... సరణిఁ, వజ్రలు = ప్రకాశించెడు, శృంగారసార = శృంగారరస
మనెడు మనోహర మైనయదకముయొక్క, ప్రవాహసరణిఁ = ప్రవాహపుమాగ్ధముచె
తను, అతనుతుంగాంచితశ్రీలఁ, అతను = మన్మథునిసంబంధ మైన, తుంగ = అధికమై
న, అంచిత = పూజ్యమైన, శ్రీలఁ = శోభ లనియెడు, (మన్మథావేశమువలనఁ గలిగిన
విలాసముల నని యర్థము) అతను = అధికమైన, తుంగా = తుంగ యనునదియొక్క,
అంచిత = ఒప్పిన, శ్రీలఁ = శోభలను, (వెదది యగుతుంగ యనునదియొక్క శోభల
నని యర్థము.) అధిగమించి = పొంది, చంద్ర = భద్ర యనుతుంగ చంద్ర, వెలయునది =
ప్రకాశించునది, ఈఘన వేణి = మేఘముం బోలినజడ గలది యగునీకన్నె యనెడుగొ
ప్పనది, కలయన్ = నిన్ను బొందఁగాక, నీకుఁ, విలాససాగరత = శృంగారచెప్పలకు
సముద్రుఁ డగుట, కలుగుం = సంభవించును. నది సముద్రముతోఁ గలియునప్పటి ర
సాధికమయొక్క శోభ నిన్నిమె గూడినపుడు, సంభవించు నని భావము. (తుం
గచంద్రానదికి సముద్రముతో సంబంధము కృష్ణానదీచ్ఛారమునఁ గలది. శివభూపకా
లంకారము.

మ॥ అనినక సిగ్గున మోము వంచికొనిభ॥ ద్రాబ్జాక్షి చంద్రియి వేణిఁ

గున లేకా నసియాడ నిస్తులతులా॥ శోటిస్వనాకృష్టకా

ననమాయూరమరాళియై కటితటి॥ నాట్యోల్లసద్వేణియై

చనియెం గ్రమ్మటి శౌరిఁ జూచుచు మణిసాధాంతరత్నోఁకికె॥ 23

అనినక = ఇందువదన యనుచెలి యిట్లు చెప్పఁగాక, భద్రాబ్జాక్షి = భద్ర య
 న్మకన్న, సిగ్గునక = సిగ్గుచేతను, మోము వంచికొని, చంద్రాయిత్రేగునక = చంద్రాయిత్రే
 యొక్కభారముచేతను, లేగొను = లేతనడుము, అసియాడన్ = వణికుచుండఁగా
 నిస్తుల.....మరళియై, నిస్తుల = నాటిలేని, తులకోటి = అందెలయొక్క, (ని) పా
 దాంగదంతులకోటిః. అ. స్వర = ద్వరచేతను, ఆకృష్ట = ఆకర్షణపఁబడిన, కానన =
 అడవియందలి, మాయూరమరళియై = సెమిల్లును నాంగులును గలదియై, కటి...యై
 కటితటి = కటిప్రదేశముందు, నాట్య = చలించుచుండుటచేతను, ఉల్లసత్ = ప్రకాశం
 చుచున్న, వేళియై = జడగలదియై, క్రమ్మటి = మఱి, శౌరిన్ = కృష్ణుని, చూచు
 చుక, మణిసాధాంతరత్నోఁకికె = మణుల (తోఁ గట్టుబడిన) మేడలొనిప్రదేశమున
 కు, చనియెక = వెళ్లెను.

వ॥ ఇట్లు యదునందన సందర్శన సందీపి తానంద మోహపరవశ య
 య్య నయ్యిందువదన నమ్రోహ గావున సఖిజన పరిహాస జనిత ల
 జ్జాభరంబునఁ దనజనని యున్న సదనంబున కరిగినం దోడిబోటులు
 చిలునగవు మొగంబులఁ దళుకొత్త నిలిచినం గాంచనాంబరుండు
 మార లీయుపనంబున నుంటకుం గతం బెయ్యది యని యడిగిన
 హరికి వార లిట్లనిరి॥

24

అయ్యిందువదన = మీఁదఁ జెప్పఁడినభద్ర, (చంద్రం బోలిన మొగము గల
 ది.) ఇట్లు = కృపకారిము, యదునందన.....పరవశ, యదునందన = కృష్ణునియొక్క
 సందర్శన = చూచుటచేతను, సందీపిత = ప్రజ్వలించుపఁబడిన (అదిక మైన యని యర్థ
 ము.) ఆనంద = సంతసమునకును, మోహ = వలపునకును, పరవశ = లోఁబడినది. అ
 య్యుక = అయినను, (అయినం జూచుటచే నధికానందమును మిగుల వలపును గలది
 యైన నని యర్థము.) సమోహ = ముగ్ధ, కావునన్ = కాబట్టి, (సమోహాశబ్దమునకుఁగొ
 త్ర పెండ్లికూతురని యర్థము, గాని యిచ్చో నది లక్షణచే ముగ్ధం జెప్పెను.) స
 ఖి.....భరంబునక, సఖిజన = చెలులయొక్క, పరిహాస = ఎగతాళివలన, జనిత =
 పుట్టింపఁబడిన, లజ్జాభరంబునన్ = లజ్జాభరియముచేతను, తనజనని = తనతల్లి, ఉన్న సద
 నంబునక = వసించిన గృహమునకుక, 'అగినన్' = పోవఁగాక, 'దోడిబోటులు' = కూ

జే మన్న చెలికత్తెలు, చిటునగువు = మందహాసము, మొగంబులకా = ముఖములయందకా
తరుకొత్తన్ = అంకురింపఁగాక, నిలిచినకా, కాంచనాంబరుండు = కృష్ణుఁడు, (మం
గారుచాయగలవస్త్రముల దరించివాఁడు) మీరలు, ఈనరంబునకా = ఈపూఁట
యందకా, ఉంటుకుకా = ఉండుటకు, కఠంబు = కారణము, ఎయ్యది యనియడిగి
నకా = ఏమని యడుగగాన్, వారలు = ఆభద్రచెలికత్తెలు. హాకిన్ = కృష్ణునకా,
ఇట్లు = ఈప్రకారము, అనిరి = పలికిరి.

క॥ విను మోవనజోదర ! మా

జననాథుండు దేవితో న ♦ సంతోత్సవ మిం

వొనరింప వచ్చినకతం

బున మేమును నీయుపవన ♦ మున నుంటి మనకా॥ 25

ఓవనజోదరా = ఓపద్మనాభా ! వినుము = ఆలకింపుము మాజననాథుండు = మా
ప్రభు నగుధృష్టకేతుఁడు, దేవితోకా = భార్యతోకా, ఇందుకా = ఈపూఁటయందకా,
వసంతోత్సవము = వసంతపూజాదుల నని యర్థము. ఒనరింపకా = చెయ్యటకు, వచ్చినక
తంబునకా = వచ్చినకారణముచెతన, మేము, ఈయుపవనంబునకా = ఈయద్వానవన
మునందున్, ఉంటిమి = వసించితిమి, అనకా = ఇట్లు చెప్పఁగాక, ముందుపద్యములో
నిని యనుదానితో నన్వయించును.

క॥ విని వారల వీడ్కొని నిజ

జనయుతుడై ధృష్టకేతు ♦ జనపాలవరే

ణ్యుని జూచుటకు ముకుందుండు

సనియెం బూదోటలో హా ♦ జారంబునకుకా॥ 26

ముకుందుండు = కృష్ణుండు, విని = ఆలకించి, వారలకా = ఆశ్రీతిలస, వీడ్కొని =
వెళ్లి వచ్చెద నని చెప్పి విడిచి, నిజజనయుతుడై = తనజనులతోఁగూడినవాడై, ధృ
ష్టకేతుజనపాలవరణ్యునిన్ = రాజశ్రేష్ఠుఁడైనధృష్టకేతునిని, చూచుటకుకా, పూదో
టలోనిహజారంబునకుకా = ఉద్వానవనములో నున్నచావడిలోనికికా, చనియెకా =
వెళ్లెను

సీ॥ కరదీప్తకనకకం ♦ కణకలక్ష్మణముతో

రమణీమణులు చామ ♦ రముల వీవ

గాననృత్యముల జే $\diamond$ జేనాగవాసంపుఁ
 జెలువంబు నాటనే $\diamond$ చెల్లులు చూప
 సామంతభూషామ $\diamond$ ణీమయూఖములు సం
 ధ్యారుణాతపముల $\diamond$ నౌఘశింషఁ
 జరణనూపురముల $\diamond$ సాలభంజికలట్లు
 శరణాగతనతారి $\diamond$ వరులుదోఁప
 వేడ్కఁ గొలుపున్నకైకేయు $\diamond$ విమలగుణని
 కాయుఁ గేయూరమకుటాది $\diamond$ కలితకాయు
 ధృష్ట కేత్విభిధేయు స $\diamond$ ద్విబుధగేయు
 నాయదువిభుఁడు గాంచె ను $\diamond$ ద్వానసీమ॥

27

రమణీమణులు = మణులం బోలినస్త్రీలు, కర.....తోన్, కర = హస్తములం
 డ, దీప్త = ప్రకాశించెడు, కనకకంకణ = బంగారుకడియములయొక్క, కల = మధుర
 మైన, క్వణమునోక్త = ధ్వనినోక్త, చామములక్త = వింజామరలను, వీవక్త = విసరు
 చుండఁగాన్, ఆటనె చెల్లులు = ఆటకత్తెలు, (నాట్యము చెయువాడు) గాననృత్య
 ములక్త = సంగీతముచెతును నాట్యములచెతును, జేజేనాగవాసంపుఁజెలువంబు = దేవ
 జేశ్వలయొక్కయందమును, (స్వర్ణములో నుండెడురంభమొదలగువారియందము నని
 యర్థము.) చూపక్త = కనుపఱుపఁగాక్త, సామంత... ..ఖములు, సామంత = తనప్ర
 భుత్వమునకు లోబడిన దేశములకుం జుట్టుప్రక్కల నుండుదేశముల నేలరాజులయొక్క
 (నూలుగ్రామములం బాలించుటకు రాజుచే నియుక్తులగువద్యోగలయొక్క యనియే
 ని యర్థము.) భూషా = శరీరము-ధరించినయాభరణములయందలి, మణి = రత్నములయొ
 క్క, మియూఖములు = కాంతులు, సంధ్యారుణాతపములక్త = సంధ్యాకాలమందలి
 యొజ్ఞనిమేండలను, బౌఘశింపన్ = త్రిస్ఫురింపఁగాక్త, శరణాగతనతారినులు =
 శరణు పొంది ననుస్మరించెడు శత్రురాజులు, చరణ నూపురముల సాలభంజికల
 ట్లు, చరణనూపురముల = కాలియందెలయందలి, సాలభంజికలట్లు = బామ్మలువలె,
 (ని) మంచీరో నూపురోఽస్త్రియాం. అ. తోఁపక్త = కాన్పింపఁగాక్త, (ప్రతిఫలింపఁ
 గా నని యర్థము.) ఉద్వానసీమన్ = తోటయందుక్త కొలుపున్నకైకేయుక్త = స
 ధ్వసీ యున్నకేకయదేశాధిపతిని, విమలగుణనికాయుక్త = స్వచ్ఛ మైనశారీరశైలి

దులసముదాయము కలవానిని, కేయూరమకుటాదికలితకాయుక్ = భుజకీర్తలు కిరీటము మొదలైనవానితోఁ గూడినశరీరము గలవానిని, సద్విబుధగేయుక్ = సాధువులచేతను విద్వాంసులచేతను, స్తుతింపబడఁదగినవారి, ధృష్టకేత్యభిధేయుక్ = ధృష్టకేతు వనుపేరు గలవానిని, కాంచెను = చూచెను

చ॥ అతులితదివ్యమండనయు ♦ తాంగరుచుల్ గనుపట్టుచుండఁగా
నతఁడును దవ్వలకొనరని ♦ జాక్షుచి జూచి పృహర్షలీల నా
యతమణిపీరి డిగ్గి యెను ♦ రై చని కొఁగిటఁ గూర్చ మామయై
నతనకు మ్రొక్కుకృష్ణురత ♦ నంబులగద్దయ నుంచి వెండియుక్॥

అతఁడును = ఆకేకయరాజును, అతులిత రుచుల్, అతులిత = సాటిలేని, దివ్య = దేవలోకసంబంధ మైన, మండన = భూషణములతోఁ, యత = కూడిన, అంగరుచుల్ = శరీరకాంతులు, కనుపట్టు చుండఁగాన్ = ప్రకాశించు చుండఁగాన్, దవ్వలకొ = మిగుల దూరమునుండి, సరసిజాక్షునిక్ = తమ్మికంటిని, చూచి, ప్రహర్షలీలక్ = సంతోషక్రియతోఁ (సంతోషముతో ననియే యర్థము) ఆయతమణిపీరిక్ = విశాలమైనమణులు దాపినపీఠముండి, డిగ్గి, ఎదురై చని = అభిముఖముగావెల్లి, కొగిటక్, కూర్చుక్ = చేర్చుకొనఁగాన్, మామ యైనతనకుక్ = తండ్రితోఁబుట్టువునకు భర్త యైనతనకుక్, మొక్కుకృష్ణుక్ = నమస్కరించుకృష్ణుని, రతనంబులగద్దయన్ = రత్నములపీఠముందు, ఉంచి = నిలిపి, వెంకియుక్ = ఇంకను, ముందుపద్యములోనిసమాపకక్రియతో నవ్వయము

చ॥ తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరుల సముచితప్రకారంబుల నాదరించి
మించినవేడుకం గేకయరాజేంద్రుని డయ్యాదవేంద్రుని కిట్లనియె.

కేకయరాజేంద్రుడు, తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరులన్ = మిగిలిన యుద్ధవులను మొదలైన (కృష్ణుని) తోడివారలను, సముచితప్రకారంబులక్ = తగినరీతిచేతను, ఆదరించి = గౌరవించి, మించినవేడుకక్ = అధికమైనకుతూహలముతో, అయ్యాదవేంద్రునకుక్ = ఆకృష్ణునకుక్, ఇట్లనియె

ఉ॥ ఆడఁగఁ బోవుతీర్థ మెదు ♦ రైసగతిక్ భవదాగమంబు బ
ల్వేడుకతో నిరంతరము ♦ వేడుచు నుండఁగ నేడు మాకుఁ జే
కూడె నభీప్సితంబు లొన ♦ గూడె నమాత్యసుహృద్జనంబు మా

నాడును భృత్యకోటిసదఁ గలదులు ధన్యత నొందె మాధవా! 30

మాధవా = ఓకృష్ణా! భవదాగమంబు = నీరాకను, బర్వేడుకతోక = మిగుల సంతసముతోక, నిరంతరము = ఎడతెగ కుండునట్లు, వేడెడును నుండఁగక = కోరుచుండఁగాక, నేడెడు = ఈదినమునందుక, ఆడఁగఁ బోవుతీర్థము = స్నానము చెయుటకై వెల్లడుపుణ్యజలము, ఎదురైనగతిన్ = ఎదురుగ వచ్చునట్లు, మాకున్, చెకూడెక = సంభవించెను. అభీష్టితంబులు = కోరఁబడినవి, ఒకగూడెక = సంఘటిల్లెను. కోర్కు లన్నియు సఫల మైన వని యర్థము. అమాత్యసుహృజ్ఞసంబు = మంత్రిలయు మిత్రులయు సముదాయమును, మానాడు = మాదేశమును, భృత్యకోటి = సేవకసముదాయమును. సదసంబులు = ఇండ్లును ధన్యతక = కృతార్థత్వమును, ఒండెక = పొందెను.

క॥ మాబావకుఁ గుశలంబె

యాబలభద్రునికు భద్రఁ గ మా దేవకి యు

న్నే బాగుగ సఖులకు మే

లే బంధులు రాచవారు ఁ లెస్సలె శౌరీ॥ 31

శౌరీ = ఓకృష్ణా! మాబావకు = వసుదేవునకున్, కుశలంబె = సుఖమా? 'ఏ' యనునది ప్రకృతము ఆబలభద్రునకున్ = మీయన్న యగుబలరామునకుక, భద్రమా = కుభమా? దేవకి, బాగుగక = సుఖముగాన్, ఈన్నే = ఉండునా? సఖులకుక = మీచెలికాండ్రుకున్, మేలే = మేలు కలదా? బంధులు = మీచుట్టములు, (అగు) రాచవారు = ప్రభువులు. లెస్సలె = సుఖులై యున్నారా?

క॥ అని కుశలం బడిగిన హరి

జనపతి కిట్లనియె నమితఁ గ సౌజన్యశ్రీ

ఘనులుం బెద్దలు నగుమీ

యనుకంపం బ్రీబలు చుండి ఁ రందఱు నుఖులై॥ 32

అని = ఇట్లు, కుశలంబు = సుఖవార్తను, అడిగినక, హరి = కృష్ణుఁడు, జనపతికిక = రాజునకుక, ఇట్లనియెక = ఇట్లుచెప్పెను అమిత.....ఘనులుక, అమిత = మితము లేని, సౌజన్య = మంచిస్వభావము చేతనును, శ్రీ = సంపదచేతనును, ఘనులుక = అధికులును, పెద్దలున్ = వృద్ధులును, అగుమీయనుకంపక = మీదయచెతను,

అందఱుకొ = మీ రఱిగి యెల్లదారును, గుఱులై = గుఱుము కలకాల్చి, పురియించుచు
రి = వృద్ధి చెందు చుండిరి.

వ॥ అని యెఱింగించి = ఇట్లు తెలిపి.

32

మ॥ తమమేనత్తను సత్తత్తి విమలచి ♦ త్తం ధృష్ట కేతుప్రభూ
త్తమదేవి శ్రుతకీర్తి దద్భవనసం ♦ స్థం జూడ నద్దేవకీ
ప్రముఖ స్త్రీవసుదేవముఖ్యకుశల ♦ ప్రశ్నంబు లద్దేవి వే
డ్యమెయిం జేయఁగ శౌరి తత్సకలయోగక్షేమముల్ దెల్పుచు॥

అత్తతీక = ఆకాలమునందుకొ, విమలచిత్తక = నిర్మల మైనమనసు గలదానిని,
తద్భవనసంస్థక = తోటలోని యాగృహమున నున్న దానిని, ధృష్టకేతుప్రభూత్తమదే
విక = ధృష్టకేతుఁ డనురాజశ్రేష్ఠునిభార్యను, తమమేనత్తను = తమతండ్రికిం దోలుబట్టు
వును, శ్రుతకీర్తిక = ఈపేరు గలఁబొందిని, చూడక = కనుఁగొనఁగాక, (దీనికింగర్త
తెనుకటిపద్యమున నున్న నాని.) అద్దేవి = రాజభార్య యైనశ్రుతకీర్తి, అద్దేవకీ.....
ప్రశ్నంబులు, అద్దేవకీప్రముఖ = అదేవకీ మొదలగు, స్త్రీ = ఆంధ్రువారియొక్కయు, వ
సుదేవముఖ్య = వసుదేవుఁడు మొదలగువారియొక్కయు, కుశలప్రశ్నంబులు = తేమ
మలఁగూర్చినప్రశ్నములను, వేడ్యమెయిన్ = కుతూహలముతోన్, చేయఁగక = కా
వింపఁగాన్, శౌరి = కృష్ణుఁడు, తత్సకలయోగక్షేమముల్ = మీఁద నడిగినవారి యెల్ల
రయొక్కయు యోగక్షేమములను (కొత్తవానిని సంపాదించుకొనుట యోగము
మును పున్న వానిని రక్షించుకొనుట తేమము) దెల్పుచుకొ = ఎఱిగించుచుకొ, ముం
దటిపద్యముతో నన్వయము

గీ॥ ఈవిధం బగునిష్ఠగో ♦ స్థీవినిద

మున నచటఁ గొంతతడవుండ ♦ ముచ్చటించి

హరిని దనదివ్యరత్నముం ♦ దిరమునందుఁ

బరిజనముతోడ విడియించె ♦ ధరణివిభుఁడు॥

35

ఈవిధంబు = ఈప్రకారంబు (కలది) అగునిష్ఠగోస్థీనిహితమునకొ = అగునను
కూల మైనసంపాదనమునందలి వేడుకతోకొ, అచటకొ = ఆస్థలమునందున్, కొంతతడ
వు = కొంతసేపు, ఉండకొ = (శౌరి) వసింపఁగాక, ధరణివిభుఁడు = ధృష్టకేతువు,
ముచ్చటించి = సల్లాపము చెసి, నానిని = కృష్ణునికొ, బరిజనముతోడకొ = కూడ నున్న

నానితోక, తనదివ్యరత్న మందిరమునకొక=తనది యగునుందర మైనమణులతోఁ గట్టిక
మేడయందొక, విడియించెకొక=బసచెయించెను.

ఉ॥ పిమ్మట నందనందనుఁడు ♦ పెల్లనురక్తిని గ్రొత్తప్రాయపుం
గొమ్మను నెమ్మదిం దలచి ♦ కొంచు నవారిత మైనమోహభా
రమ్మున నమ్మణీభవన ♦ రంగమునం గలయంగ వేమరుం
గుమ్మరు సంభ్రమించు ధృతి ♦ కోమలు లారతి దిగిష్వకైవడికొ॥ 36

నందనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు, (నందునకుం బుత్తు) డని యర్థము కృష్ణుఁడు
బాల్యమున సొకనిమిత్తమున నందునింట నుండుటచే నతనికిం బుత్తు డని వ్యవహరిం
తురు,) పిమ్మటన్ = ఆగృహమునం బ్రవేశించినతరువాతను, పెల్లనురక్తిన్ = మిక్కిలి
యనురాగముచెతను, కొత్తప్రాయపుగొమ్మను = నూతన మైనవయసు గలభద్రను, నె
మ్మదికొక = మనసునందొక, తలచికొంచుకొక = స్మరించుచుకొక, అవారితము = నివారించ
శక్యము గానిది, అగుమోహభారమ్మునకొక = అగువలపుయొక్క యతిశయముచెతను, అ
మ్మణీభవనరంగమునకొక = ఆమాణిక్యపుటి ల్లను నాట్యస్థలమునందుకొక, వేమరుకొక = మా
టిమాటికికొక, సంధ్రమించుధృతి, సంభ్రమించు = తొటిపడియెడు, ధృతి = ధీరత య
గెడు, కోమలులు = స్త్రీలు, ఆరతి = నీరాజనమును, (కర్పూరపుదీపమును) త్రిష్వకై
వడికొక = త్రిష్వేడువిధముచెతను, కలయంగకొక = అంతటకొక, క్రమ్ముకొక = సంచరించు
ను. (కోమలులు = స్త్రీలు, ఆరతి = నీరాజనమును, త్రిష్వకైవడికొక = త్రిష్వనట్లు, సం
ధ్రమించుధృతి = చలించెడు ధైర్యముచే (తృతీయార్థమందుఁబ్రథమ.) క్రమ్ముకొక =
సంచరించు ననియేని యర్థము) ఇందుఁ జాపల మనుసంచారిభావము చెప్పబడినది.
రాగజ్యేషామలచే సొక్కవో మనసు నిలువమి చాపల మనంబడు.

వ॥ అప్పు డమ్ముకుందుండు నిజాంతర్గతంబున.

37

అమ్ముకుందుండు = ఆకృష్ణుఁడు, అప్పుడు, నిజాంతర్గతంబునన్ = తనది యగు
మనసునందొక,

సీ॥ తొలిజన్మమునను నె ♦ చెప్పెలు లేమినోములు

నోచిరో చెలి చెల్లి ♦ మోచి యుండ

రతనాలవీణ యె ♦ ట్టితపంబు సల్పెనో

బాలిక చేపట్టు ♦ బాయకుండ

సుమహిహారంబు లే ♦ సుకృతం బాసరైనో
కాంతాకుచాగ్రభా ♦ గముల మెలగ
సదనదర్పణము లే ♦ సద్విధుల్ సలిపెనో
ప్రమదానుబింబభా ♦ గృములు గలుగ
నిచటిమణిచిత్రసాధంబు ♦ నిచటితమ్మి
కొలఁకు నిచ్చటియుపవనీ ♦ కుంజతటలు
నెట్టియుపకృతి గావించి ♦ యెసఁగె నొక్కొక్క
రమణి కేరీవిహారసం ♦ పాప్తి యొనర॥

38

నెచ్చెలులు = భద్రచెలికత్తెలు, చెలిచెల్మిన్ = ప్రియురాలగుభద్రయొక్కన్న
హమును, మోచియుండన్ = వహించియుండుటను, తొలిజన్మమున్ = నెనుకటిపుట్టు
వుండక, (ఈపద మెల్లవాక్యములతో సంబంధించును) ఏమినోములు = ఎట్టివృత్త
ములును, నొచిరో = చెసిరో, ఈమెచెలికత్తెలు మునుపటిజన్మమున నెవ్వయో గొప్పవృ
త్తులు చెయుటచేతనే, యాజన్మమున నీమెనెయ్యమును సంపాదించి రని యాశయ
ము. బాలికచెప్పట్టుక = భద్రయొక్క చెలియందనికిని, పాయకుండక = వదల కుం
డుటకుక, చిత్రనాలవీణ = మణులతోఁ గూడినవీణయనువాద్యము, ఎట్టితపము = ఎట్టి
తపస్సును, (శరీరాయాససాధ్య మైనపూర్వార్థము తపంబు నాఁబడు) చలెనో =
చెనెనో, సుమణిహారంబులు = ప్రశస్తము లగుముత్యాలు మొదలగువారి దండలు, కాం
తాకుచాగ్రభాగములన్ = భద్రయొక్క స్తనములయొక్కచివరప్రదేశములందుక, మెల
గక = సంభవించుటను, ఏకుకృతంబు = ఎట్టిపున్నెమును, ఒసర్చెన్ = చెనెనూ, సద
నదర్పణములు = ఇంటియందలియద్దములు, ప్రమదా.....లు, ప్రమదా = (ఈ) కుండ
రియొక్క, అనుబింబ = ప్రతిబింబమున సుందరగారణముగ, భాగ్యములు = అద్భుతములు,
కలుగక = సంభవించుటకుక, ఏసద్విధుల్ = ఎట్టిమంచికార్యములను, చలిపెనో = చె
నెనో, (ఇచట విధిశబ్దము లక్షణచే సత్కర్మములను బోధించును.) అద్దములు మిక్కిలి
పున్నెము చెయుటచేతనే యామెప్రతిబింబమును బొందు చున్న వని భావము. ఇచటిను
ణిచిత్రసాధంబులు, ఇచటి = ఈస్థలముందున్న, మణి = మాణిక్యములచేత, చిత్ర = పలు
వన్నెలుగల, సాధంబులు = మేడలును, ఇచటితమ్మి కొలఁకులు = ఈతోటలోనితామర
పూవులు గలసరములును, ఇచ్చటియుపవనీకుంజతటలు = ఈయుద్యానమునందలిపొద
రిండ్లును, రమణి.....ప్రాప్తి, రమణి = భద్రయొక్క, కేరీ = కటలయొక్కయూ, ని

హా = సంహారములయొక్కయు, సంప్రాప్తి = పొందు (సంబంధ మని యర్థము.)
 ఒనరణ = కలుగుటకు, ఎట్టియుపకృతి = ఎటువంటిహోపకారమును, కావించి = చెసి,
 ఎనఁగ నెఱ్ఱు = అతిశయించెనో.

ఇచటికొలఁకులు మొదలగునవి పూర్వజన్మమున మిగులఁ బరోపకారముం జేసి
 యే యీమెవిహారాదులకుం దగి యుండె నని భావము. ఈమెచెలులు మొదలైనవా
 రు మంచినోశములు మొదలగునవి చేసి యీమెన్నే హము మొదలైనవానిని సంపాదించి
 రని స్తుతించుటవలన నట్టిసత్కర్మములు చెయలేదు గాన నా కామెతో సంబంధ
 ము లేకపోయె నని నిందవోచుటచే వ్యాజస్త్యులంకారము

చ॥ అలచెలియూరురంభల భు ధ జాచ్చబిసంబుల హాసచంద్రికన్

బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరి ధ బంతులఁ జెక్కిలికప్పురంపులి

శ్లం జిగిమోవిపానకము ధ లం దని వొందినఁ గాక యేక్రియం

దల మగుచున్న యీవిరహ ధ తాపభరంబు శమించు నా కింక॥39

అలచెలియూరురంభల = అభద్ర యనుబాలికయొక్క తొడ లనునఁటికంబ
 ములచెతను, భుజాచ్చబిసంబుల = చెతు లనెడురీర్మల మైనతామరతూండ్లచేతను, హా
 సచంద్రిక = న వ్యనెడువెన్నెలచేతను, బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరిబంతుల = బలితపు = బ
 లిసిన, గబ్బి = ఉన్నత మైన, గుబ్బవిరిబంతుల = స్తనము లనెడుపూలబంతులచేతను,
 చెక్కిలికప్పురంపులిశ్లం = చెక్కిల్ల నెడుకర్పూరపుబిళ్లలచేతను, జిగిమోవిపానకము
 ల = (ఎఱ్ఱి) కాంతి గలయధరోష్ఠ మనెడుపానకరసములచేతనును, తని వుందినఁ గా
 క = తృప్తిపొందిననే కాని, నాకు, దల మగుచున్న యీవిరహ తాపభరంబు = అధిక
 మగుచున్న యీమొడఁబాటువలనివేడియొక్కభారము, ఇంక = పిమ్మటను, ఏక్రి
 య = ఏవ్యాపారముచెతన, శమించు = చల్లాయు ఈమెయొడఁబాటువలనఁ
 గలిగినవెట్టి మీఁదఁ జెప్పినతైత్వోపచారములు చెసిననే యడఁగును గాని మఱియొ
 క్కయుపాయముచే నడఁగ దని భావము ఇందుఁ జెప్పించుటలు మొదల
 గునవి మిగుల శీతలవస్తువులగుటచేఁ దాపవివారకము లని సుప్రసిద్ధము. ఇందు విప్ర
 లంభము (ఎడఁబాటు) వర్ణింపఁబడియె. ఇది యభిలాషేర్వ్యాదులవలనం బుట్టును.
 ఇచటివిప్రలంభ మభిలాషవలనఁ గలిగెను. సంభోగముకంటె ముందు గలిగిన యనురా
 గ మభిలాష ముంబడు రూపకాలంకారము

ఉ॥ ఎన్నుడు కిన్నులారఁ దర ధ శేషుణఁ గ్రమ్మటఁ గాంతుఁ గాంచి య

య్యన్నులమిన్నతోడ నెన ♦ రానగ ముచ్చటలాడి మోవిమేల్
జన్నులు గోలి మక్కువలఁ జొక్కుచుఁ గొంగిట గారవించుచు
గొన్న నవంటివానిబలు ♦ కూటమి నెన్నఁడు గూడఁ గల్గునో॥ 40

తరశేషుఁ = భద్రు, (చంచల మైనచూపులు గలది) ఎన్నఁడు = ఏదినఁ
నఁ, క్రమ్యుఁ = ఇంకొకమాటు, కన్నులొన్ = కన్నులునిండఁ (కన్నులుఫలిం
చునట్లు) కాంతున్ = చూతును, కాంచి = చూచి, అయ్యన్నులమిన్నతోడఁ = అశ్రీ
శిరోరత్నముతోఁ, నెనరు = ప్రేమము, అనఁగఁ = సహాయపడునట్లు, ముచ్చట
లాడి = ప్రేయవచనములు పలికి, మోవిమేల్ జన్నులు = అధరోష్ఠమునందలివశస్త్ర మై
నతేనెలను, గోలి = త్రాచి, మక్కువలఁ = ప్రేమాలిశయముచెతన, చొక్కుచుఁ =
మైముఱపుఁ జెందుచున్, కొంగిటఁ = భుజమధ్యమునందున్, గారవించుచుఁ = గౌర
వపఱచుచుఁ, కొన్న నవంటివానిబలుకూటమిఁ = మనృథక్రీడయందున్, (కొన్న
నవంటివాఁడు = పూవునింటివాఁడు.) ఎన్నఁడు = ఏనాఁడు, గూడఁ = పొందుట, ఁ
ల్గుమో = సంఘటించుకో. ఇందు భద్రం జూచుటపఁ ద్వరితముఁ గృష్ణుఁడు కాల
మును సహింపనట్లు వర్ణించుటచే నొత్సాకృత్య మనుసంచారిభావము కాలాక్షమత్వ మా
త్మకృత్య మని. ప్ర.

ప॥ అని యిట్లబ్బలికారత్నంబువలన విరాలిం దూలి వసమాలి మే
లిమిరతనాలశాల నుండ మధ్యాహ్న శంఖఘంటారావంబు లులియు
టయుఁ గేకయపతి యతనికి మజ్జనాదికంబు గావింప నూడిగంపుఁజే
డియలం బంచి పంచభక్ష్యపక్వాన్న ఫలరసాదిపదార్థంబుల నంబుజా
క్షుండునుం దానునుం దక్కటిబంధువర్గంబుతోడ భుజియించి ను
గంధసలిలంబుల వార్చి కడానిగడితంపుటడపంబులం బడంతు లిడిన
విడియంపుమడుపు లందుచు నిష్పగోష్ఠి నుండి రింత॥ 41

అని = ఇటులనుకొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, వసమాలి = కృష్ణుఁడు, (తులసిద
శములుం బువ్వులుం గూర్చి కట్టినదండ భరించినవాఁడు) అబ్బలికారత్నంబువలనని
రాలిఁ = అశ్రీశ్రేష్ఠమునందలివలపుచెతన, తూలి = చలించి, మేలిమిరతనాలశా
లఁ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు నింటియందుఁ, (బంగారముగోడ
ను మణులతోడను నిర్మింపఁబడినగృహమునం దని యర్థము) ఉండఁ = వసింపఁగాఁ

మధ్యాహ్న శంఖఘంటారావంబులు, మధ్యాహ్న = పగటియొక్క మధ్యభాగమునందలి (రెండుజాము లైనట్లు తెలియజేయు నవి యని యర్థము.) శంఖఘంటారావంబులు = శంఖములయు ఘంటలయు ధ్వనులు, ఉలియుటయుఁ = మ్రోయఁగాఁ, ఇవట 'యుఁ' ఏమర్థమునం బ్రయుక్త మయ్యెను. కేకయపతి = ధృష్టకేతుఁడు, అతని కిఁ = కృష్ణునకు, మజ్జనాదికంబు = స్నానము మొదలగువానిని, కావింపఁ = చెయించుటకుఁ, ఊడిగంపుఁజేడియలఁ = ఉపచారముచెయుఁస్త్రిలను, (పరిచారికలను) పంచి = ఆజ్ఞాపించి, అంబుజాక్షుండునున్ = కృష్ణుఁడును, తానును, తక్కిటిబంధురగ్గంబుతోడన్ = మిగిలినచుట్టములతోన్, పంచ .. లఁ, పంచ = విదూషిధములైన, భక్ష్యు = భోజనవస్తువులను, (భక్ష్యు = పండినంటు, భోజ్యు = అన్నాదులు, లేవ్యు = పాయసాదులు, చోవ్యు = చారు మొదలగునవి, పానియములు = జలము. ఇవి పంచభక్ష్యములు.) పక్వాన్న = పన్నేరములును, పరిసాది = పండ్లరసము మొదలగు, పదార్థంబులన్ = వస్తువులను, భుజించి = ఆరగించి, సుగంధసలిలంబులఁ = పరిమళము గలనీటితోఁ, వాచ్చి = ఆచమించి, కడారికడితంపుటవంబులఁ, కడారి = బంగారముయొక్క, (బంగారు వికారమైన,) గడితంపుటవంబులఁ = దళమైనతములపాపముండెడుపాత్రముండుకొ, (పాండాను) పడంతులు = పరిచారికలు, ఇడినవిడియంపు మడుపులు = ఉంచినతాంబూలములను, అందుచుఁ = పుచ్చికొనుచుఁ, ఇప్తగోష్ఠిఁ = సైయసల్లాపముతో, ఉండిరి, అంతఁ = పిమ్మటను ఇందుఁ బక్వాన్నమును, రసాదులును బంధభక్ష్యములలోనివే యైనను మూలం జెప్పట యవి భోజనకాలమున మిక్కిలి యుపయోగింపఁబడె నని నూచించు

క॥ ఇటఁ కేకయేంద్రకన్యయుఁ

బటుతరనమ్మోహభార ♦ పారావారో

త్కటచింతాస్ఫుటవీచీ

పటలాంతరతరశ్చధైర్య ♦ పటిమస్థవయై॥

42

ఇటఁ = త.నివాసస్థానమింది, కేకయేంద్రకన్యయుఁ = భద్రయును, పటుతరం .. స్థనయై, పటుతర = బలిష్ఠమైన, సమ్మోహనభార = కామాలిశయ మనెడు, పారావారి = సముద్రసంబంధ మైన, ఉత్కట = అధికమైన, చింతా = ధ్యాన మనెడు, ఇప్తపదార్థము సంభవింపమిచ్చె గలుగుధ్యానము చింత యనబడు. ఇది యొకసంచారిభావము తాపనిశ్వాసాదులు దీరియనుభవములు. (అనుభావము = కార్యము.)

స్ఫుట = స్ఫుటమైన, వీచీ = తరంగములయొక్క, పటల = సముదాయముచేతను, అంత
ర = లోపలను, తరళ = చలించుచున్న, ధైర్యపటిమ = ధైర్యసారమనెడు, ప్లవయై =
తెప్పగలదై, (ని) ఉడుపంతు ప్లవః కోలః అ. మోహాతిశయముచే జలించిన ధైర్యము
గలదియై యని భావము ముందుపద్యముతో నన్వయము

సీ॥ చెలు వై నకీచకం ♦ బులరవంబును విన్న
మురళీస్వన మటంచు ♦ మోహ ముంచు
నీరమ్మలను నెమ్మి ♦ యెఱక లించుక కన్న
మాళిపింఛ మటంచు ♦ మమతఁ బెంచు
సరసులఁ గ్రమ్ముత ♦ మ్మిరజమ్ముతైర లున్న
స్వర్ణాంబర మటంచు ♦ సంభ్రమించు
తలిరులవంత మొ ♦ గ్గలచాలు నెలకొన్న
వసమాలిక యటంచు ♦ నలపు నించు
నిగనిగని వేల్పురాచట్టు ♦ నెఱిగొణికల
చాయఁ దిలకించి హరితిను ♦ చ్ఛాయ యందు
నెంచు డాయఁగ గమకించు ♦ నించు సశ్రు
లతివ తద్రూపభావనా ♦ యత్తమతిని॥

43

అతివ = ఛద్ర, తద్రూప .. మతిని, తత్ = ఆకృష్టనియొక్క, రూప = ఆకా
రముయొక్క, భావనా = తలఁపునను, ఆయత్త = లోబడిన, మతిని = బుద్ధిచేతను, ఎడ
తెగకుండం గృష్ణుని దలంచుచుండుటచేత నని యర్థము చెలువైనకీచకంబులరవంబుకొ =
మనోహర మైనబొంగువెదుళ్లధ్వనిని, వాయువుచేరిం బూరితములై ధ్వనించువెదుళ్లు కీ
చకము లనంబడు (ని) మోహకీచకాస్తే స్యు ర్యే స్వనంత్యనిలోధతాః అ. వి
న్నకొ = విన్నయెడన్, మురళీస్వనము = పిల్లఁగ్రోవలనిగానధ్వని, అటంచుకొ = అను
కొనుచు, మోహ ముంచున్, మోహము = భ్రమమును, ఉంచున్ = పొందును. ఈర
మ్మలకొ = పొదలయందుకొ, నెమ్మియెఱకలు = నెమిలియొకలను, ఇంచుకొ = కొంచె
ము, కన్నకొ = చూచినకొ, మాళిపింఛ మటంచుకొ = (కృష్ణుని) శిరమునందలి నెమిలిపు
రి యనుకొంచుకొ, మమతకొ = భ్రమను, పెందుకొ = పొందును (మమత యన నభి
మాన మని యర్థము, గాని యిట లక్షణచే భ్రమ యని చెప్పవలయును) సరసు

లక్ = కొలఁపలయందుక, కృమ్మతమ్మిరజమ్మతెరలు = కమ్మకొనెడుతామరపూల
యొక్కపుష్పాడితెట్టెలు, ఉన్నక = ఉండఁగాక, స్వస్థాంబర మటంచున్ = (కృ
ష్ణుఁడుధరించిన) బంగారువన్నె గలవస్త్ర మనుకొనుచుక, సంగ్రహించుక = తొట్ర
పడును, తలిరులన్ = చిగురుటాపలయందుక, వింత మొగ్గలచాలు = కొత్త మొగ్గలవరుస
నెలకొన్నక = ఉండఁగాన్, వనమాలిక యటంచుక = (కృష్ణునిమెడలోని) దండ
యనుకొనుచుక, వలపు = పేర్చుమును, నించుక = ధరించును నిగనిగని.....చా
యక, నిగనిగని = నిగనిగ లాడెడు. వేల్పురాచిట్టు = ఇంద్రనీలములయొక్క, నెటి =
ప్రళస్తమైన, గొణికలచాయక = స్తంభములయొక్కకాంతులను, తిలకించి = చూచి,
హరితఘచ్చాయయంచుక = కృష్ణుని దేహకాంతి యనుకొంచుక, ఎంచుక = తలఁచు
ను, చాయఁగక = సమీపించుటకు, గమకించుక = యత్నించును. అశ్రులు = కన్న
ళ్లను, నించుక = ధరించును. సమీపించి తా ననుకొన్నట్లు కాకపోవుటచే గలిగిన
దుఃఖమునఁ గన్నుల నీరు వెల్లుకొను నని యర్థము ఇందు భద్ర కాయాయివస్తువుల
యందుఁ గలిగినభ్రాంతికిఁ గృష్ణుని నిరంతరము దలఁచికొనుట హేతు వగుటచే గా
వ్యలింగానుప్రాణిత మైనభ్రాంతిమదలంకారము

చ॥ మృదుమధురోపహారము లొ ♦ కించుక వాచవి తైన మోవిఁ జే

ర్పదు, వరగంధపుష్పయుత ♦ పల్లవ మంటదు కేల నైనఁ? జూ

డదు కడకంట నైన నెదు ♦ టం దగుపంకజపాళి; మై నలం

దదు ఘనసారసాంకవక ♦ దంబము నంబుజనేత్ర చింతచే॥ 44

అంబుజనేత్ర = భద్ర, చింతచేక = భ్యాసముచేతను, మృదుమధు.....మూర్
మృదు = మెత్తని, మధుర = తియ్యని, ఉపహారములు = భోజనపదార్థములను, ఒకించు
క = కొంచె మైనను, వాచవికైన్ = చూటితో రుచిచూచుటకైనను, మోవిక = పెద
విని, కూర్చదు = సంఘటింపదు ఎట్టిరసవంత మైనపదార్థము నైనను నోటఁ బెట్టుటలే
దని భావము. వరగంధ.....ము, వర = శ్రేష్ఠ మైన, గంధ = పరిమళము గల, పు
ష్ప = పువ్వులతో, యుత = కూడిన, పల్లవము = చిగురుటాకు నైనను, కేలన్ = చేతి
తోక, అంటదు = స్పృశింపదు ఎదుటక = కన్నులముందు, తగుపంకజపాళి = ప్రకా
శించెడుపద్మసముదాయమును, కడకంట నైనక = కనుగొనలచెత నైనను, చూడదు;
ఘనసారసాంకవకదంబముక, ఘనసార = పచ్చకప్పురముయొక్కయు, సాంకవ = పు
నుఁగుయొక్కయు, కదంబముక = సమూహమును, మైక = దేహమునందుక, లలిం

దదు=పూసికొనడు. భద్ర) కృష్ణనియం దాక్ష మైనమనసు కలది యై భోజనపదా
ర్థములందును, దక్షిణసుఖానుకూలము లగుపదార్థములందును బ్రేమ లేనిది యై యం
డ నని చెప్పటచే నిం దరతి యనుకొండవ పేరు గలవిషయవిద్వేష మనుమనస్కథావస్థ
చెప్పబడియెను. ప్రియునికంటె వేరగువస్తువులయందు వైరాగ్య మరతి యనంబడు.

సీ॥ హృదయస్థితానంగుఁ ♦ డెద నేయుములుకుల

మొనలు పైఁ దోచె నా ♦ మొలచెఁ బులక

లానంగళిఖకిఁ దో ♦ డై వచ్చుకమ్మవీ

వలు లన వలపుటూ ♦ ర్వులు జనించె

దద్యాతనిహతిచే ♦ త వియోగజలధి యు

ప్పొంగె నా ఘర్మాంబు ♦ పూర మొదవె

నానీటివెల్లిపై ♦ నలరుడిండీరకాం

తులు నాఁగ నెమ్మేసఁ ♦ దెలుపు వొడమెఁ

దెలుపునకుఁ దోడునీడలై ♦ వెలయుహార

కలితమాక్తికములు పెనుఁ ♦ గాఁకఁ గ్రాఁగి

బాష్పధారలఁగరఁగి పైఁ ♦ బైనిగ్రమ్మఁ

గొమ్మపాలిం ద్లలరె వెండి ♦ కొండలటుల॥

45

(భద్ర)కుక్ష) హృదయస్థితానంగుఁడు=మనసులో నున్న మనస్కండు, ఎదనే
యుములుకుల మొనలు, ఎదక=హృదయమునందు, ఏయుములుకుల మొనలు=నేయు
బాణములకొనలు, పైన్=మీఁదను, తోచె నాక=కనుపడెనో యనునట్లు, పులక
లు=గగుర్పాటు, మొలచెక=ఉత్పన్న మయ్యెను. (ఇది యొకసాత్వికభావము)
విభావాదిదర్శనంబున నుత్పన్నము లయినరాగాదిమనోవృత్తులవలన జన్యంబులై యాం
తరంబు లగురాగాదులకు సూచకంబు లగుశరీర వికారంబులైనస్తంభాదులు సాత్విక
భావము లనంబడు. రసోత్పత్తికిం గారణము విభావ మనంబడు అది రెండువిధములు.
అలంబనము, సుద్దీపనము నని శృంగారరసమునకు వాలంబనము నాయుకానాయకులు.
వారిరూపయావనాదిగుణములును, వారిచెష్టలు నలంకారములును మలయానిలాదులును
మద్దీపనవిభావము. (అలంబనము=పట్టుకొమ్మ సుద్దీపనము=కలిగినరాగాదులను

వృద్ధి పొందించునది.) ఆనంగశిఖికే = మన్మథాగ్నికే, తోడై = సహాయమై, వచ్చుక
 మ్మవీనలు లనక = ఏగుడెంచుసుగంధవాయువులువలె, వలపుటూర్పులు = పరిమళించు
 శ్వాసములు, జనించెక = పుట్టెను ఇందుఁ జింత యనుసంచారిభావముయొక్క కార్య
 మైననిశ్వాసము చెప్పఁబడెను తరంగంబులు సముద్రంబున నుత్పన్నము లగుచు దాని
 కుత్కర్షణంబు గావించుచుఁ దద్రూపముం బొందునట్లు, స్థాయులయందుఁ బుట్టి యు
 త్కర్షణంబు గావించుచు దానిం దమ్ముం బోషించుచు రసరూపముం బొందునవి సంచ
 చారు లనఁబడు వీనినే వ్యభిచారు లని కొందఱందురు. ఎల్లరసములయందు సంచరిం
 చుటచే వీని కీషేరు కలిగెను తద్వారేనిహతిచెతక = ఆయుర్యుగాలి తాఁగుటచెతను,
 వియోగజలధి = వియోగసముద్రము, ఉష్పాంగె నాన్ = వృద్ధిచెందెనో యనునట్లు
 ఘుర్కాంబుపూరము = చెమ్మటనీటిపరీవాహము, (అధిక మైనచెమట యని యర్థము)
 ఒడవెక = పుట్టెను. ఇదియు నొక సాత్విక భావము ఆనీటి వెల్లువవై = ఆజలప్రవా
 హముమీఁదను, అలరుడిందీరకాంతులు నాఁగక = ప్రకాశించుచురుగులకాంతు లనున
 ట్లు, నెమ్మేరున్ = శరీరమునందు, తెలుపు = తెల్లనిచాయ, (వైవర్ణ్యము) పొడమెక =
 పుట్టెను. తెలుపునకున్, తోడునీడలై = సమానములై, వెలయుములు, వెల
 యు = ప్రకాశించెడు, హరికలితహక్తికములు = దండతోఁ బొందు కలిగిన ముత్తయము
 లు, పెరుఁగాఁకె = (శరీరమునందలి) యధికమగువేడిచెతను, క్రాఁగి = కాలి, బా
 వ్యధారలక = కన్నీటిధారలచేతను, కిరఁగి = సున్నమై, నైవైని = (కుచముల) మీఁ
 దను, క్రీష్ణక = వ్యాపింపఁగాక, కొమ్మపాలిండ్లు = భద్రసంచములు, వెండికొండల
 టుల = వెండికొండలువలె, అలరెక = ప్రకాశించెను ఇందు వరుసగఁ బులకము స్వే
 దము వైవర్ణ్యము బాష్పము ననుసాత్విక భావములు చెప్పఁబడెను ఉత్ప్రేక్షాలంకా
 రము. వెండికొండలువలె గుచ్చము లలరె ననుచోట నుపమయఁ గలదు.

క॥ అనితే ధ్యాతముకుండవ

దనపూర్ణేందురుచి మరుపి ♦ తాపప్రభచే

తను నర్థముకుశితములై

కనుఁదమ్ములు కేకయేంద్రీ ♦ కన్యకుఁ దనరెక॥ 46

కేకయేంద్రకన్యకుక = కేకయరాజు కూఁగురుగుభద్రకుక, అనిశ.....రుచిన్,
 అనిశ = ఎల్లపుడును, ధ్యాత = ధ్యానము చెయ్యఁబడుచున్న, ముకుంద = కృష్ణునియొక్క
 వదన = ముఖ మనెడు, పూర్ణేందు = నిండుచంద్రునియొక్క, రుచిన్ = కాంతిచెతను,
 మరు.....చెతను, మరు = మృఘునియొక్క, ప్రతాప = ప్రతాప మనెడు, ప్రభచెత

మ = నూర్యకాంతిచేతను, (ని) స్యుః ప్రభా రుగ్రుచి స్త్వి డ్యాః. అ. కనుఁడమ్ము
లు = సేత్రీపద్మములు, అర్థముకులితములై = సగము ముకుళించినవి యై, తనరణ్ =
ప్రకాశించెను.

కన్నుఁ దామరలు మనసున నున్న కృష్ణనిముఖచంద్రుని సాన్నిధ్యముచేత సగ
ము ముకుళించి మన్మథునిప్రతాప మనెడునూర్యకాంతిసాన్నిధ్యముచే సగము వికసించె
నని యాశయము చంద్రీకాంతిసాన్నిధ్యము తామరలు ముకుళించుటకును నూర్యకాం
తిసాన్నిధ్యము వికసించుటకును గారణ మగుట యనుభవసిద్ధము ఆమె కామసంతప్త
యై చెయునది లేక కన్ను లఱమోడ్చి మనసునఁ గృష్ణని ధ్యానించు చుండె నని ఫలి
తార్థము రూపకాలంకారము.

ఉ॥ వారక స్రుక్కై బాహుబిసఁ వల్లులు వాడెఁ గుచాబ్జకోశముల్
తోరపుఁగంకణావళులఁ తోడనె జాతె సమంచితోర్మికల్
సారెఁ గలంగె జీననముఁ శ్వాసమహోష్మసమీరవారవి
స్ఫారగతిఁ వియోగపుఁదఁ పర్తుదినంబునఁ గృష్ణవేణికిఁ ॥ 47

కృష్ణవేణికిఁ = కృష్ణవేణియనుకృష్ణవేణికిఁ (భద్రీ యనుకృష్ణానది కిని యర్థ
ము.) నల్లనిజడగల దని భద్రాపరము నల్లనిప్రవాహము గల దని నదీపరము (ని)
వేణిః ప్రవాహే సరితాం మేళనే కేశబంధనే నా. నా. వియోగపుఁదపర్తుదిగంబు
నక = ఎడఁబాటను వేసవికాలమునందుక, (ని) ఉష్ణ ఉష్మాగమ స్తపః అ బా
హుబిసవల్లులు = చెతులనుతూండ్లు, వారక = తప్పక, స్రుక్కై = ముడిఁగెను కృశించె
నని భావము. వేసవికాలమున నిరు తక్కువగుటచేఁ దామరతూండ్లు తగ్గినట్లు వి
యోగమున నీమె బాహువులు కృశించె నని భావము నదులయందునుఁ దామరలు గ
ల వని చెప్పట కవిసమయము. గుచాబ్జకోశముల్ = కుచము లనెడు తామర మొగ్గులు
(ని) కోశోఽస్త్రీ కుట్రలే ఖడ్గ పిధానే ర్థాని దివ్యయోః. అ వాడెన్ = వదలెను,
సమంచితోర్మికల్ = పూజింపబడినయుంగరము లనెడుతరంగపజ్జులు, తోరపుఁగంక
ణావళులతోడనె = పెద్దవి యగుకడియాలవరుసలనెడుజలబిందువులతోడనె, జా
తైక = వదలెను. (ని) అంగుళీయే తరంగేచ వస్త్రధంగే పి చోర్మికా. నా. నా.
(ని) స్వాత్మంకణం హస్తసూత్రే శిఖరె కటకే జలే నా నా వేసవికాలమున నది
యందుఁ దరంగములును జలమును జాటునట్లు (తగ్గునట్లు) వియోగకాలమున నీమె
యుంగరములును గడియములును జాతెను. (వేళ్లుం జేతులుం కృశించుటచే నూడె

ను.) జీవనము = బ్రదు క నెడునీరు, (ని) వృత్తి ర్వర్తన జీవనే యనియును, పయః
 కీలా మమృతం జీవనం భువనం వన మనియు నమరుడు. శ్వాస.....గతిః, శ్వా
 స = ఊర్పు లనేడు, మహోష్మ = గొప్పవేడిగల, సమీరవార = వాయుసముదాయ
 ముయొక్క, విస్ఫారగతిన్ = అధిక మైనప్రాప్తి చేతను, అధిక మైనపడమటి గాడ్పులచే
 త నని యర్థము. సారణ్ = మాటిమాటికి, కలఁగణ్ = చలించెను కలతఁ జెందె నని
 యర్థము. వేసవికాలపునదివలె వియోగమున నీమె చిక్క నని చెప్పటచే గార్భ్యమ
 ను మన్మథావస్థ యిందుఁ జెప్పఁబడియె. (గార్భ్యము = ఆంగములు చిక్కుట) రూ
 పకాలంకారము.

క॥ సాగ సగుచనుబంతులపై

జిగి దగుమగరాలసరులు ♦ చెలిసాంజననే

త్రగళజలములఁ జాయ్యని

పొగ లెగయఁగ నింద్రనీల ♦ ములసరు లయ్యె॥ 48

సాగసగుచనుబంతులపై = సుందరము లగుపూలబంతులం బోలినస్తనములం
 దు, జిగి = కాంచిచెతను, తగుమగరాలసరులు = ఒప్పెడువజ్రములదండలు,
 చెలి.....జలములఁ, చెలి = భద్రయొక్క, సాంజన = కాటుకతోఁ గూడిన, నే
 త్ర = కన్నులనుండి, గళత = జాలుచున్న, జలములఁ = కన్నీటిచేతను, మయ్యని =
 ఇది కాలిన వస్తువునందేని నిష్కలందేని నిర్లు పడినప్పు డయ్యెడిధ్వని ననుకరించుశబ్దము
 పొగలు, ఎగయఁ = బయలువెళ్లుచుండఁగా, ఇంద్రనీలములసరులు = ఇంద్రనీలముల
 దండలు, అయ్యె = ఆయెను. మన్మథాగ్ని చేతం దప్తరా లగునామెమెడలోనివజ్రా
 లహారములు కాటుకతోఁ గూడినకన్నిళ్లచేతం దడిసి నల్లనికాంతిఁ గలవయ్యె నని భా
 వము. వజ్రములకు వేడి దగిలిన నల్లఁబడు ననియుఁ బ్రసిద్ధి మఱియు నిందుఁ గాటు
 కనిరు దగుటచె మిగుల నల్లనయ్యెను అతిశయోక్త్యలంకారము

ఉ॥ నూతనమండలీకృతధ ♦ నుర్లతికాపరివేషధారి పాం

ధాతతవృద్ధ్యయంకరళ ♦ రాళికరప్రకరుండు చిత్తనం

జాతవిభాకరుండు పెలు ♦ చక్ బలుచందములం గలంపఁ గం

జాతముఖసుముద్వతి వె ♦ సక్ వివశత్వము నొందె స్రుక్కుచుక్॥

నూతన .. .ధారి, నూతన = కొత్తదియును, మండలీకృత = గుండ్రనియాకా

రము గలదిగాఁ జేయఁబడినదియు (చెవులదనుక నారిని లాగి యొక్క పెట్టెఁబడిన దని యర్థము.) (అగు) ధనుర్దతికా = తీరగవంటి విల్లనెడు, పరివేష = గాలిగుడిని, మారుద్యవతుం జండునకుం జాట్టు సేర్పడు కాంతి (ని) పరివేషస్తు పరిధిః. ఆ ధారి = భరించినవాఁడును, పాంథ.....కరుండు, పాంథ = వియోగులను తెరువరులయొక్క, ఆ తత = అధికమగు, హృత్ = మనస్సునకు, భయంకర = భయమును గలిగించెడు, శరాలిక రప్రకరుండు = బాణసముదాయ మనుకీరణసముదాయము గలవాఁడును, (అగు) చిత్త సంజాతవిభాకరుండు = మన్మథుఁ డనెడుసూర్యుఁడు, పెలుచన్ = అతిశయమతోన్, పలుచందములక్ష = అనేకప్రకారములచేతను, కలంపన్ = బాధపెట్టఁగాన్, కంజాత ముఖీమముద్వతి, కంజాతముఖీ = భద్ర యనెడు (తామరపువ్వుం బోలినమోము గలది) కుముద్వతి = కల్యతీఁగ, వెనక్ = మిక్కిలిగ, స్రుక్కుచున్ = కృశించుచున్, వివశ త్వమున్ = చిత్తవైకల్యమును, ఒండెన్ = పొందెను పగటికాలమునఁ గల్యతీఁగవలె మన్మథతాపమున నామె మిగల వాడె నని భావము రూపకాలంకారము

గీ॥ చెలి విరులపాన్పునను మేను ♦ సేర్ప నవియు

స్మరునిశరములె కాన నేఁ ♦ చం దొడంగెఁ

గడు నలసి ప్రియసఖులను ♦ గన్మొఱంగి

భూరివిరహాత్మి నరిగె శృం ♦ గారవనికి॥

50

చెలి = భద్ర, విరులపాన్పునన్ = పూసెజ్జయందన్, మేను = శరీరమును, చేర్పన్ = కూర్చుండఁగాన్, (పూలపాన్పున శయనింపఁగా నని యర్థము) అవియున్ = ఆపువ్వులును, స్మరునిశరములె = మన్మథునిబాణములె, కానన్ = అగుటచేతను, ఏఁచున్ = బాధించుటకు, తొడంగెన్ = ఆంభించెను కడున్ = మిక్కిలి, అలసి = శ్రమపడి, ప్రియసఖులను = ఇప్తునయ్యలన్, కన్మొఱంగి = మోసముచేసి, వారికిం దెలియకుండ నని యర్థము. భూరివిరహాత్మి, భూరి = అధికమైన, విరహ = వియోగమువలని, అత్తిన్ = దుఃఖముచేతను, శృంగారవనికిన్ = సింగారపుండోటుకన్ (పూదోటకని యర్థము.) అగెన్ = వెల్లెను ఇందుఁ బువ్వు లామెను బాధించుటకు మన్మథుని బాణము లగుట హేతువుగాఁ జెప్పఁబడినందునఁ గావ్యలింగ మనునలంకారము. మఱియుం జల్లదనమునకుఁ దగియింపఁచారము చెయఁగాఁ దాప మెక్కు వయ్యె ననుటచే సంజ్వరమును మన్మథావస్థ చెప్పఁబడియె

క॥ కలికి మలయంపునలిగరు

వలికిం జలదళులబలుర ♦ వలికి మయూరా

వలికిర శారికామం

డలికి మది నులికి తద్వ ♦ సంబున మెలంగున్॥ 51

కలికి = సుందరి యగుభద్ర, మలయంపువలిగవలికిన్ = మలయపర్వతమునుండి వచ్చినచల్లనిగాలికిని, చలదళులబలురవలికిన్, చలత్ = తిరుగుచున్న, అళుల = తున్నె దలయొక్క, బలు = అధికమైన, రవలికిన్ = ధ్వనికిని, మయూరావలి.....మండలి కిన్, మయూర = నెమిళ్లయొక్క, ఆవలి = సముదాయమునకును, కీర = చిలుకలయు, శారికా = గోరువంకలయు, మండలికిన్ = సముదాయమునకును, మదికిన్ = మనసునందున్, ఉలికి = వణికి, భయపడి యని యగ్ధము. తద్వసంబునన్ = ఆవనమునందున్, మెలంగున్ = సంచరించును.

మలయానిలకీర శారికామ లుద్దీపనవిభావములు (మనంబునం గలిగినయనురాగ మును బలపఱచునవి) కావున నామెయొద్వ్యాసమునజడియుచు సంచరించు చుండె నని భావము.

సీ॥ తలిరుట్టాకులజొంప ♦ ములు దావశిఖ లంచు

నెంచి యందులఁ బ్రేవే ♦ శించఁజూచు

నునుదీవ లురగంబు ♦ లని డాసి తత్పల్ల

వ్రాగజిహ్వాలు కేల ♦ నంటఁ దివురు

విరులమరందముల్ ♦ విషధార లనుచు వి

తర్కించి సారెకుఁ ♦ ద్రావఁ దలంచు

శశికాంతకృతమహీ ♦ జాతాలవాలంబు

లోనరు డిగ్గియ లంచు ♦ నులుకఁ దొడరుఁ

గదిసి మదనుండు వదలక ♦ యద నెటింగి

పదులు నూలులు గుదులుగా ♦ నెడఁ గదిమెడు

కుసుమశరముల విసరుల ♦ విసిగి విసిగి

వెనఁ దనువు వీడఁదలంచి యా ♦ బిసరుహాక్షి॥ 52

మదనుండు = మన్మథుండు, అదను = (ఆమెను గృహస్థునం దభిలాష గలిగిన)
 సుమయమును, ఎఱింగి = తెలిసికొని, కదిసి = సమీపించి, వదలక = విడువక, (ఎడతెగ
 కుండ నని యర్థము.) ఎదక = వక్షమానందుక, పమలు = నూలులు, గుడులు = స
 చూచాములు, కాక = అగునట్లు, కదిమెడుపసుమశగములవిసరులక, కదిమెడు = ఆక్ర
 మించెడు, (నాటెడు నని యర్థము) కుసుమశరముల = పుష్పబాణములయొక్క, విస
 రులక = వేయుటలచెతను, (ప్రయోగించుటచేత నని యర్థము.) బిసరుహాక్షి = భద్రా
 కన్య, విసిగివిసిగి = మిక్కిలి విరాగముకొంది, బెసన్ = వేగముకొన, తనువుక = శరీ
 రమును, వీడన్ = విడుచుటను, తలచి = కోరి, తలిరుటాపలజొంపములు = చివురుటా
 కులగుంపులు, తలిరు + ఆను = తలిరుటాను, కర్మధారయముండు జేగ్వాసుల కచ్చు న
 రం బగునపుడు టుగాముని విభావ నగుచు. బా. సం దావశిఖలంబుక = నిష్పనుం
 టలయమక, ఎంచి = తలచి, అందులక = వానియందుక, ప్రవేశించక = పడుటకుక,
 చూచుక = యత్నించుచు ఆమెనున్నభవాభివోర్వలేక జేసానుందు విరాగ మొంది
 తనకు మిక్కిలి తాపము గలిగించుటచే జివురాను లగ్ని యని భ్రమించి యందులకు
 టను యత్నించుచుండె నని బావము. నురుదీనలు = సున్న నీలికగెలు, ఉంగులు ల
 ని = పాము లని భ్రమిసి, దాసి = సమీపించి, తత్పల్లవాజిహ్వలు, తత్ = ఆలతల
 యొక్క, పల్లవ = చిగుళ్లనెడు, అగ్రజిహ్వలు = జిహ్వగ్రములను, కెలక = చేతితోన,
 అంటక = ముట్టికొనుటను, తివురున్ = యత్నించుచు. చున్న నీవీవలంబాచిపాము లను
 కొని వానిచివురానులను శాసకలుగాఁ దలచి ముట్టుట యత్నించు చుండె నని భా
 వము విరులమండముల్ = పువ్వులందలి తేనెను, విసధారలనుచుక, వితర్కించి = ఊ
 హించి, సాచకున్ = మాటిమాటికిన్, తానక = పానముచెయుటను, తలచుక = య
 త్నించుచు. శశికాంత . . . వాంబును, శశికాంత = చంద్రకాంతపుమణులతో, కృ
 త = కట్టబడిన, మహిజాత = చెట్లయొక్క, ఆలవాలంబును = పానులు, చెట్లయొద్దటం
 బటికపురాలతోఁ గట్టియరుంగుల నని యర్థము ఒనరుడిగ్గియలంబుక = ఒప్పెడునడ
 బావు లనుకొని, దీర్ఘికాశబ్దభవము డిగ్గియ దిగి నీళ్లు ముంచుకొనదగినట్లు మెట్లు గ
 లనూయి నడబావి యనబడు ఉలుకక = మముకుటక (అందు, బడుట కని య
 ర్థము) తోడరుక = యత్నించుచు చివురానులు మెదలగునని యగ్ని మెదలగువా
 నివలె దాపాధిక్యమును గలిగించుటచే వానియం దగ్నాదులబుద్ధి గలిగి పాణిణత్యా
 గమునకు సాధనము లని తలచి యట్లు చెయ యత్నించె నని యిందు వర్ణించుటచే మ
 న్మధావస్థలలోఁ గడపటిది యగుమరణావస్థ చెప్పబడియె కేవలమరణ మమంగళము
 గావున మరణప్రయత్న మే మరణావస్థ యని యాలంకారికులు చెప్పవలయు చక్షుఃప్రీతి

(అక్షరమునం బ్రయోగము) మనస్సుగము (ఎల్లకాలము ప్రియునందే మనసు నిలా పుట) సంకల్పము (నాభవిషయ మైనను సారథము) ప్రిలాపము (ప్రియగుణస్తుతి) మొదలగునవి మన్మథానృతములు. ఈయనృత లయోగవిప్రీలంభశృంగారమునకు నాస్పద ములు. అదివల కెన్నఁడును గూడనినాయికానాయకులశృంగార మయోగవిప్రీలంభ ము. ఇది యభిలాషమువలనఁ గలుగును మున్నఁ గూఁనిననాయికానాయకులకుఁ బ్రి వాసాదలవలన విప్రలంభము గల్గును. (విప్రలంభము = వియోగము.)

ఉ॥ నెచ్చెలు లత్రతీక్ వరమ * ణీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
నచ్చపలాక్షీఁ గానక ర * యంబున మారునిబారి కోర్వలే
కిచ్చటినుండి గోల యిపు * డెచ్చటి కేగెనో యంచు నవ్వనిం
జొచ్చి నికుంజపుంజముల * చోటుల నారసి యందు నొక్కచో॥

అత్రతీక్ = భద్రీశృంగారవనమునకుఁ బోయినపుడు, నెచ్చెలులు = ప్రియసఖు లు, వర.....వైన్, వర = శ్రేష్ఠమైన, మణీభవన = మాణిక్యపుటింటియొక్క, అంత ర = లోపలనున్న, పుష్పశయ్యపైక్ = పూలపాన్సునిండను, అచ్చపలాక్షీన్ = అభ ద్రను, కానక = చూడక, గోల = ముద్దరాలగుభద్ర, మారునిబారికిన్ = మన్మథునివలని బాధకు, ఓర్వలేక = సహించలేక, (బాధను సహింపలేక యని యర్థము.) ఇపుడు = ఈకాలమునక, ఇచ్చటినుండి = ఈస్థలమునుండి, ఎచ్చటికిన్ = ఏస్థలమునకుక, ఏగె సు = వెళ్లెనో, అంచుక = అనుకొనుచుక, అవ్వనిన్ = ఆపుష్పవనమును, చొచ్చి = ప్ర వేశించి, నికుంజపుంజములచోటులన్ = పొదరుటిండ్లుగలస్థలములందక, ఆరసి = పెద కి, అందుక, ఒక్కచోన్ = ఒకానొకస్థలమునందున్, ముందుపద్యమునో నవ్వ యము.

క॥ కలువలచెలి వెలుంగులచే

నలువుఁ దొలఁగి నిదురఁ జెందు * నలనియుఁబోలేక

దలమగువలరాయనికాఁ

కల నలయుచు సొలయులలనఁ * గనుఁగొని యెలమి॥

కలువలచెలివెలుంగులచేక = చందురునికాంతిచేతను, నలువుక = చక్కఁడన మును, తొలఁగి = వదలి, నిదురక, చెందునలనియుఁబోలేక = పొందెడుతామరలతవ లేక, దలము = అధికము, అగువలరాయనికాఁకలక = అగుమన్మథునితాపముచేతను,

అలయుచున్ = శ్రమపడుచున్, సాలయలలనన్ = మూర్ఖులందు భద్రులు, కనుగొనెను
చూచి, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

క॥ తఱియం జని నునుఁజెక్కులఁ

దొరఁగెడుకన్నీరు ప్రావఁ డదుచుచు నంసో

పరి వ్రదిలి జాటుఁకునకచ

భరమును నవరించి యిట్లు ధరికిరి చెలిమిన్॥ 55

తఱియం జని = సూపించి, నునుఁజెక్కులన్ = నున్ననిచెక్కులందున్, దొరఁ
గెడుకన్నీరు = స్రవించుకన్నీటిని, పోవన్ = పోవునట్లు, తుడుచుచున్, అంసోపరి =
బుజముమీఁదను, వ్రదిలి = వీడి, జాటుఁకునకచము = పడుచున్న గొప్పకొప్పును, సవరిం
చి = బాగుచెసి, ఇట్లు = ఈప్రకారము, చెలిమిన్ = ప్రేమచేతను, ధరికిరి = మాట
లాడిరి.

చ॥ ఒకనిముసమ్ము మమ్ము నయఁ యో యెడఁబాయనిదాన వొంటిఁ గా

నకు నెటు వచ్చితమ్మ కెల ధరి లేనిమరందసింధు లిం

తకు నెటు లీఁదితమ్మ యెడఁ దప్పనిబల్గవురంపుఁదిప్ప లో

ర్వక యెటు దాఁటితమ్మ మగు నాతెగువల్ తగు నమ్మ యెమ్మెయిన్॥

అయయో! = ఎంతకష్టము. సంతాపార్థక మైనయవ్యయము, మగువా = ఓభ
ద్రా! మమ్మకు, ఒకనిముసమ్ము = ఒక రెప్పపాటుకాలము సయితము, ఎడఁబాయనిదా
నవు = వదలియుండనిదానవు. (ఎడఁబాయనిది + వు = ఎడఁబాయనిదానవు.) అదిశబ్ద
మునకు వు, ను లు పరంబు లగునపుడును సంబోధనంబునందును దాన యనునాదేశం
బగు. బా. కా ఒంటిన్ = సహాయములేకుండన్, కానకున్ = అడవికిన్, పూదోంటక
నియర్థము ఎటు = ఏప్రకారము, వచ్చితమ్మ, కెలనన్ = సమీపమందన్, ధరిలేనిమరం
దసింధులు = ఒడ్డులేనిపూఁదేనెదలను, ఇంతకున్ = ఇంతకాలమునకున్, ఎటులు = ఏప్ర
కారము, ఈఁదితమ్మ = తరించితివి. ఎడఁ = మార్గముధ్యమునందున్, తప్పని... ..తిప్ప
లు = దాఁటకుండ రావలను లేనిపెద్దకప్పునపుందిన్నెలను, ఓర్వక = ఆరగక, ఎటు, దాఁ
టితమ్మ = అతిక్రమించితివి. ఎమ్మెయిన్ = ఏప్రకారముచేతనైనను, తెగువల్ = సా
మాసకార్యములు, తగునమ్మ = యుక్తమా? (కావల యర్థము.)

చ॥ ఇల నెలసామయపుంజెలువలిచ్చ వహింపరటమ్మ దివ్యమా

చెలువము గల్గుచెల్వులకుఁ ♦ జిత్తమునం దిటు తాల్మిఁ దక్కి చిం

తిలుదురటమ్మ మేను వెను ♦ దియ్యని తియ్యనివింటి మేటికాఁ

కల నలయింతురమ్మ కొఱ ♦ గాములు చెల్లునటమ్మ యింతికి॥ 57

ఇలక = భూమియందక (సప్తమ్యర్థమందు ద్వితీయ) ఎలప్రాయపుంజెలువ
లు = యావ్యసమం దున్న శ్రీలు, ఇచ్చక = వలపును, వహింపరటమ్మ = భరింపరా (భ
రింతు రని యర్థము) జవ్వనలు తగినపురుషులను వలచుట కలదు గాని దివ్యము =
ఒప్పునది, ఔచెలువము = అయినయందము, కల్గుచెల్వులకుక = కలిగినప్రియులకుక,
(ప్రియులనిమిత్త మని యర్థము) చిత్తమునందక = మనసునందుక, తాల్మిక = ధై
ర్యమును, తక్కి = విడిచి, ఇటు = ఈప్రకారము, చింతిలుదురటమ్మ = విచారపడుదు
రా? (పడ రని యర్థము) మేను = శరీరమును, వెనుదియ్యని.....కాఁకలన్, వెను
దియ్యని = సందేహము సెందని, తియ్యనివింటి మేటి = మనస్సునునియొక్క (చెఱువవిల్లు
భరించినశూరునియొక్క యని యర్థము.) కాఁకలక = తాపముచేతను, అలయింతుర
మ్మ = శ్రమపెట్టుదురా? శ్రమపెట్టు రని యర్థము ఇంతికిక = ఆఁడుదానికిక, కొఱ
గాములు = చెడుపనులు, చెల్లునటమ్మ = తగునా? (తగ వని యర్థము.)

ఉ॥ నెమ్మది జింత లేల రమఁజీరమణీయత శౌరి నిన్ను శీ

ఘ్రమ్ముగ గారవింప ననుఁ రాగమునక విభవంబు లందె దో

యమ్మరొ నమ్మ నాదుపలుఁకాత్మధనమ్ముగ లెమ్మ రమ్మ తో

రమ్మగునివ్వనమ్మునఁ దిరమ్మగునంపదఁ జూతె మిమ్ములక॥ 58

రమణీ = ఓచక్కనియింతి! సెమ్మదిక = మనసునందక, చింతలు = శోకము,
ఏల = ఎందువకుక, శోకింపం బులే దని భావము శౌరి = కృష్ణుఁడు నిన్నుక, శీఘ్ర
మ్ముగక = త్వరగానే, అనుగాగమునక = ఎక్కువకూరిమితోక, రమణీయతక =
ఒప్పిదముతోక, (ఒప్పిదముగా నని యర్థము) గారవింపన్ = గౌరవింపఁగాక,
విభవంబులు = సంపదలను, అందెడు = పొందెదవు ఓయమ్మరొ! (ఇందు రొ, ఓ
యనుసంబోధనముం దెలుపుప్రత్యయములు చెందుండుట చింత్యము.) నాదుపలుకు =
నామాటను, ఆత్మధనమ్ముగన్ = దగ్గల నున్న సామ్మగాను, నమ్ముము = విశ్వసించుము
తెమ్మ, తోర మ్మగునివ్వనమ్మునక = గొప్పని యగునీ శోటయందుక, తిర మ్మగు

సంపదక = ఉన్న (పుష్పఫలాదిరూప మగు) భాగ్యమును, ఇమ్ములక = ఆనందముతోక, చూతము = కనుఁగొందము, రమ్ము

వ॥ అపుడు కలవాణి సంస్కృతంబులై హరిపరంబు లగుశుద్ధాంధ్రవచనంబుల నిట్లనియె॥ 59

అపుడు = ఆకాలమునక, కలవాణి = కలవాణి యనుపేరు గలచెలి, సంస్కృతంబులై = సంస్కృతపుమాటలై, హరిపరంబులు = విష్ణువుం దెలుపునవి, అగు, శుద్ధాంధ్రవచనంబులక = అచ్చ తెనుంగుమాటలతోక, ఇట్లనియెక = ఈప్రకారము చెప్పెను. విష్ణుపర మైనయర్థముననే కేవలసంస్కృతములును రెండవయర్థమున నచ్చ తెనుంగులు నగుపదములతోక జెప్పె నని యర్థము.

ఉభయభాషాకందము.

నీలాగారయనగవే

నాలియమాదానిపాల ♦ నాతిబలారే

మేలనీలావరయమి

వాలాయము నేనకావ ♦ వారకపదమా॥

60

ఇందలిపదము లొక్కమాటు కేవలసంస్కృతములును మఱియొక్కసారి యచ్చ తెనుఁగువియునగును

తెనుఁగుపదచ్చెదముననర్థమును

నీలాగు, అరయక, నగవు, ఏ, నాలి, ఆ, మాదానిపాలక, నాతి, బలారే, మేలు, ఆ, నీలావు, అరయమి, వాలాయము, నేను, ఆ, కావన్, వారక, పదమా,

నాతి = ఓభద్రా! నీలాగు = నీవిధము, నీవు చేసినపని యొక్కయు ఆరయక = ఆలోచింపఁగాక, నగవే = నవ్వే నవ్వునకుం దగినది యని యర్థము నీవు చేసినపని పరిహాసము చెయుటకుఁ దగినది యని భావము మాదానిపాలక = మౌనము గుపనివిషయమై, నివిటకు వచ్చుట మాకుఁ దెలుపుట యనుపనివిషయమై యని యర్థము. నాలియ = వంచనమా. వంచనము చెయవచ్చునా యని యర్థము. (కూడదనుట) 'ఆ' కాక్యర్థము. బలారే = స్తుతిం దెలుపునవ్యయము కానియిది యిచట విపరీతలక్షణమే నిందం దెలుపును. నీవు చేసిన పని నిందింపఁదగిన దని యర్థము. శబ్దమునకు

సంక్షరాస్థుసారముగ విరుద్ధార్థమును గలిగించుకొని విచారితలక్షణ యనబడు. నీలా
వు=నీళక్తిని, అరయు= తెలిసికొనలేకపోవుట, మేలు? = తేమమా? కాదని య
ర్థము. ఇట్టిబాధ గలిగినకాలమున మమ్ము విడిచి కాలతేమము చేయఁదగినకొ
గలదో లేదో తెలిసికొనలేకపోవుట మేలు గాదని భావము. కావక్ష=(నిన్ను) ర
క్షించుటకు, వాలాయము=తప్పకుండన్. నేన=నేనే నిన్నుఁ గాపాడుట కవశ్య
ము నే నుండవలె నని యర్థము. వారక=తప్పక, నామాట నిరాకరింపక యని యర్థ
ము. పదము. ఆ=(తోటకు) నడువుము.

సంస్కృతపదచ్ఛేదము నర్థమును.

నీలాగారయ, నగవ, ఇవాలియ, మా, దానిపాలన, అతిబలారే, మేలనీలావర
యమివాల, ఆ, యమునేన, కా, అవ, వారకపదము, ఆ.

నీలాగారయ, నీల=నీలాచల మనెడు, అగార=గృహమును, య=పొందిన
స్వామి. నీలాచలమున వాసము చేయునట్టి ప్రభువా యని యర్థము. జగన్నాథస్వా
మి వాసముచేయుకొండకు నీలాచల మని పేరు నగవ=గోవర్ధన మనుపర్వతమును వ
హించినగోపాలుఁడా. మున్నొకనిమిత్తమున నిండ్రుఁడు కొపించి రాలవానం గృష్ణు
నకు నివాసస్థాన మగురజమువై (పసులమంద) గుఱియింప గోవులను గోపాలురను
రక్షింపఁ గృష్ణుఁడు గోవర్ధనంబు కేల ధరియించె నని భాగవతము. ఇవాలియ, ఇన=
నూర్వలయొక్క, ఆరి=సముదాయమును, య=పొందినపురుషుఁడా, నూర్వమండల
ములో బంగారువికార మైనశరీరము గలపురుషదూపమున నీశ్వరుఁ డున్నాఁడని వే
దాంతములయందుఁ బ్రసిద్ధి దానిపాలన=గజరదుఁడా (దానము=ఏనుగుమద
ము, అదికలదిదాని=గజము. దానిని రక్షించినవాఁడు=దానిపాలనుఁడు. సంబోధన
ము. దానిపాలన.) విష్ణువు గజమును రక్షించినకథ నుప్రసిద్ధము. అతిబలారే=ఇం
ద్రు నతిక్రమించినబలవంతుఁడా. (బలారి=బలుఁ డనురక్కనునకు శత్రువు ఇంద్రుఁ
డు. అతని నతిక్రమించి పారిజాతమును హరించినవార డతిబలారి=కృష్ణుఁడు. సంబో
ధన మతిబలారే.) కృష్ణుఁ డింద్రుని జయించి పారిజాతముం దెచ్చి సత్యభామ కిచ్చె
ననుకథ మిగులం బ్రసిద్ధము. మేలారీలావర, మా=లక్ష్మీక్తిని, ఇలా = భూదేవిక్తిని, నీ
లా=నీలాదేవిక్తిని, వర=భర్తా. శ్రీభూనీలాపతీ యని యర్థము. యమిపాల=బులు
లకు రక్షకుఁడా. సత్యము, అస్త్రీయము (పరద్రవ్యముహరింపమి) మొదలగువానిస
ముదాయము యమము. అది కలవాఁడు యమి. అట్టివారికి రక్షకుఁడా యని యర్థము
ఇంకా వకారమునకును, పకారమునకును నభేదము గలుగుటచే యమివాల యనుచో

యమిపాల గ్రహియఁబడె. అ = (సకలలోకములకుఁ) గారణమా. (ని) అకాశో
బ్రహ్మ విష్ణోః కమతే వ్యంగశ్చ రశే గౌరవేంతపురే హేతా. నా. నా. యమునో
న = కాలిందీనాయకుఁడా. యమునా = కాలిందికి, ఇన = ప్రభువా. (ని) కాలిందీ
సూర్యతనయా యమునా. అ. కృష్ణుఁడుకాలింది యనుకన్నెం బెల్లియాడినట్లు భాగవ
తమునఁ గలదు. వారకపదమ, వారక = (దోషముల) వారింపు, పదమ = పాదకోభ
గల, అ = ఓకృష్ణ, మా = నన్ను, కా = భూమియందు, (ని) గోత్రాహుఁపృథివీ. అ.
అవ = రక్షింపుము నాచెలిం గాపాడు మని యర్థము. ఇట్లు కలవాణి చెలినిమిత్రమై
కృష్ణునిఁ బ్రార్థించెను.

క॥ అన బాలం గని కేలం

గొని లీలం దిగిచి యెత్తి ♦ కూరిమితోఁ దో

డ్కిని కేళీవనిపాళికి

జనె నాళీజనము మనము ♦ సంతనమందక॥

61

అనక = కలవాణియిట్లు పలుకక, అలీజనము = చెలికత్తెలసముదాయము, బా
లక = భద్రసు, కేలన్ = చెఱులతోను, కొని = పట్టుకొని, లీలక = విలాసముతోక, చి
గిచియెత్తి = లాగికొని, కూరిమితోన్ = ప్రేమతోక, కేళీవనపాళిక = శ్రీదావనప్రద
మునకుక, మనము సంతనమందక = మనము సంతోష మందఁగా, లోడ్కిని చనక =
తీసికొనివెళ్లెను.

సీ॥ మోముఁ దివ్యులమోద ♦ ముసరు తేఱులచాలు

లలితనాసాగరిధ ♦ ఫలులఁ దొలఁగ

నధరబింబములకై ♦ యరుదెంచుశుకములు

తనుసాంకవసువాస ♦ నను దలంక

నక్షిమీనముల డా ♦ యఁగ వచ్చుకోకముల్

నగవువెన్నెలలచే ♦ నెగసిపోవ

భుజమృణాలికలఁ గ ♦ ప్పమరాళికలు నీల

కబరికాభములచే ♦ గలసిపఱువఁ

జనుచెలులమూపులఁ గరంబు ♦ లునిచి పాదల

విరులు నిట్టూర్పుగాడ్పుల ♦ వేడి నులియఁ

జవురుటాకులు నెమ్మేనుఁ ♦ దవిలి వాడ

నిరహతాపాప్తి వనవిధి ♦ వెడలె రమః॥

62

మోముఁదమ్ములమీఁదన్ = ముఖపద్మములందున్, ముసరులేటులచాలు = కృ
 మ్మకొనుతు మ్మెదలబారు, లలిత.....ఫలులక్, లలిత = మనూహరమైన, నాసా =
 ముక్కులనెడు, గంధఫలులన్ = సంపెంగలచేతను, తొలఁగఁ = పొటిపోఁగాఁ, వనవి
 ిగమునకు బయలువెడలిసక్త్రీలమోములం జూచి తుమ్మెదలు పద్మములని ప్రమియిం
 చి నుండలి మకందమునకై వచ్చి నాసలంజూచి సంపెంగలని తలఁచి తొలఁగుచుం
 డఁగా ననిభావము వారిమోములు పద్మములను నాసలు సంపెంగలను బోలునని ని
 వ్యర్థము అధరబింబములకై పెదవులనెడు దొండపండ్లకై, అరుదెంచు శుకములు =
 వచ్చుశుచిల్కలు, తను.....నను, తను = శరీరమునందలి, (సహజమైన) సాంకవసు
 వాసనను = జవ్వాదిపరిమళముచేతను, తలంకఁ = భయపడఁగాన్, ఈజవ్వలపెదవు
 లు దొండపండ్లని చిలుకలు వారికై వచ్చి వారి శరీరములందలి సహజము లగు జవ్వాది
 వాసనలకుఁ జడిసి తొలఁగుచుండగా నని భావము. స్త్రీలదేహముం దిట్టిపరిమళము గల
 దని వసుచరిత్రాదులందును గలదు అక్షిమీనములఁ = కన్నులను చేఁవలను, దాయం
 గఁ = సమీపించుటకు, వచ్చుకోకములు = వచ్చెడు చక్కవాకములు, నగవువెన్నెలల
 చేఁ = హాసమునెడు వెన్నెలకాంతులచేతను, ఎగసిపోవఁ = ఎగిరిపోఁగాఁ, వారిక
 న్నులు మీనములను బుద్ధిచె వాని భక్షింప వచ్చిన జక్కవలు మందహాసమును వెన్నె
 లగాఁ దలఁచి భయపడి తొలఁగుచుండఁగా నని యర్థము. భుజవృణాళికలఁ = చేతు
 లనెడు తామరితూండ్లను, కప్పమురాలికలు = ఆక్రమించు నంచలు, నీలకబరికాభ్ర
 ములచేఁ = నల్లని కొప్పులనెడు మేఘములచేతను, కంఠి = మాడి, పఱువఁ = పొటిపోఁ
 గాఁ, హంసలు వారి బాహువులను దూండ్లనుకొని గగ్గిరియింపఁ బోయి కచముల
 ను మేఘములను కొని తిరిగి పోవుచుండఁగా నని యర్థము. (ఇందుఁ దుమ్మెదలకు
 సంపెంగలకును, జిలుకలకును సంఘటిల్లులకును, జక్కవలకును వెన్నెలలకును, హంస
 లకును మేఘములకును, సహజవిరోధ మని తెలియవలెను) చనుచెలులమూఁపులఁ =
 పోయెడు సుఖరాండ్ర బుజములమీఁదను, కరంబులు = చేతులను, ఉంచి = నిలిపి,
 పొదలవిరులు = పొడలందున్న పువ్వులు, నిట్టూర్పుగాడ్పులవేడికఁ = అధికమైన శ్వాస
 వాయువుల వెచ్చదనముచేత, నులియఁ = వాడిపోవఁగాఁ, చివురుటాకులు = లేత
 యాకులు, నెమ్మేను = శరీరమును, తవిలి = తాకి, వాడఁ = వడలిపోవఁగాఁ, (ఇవి

శింశును దాపాధిక్యమును జూచించును.) రమణి = భద్ర, విరహాతాపాప్తిక = ఎడఁ
బాటుతలని కాఁక దగులుటచేత, వనపీఠిక = వనమార్గమందు, వెడలెక = బయలుతెడ
లను. రూపకమును, పరిశయోక్తియు నలంకారములు

క॥ రాజద్వనభూజసుమన

మాజవిభవ మెఱుకపటిచె ♦ మానిని కిపు డా

లీజన మేతల్కథన

వ్యాజంబునఁ బ్రొద్దు పుత్త ♦ మనుచుం చేరేమ॥ 63

ఆలీజనము = చెలుల సముదాయము, ఏతల్కథనవ్యాజంబునక = దీనిం జెప్ప
ట యను మిషచేతన, ప్రొద్దు = కాలమును, పుత్తము = కడపుదము. అనుచుక, శ్రీ
మక = స్నేహముచేతను, మానిరికిన్ = భద్రుక, అపుడు = కాలమున, రాజ.....
విభవము, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, వన = తోటయందలి, భూజ = వృక్షముల
యొక్కయు, సును = పూవులయొక్కయు, సమాజ = సముదాయముయొక్క, విభవ
ము = సంపదను, ఎఱుకపటిచెక = తెలియఁ జేసెను ఇందు సమాజశబ్దము మనుష్య
దినముదాయమునకే యుపయోగింపవలసినను లక్షణచే వృక్షాదులకే యుపయోగింపఁ
బడెను

చ॥ వరసుమనోనురాగవిభ ♦ వంబున గుచ్చకుచంబులాని సం

భరితరుచిం జెలంగు మృదు ♦ పల్లవపాణుల భూజనాథుకం

ధరను గవుంగలించుచు ల ♦ తాననితామశి భృంగనాదనా

దరమృదువాగ్విలాససము ♦ దారత మంతనమాడె నెచ్చెలీ॥ 64

నెచ్చెలీ = ఓసఖి, లతావనితామణి = తీవ యను శ్రీశ్రీస్థము, వర.....
జనక, వర = శ్రీస్థమైన, సుమనః = పూలయొక్క, అనురాగ = రక్తిమయొక్క, విభ
వంబునక = సంపద యనియెడు, మగనియందలిమఃపూర్వక మైనప్రేమాతిశయముచే
తను, గుచ్చకుచంబులు = పూగుత్తుల నెడుస్తనములను, అని = అదివి, సంభరితరుచిన్ =
నిండయినకాంతిచేతను, చెలంగుమృదుపల్లవపాణులన్, చెలంగు = ప్రకాశించెడు, మృ
దు = మెత్తని, పల్లవ = చిగుళ్లనెడు, పాణులక = హస్తములతోక, భూజనాథుకంధ
రన్ = వృక్షరాజ మనుభర్తయొక్కమెడను, కవుంగలించుచుక = ఆలింగనముచేసికొ
నుచున్, భృంగనాద.....సముదారతక, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, నాద =

కూతలనెడు, మృదు = శ్రావ్యమైన, వాగ్విలాస = మాటలసాంపుయొక్క, సముదార
 తా = అధికమయి, మంతన మాడక = రహస్యము చెప్పచుండెను. లోకమున
 సుకానోకజన్మని భర్తయందలియనురాగాతిశయముచే ప్రసము లభింపజేయు భర్త
 గాగిలించుకొనిన ట్లీలత పూలగుత్తులు సోమనట్లు వృక్షము నల్లికొనె ననియు నప్పు
 డామెమాటలుచెప్పచున్న ట్లందలితుమ్మెదలు మృదువుగా భవించుచుండె ననియు
 భావము. సావయవరూపకాలంకారము.

చ॥ మును పువ్వుచేసె నల్లి తెలి ♦ మొగ్గల ముతైపుముగ్గు వెట్టియిం
 పొనరుప్రవాళదీపికలు ♦ నొప్పుగుపూబజపుల్ ఘటించి కుం
 జనిలయసీమ లిల్లు వరు ♦ పం గయిచేసి మరుద్వరాప్తికై
 కనదళివీక్షులై యెదురు ♦ కన్గెనె గంటె లతానతీతతుల్ ॥ 65

లతానతీతతుల్ = తీవ లనుక్రీసముదాయములు, మును = మొదటను, మంజుల
 యసీమలు = పొదరు లనునిండ్లప్రదేశములను, పువ్వుచేసెన్ = మకరందముచేతను, అ
 ల్లి = అలికి, తెలిమొగ్గలముతైపుముగ్గు = తెల్లనిమొగ్గలనెడుముత్యాలముగ్గును, వె
 ట్టి = ఉంచి, ఇంపు = ఆనందమును, ఒనరు.....కలు, ఒనరు = కలిగించెడు, (ఇది ప్రే
 రణార్థక మని తలఁపవలెను) ప్రవాళదీపికలు = చివుల్లనెడుదీపములును, ఒప్పుగు
 పూబజపుల్ = అందము లగుపూవు లనెడుసెజ్జలును, ఘటించి = కూర్చి, ఇల్లు = ఈప్ర
 కారము, వరుసక = క్రియమునో, కయిచేసి = అలంకరించి, మరుద్వరాప్తికై, మ
 రుత్ = వాయువను, వర = భర్తయొక్క, ఆప్తికై = రాకకై, కనదళివీక్షులై, కనల్ =
 ప్రకాశించెడు, అళివీక్షులై = తుమ్మెద లనుచూపులు గలవియై, యెదురు కన్గెనెన్ =
 ఎదురు చూచుచుండెను. కంటె = చూచితివా? కామవీడితయై గృహమునుం దన్ను
 నలంకరించుకొని మగనిరాకకై యెదురు చూచునంతి వానకనజ్జక యనంబడు ఈప
 డైమునం దిట్టి నాయికాత్వము తలయం దాలోపింపబడెను. అలంకారము మీదటి
 యట్లై.

చ॥ అనిశమహానురాగసము ♦ దంచిత లాసరసాంతరంగప

ద్విన్దుల మదాంధతా విడచి ♦ త్రిమృగుతుమ్మెద నెమ్మికాడు దా
 ననయము చూచితే యవిన ♦ యమ్మునఁ బుష్పిణులైనకొమ్మలగా
 నెనరున నొందుచుండె రమ ♦ నీ మధుపాళుల కేడ నిల్కడల్ ॥ 66

అనిశ.....తలు, అనిశ=ఎల్లకాలమును, మహాత్=అధికమైన, అనురాగ=
 ఎఱ్ఱరికాంతిగలుగుటచేతను, సముదంచితలు=ప్రకాశించునది ఎల్లకాలము నధికమైన
 ప్రేమముచే బూజింపఁబడునా రని యథార్థము డౌసరిసాంకేయశాస్త్రములకా=
 అగు, సరస=ఉదకముగోఁగూడిన, అంతరంగ = లోపలియవయము (౫౦౦) కల
 పద్మినులన్ = పద్మలతలను, అగుసరస మైనమనసు గలపద్మినిజాతిస్త్రీల ని రెండవ
 యర్థము మదాంధతకా=పాగరునలగుగ్రీడితనముచేతను విడచి=వదలి, త్రిమృతులు
 మృదనెమ్మికాదు=సంచరించెడుతుమ్మెద యుప్రియుండు, తాక=తాను, అవిన
 యమ్ముకన్=అవిధేయతచేతను, (చెకునడవడిచేత ని యర్థము) పుష్పిణులైనకొమ్మ
 లకా=పువ్వులు గలచెట్టుకొమ్మలను, రజస్వల లైనస్త్రీల ని రెండవయర్థము. అయ
 ము = అత్యంతము, నెవరుకా=నెయ్యముగోకా, ఒండుచుండెకా=సాండుచుండెను.
 రమణీ=ఓభద్రా! చూచితే=చూచితివా? మనుషాశుంషకా=తుమ్మెదలసమూహ
 మునకుకా, మద్యపానముచెయువారిల సముదాయమును కరి రెండవయర్థము నిల్క
 డల్ = మనస్సైన్యములు, ఏడకా=ఎక్కడకా, (కల్లకా) ఎక్కడను లే దని యర్థ
 ము భృమిరములు పుష్పిణు లగుకొమ్మలను సాండుచున్న వనువిశేషమును మనుషము
 లను నిల్కడ లే దను సామాన్యమున సమర్థించెం గాన నిం దథార్థరన్యాసాలంకారము
 మఱియును రెండవయర్థములు గలవోట నర్థవ్యయమునకు నభేదవిశ్వయముచే శిష్టరూపకము.

సీ॥ వితతాభిమూలికా ♦ వేణువు మ్రోయించి

బలునెమ్మినటనముల్ ♦ నెలయఁజేసి

కలకంఠికాకలీ ♦ గానంబు లలరించి

ఘనమండలవిలాస ♦ గతులు పూని

కమనీయశుకచాప ♦ యముల ముచ్చటలాడి

వలపూర విరులన ♦ వ్రష్ట లొదవించి

మంజుకింజల్కరో ♦ మాంచగుచ్చస్తనాం

చంద్రపికాసహ ♦ సముల నెనసి

కమ్రాశాభాభుజంబులఁ ♦ గాగిలించి

కలరవస్వనమణితంబు ♦ లొలయ రాస

కేళిఁ జూపించె దాపింఛ ♦ కృష్ణమూర్తి

యివ్వనంబునఁ గనుఁగొంటె • యిందువదన !

67

తాపింధకృష్ణమూర్తి = చీకటిమూర్తిఁ కనుకృష్ణమూర్తి, వితతా.....వేణువు,
 వితర = వికాల మైన, అనిమాలిక = తుమ్మెదలబా రనెడు, వేణువు = పిల్లనగ్రోవిని,
 త్రాయించి = ధ్వనించునట్లు చేసి, ఒలునెమ్మిడటముల = అధిక మైననెమ్మిడయుక్క
 నాట్యములను, నట్టిసంతసముతోడినాట్యములను తెలయఁజేసి = ప్రకటించి, (కృష్ణు
 డు రాసక్రీడయందుఁ బిల్లనగ్రోవితో గానముచేయుచు నాట్యము చేసె నని భాగవత
 ము) కలకంఠ.....లు, కలకంఠ = కోయిలలయొక్క, కాకలీ = నూత్న మైనమధు
 రధ్వని యనెడు, గానంబులు = సంగీతములను, అలరించి = ప్రకాశింపఁజేసి, ఘనమం
 డలవిలాసగుతులు = మేఘమండలముయొక్కవిలాసముతోఁ గూడినవోగ్రహను, ఆకాశ
 ము నని యర్థము. (ఈయర్థమున ఒహువచన మవివక్షితము.) పూని = ధరించి, మేఘ
 మండలమునఁజును నొన్నత్యమున వ్యాపించి యని వృక్షపర మైనయర్థము. గొప్పవి య
 గుమండలాకార మైనగమనములను ధరించి యని కృష్ణపర మైనయర్థము. (ఈరెండర్థ
 ములకు నిట నభేదాధ్యవసాయము.) కమనీయ.....ములక, కమనీయ = మనోహర
 ము లైన, శుకభాషణములన్ = చిలుకపలుకులచెతను, ముచ్చటలాడి = ప్రియవాక్యము
 లు పలికి యని వృక్షపరము. చిలుకపలుకులం బోలుపలుకులచెతఁ ద్రియవాక్యములు ప
 లికి యని కృష్ణపరము వలపు = పరిమళము, ఊరక = అధికము కాఁగాక, (ప్రేమ
 మధికము కాఁగా నని కృష్ణపరము) విరులనవులు = పువ్వు లనెడుహాసములను, ఒద
 వించి = కావించి, పువ్వులం బోలిననవులు గావించి యని కృష్ణపరము. మంజు.....
 లక, మంజు = మృదువులగ, కింజల్క = పువ్వులలోనిదామము లనెడు, తోమాంచ = గ
 గుర్పాటు గల, గుచ్చు = పూగ త్తు లనెడు, స్తన = కుచములచెతను, అంచత్ = ప్రకా
 శించుచున్న, గోపికాసహస్రములక = శారీర (సుగంధిపాల) లత లనెడు(తేరల
 యొక్కసహస్రములను (వేరేత = గొల్లది) ఎనిసి = పొంది, (ని) గోపీ శ్యామా శారి
 రా స్యాత్. అ. కమ్రీశాఖాభుజంబులన్ = మనోహర మైనకొమ్మ లనెడుహస్తముల
 తోక, కాగిలించి = బలింగము చేసికొని, కలకవ.....లు, కలకవ = పావురము
 లయొక్క, స్వన = ధ్వను లనెడు, మణితంబులు = రతికాలమందఁ గంఠమునఁ బుట్టుధ్వ
 నివిశేషము, (ని) మణితం రతికూజితం. అ ఒలులక = వ్యాపింపఁగాక, రాసకే
 లిక = గొల్లవా రాగుకొను సుకమాటను, వెక్కండ్రు గలిసి చేయునాట్య మని కొం
 ద అందురు. ఇవ్వనంబునక = ఈతోటయందన్, చూపించెక = కనుపఱిచెను, ఇందు
 వదన = ఓభద్రా! కనుఁగొంటె = చూచితివా? మున్ను శ్రీకృష్ణుడు మందయందు

రాసముం బాపె నని భాగవతమున నున్నది. ఇప్పు డీవశమునం దున్న తమాలవృక్షమున నైల్యగుణసామ్యముచేఁ గృష్ణత్వ ముఁగింపించి రాసము చూపినపుడు కృష్ణుఁడు చేసినగానాదులను నావృక్షమునం దున్న కోయిలలకూఁతలు మొదలగువానియం దాఁగింపించెను; గాన సావయవరూపకాలంకారము.

క॥ వని సాధుమాధుకరగో

ష్ఠీని వర్తిలుచున్నతపసి ♦ చిత్రంబుగ నూ
తనశోభ నలరుగణికల

నెనసి మొగడచన్ను లంటె ♦ నిది గనుఁగొంటే॥ 68

(భద్రా) వనిన్ = ఈతోటయందున్, సాధు.....గోష్ఠీన్, సాధు = తపశుకారముచేయు, మాధుకర = మధుకరవృత్తిచే జీవించువారియొక్క, (మధుకరము = తుమ్మెద. దీనివృత్తి పువ్వుపూవునకుం బోయి మకరందము గ్రోలుట. ఇట్లే యింటింటికిం బోయి భిక్షుఁ గొని జీవించుట వధకరవృత్తి. (తుమ్మెదవృత్తిం బోలివృత్తియని యర్థము) దీనిచే జీవించువారు మాధుకరులు) గోష్ఠీన్ = సముదాయముతోన్, ఇతరులకు హాని చేయనితుమ్మెదలగుముదాయముతో నని ప్రకృతార్థము, మధుకరములసంబంధ మైగోష్ఠీ మాధుకరగోష్ఠీ గోష్ఠీ = సముదాయము. వర్తిలుచున్నతపసి = ఉన్నతపశ్శాలి, ఉండెడిగానె ట్టని ప్రకృతార్థము. మారణశోభలన్ = క్రొత్తదీప్తులతోన్ అలరుగణికలన్ = ప్రకాశించువేళ్ళలను, ప్రకాశించుడవిమల్లెల నని ప్రకృతార్థము, ఎనసి = కూడికొని, మొగడచన్నులు = మొలకచన్నులను, చన్నులఁ బోలినమొగ్గల నని యర్థాంతరము. చిత్రముగన్ = వింత గలుగునట్లు, అంటెన్ = స్పృశించెను. ఇది = ఈవింతను, కనుగొంటే = చూచితివా? ఇందుఁ దపసి యనువిశేష్యమునయితము శ్లేషించుటచేఁ బ్రాచీనము శబ్దశక్తిమూలద్వని యగు నని యందురు. ఇట్టిచోట్లఁ బ్రకృతశ్లేష మునయే యప్పయ్యదీక్షితులు చెప్పిరి.

సీ॥ ఆమృతవల్లరి కేల ♦ నంటు మల్లన బాల

తిలకింపు మిది దీనిఁ ♦ దిలకమేని

నుదతి తాఁచఁగదమ్మ ♦ యిది యశోకపుఁగొమ్మ

కొఁగలింపుము తావి ♦ గవయఁ గోగిని

యిది ప్రియాళువు నాతి ♦ గదిసి పాడుము గీతి

ముచ్చటాడుచు నేగు ♦ ముదిత గోగు
కాంచనం బిది యింతి ♦ నించు మానసకాంతి
చేరి నవ్వుము పొన్న ♦ చెలువమిన్న
శ్వాస మొందింపు మిది సింధు ♦ వార మతివ
యువిద కేసర మిది దీని ♦ నుమియు మమ్మ
యిటు లొనర్చినఁగాక యి ♦ వ్విటపములు ను
మంబు లీనపు వింటివే ♦ మంజువాణి॥

69

బాల=ఓ ముద్దరాలా! ఆప్రవర్ణి=లియ్యమామిడిచెట్టుయొక్కకొమ్మకు, కే
లక్ = హస్తముతో, అల్లన=మెల్లఁగాక, అంటుము=ముట్టికొనుము ఇది=ఎవట
నున్నయొచ్చెట్టు, లిలకము=బొట్టుగుచ్చెట్టు, ఏని = అయినయెడల, దీనిక, లిలకింపు
ము=చూడుము. సుదతి=ఓభద్రా! (మేలయినదంతములు గలది) ఇది, ఆశోకపుఁ
గొమ్మ=ఆశోక ముచ్చెట్టుయొక్కకొమ్మ, (అగును) (దీనిక) తాచఁగదమ్మ=
తన్నుము. తావి=సుంధము, కవము=క్రమ్ముకొనునట్లు, కోనిక=గురవకము
ను (పూవులగోరంటచెట్టును) కాఁగలింపుము, నాతి=ఓచిన్నదానా? ఇది, ప్రియా
శువు=మోరటిచెట్టు; కదిసి=(దీని) సమీపించి, గీలి=గావమును, పాడుము; ము
దిత=ఓశ్రీ! గోగు=ఇది కర్ణికారవృక్షము ముచ్చట=మధురమైనమాటలు, ఆడు
చుక=పలుకుచుక, ఏగుము=(దీనిసమీపమునుండి) పొమ్మ ఇంతి = ఓకాంతా!
ఇది, కాంచనంబు=సంపెంగచెట్టు. ఆచనకాంతి=ముఖశోభను, నించుము=(ఇందుఁ)
బ్రసరింపఁజేయుము చెలువమిన్న =ఓ సుందరీరత్నమా! పొన్న=(ఇది) పున్నాగ
వృక్షము చెరి=సమీపించి, నవ్వుము. అతివ=ఓజవ్వని, ఇది, సింధువాము=వాని
లిచెట్టు, శ్వాసము=ఊర్పును, ఒందింపుము=(దీనికిం) దాచునట్లుచెయుము. ఉవిద=
ఓయువతి! ఇది, కేసరము=పొగడచెట్టు, దీనిక, ఉమియు మమ్మ=(మద్యముతో)
నుమియుము. మంజువాణి=ఓమృదుభాషిణీ! ఇటులు=నేఁ జెప్పినప్రకారము, ఒనర్చి
నఁగాక=చెసిననే కాని, ఇవిటపములు=ఈచెట్లు, (ఈశబ్దమునకుఁ గొమ్మలనముదా
య మనియే బోధలేరిచెట్టయే యర్థము, గాని యిచట వృక్షసామాన్యమునకే
యుపయోగించఁబడెను) సుమంబులు=పువ్వులను, ఈనవు=ప్రసవించువు వింటివే=
ఆలకించితివికదా! చెట్లను దీవలను నకాలమునఁ బువ్వులు మొదలగువానిం బుట్టించు
క్రియ దోహద మనంబడు. శ్రీలు చెతఁ దాకుట మాదిడికిని, చూచట లిలకమున

కును, కాలం దన్నట యశోకమునకును, కాంగిలించుట గోలంటకును, సంభాషించుట శాండగోగనకును, ముఖకాంతిం బ్రసరింపజేయుట సంవెంటకును, నవ్వుట పొన్నకును, ఊర్పుట వానిలికిని, కల్లుమియుట పొగడకును దోవాదములు ఇవన్నియు నిందుఁ జెప్పబడె.

లయగ్రాహి.

చందనమహీరుహము ♦ లందుఁ బెనగొన్నగురు

వెందనునుదీవియల ♦ పందిరులలోఁ బెం

పొందువిరవాదిపువు ♦ గందపైడి రేచి చను

మందమలయానిలునిఁ ♦ జెందుపెనుతావిం

గ్రందుకొని ఘమ్మరను ♦ చుం దనరుపూఁబొదల

సందుల మెలంగి పలు ♦ చందములచే మా

కందనుమబృందమక ♦ రందరసబిందువుల

విందులుగఁ గ్రోలెడుమి ♦ శిందములఁ గంఠే.

70

(ఓభద్రా) చందనమహీరుహములందున్ = మంచిగందపుఁజెట్లముందున్, పెనగొన్నగురు వెందనునుదీవియలపందిరులలోఁ = అల్లకొన్నగురు వెందలయొక్కసన్నని తీగలయొక్క పందిళ్లనడుమును, వెంపొందువిరవాదిపువుగందపైడిఁ = అధికమైనవిరవాదిపువులయొక్కపరాగమును, రేచి = రేగఁగొట్టి, చనుమందమలయానిలునిఁ = పోయెడుచల్లగాలిని, చెందుపెనుతావిఁ = తగల్గూనియెడుపరిమళముచెఱను, గ్రందుకొని = అతిశయించి, ఘమ్మరనుచుఁ = ఘమఘమ లాడుచుఁ, తనరుపూఁబొదలసందునన్ = ప్రకాశించెడుపూవులు గలపొదరిండ్లమధ్యను, పలుచందములఁ = అనేకప్రకారములచెఱను, మెలంగి = సంచరించి, మాకంద.....బిందువులఁ, మాకంద=మామిడి (పూవుల) యొక్క, బృంద = సమదాయముయొక్క, మకరందరసబిందువులఁ = తేనెబొట్లను, విందులుగఁ = ప్రియ భోజనములుగాన్, గ్రోలెడుమిశిందములన్ = అనుచు వించెడుతుమ్మెదలను, కంఠే = మూచిలివా?

క॥ అని జన్మని కన్వనితలు

వనితరువిభవములు దెలిపి ♦ వరసురభిరజం

బునఁ బసిమి చాల్చి తనులత

లొనరఁగఁ బుష్పాపచయన ♦ ముత్సుక లగుఁడు॥ 71

అవ్వనితలు, అరి=ఇట్లు పరికి, జవ్వనికికొ=భద్రకు, వరితరువిభవములు, వని=
హోటయందలి, తరు=చెట్లయొక్క, విభవములు=సంపదలను, (చెట్లయొక్కపుష్ప
ఫలాద్యతిశయము నని యర్థము) తెలిపి=తెలియఁజేసి, వరసురభిరజంబునకొ=శ్రేష్ఠ
మైనపరిమళము గలపుష్పాడివెతరు, తనులతలు=తీరగలవంటిశరీరములు, పసిమికొ=ప
చ్చనికాంతిని, తాల్చి=ధరించి, ఒనకొ=ప్రకాశింపఁగానొ, పుష్పాపచయనముత్సుక
లు, పుష్ప=పువ్వులయొక్క, అపచయ=కోయుటయందున, సముత్సుకలు=వేడుక
గలవారు, అగుమికొ, ముందరిపద్యమునో నన్వయము.

ఇభగతిరగడ.

పొలఁతి యీగొజ్జంగి ♦ పొదల తేనియసోన
కళులు పటుచాతకము ♦ లై మనలె వనిలోనఁ
జిన్ని నునుజివురాకు ♦ జిదిమిలివె కెంకేలఁ
గన్ను లెట్టగఁ జేసె ♦ గదవె కోకిల బాల !
ఘనకనకములు గొనుచు ♦ గదలె దెమ్మెరిముచ్చ
వనలక్ష్మీసొమ్మ లని ♦ వదలఁ జేమనవచ్చు
గొమ్మ ! కయి నంటి ననఁ ♦ గోయు మిఁక వంపకుము
నెమ్మొగము చాయలన ♦ నిచిన దీచంపకము
కనదనిలగతి నెగయు ♦ గప్రిపుదుమారములు
గని వెన్నె లనిపఱచె ♦ గదె కోకి వారములు
బింబ మనియెదురుకొనె ♦ విడిచి శుక మెలమావి
నంబురుహనయన ద ♦ వ్వరసి నీకెమ్మొవి
జడిగొనఁదొరంగె గే ♦ సరముల మరందములు
దడిసె దద్దిందువుల ♦ ధమ్మిల్లకుందములు

పటుమధుపపటలు ల ధ్రము లనిమయూరములు
 నటియించె గంటె త ధ్రుటనవుటూరములు,
 క్రూరఫణులను జుట్టు ధ్రొనియె నీచందనము
 చేరఁబోవకు మటకుఁ ధ్రెలి నీకునందనము
 గేదంగి కోయ కే ధ్రెద వేటికి మిటూరి
 కాదటే మరున కది ధ్రెడిబంగరుకటూరి
 కలికి వనదేవతల ధ్రెకర్ణికాకారములు
 దెలిపె నిచ్చటఁ జూచి ధ్రె కర్ణికారములు
 లతలమాటునఁ బెంప ధ్రెలరునీడుకొనగోరు
 సతివ యల్లయది పూ ధ్రెననికేలఁ గొనఁగోరు
 వేడుకగ విసె దేల ధ్రెపికకుహూకారములు
 చేడె యవి విరిహిణుల ధ్రెవులకుఁ గరోరములు
 నటవిదియు మొల్లవిరు ధ్రెల్లచట మొల్లములు
 మఱచి పోఁదిగునటే ధ్రెమరున కివిభల్లములు
 మరువంపుసారథము ధ్రెమఱియించె గురువేరు
 సరిగాదు దీని కిఁక ధ్రెజగతి వేరొకవేరు
 సుదతిరో చేకొనవె ధ్రెసురపొన్నకొన్నలు
 చద లంటెఁ బుప్పడుల ధ్రెసారెఁదద్వాసలు
 కొలఁది గనని విరాలి ధ్రెగొని సొలసినది కొమ్మ
 జలజాస్త్రిఁ గొల్త మిఁక ధ్రెసఖులార రారన్ము॥

72

పాలఁచి=ఓశ్రీ, ఈగొజ్జంగి . . ఖణ్, ఈ=దగ్గఱున్న, గొజ్జంగిపాదలతే
 నియసోఽఖణ్=గొజ్జంగిపూవులు గలపాదలయందలి తేనెవర్షముఽఖణ్, అఱులు=ఱు
 మ్మొదలు, పటుచాతకములై=నేర్పు గలవాఁడొయిలలై, వనిలోఽఖణ్=ఈలోఁటయం
 దుణ్, మసలెణ్=విహరించెను. వాన మసియుంపుడు చాతకము లొకసమున సంఛరిం
 చుచు నాజలబిందువులు త్రొవున ట్లిచటిపాదలందుఁ దేనె యొడఁగెగఁగడ వర్షించు

చుండఁ దుమ్మెదలు త్రావుచుండె ననియొకచెలి ఁటియొకచెలితోఁ జెప్పెను. చిన్న
 నును..... కుజా, చిన్ని = మనోహరమైన, ననుచున్నదనైన, చిత్తరాకుణ్ = చిగురా
 కును, కంగేల = ఎఱ్ఱనిచెలితోక, చిదిమిలివె = తుంగిపిలివా? (ఈకారణమున)
 కోకిలబాల = చిన్నవయసున నున్న కోయిల, కన్నులు = నేత్రములను, ఎఱ్ఱగజ్జ = ఎఱ్ఱబి
 యగునట్లు, చెనెగదవె = కానించెనుగదా. స్వభావముననే యెఱ్ఱనికన్నులు గోయిలనొం
 డఁగాఁ జిగురాకుఁ గోయుటచేఁగల్గినోపమున నది యట్లయ్యె ననియొకచెలి యుత్పేర్చి
 ఊంచెను తెమ్మెదప్రముచ్చు = వాయువనగొంగ, ఘనకనకములు = గొప్పవి యగువాగకే
 సరపుష్పము లనుఁగారు(వస్తువు)లను, కొనుచుక = హరించుచున్, కదలెక = వెడలి
 పోయెను. శ్రీస్తరూపకాలంకారము వనలక్ష్మీసాములకు = వనలక్ష్మీయొక్క భూషణములు,
 అని = ఇట్లు తెలిచి, (వానిని) వదలఁడు = విడువఁడు. ఏమనవచ్చున్ = ఏమనుటయు
 క్తము ఈపుష్పములు వనశోభనం గారణ మనియైన విడువక వాయువు హరించుచు
 న్నాడు. వీని నేమనవచ్చు ననియొకచెలి ఁటియొకచెలితో ననెను గాలిచేతం బు
 వ్యవస్థితిగిపోవుచున్న వనిభావము కొమ్మ = ఓచెలియా! కయిక = చెలితోక, అం
 టి = ముట్టుకొని, నెక = పువ్వును, కోయుము. ఇతవంపకుము = ఇంతకంటె నధికము
 గజ్ గొమ్మ వంగఁజేయుచుము ఈచంపకము = ఈసంపంగ, నెమ్మొగముచాయలక =
 ముఖకాంఠలచెలిక, ననిచినది = వ్రాచినది. ఇది మన ముఖకాంఠిచేఁ బూచెను కాఁ
 బట్టి దీనిని వంచి బాధింపక పూలుగోయుమని యొకతె మఱియొకతెతోఁ జెప్పెను.
 (జవ్వలముఖకాంఠిప్రసారముచే సంకెంగ పూచు ననిదోహదములలోనున్నది) కో
 కవారములు = జక్కవలగుంపులు, కనదనిలగతిన్ = ప్రకాశించు చున్న వాయుసంచార
 ముచేతన, ఎగయుకప్రపుడుమారులు = ఎగిరెడుకప్పు పుధూశులను, కని = చూచి,
 వెన్నెలని = వంద్రునికాంతి యనిభ్రమించి, పటచెఱచె = వానిపోయెనుగదా! గాలి
 చేఁ గప్పుపుచెట్లునుండి యెగిరెడుదుమ్ము చూచి లెల్లఁగనుండుటచేఁ జక్రివాకములు
 వెన్నెల యనిభ్రమించి తమను దానికి విరోధముగావున ఁటలి పోవుచుండె ననియొక
 తె చెప్పెను. దీనను ముందువాక్యమునను (బ్రాంతిమదలంకారము) అంబురువాన
 యన = ఓయింతి! శుకము = చిరుక, దవ్య = చాలదూఁము, అరసి = ఆలోచించి, (మి
 గుల వాలోచించి యనియర్థము) ఎలమవి = లేతమామిడిచెట్టును, విడిచి, నీకమ్మో
 వి = నివెదవి, లింబమని = చొండపఁడనుకొని, ఎదురుకొనెక = ఎదురువచ్చును మరం
 దములు = పూఁదేనెలు, కేసరములక = కేసరపుష్పములనుండి, జడిగనన్ = ఎడతెగకుం
 డఁగాక, తొరంగక = స్రవించెను తద్బిందువులక = ఆతేనెబిందువులచేతను, ధమ్మి
 ల్లకందములు = కొప్పలొనిమొల్లమొల్లలు, తడినెక = నానెను. అతిశయోక్త్యలంకార

ము. మయూరములు = నెమిళ్లులు, పటుమృగుపటలులు, పటు = చొరవగల, మృగు
 పటలులు = తుమ్మెదగంపులు, అబ్రములని = మేళములని, నటియించె = కృత్యముచే
 నెను. దీరియంద్రాంతిమదలంకారము. తన్నటనపుటాయములు = వారివాట్యపు
 సాగములను, కంటే = చూచితివా? చెలి = ఓసఖీ! ఈవందనము = ఈమంచిగందపుకె
 ట్టు, కూరఫణులక = ఘాతుకములైనపాములను, చుట్టకొనియె = తన్న వరించున
 ట్లు చెసికొనెను. అటకు = ఆదోటునకు, చెరబోవము నిశుక్, వందనము =
 ఐదుస్కారమును, (చెయుచును.) మిటారి = ఓమదవతి! గేదంగి = మొగలిపూవును,
 ఏటికి = ఎందులకు, కోయక, ఏగదవు = పోయెదవు అది = ఆపువ్వు, మునకున్ =
 మనమృగునకు, కడిబంగుకటారి = పరిమళము గలిగినబంగారుకత్తి, కాదటే = కాదా?
 (అగు ననియర్థము) మొగలిపువ్వు గోయక యేలపోయెద వరియొకతె చెలి నడుగ
 నది యాపువ్వు మన్నిపురియాయదముగాన ముట్టనైతి ననిచెప్పెను. కలికి = ఓసుందరి,
 ఇచ్చటక, కర్ణికారములు = కొండగోగుపువ్వులు, వనదేవతలకర్ణికాకారములు = వన
 ముం బాలించుదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములయొకారములను, తెలిపె = ప్రకటిం
 చెను (శ్రీలు చెవులను ధరించెను నుక భూషణము కర్ణిక యనబడుచు) కొండ
 గోగుపువ్వులు వనదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములవలె నుండె ననిభావము లతలమా
 టున్ = తిలగలచాటుక, పెంపలటనీమకొనగోయ = అతిశయముచే భాగించు నీ
 గోటికుదను, అల్లయది = ఆకనుపకుశ్రీ, పూనని = పుష్పమనిప్రపించి, కలె = చెలి
 లోక, కొనక = తీసికొనుటకు, కొరుక = అపేక్షించుచు చెడి = ఓచెత్! (ఇదిచె
 టీశబ్దవచనము) పికకుహూకారములు = హాయిలూతలను, వేకుగన్ = కుతూహల
 మగునట్లు, వినెదేల = ఎందునను వినెదవు. అని = ఆహారము, విగహిణులచెవులక =
 మగనితో నెడబాసినిశ్రీలచెవులకున్, కలెములు = వివేకముకానివి, (అగున్)
 అల్లవటక = ఆస్థలమునందక, అఱిరియుమొల్లనిరు = సముపూదినకుండపుష్ప
 ములు, మొల్లములు = పెళ్లులు (కలవు) అవి = ఆపువ్వులు, మరుక = మనమృగు
 కున్, బల్లములు = బాణములు, ఎఱివిపోక = (మన్నిపురిబాణము లగుటను) మఱివి
 పోవుట, తగునటే = తగునా? (తగదనట) ఆదోట మొల్లను చాల నన్న వనియొక
 తె చెప్పగాక మఱియొకతె యవి మన్నిభూషణము లగవఱివి యటు పోవను మనిచె
 ప్పెను కురువేయ = (ఒకసుగంధిద్రవ్యము) మరువంపుసాధనముక = మరువముయొ
 క్కపరిమళమును, మఱియించెన్ = వారించెను దారికంటే = కథిముగాఁ బరిమరించు
 చున్నదనిభావము వేరొకవేయ = ఇంకొకవేయ, జాతిన్ = జాతిమునందక, దీరి
 కిన్ = ఈమరువేయకుక, సరికాదు. పరిమళమున సమానము కాదు. సువరిలో = ఓ

సుదతీ ! (మంచిదంతములుకలది) సురపొన్నకొన్ననలు = సురపొన్నలయొక్కనూతన మైనపుష్పములను, చెక్కినవె = గ్రహించుము. (క్రొత్త + నలు = క్రొన్ననలు. సమాసంబునఁ బ్రాతాదులతోలియచ్చుమీఁదివల్లంబులకెల్ల లోపంబు బహుళంబుగా నగు. బా. సం. ఈనూత్రముచే గ్రాత్తశబ్దములోని తకారద్వయమునకు లోపము రాఁగాఁ, గ్రాత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుఁ గొన్నియెడల నుగాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదివాల్లునకు ద్విత్యంబును నగు బా సం. నూత్రముచేనకారమునకు ద్విత్యము రాఁగా, నీరూపము సిద్ధించెను) తద్వాసనలు = ఆపొన్న పూవులసుగంధములు, పుష్పాదులక = పరాగములచేతను, సారెక = మాటిమాటికి, చదలు = ఆకాశమును ఆంకెక = తాంకెను సఖులారా = ౨ చెలులారా, కొమ్మ = మంచెలి యగుబద్రి, కొలఁది గననివెరాలి, కొలఁది = పరిమాణమును, కననివెరాలి = పొందనివలపును, (ఆధికమైనవలపు ననియర్థము) కొని = పొంది, సొలసినది = మార్గఁ జెందినది ఇంకక = పిమ్మటను, జలజాస్మిక్ = మన్మథుని, కొల్తము = పూజితము చారమ్మ = రండు.

గీ॥ అనుచు వనకేళి నలిపి ప ధ్వాతాత్ము

లతులవివిధలతాంతసం ధ తతులహాస

నమితసౌరభరుచిరము ధ లైనవాని

నెంచి మదనున కర్పిత ధ మంచు వెడలి॥

73

పద్మాతాత్ములు = ఆస్త్రీలు, (తామరపువ్వులుం బోలెవిశాలము లగుకన్నులు గలవారు) అనుచుక = ఇట్లొండొరులతోఁ జెలికొనుచుక, వనకేళి = ఉద్యానమందలిక్రీడను, చలిపి = చెసి, వివిధ.....లోక, వివిధ = పలుకెఱంగల, లతాంత = పువ్వులయొక్క, సంతతులలోక = సముదాయములంపున్, అమితసౌరభరుచిరములు, అమిత = ఆధికమైన, సౌరభ = పరిమళముచే, రుచిరములు = మనోహరములు, వివచానిక = అయినపుష్పములను, ఎంచి = ఏర్పఱిచి, మదనునక = మన్మథునకున్, అర్పితము = ఒసఁగుదము, అంచుక, వెడలి = వెలుపలికి వచ్చి, ముందుపద్యముతో నన్వయము

సీ॥ విమలసన్మానసో ధ పమభంబుగావున

రాజహంసవిహార ధ రిమ్య మగుచు

వరపద్మముఖ్యవి ♦ స్ఫురితంబుగావున
 మృదులహరిశీలీము ♦ ఖేష్ట మగుచు
 నురుధారత్రాష్ట్రాభి ♦ యుక్తంబుగావున
 గురురవిజాభంగ ♦ గడిమ మగుచు
 వర్ణితకమలాధి ♦ వాసంబుగావున
 ఘనశంఖచక్రసం ♦ కలిత మగుచు
 నంబరమురీతి నలకాపు ♦ రంబుభాతి
 నిభపురితైఱంగు నచ్యుతా ♦ కృతిహారంగు
 వరుస నిరవొందునొకసరో ♦ వరము గాంచి
 రంచితారామసీమ న ♦ య్యబ్జముఖులు॥

74

అయ్యబ్జముఖులు = ఆశ్రీలు, (చంద్రుని బోలియున్నవి గలవారు.) అం
 చిత = మహాహర మైన, ఆరామసీమక = పూర్వదౌటయందక, విమల... భంబు
 విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = ప్రశస్త మైన, హరిసోపమ = మారుగోపముతో సాటి
 గల, భంబు = కాంతి గలది, కావునక = అగటచేతను, రాజ... రివ్యము రాజ
 హంస = రాయంచలయొక్క, విహార = సంచారముచేతను, రివ్యము = సుందర మైనది,
 అగుచుక, మానసగురున హంసలు తఱచు వసించును. వీరు చూచినకొలను దానిం
 బోలు గాన నిచటను హంసలు వెక్కులు గల వని చెప్పబడియెను. ఎఱ్ఱనికాళ్లును
 ముక్కులుం గలిగి లెల్లనిశరీరచ్ఛాయ గలహంసలు రాజహంస లనబడు. (ని) రాజ
 హంసాస్తు తే చంచువరజైర్లోహితై స్సితాః. అ. విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = న
 త్కృతములయొక్క, మా = శోభచేతను, హరిసోపమ = సాటి లేని, భంబు = కాంతిగలది.
 (ఉపమ = సాదృశ్యము, అదికలది = సోపమము. అట్టిది కానిది, హరిసోపమము) కా
 వునక = కనుకనే, రాజహంసవిహారివిమలము, రాజ = చంద్రునియొక్కయు, హంస =
 మారుగొనియొక్కయు, విహార = సంచారముచేతను, రివ్యము = మనోహరి మైనది, అగు
 చున్, (ని) సక సత్వే విదషి శ్రేష్ఠే సాధా నవతి చ త్రిపు స త్తీర మృతే.
 నా నా. (ని) రాజా మృగాంకే త్రిపురే సృపే యదీయమ భావ స్త్వంస స్సహ
 స్సాంతు వనియు నమరుడు. ఇందు గొలికి నాకాశముతో నాదృశ్యము చెప్పబడె
 ను సన్మానసోపమభిత్వమున, రాజహంసవిహారివిమలమున శబ్దమాత్రముచేరెంటం

గలవు. అర్థముః శ్రేవు. అనఁగా మానసపరగునం గలకాంతి చెఱువునకు, నక్షత్రములచే నసాధారణమైనకాంతి యాకాశంబునను, రాయంబలసంచారు చెఱువునను, నూన్య చంద్రులసంచారి మాకాశమునను గలదు.వర... .తంబు, వర=శ్రేష్ఠమైన, పద్మ=తా ము పూవులు, ముఖ్య=మొదలైనవారిచే, విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁబడినది, కావు నన్=అగుటచేత, మృదుల... .ప్రము, మృదుల=హృదయములు కాని, హరి=కప్పల కును, శిలీముఖ=తుమ్మెదలకును, ఇప్తము=అనుకూలము, అగుచుకొ, పద్మములు మొ దలైనవి కలవు గనుకనే తుమ్మెదలు మొదలగువాని కీశాలకు మిగులఁ బ్రియ మైన ద ని యర్థము వరుపద్మముఖ్య=వరము పద్మము మొదలైనవనిధులచేతను (తొమ్మిది ద్రవ్యరాసులచేతను) విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁజేయఁబడినది, కావు కొ=అగుటచే తను, మృదులహరిశిలీముఖేప్తము, మృదుల=మిక్కిలి దయ గల, హరిశిలీముఖ=శివున కున్, (విష్ణువు బాణముగాఁ గలవాఁడు) ఇప్తము=ప్రియ మైనది, అగుచున్, (ని) మహాపద్మశ్చ పద్మశ్చ శంఖో మకరకచ్చపా ముకుంద కుంద నిలాశ్చ వరశ్చ నిధయో నవ అ. (ని) అలి బాణో శిలీముఖో అ. (ని) శుకాహి కపి భేకషు హరి రాక్ష సపితే త్రిషు. అ ఇందుఁ గొలది కలకాపురముతో సామ్యము చెప్పఁబడినది. పద్మా దిసంపత్తియు, హరిశిలీముఖేప్తవ్యమును వెనుకటియట్లే రెంటును గలవు అర్థముః శ్రేవు. అనఁగాఁ దామరపూవులు మొదలగువానికిఁ బిమ్మి హునునను, పద్మము మొదలైనవిధులక లిమి యలకాపురంబునను, తుమ్మెదలు మొదలైనవానికిఁ బ్రియ మగుట సరగునందు ను, శివునకుం బ్రియము గావించుట యలకయందును గలవు ఉరు ...యంక్తంబు, ఉరు=గొప్పలగు, ధార్తరాష్ట్రీ=కల్లరిముక్కులం గాకుం గలిగి తెల్లనిదేశకాంతి గ లయంచలదె, (ని) ధార్తరాష్ట్రా స్థితేతరైః అ అభియుక్తంబు=నూడికొనినది, కావునకొ=అగుటచేతను, గురు . .గరిమము, గురు=గొప్పని యగు, రవిజా=య మునానదియొక్క (నూర్పురికిం గూఁతు రని యర్థము) (ని) కానిందీ సూర్యతన యా అ అంఘ=పూర్ణమైన, గరిమము=గౌరవము గలది, అగచుకొ, ధార్తరాష్ట్రీ ములనుంబలు గలది కావుననే యమునానదిం బోలె నల్లనినీరు గలిగిన దని యాశయ ము. ఉరు = అదిపట్టెన, ధార్తరాష్ట్రాభియుక్తంబు=దృతరాష్ట్రీపుత్రు లనెడుయో ధులు కలది, కావునకొ, గురు=దొంగనియొక్కయు. రవిజ=కర్ణునియొక్కయు, అ భంగ = అధికమైన, గరిమము=గౌరవము గలది యగుచు వని యర్థాంతరము. ఇందుఁ గొలదికి నిభప్తరి (నాస్తివాపుగము) తోఁ బొల్లి చెప్పఁబడియె ధార్తరాష్ట్రాభి యుక్తత్వంబును, గురురవిజాంఘగరిమత్వంబును శబ్దచాత్రముచే రెంటుం గలవు. నా ప్పని యగునాంసనిశేషములు గలుగట చెఱువునందును దృతరాష్ట్రీపుత్రు లనుబోదు

అగుగట హస్తీపురమునందును, యమునానదియొక్క గౌరవము కొలనియందును, శ్రో-
ణునివలనను గర్జునివలననుం గలిగిన గౌరవము హస్తీసావురమునందును గలవుగాననగ్ధమున
తేవు వర్ణిత...సంబు, వర్ణితఃస్తులింపఁబడిన, కిమలాధివాసంబు = ఉదకమున కునికిపట్టు
(ని) కమలం భువనం జలం. ఆ కావునన్ = అగుటచేతను, ఘన... సంతతిము, ఘ-
న = గొప్పని యగు, శంఖ = శంఖములతోడను, సక్రి = ఒక్కవపట్టలతోడను, సంకలిత-
ము = కూడుకొన్నది, అగచుక్, వర్ణితఃస్తులింపఁబడిన, కిమలాధివాసంబు = లక్ష్మీ
కునికిపట్టు, కావునన్, (ని) కమలా శ్రీ స్థిరిపిరియాః ఆ ఘన = గొప్పని యగు,
శంఖ = పాంచజన్య మనుశంఖముతోడను, సక్రి = సుదృఢ మనుచక్రిముతోడను,
సంకలితము = కూడుకొన్నది అగచుక్, అని రెండవయాగము. ఇందు చుక్కెరికి
విష్ణువుతో సావ్యము చెప్పఁబడిన సాదృశ్యము మీఁదటియట్లే యూహించు-
చి వరుసన్ = క్రమముతో, అంతఃసురీలిక్ = ఆకాశముతీరున, ఆకాశమువలె న-
ని యగ్ధము అలకాపురంబుభూతిన్ = క బేరునిప్పుముయొక్కకాంతిచేతను, కిమేను
పురమువలె ననియే యగ్ధము ఇరపురిలెఱంగల్ = హస్తీపురముయొక్కరీతిని, హస్తీపు-
రమువలె నని యగ్ధము అచ్యుతాక్షిహేంఁగ = కృష్ణనియాకాశముయొక్కసాగ-
సుం బోలినసాగసుచేతను (తృతీయాశ్వాసంబ్రథమ) కృష్ణనియాకాశమువలె నని
యగ్ధము ఇరపురంబు సెక్కినరీతిము = ప్రకాశించు చుండెడు సెక్కికొలనిని, కాంచరి =
మాచరి ఇందు శ్లేషాలంకారము

మ॥ కదియం దీరినివృద్ధియహవతదిదృ ధృక్ తుకస్సూర్ణో
నదు రేతెంచుజలాధిదేవతలమం ధీశోఘనాదింబులై
మృదుకాసారమరాళికామనికల ధీకంకారముల్ మించెద
ద్వదనాలోలవిలోకిసంబులనఁ బ ధృవోద్ధితాఘో దగెన్॥ 75

మృదు.. శ్రీంకారముల్, మృదు = శావ్యమైవ (ఇది శ్రీంకారములతో న-
వ్యయించును) కాసార = కొలఁగినందలి, మరాళికా = పాంచాంగనలయొక్క, మద-
కల = మదముచెక్కుటముకాని, శ్రీంకారముల్ = ధ్వనిలు, కదియన్ = సమీపించునట్లు
తీర..... స్ఫూర్తితోన్, తీరి = ఒడ్డునందన్, నివృద్ధి = కూరుచున్న, యావతః = శ్రీ
సముదాయముయొక్క, దిదృశ్ = చూచుటయందలి, శాశుక = వేడుకయొక్క, స్ఫూ-
ర్తితోన్ = కలుగటతోన్, ఒడ్డునం గూర్చున్న శ్రీలనుం జూడ వేడుక కలుగుటచె-
నని యగ్ధము. (ఇందు దిదృశ్శబ్దమునకే చూచుకొన్న యని యగ్ధము గాన గౌతు

క శబ్దప్రయోగ మనావశ్యకము) ఎదురు = అభిముఖముగా, ఏతెంచు.....నాదంబులై, ఏతెంచు = వచ్చెడు, జలాధిదేవతల = జలాధిదేవతలయొక్క, మంజీర = కాలియందలయొక్క, ఓను = సముదాయముయొక్క, నాదంబులై = ధ్వనులై, మించెన్ = ప్రకాశించెను. భద్రాయం జెలిక తైలును స్నానము చెయ్యదలచి కొలఁకుదరికిం బోయినప్పు డందలిహంసలు వారిం జూచి చెయుధ్వనులు దరి నున్నవీరిం జూడఁగోరి యెదురువచ్చు చున్న జలాధిదేవతలకాలియందలవచ్చుదువలె నుండె నని భావము పద్మపోద్గిథాశుల్ = పద్మమునుండి యెగురుచున్న తుమ్మెదలు, తద్వదనా..... సంబులు, తత్ = ఆజలాధిదేవతలయొక్క, వదన = మోమునందలి, ఆలోల = చలించుచున్న విలోకనంబులు = చూపులు, అనం దగెన్ = అనున ట్లుండెను ఇం దంచకూత లందె లచప్పుళ్లనియొక, పద్మములనుండి యెగురుతుమ్మెదలుమోమునందలిచూపు లనియు సంభావించె గాన నుత్పేక్షలంకారము

చ॥ తరగలఁ దేలుమీలకు దుః తంబుగ వ్రాలి ప్రిపుల్లహల్లకీ

త్తరనురజఃపింగిరతప ధ తత్రములై వడి లేచి మింటి కే

గురిహి దిటంబు తొలకుము ధ కుల్ కమలాకరలక్ష్మి వేడ్క నం

బరరమతోడ నాడుజగి ధ బంగరుబంతు లనంగ రాజిత్రే॥ 76

తరగల = అలలయంపిన్, తేలుమీలకు = ఈడలాడెడుచెఱవకుల, (చెఱవలను బట్టుకొనుట కని యధము) ద్రితంబుగల = త్వరగా, వ్రాలి, ప్రపుల్ల . . . తత్రములై, ప్రిపుల్ల = మిగల వికసించిన, హల్లకీ = ఎఱ్ఱకలువలయొక్క, ఉత్తర = సముదాయమునందలి, సురజ = పరాగముచెతను, పింగిరత = పచ్చనికాంతిగల, పత్రములై = తొక్కలు గలవియై, (ని) హల్లకీం రక్తసంధ్యకం ఆ వడిన్ = వేగముగో, లేచి, మింటికే = ఆక సమువకుల, ఏగురిహిన్ = పోవునందముచెతను, దిటంబులు = దృఢములు, ఔలకుముకుల్ = అగటిట్టివిములు, కమలాకరలక్ష్మి = సరోలక్ష్మి, (కమలాకరము = తామరల కునికిపట్టు, కొలను) తామరపువ్వులందు లక్ష్మి యుండు నని ప్రసిద్ధి. అంబరరమతోడ = ఆకాశలక్ష్మిరోక, ఆడుజగిబంగరుబంతు లనంగ = ఆడెడువ వియొగంఠిగలవియు నగుబంగారుబంతులో యనునట్లు, రాజిత్రే = ప్రకాశించెను. ఆకాశమునం గనిపెట్టుకొనియండి తరంగములనిండిచెఱవ కుటుము సరగ లేచుచున్నలకుమును లనువకులు సరసునందలిలక్ష్మిదేవి యాకాశశోభ యనెడుస్త్రిలో నాడుబంగారుబంతులువలె బ్రకాశించు చుండె నని యధము. బంతి తాడితమై నేలం

చుడి శిఖ్రులుగనే వైకి లేచుచుండును. ఈపక్షులు చేచేలకై జలంబునందచి సత్వరము గ లేచుచుండును గావున వానిని చాచాత్మ్యము వర్ణింపఁబడెను. లూకమన పరి తులు ప్రసిద్ధము లైనను నిట్టి వప్రసిద్ధములు గావున నుల్పేషాలంకారము.

నీ॥ పుంశ్చలివలె ఘన ధ పుంగొంగు సంగోరు

దిగిచి జక్కవగుబ్బు ధ సొగసుఁ జూపి

సురతవిహ్వలమ్రాలె ధ దరవిమోలితసిల

కుముదబోచనముల ధ కొమరు చాల్చి

చూలింతపోల్కె వి ధ స్ఫురితకూర్మోదర

ప్రకటనైవలరోమ ధ రాజి నెఱిపి

బాలెంతలీల మృ ధ శాలహోలమరాళ

బాల కగిరవంపు ధ జోల పాడి

లలిని విలసిల్లునవసరో ధ లక్ష్మీతోడఁ

జెలిమికై కాన్కయిడి రస ధ నలరుబోండ్లు

భూషణాంబరములు తటిం ధ బోవువెట్టి

నలిపములు గట్టి సీరాడ ధ వచ్చి రవును॥

77

పుంశ్చలివలెకా = జూడినలెకా, ఘనపుంగుంగు = మును వనెడుపైఁటకొంగును, సంగోరు = సగముభాగము, దిగిచి = తొలఁగించి, జక్కవగుబ్బుసొగసు = జక్కవ లని యెడువచములచక్కఁదనమును, చూపి = కనుపఱిచి, ఘనముం బోలినపైఁట ననియును జక్రపాకములరి బోలినకుచములచక్కఁదన మనియును జూడినీపర మైనయగ్గము. సు రతవిహ్వలమ్రాలె, సురత = సంభోగముచేత, విహ్వలమ్రాలె = పరవశురా లైనక్రీవ లెను, దర.....కొమరు, దర = కొంచెము, నిమోలిత = మూచుఁబడిన, నిలకుమున = నల్లగులున లనెడు, లూచనములకొమరు = నేత్రములయందమును, చాల్చి = తరించి, (శేత్రనిమోలనము రతివిహ్వలాధర్మము) చూలింతపోల్కెకా = గర్భిణీవలె, విస్ఫురితరాజి, విస్ఫురిత = ప్రకాశించిన, వెల్లడి యైన యని యగ్గము. కూర్మ = తోడే క్లను, ఉదర = గర్భమందు, ప్రకట = స్ఫుట మైన, నైవల = వాచుఁబడిన లను, లోమ రాజి = చూగాయను, నెఱిపి = ప్రకటించి, నూగాయప్రకట మగుట గర్భిణీధర్మము. బా

రెంతలీలన్ = ప్రియనిచిన్ శ్రీయొక్కనిలాసముచెతన, శ్రీపతి నని యగ్ధముః మృణా
శడోలన్ = తామరతూండ్లనునుయ్యెలయందున్, మరాళబాలకున్ = అంచపిల్లకున్,
అలిరంపపుజోల = తుమ్మెదరవ మనుచిచ్చిపుచ్చుపాటకు, పాడి ఉయ్యెలలందు శిశు,
పుల నుంచి తోలు వాగుట బాలెంతలధర్మము. లలిని = సాగనుతోన్, విలసిల్లునరో
లక్ష్మీతోడన్ = ప్రకాశించుసూర్యోదయనులక్ష్మితోన్, చెలిమికె = స్నేహముకొఱకు,
కాన్కయిడి రింక = కానుకచెసిరో యనునట్లు, అలరుబోండ్లు = భద్ర మొదలగు
శ్రీలు, (అలరు + మేను = అలరుబోడి బహుప్రహిని శ్రీపాచ్యం బగుచో నుప
మానంబుమీదిమేనునకు బోడి యగ బా. సమా. భూషణాంబములు = ఆభరణ
ములు, వస్త్రములను, తటిన్ = ఒడ్డునందున్, పోవు వెట్టి = ఊడ్చి వెట్టి, వలిపము
లు = సన్న నివస్త్రములు, కట్టి = దరించి, అపుడు = ఆకాలమున, నీరాడన్ = స్నానము
చెయుటకు, వచ్చిరి = వలెంచి

మ॥ లలనామండలిచెట్టవట్టుకొని కే ♦ భాకూళిలో డిగ్గి గు

బ్బలబంటిం దగుతోయ మొండోరులపై ♦ బంగారుపుంగొమ్ములం

గలయం జిమ్ముచుఁ దేలు లబ్బముల రేఁ ♦ గం జల్లు పోరాడి రం

దెలమిం గూడుచు జల్లులాడుకరిన్ ♦ బృందంబుచందంబునన్॥ 78

లలనామండలి = శ్రీలసమానము, చెట్ట = (బండోరుల) హస్తమును, పట్టుకొ
ని = అవలంబించి, భాకూళిలోన్ = క్రీడాగ్రామైకసముదాయము, డిగ్గి = ప్రవేశించి,
అందున్ = ఆలొలనియరమ్మన్, గుబ్బలబంటిన్ = సుచములలోఁబునన్, తొమ్ములలోఁబు
నని యగ్ధము దక్షిణార్థంబునం బంటిలోఁబడి లగు బా. తగ్గి. తగుతోయము = ప్ర
కాశించునలమును, బంగారుపుంగొమ్ములన్ = బంగారమునోఁ జేసినచిమ్మవస్త్రపు
తోన్, వెండ్లిండ్లుయందుఁ బసపునిరును దక్కినకాలమున నీటి మెకరిమీఁద నొకరు
పరివోసాగ్ధము చల్లుకొనుగొట్టము చిమ్మగ్రవి. బండోరులపైకె = ఒకరొకరిమీఁదను,
కలయం జిమ్ముచున్ = ఒకలు లేడియినట్లు చల్లించుచున్, లేలులు = తుమ్మెదలు,
అబ్బములన్ = పద్మములనుండి, రేగన్ = ఎగయనట్లు, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, కూడు
చున్ = కలియుచున్. చల్లులాడుకరిన్ బృందంబుచందంబునన్ = చిరు చల్లుకొనునాఁ
డేవఁగలగముదాయముయొక్కవిధముచెతన, చల్లుపోరాడిరి = బండోరులమీఁద నీరు
చల్లించి నెడియాట నాడిరి. దీనికిం గర్తయైనమండలి యనునది యేకవచనము ననుసాద
గతము వైకృత సమూహమునకు నందున్నవారికి భేదములేమిచె బహువచనము మహాతీ
వాచకము నగుక్రియ ప్రయోగంబయ్యెను.

క॥ కొందరగలఁ దేలుచుఁ దముఁ

ముందరఁ గలవిమలకమల ధ ములఁ జేకొని చె

న్నుండిరి కొందఱు సుందరు

లం దరపిందగృహ బహుత ధ నగపడియె ననగా 79

కొందఱుసుందరులు = (అకొలనిలో దిగినవారిలోక) కొందఱుండకత్రియలు, కొందరగలక = కొత్తయలలయందుక, తేలుచుక = ఈడుచుక, తమముందరక = హరియెదుటను, కలవిమలకమలములక = ఉన్న మంచితామరపువ్వులను, చేకొని = చేతితోఁ బట్టుకొని, అందుక = ఆసుగునందుక, అరవిందగృహ = లక్ష్మి (తామరపువ్వు లే యిట్లుగాఁ గలది.) బహుతక = బహుత్వముచేతను (అనేకరూపములతో నని యర్థము.) అగపడియె ననక = పృత్యక్షమయ్యెనూ యనునట్లు, చెన్నిందిరి = పృకాశించిరి.

చ॥ పాలఁతి యొకర్తు చెంగలువ ధ పుష్పాడి గప్పిననీరు దోయిటం

జలికినచోఁ దదంబువరి ధ పిక్తపిఠంగనిజాంగ కాంతుకం

బులరుచితోడ మించె నొక ధ ముద్దియ నాలవనాఁటిసీటునక

నెలకొనుమేనికొంబసపు ధ నిగ్గులతోఁ బసపాడెనో యనక॥ 80

ఒకర్తుపాలఁతి = ఒకానొకయింటి, చెంగలువపుష్పాడి = ఎఱ్ఱకలవపూలపరాగము, గప్పిననీరు = క్రొవ్వునీటిని (పుష్పాడిచేఁ గప్పుబడిననీటి నని యర్థము.) దోయిటక = దోసిలితోక, చిలికినచోక = చల్లఁగాక, ఒకముద్దియ = మఱియొక్కయింటి, తదంబు.....తోడక, శదంబు = అనిటిచెతను, పక్షిక్త = తడువబడినది గనుక నే, పిఠంగ = పచ్చరి, నిజాంగక = తయనయవములయొక్కయొ, అంతుకంబులు = వస్త్రముయొక్కయొ, రుచితోడక = కాంతితోక, నాలవనాఁటిసీటునక = రజస్వలయైననాల్గవనాఁటిసీటునక, నెలకొనుమేనికొంబసపునిగ్గులతోక = నిల్కడ గలదేహమందలికొత్తది యగుపసపుకాంతితోక, పసపాడెనో యనక = స్నానముచేసెనో యనునట్లు, మించెక = పృకాశించెను. ఒకస్త్రీ, కలవపూవులపరాగముతోఁ గూడిననీటిని మఱియొకతెఱ్ఱఁ జల్లఁగా నామెపచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిననీటిచేఁ దడిసి రజస్వలయైననాలవనాడు పసపు పూసికొని స్నానముచేసినదివలెఁ బ్రకాశించెనని తాత్పర్యము.

చ॥ బలసిన కెంపుఁదామరల * యెలములో లలి వోళ యె
లలన ! యటంచు నొక్కనవ * లా సవిలాసజటావగాహన
చ్చలన జలంబులో ననె వె * సం జని యంత సరోంతరంబున
వెలె జలాధిదేవత వి * నిర్మలతం బొడచూపెనో యనక॥ 81

ఒక్కజనలా = ఒకానుకయింటి (ఇది దేశ్యపదము గాన దీర్ఘమునకు ప్రాప్త
ముకాదు.) బలసిన.....యెలములోన్, బలపిన = చుట్టు నున్న, కెంపుఁదామర
ల = ఎఱ్ఱదామరలయొక్క, యెలములోన్ = మఱుగైనచోటను, ఎఱ్ఱదామరలచే ను
ఱుగైనచోట నని యర్థము. ఓలన = ఓవేడుకగలయింతి ! ఓలయాల = (ఇది జలక్రీ
డ లాడుకొనునపు డనుకొనశబ్దము.) అటంచుక, లలిక = ప్రేమతోన్, సవిలాస ..
...చ్చలనక, సవిలాస = సింగారముతోఁ గూడునట్లు, జల = నీటియంద, ఆవగాహ
న = ముసుగుట యనెడు, చలనక = వివచితము. జలంబులోననె = నీటియందే, న
సన్ = త్వరతోన్, చని = పోయి, అంతక = పిమ్మట, జలాధిదేవత, వినిర్మలతక = (నీ
రు) నిర్మలముగా నుండుటచేతన, పొడచూపెనూ యనక = సాక్షాత్కరించెనూ
యననట్లు, సరోంతరంబునక = కొలఁచునడుమునందక, (కొలఁచునడుమునండి యని
యర్థము.) వెలెక = వెలుపలికి వచ్చెను. ఒకానుకస్త్రీ మఱియొకతెం జూచి యె
ల యెల యని చెప్పుచుక నీట ముగిసి సాక్షాత్కరించిన జలాభిమాన దైవతవలె కొల
చునడుమునండి వెడలివచ్చె నని తాత్పర్యము ఇందు వాలవచరణమున నున్న వెలు
ననునది వెడలుయొక్కరూపాంతరము

సీ॥ ఆనవంబులుగా న * వాంభోరుహములు న
వాంభోరుహములుగా * నాననములు
లోచనంబులుగా వి * లోలమీనములు వి
లోలమీనములుగా * లోచనములు
మదసిజంబులుగాఁ బ * యోజకోశములు ప
యోజకోశములుగా * నురసిజములు
కచనిచయములుగా * ఘనశైవలంబులు
ఘనశైవలములుగాఁ * గచచయములు

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమండ
మందయానలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి భేలనా ♦ లోల లగుచు॥

82

మందయానలు = శ్రీలు, (మెల్లనిడక గలవారు) భేలనాలోలలు = ఆటలం దానక్తి గలవారు, అగుచుక, నవాంభోరుహములు = క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, అనసములుగాక = ముఖము లగునట్లును, ఆనసములు = ముఖములు, నవాంభోరుహము లు = క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్ = అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినతామర లు మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియును దోచునట్లుగా నని యర్థ ము విలోలవీరములు = దుముకులాడు చున్న చెంపలు, లోచనంబులు గాక = కన్ను లగునట్లును, లోచనములు = కన్నులు, విలోలవీరంబులు గాక = చలించుచేప లగున ట్లును, పయోజకోశములు = తామర మొగ్గులు ఉరసిజంబులు = కుచములు, కాక, ఉ రసిజములు = కుచములు, పయోజకోశములు గాన్ = తామర మొగ్గు లగునట్లును, ఘన శైవలంబులు = పెద్దనాచుదీపము, కచనిచయములు గాక = కేశపాశము లగునట్లును, కచనియములు = కేశపాశములు, ఘనశైవలములు గాక = పెద్దనాచుదీప గునట్లును, మృణాళపంక్తులు = తామర తూండ్లు, దోర్లతలుగాక = బాహువులు గాను, దోర్లతలు ♦ బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్ = తామర తూండ్లు గాను, అభేదభావము = అభేదస్థి తిని, అందక = పాండకగాన్, పద్మములు చెంపలు మొదలగునరసుండలికస్తువులకును, అందుఁ గ్రీడించుచున్న శ్రీలముఖము కన్నులు మొదలగునరయములకును, భేదము తె లియ కుండఁగా నని భావము కొలనన్ = సరసుండక, అమందలీలక = అధిః మైన విలాసముతో, ఓలలాడిరి = జలక్రీడ చెసిరి ఇందుఁ బద్మాకమునఁ బ్రవేశించిన శ్రీల యవయవములకును బద్మాదిలకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెంగాన మీ లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
సలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వళులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడె ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాద్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

చెలి = కదలి, తేటిగమన్ = తుమ్మెరగుంపును, తోలి = ఎగురగొట్టి, తమ్మి
 పూడేనన్ = మరందరసమును, త్రోలి = త్రాచి, సలిమలక్ష = ఇటియందుకొ, వ్రా
 లి = దిగి, వీడికావరులక్ష = తరంగపంక్తులమీదను, తేలి = కూడి, కొలక = తటాక
 మునుండి, ఆడి, అచ్చరలతోడకొ = రంభాదులతోన్, అమ్మతాభిక్ష = తీరిసముద్ర
 మునుండి, అబ్బవలక్ష = లక్ష్మీవలెనే, చెలులక్ష = చెలికత్తెలను, కూడి = కలసికొని,
 వెలువడకొ = వెలికి వచ్చెను

చ॥ కొలలితటంబుఁ జేరి యరుఁ డగుండెలు లింతికి నంత కుంతలం
 బులతడి యొత్తి క్రొంబసిడి డ పుట్టము గట్టి మృగీమదంబువక్ష
 దిలకము దిద్ది కజ్జలము డ దీరిచి మైఁ గలపం బలంది సా
 మ్ములు ఘటియించి తారును స డ ముజ్జ్వలభూషణభూషణతాంగులై

అనుగుండెలు = ఆంధ్రసైన్యముగఁడు, అంతకొ = పిమ్మటను కొలలితటం
 బుకొ = సరుగునొడ్డును, చెలి = ప్రవేశించి, ఇంతికికొ = చద్రకొక్క, కుంతలంబులతడి =
 కురులతడిని, డత్తి = ఆర్చి, క్రొంబసిడిపుట్టముకొ = క్రొత్తిదియం బంగానుసరిగగళుది
 యు సగువస్త్రమును, కట్టి, మృగీమదంబునన్ = కస్తూరిచేతను, లిలకము = బొట్టును, ది
 ద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, తిరిచి = (కన్నులను) దక్కఁబఱచి, మైకొ =
 దోమమునుండిన్, కలపము = గంధమును, అలంకొ = పూసి, సామ్ములు = నగలను, ఘటి
 యించి = పూర్చి, తారును = వెలుగునయితము, సముజ్జ్వలభూషణభూషణతాంగులై = విల
 సిల్లుమన్నభూషణములచే నలంకరింపఁబడెనశరీరములు గలవారై ముందుపద్యముతో న
 వ్యయము

క॥ చిత్రపటంబున మరునివి

చిత్రాకృతి వ్రాసి పూజఁ డజేసి విసల్పై

స్తోత్రము లొనర్చి ఎంకిజ

ఎత్తొక్షులు కేలిసాధ డ భాగము సేరకొ॥

85

పంకిజపత్రాక్షులు = (మీదటి) చెలులు (తామర చెవలం బోలికన్నులు గ
 లవారు) చిత్రపటంబునకొ = చిత్రపునఁదికొ, మరునిచిత్రాకృతికొ = ముగ్ధునినిం
 తిర్చునయికావమును, వ్రాసి = లిఖించి, పూజఁడేసి, విసల్పై = నమస్కరించినవారై,

స్తోత్రము లొనర్చి = క్తులించి, కేళిసాధనము = క్రీడా మైసేడిన, యోగ = ప్రవేశంపఁగాక, ముందిపద్యముతో నన్వయము

గీ॥ ఇట నసంతోషస్థితి బయ్యె ♦ నల్ల యగు స్వ
యంవరశుభంబు పుంబున ♦ కరుగలయు
నిపుడు మన మని రాజున ♦ కెఱుఁగితి
మంతనంబున శ్రుతకీర్తి ♦ మంజువాణి॥

86

మంజువాణి = మృదుభాషణములు గల, శ్రుతకీర్తి = రాజభాష్య, ఇటక = ఈ యుద్ధానమునందుకొక, వసంతోత్సవము = వసంతకాలమున నిర్వాహమునం శ్రేయపండు గ, అయ్యెన్ = జరిగెను ఎల్లి = తేఱు స్వయంవరశుభంబు = స్వయంవరవివాహము నెడుశుభకార్యము (సంపదవించినరాజపుత్రులలోఁ గన్నియ తమం దగినవాని వగునిఁ గోరికొని చెసికొనువివాహము స్వయంవరము దీనినే గాంచువని యందును) అగున్, ఇపుడు = ఈకాలమునకొక, మనము, పుంబునకొక = పట్టణమునకున్, అయి వలయుకొక = పోవలయును అని = ఇట్లు, రాజునకొక, మంతనంబునన్ = విరాంతమునకొక, ఎఱుకపఱిచెకొక = తెలియఁజేసెను

మ॥ జననాథాగ్రిణి కేళికావనమున ♦ సాధంబునకొక శౌరిఁ ద
జ్జనముకొక నిల్చి నిజాస్థానము గజా ♦ శ్వస్యంబునారూపమై
తనుఁ గొల్వొం బరిచారికాశతవృత్తాం ♦ తగిపారికాఁబ్బికాం
చనకర్ణిరధపంక్తితో నిజవివా ♦ సంబం బ్రవేశించినకొక॥

87

జననాథాగ్రిణి = రాజశ్రేష్ఠుడైన, శతయవ్రతువు, కేళికా... సాధంబునకొక = మూలతోటయందలిమాణిక్యప్రమేదియందుకొక, శౌరికొక = కృష్ణుని, త్జనముకొక = ఆతనిపరివారమును, నిల్చి = ఉంచి, నిజాస్థానము = తనవాసగృహముననుచు, గజాశ్వ... రూపమై, గజ = ఏనుగులను, అశ్వ = గుఱుములను, శ్వస్యం = భములను, ఆరూపమై = ఎక్కినది యై, తనుకొక కొల్వొక = తన్ను శేరించుచుండఁగాకొక, పరిచారికా... గోకొక, పరిచారికా = సేవకురొందియొక్క, శత = సమాసముచేతను, వృత్తా = మట్టుకొనఁబడిన, అంతఃపారికా = అంతఃపురమున నుండుస్త్రీలయొక్క, రత్న = మణులయొక్కయు, కాంచన = లోకముయొక్కయు, (రత్నములతోడను

బంగారముతోడను జేయఁబడిన యరి యగ్గము.) కర్ణీరథం = విహారార్థ మైనబండ్లయొక్క, (ఇప్పటిగఱ్ఱపుబండ్లం బోలిన వని యగ్గము) పంక్తితోక = సమూహముతోకానివాసంబుక = తననివాసస్థానమును, ప్రవేశించినక = ప్రవేశింపఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ చరమమహీధరశిఖరాం

తరసరణిం దరిణి జరుగఁ దదైరికసాం

ద్రరజశ్చన్నత గనె నన

స్ఫురితజపాశోణిరణం శోభితుఁ డయ్యెన్॥

88

తరిణి = సూర్యుఁడు, చరమ... .. సరణిక, చరమ = పడమటిదిక్కుననున్న, మహీధర = పర్యతముయొక్క (అస్తాచలముయొక్క యని యగ్గము.) శిఖరాంతరసరణిక = శిఖరుములఁడిమిమాగ్గమునందుక, జరుగక = పోవుచుండఁగాన్, తదైరిక..... ఛన్నతక, తత్ = ఆపర్యతసంబంధ మైన, ఛైరిక = సింహారాదిద్రవ్యములయొక్క, సాంద్రీ = దళ మైన, రణః = పరాగముయొక్క, ఛన్నతక = కప్పున, కనెనక = కనెనో యన్నట్లు, ఆశొండయందలిసింహారాదిద్రవ్యములధూరిచే గప్పఁబడెనో యనినట్లని యగ్గము. స్ఫురిత..... శోభితుఁడు, స్ఫురిత = ప్రకాశించెను, జపా = మంత్రపువ్వువలెక, శోణ = ఎఱ్ఱని, కిరణం = కాంతులచేతను, శోభితుఁడు = అలంకరింపఁబడినవాఁడు అయ్యెక, సూర్యాస్తమయము గావచ్చెం గాంచ గాంతి యుత్తయుఁ దగ్గుటచే లింబము మిగుల సౌమ్యముగాను సింహువవర్ణము గలదిగాను నుండె నని తాత్పర్యము. ఉత్పేక్షలంకారము

మ॥ తరుసంఘంబుల కెల్ల బల్లవితచూ • తత్వంబు గల్పించి భూ

ధరశ్చంగంబుల కెల్ల మేరుశిఖర • త్వంబుం బ్రసాదించి భూ

స్వరసౌధాగ్నిసవేందుకాంతములకు • సౌగంధికచ్ఛాయలక

విరచించెక జరతారుణాతపము ల • వ్యేళం గకుప్పంక్తులక॥ 89

జరతారుణాతపములు = ముదిసినసూర్యకాంతులు (నీరెండె లని యగ్గము) అవ్యేళక = ఆకాలముందు, కకుప్పంక్తులక = దిక్కులందున్, తరుసంఘంబుల కెల్లక = చెట్టులన్నింటికీ, బల్లవితచూతత్వంబు = చీగిరించినమామిడిచెట్లయొక్కబావమును, కల్పించి

చి=కలిగించి, (పో)ద్దు గ్రంథకపు సుండెడిమొండలు పోకుటచే జెట్టర్నియుఁ జి
గించినమామిడిచెట్టులునలె నెఱ్ఱివిగనుండె నని యాశయము ముందువాక్యములందు
నిట్లే భావము గలిపింపవలయును.) భూభరశృంగంబుల కెల్లన్=అన్నికొండకొమ్ము
లనున, మేయశిఖంత్యంబున్=బంగారుకొండయొక్క శిఖరభావమును, పృసాపించి=
అనుగ్రహించి (కలిగించి యని యర్థము.) భాస్వర... ..కాంతములకున్, భాస్వ
ర=ప్రకాశించెడు, సౌధ=మేడలయొక్క, అగ్ర=చివరనున్న, నవ=నూతనమైన,
ఇందుకాంతములకుఁ=చంద్రకాంతపురాల (గుబ్బల) కున్, సౌగంధికచ్ఛాయ
లక = ఎఱ్ఱకలువలూపులకాంతిని, విరిచింపెన్=స్పృశించెను. సూర్యాస్తమయకాలము
నందలియొండ పోకుటచే నెఱ్ఱైకలమున నున్నవస్తువులన్నియు నెఱ్ఱివై యుండె న
ని తాత్పర్యము.

క॥ ఖరకరుఁ డరిగెను రిండవి

స్ఫురదుదయాచలము వెనుకఁ ♦ జొచ్చినయిరులక

ద్వారఁ బిలువఁజనుతిదావుల

కరకి నరిగె నీడలు దొలు ♦ గడకు నినుదలై॥ 90

నీడలు=చామలు, ఖరకరుఁడు=నూర్వరగు (లీళ్లు మ్రేకాంతి గలవాఁడు)
అరిగెను=పోయెను రండు, అగి, స్ఫురదుదయాచలమువెనుకఁ=ప్రకాశించుపొడు
పుకొండకు వెనుకటిభాగములకుఁ, జొచ్చినయిరులకఁ=ఉండినచీకట్లను, త్వరకఁ=
శీఘ్రముగాఁ, పిలువకఁ=పిలుచుటకున్, చనుతిదావులకఁ=వెల్లెనునాచీకట్ల
మిత్రములవిధముచేత, మిత్రములునలె నని యర్థము నినుదలై=మిగులదీర్ఘములై, తొ
లుగడకుఁ=తూర్పుదిక్కునకుఁ, అరిగెన్=పోయెను మీరు పోయెయూర్వర
కు పోయెను నిశ్చయముగ రావచ్చు నని చీకటులను బిలుచుటకై పోయెడువారిమ
త్రములునలె నీడలు మిగులంబొడవులై తూర్పునకుఁ బోవు మిండె నని తాత్పర్యము
ఉత్పేక్షలంకారము

క॥ బారులు దీరుచు గూడులఁ

జేరె బతంగములు భాను ♦ శిలలకు. దాపం

బాతెను మృగతృష్ణావా

ర్ధారల జడి దీతె మింట ♦ రక్తిమ మీతెన్॥ 91

పరంకములు = పక్షులు, బాదులు దీరుచున్ = వరుసలు గట్టుచున్, గూడులకా, చేరకా = ప్రవేశించెను. భానుశిలలకా = మార్యకాంతపురావలకా, తాపంబు = జేడి అతాకా = తగ్గదు, మృగశృష్టవాధారలజడి = ఎండమావులనిట్టి ప్రవాహమువలనిబాధ, తీతాకా = నశించెను. (ఎడారులయందు వ్యాపించిన సూర్యునియొక్క కాంతిలు కిరణ జ్ఞానములేనిమృగములకు జలము లనభ్రాంతి గల్గించును ; గాన నని మృగశృష్ట లవంబుడు.) మింటకా = ఆకసమునకా, రక్తిమ = పండ్యారాగము, మీతాకా = అతిశయించెను. ఇందు శకటరేఫమునకు రేఫమునకు బ్రాసమున మైత్రి.

మ॥ వరసన్మార్గగతుం డినుండు త్రిజగ • ద్వంద్వం దనం బొల్చి దు
స్తర మ్మాదైవనియుక్తిఁ బంకజరజ • స్సంపర్క యై సాంద్రీశీ
భురసం బానినపద్మినిం గలసి త • ద్దోషంబు పాయకా మహా
పరపాథోనిధిలోనఁ దా మునిగె నా • భానుండు గ్రుంకెన్ వెనక॥

వర.....గతుండు, వర = శ్రేష్ఠమైన, సన్మార్గ = సత్కర్మములతోవను (ఆకాశమును) గతుండు = పొందినవాడు, మంచితోవంబోవువాఁ (మంచినడవడిగలవాఁ) డని యర్థాంతరము. ఇనుండు = సూర్యుండు, ప్రభు వని యర్థాంతరము. (ని) ఇనన్మూల్య ప్రభా అ. త్రిజగద్వంద్వండు = మల్లోకముల (నున్న వారికి) ననుస్కరింపఁ దగినవాడు. (రెంటికి సమానము) అనకా = అననట్లు, పొల్చి = ప్రకాశించి, ప్రసిద్ధి చెంది యనియర్థము. దుస్తరము = చాటు శక్యము గానిది, బొద్దైవనియుక్తికా = అగునద్వైతముయొక్కయేర్పాటుచెతన, పంకజరజస్సంపర్కయై, పంకజ = పద్మముల యొక్క, రజః = పుష్పాడియొక్క, సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై, పంక = పాపమువలన, జ = పుట్టిన, రజః = రజస్సుయొక్క (స్త్రీలబుతువు రజస్సవంబు.) సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై యని యర్థాంతరము. మన్మింద్రండు వృత్తాఘోరని జంపినపుడు పొందినపాపములలో నెక్కుభాగము స్త్రీలలో సంకీర్ణించుటచే రజస్సు గలిగె నని భాగవతము. సాంద్రీశీభురసంబు = దలమైనమరుదరసమును, అనినపద్మినికా = ధరించినపద్మలతను, దలమైనమద్వరసమును ప్రానినపద్మినిజాతిస్త్రీనని యర్థాంతరము. కలసి = కూడి, తద్దోషంబు = పుష్పాడితోఁ గూడినపద్మలతాసంపర్కమువలనిమాలిన్యము, పాయకా = పోవుటనకా, అరజస్వలాస్త్రీసంబంధమువలనిదోషము పోవుట కని యర్థాంతరము. మహా.....లోకా, మహాత్ = గొప్పది యగు, అపరపాథోనిధిలోనకా = పడమటిసముద్రమునందున్, తాకా = తాను, మునిగెనాకా =

మునిఁగనో యనునట్లు, భానుండు=సూర్యుఁడు, వేసఁజ్ = క్షిప్రముగాజ్, క్రుంకెజ్ = అస్తమించెను. సూర్యుఁడు కాలముననే యస్తమించుచుండఁగా నందు శ్లేషచేఁగలిగిన రెండు డర్శములకు నభేదము చేసి దానంబుట్టినదోషము నివర్తించుటకై స్నానముచేయుటకు దిగినట్లు తృప్తిఁపించుటచే శ్లేషమాలకమైన యతిశయోక్తివలన ననుప్రాశితమైన యుత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ చరమదిక్కుండికా ♦ ర్చాకాలశాక్తేయ

రచితకుంకుమజో ♦ రాశి యనఁగ

సింధునాథసంగంధ ♦ సింధురోపరిపరి

మృతరక్తరాంకవ ♦ శ్రీ యనఁగ

బల్బిమాంభోనిధి ♦ ప్రాంతసైకతనము

ద్యౌతవిద్రుమలతా ♦ జాల మనఁగ

స్ఫుటనటత్పటుమహా ♦ నటశిరస్తటఫణి

శ్వేరఫణామఃశిగణ ♦ చ్ఛాయ యనఁగ

గాల మనియెఱుబాలగో ♦ పాలకుంఁప

జలధియమునాతటస్థాస్త ♦ శైలపులిస

మునఁ బ్రబలియున్నమి న్నను ♦ పొన్నగున్న

పైని డాచినపసిడికెం ♦ బట్టుచీర

చాలొకో యన సంజకెం ♦ బాయ మెఱసె॥

93

చరమ.....రాశి, చరమదిక్ = పశ్చిమదిక్కునెగు, చండికా = పార్వతియొక్క (చండుఁ డనురక్కుసునిం జంపింది) అర్చా = పూజార్థమై, కాలశాక్తేయ = కాలపురుషుఁ డనుశక్తి ప్రాచయవాచిత్యము, రచిత = సంపాదించఁబడిన, కుంకుమజోరాశి = కుంకుమధూళియొక్కప్రాప్తి, అనఁగజ్ = అనునట్లును, సింధునాథ.....క్రియనంగజ్, సింధునాథ = మరుణునియొక్క, సంగంధ = మదముతోఁ గూడిన, సింధుర = ఏనుఁగుయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, పరిమృత = అలంకరింపఁబడిన, రక్తరాంకవ = ఎఱువకంటకముయొక్క, శ్రీయనంగజ్ = కాంతియొ యనునట్లును, బల్బిమాంభోనిధి.....జాత మనఁగన్, పశ్చిమాంభోనిధి = పడమటిసముద్రముయొక్క, ప్రియత = సమీపమునను

న్న, మైత = ఇసుక తిన్నె యందొక్క, సముద్రాభత = మొలచిన, విద్రుమలతా = పవడ
 పుండివలయొక్క, జాత మనఁగఁజే = సముదాయమో యనునట్లును, స్ఫుట... చ్చాయ
 యనఁగన్, స్ఫుట = స్పష్టముగా, నటత్ = నాట్యముచేయుచున్న, పటు = నేర్పరి య
 గు, మహానట = శివునియొక్క, శిరస్తట = శిరసునందలి, పణీశ్వర = శేషునియొక్క,
 ఫణా = పడగలయందలి, మణిగణ = మణులసముదయముయొక్క, చాయయనఁగన్ =
 చాయయో యనునట్లును, కాలమనియెడుబాలగోపాలకుండు = కాల మనియెడుబాలకృ
 ష్ణమూర్తి, జలధి..... పులిసమునన్, జలధి = సముద్ర మనియెడు, యమనాతటస్థ =
 యమనానదియొడ్డున నున్న, అస్తశైల = క్రుంకుమెట్టనెడు, పులిసమునఁజే = ఇసుక తి
 న్నె యందొక్క, శ్రీబలి యన్నమి న్ననుపొన్న గున్న వైని = వ్యాపించియున్న యాకస
 మనుపొన్న చెట్టునందన్, దాచిన... చాళాకోయఁజే, దాచిన = దాచఁజేయు
 చేసిన, పసిడి = బంగారువన్నె గల, కెంబట్టుచీరచాళాకో యఁజే = ఎఱ్ఱనిపట్టు (తో
 నేసిన) కోకలవరుసయో యనునట్లు, సంజకెంబాయ = సంధ్యాకాలమందలియెఱ్ఱనిచాళా,
 మెఱసెక = పృథ్వికాశించెను

క॥ అనుఁగుజవరాలికపుఁగిటికి

నెనయక సుఖ ముడిగి చింత ♦ నేగె రవి ససం

గని యొకజక్కవ యకటా ।

యినహీనత నున్నచక్క మెట్లు ♦ సుఖంచుక॥ 94

రవి = సూర్యుడు, చఁజే = అస్తమింపఁగాజే, ఒకజక్కవ = ఒకచక్కవాకము,
 కని = చూచి, అనుఁగుజవరాలికపుఁగిటికే = క్రియురా నైజవ్వనియొక్క భుజవద్దము
 ను, ఎనయక = పాండక, సుఖ ముడిగి = సుఖమును వదలి, చింతకే = విచారముతోకే,
 ఏకకే = పోయెను, అకటా = అయ్యో ! సంతాపార్థక మైనయవ్యయము ఇహహీన
 తకే = సూర్యునిలేమిగోన్, ఉన్న చక్రము = ఉన్న చక్రవాకము, ఎట్లు సుఖించుకే =
 ఎట్లు సుఖపడును. సుఖపడ దని యర్థము రాజులేమిగో నున్న దెక మెట్లు సుఖించు
 ననియు భవించును. (ని) పత్రిః కోకే వ్రజే పుంసి క్షీం హైస్యధాంకరౌః గ్రా
 మజాలే వంధకాః భాంబే చావర్తరాప్తయో యని ప్రతాపుఁడు చెప్పె నని యమర
 వ్యాఖ్యానము

చ॥ ఇనుఁ డపరాశఁ జెందె నిక ♦ నేటికి జీవన మంచుఁ బద్ధిన్

వనిత వివాది వేదనలఁ ♦ బాల్పడి తుమ్మెదచాలు పేరిటం

జనువిషధారణ గోళ సని ♦ శం బమృతస్థితి గల్గుటక మృతిం
బాసరక మూర్ఛ గన్నుఁగన ♦ మోడ్చె ననన్ ముకుళించె బద్ధమ ల్ ||

ఇనుఁడు = నూర్చుఁ డను పలు, అపరాశక్త = పశ్చిమదిక్కిను మఱియొక శ్రీ
యందలికొల్పెను, చెందెక = పొందెను (అపర = మఱియొక శ్రీయందు, ఆశక్త =
కోల్పెను,) ఇ.కన్ = పిమ్మటను, జీవము = బ్రదుక, ఏటి కించుక = ఎందున కని,
పద్మినీవనిత = తామరలత యనెడ శ్రీ, విషాదనేదనలక = విషాదమువలనిబాధలను,
(తలఁచినకార్యమునకు బంగము ప్రాప్తించునపుడు దాని వారించునపాయము తోఁప
మిచె గల్గునన్యాయము విషాద మనునంచారభావము) పాల్పడి = వహించి, తుమ్మెదల
చాలుపేటక = తుమ్మెదలవరుస యను పేరితోక, చనువిషధారణ = బుష్పేడుగగళ
ప్రవాహమును, క్రోలన్ = త్రావఁగాక, అనిశంబు = ఎల్లకాలమును, అమృతస్థితిన్ =
అమృతమం దునికిచెతన, జలమునం దునికిచెత సని భావము మృతిక = మరణమున,
పాసరక = పొందక, మూర్ఛక = సొమ్మచెతన, కన్నుఁగన = నేత్రద్వయమున,
మోడ్చె ననక = మూసెనో యనునట్లు, పద్మమల్ = తామరలు, ముకుళించెక = మొ
గిడెను. మికిందముకొఱకుఁ బద్మమున వ్రాలుతుమ్మెదలు మూర్ఛాస్థియమునఁజను
నందుఁ దగుల్కొని పిమ్మటఁ బద్మము ముకుళింపఁగా వఱలనూర్చోదయమునఁజను
నుండుట సహజము. వీనియందే యట విషత్వ మాకోపించి దీనిం బాసముచెయటఁ బ
ద్మినీవనిత మరణముఁ బొందవలసి యున్న నెల్లకాలము నమృతమిం దుండుట యను
పేరువుచె దానిం బొందక మూర్ఛను జెంది కన్నులు మోడ్చె నని కాలముచెతం
బ్రాప్త మైనపద్మమునశనమున సంభావించె గాన నల్పేత్రాంకారము ఇది పూ
ర్వార్థమునందలిశ్చిత్తరూపకముచె నన ప్రాణితము.

చ॥ తనపతి వచ్చునంచుఁ బ్రేమ ♦ దంబున లేజవరాలు నెమ్మొగం
బున మృగనాభికాతిలక ♦ ముక ఘటియించె ననక దమంబు నొ
య్యన బలుకొమ్ముడిక ముడిది ♦ నట్టివినుతనపుల్లమల్లికా
ఘనకుసుమసంగ్రామ మనఁ ♦ గానఁగ నయ్యె నుడువ్రీతానముక॥96

లేజవరాలు = రాత్రి యనునదిద, తనపతి = తనభర్త యగుచందరుఁడు, వచ్చు
నంచుక, ప్రియదంబుక = మిగులసంతోషముతోక, నెమ్మొగంబుక = ముఖము
నందుక, మృగనాభికాతిలకముక = కిన్నారబొట్టున, ఘటించెనో యనక = కూర్చెనో

యనునట్లు, తమంబుకా = చీకటియును, బలుకొమ్మడికా = పెద్దది యగుకేళిపాశము నందకా, ముడిచినట్టి.....మనకా, ముడిచినట్టి = ధరించినటువంటి, వినూతన = శ్రాత్ర గాకా, పృథుల = వికసించిన, మల్లికాకుసుమ = మల్లెపూవులయొక్క, స్రగ్గోఘ మ నన్ = బండలను దాయమో యనునట్లు, ఉడుప్రతానముకా = నక్షత్రముదాయము ను, ఒయ్యన = క్రమముగానే, కానఁగ నయ్యెకా = కనుపింపఁ దొడఁగను.

సీ॥ వైకుంఠశితికంఠ ధ వరకంఠకలకంఠ

కాలకంఠాధల ధ మేలమాడి

తత్తశైలతనయాల ధ ఘుశమాలహరినీల

కాకోలరుచులఁ జీ ధ కాకుపఱచి

ఘనపుంజమృగభంజ ధ ననవాంజనసుఖంజ

నాళికుంజరలీల ధ నవఘుళించి

యమునాంబరబలాంబ ధ రమృడాంబరహిడింబ

కాదంబశంబర ధ కాంతు లెంచి

వేల్పుదొరమేనిచాయణో ధ వియ్యమంది

కదిసె సదశాభిసారికా ధ కాముకప్ర

కామదమ్మగీమదాలేప ధ కల్ప మగుచుఁ

గటికిచీకటిబ్రహ్మాండ ధ గహ్వరమున॥

97

కటికిచీకటి = గాఢమైనయంధకారము, వైకుంఠ.....కంఠాధలకా, వైకుంఠ = విష్ణునియొక్కయు, శితికంఠ = శివునియొక్క, (ని) ఉగ్రః కపర్దీ శ్రీకంఠ శితి కంఠః కపాలధృత్. ఆ వరకంఠ = ప్రశస్తమైనవక్త్రయొక్కయు, కలకంఠ = కోయిల లయొక్కయు, కాలకంఠ = నెమ్మలయొక్కయు, ఆధలకా = కాంతులను, మేలమాడి = పరిహసించి, వానిం బోలి యని యర్థము. తత్తశైల... రుచులకా, తత = అధిక మైన, (ఇది రుచులకు విశేషము) శైలతనయా = పార్వతియొక్కయు, అలఘు = గొప్పలైన, తమాల = చీకటివ్రూతులయొక్కయు, హరినీల = ఇంద్రనీలపురాశ్లయొక్కయు, కాకోల = బొంతు కాకులయొక్కయు, రుచులకా = కాంతులను, చీకాకుపఱచి = శ్రమపఱచి, ఘనపుంజ.....లీలన్, ఘనపుంజ = మేఘముదాయముయొక్కయు,

మృగభంజన = కిరాతులయొక్కయు, నవాంజన = కొత్త కాటుక రాసులయొక్కయు,
 ముఖంజన = మంచి కాటుక పట్టలయొక్కయు, అశి = తు మైదలయొక్కయు, కుంజర =
 ఏనుగులయొక్కయు, లీలన్ = నిలాసమును, అవభుంచి = అతిశయించి, యమునాం
 బర.....కాంతులు, యమునా = యమునానదియొక్కయు, అంబర = ఆకాశముయొక్కయు,
 యమునానదియొక్కజలమును, ఆకాశమును నల్లని వని ప్రతీతి. బలాంబ
 ర = బలరామునివస్త్రముయొక్కయు, (బలరాముడు నీలాంబరుడు. (ని) నీలాంబ
 రో రాహిణీయ యనియు సంబంధం వోయి మి వాసనీ యనియు నమరుడు.) మృడాం
 బర = శివునివస్త్ర మైనగజచర్మముయొక్కయు, హిడింబ = హిడింబుఁ డనురక్కసుని
 యొక్కయు, కాదంబ = కొంచెమెఱుపుగలిగిన నల్లనిఁగంగలకాళ్లును ముక్కులును
 తొక్కలును గలహంసలయొక్కయు, శంబర = శంబరుఁ డనురక్కసునియొక్కయు,
 కాంతులు = ఛాయలను, ఎంచి = నిండించి, వేల్పుదొర = మేనిచాయతోఁ = ఇంద్రునిశరీర
 కాంతితోఁ, వియ్యవంధి = సామ్యము నొంది, సదశ.....కల్పము, సదశ = సమా
 నమైనస్థితిలో నున్న, అభిసారికా = ప్రియునిఁటికిం బోవుశ్రీలగున, కామక = ప్రియు
 లగును, ప్రకామద = సంరసము గలిగించు, మృగీమదారేప = కన్యాపూతతోఁ, కల్ప
 ము = సమానము, అగుచుఁ, బ్రహ్మాండగచ్ఛాదమునఁ = ప్రపంచ మనుగనాయందు, క
 దిశఁ = వ్యాపించెన ప్రియుఁగూర్చి సంకెతస్థలమునకు మన్మథపీడితయై పోవునది
 యేని యతని రప్పించునదియేని యగునాయిత అభిసారికయనంబడు ఉపమాలంకారము
 ను శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రాసము నిండఁ గలవు.

గీ॥ ఘనతిమిరసంగమున సంధ్య ♦ గాంచి లోక

ములకుఁ బెంచుకొనఁగ నిడ్డ ♦ లలితశీర్ష

ధృతజనకరూపనైజసం ♦ తత్తు లనంగఁ

గజ్జలయుతాగ్రగృహదీప ♦ కళిక లమరె॥

98

సంధ్య = సంధ్య యనుశ్రీ, ఘనతిమిరసంగమునఁ = గొప్పతిమిర (చీకటి)
 పురుషునిసంబంధముచేతను, కాంచి = కని, లోకములకున్ = ప్రపంచమునందలిజనుల
 కుఁ, పెంచుకొనఁగఁ = పెంచుకొనుటకుఁ, ఇడ్డ.....సంతతులు, ఇడ్డ = ఇచ్చిన,
 లలిత = మందరమైన, శీర్ష = శిరసుచేతను, ధృత = ధరింపఁబడిన, జనకరూప = తండ్రి
 యైనతిమిరమునాకారముగల, నైజసంతతులు = సంధ్యాసంబంధ మైనశిశువులు, అసం
 గఁ = అనునట్లు, కజ్జల.....దీపకళికలు, కజ్జల = కాటుకతో యుత = కూడిన,

అగ్ర=చివరభాగములుగల, గృహదీపకలికలు=ఇంటియందలిదీపపు మొగ్గలు, అను
రణ=ప్రకాశించెను. దీపములు చివర కాటుకను గిరిందిభాగమున నెఱ్ఱునికాంతిని గ
లవగుటంతేసి యవి సంధ్య యనుశ్రీకిని, దిమిరపురుషునకును జన్మించి వా రిద్దఱుం బో
లివశిశువులవలె నుండె నని భావము భక్తిచేఁ దండ్రుని శిరమున భరించినశిశువులవలె
నుండె నని యేల చెప్పం దగు ఉత్పేక్షాలంకారము

క॥ ఘనకువలయపాలనకుం

జనుదెంచెడిరాజు విడియఁ జతురతఁ బ్రాగ్ది

క్కున ఫేచరు లెత్తినధౌ

తనవపటకుటీర మువగఁ భవళిమ దోచెన్॥ 99

ఘనకువలయపాలనకున్, ఘన=అధిక మైన, కువలయ=కలువలనుభూమండల
ముయొక్క, పాలనకున్=గతు నమునకున్, నుదెంచెడిరాజు=వచ్చెడుచంద్రుఁ డ
నెనుపొపుచు, విడియఁ=నివసించుటకు, భుచరులు=దేవతలు, చతురతఁ=నేర్పు
చెతన, ఎత్తినపటీర మువగఁ, ఎత్తిన=నిర్మించిన, దౌత=నిర్మలమైన, నవ=
క్రొత్తది యగు, పటపటీర మువగన్=వస్త్రగృహమో యనునట్లు, పటపటీరము,
పట=పట్టణం, (నిర్మించిన) పటము=ఇల్లు (డేరా) ప్రాగ్దిశన్=తూర్పుది
క్కునందున్, భవళిమ=తెలుపు, దోచెన్=కాల్పించెను

చ॥ సమయవిటుండు గన్మొఱంగి ఁ శక్రదిశావిటిగుబ్బచంట సాం

ద్రీముగ విదిర్చుచెందిర ము ఁ నం దగెఁ బాటలరేఖ యవ్వభు

న్నెమకి కనంగ నవ్వెలది ఁ నెమ్మొగ మెత్తె ననన్ శశాంకబిం

బము వెనఁ దోచెఁ గాంచిగరిమన్ నగె నా విలసిల్లె వెన్నెలల్॥

సమయవిటుండు=కాలపురుషుఁ డనువిటకాఁడు, కన్మొఱంగి=దాఁగియుండి
శక్రదిశావిటిగబ్బిచంటకు, శక్రదిశా=తూర్పుది క్కునెడు, విటి=విటురాలియొక్క,
గుబ్బచంటకు=గుండ్ర నైనస్తనమునందుకు, సాంద్రీముగఁ=దలముగాన్, విదిర్చు
చెందిరమనఁ=చల్లెడుపంపుమో యనునట్లు, పాటలరేఖ=ఎఱ్ఱనిగీఱలు, (ఇది బా
త్వైకవచనము) తగఁ=ప్రకాశించెను, అవ్వెలది=మీఁదటిశ్రీ, అవ్వభుఁ=త
నమీఁదఁ గుంపుచున్నదెటుని, నెమకి=వెదకి, కనంగన్=చూచుటకున్, నెమ్మొగ

ము = ముఖమును, ఎత్తై నెకై = ఎత్తైనదో యనునట్లు, శకాంకలింబము = చంద్రమండలము, వెనకై = త్వరతో, తోచెకై = కాన్పించెను కాంచి = చూచి, (దీనికిం గర్త వెలదియును గర్కము కాలపురుషుడును) గరిమకై = గారవముతో, నగనాన్ = నవ్వెనా యనునట్లు, వెన్నెలల్ = చంద్రకాంతులు, విలసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. మొదట దూర్వున నెట్టినిరేఖలును దరువాతఁ జంద్రబింబమును ఉదకు వెన్నెలలును గ్రహముగాఁ దోచె నని భావము రూపకానుప్రాణితో తేల్చితిమి.

గీ॥ సోముఁ డుదయాద్రికైలాసం నీమ వెడలి

లోకభీకరమేదురా న్తోకతిమిర

హాలహాల మానెఁ గానినాఁ డంకదంభ

కలితతత్కంఠకాళిమ గానఁబడునె॥

101

సోముఁడు = చంద్రుఁడు డనుకొనఁడు, (ని) అజ్ఞో జైవాత్మక స్సోమ యనియు సోమ శ్శిర్షో భవ స్థాని వనియు నమరుఁడు, ఉదయాద్రికైలాససీమకై = ఉదయపర్వత మనుకైలాసపరిదేశమునుండి, వెడలి, లోకభీకర. .. హాలహాలము, లోక = ప్రపంచమునకు, భీకర = భయమును గలిగించు, మేదుర = దట్టమైన, అస్తోక = అధికమైన తిమిర = చీకటియును, హాలహాలము = విషమును, అనెకై = త్రావెను, కానినాఁడు = అట్లు కానియపుడు, అంక. ... కాళిమ, అంక = కళంక మను, దంభ = మిషచె, కలిత = పొందఁబడిన, తత్కంఠకాళిమ = ఆశివుని మెడయందలి నలుపు, కానఁబడునె = కనుపడునా? కనుపడ దని యర్థము రూపకాలంకారము.

సీ॥ వనము లెల్లను గల్పం వనములఁ గావించి

రాల నెల్లను మగం రాలఁ జేసి

కొండ లెల్లను వెండి కొండలఁ గావించి

నదుల నెల్లను సభో నదులఁ జేసి

జలధు లెల్లను దుగ్ధం జలధులఁ గావించి

కరుల నెల్లను వియం త్కరులఁ జేసి

సరసు లెల్లను సుధా సరసులఁ గావించి

సరుల నెల్లను బురం హరులఁ జేసి

దైవస్పృష్టికిఁ బ్రతిస్పృష్టిఁ ♦ చా రచించి
బ్రహ్మయుం బోలె జగదంత ♦ రంబు నిండె
నండజపతుండడిండీర ♦ ఖండకాండ

సమవిమలధామకౌముదీ ♦ సముదయంబు॥

102

అండజపతుండ.....సముదయంబు, అండజపతుండ=గరుడునియొక్క మోముగోడను, అండజ = గ్రుడ్డువలనం బుట్టినవి (పిట్టలు) వానిం బాలించువాడు= అండజపుడు (గరుడుడు) అతనితుండము; డిండీరఖండ=సురువుముక్కులతోడను, కాండ=జలతరంగములగోడను, సమ=తుల్యమైన, విమలధామ=స్వచ్ఛ మైనకాంతి గల, కాముదీ=చంద్రకాంతులయొక్క, సముదయంబు=సమాహమ, వనములెల్ల= ఎల్లతోటలను, కల్పవనముల=కల్పవృక్షపుండోటలను, కావించి=చేసి, రాల నెల్ల=అన్ని శిలలను, మగరాలన్=వజ్రములను, చెసి, కొండలెల్లను=అన్ని పర్వతములను, పెండికొండల=తైలాసపర్వతములను, కావించి=చేసి, నదుల నెల్ల=అన్ని నదులను, నభోనదుల=ఆకాశగంగాప్రవాహములను, చెసి, జలధులెల్లను=సముద్రముల నన్నిటిని, దగ్ధజలధుల=పాలసముద్రములను, కావించి=చేసి, కరుల నెల్లను=ఏనుగుల నన్నిటిని, వియత్కరుల=విరావతములను, చెసి, సరసులెల్లను=కొలఁకుల నన్నిటిని, సుధాసరసుల=అమృతసరసులను, కావించి=చేసి, నరుల నెల్లను=మనుష్యుల నందఱను, పురహరుల=శివులను, చెసి, దైవస్పృష్టికి=ఈశ్వరునిరచనకున్, ప్రతిస్పృష్టి, తా=వెన్నెల, రచించి=చేసి, బ్రహ్మయుంబోలె=చతుర్భుజుడువలెనే, జగదంతరంబు=ప్రపంచమధ్యమును, నిండె=వ్యాపించెను. మున్నీశ్వరుడు పదార్థములను వేరువేరుకాంతులు గలవానిఁ గావించెను. ఇపుడు వెన్నెల సకలపదార్థములను దెల్లరికాంతిగలవానిఁ గావించి యీశ్వరినిర్మాణమునకుఁ బ్రతినిర్మాణము చేసి లోకము లెల్ల వ్యాపించె ననియు నిర్హారణముననే వృక్షాదు లన్నియుఁ గల్పవృక్షాదులవలెఁ దెల్లగ నుండె ననియు బావము ఇందుఁ బదార్థము లెల్లఁ దమగుణము విడిచి యుత్కృష్ట మగ ధావశ్యము గ్రహించుటచేఁ దద్గుణాలంకారము.

క॥ కుముదంబులకు ముదంబులు

కొమరారెఁ జకోరములకుఁ ♦ గోరిక లొడవె

రిమఃఖలకును రమఃఖలకును

దమి వెలసెం దమియు వెలసెం ♦ దనపతిశోభన్ || 103

కుముదంబులకు = కలువలకును, ముదంబులు = సంతసములు, శోమరాజు = ఒప్పెను, చకోరములకు = వెన్నెలపులుగులకున్, కోరికలు = అభీష్టములు, ఒదక = సిద్ధించెను. రమణులకు = శ్రీలకును, రమణులకు = పురుషులకును, తమి = కుతూహలము, (వేడుక) వెలసెన్ = హెచ్చెను వెన్నెల యుద్ధీపసము గావున గామినీకాముకులకు గోరికలు హెచ్చె నని యర్థము. తమియు = రాత్రియును, (ని) రజనీ యామినీ తమి. ఆ. తనపతిశోభన్ = తనభర్త యగుచంద్రనివలన గలిగిపడిచేతను, వెలసెన్ = ప్రకాశించెను. ఇందు యనుక మనుకబ్బాలంకారము.

క॥ పగటివిరహంపువేడిమి

నొగిలినకుముదినలు చలువ నూల్కొన సాంద్రం

బుగఁ బన్నీరు కరంబులఁ

దొగచెలి చిలికె నన వ్రాలె ♦ దుహినకణంబుల్ || 104

పగటివిరహంపువేడిమి = పగటికాలమున దైవచంద్రుఁ డనుమగనియెడఁగా టువలన గలిగినకాఁకచేతను, నొగిలినకుముదినలు = నొచ్చినకుముద్యతులు, (కలువలీనలు) చలువ = శైత్యమును, నూల్కొనన్ = ధరించుటకుఁ, దొగచెలి = కలువలచెలి (చంద్రుఁడు) కరంబుల = (కిరణము లను)చెతులగోఁ, పన్నీరు = పన్నీటిని, సాంద్రంబుగ = దట్టముగాఁ, చిలికెనన్ = చల్లెనో యనునట్లు, దుహినకణంబుల్ = మంచుబిందువులు, వ్రాలె = పడెను ; ప్రసరించెను.

ప॥ మఱియు సుశోదయోల్లాసంబున వియదుల్లీఢకల్లోలంబై యుల్లసిల్లి పాలవెల్లి వెల్లి వొడిచి పుడమి నెల్లెడల నల్లుకొనియె నన సంతకంత కనంతంబుగా దిగంతంబుల నాక్రమించుచు సంబర తరంగినీర్ఘరంబులనుండి భూమండలంబునకుం డిగ్గుమరాళమాలికలపోలిక నస్తాకవ్యాకోచకైరవవిసరంబు లగుసరోవరపరిసరంబులం బ్రసరించుచు విఘంతుదవదనగవ్వారప్రవేశాభ్యాసంబునంబోలె సాధేంద్రనీలజాలగోళంబులం దూలుచుఁ దిమిరజలదసమయవిగమంబగుట

యుం బెల్లు తెల్లు విరిసె నన విశాలంబు లగుకూలంకమాకూలంబు
 లం గాల్గుచుఁ గునుమసముదయంబుచందంబునం దరులతాచ్చదం
 బుల ధాశధశ్యంబున మెఱయుచు మదకేసరికిశోరవారంబుతీరున
 శిఖరిశిఖరంబు లెక్కుచు లీలం దేలి యాడువాలుగమాలబెళుకుల
 చెన్నున మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁద దీపించుచుఁ గాముది దాన
 గుట నభివృక్తశుద్ధవర్ణంబై, ద్విజముఖంబుల వ్యాపించుచుఁ జంచద్వి
 ధుమండలాంతరహరిణముఖఁచిచ్చుతి రోమంధబంధుర ఘేనపుంజంబు
 లవడువున సంకేతకుంజంబులపై రంజిల్లుచు రంజిల్లుపుల్లమల్లికామంజ
 రులమేదురామోదంబు రెట్టింప నిట్టట్టు దొలుతఁగలసి యలసినకాము
 కులను బదరి యుపరిసురతంబు నెఱపుతరుఁగులనుఖడ్గతృళల తెఱం
 గునం గురింగటం గరంగుచుం దొరంగుకురంగద్రోహకుట్టిమంబుల
 జలజలని తెలిసేటిత్రుళుకుల నేకీధవించుచు జింగున నెగసి నింగి నం
 గారకార్ద్రాద్రిగ్రహతారల నింగలంబు లని మింగిం గడంగుచోఁ
 బెంపుగాఁ గురియునమృతధారాపింపలకు గుంపులై వియత్తలం
 బునం గుత్తుకబంటిం గ్రోలి వెక్కసంబుగఁ బుక్కిళ్లిం బట్టి యొం
 డొంటి కం దిచ్చుచు హెచ్చినమచ్చికలం గలయునచ్చకోరదంపతు
 లసాంపునం బటికంపుగిన్నెల ము న్నినిచియన్నాఁకేళాసనంబు
 లాసకొలందిఁ గమిచి తదీయమదోన్మాదంబున మోదంబుగాఁబాడు
 వివరీతగీతంబుల నృత్యస్తంభాపంబుల వింతవింత నటనంబుల విక్ర
 తచేష్టావిలాసంబుల నకారణహాసంబులఁ జెలంగుచు మెలంగి తెలి
 వి గని వలపు గొని మఱిమంజీరశింజతంబు లులియ నలరుఁబాడల
 కుం గదలి చని వసేవవంబునం బయ్యెదలు దొలంగింపకయ తొ
 లంగ బంగారుబొంగరాలహొరంగునం బొంగారుమొలకచనుంగవ
 ల మిలమిలలం గనుహ్టు సిబ్బెంబులు గుబ్బిల్లి గొబ్బనం గవుంగి

లించు మించుబోడుల దృగంచలచంచలప్రభల రాణించువిభ్రమక
బుల కుల్లసించుప్రాణవల్లభులతో మల్లడిగొని వివిధబంధచమత్కా
రంబులం గూడి క్రీడించునెడ నీటలరు వజ్రితాటంకలాలాటికాచా
కచక్యంబులతో సఖ్యం బొనర్చుచు నిట్లఖండపాండురచ్ఛాయా
మండలంబుల మెండుకొని పండువెన్నెలలు గాయఁ గాయజం డే
యెడం బాయక సాయకవికాయంబు లేయ దాయయై మలయాని
లుండు దాయ నుల్లంబు ఝల్లనం దాలిమి దూల నిదుర నొందక
కెందలిరుపాన్ను డిగ్గి పవమానవిలోలబాలవల్లరియుంబోలె సోలుచు
భద్రాబాలికారత్నంబు నిరంతర నిజస్వాంత చింతిత శ్రీకాంతకాం
తాకారంబు గన్నులం గట్టిన ట్లయినఁ గంటిఁ గంటి నని దగ్గన లేచి
బయలు గవుంగిలించుచుం గళవళించుచు నక్కటా దైవంబు నిర్వ
యుం డయ్యె సేమి సేయుదు నని బుడిబుడి కనుంగవ నీరు జడిగొ
న నడుగులు తడఁబడ నడుము గడగడ వడఁక వెన్నెలయేట నుఱి
కెద నని దుముకఁ జాటుకు చుఱుక్కున నక్కునం జిలుఁగువెన్నెల
లు సోక మూర్ఛిల్లినం జయ్యన నెయ్యంపుఁదొయ్యలు లెత్తికొని
వచ్చి శిశిరజల బిసకిసలయాదుల శీతలోపచారంబు గావింప నెట్టకే
లకు సేదదేఱి తేఱిచూచి చంద్రు నుద్దేశించి యుపాలంభంబుగా
నిట్లనియె॥

105

మఱియున్ = ఇంకను, పాలవెల్లి = పాలసమద్రము, సుతోదయోల్లాసంబు
నక = కుమారుఁ డైనచంద్రునిపుట్టుకవలనఁ గలిగినసంతోషముచెతన, వియ.....లం
బై, వియత్ = ఆరాశముచెతన, ఉల్లేఖ = ఒరయఁబడిన, కల్లోలంబై = తరంగములు గ
లదియై, ఆకసమువలనం బోయినతరంగములు కలదియై యని యర్థము. (మిగుల సం
తపించినవాఁ డని ద్వనించును) వెల్లిమెడిచి = ప్రసహించి, పుడవిక = భూమియం
దొక, ఎల్లెడలక = అన్ని ప్రదేశములందున్, అట్లుకొనియె నక = వ్యాపించెనో యను
నట్లు, అంతకంతకుక = ఒకక్షణముకంటె సుకక్షణమునకున్, క్రమక్రమముగా ని

యథము. అవంతంబుగాక = అధికముగాక, దిగంతంబులక = దెపలకడవటిభాగంబులను, అకమించుచుక = వ్యాపించుచుక (దీనికిం దీనితరువాతీయసమాభేకీయలకును గర్తముం దున్న పండువెన్నెల లనునది.) అంబర.....నుండి, అంబరతరంగిణి = ఆకాశగంగయొక్క, యురంబులనుండి = ప్రవాహములనుండి, భూమండలంబునవక = మండలాకార మైనభూమికి, డిగ్గురురాళమాలికలపోలిక = దిగునంచలబారులపాద్యశ్యముచేక, అంచలబారులునలె ని యర్థము. అస్తోక.....బులు, అస్తోక = అధికముగాను, వ్యాకోచ = వికసించిన, కైరవవిసరంబులు = కలువలసముదాయములు కలవి, అగుసతోవరవిసరంబులన్ = అయ్యెడుకోలకులసమీపములందుక, ప్రసరించుచుక = వ్యాపించుచుక, విఘంతుడ.....పోలిక, విఘంతుడ = రాహువుయొక్క, వదనగహ్వర = కొండగుహవంటిగుంటు, ప్రవేశభాగ్యసంబునంబోలెన్ = ప్రవేశించుటయందలియలవాటుచెతనువలెనీ, పాధేంద్రీనిలజాలగోళంబులన్, పాధ = మేడలయందలి, ఇంద్రీనీల = ఇంద్రీనీలములయొక్క, ఇంద్రనీలములతోఁ గట్టబడిన యని యర్థము. జాలగోళంబులక = గోళాకారమైనకిటికీలయందున్, తూటుచుక = ప్రవేశించుచున్, (హేతూత్పేక్షాలంకారము.) తిమిర.....విగమంబు, తిమిర = చీకటియను, జలదసమయ = వర్షాకాలముయొక్క, విగమంబు = అవసానము, అగుటయుక = అయినతోడనే, (ఇచట 'యుక' ననునది యాంతర్యార్థకము.) తెల్లు (కనుము) పెల్లు = అధికముగన్, విరిసె నక = పూచెనూ యనునట్లు, (ఇది శరత్కాలమునఁ బూచును.) వికాలంబులు = పెద్దవి, అగుకూలంక మెకూలంబులక = అయ్యెడు, కూలంక మె = నదులయొక్క, కూలంబులక = ఒడ్డుందు, క్రాలుచుక = ప్రకాశించుచుక, కుసుమసముదయంబునందంబునన్ = పువ్వులగుంపుయొక్కరీతిచెతను, తరులతాచ్చదంబులక, తరు = చెట్లయు, లతా = తీవలయు, ఛదంబులక = ఆకులయందుక, ధాళిధశ్యంబునక = ధళిధళ యనుకాంతిచే, మెఱయుచున్ = ప్రకాశించుచుక, మదకేసరికి శోరవారంబుతీరునక, మద = మదముగల, కేసరి = సింగములయొక్క, కిశోరివారింబు తీరునన్ = శిశువులసముదాయముయొక్కరీతిచేతను, శిఖరిశిఖరింబులు = పర్వతాగ్రములను, ఎక్కుచున్, లీలక = విలాసముతోక, తేలియాడు.....చెన్ననక, తేలి = నీటిమీఁదనుండి, ఆడు = క్రీడించెడు, వాలుగమిల = చెఁపలయొక్క, లెకుపలచెన్ననక = కాంతులయొక్కయందముం బోలినయందముచెతను, (చెఁపలువలె ని యర్థము.) మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁదక = సముద్రమునందలిపెద్దతరంగములయందున్ దీపించుచుక = ప్రకాశించుచుక, తాక = అతెన్నెల, కాముది యగుటన్ = కలువలవికసీంపఁ జేయునది గాన, (చంద్రీకాంతి యగుటచెత ని యర్థము,) వ్యాకరణ

గ్రంథ మగుటచేత ననియు ధ్వనించును అభివ్యక్తమధ్యగ్లంఘై=మృత మైతెల్లనక
 న్నె గలదియై, ద్విజముఖంబులక=చకోరపుంబులనోటను, వ్యాపించుచుక=మృ
 త మైచోదము లేనియక్కఱములు గలదియై బ్రాహ్మణులు మొదలగువారిమోటును
 లోపింపించి వ్యాపించుచుండె ననియు ధ్వనించును. చందద్విధు.....వదువునక, చం
 చత్=ప్రకాశించుచున్న, విధుమండల=చంద్రబింబముయొక్క, అంతర్గత=లోపల
 నున్న, హరిణ=లేడియొక్క, ముఖ=నోటినుండి, పరిచ్యుతి=జాతిన, రోమంథ=సె
 మరువేయుటవలన. బంధుర=ప్రకాశించెడు, ఘేన=నురువుయొక్క, పుంజంబులవడు
 వునక=సముదాయములవిధముచేతను, (చంద్రునికళంకమును బెక్కుండ్రు కవులు వా
 రిణ మని చెప్పి దానిలక్షణము లన్నియు నిందాలోపించి వర్ణించుట కలదు గాన నిటఁ
 జంద్రునిలోనికేడి సెమరువేయువపుడు జాతిననురువులువర తెన్నెలఁపొదలవైనందుడని
 చెప్పెను. సంకీర్తనంజములవైన్=(నాయికానాయకులు కూడుటకు) నేర్పాటు చే
 సికొన్న పొదరిండ్లమీదను, రంజిల్లుచుక, రంజిల్లు...మోదంబునక, రంజిల్లు=విలసిల్లె
 డు, పుల్లమల్లికామంజరుల=పూచినమల్లెపూగుత్తులయొక్క, మేదురామోదంబునన్=అ
 ధికమైనపరిమళముచేతను, మోదంబు=ఆనందము, రెట్టింపక=అధికముకాఁగా, ఇట్టిల్లు=
 ఒకరిలిచెతను, తొలుతన్=మొదటక, కలసి=కూడి, అలసినకాముకులక=శ్రమచెం
 దిననాయకులను, పదరి=నిందించి, ఉపరిసురతంబు=ఉపరతిని, నెఱుపు.....తెఱంగు
 నక, నెఱుపు=నెఱవేర్చెడు, తరుణుల=స్త్రీలయొక్క, సుఖస్థులత్కళలతెఱంగునక=
 సుఖముగ జాలుచున్న కళలరిలిచెతను, కుఱంగటక=సమీపముండిక, కరంగుచుక=
 నిరగుచుక, తొరంగు.....లన్, తొరంగు=ద్రవించెడు, కురంగధకోపల=చంద్ర
 కాంతపురాలయొక్క, కుట్టిమెంబుల=కట్టడపుశేలలయొక్క(అరంగులనుండియనియర్థ
 ము.) జలజలని=జలజల ప్రవహించెడు, తెలిసిటితళుకులక=తెల్లనిటియొక్కకాం
 తులతోన్, ఏకీభించుచుక=కూడికొనుచుక, తీంగునక=తొక్కులవచ్చుడు కలు
 గునట్లు, నెగసి=ఎగిరి, నింగిక=ఆకాశమునందుక, అంగాగకాద్దాదిగ్రహతార
 లక=అంగారకుఁడు మొదలగుగ్రహములను వార్ద్రమొదలగు నక్షత్రములను, అంగా
 రకుఁడు రక్తవర్ణము కలవాఁడనియు, వార్ద్ర పవడముం బోలినకాంతి గలదనియు
 జ్యోతిషమునం బ్రసిద్ధము ఇంగలంబు లని=నిప్పుక లని, మ్రింగం గడంగుచోక=
 మ్రింగుటకు యత్నించునపుడు, (ఇంగల మంగారశబ్దరవము) పెంపుగాక=అధిక
 ముగాక, కురియునమ్మతధారాపరఽపరలకక=వర్షించెడుమంచునీటియొక్క యెడతె
 గని ధారలకుక, గుంపులై, వియత్తలంబునక=ఆకాశమునందున్, కుత్తుకబంటిక=
 కుత్తుకకొలదిని, (గంతువలపు నని యర్థము.) క్రోలి=త్రాచి, వెక్కుసంబుగక=

అధికముగాన్, ప్రక్రిశ్లంబటి=నోటం బూరించి, ఒండొంటికికొ=ఒకచకోరము మ
 తియొకదానికికొ, అందిచ్చుచుకొ, హెచ్చినమచ్చికలకొ=అధిక మైనప్రేమచేతను,
 కలయొచ్చుకోరదంపతులసంపుటకొ=కూడికొనియెడు వెన్నెలపులుగుల సొగసుచేత
 ను, చకోరదంపతులువలె నని యర్థము. (ఇది గిన్నెల కుపమానము) జాయా + ప
 లి=దంపతులు, భార్యాభర్తలు. ఇచట నాడు పిట్టలు మొగపిట్టలు నని యర్థము.
 పటికంపుగిన్నెలకొ=స్ఫటిక పాత్రములందున్, మున్నినిచినయన్నారి కేశాసవంబులు =
 ముందు పోసికొబ్బెకల్లులను, అసకొలందికొ=ఆశయొక్కపరిమాణముచేతను, ఇచ్చ
 కలంతవఱకు నని యర్థము కమిచి=పుచ్చికొని, తదీయమదాన్మాదంబుకొ=ఆకల్లు
 సంబంధ మైన (కల్లుత్రావుటవలనఁ గలిగిన యని యర్థము) సంతోషముచేత నుప్పలి
 ల్లివ వెట్టిచేతను, మోదంబుగాకొ=(వినువాని) కింపుగాకొ, పాగువిపరీతగీతంబు
 లన్ = పాడెడు నెక్కువతక్కువగానములచేతనును, వ్యత్యస్తసల్లాపంబులకొ=తడఁబా
 టుగలమాటలచేతనును, వింతవింతఁటనంబులకొ=అచ్చెరువును బుట్టించునాటలచేతను
 ను, విక్రీతచెష్టానిలాసంబులన్ =వికార మైనపనులచేతను, సొగసులచేతనును, అకారణ
 హాసంబులకొ=కారణము లేననవులచేతనును, చెలంగుచుకొ=ప్రకాశించుచుకొ, మె
 లంగి=సంచరించి, తెలివి గని=(సురాపానమువలనఁ గలిగిన) పరాభ వదలి, వల
 పుఁ గొని=ఒండొరులం బ్రేమించి, మణిమంజీరశింజితంబులు=మాణిక్యపుటందెలభ్యసు
 లు, ఉలియకొ=వ్రోయఁగాకొ, అలరుఁబొదలకుకొ=పూఁబొదరిండ్లకుకొ, కదలి చ
 ని=బయలు వెడలి, వనీపవనంబుకొ=తోటయందలి (చల్ల) గాలిచేతను, పయ్యెద
 లు=నైఠలు (పయ్యెద యిది వక్ర సమాసము పయ + ఎద = పయ్యెద ; ఎదపై నుం
 డువస్త్రము) తొలగింపకయ = యత్నముచేతఁ దీయకయే, తొలంగకొ=(గాలిచే)
 జాతీహఁగాకొ, బంగారుబొంగరాలహారంగునకొ=బంగారుబొంగరాలయొక్కసొగ
 సుచేతను, బంగారుబొంగరాలవలె నని యర్థము. పొంగారుమొలకచనుంగవలకొ=
 అలిశయించు లేతచనుజంటలయందొకొ, మిలమిలకొ=తళతళలాడునట్లు, కనుపట్టుని
 బ్బెంబులు=కనుపడెడుసుందర మగుపాదలు, గుబ్బటిల్లకొ=ఎక్కువ కాఁగాకొ,
 గొబ్బుకొ=వేగముతో, కవుఁగిలించు.....ప్రభలన్, కవుఁగిలించు=ఆలింగనము
 చెసికొనెడు, మించుబోడుల = శ్రీలయొక్క, (మొఱపుంబోలినదోహముగలశ్రీలయొ
 క్క) దృగంచల=కనుఁగొనలయందలి, చంచలప్రభలన్ =చలనశీలమైనకాంతులచేత
 ను, రాజించువికృమంబులకున్ =ప్రకాశించెడుశృంగారచేష్టలకుకొ, ఉల్లసించుపొగొ
 వల్లులతోన్ =సంతోషించెడుప్రియలతోన్, మల్లడిగొని = వెనఁగులాడి, వివిధబంధ
 చతుర్థాంగంబులకొ = పలు తెఱంగులసంయోగములందలి నేర్పులతోకొ, కూడి = చేరి,

క్రీడించునెడక = విహరించునపుడు, నీటు = సాగసుచెతను, తృతీయాశ్వాసమునంబ్రభమ.
అలరు.....చాకచక్యంబులతోక, అలరు = ప్రకాశించెడు, వజ్రితాటంక = వజ్రపుం
గమ్యులయొక్కయు, లాలాటికా = (వజ్రపుం) బాపటబాట్టుయొక్కయు, చాకచ
క్యంబులతోన్ = చకచకలాడుకాంతులతోక, సఖ్యంబు = నెయ్యమును, ఒనర్చు
చుక = చెయుచుక, ఇట్లు = ఈప్రకారము, అఖండ . . . మండలంబులక, అఖండ =
పూర్ణమైన, పాండుర = తెల్లని, చ్చాయామండలంబులక = కాంతులసమాహములచెత
ను, మెండుకొని = (అంతటను) నిండి, పండువెన్నెలలు = ముదురువెన్నెలలు, కా
యక = ప్రకాశింపఁగాక, కాయజాండు = మనమృగుండు, ఏయెడక = ఏస్థలమునందును
(అన్నిస్థలములనుం దని యర్థము) చాయక = విభవక, సాయకనిరాయంబులు =
బాధనముచాయములను ఏరున్ = ప్రయోగింపఁగాన్, మలయానిలుండు = పయ్యర
(దక్షిణపుగాలి) దాయయై = (విరహులను) విరోధియై, దాయక = (భద్రను) స
మీపింపఁగాన్, దప్పు లోనగువాని దారుడకారంబు విభాష నగు బా. ప్ర ఉ
ల్లంబు = మను, యుల్లంక = (ఇది యనుకరణము) చెదరఁగాక, దీనిం బెక్కుండు
జల్లని వాడుదుగు తాలిమి దూలి = ధ్వజమును విడిచి, నిదుర సెందక, కెందలిరుపా
నున్ = చిగురాకునెజ్జునండి, డిగ్గి = దిగి, పవమాన. . . బోలెక, పవమాన = గాలిచె
తను, విశాల = కంపించెడి, బాలనల్లరియింబోలెక = లేతలేతవలెక సోలుచుక =
పరవశురాలయిపడుచుక, భగ్రాబాలికాత్మంబు, నింతర . . . కారంబు, నిరంతర =
ఎడలేసండునట్లు, నిజస్వాంత = తనమనసుక, చింతిత = తలంపఁబడియెడు, శ్రీకాం
త = కృష్ణునియొక్క, కాంతాకారంబు = మనోహరమైనయాకారము, కిన్నలంగట్టిన
ట్లైనక = కన్నులమంగనిపించినట్లుకాఁగాక, కంటిం గంటి నని = (ఏనుగృష్ణునిం)
జూచితఁ జూచిత నని భ్రమింపడి, దిగ్గం లేచి = క్రమముగాక లేచి, బయలు = ఆకాశ
మును, కివుంగిలింపుచుక = ఆలింగనముచేసికొనుచుక, కళనలించుచున్ = ఊభవదు
చుక, అక్కటా = అయ్యో! (సంతాపాద్భకము) దైనంబు, నిర్దయుండు = కరుణలే
వివాండు, (నానుభవముం బొంగొట్టునిచ్చ లేవాఁడు) అయ్యెక, ఏమి = ఏకార్యము
ను, చెయుచున్ = కానింతును, అని = ఇట్లు బుడిబుడికనుంగవనీను = కొంచెము కన్నీ
రు, జడిగొనక = ఎడతెగక వచ్చుచుండఁగాక, అడుగులు తడఁబడక = పాదములు
తొట్టుపడఁగాక, నడుము = మధ్యము, గడఁడనడకక, వెన్నెలయేటక = చంద్రి
కాప్రభాసమునందుక, ఉతీకెద నని, దుముకె = గంతు గొనఁగాక. చూపుచులు
మృగన్ = మిక్కిలివాడితోక, అమృగ = తొమ్మునందుక, జలుగువెన్నెలలు =
మన్ననిచంద్రకరణములు, సోకక = తగులఁగాక, మూర్ఖిల్లినక = సామృద్ధిలేక,

చయ్యనాక=శీఘ్రముగాక, నెయ్యంపుఁదొయ్యలులు=ప్రియసఖలు, ఎత్తికొనివచ్చి
 తీసికొనివచ్చి, శిశిర.....యాదులక, శిశిరజల=పన్నీటిచెతనును, బిస=తామర
 తూండ్లచేతనును, కిసలయాదులక=చిగురాకులు మొదలగువానిచెతనును, శీతలోప
 చారంబులు=చల్లనియూడిగములను, కాచింపక=చెయ్యఁగాక, ఎట్టకేలక=చి
 త్తచివరకుక, సేక దేరి=తెప్పిరి, (మూర్ఛినుండి తెలిసి) తేటిమాచి=బాగుగఁజూ
 చి, చంద్ర సుద్దేశించి=చంద్రునిం దలఁచి, ఉపాలంభంబు గాక=నింద గలుగునట్లు,
 ఇట్లనియెక=ఈప్రకారము చెప్పెను.

మ॥ సుమనఃప్రీతి యొనర్చి సత్పథచరి ♦ మృత్వంబు సర్వజ్ఞమా
 శిమణితత్వంబును గాంచు రాజ వయి హా♦ళిక్ శంబరారాతి స
 ఖ్యమునక మీఱుచు భీరుతాకలితపాం♦ధాళిక్ దయాశూన్యతక
 శ్రమ మొందించి కలంచు తెంచన్వపథ♦ర్పింబే నిశానాయకా॥106

నిశానాయకా=ఓచంద్రుఁడా! సుమనఃప్రీతి=దేవతలకు సంతోషమును, ఒక
 ర్చి=చేసి, (చంద్రుఁడు దనక శలం దా)వ నిచ్చి దేవతలఁ దృప్తి సొందించు నని పు
 రాణగాధ కలదు.) విద్వాంసులరుం బ్రీతి చేసి యని యర్థాంతరము. సత్పథచరిష్ట
 త్వంబుక, సత్=సత్త్వములయొక్క, పథ=మార్గమునందుక, (ఆకాశమునందున్)
 చరిష్టత్వంబుక=సంచరించుప్రధానమును, ఎంచిమార్గమునందు సంచరించుస్వభావ
 ము నని యర్థాంతరము సర్వజ్ఞ. ... బును, సర్వజ్ఞ=శివునియొక్క, హాళి=శిరసు
 నకు, మణితత్వంబును=మాణికృతమగుటను, (ఆలంకారభావము నని యర్థము) సర్వ
 జ్ఞ=అన్నిటిం దెలిసివారికి (విద్వాంసులకు) మౌళిమణితత్వంబును=శిరోమణితత్వంబు
 ను, విద్వాంసులలోన తమత్వము నని యర్థాంతరము కాంచు రాజవు=పొందునట్టిచం
 ద్రుఁడవు, పొందునట్టిప్రభువ వని యర్థాంతరము. అయి, హాళిన్=సంతసముతోక,
 శంబరారాతిసఖ్యమునక, శంబరారాతి=మన్మథునియొక్క (శంబరుఁ డనుచుక్కను
 నకు శత్రువు (ని) శంబరారి ర్మనసిజః అ) సఖ్యమునక=స్నేహముచెతను, శం
 బరారాతి=ఎఱుక వాండ్రయొక్క (కేళ్లకు శత్రువులు (ని) కృష్ణసార రుతు స్వంకు
 రంకు శంబరి రాహిణాః అ) సఖ్యంబునక=స్నేహముచెతను, మీఱుచుక=అతి
 శయించుచుక, భీరుతాకలితపాంధాళిన్, భీరుతా=శ్రీత్వముతో, ఆకలిత=కూడిన,
 పాంధాళిక్=వియోగులయొక్క సముదాయమును, విరహిణుల నని యర్థము (భయ
 డటతోఁ గూడిన) దయమతోఁ గూడిన తెరువరులయొక్క సముదాయము నని

యథాంతరము. (ని) విశేషా స్వయంగా భీరూః కామిని వామలోచనా యనియును శ్రస్నో భీరు భీరుక భీరుకా యనియును నమరుడు శ్రమ మొందించి=ఆయాసపెట్టి, దయాకూన్యతన్=దయలేమిచె, కలంచుట=తోభ పెట్టుట, ఎంచన్=అలోచింపఁ గాన్, చృపధర్మిణే=రాజధర్మిణి² కా దని యర్థము. దేవతలకు స్వదేహము నిచ్చి తృప్తిపొందించి దేవతలకు నెల్ల దేవుఁ డగుశివునిచే శిరసున ధరియింపఁబడి (సమ్మార్గ మున) యాకాశమాగ్ధమున నే సంచరించురాజపు (ఎల్లవారిని సంఖోష పెట్టువాఁడ వు) అగునీవు మన్మథుని నెయ్యము సంపాదించి మగని నెడఁబాసినయాడువారి బాధింపరా దని మొదటియర్థమునను, విద్వాంసులకు మిగుల సంతసము కృత్తించి యన్ని యుం దెలిసినవారిలో ఎఱ్ఱగారుడై వై మంచినడవడి గలప్రభు వగునీవు కిరాతులతో మైత్రుఁ డెంచి భయపడుమాగ్ధులను బాధించుట న్యాయము గా దని రెండవయర్థము నం దాత్పర్యము. శ్లేషాలంకారము.

చ॥ హితసరణి³ శిరంబున వహించె మహేశ్వరుఁ డంచు గర్వభా
సితగతి మిన్ను ముట్టెడు శశీ⁴ మఱి నిన్న ఆకాలం దన్ని ము
న్నతఁడెకదా కళాగతివట్టంచు దయ నివ్విడిచె⁵ గతావమా
నతఁ గని సిగ్గుఁ జెందవు మనంబున నీకుఁ బరాకు వచ్చెనే. 107

శశీ¹=ఓచందురుఁడా, (చందురులోనికి శంకమును గుండే లని కొందఱు చెప్పదురు దానిని ధరించినవాఁడు గావు శశి యని చెప్పంబడు) మహేశ్వరుఁడు=శివుఁడు, హితసరణి²=అనుకూలమైనమాగ్ధముచెత, శిరంబున³=తలయందు⁴, వహించె నంచు⁵=ధరించె నంచు⁶, గర్వభాసితగతి⁷=గర్వముచే విలసిల్లినరీతిచెత ను (గర్వముచెత నని యర్థము) మిన్ను ముట్టెడు=ఆకాశమును దాఁకెదవు. ఈ పౌంధ్రుడవని యర్థము మఱి=ఇంకను, అతఁడే=ఆయాశ్వరుఁడే, మున్ను=పూర్వము, దక్షునిజన్మముం జెఱుచుంపు డని యర్థము. నిన్ను⁸, అఱకాల⁹=కాలి యడుగుభాగముతోన్, తన్ని, కళాగతివి=విద్యులకెల్ల వాసస్థానమువు, కాంతులకు వాసస్థాన మని భావము అటంచు¹⁰, దయ¹¹=కనికరముచెతను, విడిచెగదా=వదలెనుగదా! గతావమానత¹²=(లోకి ముఁచె) దెలియఁబడినయవమానము గలుగుటను తెలియఁబడినయవమానము నని యర్థము కని=పొంది, సిగ్గు¹³=లజ్జను, చెందవు=పొందవు నిక¹⁴, మనంబున¹⁵=మనసునందు¹⁶, పరాకువచ్చెనే=ప్రమాదమువచ్చె నా యని ప్రశ్నము

క॥ తొలి లోకములకు వంకర

గలిగింతువటంచు నెంచి కమలభవుడు ని

న్నిలఁ బుట్టినపుడే వంకర

గలవాడుగఁ జేసెఁ గాదె ? ♦ కమలవిరోధీ ! 108

కమలవిరోధీ ! = ఓతములదాయా ! (చంద్రా) కమలభవుడు = తమ్మిమూరి,
(బ్రహ్మ) తొలి = పూర్వమందన్, లోకములకున్, ప్రపంచమునందలిజనులకున్,
వంకర = చెడుకార్యమును (అపకారము నని యర్థము) కలిగింతువటంచున్ = చేయు
దు వని, ఎంచి = ఆలోచించి, ఇలన్ = భూమియందన్, పుట్టినపుడే = జన్మించినపుడే
నిప్పున్, వంకర గలవాడుగన్ = కాటిల్యము కలవాఁ డగునట్లు, వక్రమైనయాకార
ము గలవాఁ డగునట్లని భావము. చెసెఁగాదె = చేసెనుగాదా ! వంకరవాడు వంకర
పనులఁ జేయుట సహజ మని తాత్పర్యము

సీ॥ ఇందిరావిభుఁ డాత్మ ♦ హృదయస్థితుని నిన్ను

దోషాకరుఁడ వంచుఁ దొలగఁ దోచె

నపుడు ధాతయు స్వకీ ♦ యాబ్జపీరికిని జే

టాదపు నంచును నత్తి ♦ కొప్పగించె

నందుండి తారాప ♦ హరణవైఖరిఁ జూప

నతఁడు పాథోరాశి ♦ యందు వైచె

నచట రాజీవసం ♦ హరణంబు గావించు

వని యబ్ధి యంబరం ♦ బునకుఁ దోచె

నచట రాహువు మింగియు ♦ నఱుగ కుచికి

మరలఁ గ్రక్కంగ నీ విల్లు ♦ మనలి జగతి

నందఱకుఁ గంటకుఁడ వౌచు ♦ నింద నొందు

నీకు నిల్కడ గల్గునే ♦ నీరజారి !

109

నీరజారి = ఓపద్మవైరీ ! ఇందిరావిభుఁడు = విష్ణువు, ఆత్మహృదయస్థితునిన్ =
తనమనసున నున్నవానిని, నిన్నున్, దోషాకరుఁడ వంచున్ = పాపముల కునికిపట్టను

చుక, రాత్రికిం బ్రభు వనుచు ననియ న్గము. (ని) సాయం నిశ్యవ్యయం దోషా
 శ్రీవానా దూషణాఘయోః నా నా లోలగణ, ప్రోచేక = వెడలఁ ద్రోచెను.
 పాపాత్ముఁడు లోనుండఁ దగఁ డని విష్ణువు నిన్న వెలువరించె నని యగ్గము. చం
 ద్రుఁడు విష్ణువు మనసునం బుట్టె నని భావము అపుడు = ఆకాలమండ, ధాతయ్యుక =
 బ్రహ్మాయను, స్వకీయాబ్జపీఠికిన్ = తనది యగుతామరపూవుగద్దియకక, చెటు = హ
 ని, ఒదవునంచుక = పుట్టునని, అత్రికిక = అత్రి యనుమునికిక, ఒప్పగించెక = ఇ
 చెప్పెను. చంద్రునియుదయమునఁ బద్మములు మువలించుఁ గానఁ దనవీతి మగపద్మము
 మువలించిన సుఖస్థితి సంభవించ దని యెంచి బ్రహ్మచంద్రు నత్రి కిచ్చె నని తాత్ప
 ర్యము. బ్రహ్మ యనుగ్రహమువలనఁ జందురుఁ డత్రిక బుత్రుఁడై జన్మించెనని పు
 రాణములం బ్రసిద్ధము. అందుండి = అత్రియొద్దనుండి, తా రాహునిగవైఖికి = తార
 యనుపేరు గలబ్రహ్మస్థితిభార్యయొక్కదొంగిలించుటయొక్కరీతిని, చూన్ = (చం
 ద్రుఁడు) కనుపలుపఁగాక, బ్రహ్మస్థితిభార్యను గొంగిలించఁగా నని యగ్గము అతఁ
 డు = అత్రి, పాథో రాశియండిక = సముద్రమునంగక, వైచేక = విసరివేసెను. ఆ
 తతాయ (పరభార్యను హరించువాఁడు) గాన నిటచుండఁ దగఁ డని సముద్రమున
 నత్రి పాణవైచె నని తాత్పర్యము. అచటక = ఆసముద్రమునండిక, రాజీవసంహర
 ణంబు, రాజీవ = చెఁపలయొక్క, సంహరిణంబు = సంహరిమును, కావించు వని = చె
 యుదు వని, పద్మసంహరిము చెయుదు వని భావము (ని) రాజీవ ముజ్జే రాజీవో
 మృగే మత్స్యే. నా నా అధి = చంద్రుఁడు, అంఠరంబునచుక = ఆకాశమునకున్,
 ప్రోచేక = ఎగచెను అచటక = ఆకాశమునంగక, రాహువు, మ్రింగియున్, ఈవు
 అఱుగఁకునికిక = జీగము కానుండుటచేక, మరలక, క్రిక్కింక, ఇట్లు = ఈప్రకా
 రము, మసలి = తిరిగి, జగతిక = లోకమునందున్, అందఱుక, కింటఁడవు = నిచ
 శత్రుఁడవు, ఔచుక, నింకక, ఒందునిరున్ = అనుభవించెడునీరుక, నిల్కడ = ధై
 ర్యము, కాశ్వరజీవన మని భావము. కల్గనే = ఉండునా? ఉండ దని యగ్గము. ఇం
 దొక్కఁ డగుచంద్రునికుఁ బర్యాయమునం బెక్కుస్థలములం దునికిఁ జెప్పటచే బ
 ర్యాయాలంకారము

ఉ॥ ఇంతటివాని నిన్నుఁ దన ♦ హృత్పథమందుఁ దలం ధరించుశ్రీ
 కాంతునకుం గిరిశునకుఁ ♦ గానన దావహాలాహాలాసలా
 సంతనితాంతకీలముల ♦ నానుట యెంతటివిత యామిసి
 కాంత తలంపఁ దద్దయము ♦ గాంచునె ధాత్రి భవత్సమోగృతక॥

యామీరీకాంత = కేతేందా ! (వంద్రేందా !) ఇంతటివానిన్ = ఇంతవాడికి
 ౭ అములు గలవానిన్, నిన్నున్, స్వాత్మధమందున్ = మనోవీడియందున్, తలన్ = శిర
 సునందును, ధరించుశ్రీకాంతునకున్ = ధరించినవిష్ణువునకును, గిరీశు-కున్ = శివునకును
 మనమున ధరించినవిష్ణునకును శిరసున ధరించినశివునకు నెరి క్రమముగ నర్థము కానన
కీలములన్, కానన = అడవియందలి, దావ = అగ్ని యొక్కయు, హలాహలా
 నల = అగ్నిం బోలినకాలకూటముయొక్కయు, అనంత = అంతములేని, నితాంత = అధి
 కమయన, కీలములన్ = మంటలను, ఆకుట = మ్రింగుట, ఎంతటివంత = ఎంతయాశ్చ
 ర్యము? ఆశ్చర్యము కా దని బావము. తలంపన్ = అలోచింపఁగాన్, తద్వ్యయము =
 వెనుకటిరెండువిధములజ్వాలలును, ధాత్రిన్ = భూమియందున్, భవత్సమోగ్రతన్ =
 నీకుం దుల్యమైనభయంకరత్వమును, వాడిమి నని యుగ్ధము. కాంచునె = పొందునా?
 పొంద దని యగ్ధము శివుఁడు లోక సంక్షణ్ణాగ్ధము కాలకూటముం ద్రావె ననియుం
 గృష్ణుఁడు గోపసంరక్షణాగ్ధముకారుచిచ్చుఁదా) వెననియుభాగవతము

వ॥ అని పలికి తళుకుటలరుములుకులు చిలుకునలతేని నుద్దేశించి॥ 111

అనిపలికి = ఇట్లు చెప్పి, తళుకుటలరుములు లు = విక్రీలప్రకాశించుపూవుదాణ
 ములను, చిలుకునలతేరిన్ = ప్రయోగించెడుగుడ్డిగుని, ఉద్దేశించి = తలచి,

కి॥ కమలాక్షునికొమరుండవై

సుమనోధగ్ధంబు పూను ♦ మద్రవన్ లియుం

గమలాక్షుల నేడచెదవౌ

మమతమధువ్రతగుణంబు ♦ మానవునుదనా ! 112

మదనా = ఓ మనమృగాడా ! కమలాక్షునికొమరుండవై, కమలాక్షుని = నిష్ణువు
 యొక్క (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాడని యర్థము) కొమరుండవై = పు
 త్రుండవై, సుమనోధగ్ధంబు = దేవత్వమును, పాండిత్యము ననియు నర్థము పుష్పధ
 నున్న నని భావము (ని) సుగుణాః పుష్పమాలక్యో స్త్రియాం దేవే యధేచనా
 యనియును, ధర్మోస్త్రీప్రణ్యే నామన్యభావయోః చాపన్యగూర్వరాహింసాయ
 జ్వాచారియమేషనా యనియు నానాధర్మమాల పూనుదున్ = దరించుదున్, ప్ర
 వర్తిలియున్ = ఉండియును, కమలాక్షులన్ = కమలాక్షుని మట్టములను, (తామపూ

పులం బోలికన్నలు గలవారిని నీతండ్రి కమలాక్షుడు మేముం గమలాక్షులము. మ
తీయు నీ వన్నీయు నెఱిగినవాడవు, (నామసామ్యముచే) నీతండ్రిబంధుల మగుమ
మ్ముక) ఏచెదవు = బాధించువు, బోన్ = (ఇది) తగును విపరీతలక్షణచెదగదని
యగ్ధము మమతక = అభిమానముచేతను, మనువ్రతగుణంబు = మద్యమునందలివ్రతము
నుగుణమును, త్రాగుడుబోతులను నని యగ్ధము తుమ్మెదవారి నని భావము మా
నవు = విడువవు. అవశ్యము విడువవలయు నని యగ్ధము

గీ॥ తొలుతఁ గుజనుల నలరించుఁ జెలిని బంది

బలము నడవుల విడియించి ఁ పాంధజనుల

మాంధసములు గొనుచు దుఁర్మార్గనియతి

నలరుశెంబరిఘాతి వీఁడబ్బబాణ॥

113

అజ్జ బాణ = ఓమర్మయడా, ఈవు, తొలుతక = మొదటను, కుజనులక = వృ
క్షములను (కు = భూమియందు, గు = ఉత్పత్తికలది, కుజని దీరిబహువచనము కుజ
నలు.) అలరించుచెలిక = వికసింపఁజేయుమిత్రుని (చెత్తునిని), పంచి = ఆజ్ఞాపించి
కుజనులన్ = దుష్టులను, అలరించుచెలిన్ = సంతకలెట్టుమిత్రుని, పంచి = ఆజ్ఞాపించి,
యని యగ్ధాంతము చలముక = చిలుకలు, కోయిలలు మొదలగ నేను, నేన నని య
ర్థాంతము అడవులక = అణ్యములందున్, విడియించి = ఉండున స్థైర్యతీచి, పాం
ధజనులమా ధ-ములు = విరివీజనులమాన మనెడుద్రవ్యములను, మాంధసగౌరవమును
ద్రవ్యము నని యగ్ధాంతము కొనుచుక = అపహరించుచు, దుర్మార్గనియతిక =
చెడుఁడనడియందలియేర్పాటుచేతను, అలరుశెంబఁఘాతిని, అలరు = సంతసించు (ఇ
ది శంబరునకు విశేషము) శంబఁఘాతిని = శంబరుఁ డనురక్తినుని జంపినవాడవు
చెడుఁడనడియందలినియమముచేతను ప్రకాశించెడుకిరాతుడ వని యగ్ధాంతము స్థై
ర్యచే బ్రాహ్మ మైయగ్ధద్యమునకు నభేదాశ్చయము చేయఁగా నింద తోచుచు
స్థైర్యములకాతిశయోక్తిలంకారము

కీ॥ యుగవిగమజగత్త్రియదం

బగుశర్వునికంటిమంటఁ నంటి కెఱసియు

నృగుడం బ్రదికితి వీ న

ఘృగజనదురితమునఁగాదెఁ వారిచరాంకా॥

114

వారిచరాంకా = మన్మథుఁడా! చెఁపగులుతు తెక్కెమునం గలవాఁడని యర్థము ఈవు, యుగవిగమ. . . బు, యుగవిగమ = ప్రళయకాలమందుకై, జగత్ = లోకమునకు, క్షయదంబు = శాశ్వతము గలిగించుటకై, అగుశత్రుకంటిమంటన్ = అమృతము శివునికంటిమందలి మిగిలిన స్వామి, అంటి = తాఁకి, కడసియున్ = చచ్చియును, అభ్యగ . . . గాదె, అభ్యగజన = విరిహిజనులయొక్క, దురితముఁ గాదె = పాపముచేతనేకదా, మగుడన్ = తెలిసి, బ్రదికితివి = జీవించితివి మున్ను శివుండు హిమాలయంబుకడఁ దపంబు సేయుచుండ దేవతలు బ్రహ్మాండముం బోయి తారకుండు మిగుల బాధించు చున్నాఁడని మొఱు లిడ నాతఁడు శివునకుం బార్వతికి సంయోగంబుగలిగిఁ గుమారుండు వృట్టి వారిం జంపు ననుడు నిండుండు మున్నగు గ్రంథ యాశుఁ బార్వతీయం డనురాగము గలిగింపు మని ప్రార్థింప నతఁడు దానికి యత్నించి యాశునికంటి మున్ను యిగ్నిచే దగ్ధుడై రత్తిప్రార్థనయన నమ్రహించినశివునిచే మరల నుజ్జీవతుం డయ్యె ననుపురాణగాథ యిట గ్రహింపబడియె ఉత్పేక్షాంకారము

ఉ॥ శంబరదానవుండు నినుఁ ♦ జౌర్యమునం గొనిపోయి వాన్ధిలో
నం బడఁదోయి నందొకపు ♦ నగ బగుమీనము మ్రింగ దానిగ
ర్చింబున నప్తు జీర్ణతను ♦ బాటిలిసన్ విరిహిన్రజంబు లో
కంబునఁ దాపవహ్ని నిలు ♦ గాఁగి కృశింపదుగా మధుప్రియా॥

మధుప్రియా! = ఓమదిఁడా, (వసంతుఁడెలికాఁడా యని యర్థము) మద్యమునం బ్రేమ కలవాఁడని ధ్వనించున శంబరదానవుండు = శంబరుఁ డనుపేరు గల రక్కసుఁడు, నిగ్ధ, చాగ్యమునన్ = దొంగతనముచేతను, కొనిపోయి = తీసికొనివెల్లి వార్ధిలోక = సముద్రమందుకై, పడఁగ్రోయన్, అందున్ = ఆసముద్రమునన్, ఒకమునం బగుమీనము = ఒక గొప్పని యగుచేప, మ్రింగన్ = గ్రసింపఁగాన్, అప్తు = అట్లు మ్రింగినకాలమందున్, దానిగర్భయనన్ = ఆచేఁపయొక్కకుడు పునందున్, జీర్ణతను = అటుగుటను, వాటిలిసన్ = పొందినయెడన్, లోకంబునన్ = ప్రపంచమునందు, విరిహిన్రజంబు = ఎడఁదానినైనాముకా నాయకులసముదాయము, తాపవహ్నిన్ = అగ్నిం బోలినతాపముచేతను, ఇలు = ఈప్రకారము క్రాఁగి = బాధనొంది, కృశింపదుగా = క్షీణింపదుగదా మున్ను శంబరాసుండు మన్మథుఁడు ప్రేమియైన రూపంబునం గృష్ణనివలన రుక్మిణీయందుఁ జరించి తన్ను సంహరించు నని యెఱిగి యతనిజన్మము నిరీక్షించి పురిటింట నున్న పుడె వారి నెత్తుకొనిపోయి సముద్రమునం బాటవైచె ననియు

నతని సొకచేప మ్రింగె ననియు నాచేప శంబరునింటికే బెస్సలచే గాన్తుగాఁ గొ
నిపోయెడె ననియు నందున్న శిశువు (మన్మథుఁడు) సురక్షితుండై జవ్వనంబున రతి
చే బ్రబోధితుండై శంబరు సంహరించి ద్వారకం జేరె ననియు భాగవతము.

వ॥ అని పలికి చెంగటం జెంగలువపుప్పొడులఁ జిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై
నలిగి. 115

అని పలికి = ఇట్లు మన్మథుని నిందించి, చెంగట = సమీపమందుకొ, చెంగలు
వపుప్పొడుల = ఎఱ్ఱగలువముక్కు, చిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై = చిలికెగుపరిమళిం
చుగాలిమిఁదరు, అలిగి = కోపించి, దీకిం గర్త వైనచనములలో భద్రాబాలికా
రిత్నము

క॥ జగమునకుం బ్రాణం బని

పొగడుదు రందఱును నిన్ను ♦ భువిలో హృదయా

శుగ మగుట యెఱుంగ రిక నీ

దగునడువడి యేమి చెప్ప ♦ నగును సమీరా. 116

సమీరా = ఓవాయా ' భువిలో = భూమియందుకొ, అందఱును, నిన్నుకొ,
జగమునకుకొ = లోకమునకుకొ, ప్రాణం బని, పొగడుదురు = స్తుతించురు లోకమెల్ల
వాయువునలని బ్రదుకుఁ గాన జగత్ప్రాణుఁడని వాయువునకుఁ జేరు హృదయా
శుగ మగుట = హృదయాశుగ ముచేరు గలుగుటను, ఎఱుంగరు = తెలియరు. హృద
యాశుగము = హృదయమునందు నాటివలెయు, లోపల నున్న వాయు వనియు నర్థ
ము జగత్ప్రాణుఁడని పేరుండుటచే ని స్నేహితులైన స్తుతించురు గాని, ఎల్లవారిని
బాధించునాశుగ ముచేరు నికుఁ గల దని యాలోచింపరు (హృదయాశుగశబ్దము
నఁ గలయర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే నింద గవ్యము.) ఇకకొ = పిమ్మటను,
నీదగునడువడి = నిసంచారమును, నిచరిత మనియు నర్థము ఏమి చెప్ప నగున్ = ఏమి
చెప్పవచ్చును నీచరితము నింద్య మైన దని యర్థము నిసంచారము చెప్ప నలవిగా
దని భావము.

క॥ ఘనతరులకు ఫలభంగం

బొనరించుటచే జనించు ♦ నురుపాపము తె

ల్లను గాలభుజగరూపము

లను చినుఁ గబళించుఁ జంచ ♦ లగునా పవనా॥ 117

చంచలగుణా = నిలకడలేనిగుణములు గల, పవనా = ఓ వాయూ! అగ్గిర మై
 నస్వభావము గలవాయువా యని యగ్ధము ఘనతరులకున్ = గొప్పవృక్షములకుకొ,
 మిగులగొప్పవారిల కని యగ్ధాంతరము ఫలభంగము = పండ్లురాలిచ్చటను, కార్యహాని
 నని యగ్ధాంతరము. పానండుటచెకొ = చెయుటచెతను, జనించుచుపాపములెల్లకొ =
 పుట్టినగొప్పపాపము లన్నియును, కాలభుజగరూపములను = నల్లత్రాచులయాకారము
 చేతను, నినుకొ, కబళించుకొ = మింగుచుండును వాయువు పాములకు నాహార
 మై యుండఁగా నిచట ఘనతరులకు ఫలభంగముచెయుట యనుచోఁ గల్గినయగ్ధద్వ
 యమునకు నభేదము కల్పించి దానం గల్గినపాపమే భుజంగరూపముం బొందిమింగు
 చుండె నని యుత్పేక్షించెను.

చ॥ అని హరిణాంశీ జీవనచ ♦ రాంక సమీరుల దూటి వారిజా

సన మశిమందిరాంతరము ♦ న నిర్విరిపాన్ముపయి నిష్వరాలి నొం

దిన నిదె శౌరిఁ డెత్తు నని ♦ నెచ్చెలి యొర్తు తదాకృతిక లిఖం

చిసూట మీయఁ గూర్చి నది ♦ చేకొని యక్కునఁ జేర్చె ముగ్ధతక.

అని = ఇట్లు పలికి వారిజానన = చంద్ర, హరిణాంక . . . సమీరులకొ హరి
 ణాంక = చంద్రుని, (లేడిగులుతుగాఁ గలవాఁడు) జీవనచరాంక = మున్నగునిని
 (జీవన = నీటియందు, చర = చిరుగుఁది = చెఁప అదియే, అంక = (తెక్కెమున) గు
 లుతుగాఁ గలవాఁడు) సమీరులకొ = వాయువును, దూటి = నిందించి, మశిమందిరాంత
 రంబునకొ = మునిసి పుటింటిలోకొ, విరిపాన్ముపయికొ = పూలనెజ్జనిండన, నిరాలి నొం
 దినకొ = వలపువలనిబాధను జెందినకొ, ఓర్తు నెచ్చెలి = ఒకానొక సమురాలు, ఇదె = ఇది
 గో, శౌరికొ = కృష్ణుని, తెత్తు నని = తిసికొనినత్తు నని, తదాకృతికొ = ఆకృష్ణునాకా
 రమును, లిఖించినపటము = వ్రాసినచిత్రమును, ఈయకొ = ఈయఁగాకొ, హూర్మికొ =
 ప్రేమచెతను, అది = ఆపటమును, చేకొని = వ్రచ్చికొని, ముగ్ధతకొ = ముద్దరాలితనముచె
 తను, అక్కునన్ = నత్తుముండుకొ, చేర్చె = భరించెను.

ప॥ అనిన శుక యోగీంద్రుం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డెవ్వలికథ యెఱింగిం

పు మిచి యడుగుటయు.

(సుగమము)

మ॥ అతులాభ్యంతిక కాకినాడవగరః ♦ సాంతస్థలస్థాపితా
 యతస్తత్రాయతనాదిసంకలితసూ ♦ ర్మారాయపేటాఖ్యభూ
 రితరగ్రామనిదానదానపటిమ ♦ వీడాస్పదీభూతక
 ల్పతరుక్షీరధిచంద్రచంద్రశకల ♦ భ్రాజద్యశోమండలా॥ 119

అతుల.....నిదాన, అతుల = సాటిలేని (ఇది పురవిశేషము) అర్థి = సముద్రముయొక్క, అంతిక = సమీపముననున్న, కాకినాడవగర = కాకినాడపురమునకు, ఉపాంతస్థల = సమీపస్థలమునందఁగ, స్థాపిత = కట్టింపఁబడిన, ఆయత = వికాలమైన, సత్ర = సత్రము, (అన్ని దానము చేయుగ్రామము) ఆయతన = దేవాలయము, అది = మొగలగువానితో, సంకలిత = కూడుకొనిన, మార్యాయపేటాఖ్య = మార్యరావుపేట యను, భూవితరగ్రామ = మిగులఁ బెద్దది యగుగ్రామమునకు, నిదాన = కారణము, సముద్రపుటాడ్చిన నున్న కాకినాడదగ్గఱ సత్రముమొదలగువానితోఁ గూడిన మార్యరావుపేటను గట్టించినప్రభువా యని యర్థము. దానపటిమ.....చంద్ర, దానపటిమ = దానమందలివైపుగాముచే, వీడాస్పదీభూతి = లజ్జకాస్పదములైన, (లజ్జకాస్పదముగాఁ జేయఁబడిన యని యర్థము) కల్పతరు = దేవవృక్షములును, క్షీరధి = పాలసముద్రమును, చంద్ర = చంద్రుఁడును గలస్వామి, కల్పతరులు మొదలగునవి దానమునం బ్రసిద్ధములు దానమహిమచే వానికి లజ్జ గలిగించిన ప్రభువా యని భావము చంద్ర... మండలా, చంద్రశకల = కల్పవృక్షముకల్లువలె, భ్రాజత = విలసిల్లుచున్న యశోమండలా = కీర్తిమండలుఁదా.

క॥ శూరమహోదారిసదా

ధారనుధానాసహిత ♦ తలవచనర్పురి

వారాశిగభీరానగ

ధీరాసుందరశరీర ♦ దృఢభుజసారా॥

120

శూర = పరాక్రమశాలీ, మహోదార = గొప్పదాతృఁడా, సదాధార = సజ్జనుల కాధారము, సజ్జనుల రక్షించుప్రభువా యని భావము సుధాసార.....ర్పురి, సుధాసార = అమృతసారముతో, సహిత = కూడినదియన, తల = అధికమైనదియను, (అగు) వచనర్పురి = వాక్ప్రవాహముగలతేడా, వారాశిగభీరా = సముద్రమువలె గంభీరుఁడా, శగభీరా = పవ్వంతమువలె ధీమఁడా, సుందరశరీర = చక్కనిదేహము గల ప్రభువా, దృఢభుజసారా = దిట్టమైనచేతులబలము గలప్రభువా!

సౌగ్ధ్యేవృత్తము.

శ్రీజగన్నాథాకాః శ్రీప్రియాగాదివి
 భ్రాజతక్షేత్రయా ధ్రాఫలప్రాపితేం
 ద్రాజలోకాధివా సాధికాజప్రిని

ర్వాజసాఖ్యోదయ ధ్రాస్వాస్వావాయోద్భవా! 121

శ్రీజగన్నాథ.....స్వాస్వావాయోద్భవా, శ్రీజగన్నాథ=పురుషోత్తమస్థానము, కాశీ, ప్రయాగ, ఆది = మొదలైన, విభాజిత = పరీకాశించెడు, క్షేత్ర=పుణ్యస్థలములకు, యాత్రా=పోవుటచేతను, (గర్భిణి) ఫల=పుణ్యముచేతను, ప్రాపిత=పొందింపబడిన, ఇంద్రా=ఇంద్రునియొక్కయు, అజ=బ్రహ్మయొక్కయు, లోక= (స్వర్గ, సత్య) లోకములయందలి, అధివాస=ఉనికిచేతను, అధిక=ఎక్కువైన, అజసౌ=నిరంతరమైన, నిర్వాజ=కపటములేని, సాఖ్యోదయ=సుఖాతిశయముగల, స్వాస్వావాయోద్భవా=ఆత్మయులగువంశస్థులుగలరామరాయప్రభూ! జగన్నాథము మొదలగుపుణ్యస్థలములకుం బోయి యచ్చటఁ బెక్కు లగుసత్కార్యములు చేసి వాని వలనఁ గలిగెనుపుణ్యముచేఁ బ్రాచీను లగువంశస్థుల కింద్రాదిలోకములఁ గల్గించినప్రభువా యని యర్థము.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికాల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రీవదెల్లనార్యపౌత్రీ) రంగశాయి నామార్యవృత్తీ హరితసగోత్రీ) పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణయం ఋతుమహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు

కు భ మస్తు.

అ వి ఘ్న మస్తు.

భ ద్రా ప రిణ య ము .

చ తు థా శ్వా స ము .

శ్రీరాజితవిబుధగణవి

హారాంచితపీఠపురవ ధ రామరసగిరి

చారుసభాభవనసుధ

ర్కారుచిరసురేంద్ర రామ ధ రాయనరేంచాగ్రి. 1

శ్రీరాజిత.....సురేంద్ర, శ్రీ=సంపదచెతను, రాజిత=ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, విబుధగణ = విద్వాంసు లనుదేవతాసముదాయముయొక్క, విహార = సంచారముచెతను, అంచిత = పూజింపఁబడిన, పీఠపురవర = శ్రేష్ఠ మైనపీఠికాపుర మను, అమరసగిరి = అమరపురిము (అమరావతి) యొక్క, చారు = సుందర మైన, సభాభవన = సభాగృహ మనెడు (ఁజెప్పిరి) సుధర్మా = ఇంద్రసభకు, (ని) స్వాత్మధర్మా దేవసభా. అ రుచిర = మహిమాయుఁ డగు, సురేంద్ర = ఇంద్రుఁడా, రామరాయనరేంద్రా = ఓరామరాయప్రభూ! ముందుపద్యముతో నన్వయము

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిధ ధ వ్యచరితంబు

తొల్లి సూతుండు శౌనకా ధ దులకుఁ కెప్పి 8

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ధ రాధినాథ ధర్మనోకా, కు

తిలకమున కిట్లు తుకయోగి ధ దెలు శ్రీమపడి, నిర్మించన

ంచెను. ఒగిన్ = క్రమము

తొల్లి = పూర్వము, సూతుండు, శౌనకాదులక

కారముచెతను, కారిభవ్యచరితంబు = కృష్ణునికుచి మైవచరిత్రమును, అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. కుకయోగి, పరిక్షిద్ధరాధినాథలిలకమునకుఁ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రీ పూనికున్, ఇట్లు, తెలుపఁదొడఁగెఁ = చెప్పటపహరింభించెను. (ముందు కారిభవ్య చరితంబు చిత్తగింపు మని వ్రాసి పిమ్మటఁ దొల్లి నూతుండు చెప్పినరీతిసే కుకయోగి పరిక్షిన్మహారాజున కిట్లు చెప్పఁదొడఁగె నని యేని యన్వయింపఁదగును.)

క॥ అటు లంతఃపురగృహమునఁ

పటుతరవిరహభర మూను ♦ బాలామణి ము

చ్చటల న్నెచ్చెలు లపు డ

చ్చట నూర్పాఁగఁ బ్రభాత ♦ సమయం బయ్యె॥ 3

అటులు = వెనుకటియాశ్వాసాంతమునఁ జెప్పినప్రకారముగాఁ, అంతఃపురగృహమునఁ = అంతిపురములోనియొకయింటియందున్, పటుతరవిరహభరము = అధిక మైనవియోగ మను (ఎడఁబాటను) బడవును, ఊనుబాలామణిఁ = ధరించినబాలికా శ్రేష్ఠమును, (భద్రుడు) నెచ్చెలులు = సఖులొండ్రు, అచ్చటన్ = ఆయను యున్నస్థల మునందఁ, ముచ్చటలఁ = మించిమాటలచెతను, ఊర్పాఁగన్ = ఊఁజడింపఁగాఁ, అపుడు, ప్రభాతసమయము = సూర్యోదయకాలము, అయ్యెఁ

సీ॥ కాలజ్ఞతను రథాం ♦ గములకు రవిరాకఁ

దెలుప నాఁ గృకవాకు ♦ తెలమి మోసెఁ

దనరాక నినుఁడు ప ♦ ద్వినికిఁ జెప్పఁగఁ బంపు

శుభదూత యన వేగుఁ ♦ జుక్క వొడిచెఁ

దపనుండు నిజపంప ♦ డిలు గొను ననుభీతి

నన దీపికలు వెల్ల ♦ నై వడంకె

వరుణరితిత్రిట ♦ ద్వారుఁస్తనహీర

మండనం బన సుధాం ♦ శుండు గుంకెఁ

న నరుగుదెంచుకమలబాం ♦ భవునిమేటి

నను గనుపట్టు ♦ తెల్లపట్టు

తెక్కియపుజాయ యనగఁ బెం ♦ పెక్కి పాద

నల్లనల్లనఁ దొలివెల్ల ♦ తెల్లమయ్యె॥

4

కృకవాపలు = కోళ్లు, (ని) కృకవాప స్తామిమాపి యని యనుట. కా
లజ్జత = కాలము నెఱుంగుటచేతను, రధాంగములకు = చక్రివాకములకు, రవి
రాక = సూర్యునియగువనమును, తెలుపన = తెలుపుటతో యనఁజ్జు, ఎలమి =
సంతసముగో, మోసెన్ = ధ్వనించెను సూర్యోదయకాలమందుఁ గోళ్లు కూర్చు
ట సహజమై యుండన్ సూర్యునిరాకం దెలుపుటతో యనుఁజ్జు కూసె నని దెప్పట
చె నుత్పేక్షలంకారము. ముంపు పొడములయందు నిట్లే యాయలంకారము గ్రహిం
పవలెను. ఇనుడు = సూర్యుడు, (బిర్త యనియు ధ్వనించును) తనరాకన్ = తన
వచ్చుటను, పద్మినికిన్ = పద్మలతకున్, (పద్మినిజాతిస్త్రీ) యగుభార్య కనియు ధ్వ
నించును.) చెప్పగన్ = తెలియఁజేయుటకై, పంపుకుభద్రులయనన్ = పంపించినమే
లువార్తఁ దెప్పరాదుబారి యనునట్లు, రాయబారి వలె నని యర్థము వేగుఁజుక్క =
శుభ్రుడు, పొడిచెన్ = ఉదయించెను. తపనుడు = సూర్యుడు, విజయపదలు = తను
వి (దీపముల) యగుభాగ్యములను, దీపములకాంత్యతిశయము నని యర్థము. కొను
చనభీతి నరా = అపహరించు ననుభయముచేతనో యనునట్లు, దీపికలు = దీపములు,
వెల్లవై = కాంతి లేనై, వడంకెన్ = గజజ వడంకెను. సూర్యోదయము సమాపించు
టచేతనును, వ్రాతఃకాలమునఁ జల్లగాలి వీచుటచేతనును దీపములు వడఁచుచుండె నని
భావము. వరుణ... మండనం బనన్, వరుణ = వరుణదేవునియొక్క, రతి = సంయో
గకాలమున, త్రుటత్ = తెగిపోవుచున్న, వాసుకీస్తన = వరుణదేవునిభార్యయొక్కస్త
నమునందలి, హిరమండనం బనన్ = వజ్రముఁబూషణమో యనునట్లు, సుధాంశుడు =
చంద్రుడు, కుంకింకెన్ = అస్తమించెను. త్వర = వేగముతోన్, అరుగు.....మీఁ
దను, అరుగుదెంచు = వచ్చెడు, కమలవాంఛవుని = సూర్యునియొక్క, మేటి = గా
దియగు, లేమీఁదను = రథముమీఁదను, కనుపట్టు తెల్లపట్టు తెక్కియపుజా
నగన్ = కానుపించెడు తెల్లనిచాయ గలపట్టుగ డ్డకొండయొక్కకాంత్యము
వెంపెక్కి = అధికమై, ప్రాచి = తూర్పుదెసయందున్, అల
గా, తొలివెల్ల = మొదటఁగాన్నిలచులెలుపు, తెల్లమయ్యె ములు॥

8

యనం దెల్లవాటె నని యర్థము సూర్యునితోన్ = భర్తగో, కూ
చ॥ అలవిరహివ్రజంబుల న ♦ నంగుడు నను, అలసి = శ్రమపడి, నిద్రించెన
కలితనిజాతుగప్రతీతి ♦ గ్రమ్ముట వో = ముకుళించెను. ఒగిన్ = క్రమము

గలసి రతాంతతాంతలగు ♦ కాంతలకన్నులకెంపు రాజితెం

జలువ వహించెదెమ్మెరయు ♦ జానలచన్దవలందు హారముల్ || 5

అంగుడు = మన్మథుడు, అలవిరహప్రజంబులన్ = ప్రేమిన్లు మగువియోగిసము
బాధములను, గల్పి = జయించి, తదస్మి ... ప్రతలిత, తత్ = ఆవియోగులయొ
క్క, అప్ర = రక్తమనెడు, పంక = బురదతోక, సంకలిత = కూడిన, నిజ = తనవి య
గు, ఆశుగ = బాణములయొక్క, ప్రతలిత = సమూహమును, క్రమ్యుతన్ = మఱియొక,
ఇందులన్ = ఈస్థములందుక, (ఆడువారియందుక,) గాంచె నాన్ = దాపఠిక
ము చెసెనొ యినునట్లు, ప్రియున్ = భర్తను, కలసి = కూడి, రతాంతతాంతలు, ర
తాంత = సంభోగాంతయందుక, తాంతలు = అలసినవారు, అగుకాంతలకన్నులకెంపు =
అగునాడువారికన్నులయందలియెఱ్ఱదనము, (ఎఱ్ఱనికన్ను లని యర్థము) రాజి
తెన్ = ప్రకాశించెను. తెమ్మెరయున్ = (ప్రాతఃకాలపు) గాలియును, చానలచన్ద
వలందుక = స్త్రీలచనుజంటలయందుక, హారముల్ = ముత్యాలదండలును, చలువ =
శైత్యమును, వహించెన్ = ధరించెను. సంభోగమువలనిబాగరమువలన నెఱ్ఱివి యైన
స్త్రీల సేత్రములు మన్మథుడు వియోగులను సంహరించి వారియొద్ద దాచినరక్తమునో
మండినబాణములువలె నుండి నియుత్పేక్ష ఇందు, “ కన్నులకెంప ” నుపదమును
గంపుగన్ను లనుటకు మాటుగా నుపయోగించినట్లు నోచెడిని అట్లయిన నే
యాశుగోపమానము దీనికి సరిపడును. కాని యిట్టిసమాసము దుర్లభముగాగా
న్పించును గాన “ కంపుగన్నుల్ విరాజితెన్ ” అనిపారముండిన బాగుగనుండు ని
తోచును.

♦ శోడయనగాగ్రవేదిపయి ♦ నుజ్జ్వలకల్యవరుండు సంభ్రమం

♦ శ్లో ద్విజావలీశుతిహి ♦ తోక్తి శుభస్వనముల్ నెలంగె బ్రా

♦ క్షౌరమున ♦ గట్టినకాంచనపద్మరాగసం

గాలిబాట్టనగ ♦ భాస్కరబింబము దోచె దూర్పునన్ ||

చరుణరితి, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, కల్య = ప్రాతఃకాల మనెడు,

మండినబ్రాహ్మహూహుఖంకల్యం అ ఉదయనగాగ్రవేది

నరుగుచేట్లేయరంగుమీదను, సంభ్రమము = సంతసము,

నను గన్నోక్తి శుభస్వనముల్ = ద్విజావలీ = (శుకములు

మొదలగు) పక్షిసముదాయ మనెడుభాగ్యాసముదాయముయొక్క, (ని) దంతవి
ప్రాండబాద్విజాః. అ. శ్రుతిహిగోక్తి = చెవులకింపు లగుపలుకు లనెడువేదవాక్యము
లయొక్క, శుభస్వనముల్ = మనోహరమైనధ్వనులనెడుమంగళధ్వనులు, శ్లిష్టరూపకము.
చెలంగణ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రాకృతములకన్యకంమునక = తూట్పడికన్ నెడునిర్మ
లయైనకన్యయొక్క మెడ ముందక, కట్టిన... .. సంపదక, కట్టిన = కట్టినట్టి, కాంచన
పద్మరాగసంపదక = బంగారముయొక్కయుఁ బద్మరాగముయొక్కయు శోభతోక,
తగుతాళిబొట్టినక = ప్రకాశించుమంగళనూత్రమందలిస్వర్ణాభరణమో యనునట్లుభా
స్కరచింబము = నూత్రమండలము, తూర్పునక = తూర్పుదిక్కునందక, తోఁచక =
ఉదయించెను రూపకానుప్రాణిరోత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ ఇనుఁడు వియల్లక్షిఁ గవయఁ

జనుదెంచె న్మనకు నిపు డి ♦ చట నుండంగాఁ

బనిలే దనుచుఁ దదాళి

జన మల్లన నరిగె ననఁగ ♦ జరిగెం జక్కల్॥

7

ఇనుఁడు = నూత్రఁడు, భర్తయనియుధ్వనించును. వియల్లక్షిన్ = ఆకాశలక్షిని
కవయక = కూడుటకు, చనుదెంచెక = వచ్చెను ఇవుడు = ఈకాలమునందక, ఇచ
టక = ఈస్థలమునందక, మనకున్ = మన మనియర్థము. ఉండంగాక = ఉండుటకు,
పరిలేదనుచుక, తదాళిజను = ఆకాశలక్షియొక్కచెలికత్తెలు, అల్లనన్ = క్రమము
తోక, అరిగెననఁగన్ = వెల్లెనో యనునట్లు. చుక్కల్ = తారలు, జరిగెన్ = అస్తమిం
చెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము ఇం దినశబ్దస్వారస్యముచేతనును వియల్లక్షిశబ్దస్వారస్య
ముచేతనును నాయికానాయకన్యవహారము గమ్యము.

గీ॥ ప్రియునితోఁ గూర్చి రేయెల్లఁ ♦ గ్రీడసల్ప

సలసి నిదిచె ననఁ గలు ♦ వలు మొగిడ్చె

నొగి నినకరాళిగిలిగింత ♦ దగిలి పద్మ

నీతత్తులు నవ్వె నన విచ్చె ♦ నీరజములు॥

8

కలువలు, రేయెల్లన్ = రాత్రియంతయును, ప్రియునితోన్ = భర్తతోక, కూ
ర్చిక = ప్రేమచేతను, గ్రీడసల్పన్ = క్రీడించుటచేతను, అలసి = శ్రమపడి, నిద్రించున
న్ = నిద్రపొందెనాయనునట్లు, మొగిడ్చెన్ = ముకుళించెను. ఒగిన్ = క్రమము

గాఢ, ఇవకరానిగిరిగింత = నూర్వ్యః దేనుభర్తయొక్క కిరణములను చేతులవలన చక్కిరి
గింతను, తగిలి = పొంది, పద్మినీతరులు = పద్మలతా సముదాయ మనుపద్మినీజాతిస్త్రీల
నవ్యేననన్ = నవ్యేషూయనునట్లు, నీరజములు = పద్మములు, విచ్చేకన్ = వికసించెను.
శ్లిష్టరూపకానుప్రాచీతోల్పేక్షా లంకారము. సూర్యోదయము గుఱించె గలవలం మొగిడె
ననియుఁ బద్మములు వికసించె ననియు భావము.

క॥ మక్కు వలర నక్కున నిడి

తెక్కలతోఁ గొంగిలించు ♦ తోసికి ముద్దుల్

గ్రక్కునఁ దనముక్కున నిడి

జక్కువకవ గూడె నొక్క ♦ జలజప్రఁడెంకిన్॥ 9

ఒక్కజలజప్రఁడెంకిన్ = ఒక్కతామగపూలు గలకొలనియందున్, జక్కువ =
ఒకచక్రవాకాంగన, మక్కువ = ప్రేమము, అలరన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, అమ్మనన్ =
అమ్మనందన్, ఇడి = ఉంచుకొని, తెక్కలతోన్, కాంగిలించు తోసికిన్ = కాంగి
లించుకొనెడుమగనికిన్, ముద్దుల్ = ముద్దులను, ముమ్మనన్ = ముమ్మతోన్, ఇడి =
ఇచ్చి, కవగూడెన్ = జలగూడెను కలసికొనె నని యర్థము ఇందు వృత్త్యప్రస
మను శబ్దాలంకారము.

చ॥ ఒకపొలయల్కచేఁ గలయ ♦ నొల్లక పంతుము లాడి గుట్టు వు

చ్చక తటితీపుఁజూపులనె ♦ జా గొనరించి పిఱుందఁ గూడి కూ

రుకు గనినట్టిదంపతుల ♦ రూఢిగ మేల్కొలుపం దలంచె నా

శుకపికశారికల్ పలుకఁ ♦ జొచ్చె గృహంతరపంజరంబులన్॥ 10

ఒకపొలయల్కచేన్ = ఒకానొకప్రణయకలహముచేతను, (నాలుకానాయకు
ల కొండోరులయాజ్ఞ నతిక్రమించుట మొదలగువానిచే గట్టుకోపము పొలయల్క
యనబడు.) పంతుములాడి = పట్టుదలఘటల నాడికొని, కలయన్ = కూడుటకు, ఒల్లి
క = అంగీకరింపక, గుట్టు = కిటుకును (లోపల నున్న యభిలాషము నని యర్థము.) పు
చ్చక = వెలుపలికిం దెలియనీయక, కలియవలె నన్న యభిలాష మున్నభిమానముచే
దెలియనీయక యని యర్థము. తటితీపుఁజూపులనె = ఉపేక్షం దెలియజేయుచూపుల
చేతనె, జాగొనరించి = ఆలస్యముచేసి, పిఱుందన్ = తరువాతికాలమందన్, కోపము
కాంతించినతరువాత నని యర్థము. కూడి = కలసి, కూరుకు గనినట్టిదంపతులను, కూ

ద్రు = నిద్రు, కనిష్ఠీదంపతులక్ = పాండినభార్యభర్తలను, మేల్కూలుపన్ = నిద్ర నుండిలేపుటనుక, తలంచెనాక్ = తలచికొనకో యనునట్లు, శుకపికకారికల్ = చిలు కలు, కోయిలలు, గోరంకలును, గృహంతరపంజరంబులన్ = ఇంట్లోనిపంజరములం దుక, రూఢిక్ష = స్పష్టముగాన్, పలుకఁజొచ్చెన్ = కూయుట కారంభించెను. నూ ర్యోదయకాలముం దెల్లపక్షులు గూయుట సహజమై యుండ నిందుఁ బ్రాయశఃకలనా ముచే మొదటఁ గూడక తరువాతఁ గలసి పిమ్మట నిద్రించుటచే నూర్యోదయకాలము నను మేల్కూననిదంపతుల మేల్కూల్పుటకుఁ దలంచినవి వలెఁ బెంపుడుచిలుకలు మొ దలగునవి గూఁచుఁజొచ్చె నని యుత్పేక్షించెను. చిలుకలను గోరంకలను బంజరము లుంచి పెంచుట గలదు గారి కోయిల నట్లు చెయుట యప్రసిద్ధము కావున నవి యుం బంజరములనుండి కూయునట్లు చెప్పట చింత్యము.

ఉ॥ రాత్రి చంద్రకాంతి తిమి ♦ రంబుల గీటడఁగింపఁ దచ్చిశు
వ్రాతము లబ్జకోశవివ ♦ రంబుల డాఁగి భయాప్తి నాత్మరూ
పాతిశయంబు మాని యిత ♦ రాకృతి కైకొనెనో యనన్ సరో
జాతరజఃపితంకతరు ♦ సంగతిఁ బొల్చి మెలంగె భృంగముల్॥ 11

రాత్రి = రాత్రికాలమునని, చంద్రకాంతి = వెన్నెల, తిమిరంబులన్ = చీకటులను, గీటడఁగింపఁ = హింసింపఁ గాక, తచ్చిశువ్రాతము, తత్ = ఆచీకటులయొక్క, శిశు వ్రాతము = పిల్లలసమాసము, భయాప్తిన్ = భయముగలుగుటచేతను, అబ్జకోశవివరం బులక్ = తామర మొగ్గులగర్భములందుక, డాఁగి = దాఁగి, ఆత్మరూపాతిశయంబు = తమయొక్కరూపాధిక్యమును, (తమరూపము నని యర్థము) మాని = విడచి, ఇతరా కృతి = మారువేషములను, కైకొనెనో యనన్ = ధరించెనో యనునట్లు, (పగవారికి జడిసినవారు మాటువేసముతో సంచరించుట లోకప్రసిద్ధము.) భృంగముల్ = కుమ్మె దలు, సరోజాత సంగతిక, సరోజాతి = తామరపూవులసంబంధమైన, రజః = పుప్పొడిచేతను, పితంక = పచ్చనివర్ణము గల, తనుసంగతిక = శరీరసంబంధముచేతను, పొల్చి = ప్రకాశించి, మెలంగెక = సంచరించెను. నూర్యోదయకాలమున మరంద పానముచేయుఁ బద్మములందుఁ బ్రవేశించి తే యెల్ల నండుండి యందలిపుప్పొడి గాత్ర మున నంటుటచేఁ బచ్చనివియై యుదయము వెడలుకున్నదని రాత్రివెన్నెల చీక టిని బట్టి బాధింపఁగా నది తమ్మును బాధించు ననుభయమునఁ దామరలలో దాఁగి పిమ్మట మాటువేషముల ధరించి సంచరించుచీకటిఁగువులంబోలే నండె నని భావ ను. ఉత్పేక్షాంకారము.

సీ॥ ఈరితి నిజవిభా ♦ పూరితాఖిలదిశా

మండలుం డగుచు భా ♦ నుండు దోఁప

నపుడు వైతాళికా ♦ ఖ్యాతమంగళగీత

కలన మేల్కొంది కే ♦ కయవిభుండు

తత్సమయార్హకృ ♦ త్యములు నిర్వర్తించి

గురుమంత్రిమిత్రాది ♦ పరివృతముగ

నాస్థానిఁ గొలుపుండి ♦ యదువల్లభుని సేమ

మరయ సంతర్దను ♦ నాత్మనూనుఁ

బనిచి శోభనవస్తుసం ♦ భార మెల్ల

విడిదిగృహముల సమకూర్ప ♦ వివిధజనము

నందు నియమించి పురమును ♦ నంతిపుర మ

లంకరింపఁగఁ గూటపా ♦ లకుల ననిచె॥

12

భామండు = నూరుడు, ఈరితి = వైనితెప్పిరితిచేతను, నిజ.....మండలుండు, నిజ = తనదియగు, విభా = కాంతిచేతను, పూరిత = నింపఁబడిన, అఖిలదిశా = అన్నిదిక్కులయొక్క, మండలుండు = సముదాయముగలవాఁడు, అగుచున్, దోఁప = ఉదయింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున కేకయవిభుండు = కేకయరాజు, వైతాళికా..... కలనన్, వైతాళిక = మేలుకొలుపువారిచేతను, (మంగళగీతములం బాడుచు నూర్యోదయమునకు మున్ను రాజుల మేల్కొలుపువారు వైతాళికులు) (ని) వైతాళికా బోధక రా. అ ఆఖ్యాత = గాఢముచేయఁబడిన, మంగళగీత = శుభముం దెలుపుపాటలయొక్క, కలనన్ = వినికిచేతను, మేల్కొంది, తత్సమయార్హకృత్యములు = ఆకాలమునకుం దగినపనులను, (అపుడు చేయవలసినపనుల నని యర్థము.) నిర్వర్తించి = చేసి, ఆస్థానిన్ = సభయందన్, గురుమంత్రిమిత్రాదిపరివృతముగన్ = పురోహితులతోడను మంత్రులతోడను నెయ్యగతోడను, వాచరింపఁబడునట్లు, మంత్రులు మొదలగువారితోఁ గూడునట్లుగా నని యర్థము. కొలువుండి = సభచేసి, ఆత్మనూనున్ = తనకొమరుని, సంతర్దనున్ = సంతర్దనుఁ డనుపేరు గలవానిని, యదువల్లభుని సేమము = కృష్ణుని కేమమును, అరయన్ = తెలిసికొనుటకున్, పనిచి = ఆజ్ఞాపించి, శోభనవస్తుసంభారము = శుభమైనవస్తుసముదాయమును, ఎల్లన్ = అంతయును, విభాహము

నకుం దగినవస్తుసామగ్రి నని యర్థము. విడిదిగృహములన్ = పెండ్లివాసుండునిండ్లయందు
 డక్, సమకూర్చన్ = సంఘటించుటనన్, వివిధజనమున్ = పెక్కు తెలియనివారిని,
 అండున్ = ఆవస్తువులు సంపాదించుటకు, నియమించి = ఏర్పఱచి, పురమును = పట్టణమును,
 అంతిపురము = అంతఃపురమును, అలంకరింపఁగన్ = అలంకరించుటకు, కూట
 పాలకులన్ = ద్వారపాలకులను, ఇంటికావలివారి ననియేని యర్థము. అనిచెన్ =
 అజ్ఞాపించెను.

వ॥ ఇట్లు నియోగించిన వార లానమయమున (సుగమము.)

సీ॥ అపరంజినీట నూ ధ త్న పుజాయఁ దేర్చిరి

కోటకొమ్మల హర్ష్య ధ కూటములను

గలయఁ బన్నీటిచేఁ ధ గలయంపి చల్లిరి

రాజమార్గాంగణ ధ రంగములను

గనకాంబరపుఁబతా ధ కలు నిల్పి రున్నత

ప్రాసాదగోపురో ధ పరితటులను

గస్తూరికాగరు ధ కర్తమద్రీవముల

నలికిరి కేళికా ధ నిలయములను

నెల్లెడల ముత్తియపుముగ్గు ధ లుల్లసిల్లఁ

గదళికాక్రముకస్తంభ ధ కలితనలన

కాయమానహానిస్సోఠి ధ ఖచితతోర

ణములు వన్నిరి ద్వారభా ధ గములగముల.

13

కోటకొమ్మలన్ = బురుజులండును, హర్ష్యకూటములను = మేడలయండును,
 (సభా)గృహములందును, అపరంజినీటన్ = ఒంగారునీటిచెతను, కరణినబంగారుపూఁత
 చేత నని యర్థము నూత్న పుజాయన్ = క్రొత్తకాంతిని, తేర్చిరి = కలిగించిరి. దీనికి
 నిందున్న యితరక్రియలకును మీఠటివచనమున నున్న 'వారిలు' కర్తలు. రాజమార్గాంగణరంగములను = పెద్దబాటలందు సంగడివీధులయందును, పన్నీటిచేఁ = మంచు
 నీటిచెతను, కలయన్ = అంతటను, కలయంపి = ఉమ్మడిగాఁగుటకై చల్లునీటిని, చల్లిరి.
 ఉమ్మడిగాఁగునట్లు చల్లగ నందునట్లు పన్నీరే వీధులందుఁ జల్లి రని యర్థము. ఉన్నత

.....తలులను, ఉన్నత=ఎత్తైన, ప్రాసాద=రాజగృహములయు, గోపుర = పెద్ద
వాకిళ్లయు, ఉపరితలులక=మీఁదిప్రదేశములందున్, కనకాంబరపుటతాకలు=బం
గానుసరిగవస్త్రము గలకెండాలను, నిర్విరి; కేలికానిలయములను =క్రీడాగృహములను,
అటలానుకొనుటైనిర్వింపఁబడినగృహముల నని యర్థము కస్తూరికాగరుకర్ణమద్రావము
లక=కస్తూరియొక్కయు అగురుయొక్కయు బురదతడిచేతను, అలికిరి; ఎల్లెడలక=
అన్నిఁగలములయందును, ముత్రియపుముగ్గులు=ముత్యాలముగ్గులు, ఉల్లసిల్లన్=ప్రకా
శింపగాక, కదలికా.....గోరణములు, కదలికా=అనఁటులయొక్కయు, క్రమక=
పోకలయొక్కయు, స్తంభ=కంబములకొడను, కలిత=పొందఁబడిన, (నిర్వింపఁబ
డిన యని యర్థము.) నలదకాయమాన=వట్టిచేళ్లపందిరులును, హరిన్మణిఖచితగోరణ
ములు=గానుతృతములులతో (గరుడపచ్చలతో) నిర్వింపఁబడినగోరణములును, ద్వా
రభాగములగములన్=గుమ్మములసమూహములందుక, పన్నిరి=నిర్వించిరి.

లయగాహి.

లీల గృహలక్ష్మిగళ ♦ మాలిక లనం దనరు
పోలికలఁ గాల్గుమణి ♦ జోలికలరీవిక
బాలికలమొత్తముల ♦ కేలికలనం బెళుకు
వాలికలదృగ్బలజ ♦ పాలికలరేవన్
మేలగుకపోతకుల ♦ పాలికల వ్రాలినమ
రాళికల నోలిఁ దగు ♦ శాలికలవన్నెక
గోలికలనాంచితమ ♦ దాళికచ లాడువచ
నాళికలనాదములఁ ♦ బోలికళ మించెక.

14

లీక=విలాసముకొక, గృహలక్ష్మిగళమాలికలనన్=గృహములయందుండు
లక్ష్మియొక్క మెడలోనిదండ లనునట్లు, తనరుపోలికలక=ఒప్పెడుపోలికలచెతక,
గాల్గుమణిజోలికలరీవిక=ప్రకాశించు మాణిక్యపుటుయ్యెలలజైభవముచేతను, బాలి
కలమొత్తములకేలికలనక, బాలికలమొత్తముల=స్త్రీసముదాయముయొక్క, కేలిక
లనన్=అటలానుటచేతను, బెళుకు.....తనక, బెళుకు = తళితళలాడెడు, బాలి
కల=దీర్ఘములైన (సోఁగలైన) దృష్టలజ=పద్మములంబోలిన, కన్నులయొక్కపాలి
కల=సముదయముయొక్క, రేవక=చక్కఁదనముచేతను, మేలగు.....పాలికలక

మేలగు = ప్రశస్తమైన, కపోతపాలికలక్ష = కపోతపాలికలయందున్, చూచుపట్టె
 లయొద్దఁ బడు లుండుట కేర్పఱచినగుండ్లు కపోతపాలికలనంబు. మేడలు మొద
 లగువిహారస్థానములయందుఁ బడు లుండెడుచతురస్రములైనగుండ్లు గలస్తంభములనూ
 గపోతపాలిక లనంబు. వ్రాలినమరాలికలక్ష = వ్రాలినహంసలచేతనును, ఓలిక =
 క్రమముతోక, తగుకాలికలవన్నెక = ఒప్పెడుగోరంకలయొక్కకాంతిచేతనును, కేళి
 కల.....కచలు, కేళికలన = అటలాడుటచేతను, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మదాలికచ
 లు = యువతులు, (మదించినకు మృదలం బోలినకేళిపాళములు గలవారు) ఆడువని
 నాలికలనాదములక, ఆడు = పల్కెడు, వచనాని = వాక్యసముదాయముయొక్క,
 కలనాదములక = సుందరమైనధ్వనిలచేతనును, ప్రోలికళ = పట్టణపుశోభ, మించెక =
 అతిశయించెను.

మ. వనవాటుండు ప్రభాతకృత్యములు నిర్వర్తించి యాకేళికా
 వనసౌధాంతరసీమ సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోఁ గొల్వ దీ
 ర్చిన సంతర్దనుఁ డేగుదెంచి నియతిం జేమోడ్చ నర్థాసనం
 బునఁ దా నాతని నుంచి మంచినరసంపుంబల్కులక దన్వఁగఁ.

వనవాటుండు = కృష్ణుడు, ప్రభాతకృత్యములు = ప్రాతఃకాలమునం జేయవ
 లయుపనులను, నిర్వర్తించి = చేసి, ఆకేళికావనసౌధాంతరసీమక = మీఁదఁ జెప్పి
 యుద్యావనమందలిమేడగొపలిప్రదేశమందక, సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోక = సా
 త్యకిమొదలగుబంధుసముదాయముతోక, కొల్వదీర్చినన్ = సభచెయఁగాక, సభయం
 దండఁగా నని చర్చము. సంతర్దనుడు, ఏగుదెంచి = వచ్చి, నియతిక = విధేయత
 తోక, చేమోడ్చక = ముగ్ధురంపఁగాక, తెను = కృష్ణుఁడు, అరణక = సంతర్దనుని,
 అర్థాసనంబునక = తాను గూర్చున్న వీతిమందలిభాగమునక, ఉంచు = నిల్పి, మంచిన
 రసంపుంబల్కులన్ = మృదువులును మనోహరమును నగుమాటలచేతను, తన్వఁగక =
 తృప్తిచేయఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము

సీ॥ రమణీయఘుస్పృణభా ♦ సమజటాపటలంబు

కొమరుకెంజిగురుజొం ♦ పముగ వఱలఁ

జలదక్షమాలికాం ♦ గుళినఖంబులు భ్రమ

ద్భ్రమరాళిదళకోర ♦ కము లయి తగ

బాహువిపంచికా ♦ పంచమస్వరము శా
ఖలను గోకిల గూయు ♦ కరణి నొనర
శేషాహిరుచి హసిం ♦ చెడిశరీరచ్ఛాయ
యమితప్రకాండపాం ♦ డిమము గాఁగ

నవ్వరసపూర్ణమణికమం ♦ డలుపు పక్వ
ఫలముగతిఁ దోఁప దివిచుండి ♦ యిలకు డిగ్గు
కల్పతరుప్రాయనఁగ వచ్చెఁ ♦ గాంతిజితక
నచ్చరన్నారదుం డగు ♦ నారదుండు.

16

రమణీయ.....కొమరు, రమణీయ = మమోహరమైన, ఘుస్పణ = కుంకుమ
యొక్క, భా = కాంతితో, సమ = కుల్యమైన, జటాపటలంబు = జడలసముదాయముయొ
క్క, కొమరు = చక్కదనము, (కాంతి) కంజిగురుజొంపముగఁ = ఎఱ్ఱచిగుళ్లసము
దాయముగాను, పటలంబు = ప్రకాశింపఁగాఁ, చలదత్తు.....లు, చలత్ = కదలుచున్న,
అక్షమాలికా = (జపమునకై చేతంబూరిన) రుద్రాక్షలదండయును, అంగుళి = వ్రేళ్లును,
సఖంబులు = గోళ్లును, భ్రమ.....కోరికములు, భ్రమత్ = తిరుగుచున్న, భ్రమర =
కుమ్మెదలమొక్క, ఆళి = సముదాయమును, దళ = ఆపలును, కోరికములు = మొగ్గులు
ను, అయి తగన్ = అయి ప్రకాశింపఁగాఁ, రుక్మాక్షులు కుమ్మెదలునలెను వ్రేళ్లు
చిగురాకులునలెను గోళ్లు మొగ్గులునలెను బ్రకాశింపఁగా నని భావము బాహు.....
స్వరము, బాహు = చేతయందలి, విపంచికా = వీణయొక్క, పంచమస్వరము = పంచ
మధ్యని, కాఖలను = కొమ్మలందున్, గోకిలగూయుకరణిఁ = గోకిల గూయువిధముచే
తను, ఒనరన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ, శేషాహిరుచిఁ = శేషుఁ డిరుపాఁపఁచేరికాంతిని,
హసిం చెడిశరీరచ్ఛాయ = ఎఱతాళిచేసెడుచేహకాంతి, అమితము, అమిత = మి
తములేని, ప్రకాండ = చెట్టుమొదటిభాగమందలి, పాండిమము = తెలుపు, కాఁగఁ, (స)
అక్షి ప్రకాండః స్కంధ స్వాస్తి మ్మాలా చ్ఛాఖావధేస్తవోః అ. నవ్య...
...పు, నవ్య = నూతనమైన, రస = జలముతోడను, పూర్ణ = నిండిన, మణికమండలుపు =
మాణిక్యపుఁగండిక, పక్వఫలముగతిఁ = పండినపండుయొక్కరీతిచెతను, తోఁపఁ =
కానింపఁగాన్, దివిచుండి = స్వర్గలోకముచుండి, ఇలకుఁ = భూమికిఁ, డిగ్గుకల్పత
రువో యనఁగఁ = దిగియెడుకల్పవృక్షమో యనునట్లు, కల్పవృక్షమునలెనని యర్థము.

కాంతి.....దుండు, కాంతి = (తన) తేజముచెరను, జిత = ఓడింపఁబడిన, కవత్ = పశికాశించుచున్న, శరత్కారదుండు = శరత్కాలమేఘము గలవాఁడు, శరత్కాల మందలిమేఘముం బోలినతెల్లనిశరీరకాంతి గలవాఁడు, అగునారదుండు, వచ్చెత్ = ఏగుడఁచెను. రూపకోపమానిదర్శనలతోడియత్ప్రేక్షాలంకారము

మ॥ కని శ్రీకృష్ణుఁడు లేచి యమ్మునికి మొక్కిక్కన్ మాని భద్రాప్తిర
స్తని దీవించిన నవ్వి సద్విధులతో ♦ నర్పించి సింహాసన
స్థునిఁ గావింప నతండు హర్షజనితా ♦ శుల్ గ్రమ్మి కన్గోనలన్
దనుకన్ మై పులకింప భక్తి నిటు చెంతన్ సన్నుతించెన్ హరిన్॥

శ్రీకృష్ణుఁడు, కని = (జేవలోకమునుండి వచ్చినవారదుని) చూచి, లేచి, అ మ్మునికిన్ = ఆవారదునకున్, మొక్కిక్కన్ = నమస్కరింపఁగాన్, మాని = ఆవారదుఁ డు, భద్రాప్తిరస్తని, భద్రాప్తిః = మేలుయొక్కపాండు, అస్తని = అగుఁగాకని, భద్ర యనుకన్ని యపాం దగుఁగాక యని యర్థాంతరము తేవలసంస్కృతపదములకేని వా క్యములకే నిందుఁ బ్రయోగములేదు కాని యనుకరణమున వాని కిందుఁ బ్రయోగం బు గల దని నన్న యభిప్రాయండు దీవించెన్ = ఆశీర్వదింపఁగాన్, నవ్వి, (దీనికిఁ గృష్ణుఁడు కర్త) సద్విధులతోన్ = మంచియేర్పాటులతోన్, అర్పించి = పూజించి, సింహాసఃస్థునిన్ = పీఠమునం గూర్చున్న వానిని, కావింపన్ = చెయఁగాన్, అతండు = ఆవారదుఁడు, హర్షజనితాశుల్ = సంకోషమునం బుట్టినకన్ని శుల్, క్రమ్మి = (కన్ను ల) నలవికొని, కన్గోనలన్ = కంటికొలుపులందున్, దనుకన్ = వ్యాపింపఁగాన్, మై = శరీరము, పులకింపన్ = గగుర్పొడువఁగాన్ భక్తిన్ = భక్తిచెరను, చెంతన్ = సమీపమందున్, హరిన్ = కృష్ణునిని, ఇటు = ఈక్రిందిరీతిని, సన్ను తించెన్ = స్తోత్రము చెసెను.

గీ॥ హరవిఠించివజ్రి ♦ ధరులకు నైననను
గాన నలవి గాని ♦ ఘనుని నిన్ను
నేను గన్నులార ♦ నేఁ డిటుఁ గంటి పి
దయను నెమ్మిఁ గంటి ♦ దమ్మికంటి॥

18

ఐమ్మికంటి = ఓకమలాక్షా! హరి . . . నున్, హరి = శివునకున్, విఠించి =

బ్రహ్మకును; వజ్రీధరులకున్ = ఇంద్రునకును, ఐనను, అయినప్పటికిని, కానన్ = చూచుటకు, ఆలవికానికునున్ = శీలవికానిగానిగానైనాని, (సాధ్యుడు కానివానినని యర్థము.) నిన్నుక, కన్నులారన్ = కన్నులనిండన్, ఇటన్ = ఈస్థలమునందున్, శేడు = ఈదినుక, శేన, కంటిన్ = చూచితిని, శమ్మిక్ = సంతకముతో, నీ దయక = నీకృపను (నీయనుగ్రహమును), కంటిక్ = పొందితిని.

ప॥ అని మఱియును.

19

ఉభయభాషాగ్ధానులోమవిలోమకందము.

మానుగిరివ దేవమఱి

గానుసనీతేరిలనవ ♦ గానివిడినుర

రానుడివినిగావనలరి

తేసీననుగారవమన ♦ దేసరిగినుమా॥

20

ఈపద్యముయొక్క మొదటిపగము క్రిమముగఁ జదివినపుడు సంస్కృతమును, తిలకిండుగఁ జదివినపుడు తెలుగునగును, గావున విడిచిపెట్టబడియును.

పదచ్ఛేదము.

మా - అనుగిరినత - ఏనమ్ - అవ - రిగానుసనీతే - అరిల - సవగానివిడినుర - అ.

రానుడి - విని - కావక - అరిలతి - ఏక - ఈననుక - గారవము - అనక - దేవరి - కనుమా.

రిగానుసనీతే = దేవతలస్తుతులు కలవాడవున, నశించినబాదలు కలవాడవు నగునోకృష్ణ యని సంబుద్ధి (ర = ఆకాశమునందున్, గ = పోవువారు దేవతలు, (ని) రిం శ్రీతే రధికె మూర్ధ్ని ధ్యానే వ్యో మండ కక్షిభు నా. నా రగ = దేవతలయొక్క, ఆకాశ, ఆ = అధికమైన, నః = (దీనిబహువచనము నః) స్తుతు లెవనికె రలవోయితఁడు, రిగానుః (ని) ను శబ్దస్తు నత శ్రీస్యాత్ నా. నా. న = నశించిపోయిన, ని + ఈతిః = (దీనిబహువచనము ఈతియః) అధిక మైనబాదలు కలవాడు; ని నీతిః ఎవరి కధిక మైనబాదలు నశించి పోయినవో యితఁడు ననీతి యనఁడును. ఏమిటై ముక్త హృదయమనాంతిము లగరగా ను నీతిశబ్దములకుఁ గర్తృధానియనమాన

మీ చేయ రిగానునీతి యని యగును. దీనిసంబుద్ధి రిగానుననితే.) నవగానివిడిచుర. అ=క్రొత్తది యగుగానను గలజనులయొక్కరిత్తు ములం బోలివస్తుతులను గ్రహించుచువిష్టా! (నవ=క్రొత్తది యగు. గాం=సంగీతము ; నవగాం. అది కలవాడు, నవగానీ, దీరికిబహువచనము నవగాంః=కొత్తిగానము కలవాడు, విట్=జనుడు దీరిబహువచనము విశేః. (౧) ఔత్త్య జనే పురీషే వి ట్కూమా న్సుంసి న్యయో స్త్రియాం. నా. నా రెంటికిరి గర్భదారియము చెయఁగా నవగానివిట్టులు, కొత్త గానము గలజను లని యర్థము వారియొక్క, ఇ=రత్నిముం హొలి, (౨) ఇకారః ఫణిరత్నా ర్చిషు. నా నా ను=స్తుతులను, ర=గ్రహించునట్టి, ఇట రెల్ల కభేదము (౩) లః ఖండనే త్రిస్త్వదానే. నా నా అ=విష్టా! అకారో బ్రహ్మ విష్ణీశో కమరేషు నా నా ఇదియను సంబుద్ధియే) అరిల=ఓచక్రిధారీ, (అరి=చక్రము ను, ల=భరియించువాడు.) అనుగరివదేశం, అనుగరివల్ అనుసరించిన ధ్యానము కలవానినివలె, రి న్నే ప్పశు ధ్యానించువానినివలె నని యర్థము (అనుగ = (నిన్ను) ననుసరించిన, ర=ధ్యాని మెవరికిఁ గలవో యరఁడు, అనుగరిః అనుగరివల్ =అత నినివలెనే) ఎం=ఈ, మా=నన్ను, అవ=రిక్షించును

దెవరి=ఓపగ్రభువా! రాణి=ప్రకృత మైఁ (నాస్తుః) వాఙ్మయ, విరి=అల కించి, ఈను=రింబుండువైఁనన్నున్, (రివత్తడవైఁనన్ను నియగ్గము) కావన్= రిక్షించుటసక్, అరితే=రింతోపకతితే, గానియను=ప్రేమము, అర=రింబు దనునట్లు, నాయుండునింఁ బ్రేమ ల దరి యెల్లవారి లనుకొనున ట్లరి యగ్గము కిని మా=రినుగొనిరిక్షించును

ఈపద్యమునాల్గవచణమున నిత్యయతి నేమిఁబడెను. '॥ ఏరి యనునాంభ్రో జ్జము । తో నదికిఁపూర్వపదము ♦ తుదివ్రాయుకి న । చెప్పెను వ్యంజనగ్ధం । ఔరి రచింపుమిరు నిత్య ♦ యతు లనుమఁ గవున్॥' అప్పకవియము

దండకము.

శ్రీమద్భగదగీతాశీఠానీతాభృదీతా! సమంచత్కిటాశీస్వ పతామరతేమకృత్కార్యదతా! విపత్నీరుంత్తోగణతోభకృద్విక్రమా నీడజేంద్రీకృమా! యిందిరాసుందరీహృన్న లేందిందిరా! మానిభాస్వ న్మనోమందిరా! బాహుపీరాంగ దామందరత్నీభవనందరా! సుందరా కార! గోవింద! దామోదరా! నాదరానంతకల్యాణచంచల్లూ!

చారుమందస్మితోద్యన్మరందావృతాస్యారవిందా ! ముకుందా ! శతా
 నందసంక్రిందనాద్యర్చితాంఘ్రిద్యయా ! భక్తరాజేవరాజేవబంధూద
 యా ! మండితాఖండలోద్దండవేదండశుండాభదోద్దండదీప్యద్దదాశంఖచ
 క్రాసిశార్ఙ్గప్రభాహరి ! శౌరీ ! మురారీ ! హరీ ! మత్స్యకూర్కాద్యనం
 తావతారా ! శతరాజ్జతారాసుధారశ్చిమందారడిండీరహీరాదిరాజద్య
 శఃపూరకర్పూరవారప్రపూర్ణత్రిలోకీకరండా ! మహాఖండవేధోండభాం
 డప్రకాండాధివాసత్పించండా ! ప్రచండోష్ణరుజ్జండతీమధ్యవర్తి ! హృషీ
 కేశ ! విశ్వంభరా ! నీమహత్త్వం బచింత్యంబు వంద్యం బమేయం బ
 నంతంబు సర్వాత్మకా ! నీకచంబుల్ మహామేఘముల్ లోకనాథా సు
 ధాభానుభానుల్ భవన్నేత్రముల్ శేషద్రుక్పల్లతల్పా ! కకుభ్యాగ
 ముల్ నీకుఁ గర్ణంబు లంభోజపత్రేక్షణా ! యంతరిక్షంబు నీనాభికా
 క్కోడ మీశా ! త్వదీయోరుపాదంబు లీభూతలం బచ్యుతా ! నీశరీరం
 బు విశ్వంబుభూతాంతరాత్మా ! సముద్రంబునం దూర్మికాబుద్బుదశ్రేణి
 చందంబునన్ దేవతిర్యజ్నురాదిప్రపంచంబు నీయంద సర్గప్రవృద్ధ్యంతము
 ల్గాంచు చుండుం జగన్నాటకప్రక్రియాసూత్రీధారీ ! శిఖావంతుఁ డిద్ధం
 బులందున్న మాడ్కిన్ మనోబుద్ధిదేహేంద్రియాద్యేకసందృష్టవై ప్రాణ
 లం దెల్లెడన్ జీవసంజ్ఞం బ్రవర్తింతు వీవేకదా సచ్చిదానందరూపా !
 జితక్రోధమోహుల్ సమస్తాగమార్థజ్ఞ లభ్యాత్మనిత్యుల్ వివిక్తస్థలాసీ
 ను లాచారవంతుల్ మునుల్ నిన్ను వీక్షింతు రాదిత్యచంద్రాగ్నితా
 రాతటిత్పంక్తు లెచ్చోటఁ దేజంబు వాటింపఁగాఁజాల వెద్దాని ధీరుల్
 ప్రవేశించి భూయోభవప్రాప్తి లేకుండు రచ్చోట నీదివ్యధామంబు
 సీతత్వ మెవ్వారి కైనన్ నిరూపింప శక్యంబుగా కుండు నే నేమి వ
 ర్ణింపఁగా నేర్తు నుద్యద్దయాదృష్టి నీక్షించి రక్షింపు మోభక్తచింతా
 మణీ ! దైవచూడామణీ ! వాసుదేవా ! నమ స్తే నమ స్తే నమః ॥ 21

శ్రీమ....భృదీత, శ్రీమత్ = శోభ గల (ఇది యాత్ర యనుదానివిశేషము.) జగత్ = లోకములయొక్క, రక్షణ = కాపాడుటయందు, అక్షిణ = పూర్ణమైన, దీత = నియమమును, భృత్ = భరించిన, ఈత = చూపు గలదేవా! సమంచ...
 ...దత, సమంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, కటాక్ష = క్రింగంటిచూపులచేతను, స్వపక్ష = తనప్రక్కవారైన, అమర = దీవతలయొక్క, క్షేమ = మేలును, కృత్ = చేయునట్టి, కార్య = పనులయందు, (పనులుచేయుటయందు) దత = సమర్థుఁడా, విపక్షిరు.....ద్విక్రమా, విపక్ష = శత్రులును, ఉరు = అధిపతులు నగు, రక్షణ = రక్షణలయొక్క, గణ = సముదాయమునకు, తీర్థకృత్ = కలఁతఁ గలిగించెడు, విక్రమా = పరాక్రమము గలస్వామీ, నీడతేంద్రక్రమా = గరుడగమనుఁడా, (నీడ = గూటియందు, జ = పుట్టినది, పక్షులు, వాని కింద్రుఁడు = ప్రభువు, గరుడుఁడు. అతనిచే గ్రహము = గమనము, కలవాఁడు నీడతేంద్రక్రమండు = దీనినెఱుఁగి నీడతేంద్రక్రమా, ఇందిరా.....రా, ఇందిరాసుందరీ = లక్ష్మీయొక్క, వ్యాన్మల = వ్యాదయ మిఁగుడుపద్మమునకున్, ఇందిరా = భ్రమరమా! (రూపకాలంకారము.) మాని.....మందిరా, మాని = ధ్యానముచేయువారియొక్క, భాస్వత్ = ప్రకాశించు, మనోమందిరా = మనసే యిట్లుగాఁ గలప్రభువా! భక్తలమ-సులందు వాసముచేయుసామీ యని యర్థము. బాహు.....భవన్మందరా, బాహుపీఠ = పీఠము బోలినభుజమునందలి) అంగద = బాహుపురికి, అవంద = నెద్రది యగ, రత్నీ భవన్మందరా = రత్న మగుచున్న మందరపర్వతము గలఁజ్ఞా? విశాల పైనభుజమునందున్న భుజకీర్తియందలిరత్నమువలె నున్న మందరపర్వతమును భరించినవాఁడా యని యర్థము సుందరాకారమునోహంశరీరుఁడా! గోవింద = గోవులను వశపఱచుకొన్న గోపాలుఁడా! దామోదరా = దమము మనసును భరించినవారికిం బూజ్యుఁడా! (దమము = ఇంద్రియనిగ్రహము) నాదరా.....గుణా, నాదర = మన్ననతోఁ గూడిన, అంత = వెక్కిరిగ, కల్యాణ = మంగళమైన, చందద్గణా = ప్రకాశించుగణములు గలస్వామీ! చారు...
 ...నిందా, చారు = సుందరమైన, మందస్మిత = చిలువగ వనెడు, ఉద్యత్ = ఉదయించుచున్న, మగంద = పూఁదేనెచేతను, ఆవృత్ = ఆవరింపఁబడిన, ఆస్యరవిందా = మోముదామంగలహరి! ముఖందా = మోక్షమునిచ్చుదేవా! శతానంద.....ద్యయా, శతానంద = బ్రహ్మదేవుఁడు, సంద్రంద = ఇంద్రుఁడు, ఆది = మొదలగువారిచెను, అర్చిత = పూజింపఁబడిన, అంభ్రద్వయా = పాదములజంట గలదేవా! భక్త.....దయా, భక్త = సేవకులనెడు, రాజీవ = తామరలకు, రాజీవబంధూదయా = నూరినదయమా! మండిత.....హరి, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, ఆంధల = యంద్రునియొక్క

ఉద్దండ=పాదవై, (ఇది తుండమునకు విశేషము) వేదండ=ఏరుగుయొక్క,
 (విరాళముయొక్క, తుండార=తుండపురాంతిగల, (తుండముతో సమానమైన
 యని యర్థము.) దొద్దండ=బాహుదండములందుక, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న,
 గదా=కామోదకీ యనుగుడియొక్కయు, శంఖ=పాంచజన్యముయొక్కయు, చ
 క్ర=సుదర్శనముయొక్కయు, అసి=నందక ముకల్తియొక్కయు, శార్ఙ్గ=ధనువు
 యొక్కయు, ప్రభా=కాంతిచెతను, హరి=మనోహరుడా! శారీ=ఓశూరికలొత్ప
 న్నుడా! మురారీ=ముగసంహారకా! మున్ను దిలిపిండలంబులును వరుణుశ్వేతచ్చ
 త్రంబును నరిసండు వారించె నని యింద్రుండు కృష్ణావసుం జెప్పగా నతడు వానిఁ జ
 యింపఁబోయి మొదట వానిపక్షమున యుద్ధమునెరు వచ్చినమునిని సంహరించుటచే
 గృష్ణా కీపేరు గలిగెను. వారీ=(బ్రతులవాపసులను) వారింమిస్సావీ! మత్స్య
 కూర్మాద్యంతానతారా=మత్స్యము, కూర్మాము మొదలగుననేక శరీరముల ధరించిన
 యీశ్వరుడా!, శతారాజ్జ . . . కరండా, శతార=వజ్రాయుధమునలెను, (నూటం
 చులవాలు) అబ్జ=పద్మములునలెను, తారా=నక్షత్రములునలెను, సుధారశ్మి=చం
 దురుండువలెను, ఎంచార=దేవవృక్షములునలెను, డిండిర=చరువునలెను, హీరాది=
 వజ్రములు మొదలగునవిలెను, రాజత్=ప్రకాశించుచున్న. యశఃపూ=కీర్తిప్రవా
 హ మనెడు, కిరూపరవార=కిప్పురపుంబలులసముదాయముచెతను, పృథ్విర=నిం
 పఁబడిన, త్రిలోకీ=మూడులోకములసముదాయ మనెడు, కరండా=బరణి కలప్ర
 భువా! మహా . . . పిచండా, మహాత్=గొప్పయియు, అఖండ=అన్నియు నగు,
 శేధోండభాండ=కడవలం బోలిఁబ్రహ్మాండములయొక్క, ప్రకాండ=సముదాయము
 లకు, అధివాసత్=నివాస మగుచున్న, పిచండా=గర్భము గలదేవా! ప్రచండోష్ఠ
 . . . కర్త, ప్రచండ=తీర్థమై, ఉష్ణవజ్రుండలీ=నూన్యమండలముయొక్క(ఉష్ణ=
 దెచ్చని, రుక్=కిరణములు గలవాడు; అతనియొక్కమండలము, ఉష్ణవజ్రుండలి)
 మద్యకర్తీ=నడుము నుండుదేవా! (భక్తులకు ధ్యాన్యాన్ని మైనసువర్ణాకారముతో భగ
 వంతుండు నూన్యమండలమునకును నుండె నని శ్రుతిసమ్మతులయందుఁ బ్రసిద్ధమా)
 హృషీకేశా=ఇంద్రియాధిపతి! విశ్వంభరా! ప్రపంచమునకుం బోషకుడా! నిమహ
 త్వంబు=నీగొప్పతనము, అచింత్యంబు=ఆలోచింప శక్యము గానిది; వంద్యంబు=వ
 మిస్కరింపఁదగినది. అమేయంబు = ప్రమాణములచే దెలియ నాధ్యము గానిది, అనం
 తంబు=నాశములేనిది; సర్వాత్మకా=సర్వస్వరూపుడా! మహామేఘముల్=గొప్ప
 మేఘములు, నికచంబుల్=రితలవెండ్రుకలు, లోకనాథా=ప్రపంచాధిపా! సుధా
 భానుభానుల్=చంద్రుండును, సూర్యుండును, (సుధాభానుండు=అమృతమయమై

నకిరింజములు గలవాఁడు, చంద్రుఁడు.) భవశ్చేత్రముల్ = చీకన్నుల; శేషశ్చక్ర-
 శ్చత్రాలు = శేషశాయా! [శేష = శేషుఁడను, దృక్చక్రశ్చ = పాము (దృక్ = శేత్రములే
 కర్ణ = చెవులుగాఁ గలది,) తల్ప = పాముగాఁ గలవాఁడా] కిశుశ్చ ముల్ = ని-
 క్కులు, నికుళ, కర్ణంబులు = చెవులు; ఆంభోజపతేజానా = పద్మదళితా! అని
 రిక్షంబు = ఆకాశము, నిసాభికాక్రోధము = నిసాభిమద్యము ఈశా!, శుభాతలంబు =
 శుభాలాకము, త్వదీయోపాదంబులు = వివిధ యగుపెద్దయఁడుగూ, అమృతా =
 ఓనాశరహితుఁడా! విశ్వంబు = ప్రపంచము, నిశరీరంబు = నిదేహము, భూతాంతరా-
 త్యా = ఎల్లజంతువులలో నుండి కర్మానుసారముగఁ బ్రేరించుచేదా! సముద్రంబునం-
 దుక, ఊర్వికాబుద్ధిద్రవశేషచందంబునన్ = తరంగములయు గుర్గుయు సముదాయ
 ముయొక్కవిధముచెతను, దేవ . . . బు, దేవ = దేవతలు, తిష్ఠోక్త = పశుపద్యులు,
 సరాది = మనుష్యులు మొదలగు, ప్రపంచంబు = లోకము నీయంద = నియందే, సర్వప్ర-
 వృద్ధ్యంతముల్ = పుట్టువును పెంపును నాశమును, కాంచుచుండుక = పొంది మఁడును
 జగన్నాటకప్రక్రియనాత్రీధారీ = ఈలోక మనునాటకవ్యాపామునను నూత్రీధా-
 రుఁడా! సాత్వికాదు లగునాల్లవిధము లగునభియములను నూచించువాఁడు నూత్రీ-
 ధారుఁడు శివావంతుడ = అగ్నిహోత్రుఁడు, ఇద్ధంబులందుక = కిష్టలయందుక,
 ఉన్నమాడ్కిన్ = ఉన్నరీతిచెతను, మనోబుద్ధి . . . వై, మనః = మనసు, (ఎంట్లు
 వికల్పాత్మక మైనయంతఃకరణవృత్తి) బుద్ధి = నిశ్చయాత్మక మైనవృత్తి దేహ = శరీ-
 రము, ఇంద్రియాది = ఇంద్రియములు మొదలై నానక, ఏకసంద్రవై = ఏకనాటీవై,
 (మనసు బుద్ధి ఇంద్రియములు మొదలగు వానియొక్కవ్యాపారముల సుక్ష్మరూపే
 మాచువాఁడవై యని యర్థము.) వాణలందుక = జంతువులయందుక, ఎల్లదేన్ =
 అన్నిప్లములయందును, జీవసంజ్ఞక = జీవుఁడనుపేరితో, ఈవేకదా = నివేకాదా,
 ప్రవర్తింతువు = ఉండువు, సచ్చిదానందరూపా = సత్తయు (సత్యము) జ్ఞానము నానం-
 దమే యాకారముగాఁ గలవాఁడా! జితక్రోధమోహంబుల్ = జయింపఁజేసెకోపము న
 జ్ఞానముఁ గలవారు, సమాస్తాగమగర్భాలు = అన్ని వేదములయగ్ధము లెఱిగినవారు, అ-
 ధ్యాత్మనిత్యుల్ = ఆత్మజ్ఞానమున నాసక్తి గలవారు, వివిక్తస్థలానీనులు = ఏకాంతమున
 గూర్చున్నవారు, ఆచారవంతుల్ = మంచిచేపడి గలవారున, (అగు) మునుల్ = బ్ర-
 హ్మణిచారము చెయ్యవారు, నిన్నుక, వీక్షింతురు = చూతురు ఆదిత్య . . . పంక్తులు
 ఆదిత్య = సూర్యుఁడు సంద్ర = చంద్రుఁడు, అగ్ని, తాపా = నీతిత్రీములు, తటిత్వం-
 త్రులు = మెఱములసముదాయములను, ఎవోర్చుటన్ = వీధులమందను, తేజంబు = కాంతి-
 ని, వాటింపఁగాఁ జాలవు = ప్రసరింపఁ జేయలేవో, భీముల్ = భద్రాంశులు, ఎద్దా

నిజ = విఘ్నమును, ప్రవేశించి = పొంది, భూమోభవపాత్రిష్టి = మఱుల జన్మముపొందు
ను, లేకుండురు = అనుభవించునో, అచోటు = ఆస్థలము, నిదివ్యధామంబు = నీస్వచ్ఛ
మైననివాసస్థలము; సీతత్త్వము = నీస్వరూపము, ఎవ్వరికైనా = ఎంతచదివినవారికిని
నిరూపింపన్ = నిశ్చయించిపలుకుటకు, శక్యంబు = సాధ్యము, కాకుండుకా; నేను,
ఏమి = ఏరూపమును, వర్ణింపఁగాక = స్తుతించుటకు, నేర్తుకా = శక్తుఁడనగుదును. ఓ
భక్తచింతామణి = సేవించినవారికిం జింతామణిం బోలినస్వామి! (సముద్ర)మును మ
ఢించినపుడు కల్పవృక్షాదులతో నుత్పన్న మైనదియు నెవ్వ రెది కోరిన నిచ్చునదియు
నగుస్వర్గలోకమునందలియొకమణి చింతామణి యనంబడును.) ఉద్యయద్వయద్వ
ష్టికా = ఉదయించుచున్నదయ గలచూపునోకా, ఈక్షించి = చూచి, రక్షింపుము =
(ఎన్ను) గాపాడుము దైవమాదామణి = దేవతాశిరోభూషణమా! వాసుదేవా! =
ఎల్లజగంబుల వసియించి యెల్లజగంబుల నీయందు వసింపఁజేయుదేవా! నమస్తే, తే =
నీకోటకు, నమః = నమస్కారము (అగుఁగాక)

చ॥ అని వినుతించి మఠానివరుఁ ♦ డానలివాత్సు ననుజ్ఞ నొంది నె

మృనమునఁ దద్గుణావళులు ♦ మాటికిమాటికిఁ బ్రస్తుతించుచుక

వివయ మెలర్పఁగా నచట ♦ వీడ్కొని వేటొకచోటి కేగుచో

జననుతమై తనర్చునొక ♦ సత్పదమధ్యమునందు ముందరకా. 22

మానివండు = ముక్తిప్రదగువారడఁడు, అని వినుతించి = ఇట్లు స్తుతించి,
ఆలివాత్సుననుజ్ఞ = ఆకృష్టునిసెలవును, ఒంది = పొంది, నెమ్మనమునకా = మనసునం
దుకా, తద్గుణావళులు = ఆయనమంచిగుణములసముదాయమును, మాటికిమాటికికా = ప
లుమారు, ప్రస్తుతించుచుకా = స్తోత్రముచేయుచుకా, వివయము = అడఁకున, ఎలర్పఁ
గాకా = అతియింపఁగాకా, అచట = ఆస్థలమును, వీడ్కొని = వదిలి, వేరొకచోటి
కికా = మఱియొకస్థలమునకుకా, ఏగువోన్ = వెళ్లునపుడు, జననుతమై = మనుజులచే
స్తుతించఁదగినదియై, తనర్చునొక సత్పదమధ్యమునందుకా = ప్రకాశించునొకమంచిప్రో
వనడుమునకా, ముందరకా = ఎదుటను, ముందుపద్యమునో నవ్వయము.

గీ. మొనసి భద్రాస్వయంవరం ♦ బునకు నరుగు

వారిరథములపై నున్న ♦ వారి ధరణి

విభుల నిర్వుర విందాన ♦ విందు లనెడు

వారిఁ జూచిన ముని కిల్లు ♦ వార లనిరి.

మొససి = యుద్ధప్రయత్నము చేసి, బ్రహ్మస్వయంవరంబునకు = భద్రాయనుక
స్వయంకృతాంధగ్రవివాహంబునకు, అరుగువారిక = పోవువారిని, రథములపైన్ =
అరడములపైని, ఉన్నవారిక, విందాసువిందులనెడువారిక = విందుడు ననువిందుడు
ననుపేరు గలవారిని, ఇవ్వర ధరణివిభులక = ఇద్దఱురాజులను, చూచినక = (నార
దుడు) చూడఁగాన్, వారలు = ఆరాజులు, మునికిక = నారదనకున్, ఇట్లు = ఈరీతి
గాన్, అనిరి = పలికిరి.

క మునినాథ! మీ రెఱుంగని

పని యెందు నొకింత లేదు ♦ పలుకుము భద్రాంగ

గన మాయుర్వృద్ధిలోపల

ననువుగ నెవ్వని వరించు ♦ నని యడుగుటయున్. 24

మునినాథ = ఓ నాదండ ' మీ రెఱుంగనిపని = మీ రెఱుంగనికార్యము, ఎం
డుక = ఏర్పలమునందును, ఒకింత = కొంచె మైనను, లేదు భద్రాంగన = భద్రా య
నుకన్నయ, మాయుర్వృద్ధిలోపలక = మాయుద్దఱుండును, ఎవ్వరిక, అనువుగక = అను
కూలముగాక, వరించును = కోరి వివాహము చేసికొనును పలుకుము = చెప్పము, అని
యడుగుటయున్ = ఇట్లుచుఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

వ. అప్పు డపోరోగిరంపుఁడపసి భద్రాంగనారత్నం బిందిరాంశసంభ
వ గావున గోవిందునిం దక్క వేరొక్కని వరింప దిది నిక్కం బని
నొడివి యుపవీధి యధేచ్ఛం జనియె ననంతరం ఒవ్వించానువిందు
లు మునివచనంబులు నిరాకరించి మత్సరంబున ననేకానీకసమేతు
లై కేకయపురంబు ప్రవేశించిరంత. 25

అప్పుడు, అపోరోగిరంపుఁడపసి = ఆనారదుడు (పోరు + ఓగిరము + తప
సి = యుద్ధమే భోజనముగాఁ గలముని ఇది కలహానన డమతత్వముననుగు సరియైన
తెనుఁగు.) బ్రహ్మాంగనారత్నంబు = భద్రా యనుశ్రీశక్తియు, ఇందిరాంశసంభవ =
లక్ష్మీయంశమునం బుట్టినది, కావునక = అగుటచేతను, గోవిందునిందక్క = కృష్ణుని
విడిచి, వేరొక్కనిక, వరింపును = వివాహముచేసికొనుదు ఇది = నేక తెప్పినది, ని
క్కంబు = సత్యము. అని సెడివి = ఇట్లు చెప్పి, ఉడువిధిక = ఆకసమున, (నక్షత్ర
ములతోనను) యధేచ్ఛక = ఇచ్చ వచ్చిపట్టుగాను, చనియెక = పోయెను. అనంత

రంబు = పిమ్మట, అన్వించానుచుండులు, మునివచనంబులు = శారదునిపలుకులను, నిరాకరించి = అలక్ష్యముచేసి, మత్స్యరంబునన్ = ఓర్వలేమిచ్చెకా, అనేకానీకసమేతులై = పెక్కుసేనతోఁ గూడుకొనినవారై, కేకయపురంబు, ప్రవేశించిరి. అంతఁ = పిమ్మటను.

సీ॥ కాళింగభటులు మొగ్గి ధక్కు మదేభ మెక్కి హే
మాంగదాంచితుఁడు హే ధక్కు మాంగదుండు,
కనకనిర్మితశతాం ధక్కు గము నెక్కి పరివృత
మాగధుండై నట్టి ధక్కు మాగధుండు,
కిర్ణీరథము నెక్కి ధనుజవాన్వితమహా
సైంధవుం డైనట్టి సైంధవుండు
పటుతురంగము నెక్కి భామినీనిచయపాం
చాలుండై మించుపాం చాలవిభుండు
మఱియుఁ జతురంగసేనాస ధక్కు మగ్గు లగుచు
మత్స్యకుంతలకోసల ధక్కు మద్రకుకుర
చోళనేపాళిమాళిని ధక్కు శూరసేన
భూషముఖ్యులు వచ్చి ర ధక్కు స్వరము సారంగ. 26

కాళింగభటులు = కిళింగ దేశపుబండ్లు, మొగ్గిక్కఁ = నమస్కరించుచుండఁగాక, మదేవిము = మదగజమును (ఇట ద్వితియాధ్యక్షునిఁ బ్రథమ. కొన్ని యెడల నజడంబుద్వితియకును బ్రథమ గానంబడియెడి. (కా. కా.) ఎక్కి = ఆరోహించి, హేమాంగదాంచితుఁడు, హేమ = బంగారువికారమైన, అంగదఁ = భుజకీర్తులచే, అంచితుండు = పూజింపఁబడినవాఁడు, (బంగారుభుజకీర్తులను ధరించినవాఁడు) (అగు) హేమాంగదుండు, కనకనిర్మితశతాంగముక = బంగారుచే నిర్మింపఁబడినరథమును, ఎక్కి, పరివృతమాగధుండు = చుట్టుకొనఁబడినస్తుతిపాతకలుగలవాఁడు, (స్తుతిపాతకులచే నావరింపఁబడినవాఁ డనియర్థము,) విఁట్టిమాగధుండు = అయినమగధదేశపురాజును, కిర్ణీరథముక = కీర్ణదారథమును, (వినోదాగ్ధమై యెక్కిడుగుట్టపుబండి నని యర్థము) ఎక్కి, ధను.....డు, ధను = గొప్పదియగు, జన = వేగముతోకా, అన్విత = కూడిన, మహాసైంధవుండు = గొప్పగుట్టములు కలవాఁడు, విఁట్టిసైంధవుండు = అయిన

పింధుదేశపురాజును, పటుతురంగమును = బలముగలగుట్టమును, ఎక్కి, భామినీనిచయ
పాంచాలుఁడు = భామినీనిచయ = శ్రీసముదాయమునకు, పాంచాలుఁడు = పాంచాల
జాతిపురుషుఁడు (మనూహరుఁ డనియర్థము.) వి, మించుపాంచాలవిభుఁడు = ప్రకా
శించుపాంచాలదేశపురాజును, మఱియున్ = ఇంకను, మత్స్య.....భూపముఖ్యులు,
మత్స్య, కుంతల, కోసల, మద్ర, కుకుర, వోళ, నేపాళ, మాళవ, శూరసేనదేశముల
యొక్కరాజుక్రేష్టులు, అప్పరము = ఆకేయపురమును, నొంగన్ = ప్రవేశింపఁగన్
వచ్చిరి.

ఉ. ఈగతి సర్వదేశధర ♦ ణీశులు కేకయపట్టణావసీ

భాగము సేరఁ గేకయన్య ♦ పాలుఁడు వారిముదావహార్హలీ

లాగతి నందఱన్ విడుదు ♦ ల న్విడియింప నమాత్యవర్గమున్

నాగరికాళి మంచెల నొ ♦ నర్పఁగఁబంచె బురాంగణంబునన్. 27

సర్వధరణీశులు = ఎల్లదేశములరాజులును, ఈగతిన్ = ఈప్రకారముచెరచు, కే
కయపట్టణావసీభాగము = కేకయరాజుపట్టణముయొక్కప్రదేశమును, చెరన్ = సమీ
పింపఁగాన్, కేకయన్యపాలుఁడు = కేకయరాజు, వారిన్ = ఆవచ్చినరాజులను, ముదా
వహార్హలీలాగతిన్, ముదావహ = సంతసమును గలిగించెడు, అన్య = తగిన, లీలాగ
తిన్ = విలాసమునోన్, అందఱన్ = ఎల్లవారిని, విడుదున్ = బసలందున్, విడియిం
పన్ = ప్రవేశ పెట్టటకు, అమాత్యవర్గమున్ = మంత్రులసముదాయమును, పురాంగణం
బున్ = పట్టణముయొక్క వెలుపటిప్రదేశమందున్, మంచెలన్ = (స్వయంవరాధము వ
చ్చినరాజపుత్రులు, గూర్చుండుటసం దగిన) యాసముల నుంచెడునున్నతీక్షణముల
ను, ఒనర్పఁగన్ = నిర్మించుటనన్, నాగరికాళిన్ = (తెలివి గల) నగరవాసులసము
దాయమును, పంచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను

ఉ. ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగి ♦ ముంపగు కేంపుటరంగుటోరులం

గొత్తగుకప్రపుంజిలి ♦ ముగ్గులనిగ్గులు జేరుగుత్తవుం

జత్తరువ్రాతలం జిలుగు ♦ చెక్కడపున్నగరాలనాలలం

బుత్తడియిండ్లు బందులకుఁ ♦ బొందుగ విందులు గూర్చె నప్పరిన్.

అప్పరిన్ = ఆపట్టణమునందున్, బుత్తడియిండ్లు = బంగారుపూతఁబూసినయిం
డ్లు, ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగిన్ = ముత్తైయములసంబంధ మైనన్నమున్నపుంబూతయొ

క్కాకాంతిచేతనును, ముంపగు.....లన్, ముంపు=అధికము, అగు, కెంపుటరంగు
 టోరులక=కెంపులయొక్కలన్నెలయొట్టుపట్లచేతనును, (కెంపులతోఁ గట్టఁబడినతి
 న్నెలయందలిపట్లచేత నని యర్థము.) క్రొత్తగ కప్తపుంజికిలిమృగ్యలక=అప్పుడేసి
 ధముచేసినది యగుఁ దూర్పరసంబంధ మైనబాగుచెసినముగ్గులచేతనును, నిగ్గులుజేరు=మె
 తపెడు, గుత్తపుంజిత్తరువ్రాతెన్=బిగు వ్రేచిత్తరువులవ్రాతపనులచేతనును, జిలు
 గుచెక్కడపుష్కరాలసాలన్=తీగలు గాఁ జెక్కినవజ్రములయొక్క (వజ్రములు
 తాపిన) చావదులచేతనును, చెక్కడము + మగరాలు=చెక్కడపుమగరాలు, (కర్మ
 ధారయంబున మునర్థమునకుఁ బుంపులగున్. బా.సం ఉదంతశ్రీసమంబులకును బుం
 పులకును బరువసరశంబులుపరంబులగునపుడు నుగాగమంబగు ననునూత్రిముక్రింద నీ
 యాగమం బాకానుకచో ధీరిముపరంబగు నపుడు గానంబడియెడునని బా సం. చె
 క్కడపుష్కరాలు) బండ్లలకున్=చుట్టములకొక, పొండుగొక=బాగుగాన్, విం
 దులు=ప్రేమలను, ఒహువచనాధిక్యముం దెలుపును. ప్రేమాలిశయము నని యర్థ
 ము. కూర్చెన్=సంఘటించెను

గీ. వఱలు నగరాంగణంబున ♦ వట్టివేళ్ల

చప్పరములందు నిరువంక ♦ నొప్పు మిగులు

మంచెలను మించురత్న స ♦ మంచితాస

నముల నాసీనులైరి భూ ♦ నానరులు.

29

భూనాథవరులు=రాజశ్రేష్ఠులు, వఱలునగరాంగణంబున = ప్రకాశించువట్టి
 గణసమీపమండక, వట్టివేళ్లచప్పరములందున్ = వట్టివేళ్లవంసిమీయందున్, ఇరువం
 కక=రెండుప్రక్కలయందును, ఒప్పుమిగులుమంచెలను=అందముచే నలిశయించెడు
 నున్నరత్నదోహములందుకొ, మించురత్న సమంచితాసములకొ, మించు=అలిశయించె
 డు, రత్న=రత్నములచేతను, సమంచిత=పూజింపఁబడిన, అసములకొ=పీఠములం
 దుకొ, రత్నములతోఁ గూర్పఁబడినందులకు లగుపీఠములం దని యర్థము. అసీను
 లైరి=కూర్చుండిరి.

ఉ. కొందఱు మన్మథోపములు ♦ కొందఱు చంద్రసమానసుందరుల్

కొందఱు యక్షనూనునిభ ♦ కోమలదేహులు కొంద అల్లసం

క్రందననందనప్రతిమ ♦ రమ్యశరీరులు కొంద అవ్వసం

తమ దెగడంగఁ జాలినఘ ధ నుల్ నివసించిరి రాకుమారకుల్. 30

రాకుమారకుల్ = రాజపుత్రులు, (ఈపదము కొందఁ అనుసర్వవాసులు లన్నింటిలో నవ్వయించును) కొందఱు, మన్మథోపములు = మన్మథునితో సామ్యము గలవారను, మన్మథుం బోలినవారని యర్థము కొందఱు, చంద్రసమానమందరుల్ = చంద్రునితో సమానులు గనుక నే యందఁగాండుచు, కొందఱు, యక్షనూనునిధికోమలదేహులు, యక్షనూను = నలకూబరునితో, నిధి = సహామిగు, చోమల = మృదువైన, దేహులు = శరీరములు కలవారు, కొందఱు, అల్లసంక్రిందనందఁ ప్రతిమరమ్యశరీరులు, అల్ల = ప్రసిద్ధుడయిన, సంక్రందనందన = ఇంద్రపుత్రునితో, (జయంతునితో) ప్రతిమా = పోలిక గల, రమ్య = మనోహరమైన, శరీరులు = దేహము గలవారు జయంతుఁడు సాటిగలదేహము గలవారని యేని యర్థము. కొందఱు, అవ్వసంతుక్ = వసంతముతువున కధిదేవత యగువానిని, తెగడంగఁ = చింఠించుట, చాలినఘనల్ = సమర్థులగుగొప్పవారున, వసంతుని బోలినమృదువులని యర్థము నివసించిరి = అందించెరి ఉపమాలంకారము.

మ. ఎలమిక్ స్వాస్త్యనుహృత్సమన్వితుఁడు శ్రీకృష్ణుండు మాణిక్యకుం

డల కేయూకీరీటహారరుచినం ధ్యాలక్ష్మీకిం జుట్టమై

వెలుగఁ దివ్యవిమానమం దలరున ధ్యేగంటిచందంబునఁ

జెలువొప్పఁ ఘనమంచకోవలన ధ్యేహాసనాసీనుడై 31

స్వాస్త్య . . . విశుఁడు, స్వ = తనయొక్క, ఆస్త = బంధువులతోడగా, సుహృత్ = స్నేహితులతోడను, సమన్వితుఁడు = కూడినవాఁడు, (అగు) శ్రీకృష్ణుండు, మాణిక్య . . . రుచి, మాణిక్య = మాణిక్యవికారమైన, కండల = సమృద్ధియొక్కయు, కేయూర = భుజకీర్తులయొక్కయు, కీరీట = శోభాపదముయొక్కయు, హార = ముత్యాలదండలయొక్కయు, రుచి = కాంతి, సంధ్యాలక్ష్మీకిన్ = సంధ్యాకాలపుశోభవఁ, జుట్టమై = బంధువై (సమానమై యని యర్థము) వెలుగఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, దివ్యవిమానమందఁ = దేవలోకమందలివిమానమందఁ, అలరున ధ్యేగంటిచందంబునఁ = ప్రకాశించుచున్నదిధమువంటివిధముచెరను, ఎలమిక్ = సంతసముతో, ఘన . . . సీనుడై, ఘన = గొప్పదియగు, మంచక = మంచయొక్క, ఉపరి = మీదిభాగమునందున్న, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహాసన = సింహాసనమందఁ, అసీనుడై = కూర్చున్నవాడై, జెలువు = అందముచెరను, (తృతీయాశ్వాసమందఁ బ్రథ

మ) ఒప్పెన్ = ప్రకాశించెను.

సీ. ఈరీతి సఖిలధా ♦ తీశకుమారులు

న్నతమంచభాగర ♦ త్నమయచిత్ర

సింహాసనముల నా ♦ సీనులై యున్నచో

జనకుననుజ్ఞచే ♦ సఖులు దివ్య

నవరత్నమయభూష ♦ ణములఁ గైసేయ లో

కైకమోహనరూప ♦ కేకయన్యప

కన్యాలలామం బ ♦ నన్యసామాన్యలా

వణ్యంబు మెఱయ సా ♦ వర్ణఖచిత

రుచిరచతురంతయానాధి ♦ రూఢ యగుచు

క్షీరవారాశి వెడలుల ♦ క్షియుచుబోలె

రమ్యపరిచారికాసహ ♦ సంబు గొలువ

సంతీపుర మప్పు వెడలెఁ దూ ♦ ర్యంబు లులియ. 32

ఈరీతిన్ = ఈరీతియచేతను, అఖిలధాత్రీశకుమారులు = ఎల్లగాజపుత్తులను, ఉన్నత .. లన్, ఉన్నత = పాడవైన, మంచభాగ = మంచెలయందున్, రత్నమయచిత్రములవికారమైన, చిత్ర = పలువన్నెలు గల, సింహాసనములన్ = సీమలందున్, ఆసీనులై యున్నచో = కూర్చుండియున్నపుడు, జనకుననుజ్ఞచే = తండ్రియనుచేతను, సఖులు = చెవికి లైలు, దివ్య .. లన్, దివ్య = మనోహరమైన, నవరత్నమయ = ప్రమరమైన తొమ్మిదివిధములరత్నములుగల, భూషణములన్ = నగలచేతను, కైకసేయన్ = అలంకరింపఁగాన్, లోకైకమోహనరూప, లోక = జమలకున్, ఏక = కేవలము, మోహన = పారవశ్యమునుబుట్టింప, రూప = ఆకారముగలది, కేకయన్యపకన్యాలలామంబు = కేకయరాజయొక్కకన్యాశ్రేష్ఠము, కేకయరాజుకూతురని యర్థము. అనన్య .. బు, అనన్యసామాన్య = ఇతరులకులేని, లావణ్యంబు = కాంతి, మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, సౌవర్ణ .. రూఢ, సౌవర్ణ = బంగారుచిత్రములచేతను, ఖచిత = చెక్కబడిన, (బంగారుచిత్రములచే నలంకరింపఁబడిన యని యర్థము) రుచిర = సుందరమైన, చతురంతయాన = నల్లకీని, ఆరూఢ = ఎక్కినదియై, (చెక్కబడి

నబం గారుచిత్రములచెరి మనూహర మైనపల్కి నెక్కినదై యనయేని యగ్గము.) అగుచున్, తీరవారాణిక్ = పాలసంద్రమునండి, వెడలులక్ష్మీయునునొలెక్ = బయలుదేరెడులక్ష్మీదేవివలెనే, రమ్యపరిచారికానహస్రింబు = అందగత్తె లగు సేవకురాండ్రయొక్కవేయి, వేగురుపరిచారిక లని యగ్గము కొలువన్ = సేవించుచుండఁగాన్, తూర్వరవంబులు = భేరులధ్వనులు, ఉలియన్ = వ్యాపింపఁగాక్, అంతిపురము = అంతఃపురమునండి, అల్లు = అపుడు, వెడలెక్ = బయలుపెట్టెను.

క. ఈపగిది వెడలి దివ్యక

లాపకిలాపరుచిదిక్కు ♦ లం బటవఁగ భ

దాప్రార్థచంద్రిముఖ ఘం

టాపథమున రాగ నయ్యెడం గడఁకమెయిక్. 33

భద్రాపూర్ణచంద్రముఖి = భద్ర యనుకన్నీయ, (నిండుచందరుంబోలివలెము గలిది యగుభద్ర) ఈపగిదిక్ = ఈప్రకారముచెతను, వెడలి, దివ్యకిలాపకిలాపరుచి, దివ్య = సుందరమైన, కలాప = భూషణములయొక్క, కలాప = సముదయముయొక్క, రుచి = కాంతి, (౧) కలాపా భూషణే బహ్వే తూటీత సంహతావపి. అ దిక్కులన్ = దెసలండిన్, పటవఁగన్ = వ్యాపింపఁగాక్, ఘంటాపథమునక్ = పెద్దవాటచెతను, రాగక్ = వచ్చుచుండఁగాన్, అయ్యెడఁక్ = ఆస్థలమునండిక్, కడఁకమెయిక్ = ప్రయత్నముతోక్, ముండుపద్యముతో న్యయము

మ. సిరి బాహాబలదర్పజృంభితమదాం ♦ ధీభూతచేతన్కులై

విరసత్వంబున సైన్యయుక్తు లగుచున్ ♦ విందానువిందు లృహ

త్తరభద్రాచతురంతియానమును దత్తనబ్యాభిఁ గ్రీమృటిం

చి రహిం దోడ్కొని కొంతద వ్వసుగువోఁగ్రీకృష్ణుడవ్వార్తకిం

కరుఁ డొక్కం డెఱిఁగింపఁగాఁ దెలిసి వేగన్ స్వందనాచూఢుడై.

విందానువిందుల్ = అవంతి కథిపతు లగువిందుడు ననువిందుడు ననువారు, ధీరలై, ధీర = నిలువరమైన, బాహాబల = చెరుబలముచెతను, దర్ప = గర్వముచెతను, జృంభిత = అతిశయించిన, మద = క్రొవ్వుచెతను, అంధీభూత = గ్రుడ్డిదైన (మంచిచెడ్డలు తెలియనీయని) చెతన్కులై = మనసుగలవారలై, సైన్యయుక్తులు = దండుతోగూడినవారు, అగుచున్, మహత్తరభద్రాచతురంతియానమును, మహత్తర = మిగుల

పూదియగు, చంద్రాచరంతియానము = చంద్రముక్కవానమును, తత్సఖ్యాభి
 యోక్ = ఆమెచెలికత్తెలనుదాయముతోఁగూడను, విరసత్వంబునన్ = రసములేమి
 ను, రసభంగముగల్గునట్లనియధము కృమ్యుఁడనిచి = వెనుకకు నుఱియించి, రహిత్ = ఆ
 నందముతోన్, తోడ్పొంది = తీసికొని, కొంతదత్వం = కొంతదూరము, అయగుచోక్ =
 పోవుచుండు, అవ్వార్త = ఆవృత్తాంతమును, ఒక్కండు కింకరుఁడు = ఒక సేవకుఁడు,
 ఎఱిగింపఁజ్ = తెలుపఁగాన్, శ్రీకృష్ణుఁడు, తెలిసి = ఎఱిగి, వేగన్ = త్వరతోన్, స్వం
 దనారూఢుఁడై = రథమునెక్కినవాఁడై, ముందుపద్యముతో నన్వయము ఇం దైదు
 పాదములు గలవు భారతాదుల నట్టిపద్యములు గాన్పింపవు కాని యాసనికులు పె
 క్కొండు చెప్పవలసి

మ. గదుఁడున్ నాత్యకి లోనుగా ననుజవర్గంబున్ గదాకార్తుక
 ప్రదరాద్యాయధపాఁబలై యరుగుదేర్వారలం గూడి వాఁ
 డి దిల్లిర్వ బరతెంచి మించి మృగరాజ్ఞింభంబు కుంభీంద్రపం
 క్తిఁదగ న్నారొనుభంగిఁ దాను గవిసెన్విందానువిందాదులన్.

గదుఁడున్, నా త్యకియొక్క, లోనుగాన్ = మొదలుగాన్, అనుజవర్గంబున్ =
 సోదనముచాయమును, ఇందునున్నప్పుడు (పీఠకృష్ణుఁడు దాయము లగుసోద
 రులు) గదా . . లై, గదా = గుడియ, కార్తుక = విల్లు, ప్రదర్ = భాగము, ఆది =
 మొదలైన, అయుధ = యుద్ధసాధనములు, పాఁబలై = చెతులందుఁగలవారై, అనుజవర్గ
 ముననుజులకు భేదము లేదు గావునది అనుజవర్గమునందలియనుజులకు విశేషము
 అయగుదేర్ = కూడ రాఁగాన్, వారలం గూడి = వారిం గలసికొని, వాఁడి = ప్రతాప
 ము, తిల్లిర్వ = చిగురింపఁగాన్, (అతిశయింపఁగా నని యర్థము) పరతెంచి = త్వ
 రపడినచ్చి, మించి = అతిక్రమించి, మృగరాజ్ఞింభంబు = సింగపుంగుదను, కుంభీంద్ర
 పంక్తిన్ = గజసముదాయమును, తిల్లి = యుక్తముగాన్, మారొనుభంగిన్ = ఎదు
 రొక్కసరితని, విందానువిందాదులన్ = విందుడు ననువిందుడు మొదలగువారిని,
 తాన్ = కృష్ణుఁడు, కవిసెన్ = తారసిం చెను

శా. అంభోదస్తనితారవార్భటికి వి య్యం బైననాదంబుతో
 సంభోజాక్షుఁడు శంఖమొత్తుటయు నా త్యక్యాదివీరుల్ భుజా
 స్తంభాదంభవిజృంభితాపిలటెదు ధ్యద్విపుల్ శౌర్యసం
 రంభం బేర్పడఁ దాకి రవ్వమతవి రస్సారసైన్యంబులన్. 36

అంభోబాతుఁడు = కృష్ణుఁడు, అంభోద . . కిన్, అంభోద = మేఘములయొక్క, స్తనిత = ఉరుముసంబంధమైన, ఆరవ = ధ్వనియొక్క, అంబటికిఁ = అతిశయమునకుఁ, వియ్యం తైనవాదంబుతోఁ = మట్టమైద్వనితోఁ, (సమాన ప్రాసధ్వనితో నని యర్థము) శంఖము, ఒత్తుటయున్ = పూరించినోడనె, (ఇతట , యున్ ' ఆంబిర్యాఢ్కమున మసయోగింపబడెను) సాత్యకాగ్నిమిత్ = సాత్యకి మొదలగుపరాక్రమశాలులు, భుజ . . లన్, భుజాస్తంభ = స్తంభములం బోలినచెతులయందలి, అదంబ = నిష్క్రమటముగా, విజృంభిత = చెలరెగిన, అసి = కత్తులనెను, తటిత్ = మెఱుములనుండి, ఉద్యత్ = బయలు వెడలు చున్న, దీప్తుల్ = కాంశులచెన్, శౌర్యసంబంధంబు = విక్రమితశయము, ఏషడక = వెల్లడియగునట్లు, అస్విమత . లక్, అస్విమత = వైఁ జెప్పినపగవారైన, వీర = పరాక్రమశాలులయొక్క, స్ఫూ = అధికమైన, వైస్యంబుక = సేనలగు, తాకిరి = మార్కండి (యుద్ధముచేయ నెదిరించిన యర్థము)

క. చిందంబులు పూరించుచు

స్వందనముల నిలిచి నిండ్ల ♦ నరులు మొఱయ న

వ్వించానువిందు లవుడు ము

కుందుర్పై విడిచి రమితి ♦ ఘోరశరంబుల్ 37

అవ్వించానువిందులు, అవుడు = ఆలము, స్వందనములక = రథములందున్, నిలిచి, చిందంబులు = శంఖములగు, పూరించుచుక = ఊడలుచున్, అరులు = బాణముల సంధానముచేసెడు వింటివారిఁడిమితావును, మొఱనక = ధ్వనింపఁగాన్, (శత్రువులు మొఱ్ఱిడఁగా ననియుఁ గొఱచును) ముసందువైన = కృష్ణునివీరదను, అమితమోరశరంబుల్, అమిత = కొలఁదిలేని, ఘోర = క్రూరములగు, శరంబుల్ = బాణములగు, విండ్లన్ = ధనువులనుండి విడిచిరి = ప్రయోగించిరి

సగ్నిణీనృత్తుము

వీరహంకారము ♦ క్విజటంకారము

క్కారవేభందగ్రీవీం ♦ కారముల్ దిక్కులక

భోరు కల్గు జమూ ♦ ద్భూతరేణుచ్చటల్

వారిదాధ్వంబు గ ♦ ప్ప న్మోసల్ దాకినక. 38

వీర.....ఘీంకారములో, వీర = పరాక్రమశాలలయొక్క, హంకార = హు
 మ్మనుధ్వనులును, హర్షిజ = నారి (నిలాగివిడుచుట) వలనఁ గలిగిన, టంకార = ట
 మ్మనుధ్వనులును, శక్త్యారవ = వాద్యములధ్వనులును, ఇభేంద్ర = గజశ్రేష్ఠములయొ
 క్క, ఘీంకారములో = గీతలును, దిమ్మలన్ = అన్నిదిశలయందును, భోరుకల్లక =
 ద్వనింపఁగాక, చమూ.....చ్చటలో, చమూ = సేనలవలన, (సేనలకాలిత్రొక్కు
 దువలన వని యర్థము) ఉద్భూత = పుట్టిన, రెణుచ్చటలో = పరాగసముదాయములు
 వారివాద్యంబు = ఆకాశమును, (మేఘమాగ్ధమును) కప్పక = ఆక్రమింపఁగాక, మొ
 నలో = స్వైరములు, తాకినక = (యుద్ధముచేయ) నెడర్కొనఁగాక (ముందుప
 ద్వముతో నన్వయము.)

మ. హిమసంఘాతము బంధురం బగుచు శైలేంద్రంబుపైఁగ్రమ్మచం
 దమునక శాలివహముక్తనిశితాన్తగిరిబులో నిజాంచచ్చతాం
 గముపైఁ గప్పిన నయ్యదూద్యహుండు శార్ఙ్గకూరనారాచసం
 ఘముచే వానిఁ దెల్పె దుత్తుమురుగాఁబండించి యొక్కన్మడిక.

హిమ సంఘాతంబు = మంచుసముదాయము. (అధిక మైనమంచు యర్థము)
 బంధురంబు = ఒప్పించి, అగుదుక, శైలేంద్రంబుపైకై = గొప్పపవ్వతముమీఁదిభాగము
 ను, క్రిస్తునందమునకై = ఆనరించినవిధముచేతను, శాత్రవ బులో, శాత్రవచాప =
 పగవారిఁబినుండి, ముక్త = విడువఁబడిన, నిశితాన్తంబులో = వాఁడిగలభాగము
 లు, నిజాంచ ..పైకై, నిజ = తనది (కిష్టమిది) యగు, అచింత = ప్రకాశించుచు
 న్న, శతాంశముపైకై = పథముమీఁదిభాగమును, కప్పినన్ = ఆనరింపఁగాక, అయ్య
 దూద్యహుండు = ఆకృష్టంబు, (యదువంశస్థుల కొన్ని త్యముం గలిగించువాడు)
 శార్ఙ్గకూరనారాచసంఘముచేకై = శార్ఙ్గమునుదబువునుండి(విడువఁబడిన) కూరమైన బా
 గములసముదాయముచేకై, వారికై = ఆశత్రువులు ప్రయోగించినభాగములను, దుత్తుము
 రుగాన్ = పొడి యగునట్లు, బండించి = నటికి, ఒక్కన్మడిక = ఒక్కమాటే, తెరి
 ల్పన్ = తొలగించెను.

మహాన్దర.

గదుఁ దుగ్గోక్తిధతామూగ్గి తులయచర తొలకాలుండుమ్రోలక
 గదనక్షోణిక భుజగ్గి గ్రధతధగధగత్త డ్దధారాహతిం బల్

మదమాతంగంబులం దుగ్రింప నవి పవిహతిఁ జ్ఞాధృజాలంబులీల
నైదతోడంగూలమావంతులువడిమడియకఁ ఘోరియుద్ధంబొనర్చెన్

గదఁడు, ఉగ్ర .. శక్ర, ఉగ్ర = భయంకరమైన శ్రోధ = కోపముచెతన,
(పరులు చెసింపకము సహింపచే మనసుం గల్గుకారము శోధము.)
తామ్రక్షతక్ = ఎత్తికన్నులు గలుగుటచెతన. విలయ .. వోలెన్, విలయ = ప్రళ
యకాలమందున్, చిత్ = తిరుగుచున్న, కాలకాలుండువోలెన్ = సుద్రుఁడువలె, క
దఁజ్జీణిన్ = యుద్ధభూమియందుకొ, భుజాగ్ర .. సాతిక్, భుజాగ్ర = చేతిచివర
ను, గ్రాహిత = గొప్పబడిన, భగవత్ = మెఱయుచున్న, భక్త = కత్తియొక్క, ధా
రా = వాయుయొక్క, ఆసాతిక్ = దెప్పచెతన, బలమదమాతంగంబులక్ = బలిష్ఠమై
నమదపుటేరుగులను, క్రుంపక్ = నెఱుంగుకొ, అని = ఆయెగుగులు, పవి... లీ
లక్, పరి = వజ్రాయుధముచెతన, హతి = కొట్టుబడి, జ్ఞాధృజాలంబు = పశ్వతసము
దాయముయొక్క, లీన్ = విలాసముచెతన, (విధముచెతన ని యగ్ధము) రాదతో
డన్ = ధ్వనికో, హున్ = పడిపోవఁగాన్, మానంతులు = మానఁగివారు, పడి =
భూమియందుబడి, మడియక్ = చాప గాక, ఘోరియుద్ధంబు = భయంకర మైన
యుద్ధమును, ఒనర్చెన్ = చెసెను

చ. యదుపతి విందుసారిధి నొ కమ్మునఁ ద్రుంచినంతశౌరిపై
గద ననువిందుఁ డేయఁ బరి ఁ ఘమ్మున దాని నడంచి నిష్ఠుర
ప్రదర మతండు నైవ నుద ఁ రం బదరిన్ భిరురింబు దాకి న
జైద విదళించి పోయిన మ ఁ హిం బడె నయ్యనవిందుసారిధియన్.

యదుపతి = కృష్ణుఁడ, విందుసారిధిన్ = విందునియొక్కయరదము శ్రోలువా
నిని, ఒకమ్మునక్ = ఒక బాణముచెతన, త్రుంచినక్ = నంపించినక్, అంతక్ = పి
మ్మటను, అనువిందుఁడు, శౌరిపైన్ = కృష్ణునిమీఁదను, గదన్, ఏయక్ = ప్రయోగిం
పఁగాన్, పరిఘమ్మునన్ = పరిఘ మనునాయుధముచెతన, అతఁడు = ఆగోవాలుండు,
దానిక్ = అనువిందుఁడు ప్రయోగించినగదను, అడంచి = త్రుంచి, నిష్ఠురప్రదరము =
కఠినమైనబాణమును, వైదన్ = వేయఁగాక, ఉదంబు = గర్భము, అదరిక్ = చలిం
పఁగాన్, గుండెలు పగులఁగా నని యగ్ధము భిరురింబు = వజ్రాయుధము, తాకిన
ట్లు = తగిలినట్లు, ఎదక్ = హృదయమును, విదళించి = (ఆబాణము) చీల్చి, పోయి

సక=పోగాన్, ఆయనను విందు సాదియక=ఆయనను విందు నిర భము గడిపువాడను
యితము, మహిక=భూమిమీదను, పడక=పడియెను, మృతి నెందు నని యగ్గము
మ కడిదిన్ సాత్యకితో ద్విషస్సృపులు వీరికం దాకి కొవ్వొడిసూ
పెడితూపు ల్వరిగించి రధ్యముల నొప్పింపక దృఢకొప్పుడై
వడి నాతిం డరియోధయూధము మహాభ్రీశ్రీని ఝంఝానిలం
బెడలం దోచినభంగి సాయకమహావృష్టి దొలగించినక. 42

ద్విషస్సృపులు=శత్రురాజులు, కడిదిన్=కిరీసుగాక, సాత్యకితోక, తా
కి=ఎదుర్కొని, విడిన్=ఉత్సాహముతోన్, కొివ్వొడి=ఎక్కువదనున, చూ
పెడితూపులు=కిన పఱుచుపాణములను, (పదను గలపాణముల నని యగ్గము) పర
గించి=ప్రయోగించి, రధ్యములక=గజములను, సెప్పింపన్=వాధింపకగాక, ఆ
తండు=ఆసాత్యకి, దృఢక్రోధ డై=బలమైన కోపము గలవాడై, వడిక=వేగముతోక
అరియోధయూధముక=శత్రుపరాక్రమశాలులనముదాయమును, సజాతీయైః కలం
యూదం తిశశ్చం పున్నులంకిం ఆ యూధశబ్దము పశ్వాదలనముదాయమునకే
యపయోగింపవలయు నని యమరుడు చెప్పెను గారి కవు లన్ని సముదాయములకు
వాడుచునే యున్నారు ఝంఝానిలంబు=వాణ్ణిః సూడినగాలి, మహాభ్రీశ్రీ
ణిక=వెద్ది వేగుములనముదాయమును, ఎడలంబ్రాచినభంగిన్=కొట్టివేయిరీతిచెతను
సాయకమహావృష్టిన్=వాణములగొప్పజడిచెక, తొలగించిక= (యుద్ధభూమినుం
డి) తొలగక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉత్సాహవృత్తము.

అత్తటిక హళాహళు ల్వి ధ యత్తలంబు గొమ్మ రా

హుత్తరాజతత్తడల్ స ధ ముత్కటంపు నెత్తుటం

జొత్తులంగడంగి నంద ధ సూనుమీద విందుడు

వెత్తుగా నిగుడ్చె నంత ధ వీటిహోత్రబాణముక. 43

అత్తటిక=ఆకాలమునందు, హళాహళు=గొప్పధ్వనులు, వియత్తలంబు=
ఆకాశమును, కగ్గిమ్మక=ఆక్రిమింపకగాన్, రాహుత్తరాజి=గజపురాతులనముదా
యమును, రత్తడల్=గజములను, సముత్కటంపునెత్తుటన్=అధికమైనగత్తముచే,
జొత్తులక=ఎఱ్ఱవారకగాక, (గజపురాతులు గజములను గత్తముచే దడిపకగా

నని యగ్రము) విండఁడు, నందనూమూడన్ = నందునికొమరునిమూడను, కడంగి =
ప్రియత్నించి, అంతః = పిమ్మటను, వీతిహోత్రబాణముక, ఆగ్నేయాస్త్రమున,
(వీతి = అశ్వము, హోత్రము = హోమవ్రత్యము గాఁ గలవాఁడు వీతిహోత్రుఁడు =
అగ్ని, అతఁ డధిదేవతగాఁ గలబాణము = వీతిహోత్రబాణము) ఉవ్వెత్తుగాన్ =
ఒక్కమాటుగాన్, (త్వరితగా నని యగ్రము) నిగ డ్వేక = ప్రయోగించెను.

మహాస్మగ్ధర

అతఁ డాగ్నేయాస్త్రము శ్లేఃయగ నది గగనంబంటి హాలాహలోల్కా-
ప్రతిమంబై సెన గంపింబంగ భుగభుగరుక్ష్మిజ్వలజ్వాలజాల
ప్రతతోద్యద్విస్ఫులింగః ప్రకటచిటచిటః ధ్వానమై వేగ రా స
ద్భుత మొప్పవారుణాస్త్రంబున జలరుహనా భండు వారించెదానిక.

అతఁడు = ఆవిందుడు, ఆగ్నేయాస్త్రము = అగ్ని బాణమున, అట్లు, నియంత్ర =
గొప్పపూనికతోఁ బ్రయోగింపఁగాన్, అది = ఆయస్త్రము, గగనంబు = ఆకాశమున,
అంటి = తాకి, హాలా . బై, హాలాల = చాలకూట మనువిషమయొక్క,
ఉల్కాప్రతిమంబై = బావలయే సాటిగాఁ గలదియై, (ఉల్కాశబ్దమునకుఁ గొఱవియ
నియే యగ్రముగాని సందర్భమునుబట్టి యిట బావల యని చెప్పవలెను) సే = దండు
(లోనిజనులు) కింపింక = జయమున వహించుండఁగాక, భుగభుగ .. ధ్వాన
మై, భుగభుగ = భుగభుగలాడెడు (ఇది మంటయందలిచిప్పడు ననుకరించడిశబ్దము)
రుక్ = కాంతిచేతన, ప్రజ్వలత్ = మండుచున్న, బావలాల = మంటలగంపునుండి,
ప్రతత = అధికముగాక, ఉద్భిత్ = ఎగరుచున్న, విస్ఫులింగ = మిఠగులులయొ
క్క, ఎక్కిట = ప్రసిద్ధమైన, చిటచిటధ్వానమై = చిటచిటయనుధ్వనింపడె, వేగన్ =
త్వరితముగాన్, రాన్ = రాఁగాన్, జలరుహనాభంకు = కృష్ణుఁడు, అద్భుత మొప్పక =
వింతపుట్టుకట్లు, వారుణాస్త్రంబుక = వరుణదేవతాకి మైనయాస్త్రముచేతన, దా
నిన్ = ఆగ్నేయబాణమున, వారింపెన్ = అడ్డగించెను విందుఁ డేసియాగ్నేయబాణ
మువలన నగ్ని పుట్టి సేవల గాల్పఁగాఁ గృష్ణుఁడు వరుణదేవతాకి మైనవారుణాస్త్ర
మున జలము వుట్టించి దాని వారింపెను

ఉ. విందుఁడు శక్తి బాణ మను విందుఁడు నూలుశరంబు లేయ గో
విందుఁడు వాని నెల్లనుబ విప్రతిమానని శాతసాయకా

శిం దునుమాడి శౌర్యము చలిర్పగ నొక్కట వారిధ్యము
లుందుచు ప్రేలఁ జాపములు సూల సిడంబులు వాల్చి నేసినన్. 45

విండుడు, శక్తి బాణము = శక్తి యను నాముధమున, అనుగించు, నూలుశరం
బులు = నూలు బాణములను, ఏడు = ప్రయోగించుగాక, గోవిందుడు = కృష్ణుడు
వారి నెల్లను = వారు ప్రయోగించి యాయుధములను న్నిటిచి, పవి ... శిక్ష, పవి = వ
జ్రాయుధమే, ప్రతిమాన = సాటి గాఢల, నిశిత = వాడియైన, సాయక = బాణముల
యొక్క, ఆలిన్ = సముదాయము చేయు, తునుమాడి = ముక్కలు చేసి, శౌర్యము = ప
రాక్రమము, తలిర్పగన్ = అతిశయింపగాక, ఒక్కటన్ = ఒక కాలముండే, వారిర
ధ్యముల్ = వారిగ అములు కుండి చుకొ = యశించుచు, సూలకొ = పడిపోవుటలు,
చాపములు = విండ్లు, వీలకొ = ముక్కలగునట్లు, సిడంబులు = జెండాలు, వ్రాల్కొ =
విలుగునట్లు, ఏసికొ = కొట్టగాక, ముందు పద్యముతో నన్వయము

గి. విరధులై యల్లి విందాను ♦ విందు లవుడు

కేడెములు వాలుటడిదముల్ ♦ కేళ్లఁ గొనుచు

నురక లంఘించి రాగ న ♦ చ్యుతుఁడు శితశ

రములు పెరిగించె దత్తిను ♦ త్రిములు పగుల. 46

విందానుగించులు, విరధులై = ధములుపోయి వారై, (పోయిన ధములు కల
వారై) అవును = ఆకాలమున, అల్లి = కోపించి, కేడెములు = డాలులను, (ఇది భేట
శబ్దవచము) వాలుటడిదముల్ = వాడుగు లగునట్లు, కేళ్లకొ = చెరులతోన్, కేలుశ
బ్దము నిత్యైకవచనాంత ము చెప్పెను దీనికి ఒహువచనము వివక్షించునపుడు పూ
ర్వ 'మిరు' గాని ముందు 'దోయి' గాని యుపయోగింతురు. ప్రయోగములు నైత
మేకవచనముననే తఱచు గానిందును. గాని ఒహువచనము నైత మొకటి రెండు
ప్రయోగము లాము క్తచాల్యధయంపమాత్రము గానించుచున్నవి కొనుచుకొ = ధ
రించుచున్, డరక = మానసి, లఘించి = వాటి, రాగకొ = వచ్చుచుండగాన్, అ
చ్యుతుఁడు = వాసుదేవుడు, తత్తనుత్రములు = వారికవనములు, పగులకొ = పగిలిపో
వునట్లు, శితశములు = వాడిబాణములను, పెరిగించె = ప్రయోగించెను.

క. ఆయమ్మ లతిరియమ్మన

నాయమ్మల నాటి పాటి ♦ తాస్థికములుగాఁ

గాయమ్ముల నెత్తురొలుకు

గాయమ్ముల వారు భీతి ధీని ఎఱచి రోగిన్. 47

అయమ్ములు = కృష్ణుండు వేదవిద్యానులు, అతిగయమ్ముల = ఎక్కిలి వేగముతోన్, అయమ్ములన్ = అయ్యపుష్పలండన్, నాటి = గ్రుచ్చుకొని, పాటితాఢికములు = పగులగొట్టబడియెముకలు గలవి, కాన్ = కా గాన్ కాయమ్ములన్ = శరీరములండన్. నెత్తురొలుకు గాయమ్ములన్ = నెత్తురు గారెడు పుండ్రుచెతను, వారు = అవిందానువిందులు, భీతిగని = చియపడి, ధీని = ఒక్కసారియే, ఎఱచి = వాటిపోయిరి. ఇందుఁ దన్వ్రీక్షణప్రాసము వేయబడెను

గీ. వీఁగి యీగతి విందాను ధీని లరుగఁ

దోన సేనాధిపులు వారి ధీని మొసలు

విఱిగి తిరుగక యేడ్చెఱ ధీని ఎఱచె

గ్రోల్పులికిఁ జాటుమాగ్గంపు ధీని గుంపువోలె 48

విందానువిందులు, ఈగలిన్ = ఈప్రకారముచెతను, వీఁగి = భయపడి, అయగన్ = పాటిపోగాన్, ధీని = వెంటనే, సేనాధిపులు = సేనానాయకులు, వారిధీని = ఆసేనానాయకులతోడనే, మొసలు = వైద్యములు, గ్రోల్పులికిన్ = నెడ్చులికిన్, జాటుమాగ్గంపుగుంపువోలెన్ = పాటిపోవుమ్ములముదాను మునలెను (మృగముల సంబంధమైదిమాగ్గము. ఇది సముదాయమైనను లేక వానియందుండుస్తూరి మొదలగువస్తువులైనను గ్రాచ్చును.) ఎఱచె = భయపడి, ఏడ్చెఱ = అతిశయముతోన్, తిరుగక = వెనుకకుఁ దిరుగక, విఱిగి = చెదటి, పఱచెఱ = పాటిపోయెను.

మ కమలాక్షుండు డిటు శాశ్వతప్రతిసంధి గ్రామంబునం గెల్చి చిం

దము పూరించి నిజాస్తయుక్తుఁ డయి భద్రాకాశ్యకామూల్యర

త్నముఁ దాఁ దోడ్కొని వచ్చి తజ్జనకునింట నిల్చి దిన్వప్రభా

రమణీయోపవనీకనత్రాకహర్షస్థానియై యున్నచోన్. 49

కమలాక్షుండు = శ్రీకృష్ణుండు ఇటు = మీదటిప్రకారమునను, శాశ్వతప్రతిసంధి = పగవారిసముదాయమును, సంగ్రామంబునన్ = యుద్ధమునందీన్, గెల్చి = జ

యించి, చిందము = శంఖమును, పూరించి = ఊడి, నిజాప్రయుక్తడై = తన వా రిగ, బం
 డు గల గోఁ గూడినవాడై, బ్రాహ్మకామూర్త్యుత్పత్తి ముక్ = భద్రాహ్మ యనువెల
 లేని త్నమును, శాక్ = కృష్ణుడు, గోజ్ఞానినచ్చి = తిసిగొనినచ్చి, తజ్జననంటక =
 ఆ మెతంబ్రయింటిమిందున్, నిల్పి = ఉంచి, శివ్య స్థాయియై, శివ్య = సుందర
 మైన, ప్రభా = కాంతిచేతను, రిమణీయ = ముగూహమైన, ఉపనని = గోటమందుకొ
 కనలే = ప్రకాశించుచున్న, కనకవార్షిస్థాయియై = ఎంగామేడం బ్రవేశించినవా
 డై, ఉన్న గోక = ఉన్న పుడు, ముందుపద్యముతో నవ్యమును

ఉ కేయధర్మయు గామరి ♦ కిం దగిసట్టివిధులు సర్వలో
 కైకెనుత్రతాపుఁ డగు ♦ కృష్ణుఁడవక్కిఁ గలంఁడె యంచు ను
 శ్లోకుఁ బురోహితుఁ బిలిచి ♦ శ్లోధనరేఖ యొసంగి శౌరి వే
 తొకొని రి మృటంచు శుభ ♦ దుందుభిభద్రగిజాశ్వరాజితో.50

కే. ముచ్చయన్ = కేయధర్మముయొక్క రాజును, కొమరికిక = గూతునెక్కి
 తగి ట్టివిధుండు = తగినవాఁడు, సర్వలోకైకమతప్రకాశుఁడు = ఎల్లగులచేతను బాగ
 డబడినతేజము గలవాఁడు, (౧) సప్రతాపః ప్రభానశ్చ యత్యేవః కోశశంకజం ఆ
 బంధామునలనను దంధునలనను గలిగినతేజము ప్రకాశమాంబుడు - రి యాను అగు
 కృష్ణుఁడువక్కిక = అయినకృష్ణమూర్తికాక, కలంఁడె = కలండా? లేడనియొక్కము
 అందుక = అయినాలోచించుచుకొ, సుగ్లోక = మంచికీర్తి గలవారిని, పురోహితుక
 పిలిచి, శౌరిక = కృష్ణుని, వే = కీమ్రముగాన్, గోకొనిముక్ = తిసిగొనిముక్, అటం
 దుక, శ్లోధనరేఖ = శుభ రేఖను, (వివాహముం దెగులకమ్మను) ఒసంగి = యచ్చి,
 శుభ. రాజితోక, శుభ = మంగళముం దెలిపెడు, దుందుభి = భేరులయొక్క
 యు, భద్రగజ = భద్రజాతియేగులయొక్కయు, అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు,
 రాజితోక = సమానముతోన్, (పంచెన్)

వ. ఇట్లు పంచినం బురోహితుండు ముకుందుని సందర్శించి శుభరేఖ
 యొసంగి యతనివలన నమస్కారాదివిధుల నారాధితంఁడై పెండ్లి
 కొడుకవు గమ్మని దీవించె నిటఁ గేకయేందుగ్గిండును శ్రీకృష్ణకళ్యా
 నోత్సవసందర్శనోత్సకులై పచ్చినభిమాన్లునెకులననాదేవులను

కుంతలకోసలాదిదేశాధీశు లగుబందువులను సవినయప్రియసంభా
షణాలింగనాదుల నాదరించి తగినవిడిమట్టుల విడియించి మగిడి
యాస్థాని కేతెంచి పెండ్లికొడుకు గావించుటకు బంచినం బు
క్యాంగనలు మంగళగీతంబులతో శోభనహరిద్రాక్షతంబులు గో
పాలుఫాలతలంబున నునిచి రంత

51

ఇట్లుపంచి-క = ఈప్రకారము పురోహితు సంపదగాక, పురోహితుండు, ము
కుందునిక = కృష్ణుని, సందర్శించి = చూచి, శుభశుభ = పెండ్లికమ్మను, ఒసంగి = ఇ
చ్చి, అతనివలనక = కృష్ణునివలనక, నమస్కారాదివిధులక = నమస్కారము మొదల
గు నేర్పాటులచేతను, ఆరాధితుండై = పూజింపఁబడినవాడై, పెండ్లికొడుకు, కమ్మరి =
అగుమని, దీవించెక, ఇట్లక = పురుషునియక, శేషయేంద్రుండును = శేషప్రభుం
డును, శ్రీకృష్ణ... .వై, శ్రీకృష్ణ = కృష్ణునియొక్క, కర్పూర = నవనూనె, ఉత్సవ = వేడుకను, సందర్శన = చూచుటయందు, ఉత్సవలై = ప్రయత్నించినవారై,
వచ్చిసభీమంతులననుమతములచేపులను, కుంతలకోసలాదిదేశాధీశులు = కుంతలము, కోసలము
మొదలగు దేశములపఁ బ్రేవులు, అగు-ంపువులను = అగుమట్టులును, సవినయ
...లక, సవినయ = అడఁకువకొఁ గూడినవియును, ప్రియ = ఇష్టములు నగు, సంభాష
ణ = మాటలచేతను, అలింగనాదులక = కౌగిలింతలు మొదలైనవారిచేతను, అదరిం
చి = గౌరవించి, తగినవిడిమట్టులక = అనుమతములవిడుదలంబున, విడియించి = ప్రవేశ
శపెట్టి, మగిడి = తిరిగి, ఆస్థానికిన్ = సభకుక, ఏతెంచి = వచ్చి, పెండ్లికొడుకుం గా
వించుటకున్, (కృష్ణుని) పెండ్లికిం దగినయలంకారము గలవాని జేయుటకై, పం
చినక = అంతయఁగాక, పుక్యాంగనలు = ముష్టైడివలు, మంగళగీతంబులతోక =
శుభములగుపాటలతోక, శోభనహరిద్రాక్షతంబులు = చక్కనిపసుపులగు, గోపా
లుఫాలతలంబున = కృష్ణశోకులను, ఉనిచిరి = ఉంచిరి అంతక = మిమ్మలను,

ఉ. సంపదగెనూనె నంటి పెలు ♦ చక ఒన పూసఁగి నల్లువెట్టె మే
త్తెంపులనత్తుసాంపుదుల ♦ కింపఁ బురుంగు చనుగివం గుబా
ళింప మెఱుంగుముంగురులు ♦ లేజెమటం బదైనె నటింప నై
లింపనధూసమాన యొక ♦ వేమ మురాసురమృగభేదికొ. 52

నైలింపనధూసమాన = దేవతాశ్రీగో సమానులు, ఒకలేక = ఒకయంగన,

మేల్కొంపులనతుసాంపు = ప్రశస్త మైనకెంపులు తాపినముక్కుపోగుయొక్కచక్కదనము, తులకింపన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ, చనుంగనఁ = చన్నలదంటయఁడిఁ, పునుంగు = జవ్వాది, గుబాళింపన్ = పరిమళింపఁగాఁ, మెఱుంగుముంగురులు = వెఱయు చున్న సుసటివై నున్న వెండ్రుకలు, లేజెప్పటన్ = అల్పమైన చెమ్మటచెతను, పదనై = తడిసినవియై, నటియింపఁ = ఆడుదుండఁగాఁ, మురాసురమగ్నభేరికే = కృష్ణానకుఁ, (మురుఁ డుచరక్కసునియాయువుపట్టులం జించినవానికిఁ) సంపఁగెనూనెఁ = మంచివాసన గలనూనెఁ, అంటి = (శరీరమున) రాచి, వెలుచుఁ = అలిశయమునోఁ, పసపూఁగఁ = పచ్చనికాంతి (శరీరమున) గల్గునట్లు, నల్లవెల్లెఁ = పరిమళద్రవ్యములతోఁ గూడినపిండిని బూసెను.

క. అలకములు విప్పి గంధా

మలకిం బిడి చెలులు సంగు ♦ మదిపుమెఱుంగునోఁ

దెలిగొజ్జగిన్నీటం

జలకము లాడించి రెలమి ♦ జలజదభాక్షుఁ.

53

చెలులు = కొందఱుస్త్రీలు, ఎలమిన్ = సంసోపమునోఁ, అలకములు = పరులను, విప్పి, గంధామలకింబు = పరిమళము గలయొసికపప్పునా, ఇడి = వానినైసుంచి, ఉసికిపప్పుతో రుద్ది యని యగ్ధము సంఘమదపు మెఱుంగుతోఁ = పునుంగునోఁగాఁచిననూనెపూఁతనోఁ, రెలిగొజ్జగిన్నీటం = రెల్లిది యగుగొజ్జగిల్లాలనుండి బాతిన మందునీటితోన్, జలజదభాక్షుఁ = కృష్ణుని, జలకము లాడించిరి = స్నానము చేయించిరి

నీ వలిషముఱుగుచేఁ ♦ జెలియొర్పు తిడియొత్తఁ

గనకాంబరం బోర్పు ♦ గట్టనొసఁగె

గపానఁ దిలకి మొ ♦ క్కనె దిద్ది నొకతె సాం

కింకటిరాగరు ♦ కలం మలఁదె

మూళిపై నొక్కతె ♦ మకుటంబు సంధింప

నొకతె ముత్యాలబా ♦ పికిము గూర్చె

నొకతె కేయూరహా ♦ రకలాపములు గూర్చు

నొక్కతెకట్టాణి ♦ యొంటు లునిచె
మెకె కౌస్తుభరత్నమా ♦ లికి ఘటిం
నొకతె కంకణులము ♦ దిక్కిలు గూర్చె
నఖిలభూషణభూషితుఁ ♦ డగుచు యగుచి
భుండు రంజితై బూర్ణచంద్రు ♦ దుండువూలె.

54

ఓర్పుచెలి = ఒకామెకట్టై, వలిసమణుంగుచెక = సన్న మైనదియు సుదికింది యు నగు తెల్లబట్టచెక, తడియొత్తై = తడిని దుడుచు చుండఁగాక, ఓర్పు = మఱియు కతె, కనకాంబరంబు = బంగారు (సరిగల) వస్త్రమును, (మధ్యమపదలోపసమాసము) కట్ట సుసంకల్ప = ధరించుటన నిచ్చెను ఒక్కతె, కప్రాన్ = కప్పముతోక, తిలకము = బొట్టును, దిద్దన్ = సవరింపఁగాక, ఒకతె = ఇంకొకతె, సాంకవపట్టింబరు కలపము = పురుగు మంచిందము ను మిదలగుసరిమిదివస్తువులతోఁ గూర్చివూతను, అలడన్ = (మేనఁ) బూసెను. ఒకతె, చూలిపైక = శిరమునందుక, ముఘటంబు = కిరీటమును, సంకింక = మార్గఁగాక, ఒకతె, ముత్యాలబాసికము = ముత్యములతోఁ గట్టినలరామకమును, (చెండ్లికాలమున వధూవరులమోమునం గట్టు సుక భూషణము.) గూర్చి = ఉంచెను ఒకతె, కేయూహరికలాపము = భుజకీర్తులు ముత్యాలదండలు ననుభూషణములను, గూర్చన్ = సంబంధింపఁగాన్, ఒకతె, కట్టాణియొంటు = మంచుముత్యములతెమ్మంటును ఉనిచెక, ఒకతె, కౌస్తుభరత్నమాలిక = కౌస్తుభ మనురత్నముతోఁ గూడినదండను, (కౌస్తుభము = సముద్రము. దానంబుట్టినది కౌస్తుభము దేవదానవుల సముద్రమును మునించుపు నందుఁ బుట్టినయొక కంపు కౌస్తుభ మనంబడు) ఘటింపన్ = (మెడకుండు) జేప్పఁగాక, ఒకతె, కంకణురత్నముదిక్కిలు = కడియములను రత్నపుటుంగరములను, గూర్చి = తొడిగను యదువిభండు = కృష్ణుఁడు, అఖిలభూషణభూషితుండు = ఎల్లభూషణములచే నలంకరింపఁబడినవాఁడు అగుచున్, పూర్ణచంద్రుండువోలెక = చిందుచంద్రుఁడువలె, రంజితై = ప్రకాశించెను ఉపహరింకారిము.

శా. సంధింక శుభలగ్నముం గదిసెన ♦ ద్వాతాక్షుఁ డెడంచు వే
బంధుక్షత్రకుమారులం దొరల సం ♦ క్క వారి లాందోళికా

గంధేభేంద్రరీధాధరూఢు లయి వే ♦ గణ శౌరి మత్తద్విప
స్కంధారూఢుని జేసి రుత్సవ మెసంగం గాహళల్ మోయగణ.

సంధింపణ = (పెండ్లివారి) పెడల్కొ నటపన్, శుభలగ్న ముఖ = (శుభకా
ర్యమునకు) వివాహమున కేర్పడినకాలమును, ఇట సువర్ణము పాదపూజాార్థము కది
సెన్ = సమీపించెను అబ్బతాత్తుణ్ = కృష్ణునిని, వే = శిఘ్రిముగాన్, లెండంచుణ్ =
లోడ్కొనిరండని, ఒంఘుతీత్రప్రమారుణ్ = చుట్టములగురాచకొమరులకు, దొరలణ్ =
(కొండలు) నోడిలను, అంపణ్ = (కేకయరాజు) పంపగాణ్, వారలు, అందో
లికా... . . . లై అందోలికా = అందలములను, గంధేభేంద్ర = మదపుటేనుగులను,
రథ = రథములను, అధిరూఢులై = ఎక్కినవారై, వేగణ్ = త్వణోణ్, ఉత్సవము =
వేడుక, ఎసంగణ్ = అధికము కాగాణ్, కానాశుల్ = దండుబూరలు, మోయగ
గణ్ = ద్వంపగాన్, శౌరిణ్ = కృష్ణునిని, మత్తద్విపస్కంధారూఢునిన్ = మదపుటే
నుగుపెడ పెక్కినవానిని, చేసిరి = కావించిరి

మ. త్వరితో నత్తజ్జ జౌరవారివలితా ♦ వారిం బపారిప్పిహా
ర్పిరిసం బుప్పతిలం స్పృహంగణమణి ♦ సౌధంబులన్ నిల్చి భా
స్వరభద్రేభముపై సుపాశిపనిహాం ♦ జౌజోలునందుండి బం
ధురఘంటాపథనీమ వచ్చుయనుసూ ♦ నుం గాంచె నంచద్గతి 56

అత్తిటన్ = ఆకాలమునందున్, పరివారివనితావారింబు = పట్టణమందలివేశ్యా
శ్రీలక్ష్మణమురాయను, స్పృహంగణమణిసౌధంబులన్ = ఇంటిముంగిట నున్న మణిల(శో
గట్టబడిన) వేడలందున్, నిల్చి = ఉండి, భాస్వరభద్రేభముపైన్ = ప్రకాశించుభద్ర
జాతిగజముమీదను (చంద్రగజమును వివాహాదిశుభకార్యములందుం దలచుగల బెం
డ్లికొమరుం డూరెగుంపు డాలోహించుచుండున) సుపాణి. . . డి, సుపాణి = మం
చిముత్రములయొక్క, పని = రచనగల, హంజౌడోలునందున్ = బంగారపుటంబారి
యందున్, హెన్ను + చాడోలు = హెంజౌడోలు సమానంబులం బ్రాతాదలతో
లియచ్చువీణావర్ణంబుల కల్లణంబులు ఒహుళంబుగా నగు, బా సం. ఈనూత్రిము
చె హెన్ను శబ్దములోని మొదటియక్కరిము మాత్రము మిగులగా 'హం + చాడో
లు' అని యయ్యెను అప్పడు లక్ష్యకేవలమునకుం బరమములు పరము లగునపుడు ను
గాగనుం బగు నను (బా. సం) సూత్రముచె నుగానిమంబు బ్రాప్తింప హాను +

చూడోలు నగును సిమ్మటఁ బరమములకు సుఖాదేశమును ద్వితమున కనుస్వారాజే
శమును రాఁగా హెంకొండో లనురూపము సిద్ధ మయ్యెను. ఇచట ద్రితమునకుఁ బూ
ర్ణానుస్వార మొక్కటియే యాదేశమగును, గాని స్వత్వాదలు రావు ఉండి, ౨౦౪
౦ . సీమన్, బంధుర = మహాహరిమైన, బంటాపథసీమన్ = శైద్ధబాటయందొక,
అందర్దోక = ప్రకాశించుఁడకితోన్, (మందగమఃమనో నని యర్థము) వచ్చుయ
దనూనన్ = వచ్చెడుకృష్ణునిని, అపార... నసంబు, అపార = అంతములేని, ప్రి
హర్షరసంబు = సంతోషమరాగమలసముదాయము, ఉష్మలీలన్ = పుట్టఁగాక, కాం
చెక = చూచెను

చ. బలుఁడమి మీఱఁ జెందిరిక ♦ పావడ్డపై సరిగంచుచీర కెం
దళుకులు జేరఁ బెన్నెరుల ♦ తావికిఁ దేలులు చేరఁ గొల్కులం
గళుకులు వారిఁ దారకడ ♦ కింటికిఁ దారి దృగంశుపాళిక
ల్వలజగి గేర శౌరి నొక ♦ వారివిలాసిని చూచె నోటగాక. 57

ఒక వారివిలాసిని = ఒక వేశ్య, బలుఁడమి = అధిక మైకోర్కి, మీఱన్ = అతిశ
యింపఁగాక, చెందిరిక పావడ్డపైక = కనుఁబారఁగ గలతాఁబడి మీఁదను, సరించు
చీర కెందళుకులు = జలతారుచుట్టునుం గలకోకియొక్కయెఱ్ఱకాంతులు, లేరక = లే
టపడఁగాక, పెన్నెరులతాకికె = గొప్పవి యగతలవెండుకొలపమళ్ళమునకిన్, లే
లులు = తుమ్మెదలు, చెన్ = సమాపింపఁగాక, కొల్కులక = కింటికుదలందొక,
కళుకులు వాక = కాంతులు ప్రకాశింపఁగాక, తార = కనగ్రడ్డు, కడకింటికె =
కింటికుదకక, తారక = ప్రసరింపఁగాన్, దృగంశుపాళి = శత్రుకాంతులను వా
యము, కల్వలజగి = కల్వలకాంతిని, కేరక = పోషింపఁగాన్, కౌన్ = కృష్ణుని, బి
గాన్ = పృక్కుగాన్, చూచెన్ = కనుఁగొనెను

చ. పగడపుమోవితో బలుఁగుఁ బయ్యెడితో విడియంపుసాంపుతో
నిగనిగ నుబ్బుసిబ్బెముల ♦ నిగ్గులతోఁ దగుగుబ్బదోయితో
సాగనగువేళితో బెళుకు ♦ చూపులతో లలిలేతనవ్వుతో
జగివగ గుల్మ వచ్చి యొక ♦ చెడియ చూచె ద్రిలోకిమోహముక.

ఒక చెడియ = ఒకానొక శ్రీ, పగడపుమోవితోక = పగడముం బొలింపఁగల
ముతోను, బిలుఁగుఁబయ్యెదతోన్ = సన్నచైటతోను, విడియంపుసాంపుతోక = తా

బూలపుసాగముతోను, నిగనిగముల్బునిబ్బెములనిగ్గులతో = నిగనిగతో సుహృంశదుహ
 న్గులకాంతిలో, తగుగుబ్బదోయిలో = ప్రకాశించుచున్న గవతోను, సాగసగువ
 డిలో = అందపుజడతోను, బెగువచాపులతో = తళతళలాడుచున్న లతోను, శేత
 న్నతో = మందహాసముతోడను, జగి = కాంతియును, వగ = విలాసమును, కు
 ల్మ = వ్యాపింపఁగాన్, వచ్చి = వచ్చెంచి, త్రిలోకమోహము = ముల్లోకములవారి
 ని వలపింతుఁడయివాని (కృష్ణుని) లలిత = ఉత్సాహముతో, చూచెక.

ఉ. బాలిక యోర్తు వేగఁ జని ♦ బంగరుమేడను నిల్చి వేడ్క గో
 పాలుని లీలఁ జూచునెడఁ ♦ బయ్యెద యూర్పులగాలిఁ దూలినం
 గేల నమర్చుచోఁ దమిలి ♦ గిణ విడి నీవియె జాతి భర్తృపాం
 చాలికమాటుఁ జేరెఁ గర ♦ సంగ్రహితాంశుకయై త్రపాగతిన్. 59

ఒర్తుబాలిక = ఒకానొకజన్మని వేగన్ = త్వరతో, చని = వెళ్లి, బంగరుమే
 డను, వేడ్కన్ = అభిలాషతోన్, నిల్చి = ఉండి, గోపాలుని = కృష్ణుని, లీల =
 విలాసముతోన్, చూచునెడన్ = చూచుచున్నప్పుడు, పయ్యెద = పయిట, ఉర్పులగా
 లిన్ = ఉర్పులకాలిచేతను, తూలిన్ = ఎగిరిపోఁగాన్, కేల = చేతితో, ఆమర్చు
 చోన్ = విక్రమజేసికొనుచున్నప్పుడు, తమిలిగి = వలపుయొక్క బలముచేతను, విడి = వదలి,
 నివియె = పోడి ముడియె, జాతిన్ = ఊడిపోఁగాన్, కరసంగ్రహితాంశుకయై, కర = చే
 తతో, సంగ్రహిత = స్పృహజని, అంశుకయై = వస్త్రముకలదియై, భర్తృపాంచాలిక
 మాటు = ఒంగారునిమ్మచాయను, చేరె = ప్రవేశించెను.

సి హే భూషణధౌత ♦ యై రాచిలుకఁ గేలఁ

గొని చూచె నజరాణి ♦ యనగ నొకతె

కిని మోహవివశయై ♦ కదలక మేడయం

మన నిల్చె మశిపుత్తి ♦ యనగ నొకతె

హానిలమంచకో ♦ పని నుండి వీక్షించె

ఘనముపై మించుమిం ♦ చనగ నొకతె

పగడంపుగొకిత నా ♦ పుగ హత్తి చూచె ద

ధ్వుటితకాంచనవల్లి ♦ క యన నొకతె

కంఠమునఁ గాంచీకయుఁ బైడి ♦ కంటె మొలను
బాదముల బాహుపురులును ♦ బాహుయుగళిఁ
బాదకటకంబులు ధరించి ♦ భామ యొకఁ డే
సంభ్రామాయత్తిగతి వచ్చి ♦ శౌరిఁ గనియె.

60

ఒక తె = ఒకానొక శ్రీ, హీర... యై, హీరభూషణం వజ్రపుంగలచెత, భా
ర = శుద్ధియైఁబడినదియై, (వజ్రపుంగలు ధరించుటచేఁ దెల్లనీచాయ గలదియై యని
యర్థము.) అజరాణి యఁగఁ = సగస్వతివలె, కేల్ = వాప్తముఁదన్, గాచి
కఁ, కొని = ధరించి, శౌరిఁ = కృష్ణుని, చాచెఁ = కనుఁగొనెను ఒక తె = ఇంకొక
తె, కని = (కృష్ణుని) జూచి, మోహావశయై = వలపుచే నొడ రెలుఁగనియై, మణి
పుత్రి యఁగఁ = మాణిక్యపుటామృతవల్, మేడయంచున్ = మేడకొనెను, ని
ల్పన్ = నిలువఁబడెను, ఒక తె, ముముపైపించుమించుగఁ = మోహమువీడివెలు
పువలె, హరినీలమంచుకోపనిండి = ఇంగ్రినీలములపీఠముపై నుండి, వీక్షించెఁ = గూ
ను ఒక తె, పగడంపుగొణికి = పగడపురాతిస్తంభమును, చాచుఁ = దగ్గఱగాక, సా
త్రి = అంటుకొని, తద్వటితకాంచినవల్లికి యఁగఁ = ఆకింఠముఁగ నొప్పుఁబడిపంఘాగుతి
వలె (నుండి) చాచెఁ = (కృష్ణుని) గనుఁగొనెను. ఒక తెభామ = ఒకానొక శ్రీ,
కంఠముఁ = మెడయందఁ, కాంచీకయున్ = ఒడ్డాణమున, మొలను = నడుమునం
దఁ, పైడికంటెఁ = బంగారుకంటెను, పాదములన్ = కాళ్లను, బాహుపురులును =
దండకడియములను. బాహుయుగళిన్ = బాహుద్వయమునందఁ, పాదకటకంబులు =
అందెలను, ధరించి, సంభ్రమాయత్తిగతి = త్వరిత లోఁబడినదకవోన్, (త్వరిగాన్)
వచ్చి కనియెఁ = వచ్చి కృష్ణుని జూచెను ఇం దుపహులంకారము మఱియొం
ముడిపటిబాగమున సంభ్రమముచే నొకచోట ధరింపవలసినభూషణములను మఱియొక
చో నొకానొక శ్రీ, ధరించిన దని చెప్పటచే విభ్రామ మనశ్చంగారఁజేపై ప్రవర్ణింపఁ
బడియెను

చ. తులు మఱివీడ ముంగురులు ♦ తొంగలితెప్పలఁ దొంగిచూడ ని
బ్బటపుమెఱుంగుఁజన్నుఁగన ♦ పయ్యెద దాంగిలిమూత లాడ వా
తెటవలుగెంపుల న్నగవు ♦ తేటలు గూడ నిజేశుకొఁగిటిం
దొఱుగి రియంబునం జని పఃభూమశి యొక్కతె గాంచెవెన్నునిక.

దగుసింధురయాసలచికురబంధబంధుర చంపకకుసుమగంధంబులకు
 వెఱచి పఱచుచు మదకుంభికుంభంబుల వ్రాలుబంధరంబులరొద
 లం బొదవునారట్టజఘోష్టాణ ఘోటకగళాటక హాటకకటక కింకి
 ణీగణనటీజన కంకణమంజుమంజీర శింజితంబుల దిదృక్సుజనవచన
 కోలాహలంబులం గ్రిందుపఱిచి క్రిందుకొనుసురదుందుభి ఘమామి
 కా కాహళాపణవ మృదంగ పుంఖానుపుంఖ శంఖవేషవీణాదివాద
 ననినాదంబులు రోదసి నిండ నిండార విరిసినపుండరీకమండలంబుల
 గం డడంచుసాండురపుండరీకంబుల మెండుమోఱిన ముత్యైపుజల్లుల
 జిగివెల్లువల నల్లుకొనువెల్లవట్టుసిడంబులననుమం బగడంబుడంబు
 విడంబించు దట్టంపుఁ గెంపుటాలవట్టంబులకితైఱునిగ్గులకుం జుట్టంబు
 లై నట్టువచెలులయంగదట్టంబులం గట్టినపుట్టంబులం గప్పి యప్ప
 రంబున కెగయునామంతమహికాంతమకుటారగదాది సంఘట్టన జ
 నిత మణిరజంబులు మెఱయ నెఱయుపొగడవిరివలపులు పలచు
 డిండిమవాదినోత్పాదిత వేదండగండచాల మదధారలం బుకిలం బ
 గునేలం గాలూనక సమృద్ధంబునఁ ద్రోపాడఁ గిక్కిరిసి యెగయు
 పౌరులం గనుసన్నల న్నగుచు మోఱిచిచరిమాంగంబుల నొత్తిగి
 చనునాగవానంపునంగనాచులపయం గన్న వేసి పక్కం జనువారి
 యక్కలకు వింతబొజంగు లిడు విడియంబులఁజేరింబిలాంచి గనుప
 ట్టం బట్టపగలుగాఁ జంద్రజ్యోతులు వెలుంగఁ జతురంగబలసంగత
 మంగళోత్సవమునకు దివంబున నున్నవారిం బిలువంబోవునిధంబున
 సంబరతలంబున కెగసి తాకావారింబులం దొడ్కొని వచ్చుచె
 న్నున వెన్నముద్దలంబోని సితచ్ఛవిగుచ్ఛంబులతో వ్రాలుతారా
 బాణంబులవిన్నాణంబెనంగ సభంగశ్రృంగారరసతరంగంబులు దొ
 రంగు తెఱంగునం గురంగధరమరీచిసక్రీచీనంబై చీచీనాంబరాధర

ణహీరచాకచక్రంబులు చెన్నొంద మందగమనంబునం దగుచతు
ర్దంతినమనమదదంతావళంబుపై నిందుండునుంబోలె యాదవేం
దుండు రాజభవనాంగణంబు సేరివచ్చె సంతనిక్కడ. 63

ఇత్రైఱంగునక = ఈప్రకారముచెతను, ముదాయుత్తంబులు = సంతసమునకులోఁ
బడినవి, (సంతసము కలవి యని యర్థము) అగుచిత్రంబులక = అగుమనసులతోక,
అలరు ప్రసారంబులకుక, అలరు = ప్రకాశించెడు, అత్తామరసనయనల = మీఁ
దఁ జెప్పినస్త్రీలయొక్క, తరళతరళ = మిక్కిలిచంచల మైనవియు, అనిరళ = దట్ట మై
నవియు, ధవళధవళేతర = మిక్కిలితెల్లనివి కానివియును, (అగు) దృక్ప్రసారంబుల
కుక = చూపులవ్యాపనములకు, అనుసారంబులు = అనుసరించునవి, చూపులం బోలినవి
యని యర్థము అగు, కైరవేందీవరిగోరణంబులు = తెల్లగలవలయు, నల్లగలవలయు
మాలికలు, ఉద్దామ వాంబులన్, ఉద్దామ = అధికమైన, చామరి = వింజామరి
లయొక్క, సమిరి = గాలియొక్క, వారంబులక = సముదాయములచేతను, చలిం
పక = కదలుచుండఁగాక, నిలింప... సాంపునుక, నిలింప = దేనతలయొక్కయు,
కింపురు = కింపురుషులయొక్కయు (గజ్జిపుమోమును మనుష్యశరీరమును గలదేన
యోనులు కింపురుషులనెంచుదురు) చంపకగంధల = స్త్రీలయొక్క, (చంపకముం
బోలినసహజ మైనపరిమళము గలవారు) సాంపునుక = చక్కఁదనమును నయితము,
కిమరింపక = వంచించుటకుక (తిరిస్కరించుట కని యర్థము) తగు . . గంధం,
బులకుక, తగు = బుప్పెడు, సింధురయానల = స్త్రీలయొక్క, (ఏడుగఁడలం బోలిన
నడకలు గలవారు) చితురబంధ = చిత్తులయందలి, బంధు = సుందరమైన, చంపక
కుసుమ = సంపంగిపూలయొక్క, సుగంధంబులకుక = పరిమళములకుక, వెఱచి = భయ
పడి, పఱచుచున్ = వాటిహాపుచున్, మదకుంభికుంభంబులక = మదపుటేనుగలకుంభ
స్థలములందుక, వ్రాలుబందంబులదలన్ = ప్రవేశించెడుతు మైదలధ్వనలచేతను,
పాదలు. . శింజితంబులన్, పాదలు = అభివృద్ధిపొందెను, అరట్ట = అరట్టదేశము
నం బుట్టినట్టియు, ఘోటా = ఘోటాదేశసంబంధ మైనట్టియు, ఘోటక = గుఱ్ఱముల
యొక్క, గళాటక = మెడయందుఁ గదలుచున్న, హటక = బంగారువిఠారిమైన, కట
క = పట్టెడలయందలి, కింకిణీగ = మువ్వలసముదాయముయొక్కయు, నటిజన = నా
ట్యముచేయువారియొక్క, కంకణ = కడియములయొక్కయు, మంజు = శ్రావ్యమైన,
మంతీర = కాలియందెలయొక్కయు, శింజితంబులక = ద్వయలను, దిదృక్షుజన
లన్, దిదృక్షుజన = మాడఁగోరి (నచ్చి) నజనులయొక్క, వరణ = మాటలయొక్క లో

లాహలంబులక్ = ధ్వనులను, క్రిందుపటిచి = తిరస్కరించి, క్రిందుకొను.....నిశా
 దంబులు, క్రిందుకొను = అతిశయించెను, సురదుందుభి = దేవతల ధేరులయొక్కయు,
 ఘమామికా = ఘమామికయనువాద్యముయొక్కయు, కాహళా = బూరియొక్కయు,
 పణవ = పణవము లనువాద్యములయొక్కయు, న్నుదం = మద్దెలయొక్కయు, పుం
 ఖానుపుంఖ = ఎడతెగని, శంఖ = శంఖములయొక్కయు, వేణు = పిల్లనిగ్రోవులయొక్క
 యు, వీణాది = వీణ మొదలగువానియొక్కయు, నిసాదంబులు = ధ్వనులు, శోదసి =
 భూమ్యాకాశములను, నిండన్ = పూరింపఁగాన్, నిండారిక్ = పూర్ణముగాక్, విరిసిన
 పుండరీకమండలంబులగండు = విరిసించినతెల్లదామరపూసముదాములయొక్కబల
 మును, (తామ పూససోగను నని యర్థము) అడంచుపాండురపుండరీకంబులక్ =
 పోఁగొట్టుతెల్లగొడుగులయందుక్ (ని) 'పుండరీకిం సిరచ్చుత్రే సితాంభోజేపి కీర్తి
 త" మని యజయ్యఁడు మెండు వెల్లువలక్, మెండుమీతిన = అతిశయించిన,
 ముతైంపుజల్లుల = ముత్యాలజారులయొక్క, జిగి వెల్లువలక్ = కాంతిప్రవాహములను
 అల్లుకొను వెల్లువట్టుసిడంబులనడుమక్ = వ్యాపించెడు తెల్లపట్టు తెక్కములమధ్యమం,
 దుక్, పగడంబుడంబు = పగడపుఁగాంతి, విడంబించు . నిగ్గులకున్, విడంబించు =
 అనుకరించెడు, దట్టంపుఁగంపుటాలవట్టుల = దృఢమైనకంపుల (పిడిగల) పెద్దవివల
 యొక్క, క్షిప్తనిగ్గులకుక్ = మిగలనెట్టికాంతులకుక్, మట్టంబులై = బంధవులై (స
 మానములై యని యర్థము) నట్టువచ్చెలులయంగదట్టంబులన్, నట్టువచ్చెలుల = నాట్య
 ముచెయుఁద్రీలయొక్క, అంగదట్టంబులన్ = తాబండులయందుక్, కట్టినపుట్టంబులన్ =
 ధరించినవస్త్రములను, పయ్యదగా ధరించినవస్త్రముల వని యర్థము. కప్పి = ఆవరించి,
 ఉప్పురంబునకుక్ = ఆకాశమునకున్, ఎగయు .. రజంబులు, ఎగయు = ఎగిరెడు,
 (ఇది రజమునుదానితో నన్వయించుచు) సామంతమహికాంత = సామంతరాజులయొ
 క్కు, తనదేశమునకు సమీపముననుండు దేశముల వారిందువారు సామంతులు మహ
 ట = కీరీటములయొక్కయు, అంగదాది = దాహపురులు మొదలగు వానియొక్కయు,
 సంఘట్టనంబునక్ = తాపిడిచెతను, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, మశిరజంబులు = మాణిక్య
 పుధూకులు, మెఱుమన్ = ప్రకాశింపఁగాక్, నెలయుపొగడవిరివలపులు = వ్యాపించె
 దుపొగడపూవులపరిమళములను, వలదు . ధారలన్, వలదు = వ్యాపింపఁజేసెడు
 (ఇది మదముతో నన్వయించుచు.) డిండిమవాదన = డిండిమ మనువాద్యవిశేషముయొ
 క్కువాయింతుటచెతను, ఉత్పాదిత = పుట్టింపఁబడిన, నేదండ = ఎనుఁగులయొక్క,
 గండిజాల = చెక్కిల్లసముదాయమునందలి, మదధారలక్ = మదొదకప్రవాహములచెత
 ను, పంకిలంబు = బురదకలది, అగుసేలన్ = అగుభూమియందున్, కాలానక = కాలిని

నిలుపలేక, సమస్తద్విబుజ్ = ఇటుకటముచెతను, ప్రోపాదక్ = గంటికొనఁగాఁ, క్రిక్కిరిసి = ఇటుకటమి, ఎగయుపారులన్ = ఎగిరెడుపురజనులను, కనుసన్నలక్ = కంటిసంజ్ఞలచెతను, నగుచుక్ = పరిహసించుచున్, మూచజిక చరమాంగంబులక్, మూరజిక = మద్దెలవాయించువారియొక్క, చరమాంగంబులక్ = వీరపులను, ఒదిగి = తొలగి (దాగి యని యర్థము) చను .. .వైక్, చను = వెల్లెడు, నాగవాసంపుంగనాచులపయిన్ = వేశ్యాసమాహమనందలిప్రాధాంగనలమీఁదను, కన్ను చేసి = కన్నునిలిపి, ప్రక్కక్ = సమీపమునను, చనువారియక్కలకుక్ = వెల్లెడువారిత్తులకుక్, వింతబొజుంగులు = క్రొత్తవిటకాండ్రు, (బొజుంగు = భుజంగశబ్దభవము) ఇడు .

లాంచి, ఇడు = ఇచ్చెడు, విడిచుంబుల పేరింటి = తాంబూల మను పేరుగల, లాంచి = లంచము, కనుపట్టక్ = కనుపడులట్లుగాన్, పట్టపగలుగాన్ = పగలయ్యెడులాగున, చంద్రబోధులు = పగలువత్తులు, (వెన్నెలంబోలుకాంతిగలవి మతాబులు) వెలుంగక్ = ప్రకాశింపఁగాఁ, చతురంగ మక్, చతురంగబల = గట్టులు మొదలగు నాల్గుతెఱంగుల సేవలతోక్, సంగత = మాడిన, మంగళోత్సవమునకుక్ = పెండ్లివేడుక మక్, దివింబునక్ = స్వర్గమునందుక్, ఉన్నవాక్, పిలువంబోవుగంధంబున్ = పిలుచుటకు వెళ్లుచున్న ప్రకారముచెతను, (పిలుచుటకు వెళ్లుచున్న టని యర్థము) అంబరతలంబునకుక్ = ఆకాశంబునకున్, ఎగిసి, తారకావారంబులక్ = నక్షత్రసముదాయములను, తోడ్కొనివచ్చుచెన్నున్ = తిసికొనివచ్చునందముతోక్, (తోడ్కొనివచ్చుచున్న టని యర్థము) వెన్నెముద్దలం . తోక్, వెన్నెముద్దలంబోని = వెన్నెముద్దలంబోలిని, సతిచ్చి = తెల్లకాంతిలయొక్క, గుచ్చంబులతోన్ = గుత్తులతోన్, నాలుతారాబాణంబులవిన్నాణంబు = క్రిందండియెడుతారాచువ్వలయొక్కసాగను, ఎసంగక్ = అతిశయింపఁగాన్, అభంగశృంగారసతిరంగంబులు = నిండైనశృంగారసమయొక్కకిరడులు, తొరంగులెఱంగునక్ = స్రవించుచున్నరీతిచెతను, కురంగ

వై, కురంగధర = చంద్రునియొక్క, మరీచి = కాంతితో, సగ్రీచీనంబై = సమానమై, చీచీనాంబరా.. . లు, చీని = బంగారుజరీగల, చీనాంబర = చీనాదేశమందు నేసినపట్టువస్త్రములయు, ఆభరణ = నగలయందలి, హిగ = వజ్రములయొక్కయు, చాకచక్రింబులు = కాంతులు, చెన్నొందక్ = అందముగాఁ బ్రకాశింపఁగాఁ, మందగమనంబునన్ = మెల్లరిండకతోక్, తగు.... .వైక్, తగు = ప్రకాశించు, చతుర్దంతి = విరావతముతోక్, (నాల్గందంతములుగలది) సమ = సమానమైన, సమద = మదముతోఁ గూడిన, దంతావళంబువైక్ = వినుఁగ మీఁదను, ఇంద్రుండునుంబోలె = ఇంద్రుడువలెనే, యాదవేంద్రుండు = కృష్ణుడు, రాజభవనాంగణంబు = రాచగోమముం

గిటివి, చెరక్ = సమిపించునట్లు, వచ్చెక్, అంతన్ = విముక్తుడు, ఇక్కడెక్ = కాజ
గృహమునందుక్,

క. సుందరు లప్పుడు బంగారు

బిందెల పాటీరసలిల ♦ ఎప్పుడుధారిల న

ల్యండుముఖ జలకమార్చి ర

హిం దడియొత్తిరి లతాంత ♦ మృదుచేలములన్. 64

అప్పుడు = పెండ్లికొముడుగుమ్మములోనికి వచ్చినపుడు, సుందరులు = (కొం
దలు) స్త్రీలు, బంగారుబిందెలపాటీరసలిలపుడుధారిలన్ = బంగారుకుండలయందు
న్నమంచిగండపునిటిపెద్దధారిలతోన్, అయ్యిండుముఖన్ = ఆచంద్రుడు, జలకమార్చి =
స్నానము చెయించి, రహిన్ = సంతసముతోన్, లతాంతమృదుచేలములన్ = పూవు
వలె మెత్తనివైసవస్త్రములతోన్, తడియొత్తిరి = తడిచి

చ. కళుకుదుకూల మింపలరన్ ♦ గట్టి లలిం దిలకింబు దిగ్గి క

జ్వల మిడి పారిజాతసుమ ♦ సంఘములుం గలపంబుఁ గూర్చిన

ల్లలితమణిస్ఫుటాఖిలక ♦ లాపకలాపములన్ ఘటించి కాం

త లపుడు దెచ్చి రవికచ ♦ తామరసాక్షివివాహవేదికిన్. 65

కాంతలు = చెలులు, ఇంపలరన్ = సంతసము గలుగునట్లు, కళుకుదుకూలము =
(తళితళిలాడు) కాంతిగలపట్టువస్త్రమును, కట్టి = ధరించి, లలిన్ = ఉత్సాహము
తోన్, దిలకింబు = బొట్టును, దిగ్గి = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, ఇడి = (కిన్నుల)
నుంచి, పారిజాతసుమసంఘములున్ = పారిజాతపుంబువ్వలసముదాయమును, (సము
ద్రమునం బుట్టియొకానొక దేవవృక్షము పారిజాతము మితియు నియ్యది శాస్త్రం గల
వు. (ని) పంచైతే దేవతలవః పంధారః పారిజాతకః సంతానః కిల్బవృక్షశ్చ పుంసి
వా హరించందనం అ) కలపంబున్ = పరిమళవస్త్రపు లగనస్తూరి మెడలగువానినొక
గూర్చినసిరిగండమును. కూర్చి = సంఘటించి, సల్లలిత = కలాపములన్, సల్లలిత =
మలమలమైన, మణి = మణులచేతను, స్ఫుట = వికసించిన, అఖిల = సమస్తమైన, క
లాప = నగలయొక్క, కలాపములన్ = సముదాయములను, ఘటించి = కూర్చి, అవికచ
తామరసాక్షిన్ = ఆభద్రను, (వికసించినతామరపూవులం బొనికన్నలుగలదానిని)
అపుడు = ఆకాలమున, వివాహవేదికిన్ = పెండ్లియరంగుమీదికి, తెచ్చిరి = తీసికొనివచ్చిరి.

క. ఇట భవనద్వారముముం

దటికి న్వచ్చుయదుతనయు ♦ నకు నెదురుగ నం

తటఁ గేకయపతి సని చెం

గటఁ గరి డిగి మొక్కునతనిఁ ♦ గని దీవించెఁ. 66

ఇటఁ = ఇక్కడను, భవనద్వారముమందటికిఁ = ఇంటిగుమ్మమునెదుటికిఁ, వచ్చుయదుతనయునకుఁ = వచ్చుకృష్ణునకుఁ, కేకయపతి = కేకయరాజు, ఎదురు గన్ = అభిముఖముగాఁ, చని = వెళ్లి, అంతటఁ = పిమ్మటను, కరిఁ = ఏనుగును, చెంగటఁ = సమాపమందుఁ, డిగి = దిగి, మొక్కునతనిఁ = నమస్కరించుకృష్ణుని, కని = చూచి, దీవించెఁ = ఆశీర్వదించెను.

వ. మఱియు సతండు భూసురాశీర్వాదంబులును, వందిమాగధవారం బులకై వారంబులును, మేటిగాణియలలక్ష్మీనారాయణకల్యాణంపుఁ బాటలనన్నంపుటెలుంగులును, మంగళితరజైత్రీవాదిత్రంబులును, భూనభోంతరంబు నిండ నభ్యంతరనిశాంతంబునకు హితమంత్రిస హితంబుగాఁ దోడ్పాని యేగువో ననుదేవనందనుం డందందుఁ బుణ్యాంగనాజనమణీభాజననీరాజనోపచారంబు లాదరించుచుఁ గ య్యోంతర ద్వారపార్శ్వనిక్షిప్తసువర్ణపూర్ణకలశముకురబింబబింబితక ర్పూరిదీపికల విలోకించుచు, నర్దునుం డొసఁగునారదాసీతం బగు నీగిమానిపువ్వులకై దండఁ గొనుచు నల్లనల్లన నడచి గారుత్మత తోరణాక్షుద్రీవిదుమిస్తంభసంభార బింబితరంభాది దివిజరంభోరు చారుసైరంధ్రీకరహల్లకనముల్లసిత శుభవస్తుప్రశస్తంబును, బురో హిత బ్రాహ్మణపుగంధ్రీబృందనిరంధ్రంబును, వికచకమలకుముదన ముదయభ్రమదనంకుమదిమృగమదానులిప్తనవరంగ మౌక్తికరంగ వల్లీసుందరం బగువైవాహికమందిరంబునడుమ నడరుమరకతమణివే దికోపరికురువిందచరణాంబిత కాంచనవీరంబున సధివసిం చెనప్పుడు.

మఱియుఁజూచుకొను, అతండు = ఆశ్చర్యముగా, భూసురాశీర్వాదంబులును =
 బ్రాహ్మణులదీవనములు, వంది కైవారంబులును, వంది = పరాక్రమమును స్తుతిం-
 చువారియొక్కయు, మాగధ = వంశమును స్తుతించువారియొక్కయు, వారంబులు = స-
 ముదాయములయొక్కయు, కైవారంబులును = స్తుతులును, (ని) మృత్యుగధాస్తు మగధా
 వందిన స్తుతిపాఠకాః ఆ మేటిగాణియల . . . ను, మేటి = శ్రేష్ఠురండ్రగు, గా-
 నియల = పాటకత్రియలయొక్క, లక్ష్మీనారాయణ = లక్ష్మీనారాయణులయొక్క, క-
 త్యాణంపుఁబాటల = పెండ్లినిఁదెలియఁజేయుపాటలయొక్క, సన్నంపుఁబలుగులును =
 సన్నపువ్వులును, మంగళతరజైత్రీవాదిత్రీంబులును = శుభముం దెలుపుజయశీలమైన
 వాద్యధ్వనులును, భూభోంతరంబు = భూమ్యాకాశములయొక్కమద్యభాగమండఁ,
 (ఇట సప్తమృగముండఁ బ్రభువు) నిండన్ = పూర్ణముకాఁగాన్, అద్భుతతః నిశాం-
 తంబునన్ = లోపలియింటికిన్, (అంతఃపురమునన్) హితమంటిసహితంబు
 గాఁ = చుట్టములతోడను, మంత్రులతోడనుగూడ, తోడ్కొని = (కృష్ణుం) దీసి
 కొని, ఏగువోఁ = వెళ్లునపుడు, వసుదేవనందనుండు = కృష్ణుఁడు, అందందుఁ = అక్క-
 డక్కడను, ప్రత్యాంగనాజన . . . లు, ప్రత్యాంగనాజన = విడివరాఁడయొక్క,
 మఱివాజన = మఱికివృత్తులకై ములందలి, నిరాజనూపచారంబులు = మంగళపాఠం
 లనెడునూడిగములను, ఆదరించుచుఁ = మన్నించుచుఁ, (స్వీకరించుచు నని యర్థ-
 ము.) కక్ష్యంతర దీపికలన్, కక్ష్యంతర = నాలుగిండ్లవాకిళ్లయొక్క, ద్వ్యం-
 పార్శ్వ = గుమ్మముపక్కలయందు, నిక్షిప్త = నిలుపఁబడి, సునల్గ = బంగారుతోఁ-
 జేయఁబడినవియు, పూర్ణ = చిటితో నింపఁబడినవియు నగు, కలశ = పటముండును,
 ముదరలింబ = అద్దముండును, లింగిత = ప్రతివలించిన, కర్పూరదీపికల = కర్పూర-
 పుదివ్వెలను, విలంకించుచుఁ = చూచుచును, అర్జునుండు, ఒసంగు కైదండన్,
 ఒసంగు = ఇచ్చెడు ఇది కైదండన్తో నన్వయించును నానాభావంబు = నానావిధం
 దీపికావిరాఁబడినది, అగ నీగిమ్రానిపువ్వులకైదండన్ = అగునీల్లపువ్వులయొక్కపు-
 వ్వులను గలనాస్తావలంబమున, కొనుచుఁ = గ్రహించుచుఁ, అల్లంబునఁ = పెల్ల
 మెల్లఁగాన్, నెచ్చి, గారుత్మిత ప్రశస్తంబును, గారుత్మితతోఁడ = పచ్చలతోఁ,
 యములుగల, అమృద్ర = గొప్పవియగు, విద్రుమస్తంభసంభార = పగడపురాఁబంబముల
 సముదాయమునందున్, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, కంబాది = చంచలమెదలగు, దివిజరం-
 భారు = దేవతాస్త్రీలువలెన్, చారు = అందకత్తెలగు, సైరంధ్ర = పరిచారికలయొక్క,
 పదలయింట నుండియు స్వతంత్రురాలై గంధలేపనతిలకనిర్మాణాదులం జేయువనిత సై-
 రంధ్రి యనంబు. (ని) సైరంధ్రీ పాశ్చేష్ఠా స్వవశా శిల్పకారిణా ఆ కరహస్తుః =

ఎఱ్ఱగలువలం బోలినచెతులచె, సముల్లసిత = ప్రకాశింపజేయఁబడు, శుభివస్తు = మంగళ వస్తువులచెతను, ప్రశస్తంబును = శ్లాఘింపఁబడినదియును, పురోహిత భాగ్యవృద్ధిపురంధ్రీ బృందనీరంధ్రంబులు = పురోహితులయొక్కయు, బ్రాహ్మణులయొక్కయు, ముత్తైదువులయొక్కయు, సముదాయముచెతను, సందులేనిదియును, వికచ.... సుందరంబు, వికచ = వికసించిన, కమల = తామరలయు, కుముద = కలువలయు, సముదయ = సముదాయముయొక్క, బ్రహ్మద = భ్రమనుగల్పించెడు, (ఇది రంగవల్లితో నన్వయించును.) సంకుమద = జవ్వదిచెతను, మృగమద = కస్తూరిచెతను, అనులిప్త = పూయఁబడిన, నవరంగ = ఒకవిధమైనగృహమునందలి, మాక్తికరంగవల్లిసుందరంబు = ముత్తైదువులముగ్ధులచె మనోహర మైనది (పురుగుమొదలయినవానిచె నలుకఁబడినదియుఁ బద్మములనియుఁ గలువలనియు భాగ్నితిపుట్టించెడునట్లు నానావిధముగా నలంకరించిన ముగ్ధులచె మనోహర మైనదియును,) అగు, వైవాహికమందిరంబునడుమన్ = పెండ్లియింటినుద్వసుందుక, అడరు పీఠంబునక, అడరు = ప్రకాశించెడు, మరకతను జీవేదికా = మరకతపురాలతిన్నెయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, కురువిందచరణాంచిత = కంపురాలతోళ్లచె నలంకరింపఁబడిన, కాంచనపీఠంబునన్ = బంగారుపీఠయందుక, అధినసించెక = కూర్చుండెను, అప్పడు,

క. ఆగమవిధిసహితముగా

నాగోత్రాపతి యొసంగె ♦ యదుపతికిన్ స

ద్యోగోదధిమధుగుడనుష

మాగుంఫితిమై తనర్చు ♦ మధుపర్కంబుక.

68

ఆగోత్రాపతి = శక్తేశ్వరాజు యదుపతికిన్ = కృష్ణునకుక, ఆగమవిధిసహితముగాక = వేదమందలియొక్కయును గూడునట్లుగాన్, నద్యోగో . . మై, సద్యోగోదధి = నిన్ను చిదికినయావుపాలవలనఁగలిగిన పెరుంగయొక్కయు, మధు = తేనెయొక్కయు, గడ = బెల్లముయొక్కయు, సుషమా = ఎక్కువకాంతితో, గుంఫితిమై = కూర్చుంటున్నదియై, తనర్చుమధుపర్కంబుక = ఒప్పుచునుష్కంద్రీయమును, ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను పెరుంగు, తేనెయు, బెల్లముం గలసినది మధుపర్క మందురు కొందఱు పెరుంగుతోడఁగూడిన తేనెయే మధుపర్కమందురు.

గీ. పాలవెల్లిగన్న ♦ బాలికపోలిక

దనరుముద్దుకూతుర ♦ దాను సతియు

నర్చు జేసి హరికి ♦ సాలంకితంబుగా

ధారవ్రాసి రెంత ♦ ధన్యతములొ.

69

పాలవెల్లి = ఊరసముద్రము, కన్న బాలికపోలిక = కన్న పాలసామ్యముచేతను, (లక్ష్మీవరెని యథము.) తనరుముద్దుకూతుర = ప్రకాశించుచున్న బాలికను, తాను = కేకయరాజును, సతియున్ = భార్యయును, అర్చచేసి = పూజించి, హరికిన్ = కృష్ణునకు, నాలంకృతంబుగా = అలంకారములతోఁ గూడునట్లు, దారివోసిరి = ధారాపూర్వకముగ నిచ్చిరి ఎంతభక్త్యులములొ = (వాని) ఎంతపుణ్యాత్ములొ, మిగులం బుణ్యాత్ములని యథము విష్ణుప్రీతిగాఁ గన్యావాసము చేయువారె లోకమునం బుణ్యాత్ములని శాస్త్రములం బ్రసిద్ధి యుండఁగా విష్ణువునకి కన్యావాసము చేయువారెంతపుణ్యాత్ములొ యెవ్వరుం జెప్పలే రని యాశము.

మ. చెలువోము తైపుఁబోలపుట్టికలపై ♦ జీరాడఁగాఁ దెంచెరిక

నెలత ల్వంపంగ శౌరి నెమ్మొగమున ♦ నీనామీవాలారుజూ

పులు వ్రోతఁ శరదంబుదంబు జరుగఁ బూర్ణేందుబింబంబుపైఁ

బాలుపై వ్రోలుచకోరికానికరము ♦ లోవోలెం ద్రీపాలోలతె. 70

చెలువు = అందమును, పోలపుట్టికలపై = పాండవుఁడైన కౌరవమునకుఁ బ్రాలుగల బుట్టలమీఁదను, జీరాడఁగాన్ = వ్రేలాడుచుండఁగాన్, (దీనికిం దెరకన్) నెలత = చెలులు, పెంచెరికన్ = పెద్దనియగుతెరను, వంపంగన్ = తగ్గింపఁగాన్, మినామీవాలారుజూపులు = భద్రాద్రియొక్క (చెఁపలంబోలినకన్నలుగలది) వాడిమాపులు, శౌరినెమ్మొగమునన్ = కృష్ణుని మొగమునందన్, శరదంబుదంబు = శరత్కాలమందలిమబ్బు, (ఆశ్వయుజకార్తికమాసములు శరత్కాలము) జరుగన్ = పోఁగాన్, పూర్ణేందుబింబంబుపై = నిండుచంద్రునిమండలముమీఁదను, పాలుపై = ఒకపై, వ్రోలుచకోరికానికరములొవ్రేన్ = వ్రాలెడుచకోరికలసముదయమువలెన్, ద్రీపాలోలతె = లజ్జనలనం గలిగినచాంచల్యముతోన్, వ్రోలెన్ = ప్రవేశించెను ఉపమాలంకారము.

క. కమలాక్షుచూపులకు రా

కొమరివిలోకనము లెదురు ♦ కొనియెను మదనా

స్త్రముల కెదుర్కొనుమదభృం

గముల తెఱంగున ననూన ♦ కౌతుక మలరె. 71

రాకొమరివిలోకనములు = రాచకూతురూపులు, కిమలాక్షురూపులక్షణ = స్పష్టనిరూపులక్షణ, మదనాస్త్రములక్షణ = మదనునిబాణములక్షణ, (పువ్వులకిన్నియము) ఎదుర్కొనుమదభృంగముల తెఱంగున = ఎదురెగడుమదముగలగు మైదలవిదముచెతను, అనూనకౌతుకము = అధిఃసంతోషము, అలరెన్ = పరికారంపఁగాక, ఎదురుకొనియెను. అభిముఖము లయ్యెను నిదర్శనాలంకారము

చ. తొలిమణికింకణధ్వనులు ♦ తూర్పురవంబుల మేళింపఁజె

ప్పలఁ గనువాప లందుకొన ♦ బాహుయుగాంగదినూత్నిరత్నకిం

దళరుచి చెక్కుటద్దములఁ ♦ దార్కొన నున్ముఖయై నిజేశునా

దలఁ దలఁచుటలు పోసె పని ♦ తామశి నెచ్చెలు లూఁతినేయఁగన

తొలి = మొదటను, మణికింకణధ్వనులు = మణులతోఁ గూడినకిడియములధ్వనులు, తూర్పురవంబుల = వాద్యములధ్వనులతోన్, మేళింపన్ = కలసికొనఁగాక, కినుపాలు = కింటిగ్రుడ్లు, తెప్పలన్, అండుకొనన్ = మట్టికొనఁగాన్, బాహు . . . చి, బాహుయుగ = చెతులజంటయందున్న, అంగద = భుజకీర్తులయొక్క (దండగడియములయొక్క) నూత్నరత్నకందళి = క్రొత్తవియగారత్న పుష్పములయొక్క, రుచి = రాంతి, చెక్కుటద్దముల = అద్దములంబోలినచెక్కులన, దార్కొనన్ = సహింపఁగాన్, పనితామశి = చంద్ర, ఉన్ముఖయై = ఎత్తినమోముగలదియై, నెచ్చెలులు = చెలికత్తెలు, ఊఁతేయిఁగి = సహాయపడఁగాన్, నిజేశునాదల = అత్యయము ఉగుచిత్తశిసుండుకొ, తలఁచాఁటలు = తలఁచుటలు, పోసెన్ . . . లక్ష + పాఁటలు = తలఁచాఁటలు = (వివాహకాలమందు వధూవరు లాంఛనములను పోసికొనెడువియ్యము తలఁచుటలు) ధనశంకులవియ్యమునకు బదులు ముత్యముల సుపయోగింతురు

మ. శతపత్రాయతనేత్రీ ముత్తీయపునే ♦ సల్ దోయటం గూర్చి యె

త్తుతటికొ సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బడికిం ♦ దోడైనదోర్నాలకి

ధితిపైఁ జెల్లునిదల్పి ఎర్విం దివా ♦ ప్తం బాణియగ్గంబు వం

చి తదీయంబగుమాళిమీడికి వెసంజమ్మో స్మితాస్యబ్జయై. 73

శతపత్రాయతశత్రీ = భద్ర; (కమలములవలె విశాలమైనకన్నులుగలది)
(ని) సహస్రీపత్రం కమలం శతపత్రం పశ్యేదయం. అ. ముత్రియపుసేసల్ = ముత్రియ
ములనుప్రాలను, (సెస యిది శేషశబ్దభవము) దోయిటన్ = దోసిలియందున్, కూ
ర్చి, ఎత్తురిటిన్ = (దోసిలిని) మీడి కత్తునపుడు, సిద్ధ్యై...జగికిన్, సిద్ధ్య
పు = అందమైనమచ్చలుగల, గర్భి = గొప్పలైన, గుబ్బజగికిన్ = పుచ్చములకాంతికిన్,
తోడైనదొరూర్మిదీధిలివైన్ = సహాయపడినట్టిస్తనములమీడిదోటికాంతిమీడను, చె
ల్లునిదృష్టి = ప్రియనిచూపు, పవ్వెన్ = తాడఁగాన్, త్రీపాపిన్ = సిగ్గుకలిమిచేక,
పాణియుక్తంబున్ = దోసిలిని, వంచి, స్మితాస్యబ్జయై = మందహాసముతోఁ గూడిన
మోముడమ్మి గలదియై, తదీయంబగుమాళిమీడికిన్, తదీయంబు = ప్రియనిసంబంధ
మైనది, అగు, మాళిమీడికిన్ = శిరసుమీడికిన్, వెసన్ = త్వరితోన్, తమ్మోక్ =
(ప్రాలను) వివరెను. భద్ర కాంతునిశిరసునఁ బొయఁ బ్రాలం జేతులఁ బట్టికొని
మీడి కెత్తఁగాఁ గాంతునిచూపు లామెస్తనసమీపప్రదేశమునఁ బవ్వెనఁ దెలిసికొని
సిగ్గుపడి తలవంచుకొని చెతుల వంచితే ప్రాలను గాంతునిమాళ్ళిపై విసరె నని యా
శయము.

మ. అలపూర్వాచలసానువం దలరుబా ♦ లాబ్ధిబింబం బసం
బలితంబౌకుచమండలిన్ మురికా ♦ త్యాకృతిన్ ప్రేమగం
పులమేల్బంగరుతాళిబొట్టు విసతాం ♦ భోజాస్యయై యొప్పురి
త్కలకంఠమఃశికంఠసీమఁ బతి దాఁ ♦ గట్టెన్ మహాత్కంఠతన్.

పతి = భర్తయగుకృష్ణుడు, అలపూర్వాచలసానువండన్, అల = ప్రసిద్ధమైన,
పూర్వాచల = ఉదయపర్వతముయొక్క (నామ్యుఁ దుదయించుకొండ) నానువం
డన్ = చటియయందున్, అలంబాలాబ్ధాప్రబంబంబన్ = ప్రకాశించులేతసూర్యబింబ
మువలెన్, బలితంబు = మిగులబలినది, బౌపచమండలిన్ = అగుస్తనసమీపమందున్,
మురికాపత్రాకృతిన్ = మురికాపత్రములయొకారముచేరిన, మురికాపత్రము వలె న
నిలవము (స్త్రీలచెక్కులు మొదలగుతావులందుఁ గన్పూరిమొదలగుతానితో వ్రాయు
రేఖలు మురికాపత్రములు. అవిమకరములం బొలుఁగాన నిశేషగలిగెను.) ప్రేమగం
ప్రేమఁజ్ఱు, కంపులమేల్ బంగరుతాళిబొట్టు = కంపులుతాపిసమేలిమిపం గాయ (తోడే
యఁబడిన) బొట్టును (మంగఁగూత్రమునఁ గట్టుచున్నాదినిగను బొట్టునందుం.) విస

తాంభూత్యయై = వంపఁబడినమోముఁదామర గలదియై, ఒప్పుతత్కలకంతీమణికంత
 సీమన్ = ప్రకాశించునాభద్రయనుశ్రీరత్నముయొక్క పెడయందన్, తాన్ = కృష్ణుఁ
 డు, మహాత్కలయత్ = మిగులవేడుకతోన్, కలైన్ = బంధించెను. ఇష్టవస్తునం
 పాదపక్ష వేగిరపాటుత్కంత యనంబడు. ఇందఁపయు నిదర్శనముఁ గలవు.

క. లలి నపుడు పెండ్లిపనులన్

వలఁతు లగుపురంధ్రు లచట ♦ వహ్ని నిలిపి రం

దలఁఘుమణిపీఠాసీ

ను లయివధూవరులు ద్విజము ♦ నులయనుమతిచేన్.

అపుడు = ఆకాలమునన్, పెండ్లిపనులన్ = పెండ్లితో సంబంధించినకార్యము
 లందన్, వలఁతులు = వేర్పరులు, అగుపురంధ్రులు = అగుసువాసినలు, అచటన్ = ఆ
 పెండ్లియరంగుమీఁదన, వహ్నిన్ = అగ్నిని, నిలిపిరి = ప్రతిష్ఠించిరి వధూవరులు =
 పెండ్లివొడుగుఁ బెండ్లివూఁతురును, అలఁఘుమణిపీఠాసీమలు = గొప్పది యగుమణిపీఠమునం
 దుఁ గూర్చున్నవారిలు, అయి, ద్విజమునులయనుమతిచేన్ = బ్రాహ్మణు లైవమునుల
 యాజ్ఞచేతను, అందన్ = అయిగ్నియందన్, ముందిపద్యముతో నన్వయము

ఉ ఓజ శమీశిఫాపరిక ♦ రోన్నతి యొప్పుగ వేల్చి రాహుతుల్

లాజలు దోయిలించి నవ ♦ లానవలాలితరీతి వేల్చుచో

లేజెమటం గరాంగుళుల ♦ లీలగ నంటినకొన్ని వొల్చె నం

భోజపశంబులం బొదువు ♦ పుల్లత దాల్చినమల్లెపూలనన్. 76

శమీశి ఫాపరికరోన్నతి, శమీ = జమ్మియొక్క, శిఫా = చిన్న కొమ్మ
 లనియెడు, (సమధలు) పరికిర = సాధనముయొక్క, ఉన్నతి = ఆతిశయము, ఒప్పు
 గన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ఓజన్ = కృమముగాన్, అహుతుల్ = హోమద్రవ్యముల
 ను, వేల్చిరి = హోమము చేసిరి. వెరుకపద్యమునందలి వధూవరులు దీనికి గర్తలు న
 వలా = ఆశ్రీ (భద్ర) లాజలు = వేలాలను, నవలాలితరీతిన్ = కొత్తసాగనైనరీతి
 చేతను, దోయిలించి = దొసిరిం బట్టికొని, వేల్చుచోన్ = హోమము చేయుచుండఁ
 గాన్, లేజెమటన్ = కొలిచిచెనుటచేతను, కరాంగుళులన్ = చెలివ్రేళ్లయందన్, లీ
 లగన్ = చక్కఁగాన్, అంటినకొన్ని = తగులొక్కన్న కొన్నిలాజలు, అంభోజపశం
 బులన్ = తామరతీకులను, పొదువు.....పూలనన్, పొదువు = అంటికొనియెడు,

(ఇదిపూలకువిశేషము.) ఫలతకాల్పి = వికాసమునుండిన, మల్లెపూలన్ = మల్లె
పువ్వులవలె, పార్శ్వన్ = కాన్పించెను ఆమె లాజలు హోమముచేయునపుడు నాయ
కునిసాన్నిధ్యముచే గర్జించెమటచె నన్నియు నన్నిం ఒడక శ్రేష్ఠ సంతోషించి యది తా
మరతేపలమీద నున్న మల్లెపూలవలె గాన్పించె ననిభావము ఉపమానంకారము.

క సనిక ల్లట్టించునెడల

నెనసె సతీపతులచరణ ధ మృచ భాంగుభుజి

బెనువగుకెంజిగి యిరువుర

కనురాగం విల్లు బహుళి ధ మగు మీదట నాన్. 77

సనికల్ = పిండి నూరుకొను రాలిని, ల్లట్టించునెడన్ = త్రొక్కించు నపుడు
సతీపతులచరణమృదు భాంగుభుజి, సతీపతుల = వధూవరులయొక్క, చరణ = వాద
మునందును, మృదుళ = మెత్తని, అంగుళులన్ = శ్రేష్ఠయందును, (వధవుయొక్క పా
దమందును వరునియొక్క చెలిశ్రేష్ఠయందును ననియర్థము) పెనువగుకెంజిగి = అధిక
మైయెఱ్ఱరికాంతి, ఇరువురకున్ = ఈదంపతులకున్, మీదట = ఉత్తరకాలమం
దున్, అనురాగంబు = ప్రేమము, ఇట్లు = ఈపాదమునందును శ్రేష్ఠయందు నున్న
అపువలెనే, బహుళ మగునాన్ = అధిక మగు నవిచెప్పుచున్నట్లు, ఎనాన్ = పొందె
ను. వివాహమునాడు పెండ్లికొడుకు తనచెలితోఁ జెండ్లికూతుపాదము వట్టికొని స
న్నికలు ద్రొక్కింపవలయు ననుబడిలది. ఈపెండ్లికొడు కిట్లుచేయనపుడు తనమ్మ
దవు లగుశ్రేష్ఠనో ముట్టగనే యామెపాదమున, పాదము నోడిగ నే యీతనిశ్రే
ష్ఠును నెఱ్ఱియ్యెను ఈయారగ్యము భార్యాభర్తలకు ముందు ప్రేమాద్యము గల్గు
ననినూచించుటకుఁ బుత్రునో యనన ట్లుండె ననిభావము ఉత్పేక్షలంకారము.

క. కొంగులు ముడియిడుచోఁ బు

కాంగన లెత్తి రిట మంగ ధ భారాత్రికముల్

నింగి సరుంధతి ధ్రువుని గ

నుంగొనిరి పథూపరులు మ ధ నోమోదమునన్. 78

కొంగులు ముడియిడుచోన్ = వధూవరులకొత్తవస్త్రములయించులు ముడిచే
యనపుడు, కాంగనలు = పేరటాండ్రు, మంగ భారాత్రికముల్ = ఆరతులన, ఎ
త్తిరి = ఒసంగిరి. ఆటన్ = పిమ్మటను, వధూవరులు = పెండ్లికూతురం జెండ్లికొనుట

ను, మనోమోక్షమునకే = మనస్సుంతోషముతోకే, నింగికే = ఆకాశమునందున, అయం
భృతికే = సత్త్వత్రూపమున నున్నయరుంధతిని, భ్రువునికే = అట్టిభ్రువునిని, కనుంగొ
నిరి = చూచిరి. వివాహోపసంకరమున నరుంధతిని భ్రువుని నాయుర్వృద్ధికై కాన్పింతురు.

గీ. అవుడు పాండవులాదిగా ♦ నఖిలబాంధ

వావళు లనగ్గురిత్నాంబ ♦ రాధరణము

లెలమి దంపతులకుఁ బురో ♦ హేతునిచేత

కట్టుములు చదివించిరి ♦ ఘనతరముగ.

79

అవుడు = వివాహోపసంకరమున, పాండవులు, ఆదిగాకే = మొదలుగానో, అఖిల
బాంధవావళులు = ఎల్లమట్టములనముదాయములును, దంపతులకున్ = భార్యభర్తల
కుకే, (జాయా + పతి = దంపతులు) ఎలమిన్ = సంతోషముతోకే, అనగ్గు . .
లు, అనగ్గు = వెలలేరి, (ఎక్కువ వెలల యనియర్థము.) రత్నాంబ = మణులను, అంబ
రి = వస్త్రములను, ఆధరణములు = భూషణములను, పురోహితునిచేతకే, ఘనతరము
గన్ = అధికముగాకే, కట్టుములు = కానుకలను, చదివించిరి.

క. హేమము లుద్దామమున

స్తోమములును దుక్కిలోన ♦ దొరికెడుతేత్రా

రామము లొసరి నృవాలుండు

గామము లొసఁగెం గుమారి ♦ కకుఁ బసపునకై. 80

నృవాలుండు = కేకయరాజు, హేమములు = బంగారునాణెములును, ఉద్దామము
స్తోమములును = పెద్దమణులనముదాయములును, దుక్కిలోనకే = దున్నుటలోనే,
దొరికెడుతేత్రారామములు = దొరికెడుపాలములును, తోటలును, ఒసరికే = కలుగు
నట్లుగా, గ్రామములు = గ్రామములను, కుమారికమకే = కూడునకుకే, పసపునకై =
పసపునకేగుండుముముదలగువానికినియర్థము ఒసఁగెకే = ఇచ్చెను.

నీ. పంచధారాసమృ ♦ ధ్యంచితాశుగమనో

చ్చముల శ్రీవృక్షకి ♦ సైంధవముల

దిక్కరీంద్రంబుల ♦ ధిక్కరింపఁగఁజాలు

ప్రధుసారిగంభీర ♦ వేదితతులఁ

ద్వైకాంచనమణి ♦ స్థగితంబు లగుమేరు
 మందరిసుందర ♦ స్వందనములఁ
 చెఱిగింటఁపూబొండ్ల ♦ తెఱిగింటఁకింటి కిం
 పగుజవ్వనంపుటూ ♦ డిగి పుఁజెలుల
 మఱియు నానావిధానుప ♦ పుష్పకాశ
 మాసమణిభూషణాదుల ♦ మోము యొసఁగి
 నుడుగిరిలుగా మనఁగోతాహా ♦ మొలయుమిండ
 స్లొసకు యీదవాశ్వుయి ♦ ప్రిభునకు.

81

మాను = ధృష్టకేతుడు, పంచధారా సైందవములక, పంచదాగా = అ
 యిదైనగిరిమణివేషములయొక్క, సమృద్ధి = సంపదచెరిమి, అంచిత = పూజింపఁబడినవి
 యు, (ని) ఆస్కండితఁడొకతంకెచింతవలితంపుతంగతమోమాపంచధారాః అ అ
 శుగ = గాలికింటెను, మిఁజ = మనసుకంటెను, ఉచ్చములక = (వడిచె) నిధిములన,
 శ్రీవృక్షకిసైంధవములన్ = శ్రీవృక్షకు లనుపేరుగలగజ్జములను, (గజ్జములపిఱియొక్క
 సం గలసుడి శ్రీవృక్షకమనియు నట్టినుడి గలగజ్జములు శ్రీవృక్షపిఱియొక నిప్పుల
 దును ఇవి సంగ్రహించినవారి కమితసంపదల నిచ్చున) దిక్కరించ్రంబులన్ = దిక్కి
 జములను, దిక్కరింపఁగల = తిరస్కరించుటక, చాలు తతులక, గాలు -
 తగిన, పృథునాఁ = అదికి బలముగల, గంభీరవేదితెరులక = గంభీరవేదు లనునేనుగల
 సమూహములను, (“ చర్మము చీల్చుటవలనను రక్తిము ప్రవించుటవలనను గూడఁ ద
 న్నుఁ దెలిసికొనఁజాలని యేనుఁగు గంభీరవేది ” మిగల విడిచిన దనియర్థము.) త
 ప్త... ..తంబులు, తప్త = పుటమువేయఁబడిన, కాంచన = బంగారమువలెను, మణి =
 రత్నములవలెను, స్థగితంబులు = కప్పఁబడినవి, అగు . నమూన్, అగు, మేరు =
 మేరుపర్వతమువలెను, మందర = మందరిపర్వతమువలెను, సుందర = అందముగల, స్వం
 దనములన్ = రథములను, తెఱగంటిపూబొండ్లతెఱగఁ, తెఱగంటి = దెవతలయొక్క,
 పూబొండ్లతెఱగఁ = శ్రీయొక్కవిధమును, అంటి = స్పృశించి, దేవతాశ్రీలంబొలి
 యనియర్థము కంటికిక = నేత్రములకున్, ఇంపు = సంపాదమును, అగులక,
 అగు = కన్గించెడు, జవ్వనంపు.....టూడిపుఁజెలులక = పదునుఁదనము గలపనిక
 టెలును, మఱియుక = ఇంకను, నానావిధ.....భూషణాదులన్, నానావిధ = పె

మృత్యులెఱుగుగల, అనుపమ = సాటిలేని, ప్రకాశమాం = తేజస్వియు, మగధూషణాదులక = మాణిక్యముల (తోఁ గూడి) ఎగలు మొదలగువారిని, యాదవాంశము వల్లభునకు = యదువంశపు రాజునకు, అల్లులకు, విహాళాస్పహము = మిగులసంతసము, ఒలయుమండక = కలుగుమండఁగాక, ఉడుగరలుగాక = కాసుకలుగానో, ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను

చ. అనుపమరత్న కాంచనము ♦ యాభంగిణంబులు ఎట్టుపుట్టిముల్
పునుఁ గగరుక మృగీమదముఁబొల్పుగుదంతిపుఁజేటికల్ సఖ
జనము మహామణుల్ ఎస చెఁసంగెడుపచ్చలకోల్లమంచముల్
గనకకళాచిత్ మొదలుగా శుభవస్తువు లిచ్చెఁ బుత్తికిక. 82

అనుపమ . . . లు, అనుపమ = సాటిలేని, రత్న = మణులయొక్కయు, కాంచన = ఒంగారిముయొక్కయు, మయ = వికారిములైన. ఆభంగిణంబులు = భూషణంబులును, పట్టుపట్టుమల్ = పట్టునప్రములును, పునుఁగు = జవాసరి, అగరుక, మృగీమదముక = కస్తూరిని, పొల్పుగుదంతిపుఁజేటికల్ = ఒప్పై (యేనుఁగు) దంతముతోఁ జేసిపెట్టెను, సఖజనమున్ = చెలికత్తెలును, మహామణుల్ = గొప్పరత్నములును, పసక = కాంతితోక, ఎసఁగెడుపచ్చలకోల్లమంచముల్ = ప్రకాశించుపచ్చరాలకోల్లుగలమంచములును, కనకకళాచిత్ = బంగారుతమ్మపడిఁగలును, మొదలుగాక, శుభవస్తువులు = మంచివస్తువులను, పుత్తికిక = కూతుఁనన్, ఇచ్చెన్ = (కేకయరాజు) ఇచ్చెను.

ప. ఇద్విధంబునం గళ్యాణమహాత్మవంబు గావించి భూవరుండు సకలదేశాగతు లగుబంధుమిత్రామాత్యులకు విప్రబృందంబునకు వందిమాగధునై తాళికగణికాదిజనంబునకుఁ నత్తుచిత్ప్రకారంబునం బారితోపికంబులు నభీష్టార్థంబు లొసంగి వీడ్కొల్పె ననంతరంబ నిజకాంతామణి యగుశ్రుతకీర్తియుం బలియనుమతిం గొమరిని రమణునికడి కనుపందలంచి యొక్కశుభదినంబున. 83

ఇద్విధంబునన్ = ఈప్రకారముచెరస, భూవరుండు = రాజు, కళ్యాణమహాత్మవంబు = పెండ్లివేడుకను, కావించి, సకలదేశాగతులు = ఎల్లదేశములనుండి వచ్చి-వారు,

అగుబంధమిత్రామాత్యులపన్ = అగుచుట్టములపక్ష, నెయ్యరపన్, మంత్రిలకును, విప్రబృందంబునకు = బ్రాహ్మణసముదాయమునకు, వంది జనంబునకు, వంది = పరాక్రమమును స్తుతించువారును, మాగద = వంశమువారిని గొనియాడువారును, వైతాళిక = మేలుకొల్పులు పాడువారును, గణికాది = వేశ్యలు మొదలగువారు (నగు) జనంబునకు, తత్తదుచితప్రకారంబున = వారివారికిం దగినరీతిచేతను, పారిపోషి కంబులు = బహుమానములను, అభీష్టాంబులు = కోరినవస్తువులను, ఒసంగి = యిచ్చి, వీడ్కొల్పె = నెలవిచ్చి పంపెను అనంతరంబ = పిమ్మటను, నిజకాంతామణి = తన భార్య, అగుశుభ్రకీర్తి, పరియనుమతి = భర్త సమ్మతిచేతను, రమణునికడకున్ = భర్త దగ్గఱకున్, కొమరిన్ = కూతు రగుచద్రు, అనుపన్ = పంపుటకు, తలంచి (చిత్తితోఁ గూర్చుదలంచి యరియార్థము) ఒక్క శుభదినంబునన్ = ఒకమంచిదినము ను, ముందుపద్యముతో నవ్వయము

చ. జలకములాచ్చి పెన్నెరుల ♦ నాంద్రతరాగరుధూపవాసనల్

గలపి చతుర్విధాభరణ ♦ గాలతకూన నలంకరించి నె

చ్చెలులును దానుఁ గేళితటిఁ ♦ జేయఁగ నొప్పువిలాసచేష్టితం

బుల నెఱిగించి రాముఁడ ♦ ముద్దులగుమ్మకు మంతనంబునన్.84

జలకములాచ్చి = స్నానముచేయించి, పెన్నెరుల = పొడివు లగుకుసుమండున్, సాంద్ర వాసనల్, సాంద్రతర = మిక్కిలియధికమైన, అగురుధూపవాసనల్ = అగురుపొగయొక్క పరిమళములను, కలపి = సంఘటించి, లతకూన = కూసు రగుచద్రు ను, (లేదేదవలె మృదు వగుశరము గలదానిని) చతుర్విధాభరణగాన్ = ముత్యాల దండలు, కడిన ములు, కన్ఢభూషణములు, బాహుపుముల ను నాల్గువిధము లగునలంకారములు గలదియగునట్లుగా, అలంకరించి = సింగారించి, తాను = తల్లియను, నెచ్చెలులును = చెలిక తైలును, కేళితటి = (చుగినితోఁ) గ్రడించునప్పుడు, చెయఁగ = చెయుటకు, ఒప్పువిలాసచేష్టితంబులన్ = ఒప్పుదుశృంగారచెట్టలను, (చెయవలయు శృంగారిపుంబునలను) మంతనంబున = ఏకాంతమందున్, ఆముగ దసుద్దులగుమ్మకు = ఆముగయగుసుందరికి, ఎఱిగించిరి = తెలిపిరి

నీ వింజామరలు వీచు ♦ వింతకీల్పామృతము

తథుకారునిల్వట ♦ ద్రములఁ దోఁ

బవడంపునునుగోళ్ల ♦ పందిరిమంచంబు

తెరలు ముత్యాలజా ♦ లరుల నెనగ

రంగుబంగరునీటి ♦ వ్రాతచిత్తరువుల

దంపతుల్ మదనతం ♦ తోంబుఁ జూప

బల్లటీల్లోనిగల ♦ పై నారజపుటెలుం

గులు గొత్తవలపులు ♦ గ్రుమ్మరింప

గంధరాజంబు లోనుగాఁ ♦ గలనుగంధ

పన్నువులు వీడియపుజాల ♦ వల్లికలును

దమ్మికెంపులకాళాంజి ♦ తమ్మపడిగె

లుం బొదలుచుండుకేళిసా ♦ ధంబుమీఁద.

85

వింజారలు = తెల్లనివరములను, వీచువితకీళ్ళొమ్మలు = విసరుచిత్రము లగు జంత్రపువామ్మలు, తగుకారునిల్పటద్దములకొ = మెఱసెడివెద్దగు ద్దములందు కొ, పోఁ పకొ = ప్రతిఫలింపఁగాకొ, పవడింపు.... తెరలు, పవడింపు = పగడపురాతియొక్క, నునుగోళ్ల = నున్న నికోళ్లగల, పందిరిమంచంబు తెరలు = పందిరిమంచమునకుఁ జాట్టునుండు (దోమలు మొదలగునవి రాకుండుం గట్టెడు) తెరచిరలు, ముత్యాలజాలలు కొ = ముత్యములు గూర్చినజాలెలచెతను, ఎనగకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, రంగుచిత్తరువులదంపతుల్, రంగు = మించికాంతిగల, బంగరునీటి = బంగారునీటియొక్క వ్రాతచిత్తరువులదంపతుల్ = వ్రాత గలపటములం దున్న బొర్రాబిత్తరులు, (బంగారునీటితోఁ బటములందు భార్యాభర్తరూపమున వ్రాసినబొమ్మ లనియర్థము) మదనతంత్రంబు = మన్మథవ్యాపారమును, మాపన్ = బోధింపఁగాకొ, పల్లటీల్ = పాపురములు, కొనిగలవైకొ = చూరుపట్టెలమీఁదను, ఆరజపుటెలుంగులు = చక్కనికూతలచెతను, గొత్తవలపులు = గొత్తకోరికలను, గ్రుమ్మరింపకొ = ప్రకటింపఁగాకొ, గంధరాజంబు = ఒకానొకమంచివాసగలవస్తువు, లోనుగాకొ = మొదలుగాకొ, కలనుగంధవస్తువులు = కలపరిమళద్రవ్యములును, వీడియపుజాలవల్లికలును = తాంబూలకరండములును (పాండానులు) తమ్మిలున్, తమ్మికెంపుల = పద్మరాగములయొక్క, (వికారమైన) కాళాంజితమ్మపడిగెలుకొ = పతద్ధానములును, (పీఠదాన్లు) పొదలుచుండుకేళిసాధంబుమీఁదకొ = వ్యాపించి యుండెడుసింగారపు మేడయందుకొ,

(ముందుపద్యముతో నన్వయము)

క. మే లగువిరిపాన్పున గో

పాలుఁడు భద్రాంగనావి ♦ భాశితశీలా

కేళీలాలసమానసుఁ

డై లాలితరీతి నుండ ♦ నాసమయమునన్.

86

మేలగువిరిపాన్పునన్ = శ్రేష్ఠ మగుమానెజ్జయందున్, గోపాలుఁడు = కృష్ణుఁడు
భద్రాంగనా... .. మానసుఁడై, భద్రాంగనా = భద్రాయనునితియొక్క, విభాశిత =
ప్రకాశించెడు, శీలా = విలాసముతోఁ గూడిన, కేళీ = క్రీడయందున్, లాలసమానసుఁ
డై = ఆసక్తి గలమనసు గలవాఁడై, లాలితరీతిన్ = చక్కనిరీతితోన్, ఉండన్ = ఉం
డఁగాన్, ఆసమయమునన్ = ఆకాలమందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సి. తననునుండెక్కుట ♦ ద్దపుఁదళిత్తి శలకు

వజ్రకర్ణికలు ని ♦ వ్యాఘ్ర లొసంగఁ

దనబెఱ్ఱువాలూచ్చపు ♦ లనిగన్నిగలకు మేల్

కిరణిచెంబలన్ని ♦ గదిసి యొడుగఁ

దననిస్తులస్తన ♦ ద్వయ మిసమిసలకు

హారాంగనములు దా ♦ స్వంబు నలువఁ

దనరత్న మేఖలా ♦ ధాగధగ్యములకుఁ

గుంకుమాంశుకిము సి ♦ గ్గువడి ముఱుగ

రమణు లిర్వంకిలను గరా ♦ గ్రీములు వట్టి

యల్లనల్లనఁ దోతేర ♦ ఘట్టెరినుచు

నందియలు మోయఁ కేళీగృ ♦ హంబుచెత

కతివ యరుదెంచె మరుమోహ ♦ నాస్త్రీ మనగ. 87

తన..... శలకున్, తన = భద్రాయొక్క, నునుండెక్కుట ద్దపుఁదళిత్తి శలకున్ =
నున్న నియద్దముల బొలిపచెప్పులయొక్క తళతళ మయిదుకాంతులకున్, వజ్రకర్ణి
కు = వజ్రములు తాపినకర్ణిపుష్పములు, నివ్యాకులు = ఆరతులన, ఒంగుక = ఇయ్యఁ

గాన్, తన బెళ్ళు వాల్చూపులనిగన్నీ గలవన్ = తనయొక్క చలించెడు వాడిచూపుల
యొక్క నిగనిగలాడెడు కాంతులవన్, మేలకరిణిచెంపలనిగ్గ = శ్రేష్ఠ మగు ముంగురు
లకాంతి, కదిసి = సమాపించి, ఒడగల్ = అడికిముకాగాల్, తననిష్ఠులస్తవద్యయిమి
సమిసలవల్ = తనయొక్క సాటిలేని క్షవములజంటయొక్క మిసమిసలాడుకాంతికిల్,
హారాంగదములు = ముత్యాలదండలు భుజకీర్తలును దాస్యంబు = సేవను, సలపన్ =
చెయఁగాన్, తనరత్న మేఖలాధాగధగ్యములవన్ = తనయొక్క రత్నములతోఁ గూడి
నమొలనూలియొక్క ధగధగలాడెడుకాంతికిన్, కంపమాంశుకము = కంపమువన్నె గ
లవస్త్రము, సిగ్గవడి = లజ్జనొంది, ముణుగుల్ = ముడిగిపోఁగాల్, రమణులు = మనో
హరిలగుచెలులు, ఇగ్వంకిల్ = రెండువైపులను, కరాగ్రములు = చెతులను, పట్టి = ప
ట్టుకొని, అల్లనల్లన్ = మందమందముగాను, తోలేల్ = తీసికొనిరాఁగాన్, అంది
యలు, భుక్తురనుచుల్ = భుక్తులు మనుచున్, మ్రోయన్ = ధ్వనింపఁగాన్, అలివ =
బద్రీ, మరుమోహనాస్త్ర ముగల్ = మిన్నభ నిమోహనబాణమువలెన్, (మూర్ఛను
గలిగించుబాణము మోహనబాణము) శరీగ్నాంబుచెంతవల్ = (కృష్ణుడన్న) కీర్తి
దాగ్నామదగ్గవల్, ఆరుదెంచెల్ = వచ్చెను

క. పొడమినలజ్జాభరమున

నడు గామడ యైనముగుద ♦ యపు డీడిగిలం

బడి పడకయిల్లు సొరక

ప్పడఁతుల వెనక గనరి యిట్లు ♦ పలికెం గలకన్ 88

ముగుద = ముగ్ధ యగ బద్రీ, (ఉదయించుచున్న జన్మము గలదియై సిగ్గున
మరుని జయించుబాల ముగ్ధ యనెడు) పొడమినలజ్జాభరముగల్ = పొడమినసిగ్గు
యొక్క యలిశయముచెతను, అడుగ = అడిగఁడదూఁము, ఆపడయైనల్ = ఆమడ
(దూరపుఁబ్రయాణముతో సమము) కాఁగాల్, ఈడిగిలం బడి = రాని పట్టకట్టి
కూర్పుండి, అపుడు, పడకయిల్లు = పరుండుగంటిని, చొరక = ప్రవేశించక, అప్పడఁతు
ల్ = ఆచెలులను, వెనక = వెగముతోన్, కనరి = కోరించి, కలకణ్ = తోభము
తోల్, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెల్ = చెప్పెను.

ఉ. అక్కట ! నన్ను మీర లిపుడందఱు నాఱడివెట్టి మాయలం

జిక్కగఁజేసి కన్మొలగి ♦ చెచ్చెర నేగఁ దలంజినార ల

మృక్కరో! మీవివేకము లఃసా తేలిసెన్ మిముఁ బాసి యొంటిమై
నొక్కచిమేషమున్ మెలగఁ నొల్లఁజూడీ వెనువెంట వచ్చెదన్. 89

అక్కట=అయ్యో (సంతాపార్థక మైనయవ్యయము) మీర లందఱు, ఇపు
డు=ఈకాలమునన్, నన్నున్, అఱివెట్టి=నిందించి, మాయలన్=మోసములందీన్
చిక్కఁగఁజేసి=తగుల్కొనఁజేసి, కన్నెఱిగి=వంచి, చెచ్చెరన్=శిశువు
గాన్, ఏగన్=పోవుటకున్, తలంచినారలు, అమృక్కరో=ఎంతవీరి, (ఆశ్చర్య
మును దెలియఁజేయును) మీవివేకములు=మీతలపులు, తేలిసెన్; ఆహా!=ఎంత
భేదము! మిమున్, పాసి=విడిచి, ఒంటిమై=ఒంటరినముగోన్, ఒక్కచిమేష
మున్=ఒక్కతెప్పపాటుకాలమైనను, మెలగన్=ఉండటపఁ, ఒల్లఁజూడీ=ఇ
ట్లుపడఁజూడీ! (చుడి చూచిధాతువు వ్యాధివ్యాధి మధ్యమపురుష బహువచనము.)
వెనువెంటన్=మీవెనుకను, వచ్చెదన్=వచ్చెదను

వ అనిన నచ్చిన్నియన్నలతలమిన్న కన్నెలంత లొత్తి యిట్లనిరి. 90

అనినన్=(భద్ర) యిట్లుచెప్పఁగాన్, అచ్చిన్నియన్నలతలమిన్నకున్=ఆ
బాలికాశిరోరత్నమునకున్, అన్నెలంతలు=అచెలులు, ఒత్తి=బలాత్కరించి, ఇట్లు=
ఈక్రిందివాక్యములను, అనిరి=పలికిరి.

చ. అపు నపు మంచిదానవె ఒశా వెఱ జేమిటి కమ్మ! నీవు గో

రి వలచినట్టిచెల్వుఁ డనురెం బ్రమదాంబుధి నోలలాడె దో
యువిదలమిన్న! మిన్నక యయో చల మేల యొనరెదమ్మ! బే
లవె సకలం బెఱింగినపిలంతివి రాగదవమ్మ! చెచ్చెరన్. 91

ఓయువిదలమిన్న=ఓత్తీరిత్నమా! (యువతిశబ్దభ్రమము, ఉవిద మిన్న=ర
త్నము) బళా!= (నీవు చెప్పినమాట) ఎంతపరిశ్రమగా నున్నది! అవున
వున్=(ఇది యంగీకారముఁ దెలుపుఁ గాని యిచటదీనికిని వెనుకటిబళాయనవ్యయ
మునకును విపరీతలక్షణచే విరుద్ధార్థము చెప్పవలయును) మంచిదానవె!=మనసున
నున్న దానికంటె జేయనిభమును బ్రకటించు చున్న దానవుకావున మంచిదానవు కా న
నిపరిహాసము వెఱపు=భయము, ఏమిటి కమ్మ=ఎందున కమ్మ? భయపడ వలదని
భావము నీవు, కోరి=కామించి, వలచినట్టిచెల్వుఁడు=ప్రేమించినప్రియఁడు, అను
రెన్=సమకూడెను ప్రమదాంబుదిన్=సంతోషముద్రమునందన్, ఒలలాడెడు =

క్రీడింతువు అయ్యా = ఎంతకష్టము! మిన్న క = వ్యర్థముగాన్, చలము = మచ్చరమును,
ఏల = ఎందులకుగా, ఒకర్పదమ్మ = చెనెదవు? పట్టు పట్టు లెందుల కనియగ్గము. శేల
వె = ఎటుగనిదానవా? (కా వనియగ్గము) సకలంబు = అంతను, ఎఱింగినవలంతి
వి = తెలిసిన శేర్పరివి. చెచ్చెరక = శీత్రముగాను, రాగదమ్మ = రమ్మ

క. మిగుల వలపూని మము మొ

న్నగదే బతిమాలుకొంటి ♦ నాథుని గూర్పం

బిగిసెద వేమే యోసెమ

వగ తేటికి రిన్న మేల్మి ♦ బంగారుబొమ్మా'

92

మిగలక = అధికముగాను, వలపు = కోరికను, ఊని = దరించి, నాథునిక = భ
ర్తను, కూర్పక = సంఘటించుటకున్, మొన్న గదే = నిన్నటికిఁ బూర్వదినముననే క
దా, బతిమాలుకొంటి = దైన్యముతో నడిగితివి ఓసెమ = ఓయమ్మా, బిగిసెదవేమే =
లింకములు చెనెద వేమే, మేల్మిబంగారుబొమ్మా = పుటమువేసిన బంగారుబొమ్మం బో
లిసభద్రా, వగలు = నిలాసములు, ఏటికిక = ఎందునకున్, (అగును) రమ్మ = ఏ
తెమ్మ.

చ. అని సఖు లూఱిడించి కమఃలాక్షునిచెంతకు ముద్దరాలిఁ దో

డొని చని పూలపాన్పుదరిఁగోమలి నుంచి యొయారికృష్ణ యీ

యనుపమనుందరాంగిని బిగియం బలరారంగ నేలుకొమ్ము కొ

మ్మని తగ నప్పగించి వెనఁసందలు జాఱిరి మన్ని-పట్లకున్. 93

అని = ఈప్రకారము, సఖులు = చెలికత్తెలు, ఊఱిడించి = సమ్మతిపఱచి, ము
ద్దరాలిక = ఆభద్రను, కమఃలాక్షునిచెంతకక = కృష్ణనిసమీపమునకున్, తోడొని
చని = తీసికొనివెల్లి, పూలపాన్పుదరిక = పూలసెజ్జసమీపముందున్, తోమలిక = ఆ
శ్రీని, ఉంచి = నిలిపి, ఒయారి = ఓసాగుసుకాఁడా, కృష్ణ, ఈ యనుపమనుందరాం
గిక = ఈ సాటిలేని సాగుసుకత్తె, ప్రియంబు = ప్రేమము, అలరారంగక = అతిశ
యించునట్లు, ఏలుకొమ్ము = పాలింపుము. కొమ్ము = పరిగ్రహింపుము, అని = ఇట్లు
చెప్పి, తగన్ = బాగుగాన్, అప్పగించి, అందలు, వెనక = త్వరతోక, మన్ని-పట్ల
కున్ = (వాని) నివసించుతావులకుక, జాఱిరి = క్రిమముగా వెల్లిరి.

చ. అపుడు ముకుందుఁ డవిష్కరించి తాంబూరుహంబకసోయగంబు గా
టపుడమి మీఱఁ గన్గెని తటాలున ముంజెయి నట్టి పూలపా
నుపునకుఁ జేర్చఁగాఁ జెలఁగెనూపురి హరిరుణంరుణధ్వనుల్
విపులధనుర్గుణధ్వనులు వేడక మరుఁ డొనరించెనో యనన్. 94

ముకుందుడు = కృష్ణుడు, అపుడు, అవిష్కరించుట హంబకసోయగంబు =
అధర్మయొక్క చక్రంధను, (వికసిత = పూచిన, అంబుహ = తామ్రావూహంబో
లిస, అంబక = కన్నులుగలిది. వికసితాంబుహంబక) గాటపుడమి = అధికమైన
లపు, మీఱన్ = ప్రకటముకాఁగా, కన్గెని = చూచి, తటాలున్ = మిగుల వేగము
గా, ముంజెయి = వాస్తాగ్రమును, పట్టి = పట్టికొని, పూలపాన్పునకు = పద్మశయ్య
కు, చెర్చఁగాన్ = ఆకర్షింపఁగాన్, చెరుట్లు చెయఁగా వయస్థము. నూపురి ధూరి
రుణంరుణధ్వనుల్ = అందలయొక్క యధిక మైన ధూరి లాడుధ్వనులు, మరు
డు = మృగుడు, విపులధనుర్గుణధ్వనులు = అధికమైన వింటినాటింకారములను, వే
డక = సంతసమునోన్, ఒనరించెనో యనన్ = చెనెనో యనుటలు, చెలఁగెన్ =
ప్రకాశించు ఉత్పేక్షలంకారము

ఉ. పానుపు నెంద కిప్పుడు త్రిపాదయనంచలితాంతరింగయై
మానిని మోహసంభ్రమన మగ్రత మైపులకిం ఘస్మాం
దాననయై కనుంగవ ముద్రశ్రులు గ్రమ్మ విశిష్టలత్వముం
బూనుచు నిల్చె దివ్యమణిపుత్రికకైవడి శౌచిముందటన్. 95

మానిని = భద్ర, (గొప్పమనసుగలిది) అప్పుడు, పానుపు = శయ్య, ఘద
క = ప్రవేశింపక, త్రిపాయై, త్రిపా = సిగ్గునను, భయ = భయమునను, సం
లిత = వడకింబడిన, అంతరంగయై = మనసు గలిగియై, మోహసంభ్రమనమగ్రత =
వలపుయొక్కయు వేగింపాటుయొక్కయు సంపూర్ణచేతను, పై = శరీరము, పులకిం
పన్ = గగర్పాదువఁగా, ఘర్మసాంప్రాసయై = చెమటచే నిండిన మోముగలిది యై,
ముద్రశ్రులు = సంతోషభాషములు, కనుంగవన్ = కన్నులబింబులు, క్రమ్మకై =
వ్యాపింపఁగాన్, దివ్యమణిపుత్రికకైవడిన్ = సుందర మైనమణికృతపుభామ్మవిధముచే
తను, విశిష్టలత్వమున్ = కదలకుండుటను, పూనుచున్ = ధరించుచున్, నిల్చెన్ = ఉం
డెను. ఇందుస్తంభము, గుర్రాటు, స్వేదము, నశ్రువు నను సాత్వికభావములును, శ్రీ

ప, భయము ననుసంచారిభావములును జెప్పబడియె. రాగభయామలవలనం గదలకుండుట స్తంభమును, సుఖామలయతిశయమువలన నుత్పన్న మైవరోమాంచము గగ, రాపిటును, లజ్జాభయక్రోధాదులవలన శరీరమునం బుట్టింజలము స్వేదమును, హస్తామలవలన జనితం బైనకన్నీ రిశ్రువును, మత్మధిమిత్త మైనరాగామలచే గల్గినమశస్సంకోచము త్రాపయును, భయ హేతువువలని చిత్తక్షోభము త్రాసము (ఇదియే భయ మనంబుడు) ననియు వాలంకారికులు.

క. నాన నొదిగె దేటికి నలి

నానన కెమ్మోవితేనె ♦ నాన నొసగి న

న్నాననవిల్లు చురమున

నానందనమగ్రుఁ జేయు ♦ మనిబలుకూర్చి. 96

నలి నానన = ఒభద్రా (తామరపూవుల బొలిసముఖము గలదానా) నానక = సిగ్గుచెతను, ఏటికిక = ఎందునకుక, ఒదిగెడు = తొలగెదవు కెమ్మోవితేనె = ఎత్తునిపెదవి యందలితేనెను, ఆనన్ = త్రావుటకుక, ఒసగి = ఇచ్చి, నన్నున్, ఆననవిల్లు నిదురమునన్ = మన్మదయుద్ధమందున్, (నన = పున్నము, విల్లు = ఎవనికి ధనువో యతడు, ననవిల్లుకు. తకారిము సమానాంతప్రత్యయము) ఆనందనమగ్రుఁగన్ = సంతోషపూర్ణుని, చెయు మని = కానింపు మని, బలుకూర్చిక = అదికి మైనశేయముతోన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము

క. మునుకొని ముంజెయిఁ జేకొని

కనకాంబరుఁ డవుడు బాలి ♦ కారత్నము నొ

య్యనఁ బుష్పతలమున కి

త్యనురిక్తిం దిగిచి సంస్థితాననుఁ డగుచుక. 97

కనకాంబరుఁడు = కృష్ణుఁడు (బంగారముం బొలిసపచ్చినివస్త్రము గలవాఁడు.) అవుడు, మునుకొని = ముందునకుం బోయి, ముంజెయి = నాస్తాగ్రమును, చెకొని = పట్టుకొని, అత్యనుక్తిన్ = మిగుల ననురాగముతోక, ఒయ్యనక = మెల్లఁగాక బాలికారత్నమున్ = భద్రను, పుష్పతలమునకుక = పూలపామునకుక, తిగిచి = ఆకన్నీచి, సంస్థితాననుఁడు = చిఱునవ్వుతోఁ గూడినమోము గలవాఁడు, అగుచుక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. చేర్చుక్కరాయిడిఁ ♦ జెదరె నీబాట్టంచు
 గోట దిద్దుచును ముం ♦ గురులు చువ్వి
 చిలిక నీమకరికల్ ♦ చిత్రవాసన లంచు
 మూర్కొంచుఁ జెక్కిలి ♦ ముద్దులాడి
 హృదయంబు విరిహస్తి ♦ నెంత గాగెనో యంచు
 నెదను జె య్యుచును బా ♦ లిండ్ల పట్టి
 యొడిగె నీకుచ్చిల్ల ♦ నెడ్డాణపుంగంట
 లనుచుఁ జేకొనుచు నీ ♦ విని వచ్చి
 నాదుకొస్తుభమణియు నీ ♦ నవ్వరితై
 మాలికానాయకమును న ♦ మంబు లగునొ
 కావొ యని యుర ముండుమునఁ ♦ గదియఁ గూర్చి
 కలికి చెలువంపుమొయిడిఁగెఁ ♦ గొంగిలింఁచె. 98

చేర్చుక్కరాయిడిఁ = పాపటబొట్టుయొక్క (సుపట కలంకించుకొను నాక
 రణముయొక్క) రాపిడిచేతను, నీబాట్ట = నీలికము, జెదరెన్ = పీడెను, అందుఁ =
 ఇట్లు చెప్పుచుకొ, గోటక = గోరితోన్, దిద్దుచుకొ = (బొట్టుచు) సవరించుచుకొ,
 ముంగులు = అలకములను, చువ్వి = నిమిరి, నీమకరికల్ = నీయొక్క మకరాకార మై
 నగిందపుంబూరలు, చిత్రవాసనలు = అపూర్వ మైనపరిమళములను, చిలికన్ = ప్రస
 రింపఁజేసెను అందుకొ, మూర్కొంచు = వాసనదూచుచు, చెక్కిలి = చెక్కిలిని,
 ముద్దులాడి = ముద్దువెట్టికొని, విరహప్రిన్ = వియోగము కలుగుటచేతను, హృదయంబు,
 ఎంతగ్రాగెనె యనుచుకొ = ఎంతవేచ్చెయ్యెనో యనుచుకొ, ఎదను = తొమ్మిదం
 దున్, చెయ్యిమిదన్ = పాస్తమునంచుమిదన్, పాలిండ్లు = స్రవములను, పట్టి, ఒడ్డా
 పుంగంటలు = ఒడ్డామం దున్నమువ్వలు, నీవచ్చిల్లకొ = నీపట్టుచుదులెలయందొకొ,
 ఒడిగెకొ = దొంగెను, అనుచున్, చెకొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, నీవి = పోకిముడి
 నీ, వచ్చి = వచ్చించి, నాదుకొస్తుభమణియు = నామెడిలొనిహాములొ నున్నమణి
 యు, ననవ్వరితైమాలికానాయకమును = నీయొక్క క్రొత్తరతనముండడయం దున్న
 నాయకమణియును, (హారమునకును నున్న వెద్దమణి నాయకము) సుమంబులు = తు
 ల్యములు, అగు నె కావె యి, ఉండు = తనవక్షసున, ఉంచునన్ = ఆమెవక్షస్థు

మందఁక, కదియఁక, కూర్చి = సంఘటించి, కలికిచెలువంపుమెయిదీ = ఆచద్ర
యొక్కనుందర మైనతనూలతను, కాంగలింఁక = ఆలింగనము చేసికొనెను.

ఇందుఁ గృష్ణుఁ డొక్కొక్కనెపముచే నొక్కొక్కయిష్టకార్యమును సాధిం
చుకొనె ననిచెప్పటచేఁ బర్యాయోక్త్యంకారము.

సీ. పుక్కిటిపచ్చక ♦ స్వరపువీడె మొసంగి

కలికికమ్మోవి ప ♦ ల్లంట్లనల్చి

కటిసీమఁ గొనగోరు ♦ ఘటియించి గుబ్బల

మురువుగా మేలుట ♦ త్తరువుఁ జలికి

తొడతొడం బెనచి ముం ♦ దుగ ముత్తెనరులచి

క్కెడలించి నునుబోక ♦ ముడి పదల్చి

చెక్కు చెక్కిటఁ జేర్చి చే ♦ వేణి గీలించి

భుజము భుజంబున ♦ బొందుపఱచి

చిలుచెమట లాఱ నెఱిపూపు ♦ సురటి వీసరి

గిరిపంబులు పిలసిల్లఁ ♦ గలసి మెలసి

నలచి పలపించేయును ♦ నలరుపిల్లు

కేరి దేలించె నన్నుది ♦ రాలి శౌరి.

99

శౌరి = కృష్ణుడు, పుక్కిటిపచ్చక స్వరపువీడెము = నోటియందలి పచ్చక స్వర
ముతోఁ గూడినతాంబూలమును, ఒసంగి = (బద్ర) నిచ్చి, కలికికమ్మోవి = మంద
రి యగుబద్రయొక్క యెఱ్ఱనివెదవియందున్, ఇట సప్తస్వరమందుఁ బ్రథమ పల్లం
టు = దంతతతనులను, ఒనల్చి = చెసి, కటిసీమఁ = కటిస్థలమునందున్, కొనగోరు =
గోటిచివరను, ఘటియించి = కూర్చి, (నఖతుతములు చేసి) గుబ్బలన్ = స్తనములం
డుక, మురువుగా = చక్రగాఁక, మేలుట త్తరువుఁ = ప్రశస్త మైనాంధ్రతైలమును,
చలికి = చల్లి, తొడ, తొడక, పెనచి, ముందుగాఁ = మెట్టమొదటను, ముత్తెనరుల
చిట్క = ముత్యాలదండలచిట్కను, ఎడలించి = తిసివేసి, నునుబోకముడిక, పదల్చి,
చెక్కు = తనచెక్కిలిని, చెక్కిటఁ = బద్రచెక్కిలిని, చేర్చి, చేక = నాస్తముతోక,
వేణి = జడను, గీలించి = పూచించి, భుజము భుజంబునక, బొందుపఱచి = కూర్చి,

చిలుచెమటలు, ఆఱ్ఱ = పోవునట్లు, నెఱిపూవుసురటిన్ = మంచిపూవులవిసనకట్టతోన్
 విసరి, గళింపంబులు = గొంతులోనికూఁతలు, (మణితము) విలసిల్లెన్ = ప్రకాశింపఁ
 గాఁ, అమ్మద్దరాల్కి = ఆముగ్ధాంగనను, కలసిమెలసి = కూడి, వలచి = ప్రేమించి,
 వలపంపఁజేయుచున్ = ఆమెకుఁ దనయందుఁ బ్రేమ పుట్టనట్లు చెసికొనుచున్, అలరు
 విలుతుకేలిక్ = మనస్సుభక్తీడయందున్, తేలిందెక్ = తృప్తి పఱచెను

సీ. అధరామృతము విభుం ♦ డానఁ బల్నాటిస

హాయంచుఁ గన్నోమ ♦ దోయి పంచుఁ

గాంతుండు ముందుగాఁ ♦ గరఁగిస దో విన్నఁ

బోవుట వాలుచూ ♦ పులనె కాంచుఁ

జెలువుండు గనుదామ ♦ రలు ముద్దులిడ నంటు

కాటుక కెమ్మోవిఁ గాంచి నవ్వు

వరుఁడు పైకొని వేడ్క ♦ మరుతాపు లంటినఁ

గరఁగి సిబ్బితి నెమ్మై ♦ గంబు పంచు

వితగిల్గింతలకు నుల్కు ♦ వీడియంపుఁ

వలపులకుఁ జొక్కు వల పను ♦ వలను జిక్కుఁ

దక్కుదొంతరముద్దుల ♦ మక్కు వలర

మరునిపనిఁ దేలువేళ న ♦ మ్మగువమిన్న.

100

అమ్మగువమిన్న = ఆశ్రీరత్నము, మరునిపనిన్ = మనస్సుభక్తీడచేఁక, ఆఱ్ఱ =
 త్రావఁగాఁ, విన్నఁబోవుటన్ = తెలతెలఁబోవుటను, చెలువుండు = ప్రేమిండు, మ
 రుతావులు = కళాస్థానములను, సిబ్బితిక్ = సిగ్గుతోఁ, ఉల్కున్ = జడియును, వీడి
 యంపువలపులకున్ = తాంబూలము నందలిసువాసనలకున్, చొక్కున్ = పరవశురాల
 గను. వల పనువలన్ = మోహ మువలయందన్, దొంతరముద్దులన్ = ఎడతెగని
 చుంబనములందన్, మక్కువ = కూరిమి. తక్కినది సుగమము.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వారిజాక్షి మవ్వంపుజవ్వనంపుఁగొవ్వారుతమకం
 బవ్వారిగా నవ్వారిజాక్షుండు తదీయమాధ్యులజ్జపరిత్యాగంబు గా

వించి మించినయనురాగంబున వివిధబంధవిచిత్రక్రీడావినోదంబులం
 జేలించుచు సంచితభోగంబులఁ జొక్కం బగునక్కేకయపురంబునం
 గొన్నిదినంబు లుండి యత్తమామ లగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయను
 మతి నొంది వందనం బిడి తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యుల
 కు వాంఛితార్థప్రదానంబుల నానందంబు గూర్చి కనకమణిమయా
 భరణాంబరసుగంధద్రవ్యపరిపూర్ణపేటికాందోళికాది సమస్తవస్తుసం
 పదలతోడం బరిచారికాశతసహితంబుగా భద్రాంగనారత్నంబుం
 దోడ్కొని చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతో వెడలి కతిపయ
 ప్రయాణంబుల నిజలమంగళాకరం బగుద్వారకానగరంబుఁ బ్రే
 శించి రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబు లనుభవించు
 చు సుఖం బుండె సనిశుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్న లేంద్రునకుం
 దెలిపె.

101

అవ్వారిజాతుండు = ఆకృష్ణుఁడు, ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముచెతను, అవ్వ
 రిజాతీ... తమకఁబు, అవ్వారిజాతీ = ఆభద్రయొక్క, మవ్వంపు = కోమలమైన,
 జవ్వంపు = పదుచుండనమువలనఁ (గలిగిన) కొివ్వారుతమకఁబు = మదముతోఁ
 గూడినమోహము, అవ్వారి = అధికము, కాన్, తదీయ.....గంబు, తదీయ = ఆభ
 ద్రాసంబందమైన, మార్ద్య = ముద్దరాలితనముచేఁ (గలిగిన) లజ్జా = సిగ్గుయొక్క, ప
 రిత్యాగంబు = విడుపును, కావించి = చేసి, మించినయనురాగంబునన్ = అధిక స్రావ
 యనురాగముచెతను, వివిధ.....లన్, వివిధ = పెక్కుతెలంగులు గల, బంధ = సం
 భోగవిశేషములచేతను, విచిత్రక్రీడావిశూదంబులన్, విచిత్ర = ఆశ్చర్యమును గలిగిం
 చెడు, క్రీడా = ఆటలయందలి, విశూదంబులన్ = శేడుకలచేతనును, తేలించుచున్ =
 తృప్తిపఱచుచున్, అంచితభోగంబులన్ = మనోహర మైనసుఖానుభవములచేతను, చొ
 క్కంబు = స్వచ్ఛమైనది, (సంతసము నిచ్చునది) అగునక్కేకయపురంబునన్, కొన్ని
 దినంబులు, ఉండి, అత్తమామలగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయనుమతిన్, ఒంది = పొంది,
 వందనంబిడి = నమస్కరించి, తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యులకున్ = వారిసంబం
 ధు లగుపురోహితులకుఁ జుట్టములకుఁ జెలికాండ్రవ మంత్రులకును, వాంఛితార్థప్ర
 దానంబులన్ = కోరినవస్తువుల నిచ్చుటచేతను, ఆనందంబు = సంతసమును, తూర్చి = పు

టించి, కనక.....తోడన్, కనకమణియాయ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు వికారమైన, ఆభరణం = కగలతోడను, అంబరం = వస్త్రములతోడను, సుగంధద్రవ్యం = పరిమళవస్తువులతోడను. పరిపూర్ణం = నిండిన, పేటికా = పెట్టెలు, అంబోళికాది = అందలములు మొదలగు, సమస్తవస్తుసంపదలతోడన్ = సకలపదార్థములసంపత్తుతోన్, పరిచారికాశతసహితంబుగాన్, పరిచారికా = పనికి తైలయొక్క, శత = శతముతో, సహితంబుగాన్ = కూడునట్లు, పెక్కురైదుపరిచారికలతో నియుక్తము. భద్రాంగవారత్నంబున్, తోడ్కొని = తీసికొని, చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతోన్ = నాల్గువిధములబలముతోఁ బ్రకాశించుతనపరిజనముతోన్, వెడలి, కలిపయ్య్రయాణంబులన్ = కొన్ని పయనములచేతను, నిఖలమంగళాకరంబు = ఎల్లశుభములకునికి పట్టు, అగుద్వారకాంగరంబున్, ప్రవేశించి, రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబులు = రుక్మిణి, సత్యభామ మొదలగుభార్యలతోఁ బొందఁబడిన యెడలెనిమిది ఖములను, అనుభవించుచున్, సుఖంబు = సుఖముతోన్, ఉండెన్, అని, కుజయోగిందుర్నిడు, పక్షిన్నరైదునకున్, తెలిపెన్.

౩. ఈ భద్రాశ్రీస్మృత్యు

శోభనచరితంబు వినిన ♦ సుస్థిరచిత్తుం

డై భువి జదివిన హాసిన

నాభక్తుడు గాంచు నిహప ♦ రానందంబున్. 102

(సుగమము.)

శా. తేజఃపంకజరాజ రాజ జనతా ♦ ధృగ్గౌతమీతీరవి

భాజదాజమహేంద్రపట్టణవర ♦ హృతస్థిరస్థాపితా

వ్యాజాన్నప్రదనత్ర సత్రీపపర ♦ త్మోదీతే ధీశాలితాం

భోజాతప్రభవా భవాచ్యుతసమ ♦ ప్రోద్యన్నోభావనా. 103

తేజఃపంకజరాజ, తేజః = ప్రకాశముచేతను, పంకజరాజ = నూత్యుడా, (నూత్యసదృశుఁడాయనియుక్తము.) రాజ = జనులరంజించుప్రభువా, జనతా.....సత్రీ, జనతా = జనసమూహమును, ధృత్ = ధరించినట్టియు, గౌతమీతీర = గౌతమి యనునదియుద్ధవ, విభాజిత్ = ప్రకాశించునట్టియు, రాజమహేంద్రపట్టణవర = రాజమహేంద్ర మనుపట్టణశ్రేష్ఠముయొక్క, హృత = సమీపప్రదేశముండన్, స్థిర = స్థిర

ముగాఁ, స్థాపిత=కట్టింపఁబడిన, అవ్యాజ=దంభము లేకుండునట్లుగాన, అన్నప్రద=అన్నము నిచ్చెను, సత్రీ=సత్రముగలప్రభువా! సత్రప..... శ, సత్రప=బజ్జతోఁగూడిన, (లజ్జపొందిన యనియర్థము) పరశ్శ్రాద్ధశ=శత్రురాజులు గలప్రభువా! (దానకార్యాదులచేఁ బగవారికి లజ్జ ప్రేషించువాఁడా యనియర్థము.) ధీశాలి...
...ప్రభువా, ధీశాలితా=బుద్ధికలిమిచేతను, అంభోజాతప్రభవా=బ్రహ్మజేవుఁడా!
భవా.....భావనా, భవ=శివునందును, అచ్యుత=విష్ణువునందును, సమ=తుల్యముగాన, ప్రోద్బుత్=ఉదయించుచున్న, మఘాభావనా=మనసునందలితలఁపు గలస్వామి! (శివకేశవు లిద్దఱునందును సమానాభిప్రాయము గలప్రభువా యనియర్థము)

క. భీమధ్వనిభరితజయఘ

మామాచౌహత్రిమల్ల ♦ మల్లవరాఖ్య

గ్రామోపాంతవినిర్మిత

భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా.

104

భీమధ్వని.....ఘమామా, భీమ=భయంకరమైన, ధ్వని=ధ్వనితో, భరిత=పూర్ణమైన, జయఘమామా=జయభేరి గలప్రభువా! చౌహత్రిమల్ల=చౌహత్రిమల్లుఁ డనుదిరుదు గలఁటేఁడా! మల్లవరాఖ్య.....తటాకా, మల్లవరాఖ్య=మల్లవరమునుపేరు గల, గ్రామ=గ్రామముయొక్క, ఉపాంత=సమీపమందు, వినిర్మిత=త్రివింపఁబడినదియును, భూమ=భావములముచే, హిత=(జయలకు) మేలుచెయునదియును అంభోధితులిత=సముద్రముతోఁ బోల్పఁబడిన, భూరితటాకా=పెద్దది యగుచెఱువు గలస్వామి! మల్లవర గ్రామమున సముద్రముంబోలిన పెద్దచెఱువు త్రవింపినప్రభువా యనియర్థము

విలోమసగ్విణ్వుత్తము.

రాజజాకారితా ♦ రామరాయాజతా

దాజగోధీశమా ♦ ధారనారాజమా

మాజరాసారిధా ♦ మాశగోజదా

తాజయారామరా ♦ తారికాజాజరా.

105

దీనిని మొదటినుండి కడవఱకుం జదివినట్లే కడనుండి మొదటివఱకుం జదివినను భేద ముండదు.

పది చేసెను.

రాజబాకారితా - రామరాయా - జతాదా - జగోధీశ - మా
ధార - సారాజమా - మాజరా - సారిధామా - శేధి - గోజ - దా
తా - జయారామ - రాతారి - కామాజరా

రాజబాకారితా = జనుంతురియాకారిముం బొలిసయాకారుము గలప్రభువా!
(రాజ = ఇంద్రునివలన, జ = జన్మించినవాడు, రాజజాడు = జయింతుడు. ఆతనియా
కారము = రాజబాకారము. అది యితరులకు సంపదించుమిచ్చె దానిం బొలిసయాకార
ము గలవాడు రాజబాకారితుడు దీనిసంబోధనము రాజబాకారితా (ని) రాజా
ప్రభౌన్యపేరించెయత్నేత్ప్రియాశక్రయోః ॥) ఒకాదా, ఒ = జనుమును, తా =
కరుణయును, దా = మాపులయందుఁ గలప్రభువా (ని) జోజపేవిజయేమేకా యని
యును, తక్షబ్జప్రసంగసంభోగేరిశ్చయేకోపయ్యయోదాతువాదమదాహోరకరుణా
యాంతుతాస్త్రి నా మనియును దంక్షీ బేహానైరాగ్ధ్యః శక్రేష్యవలోక నే యనియును
నానాన్ధిత్నమాల. జగోధీశ, జ = తేజముచే, గోధీశ = మార్కట (సదృశుఁడా) గో +
ఆధీశుఁడ = గోధీశుఁడు, గో = కిరణములు, ఆధీశుఁడు = ప్రభువు. సంబుద్ధిగోధీశ
(ని) లంక దేభూవశేపత్నాన్యంతే స్యంబునిజన్మని యనియును గోశక్రేష్యవలో
చంద్ర వాన్యూన్ధిగోమిస్త్రియాంధ్వ యోక్షుశ్చిత్త్యగ్భాస్యగ్భాంబాలోపన ని
యునునానాన్ధిత్నమాల) మార్ధార, ఏ = జనుముదాయమునట, ఆదార = ఆశ్ర
యుఁడా' (ని) మార్గయంద్రప్రతిషేధే జనేసున్యాన్యపుంసం. నా నా సాం జ
మా, సా = దేవాకారినిచెతన, రాజమా = చంద్రాంబుగలప్రభూ, (ని) మాస్త్రిమా
నేమృతావేలామేధాశ్రమవ్యమాత్మమ అనియు సగిప్రంస్యమాసుతేవాయాదేవాకాం
తాతుసాస్త్రియాం అనియునానాన్ధిత్నమాల మార్ధార, మా = మరల్యదయనెడు,
జ = భూమగమును, రా = గ్రహించినప్రభువా! రాజదాసే ధా. కృ. సాదామా =
బలమునట నివాసస్థానమా, (ని) సారోబలేస్థిరాంసేవ యనియును, సంస్థాయముట
జంధామనివేశకృరిణంతుయు యనియునరుండు శధి = కీర్తినిధి. (ని) శంక్షి బే కా
స్త్రిశ్రేయసిమంగళేశీక్రాశక్రాయాధేన్యగ్ధే నా నా (శ = కీర్తి, ధి = ఉండునట్టిస్థల
ము) గోజ, గో = వాక్యములవలయమై (విద్యాశిషయమై యనియగ్ధము) అజ =
బ్రహ్మదేవుఁడా, దాతా = దానీలుఁడా! ఒయారామ, జయ = శత్రువిజయముయొ
క్క, అ = శాంతుండు, రామ = రామసదృశుఁడా! (ని) అకారోబ్రహ్మనిష్ఠ్వి
శవమలేన్యద (శంకగ్ధ శపేతా నా. నా రాతారి = చంద్రునిశ్రువులుగ

లప్రభువా' (ర = క్షయమును, అత = పొందిన, అత సాతత్యగమనే. ధా. కృ అ = శత్రువులుగలవాఁడు (ని) రఃపుమాక్షాపావకేకామేక్షయేనక్షేతయేయతా. నా నా) కాజాజరా, క = బ్రహ్మవిషయమై, అజ = శివవిషయమై, అ = విష్ణువిషయమై, జ = పుట్టి, రా = ధ్యానముకల, రామరామా! = రామరామప్రభూ (ని) కోట్రహ్య త్మానిలాక్ష్మి చిత్ర ధీయమకేషువిష్ణువాచాతీకదై యవియను అజశ్శంభావిష్ణుధా త్రో యనియను వానాథరత్నమాల. ఇదిచతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామత్తలికా

ల్లమరాజనంశజాపస్తంబసూత్రీవదెల్లనార్యపాత్రీ

రంగశాయినామార్యచైత్రీ వారిసగోత్రీ

పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక

వినామధేయప్రణీతిం బైసభద్రాపరిణ

యం బనుమహాపిఁబంధంబునందు

సర్వంబును జత్తుర్థాశ్వాసము

శ్రీశ్రీశ్రీ

సీ. శాలివాహనశక ♦ సంవత్సరము లిందు

గగనకరీందునం ♦ ఖ్యల నెసంగ

జరుగుప్రమాదివ ♦ త్వరమార్గశిరశుద్ధ

సప్తమీశుక్రవా ♦ సరమునందు

శ్రీమహారాజభూ ♦ పితచరితుండు నూ

ర్యారాయభూనాయ ♦ కాత్మజుండు

రావుగంగాధర ♦ రామరాయక్షమా

ధవుండు సుబ్రహ్మణ్య ♦ కవివరునకుఁ

బీరపురదుర్గసాధంపుఁ ♦ బెద్దకొలువు

నందు భద్రాపరిణయకా ♦ వ్యంబు నంది

యధికతరమాస్యభూమి వె ♦ య్యాటలును సు

వర్ణపలయంబులును సేలు ♦ పలు నొసంగె.

